

ΕΙΣΑΓΟΓΗ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΧΙΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΗΣΕΩΝ
ΚΥΡΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΖΙΦΟΠΟΥΛΟΥ

6

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΔΕΙΗΑΡΘΕΝΟΥ

ΗΤΟΙ

ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ

ΝΕΟΝ ΠΟΙΚΙΛΟΝ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ ΟΚΤΩΗΧΟΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑΔΥΟ ΚΑΝΟΝΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Μελουργηθέντας ὑπὸ εἰκασιδύω ἱερῶν καὶ θεσπεσίων Μελωδῶν ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ὁρους
χειρογράφων βιβλίων, μετὰ σπουδῆς καὶ πόνων πολλῶν συναχθέν, καὶ μετ' ἐπιμελείας διορ-
ωθέν ἐξεδόθη παρὰ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ τοῦ ΝΑΞΙΟΥ.

"Ἦν δὲ τὸ δεύτερον μετ' ἐπιστάσις πολλῆς ἐπιδιορθωθὲν κατὰ τὰ τυπογραφικὰ σφάλματα

ΥΠΟ ΔΕ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙΚΡΙΘΕΝ

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΥΠΟ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

1849

ΤΩ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ

ΘΕΙΟΤΑΤΩ

ΚΑΙ ΠΑΝΣΕΠΤΩ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ ΚΩΝΣΤΑΝ-

ΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ

ΑΝΘΙΜΩ

ΒΥΖΑΝΤΙΩ

ΤΩ ΑΠΟ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΗΛΗ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΣΟΦΩΤΑΤΑ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥΝΤΙ

ΤΗΝ ΔΕ ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ

ΠΑΝΕΥΛΑΒΩΣΤΕ ΚΑΙ ΥΠΟΚΛΙΝΕΣΤΑΤΑ

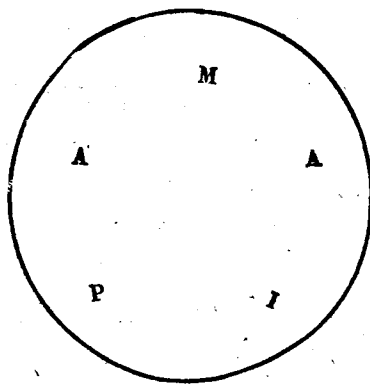
ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΕΚΛΟΤΗΣ

ΙΔΟΥ τὸ παντοπόθητον ὄνομα τῆς Θεοτόκου, σχῆμα Κύκλου ἀποτελεῖ· καὶ δηλοῖ, ὡς ἂν ἀνκλογικὸς ἀνὴρ εἴποι, κυρίως μὲν, ὅτι, μόνῃ αὐτῇ τῶν νσητῶν, καὶ αἰσθητῶν Κτισμάτων, κατὰ τε ψυχὴν, καὶ σῶμα ὠραιοτάτῃ γεγέννηται· καὶ μόνῃ πολυχωροτάτῃ ὄφθη θεῶν τε ἅμα καὶ ἀνθρωπίνων χαρίτων. Τοιοῦτον γὰρ ὁ Κύκλος, κατὰ τὸν Πρόκλον, ὠραιοτάτον ὦν τῶν σχημάτων ἀπάντων, καὶ πολυχωρότατον· ἐπομένως δὲ, καὶ ὅτι Θεὸν αὐτὴ ἐγέννησεν. Ἴσον ἐκυτῇ ὄντα κατὰ πάντα καὶ ὅμοιον, κατὰ τὸν θεολόγον Γρηγόριον, ἀναρχόν τε κατὰ χρόνον καὶ ἀτελεύτητον. Τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ Κύκλος, ἴσος ἐαυτῇ κατὰ πάντα καὶ ὅμοιος· καὶ, ὅσον ἐπὶ τῷ φαινομένῳ, δοκῶν, ἀναρχος εἶναι καὶ ἀτελεύτητος.

M	A	P	I	A	M
A	A			A	A
P		P	P		P
I		I	I		I
A	A			A	A
M	A	P	I	A	M

ΙΔΟΥ τὸ αὐτὸ πολυῶμνητον καὶ κοσμοσωτήριον ὄνομα, σχῆμα Τετραγώνου, καὶ μὴν, καὶ χριστοῦ, ἥτοι σταυροειδοῦς, ἀποτελεῖ· δηλοῦται δὲ διὰ τοῦ α'. κυρίως μὲν, ὅτι, μόνῃ αὐτῇ ἀπὸ γεννήσεως ἐν μόνῳ τῷ καλῷ βεβηκυῖα, ἀκίνητος ὅλως πρὸς τὸ κακὸν κατὰ προαίρεσιν γέγονε. Τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ Τετράγωνον, βασιμώτατον ὦν τῶν σχημάτων ἀπάντων, καὶ δυσκίνητότατον· διὰ δὲ τοῦ β'. ὅτι, μόνῃ αὐτῇ νενεκρωμένα εἶχεν αἰεὶ τὰ ἐμπαυῆ κινήματα τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς, οὔτε τοῦ καλοῦ ὑπὸ τούτων ἀφελκομένη, οὔτε πρὸς τὸ κακὸν ἐφελκομένη· νεκρώσεως γὰρ σῶμα ὁ Σταυρός. Ἐπομένως δὲ, καὶ ὅτι Δημιουργὸν αὐτὴ ἐγέννησε, τὰ τέτταρα μέρη δημιουργήσαντα τοῦ παντός. Καὶ ὅτι ἄνθρωπον ἐγέννησε, σταυρωθέντα σαρκί, καὶ διὰ τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ τὰς τέτταρας γωνίας τοῦ παντός διαλαβόντα, καὶ σώσαντα· (παρὰ τῷ γ'. Τόμ. Βρυεννίου).

Ερμηνεύεται δὲ τὸ, Μαριάμ, Κυρί· παράγεται γὰρ τοῦτο, κατ' ἄλλους μὲν, ἐκ τοῦ Αἰά· ὁ δηλοῖ, καθ' Ἑβραίους, Κύριος· κατὰ δὲ Γεώργιον τὸν Κορέσσιον, εἰδήμονα τῶν Ἑβραϊκῶν, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰερωθά, τοῦ τετραγράμματος, ἀκοινωνήτου τε πάσῃ Κτίσει, καὶ κυριωτέρου ὀνόματος τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ καὶ αὐτὸ ἡρμηνεύεται παρὰ τῶν Ἑβραίων, Κύριος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ,

Ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου.

Παρθενικὸς Στέφανος, μέγ' ἀμείνων γῆς βασιλῆων,
Εὐπνους, ποικιλόχρους, ἀνθόπλοκος τελέθω.
Πάντοθι μαρμαίρων, μελιτῆδων λάμψεσιν ὕμνων,
Τὴν κεφαλὴν ἀναδῶ, Θειοτόκου Μαρίας·
Εὐσεβέων δέ με, ἐκ πολλῶν ἐπλέξατο εἷς τις,
Τῷ δοίης Θεόπαις, ὄλβια ἀμφοτέρως.

Ἔτερον Ἰαμβικὸν ὡς ἀπὸ τῆς αὐτῆς.

ὦ τερψίβιβλε, καὶ Θεοτόκου φίλε·
Μελωδικῶς ψάλλειν με, μὴ βούλου μόνον,
Σαυτοῦ δέ τὸν νοῦν, ἐμβαθύνων τοῖς λόγοις,
Ψυχῆς, νοῶς, σώματος εὐρήσεις ἄκος.

Ἔτερον.

Βίβλος κατ' ἤχον, τῇ Θεοῦ Γεννητρία,
Πρεσβευτικὰς ᾄδουσα τὰς μελουργίας.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ, λέγει προφητικῶς, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ Θεοτόκον ἀποτεινὼν τὸν λόγον, ὁ ταύτης Προπάτωρ, καὶ δι' αὐτὴν Θεοπάτωρ Προφῆτης Δαβὶδ, (Ψαλ. μδ'. 14.) ὁ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ᾠδικῶν ἐνθεώτατος· Πλούσιοι δὲ τοῦ λαοῦ, οἰκειότατα καὶ προσφυσέστατα δύνανται νὰ λογισθῶσιν οἱ ἐν τῇ παρόντι Θεοτοκίᾳ περιεχόμενοι ἱεροὶ καὶ θεοπέσειοι μελωδοί· διότι οὗτοί εἰσιν οἱ ἐκ τοῦ κοινοῦ καὶ χύδην λαοῦ ἀριστίνδην ἐκλεγμένοι, καὶ πλούσιοι ἀληθῶς, πλήρεις, οὐχὶ μόνον τῶν χαρισμάτων τῆς θύραθεν σοφίας καὶ γνώσεως, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τῆς ἀγιότητος, καὶ τῶν λοιπῶν θεοειδῶν καὶ ποικίλων δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἵτινες λιτανεύουσι, καὶ ὑμνολογοῦσι τὸ πρόσωπον τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας διὰ τῶν Θεοκρατιῶν τούτων καὶ μελισταγῶν ᾠμάτων.

Λέγω δὴ, Ἀνδρέας ὁ Κρήτης, ὁ Ἀρχηγὸς τῶν μελωδῶν ἀπάντων, καὶ Κύκνος τῆς Ἐκκλησίας ὁ λιγυρόφωνος· Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἡ μουσικωτάτη καὶ γλυκύφωνος τοῦ Χριστοῦ Ἀηδὼν. Θεοφάνης Νικαίας καὶ Γραπτός, ὁ ἡδύτατος καὶ ᾠδικώτατος Κόττυφος. Ἰωσήφ ὁ ὑμνογράφος, ἡ πολύφωνος καὶ τορόφωνος τῶν πιστῶν Χελιδὼν. Ἰωάννης Εὐχαΐτων, ἡ μελίφωνος καὶ θελκτῆριος Σειρὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μητροφάνης Σμύρνης, ὁ εὐταλὸς τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεκτρυὼν. Θεόδωρος σπουδίτης, ὁ μουσικὸς Τέτιξ τῶν Ὁρθοδόξων. Φώτιος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Κωτίλος, καὶ ᾠδικὸς Ὄρνις τῆς Ἐκκλησίας. Γεώργιος Νικομηδείας, ἡ εὐχὸς Κιθάρα καὶ καλλικέλαδος. Θεόκτιστος σπουδίτης, τὸ δεκάχορδον Ψαλτήριον. Παῦλος ὁ Ἀμορίου, ἡ λιγυρὰ λύρα τοῦ Πνεύματος. Νικόλαος Κατασκευηνός, ἡ πνευματικὴ Κινύρα καὶ ἐναρμόνιος. Ἀθανάσιος Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ἐμπνεόμενον ὄργανον ἀπὸ τὰς αὔρας τοῦ Παρακλητοῦ. Ἰγνάτιος Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ἱερὸν καὶ ἡχολογικὸν Τύμπανον. Μάρκος ὁ Ἐφέσου, ἡ μεγαλόφωνος Σάλπιγξ. Θεόδωρος λάσκαρις, ὁ ἡδύφωνος Σύριγξ. Μανουὴλ ὁ ῥήτωρ, τὸ ἀλαλακτικὸν Κύμβαλον. Κλήμης, ἡ μελίθογγος τοῦ Πνεύματος Νάβλα. Ἠλίας ἐκδικος, ἡ τερπνὴ Σαμβύκη τῆς χάριτος. Καλλίνικος Ἡρακλείας, ὁ Ποιμενικὸς αὐλὸς καὶ γλυκύτατος. Νικόλαος ἕτερος, ὁ ἐκρινὸς Σπίνος καὶ λιγυρόφθογγος. Καὶ Θάλα, ἡ γλυκυτάτη Ἠχώ.

Καὶ καθὼς ἐν τῇ παλαιᾷ Νόμῳ ὁ Προφητὴν Δαβὶδ, συνιδεόμενος ὑπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσάφ καὶ τοῦ Ἰδιθούμ, καὶ τῶν λοιπῶν χορηγῶν καὶ ψαλμωδῶν, ἐψάλλε καὶ ἐμελώδει τοὺς ἑαυτοῦ ψαλμοὺς ἐνώπιον τῆς Τυπικῆς Κιβωτοῦ· ὁ δὲ συνεχολουθῶν λαὸς, λαμβάνοντες παρ' αὐτῶν τὰς ἀφορμὰς, συνέψαλλον καὶ αὐτοί· οὕτω καὶ ἐν τῇ Νέᾳ Χάριτι τοῦ Εὐαγγελίου οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ, οἱ ἱεροὶ, λέγω, οὗτοι ᾠματογράφοι καὶ μελωδοί, οἱ μὲν τὸ Δώριον μέλος ᾄδοντες· οἱ δὲ τὸ Λύδιον ἕτεροι τὸν Φρύγιον ᾠματίζοντες ἔχον· ἄλλοι τὸν Μιξολύδιον· οἱ δὲ τοὺς τούτων πλαγίους· οἱ δὲ τὸν λόγον τοῦ ἡμιολίου φυλάττοντες· οἱ δὲ τὸν τοῦ ἐπιτρέτου, ἢ τὸν τοῦ ἐπογδόου, ἢ τὸν τοῦ διπλασίου, καὶ τὴν δις διὰ πατῶν συμφωνίαν· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἅπαντας τοὺς ἀρμονικοὺς λόγους ταῖς ἰδίαις αὐτῶν, συναρμόσαντες μελωδίαις μουσικώτατα, κοινῇ πάντες, νῦν μὲν ἀντιφωνοῦντες, νῦν δὲ συμφωνοῦντες, οὕτως ἐκ μῆκος δεκτικῆς μουσικῆς ἐξηκονταθῶν ᾠσματικῶν κανόνων, ἐν μέλος παναρμόνιον συγκροτοῦσι καὶ πάνχορδον, ἐμπροσθεν τῆς ἀληθοῦς καὶ ἐμψύχου Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἥτοι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν Θεοτόκου, λιτανεύοντες καὶ ὑμνολογοῦντες τὸ Θεομητορικὸν Αὐτῆς πρόσωπον, διὰ τῶν Θεομητροπρεπεστάτων ᾠμάτων καὶ ἐγκωμίων, καὶ τὴν ἀπρόσμηχτον Αὐτῆς πρεσβείαν ἐξαιτούμενοι διὰ τῶν παρακλητικωτάτων καὶ λίαν κατανυκτικῶν λόγων.

Κατὰ μέμψιν δὲ τῶν ἐν τῇ χορῇ Κορυφαίων, προηγουμένων τε καὶ χοραλούντων τούτων, καὶ ὁ λοιπὸς ἅπας Χριστιανὸς τοῦ Κυρίου λαός, τὰ αὐτὰ ᾠσματα δανειζόμενοι, συνηχοῦσι καὶ αὐτοὶ καὶ δοξολογοῦσι τὴν Θεομήτορα, τὴν προστασίαν αὐτῆς ἐπικαλούμενοι, καὶ βοήθειαν ἐν παντὶ κειρὶ καὶ περιστάσει. Διὸ καὶ ὁ Προφῆτης Δαβὶδ, προφητεύας τοὺς ἱεροὺς τούτους χοράρχας διὰ τοῦ ἀνωτέρου ῥητοῦ, ἐπιφέρει ἀκολουθῶς, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ χριστιάνοι λαοὶ παρὰ τούτων λήψονται τὰς ἀφορμὰς τοῦ ἐξομολογεῖσθαι, καὶ δοξολογεῖν εἰς αἰῶνα τὴν Ἀειπαρθένον, λέγων “Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,” καὶ τοῦτο βεβαίως τὸ ῥητὸν πρὸς τὴν Θεοτόκον ἀποτείνεται, ὡς ἐρμηνεύει αὐτὸ ἐν τῇ πρώτῃ λόγῳ τῶν Εἰσοδίων ὁ μέγας τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριος.

Τοὺς δ' ἁσματικούς αὐτῶν κανόνας ἐν πολλοῖς διαφόροις χειρογράφοις Θεοτοκαρίοις τῶν Ἱερῶν καὶ Βασιλικῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Μονῶν διασπαρμένους δ., καὶ συλλεγέντας εἰς ἓν μετὰ πολλοῦ πόνου καὶ σπουδῆς, Θεοσεβὴς τις καὶ φιλόχριστος ἀδελφός, φιλοτίμῳ δαπάνῃ εἰς φῶς ἐξέδωκεν ἅπαντας, πρὸς δόξαν τῆς Ἀειπαρθένου, καὶ κοινὴν ἀπάντων τῶν Ὀρθοδόξων καὶ εὐλαβῶν τῆς Θεοτόκου ἐραστῶν ωφέλειαν.

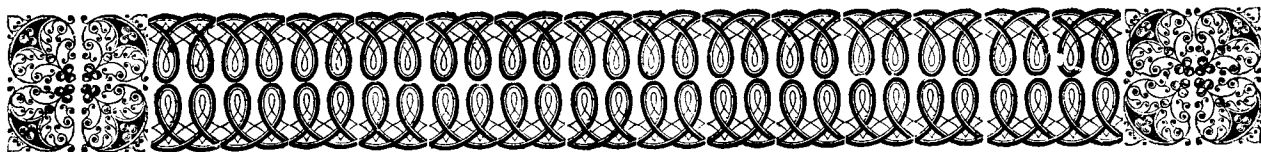
Καὶ ὡς ἐξ ἐνὸς λειμῶνος ἀνθιμόεντος ὡραίος τις καὶ ποικίλος στέφανος ἐκ τῶν ἐκείσε μυριπνῶν πλερόμενος καὶ τερπνῶν ἀνθέων προσφέρεται τῷ ἐπιγείῳ Βασιλεῖ, ὡς δῶρόν τι εὐχάριστον· οὕτω δὴ κἀνταῦθα ἐξ ἀπάντων τῶν ἁσματικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει, τοῦ ἀλληγορικοῦ τῆς Ἀειπαρθένου παρδείσου, ὁ παρὼν ποικιλόχρους, ἀρωματόπνους, καὶ πολυανθὴς συνελέγη ΣΤΕΦΑΝΟΣ, καὶ μετὰ πολλοῦ πόθου καὶ εὐλαβείας τῇ Παντοδρασίᾳ ταύτῃ τῶν οὐρανῶν Θεοτόκῳ προσφέρεται, δῶρον αὐτῇ ποθεινότερον καὶ τοῦ χρυσοταλάντου καὶ βαρυτίμου στεφάνου τοῦ Μολχῆ, ὃν ἔφερον ὁ Βασιλεὺς Δαβὶδ ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ τοῦ δωδεκαστέρου στεφάνου τῆς Ἀποκαλύψεως, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, πάντων τῶν λιθομργαροχρύσεων ἐπὶ γῆς Βασιλικῶν στεφάνων.

Δέξασθε οὖν ἀδελφοί τὸ νέον τοῦτο καὶ περικαλλέστατον Θεοτοκάριον. Δέξασθε ἀπαξάπαντες, Ἱερωμένοι, Μοναχοί τε καὶ λαϊκοί, εὐέλπιδες ὄντες, ὅτι πάντες θέλετε μένει εὐχαριστημένοι, ἀναγινώσκοντες αὐτὸ, πλείονι εὐλαβείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ πλείονι προθυμίᾳ καὶ κατανύξει καὶ χαρᾷ τῆς καρδίας, παρὰ τὸ παλαιὸν ἐκείνο Θεοτοκάριον, καὶ παρ' αὐτὸ τὸ χειρόγραφον· πλείονι μὲν εὐλαβείᾳ, ὅτι ἐκάστῳ κανόνι ἐπιγράφεται ὁ ποιητὴς αὐτοῦ ὁ μελωδίστας· πλείονι δὲ προθυμίᾳ καὶ κατανύξει καὶ χαρᾷ, ἔνεκα τῆς ποικιλίας, ὅτι τοσοῦτοι μελωδοί, καθ' ἡμέραν διάφοροι διασκεδάζουσι τὸν κόρον καὶ τὴν ἀκηδίαν, καὶ ἀποτελοῦσι τὴν ψυχὴν, κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον, νεαρωτέρην καὶ ἀκμαζούσαν. « Ἐν μὲν τῇ ὁμαλότητι, πολλάκις που καὶ ἀκηδιᾷ ἡ ψυχὴ, καὶ ἀπομετεωρίζεται ἐν δὲ τῇ ἐναλλαγῇ, καὶ τῷ ποικίλῳ τῆς ψαλμωδίας, νεαροποιεῖται αὐτῆς ἡ ἐπιθυμία, καὶ ἀνγκαινίζεται τὸ νηφάλιον. » (Ὁρ. κατὰ Πλάτ. λζ'.) (α.) Ἔστω δὲ γνωστὸν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ, Ἀδελφοί, ὅτι ὅσῳ μᾶλλον διὰ τῶν ἁσματικῶν τούτων, Κανόνων ὑμνολογεῖτε τὴν Θεομήτορα, καὶ ὅσῳ πλείονι κατανύξει, καὶ συντριβῇ τῆς καρδίας, τὰς ἐν τοῖς Κανόσι τούτοις διαφόρους ὑμῶν δεήσεις, τῇ ταπεινῇ τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινόφρονας ἀγαπῶσιν Κυρία προσφέρετε, τοσοῦτ' ἄλλοι ἀπολαμβάνετε καὶ τὰς παρ' αὐτῆς βοηθείας καὶ χάριτας· ἐν μὲν τῷ παρόντι αἰῶνι, λυτρούμενοι πάσης ἐναντίας περιστάσεως τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν· ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, λυτρούμενοι τῆς κολάσεως, καὶ τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀξιούμενοι, κατὰ τὸν Θεολόγον τῆς Θεσσαλονίκης Ἱερῆριον· προτιθεὶς γὰρ οὗτος τὸ ἀνωτέρω ρητὸν τοῦ Δαβὶδ, τὸ « Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος » καὶ ἐρμηνεύων τοῦτο, λέγει· « Ὅπως ἄψααν τὴν Κτίσιν ἐξομολογομένην τῇ Μητροπαρθένῳ ταύτῃ; καὶ οὐκ ἐν πεπερασμένῳ αἰῶσιν, ἀλλ' εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος; συνορᾷν οὖν ἔστιν ἐντεῦθεν, ὡς οὐδὲ ἐκείνη λήξει, διὰ τοῦ παντός αἰῶνος, εὖ ποιοῦσα πᾶσαν τὴν Κτίσιν. » (λόγ. α'. εἰς τὰ εἰσὸδ.)

Τούτων δὲ τῶν καλῶν διὰ τῆς ἀναγνώσεως τούτου ἀπολαύοντες, εὐχεσθε καὶ ὑπὲρ τοῦ πρώτου τοῦτο εἰς φῶς ἐκδεδωκότος, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἤδη τὸ δεύτερον μετατυπώσαντος, ὑπὸ τοῦ Πανδραμάτορος χρόνου εἰς παντελεῖαν ἑλλειψιν καταντῆσαν, καὶ εἰσέτι ὑπὲρ τῶν συνεργισάντων καὶ συνδραμόντων Ἀδελφῶν. ἵνα πάντες ἐπίσης διὰ τῆς μεσιτείας τῆς Ἀειπαρθένου, τῆς ποθεινῆς σωτηρίας ἀξιώθωσι, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ Κράτος, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀ Μ Η Ν.

(α.) Ἐπὶ τούτων, τὸ μὲν παλαιὸν τετυπωμένον Θεοτοκάριον ὑπάρχει ἀτελές, καθότι δεκατέσσαρες Κανόνες ἐκ τούτου λαίπονται, καὶ μὲν ὅσοι φέρονται κατὰ τὴν Σάββατον, καὶ Πάρασκευαν, δι' ὧν τῆς περιόδου τῶν ὁκτὼ ἔχων, τοῦτο δὲ τέλει ἐστὶ, ὡς περιέχον καὶ τούτους

ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ

ΝΕΟΝ ΠΟΙΚΙΛΟΝ ΚΑΙ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ ΟΚΤΩΗΧΟΝ ΕΙΚΟΣΙΑΤΩ ΘΕΣΠΕΣΙΩΝ

ΚΑΙ

ΙΕΡΩΝ ΜΕΛΩΔΩΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α'. ΗΧΟΥ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Οὕ ἡ μὲν μέθοδος τοιαύτη

Ἐν τῷ α'. τροπαίῳ ἐκάστης ᾠδῆς, δέσται ὁ ἁμαρτωλὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον. Ἐν τῷ β', δέσται ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν Χριστόν. Ἐν τῷ γ'. ἀποκρίνεται ὁ Χριστὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον. Καὶ ἐν τῷ δ'. ἀποκρίνεται ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἁμαρτωλόν.

Ἡ δὲ ἀκροστιχίς.

“ Δέσποινα νεῦσον πρὸς λιτὰς Θεοδώρου,,.

Ωδὴ, α'. Ἰχθὺς, α'. Ωδὴν ἐπινίκιον.

Ὁ ἁμαρτωλὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον.

ΔΟΧΕΙΟΝ τῆς φύσεως τῆς ἀχωρήτου, Χριστὸν ἐκδυσώπησον, ἵνα πυρὸς ῥύσῃται, τοῦ ἀφεγγοῦς με ἀγνῇ, καὶ ἀναδείξῃ κοινωνὸν τῆς Βασιλείας αὐτοῦ.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν Χριστόν.

Ἐμὴν δέξαι δέξιν υἱὲ καὶ λόγε, καὶ ῥῦσαι κολάσεως τὸν βοῶντα δοῦλόν σου, πρὸς με ἐκ βάθους ψυχῆς, καὶ καταξίωσον αὐτὸν τῆς Βασιλείας σου.

Ὁ Χριστὸς πρὸς τὴν Θεοτόκον.

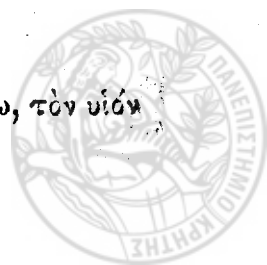
Σὺ Μῆτερ ἐλέους με πηγὴν γινώσκεις· καὶ γὰρ τοὺς καθ' ὅραν μοι τῷ Δεσπότη πταίον-
τας, ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶ· ἀλλ' οὗτος λίαν με αἰσχροῖς, παραπικραίνει κακοῖς.

Ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν ἁμαρτωλόν.

Πολλοῖς παραπτώμασι καὶ ἀτοπίαις, αἰσχροῖς παρεπίκρανας, τὸν υἱόν μου ὅθεν σοι,
εἰς ἀγανάκτησιν νῦν, κεκίνηται καὶ εἰς ὀργὴν ἡ εὐσπλαγχνία αὐτοῦ.

Ωδὴ, γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὁλον μου τὸν βίον, ἀληθῶς ἐδαπάνησα· καὶ διὰ τοῦτό σοι κραυγάζω, τὸν υἱόν

σου δυσώπει, ἀγνή ἵνα ὡς τὸν ἄσωτον, ἀνακαλέσῃ καὶ σώσῃ με νῦν, κείμενον τοῖς πταίσμασιν.

Πλαθι Παντάναξ, ὁ τεχθεὶς ἀπορρήτως ἐκ μήτρας μου, καὶ κατοικτείρησον σὸν δοῦλον, ὡς τὸν ἄσωτον πάλαι, υἱὸν καὶ δεῖξον πανάγαθε, τῆς δεξιᾶς παραστάτην τῆς σῆς, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Νουνεχῶς ὦ Μῆτερ, ἐκβοῶ σοι καὶ γὰρ ἐπακοῦσαί μου· ὁ ἄσωτίαις ἐμβιώσας, ἐν θερμῇ μετανόια, ἐλθὼν ἐκραζε τὸ ἡμαρτον· ἀλλ' οὗτος καὶ σοι βοᾷ μεταγνούς, ἐν ὑστέροις ψεύδεται.

Α μοι ἔφης εἶπον, τῷ υἱῷ μου κραυγάζουσα ἵνα σε, καταξιώσῃ Βασιλείας· ἀλλ' αὐτός μοι ἀντέφη· θερμῇ πίσται οὐ προσήλθε μοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπέμπω αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου μου.

Ὡδὴ, δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Νοήσας ὦ Παρθένε τὴν δύναμιν τὴν σὴν, μετὰ δέους κράζω σοι τῇ μόνη ἀγαθῇ· εἰ καὶ μετάνοιαν ὅλως θερμὴν οὐκ ἔχω· ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἱκεσίαις, δίδου μοι τελείαν διόρθωσιν!

Επάκουσον ὁ φύσει φιλάνθρωπος Θεός, τῆς Μητρός σου Δέσποτα βοώσης ἐκτενῶς, καὶ τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι καταδίκης· εἰ δὲ καὶ πίστιν οὐ κέκτηται τὴν τελείαν, ταύτην ὡς Θεός αὐτῷ δώρησαι.

Υπόθεσιν ὦ Μῆτερ αὐτῷ παντοδαπὴν, τοῦ σωθῆναι δέδωκα· ἀλλ' οὗτος οὐκ ἔα τὰς ἁμαρτίας, εἰσῆλθε καὶ ἐν θανάτῳ· καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ δύναται σωθῆναι, ἕως οὗ εἰς πῦρ ἀπελεύσεται.

Σὲ νῦν ἐπιγινώσκω αἰτίαν τῆς σαυτοῦ, ἀπωλείας ὧς φησιν ὁ θεὸς μου υἱός· σὺ γὰρ κατὰ κείσαι ὅλως τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ παρεδόθης τελείως τῇ ῥαθυμίᾳ· τίς ἐξαναστήσει σε κείμενον.

Ὡδὴ, ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Οδοὺς μετανόιας, Παρθένε ποθῶ, διατρίβειν αἰεὶ τὰς φερούσας με, ζωὴν πρὸς ἀτελεύτητον· ἀλλ' αὐθις τὰ δεινὰ, συστήματα δαιμόνων, καθέλκουσι κρημνίσαι, εἰς βυθὸν ἁμαρτίας, καὶ ἀπωλείας δεινὸν βόρβορον.

Μεκρώσας τὸν θάνατον σῶτερ τὸ πρὶν, τὸν Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωσας· δι' ὃ καὶ νῦν τὸν δοῦλόν σου, υἱέ μου δυσωπῶ, ἐξάρπασον δαιμόνων τῶν ἐπηρεαζόντων· αὐτοὶ γὰρ οὐκ ἔωσι μετανοῆσαί τινα πώποτε.

Πανύμνητε Μῆτερ βοῶ σοι καὶ γὰρ προσευχῇ καὶ νηστείᾳ ἐξέρχονται, τὰ πλήθη τὰ παμπόνηρα, δαιμόνων ἐξ αὐτοῦ· ἀλλ' οὗτος ἐγκρατεία, δεήσει καὶ ἀγνεΐα, μὴ καθάρας τὸ σῶμα, δαιμόνων φεῦ γέγονε σπῆλαιον.

Ρημάτων τῶν πρὶν τοῦ υἱοῦ μου καλῶς, ἐνωτίζου καὶ γινῶθι τὰ δέοντα· ἡνίκα γὰρ οὐκ ἴσχυσαν οἱ τούτου μαθηταί, τὸ πνεῦμα ἐκδιῶξαι, ἐβόα τούτοις λέγων· προσευχῇ καὶ νηστείᾳ, δαιμόνων γένος ἐκδιώκεται.

Ὡδὴ, ς'. Τὸν προφήτην.

Οὐ ρημάτων εὐπορῶ, ἀρετῶν τε ἀπορῶ· οὐ γὰρ στέργω προσευχὴν, καὶ νηστείαν ἐκτελεῖν,

θεόνυμφε· καὶ διὰ τοῦτο πρὸς σέ κατέφυγον.

Σύνες εὐσπλαγχνε υἱέ, σῆς μητρὸς ἐκδυσωπῶ· ὁ προστρέχων ἐπ' ἐμέ, χρηστῶν ἔργων ἀπορεῖ, καὶ κράζει μοι· οὐκ ἔχω πλὴν σου ἐλπίδα Δέσποινα.

Λιτανεύουσα θερμῶς, παῦσαι Μῆτερ τοῦ λαλεῖν· καὶ γὰρ οὗτος ἀφορῶν ὅτι εὐσπλαγχνός εἰμι, μολύνεται, μὴ ἐπιβλέπων εἰς τὴν ὀργὴν τὴν ἐμήν.

Ἰκετεύω ὑπὲρ σοῦ, τὸν υἱόν μου καὶ Θεόν, ἵνα τύχῃς ἱλασμοῦ· ἀλλ' αὐτός μοι ἐκβοᾷ, τοῦ παύσασθαι, καὶ μὴ πρεσβεῦειν εἰς τὸ σωθῆναί σε.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Παραδείσων ἐν γῇ, λογικόν σε φυτεύσας, Χριστὸς ὁ φυτουργός, Παραδείσου τοῦ πρώτου, ἐν μέσῳ σου Δέσποινα, ὡς ζωῆς ξύλον ἔφυσεν· ὃν ἰκέτευσ, τοῦ τῆς τρυφῆς Παραδείσου, ἀξιῶσαί με, καὶ ἐφ' ὑδάτων ἐκθρέψαι, τερπνῆς ἀναπαύσεως.

Ὡδή, ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα.

Τὴν πᾶσαν μου ἐλπίδα, ἐπὶ σέ ἀνατίθημι Δέσποινα, καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς βυθόν, ἀπωλείας με τὸν δαίμονα· ἀλλ' ἀνάστρεψον τῷ σὺ βοῶσι πάλιν υἱῷ· μὴ ἀπολέσῃς τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου.

Αμέτρητον ὡς ἔχων, εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος Δέσποτα· δέξαι με πάλιν δυσωπῶ, σέ τὸν μόνον εὐδιάλλακτον, καὶ οἰκτιρήσον τῶν σῶν χειρῶν τὸ ποίημα, ὁ οἰκτιρήσας ποτὲ τὴν Χαναναίαν.

Ἰλάσκομαι καὶ σῶζω, τὸν ἐν πόθῳ πολλῷ προσερχόμενον· καὶ γὰρ οὐ θέλω τὸ ἐμόν, ἀπωλέσθαι πλάσμα πώποτε· εἰς τὸ σῶσαι γὰρ αὐτό, ὅλος ἐτέχθην ἐκ σοῦ· ἀλλ' οὗτος πόρρω, τῶν ἔργων μου ὑπάρχει.

Σοφία τοῦ ὑψίστου, προϋπάρχων ὁ υἱός μου γέγονεν, ἄνθρωπος ὅλος ἐξ ἐμοῦ· ἵνα σώσῃ τοὺς φυλάσσοντας, μετὰ πίστεως θερμῆς τὸ θεῖον βάπτισμα· ἀλλὰ σὺ τούτων ἀμέτοχος ἐδείχθης.

Ὡδή, η'. Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Θαῖρῆσας προσῆλθόν σοι Παρθένε θεωρῶν, τὸν σὸν υἱὸν σώσαντα, τὴν πόρνην καὶ ληστὴν· αὐτοὶ γὰρ νομίμως οὐδὲν ἔργον χρηστὸν, ἔπραξαν ἐν βίῳ, ἀλλ' ἔτυχον συγγνώμης.

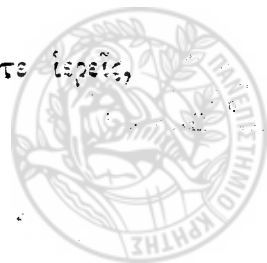
Εξ ὕψους ἐπίβλεψον εἰσάκουσον τῆς σῆς Μητρὸς δεομένης σου, καὶ ῥῦσαι τοῦ πυρός, τὸν δοῦλόν σου τοῦτον ὡς τὴν πόρνην τὸ πρὶν, καὶ ὡς ἐλυτρώσω, ληστὴν ἐν τῷ σταυρῷ σου.

Ο πάλαι κρεμᾶμενος ληστῆς ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν πίστει ἐκραύγαζε τὸ μνήσθητι καί μου· ἡ πόρνη δὲ πάλιν τῶν δακρύων πηγὰς, ἐβλύζεν ἀλλ' οὗτος, αὐτοῖς οὐχ ὁμοιώθη.

Δακρύουσαν σέσωκε τὴν πόρνην ὁ Χριστός· ὡσαύτως πιστεύσαντα ληστὴν ἐν τῷ σταυρῷ· εἰ οὖν θέλεις ἄρτι σωτηρίας τυχεῖν, πρόσδραμε Κυρίῳ, σὺν δάκρυσιν καὶ πίστει.

Αἰνοῦμεν. Ὁ Εἰρμός.

Ον φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάζατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδή, θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Προσθὴν ἀπάντων ἀνθρώπων, ἁμαρτωλότερος Κόρη, καὶ διὰ τοῦτο προσελθεῖν, τῷ υἱῷ σου αἰδοῦμαι· ἀλλὰ δυσώπησον αὐτόν, καὶ ἴλεων ποιήσον, τοῦ δέξασθαι, ἐν θερμῇ με τῇ πίστει, καὶ ἐν πόθῳ προσερχόμενον αὐτῷ.

Πῦσαι κολάσεως λόγε, τὸν προσελθόντα σοι δοῦλον, καὶ μὴ μνησθῆς ἀνομιῶν, τῶν αὐτοῦ δυσωπῶ σε· εἰ γὰρ καὶ ἤμαρτε Σωτήρ· ἀλλὰ μοι προσπέφυγε, καὶ δέομαι· δι' ἐμέ τοῦτον δέξαι, ὁ τοῖς πᾶσι τὰ αἰτήματα πληρῶν.

Οὐκ ἔστιν ἄξιος Μῆτερ, ὁ προσφυγὼν σοι ἐλέους· καὶ γὰρ ἀνθρώπων με οὐδεὶς, ὡς αὐτὸς παροργίζει· ἀλλὰ πρεσβείαις σου σεπταῖς, αὐτόν τῆς κολάσεως, ἀμέτοχον, ἐν τῇ κρίσει ποιήσω, εἰ προσάξει μετανοίας μοι καρπούς.

Υπὸ τὸν αἶδην ὑπάρχων, ἀνεβιδάσθης πρὸς ὕψος, ταῖς πρὸς τὸν θεῖόν μου υἷον, ἱκεσίαις καὶ πρόσχες, μὴ τοῖς προτέροις σου δεινοῖς, ἐμπέσης ἐγκλήμασιν· ἀλλ' ἄπελθε, εἰς ὁδοὺς μετανοίας, μήπως πάλιν τῇ γέννη ἐμβληθῆς.

Προσόμοιον. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Χαρὰ τοῦ κόσμου ὑπάρχεις, ἁμαρτωλῶν ὁ λιμὴν· χειμαζομένων ῥύστις, Θεοτόκε παρθένε· δέξαι οὖν βοῶ σοι καί μοι τὴν εὐχὴν, καὶ τὴν δέησιν ἄχραντε, ἣν καὶ προσάγαγε τάχει τῷ σῷ υἱῷ, ἵνα σῶσῃ με τὸν ἄσωτον.

Χαρὰς αἰτία μοι πάσης υἱέμου φίλτατε, συγχώρησιν πταισμάτων, δώρησαι τῷ σῷ δούλῳ· ἵνα γνῶσι πάντες ὅτι πρὸς σέ, παρρῆσιαν ὡς Μήτηρ σου, μεγίστην ἔχω Χριστέ μου τοῦ δυσωπεῖν, ὑπὲρ πάντας τοὺς ἁγίους σου.

Χαρὰς δοχεῖον ὦ Μήτηρ, τῇ σῇ δεήσει καμφθεῖς, τὴν ἄφροσιν πταισμάτων, τῷ ἀγνώμονι τούτῳ, δίδωμι καὶ ἄφροσ τοῦ ἐκβοᾶν· ἀλλ' εἰπέ τούτῳ παύσασθαι, τοῦ ἁμαρτάνειν καὶ ἔλκειν με πρὸς ὀργήν· φύσει γὰρ εὐσπλαγχνός πέφυκα.

Ιδοὺ τὴν ἄφροσιν ἔσχες τῶν ἐγκλημάτων σου, ἐμοῦ λιταῖς καὶ πρόσχες, τὸν ὑπόλοιπον βίον, θεάρεστον τελέσαι ὅπως τρυφῆς, ἀπολαύσης τὴν εὐκλειαν, ἐν Παραδείσῳ σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς, τὴν οὐδ' ὅλως λῆξιν ἔχουσιν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ο ὕμνος ἀκροστιχίς.

“ Θρήνων ἐμῶν δέχοιο, τὸν πρῶτον Κόρη. Ναί,,.

Ὡδὴ, α'. ἤχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

ΘΡΗΝΩΝ ἀπαρχὰς δεῦρο ψυχῇ, τῇ Θεοτόκῃ προσοίσωμεν σήμερον· αὕτη γὰρ ἐρρύσατο, τῆς τοῦ Ἀδάμ κατάρας τὸ ἀνθρώπινον, καὶ τὴν εὐλογίαν, καὶ χαρμονὴν ἐδωρήσατο.

Πεῖθροισι Ἰορδάνου τὰ ἐμὰ, παρισθενέτα οὐδόλως ἰχύσουσι, δάκρυα ἐκνίψασθαι, τὸν τῶν ἐμῶν ἀμαρτημάτων βόρβορον· ἀλλὰ σὺ παρθένε, τῷ σῶ ἑλέει με κάθαρν.

Ἡλιον γεννήσασα Χριστὸν δικαιοσύνης παρθένε τὸν ἄδυτον, φῶτισόν μου δέομαι, τὰ τῆς ψυχῆς ἡμαυρωμένα ὄμματα, ἡδονῶν ἀχλύϊ, καὶ ἀμαρτίας παχύτητι.

Νόμους τοῦ Δεσπότη παραβὰς, πᾶσαν ιδέαν κακίας ἐτέλεσα· καὶ νῦν ἐπιστρέφοντα, μή με παρίδῃς τὸν ἀχρεῖον δοῦλόν σου, Δέσποινα Μαρία, ἀλλὰ οἰκτεῖράσα σῶσόν με.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν

Ως πάλαι τὴν Εὐὰν εὐρηκῶς, ὁ ὄφρις με ἠπάτησε, καὶ ἡδονῆς τῇ γεύσει ἐξέβαλε τοῦ παραδείσου τῆς θείας γνώσεως· ἡ Χριστὸν κυήσασα, τὸν Ἀδάμ τὸν δεύτερον, πρὸς ζωὴν ἐπανάγαγε Δέσποινα.

Νοσήσας τοῦ Κάϊν δυστυχῶς, παρθένε τὴν ἀπόνοιαν, ὡς ἀδελφὸν τὸν νοῦν μου ἀπέκτεινα, φιληδονίας ξίφει χρησάμενος, καὶ φθονήσας κέκιστα, τούτου τὴν ἀνάβασιν, ἀλλὰ σὺ ὡς φιλόανθρωπος σῶσόν με.

Εθρήνησε πάλαι ὁ Ἀδάμ, Ἐδέμ ἀποικιζόμενος, Χερουβὶμ τοῦ τὴν εἴσοδον φράττοντος· πεσὼν ἐγὼ δὲ τῆς θείας γνώσεως, θρηνῶν ἱκετεύω σε, σὺν ἀγίαις πρέσβευς, Ὁ μὴτορ παθῶν λυτρωθῆναί με.

Μελέτη θανάτου ὦ ψυχῇ, ἀθλία προηγείσθω σου, ἐν ταῖς τοῦ βίου πράξεσι πάντοτε, καὶ θρήνον λάβε, καὶ πένθος σύστησον, ἔχουσα μεσίτριαν, τὴν ἀγνὴν καὶ ἁμωμον, πρὸς Χριστὸν τὸν ἐκ ταύτης βλαστήσαντα.

Ὡδὴ, δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ω τῶν σῶν θαυμάτων ἀπειρόγαμε Δέσποινα! ὅτι μεσίτρια βροτῶν, κλειρωλῶν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα γεγένησαι· διὸ καὶ με ὑπὲρ βροτοῦς ἀμαρτήσαντα, καταλλαγῆναι αὐτῷ ἐκδυσώπητον.

Νέκρωσον Παρθένε τῆς σαρκός μου τὸ φρόνημα, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς καὶ τῶν δαιμόνων τὰς βουλὰς, ἀπράκτους ἀπέργασαι, καὶ τῆς ζωῆς τρίβους βαίνειν ὀδήγησον, ἢ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων κυήσασα.

Δάκρυσι καθᾶραι μολυσμούς τῆς καρδίας μου, ταῖς προστασίαις τῶν σεπτῶν Ἀγγέλων ποίησον ἀγνή, ψυχῆς τε τὴν ζόφωσιν καὶ τοῦ νοὸς τὰς ἐκτροπὰς ἀνακάλεσαι, καὶ ἀπαθείας πρὸς τρίβον ὀδήγησον.

Εννοίαν αἰσχίστοις λογισμοῖς κατεμόλυνα, καὶ τὴν ψυχὴν ταῖς ἡδοναῖς, τοὺς ἐπὶ Νῶς ὑπερβὰς αἰσχροῖς ἀτοπήμασι· δι' ὃ βοῶ Θεοκυῆτόρ με οἰκτεῖρον, κατακλυσμοῦ νοητοῦ διασώζουσα.

Ὡδή, ε'. Ὁ φατίσας τῇ ἐλλάμψει.

Χαλεπῆς με ἐκ φλογὸς τῆς γεέννης ἐξάρπασον, ἢ τεκοῦσα τῆς Θεότητος πῦρ τὸ ἀπρόσιτον, καθ' ἡμᾶς γενόμενον, Θεανδρικῇ τῇ ὑποστάσει, Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

Οὐ πτοοῦμαι τὰς μέλλουσας κολάσεις ὁ ἅθλιος, οὐ τὸ σκότος οὐ βρυγμὴν τῶν ὀδόντων καὶ σκόληκα· οὐ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· δι' ὃ αἰτοῦμαί σε Παρθένε, τούτων με πάντων ἐκλύτρωσαι.

Ιασαί μου τῆς ψυχῆς τὰ ἀλγήματα Πάναγνε, ἢ τεκοῦσα τὸν τὰς νόσους ἡμῶν ἰασάμενον, τοῖς αὐτοῦ παθήμασι, τοῖς σωτηρίοις καὶ πανσέπτοις, ἵνα πιστῶς μεγαλύνωτε.

Θυχ ὡς Ἀάμεχ νεανίσκον καὶ ἄνδρα ἀπέκτεινα, Θεομῆτορ ἀλλὰ νοῦν καὶ τὸν λόγον τοῖς πταίσμασι· μὴ οὖν ἡ ἐκδίκησις, ταμιευθῆτω μου τῇ κρίσει, ἀλλὰ ἐνταῦθά με κάθαρων.

Ὡδή, ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὸ σῶμα κατεμόλυνα ταῖς πράξεσι· τὸν νοῦν ἐνθυμήσεσι· τὰς αἰσθήσεις τῇ ἀφῇ τῶν ἡδονῶν· τούτων μοι τὴν ἴασιν χορήγησον, τοῖς σταλαγμοῖς ἐμῶν δακρύων Θεοχαρίτωτε.

Ο χρόνος τῆς ζωῆς μου δεδαπάνηται ἐν ὕπνῳ καὶ ἀνέσει, καὶ τρυφῇ καὶ ῥεμβασμοῖς τῶν λογισμῶν· νῦν οὖν καὶ ἐν γῆρᾳ με σωφρόνισον Μῆτερ Θεοῦ, καὶ πρὸς μετάνοιαν χειραγώγησον.

Νοήσας τῶν πρὸ νόμου τὴν ἀπόνοιαν, ἀφρόνως ἐπεχείρησα, ὡς πυργώματα τὰς πράξεις τὰς αἰσχροῦς, ἄλλην ἐπὶ ἄλλῃ συναρμόσασθαι. Σὺ οὖν ἀγνή τῷ θεῷ με συνέτισον Πνεύματι.

Παγίδα μοι κεκρύφασι Πανύμνητε, οἱ ὄντως ὑπερήφανοι· καὶ σχοινίοις τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν, βρόχους τοῖς ποσὶ μου διετείναντο, οὓς ἀγαθῇ, ὡς ἀραχνίους μῆτους διάλυσον.

Κάθισμα. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ελπίς Χριστιανῶν, ἀψευδὴς καὶ βεβαία· ἐλέους χορηγέ, καὶ πηγὴ συμπαθείας, ἢ κλεῖς ἢ διανοίγουσα, τοῦ Θεοῦ τὴν χρηστότητα· πᾶσιν ἀνοίξον, τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην· πᾶσι δώρησαι, τοῦ τῆς τρυφῆς Παραδείσου, τὴν εἴσοδον Δέσποινα.

Ὡδή, ζ'. Σὲ νοητήν.

Ρῆξον ἀγνή δεσμούς τῆς καρδίας μου, λήθην καὶ ἄγνοιαν δεινὴν, καὶ τὴν πόρρωσιν τῆς

ψυχῆς, καὶ ἡλιθιότητα· δι' ὧν συνδεσμούμενος, ὁ νοῦς μου τρέχειν οὐ δύναται, πρὸς πλα-
τυσμὸν θεωρίας, καὶ ὕψος θείας γνώσεως.

Στῶν ἐμῶν παθῶν καὶ κινήσεων! ὦ τῶν ἀμέτρων μου κακῶν! ποῖον αἶσχος αἰσχροποιὸν
οὐκ ἀφρόνως πέπραχα; ποῖον οὐκ ἐτέλεσα, ἡδυπαθείας ἀμάρτημα; σὺ οὖν ἀγνή καὶ ἐν γή-
ρα, μετάνοιάν μοι δώρησαι.

Τὴν ἐν ἐμοὶ ῥαθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς
Θεὸν, δέομαι δεήσεσιν, ἄχραντε ἀπέλασον, καὶ μελωδοῦντά με οἰκτηρον· ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἶμοι ψυχῇ! πῶς ἀπηναισχύντησας, ὑπὲρ τὸν Χάμ τὸν ἀναιδῆ! οὐκ ἐκάλυψας τὴν αἰδῶ,
τοῦ σοὶ πλησιάζοντος, φύσει τε καὶ χάριτι ἀλλ' ἀπανθρώπως ἐφαύλισας· νῦν οὖν θερμῶς
πρὸς τὴν εὐσπλαγχνον κόρην μετανόησον.

Ὡδή, η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Νεκρωθεῖσα τάλαινα ψυχῇ, δεινῶς τῇ ἀμελείᾳ· ἐγέρθητι ὡς ἐξ ὕπνου, καὶ μεσίτριαν ποιῶ,
τὴν μόνην ἀπείρανδρον Θεοτόκον· ὅπως σε τρόποις ζωώση μετανοίας, καὶ τῆς ἀπαθείας
καθυποδείξῃ τρίβους.

Οἰμίσόν μου δὴ τὰς ἐμπαθεῖς ὀρέξεις, παθῶν τε τῶν ψυχοφθόρων τὰ ἰνδάλματα ἀγνή,
εἰς τέλος ἐξάλειψον Θεομήτορ· ἵνα δοξάζω αἰεὶ καὶ εὐλογῶ σε, τὴν μόνην αἰτίαν τῆς πάν-
των σωτηρίας.

Ολοτρόπως πᾶσαν ἡδονὴν, ἐτέλεσα ἀφρόνως, καὶ πάσας μου τὰς αἰσθήσεις κατεμόλυνα
αἰσχροῦς· πρὸς σέ τὴν ἀμόλυντον καταφεύγω, Δέσποινα πάντων ἀμαρτωλῶν προστάτις,
ῥῦσαι τοῦ πυρός με, καὶ σκότους αἰωνίου.

Ραντισμῷ δακρύων μου ἀγνή, ἀπόπλυνον τὰ ἔλκη, καὶ τραύματα τῆς ψυχῆς μου ἢ τε-
κοῦσα τὸν Χριστὸν, τὸν λεπροῦς ἰώμενον καὶ αἰμόρροους, ὅπως ἀκούσω φωνῆς τῆς ποθουμέ-
νης· σῶζου τῇ σῇ πίστει, πορεύου εἰς εἰρήνην.

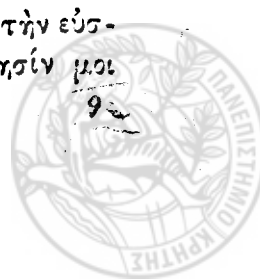
Ὡδή, θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Εἰδη πρὸς τῷ τέλει γέγονα, τῶν χρονικῶν μου κόρη φεῦμοι ὑπάρξεων· καὶ βαρούμενος ταῖς
ἀμαρτίαις ἀπέρχομαι, εἰς ἀπείρους αἰῶνας κολάζεσθαι· ἢ τὸν Κριτὴν τεκοῦσα, τοῦτον ἰ-
λέωσαί μοι Δέσποινα.

Νόμους τοῦ Θεοῦ ἠθέτησα, καὶ ἀμαρτίας νόμῳ αὐτὸν ἐδούλωσα, νόμῳ τοῦ νοῦς, οὐχ ὑ-
ποκύψας ὁ ἄβηλος, ἢ τοὺς νόμους λαθοῦσα τῆς φύσεως, ἐν τῷ σεπτῷ σου τόκῳ, νόμους σαρ-
κός μου καθυπόταξον.

Αρὸν τὸ βαρὺ φορτίον μου, τῶν ἐγκλημάτων Θεοτόκε πανάμωμε· καὶ τὸν ἐλαφρὸν, ἀγνή
ζυγὸν καταξίωσον, τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βαστάζειν με. καὶ τρίβον διοδοῦειν, τὴν πρὸς
τὴν ἄνω λῆξιν ἄγουσαν.

Ἰνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῶν οἰκτιρμῶν ἐνδείξῃς τῆς σῆς χρηστότητος καὶ τὴν εὐ-
σπλαγχνίαν, τοῦ υἱοῦ σου Πανύμνητε, ὑπὲρ πάντας καὶ ἐμὲ ἀμαρτήσαντα, συγχώρησίν μοι
δίδου, καὶ παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Προσόμιον. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Χαῖρε καθαρώτατον Θεοῦ, ἔμφυχον παλάτιον, καὶ φωτοφόρον. Πανύμνητε. Χαῖρε ἀπεί-
ρανδρε. Χαῖρε θεία σκέπη. Χαῖρε τεῖχος ἄρρηκτον. Χαῖρε Θεὸν ἀρρήτως κυήσασα. Χαῖ-
ρε ἀνόρθωσις, τοῦ Ἀδάμ καὶ Εὕας λύτρωσις. Χαῖρε πάντων πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Χαῖρε θρόνε πύρινε Θεοῦ. Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα. καὶ κρίνον
εὖσμον. Χαῖρε Παναγία, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς πρώην ἀποφάσεως Δέσποινα. Χαῖρε
πανθαύμαστε, οἰκουμένης ἀγαλλίαμα. Χαῖρε πάντων ὀρθοδόξων καύχημα.

Χαῖρε ὁ λειμὼν ὁ εὐθαλής, καὶ εὐώδης ἄχραντε. Χαῖρε κυπρίζουσα ἄμπελε. Χαῖρε κα-
τάκαρπε, ἐλαία Παρθένε. Χαῖρε ἡ μυρίπνοος, Θεοῦ φυταλιά. Χαῖρε σύνδενδρον, καὶ εὐ-
σχιόφυλον ὄρος. Χαῖρε ἀειπάρθενε, τῶν χαρίτων ὁ κήπος ὁ εὐχαρίς.

Χαρὰς τὴν καρδίαν μου ἀγνή, πλήρωσον ὡς εὐσπλαγχνος. καὶ τῶν δακρύων ἀπάλλαξον,
χαρὰν ὡς τέξασα, μόνη Θεομητορ. καὶ δεινῶν ἐκ πάντων με, ἐξάγαγε τὸν δούλόν σου
δέομαι. ἵνα δοξάζω σε ἵνα πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῶν ὄντων πάντων ὑπερέχουσαν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ.

Ωδή, α'. Ἦχος, α'. Χριστὸς γεννᾶται.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ καταρύγιον. πιπτόντων ἐπανόρθωσις Πάναγνε. πταιόντων τὸ ἱλαστή-
ριον. ῥῦσαί με καταδίκης τῆς φοβεράς, καὶ πυρὸς ἀσβέστου, τὴν αἰώνιον ζωὴν παρε-
χομένη μοι.

Εν ἀπογνώσει συνέχουμαι, τὸ πλῆθος ἐννοῶν τῶν πταισμάτων μου, καὶ τὴν τοῦ Κριτοῦ
ἀπόφασιν. Δέσποινα Θεοτόκε σύ μοι γενοῦ, θεία μεσιτεία, καταλλάσσουσα αὐτὸν τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Παρθένε μόνη πανύμνητε. Παρθένε ἡ Θεὸν σωματώσασα. Παρθένε ἡ πᾶσι πρόξενος ζωῆς
τῆς αἰωνίου λάμψον μοι φῶς, τὸ τῆς μετανοίας, διαλύουσα τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων μου.

Ιδοὺ πρὸς σέ νῦν κατέφυγόν, τὴν σκέπην μου καὶ θείαν ἀντίληψιν, τὰ σπλάγχνα τῆς
σῆς μοι χάριτος, δεῖξον ἀνεωγμένα, μὴ ὀργισθῆς μηδὲ παραβλέψῃς, μὴ ἐάσῃς με Παρθένε
ἀπολλύμενον.

Ωδή, γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Πάντες οἱ Προφῆται, σὲ Μητέρα Θεοῦ ἀνεκλήρυττον διὰ συμβόλων παραδόξων, ὧν ἡ-
μεῖς τὰς ἐκβάσεις, τρανῶς ἰδόντες πιστεύομεν, καὶ ἐξαιτούμεν, τυχεῖν διὰ σοῦ, θείας
ἱλαρότητος.

Εφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν συλλαβοῦσα τὸν πάντων Θεόν, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου συνέ-
χεις, τὸν συνέχοντα πάντα, ἀγνή ὅθεν ἱκετεύω σε, τῶν συνεχόντων δεινῶν με παθῶν, τά-
χος ἐλευθέρωσον.

Σὺ τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐν θλίψεσι πρόμαχος πέφυκας· σὺ τῶν ἐν ζάλῃ τῇ τοῦ βίου,
ἀγαθὴ κυβερνήτις· διὸ ἱκετεύων κράζω σοι, τὴν σὴν βοήθειαν Κόρη ἀγνή, δώρησαι τῷ
δούλῳ σου.

Δέσποινα τοῦ κόσμου, σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις, τοὺς ἐκ βαθέων στεναγμούς μου,
πεμπομένους καρδίας, πρὸς σέ καὶ δάκρυα Πάναγνε, προσδεδεγμένη πταισμάτων πολλῶν,
ῥῦσαί με καὶ θλίψων.

Ὡδή, δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Μόνην σε πιστοὶ μετὰ Θεόν, ἐλπίδα ἀκαταίσχυντον, καὶ προστασίαν Κόρη ἔχομεν,
ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς, λύτρωσαι ἐκ παντοίων, ἐχθρῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, καὶ
βλάβης καὶ πειρασμῶν· ἵνα σε ἀπαύστως δοξάζωμεν.

Υλῶδους ἐμφάσεως ἀγνή, τὸν νοῦν μου ἐκκαθάρασα, ἔρωτος θείου δεῖξον ἔμπλεων, τὰ
θεῖα λέγειν αἰεὶ, φαντάζεσθαι τὰ θεῖα· τὰ θεῖα ποιεῖν ἐμμελῶς ἔργα, ὅπως ἐκφύγω φρικ-
τὴν, καὶ διαιωνίζουσιν κόλασιν.

Οὐ κέκτημαι ἄλλην ἐπὶ γῆς, προστάτιν καὶ ὑπέρμαχον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον εἰ-
μὴ σέ μόνην ἀγνή, Θεοτόκε ἄχραντε· σὺ γάρ μοι ἐλπίς καὶ σωτηρία, καὶ σκέπη καὶ βοή-
θος, καὶ παραπτώματων συγχώρησις.

Κατάβαλε θράσος πονηρὸν, ἐχθροῦ καὶ πανουργεύματα, τὰ κατ' ἐμοῦ ἐπιφερόμενα, καὶ
ἐνδυσόν με τὴν σὴν, ἰσχὺν παναμώμητε, ἄτρωτον αἰεὶ διατηροῦσα, ἀπήμονα ἀβλαβῇ,
τὸν εἰλικρινῶς σε γεραίροντα.

Ὡδή, ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ανόρθωσις πάντων, πιπτόντων σὺ εἰ· ἀσθενούντων ταχεῖα ἐπίσκεψις· διὸ τοῖς παρα-
πτώμασι πεσόντα χαλεπῶς, καὶ τὴν ψυχὴν νοσοῦντα, θεράπευσον καὶ σῶσον, ἀνορθού-
σά με Κόρη, τῇ παναλκεῖ χειρί σου Δέσποινα.

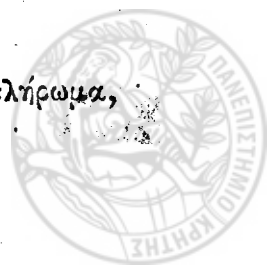
Σωτήρια ὄπλα, ἐξ ὕψους ταχὺ, δυσωπῶ σε Παρθένε παράσχου μοι, τὴν θεῖαν σου ἀντί-
ληψιν καὶ σκέπην καὶ ἰσχὺν, μεθ' ὧν τοῦ ἀρχεκάκου, νικήσας πανουργίαν, σωτηρίας ἐν-
θέου, ἀξιωθῶ θεομακάριστε.

Παλάτιον θεῖον τοῦ λόγου ἀγνή, ἐμὲ τῶν πονηρῶν ἐργαστήριον, ὑπάρξαντα πνευμάτων
διὰ πράξεων αἰσχυρῶν, καὶ τούτων ἐκπληροῦντα, τὸ θέλημα ἀφρόνως, διὰ τῆς μετανοίας,
δεῖξον Θεοῦ κατοικητήριον.

Εν ὥρᾳ ἐσχάτῃ τῆς ἐξόδου μου, καὶ ψυχῆς χωρισμοῦ ἐκ τοῦ σώματος, βοήθειά μοι φά-
νηθι καὶ πρόμαχος γενοῦ, τοὺς ἐπιτιθεμένους, ἐχθροὺς τοὺς ἀοράτους, ἀγνή ἀποσοβοῦσα,
καὶ πρὸς Θεὸν χειραγωγοῦσά με.

Ὡδή, ς'. Σπλάγχχνων Ἰωάν.

Πύλη θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ πέφυκας, πηγὴ τε φωτὸς ἀδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλήρωμα,

τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκλήνωσεν, ἀποβρῆτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου Πανάμωμε· οὐπερ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις τοῖς χρηζούσιν.

Εστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· Ζωὴν γὰρ Χριστὸν ἐκυφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰσαὐτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν· τοῦτον Παναγία αἵτησαι· λυτρωθῆναι πταισμάτων τοὺς δούλους σου.

Μύρου νοητοῦ, δοχεῖον γεγέννησαι, τοῦ πᾶσαν τὴν γῆν εὐωδιάσαντος, τῆς Θεότητος, τοῖς ἀτμοῖς Παναγία θεόνυμφε· δι' ὃπερ τῇ εὐωδίᾳ τῆς πρεσβείας σου, πᾶσαν ἀηδῖαν ἔλασον, ἐκ ψυχῆς τῆς ἐμῆς παραπτώσεων.

Πῦρ τῶν ἡδονῶν, σφοδρῶς κατακαίει με, καὶ θλίβει αἰεὶ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ πρὸς ἄτοπον, ἐργασίαν συνωθεῖ καὶ ἄθεςμον· ἢ τὸ πῦρ τὸ θεϊκὸν ἀποκυήσασα, σβέσον τοῦτο καταμάραντον, ἢ ἐμὴ σωτηρία θεόνυμφε.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Λυχνία χρυσαυγῆς, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης· λαμπρᾶς -λευκοφαῆς, τοῦ φωτὸς τοῦ ἀδύτου, νεφέλη πυρσεύουσα, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τῆς καρδίας μου, ἀμβλυωπούσας τὰς κόρας, φωταγώγησον, μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, καὶ θείοις πυρσεύμασιν.

Ὡδὴ, ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα.

Λαβὶς ἦν Ἡσαΐας, ὁ προφήτης πάλαι ἐθεάσατο, τὸν θεῖον ἄνθρακα Χριστὸν, ἐν κοιλίᾳ σὺ εἰ φέρουσα, πᾶσαν ὕλην ἁμαρτίας καταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦντα.

Θς ὄμβρος ἐπὶ πόκον, καταβάς ἐν σῇ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμὸς· ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος· ὁ σταγὼνας ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Θεόνυμφε Μαρία, ἡ ἐλπίς καὶ χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε, τὰς τῶν πταισμάτων μου σειρὰς, διαβρῆξασα πρεσβείαις σου, τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ σύνδησον, τοὺς ἐναρέτους καρπούς ἀνθηφορεῖν με.

Ανάγαγε Παρθένε, ἐκ βυθοῦ με τῶν αἰσchrῶν μου πράξεων, καὶ καταπράϋνον ἁγνὴ, τῶν παθῶν μου τὸ κλυδώνιον, καὶ καρδίας μου τὴν πώρωσιν διάλυσον, καὶ δώρησαί μοι πηγὴν τὴν τῶν δακρῶν.

Ὡδὴ, η'. Θεύματος ὑπερφουῶς.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου οὐκ ἔστι Κόρη· σὺ γὰρ μόνη πανάχραντος ὥφθης, ἐξ αἰῶνος Ἀχραντε Παρθενίας μαρμαρυγαῖς, καταυγάζουσα τὸν κόσμον παρθενίας φωτί· διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν θρόνον Θεοῦ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλλοντας, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγκυραν πανασφαλῇ σε κεκτημένοι, σωτηρίας ἡμῶν τὰς ἐλπίδας, ἐπὶ σοὶ πιστεύομεν, Θεοτόκε ἀλλὰ γενοῦ, τοῖς οἰκέταις σου λιμὴν καὶ τεῖχος ἀρόρηκτον, καὶ πρὸς τὸ βοᾶν ἀπαύστως ἴθουνον· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ακουσον τοῦ ἐκ καρδίας στεναγμοῦ μου, ἐνωτίσθητι φωνῆς κλαυθμοῦ μου, Παναγία Δέσποινα, μὴ παρόψῃ τὸν συντριμμὸν, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς ἀλλὰ παράσχου μοι, τὴν τελείαν λύσιν τῶν πταισμάτων μου· καὶ χαρᾶς τῆς μελλούσης με ἀξιώσον· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

„Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον, οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου ἦν ὑπέδυν νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψομεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερ·

Ὡδή, θ΄. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Ἰνα χαρμωδύνως ἄσμασι, χαριστηρίοις Κόρη καταγεραίρω σε· ἵνα διὰ πάσης μου, ζωῆς μεγαλύνω σε, ἐξελοῦ με ἐκ σπόματος λέοντος, δεινῶς ὠρυομένου, καὶ καταβρῶξαι με σφαδάζοντος.

Ἐφθης ἱερὸν ἀνάκτορον, καὶ καθαρὸν Παρθένε Χριστοῦ παλάτιον, τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἀληθῶς βασιλεύοντος, καὶ κρατοῦντος ἀπάσης τῆς κτίσεως· διό μου τὴν καρδίαν, ἐξ ἀκαθάρτων παθῶν κάθαρον.

Στήσον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καὶ τῶν παθῶν Παρθένε παῦσον τὸν τάραχον, τοῦ προσφεύγοντος, Θεογεννητορ τῇ σκέπῃ σου, καὶ ἐλπίδος κρηπίδα σὲ ἔχοντος, καὶ θεῖαν προστασίαν, πεπλουτηκότος καὶ ἀντίληψιν·

Ἦρα τὴν ψυχὴν μου Δέσποινα, πρὸς σὲ καὶ πάσῃ γνώμῃ ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθῆην, εἰς αἰῶνα ὁ δοῦλός σου· μηδ' ἐχθροὶ μου καταγελασάτωσαν, οἱ νοητοὶ ἐν ὧρα, τῆς ἐκδημίας συλλαβόντες με.

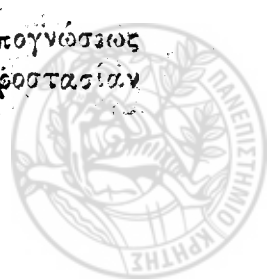
Προσόμοιον. Τῶν οὐρανίων.

Χαῖρε Θεοῦ Παναγίου ναὲ Πανάγιε· Χαῖρε βασιλευόντων, τὸ ἀνίκητον θάρσος· ἡ πάντων προστασία τῶν γηγενῶν· Χαῖρε βάθος ἀμέτρητον· ἀκατανόητον ὕψος χαῖρε χαρά, θλιβομένων καὶ παράκλησις.

Χαῖρε Πατρὸς προανάρχου νόμφη πανάμωμε· Χαῖρε τοῦ συνανάρχου, υἱοῦ Μήτηρ Παρθένε· τὸ σκεῦος τῆς ἀγνείας χαῖρε Ἀδάμ, τὴν Ἑδέμ ἡ ἀνοίξασα· Χαῖρε νεφέλη ὁλόφωτε τοὺς πιστοὺς, περιθάλπουσα καὶ σκέπουσα.

Χαῖρε φωτὸς ἀπροσίτου θεῖον ἀνάκτορον· Χαῖρε εὐκαρπε χώρα, ἡ βλαστήσασα στάχυν· Χαῖρε δυστυχούντων ἡ ἀσφαλῆς, Θεοτόκε ἀνόρθωσις· Χαῖρε ἡ γέφυρα πάντας πρὸς τὴν ζωὴν, ἐπανάγουσα πρεσβεΐαις σου.

Ἠάθη ποικίλα χειμάζει, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν· καὶ πρὸς βυθὸν καθέλκει, ἀπογνώστως ὕλον, προφθάσασά με σῶσον ὡς ἀγαθή· ἐπὶ σὲ γὰρ κατέφυγον, τὴν κραταιὰν προστασίαν καὶ ἰσχυράν, μὴ ἐκπέσω τῆς αἰτήσεως.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΠΟΔΟΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ.

Ωδή, α'. ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος

Το στόμα μου πλήρωσον ἀγνή, θείας αἰνέσεως ὅπως ὑμνήσω σου, τὴν δόξαν Πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὅλην τὴν ἡμέραν, τοῦ σέ σεπτῶς μεγαλύναντος.

Χάρισαί μοι πένθος χαρμονῆς, καὶ παρακλήσεως θείας παραίτιον, χαρὰ καὶ παράκλησις, τῶν ὀρθοδόξων Θεοτόκε Δέσποινα, ἡ χαρὰν τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν πηγάσασα.

Ωs ἔμψυχος νέος οὐρανός, δικαιοσύνης ἀνέτειλας ἥλιον, Κόρη καὶ ἐβλάστησας, ὡς λογικός καὶ μυστικός παράδεισος, ξύλον ζωφόρον, ἐξ οὗ φαγόντες οὐ θνήσκομεν.

Υπερτέρα γέγονας ἀγνή, τῶν ποιημάτων Θεὸν σωματώσασα· ὅθεν ἱκετεύω σε, ἀπὸ κοπρίας παθῶν με ἀνάστησον, καὶ πρὸς θεῖον ὕψος τῆς ἀπαθείας εἰσάγαγε.

Ωδή, γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἡ μόνη τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, θεώσασα πανάμωμε, τῷ ὑπὲρ φύσιν τόκῳ σου αἰτῆσαι, ἀμαρτημάτων ἡμῖν συγχώρησιν, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν, τὴν διαιωνίζουσιν, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Ἡ χώρα τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἀσπόρως ἡ ἐκφύσασα, καὶ ἀνηρότως ἀναβλαστήσασα, λιμῷ τακεῖσιν ἐνθέου βρώσεως, τὴν ψυχὴν μου στήριξον, ἄρτῳ θείῳ πράξεων, ἀρετῶν ἐν ἐλαίῳ πιάνασα.

Εκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρὶ σὺν ἀνάρχος, καὶ ἐκ σοῦ γεγόμενος, ὑπὸ χρόνον Μαρία Πανάμωμε.

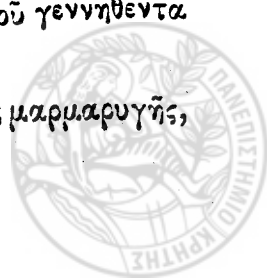
Τὸ εἶδος μορφῆς σου τῆς σεπτῆς, Ἀγγέλοις μὲν αἰδέσιμον, τοῖς δὲ βροτοῖς ὑπάρχει σωτήριον· καὶ φρικτὸν τῆς πονηρίας τοῖς πνεύμασιν, ὅπερ πίστει σέβοντες, καὶ κατασπαζόμενοι, Θεοτόκε ψυχὰς φωτίζόμεθα.

Ωδή, δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Ορος τε προεῖδε, Δανιὴλ ἀλατόμητον· κατάσκιον ὁ Ἀββακοὺμ, τετυρωμένον ὁ Δαβὶδ· ὁρος ἄλλος ἅγιον, καὶ ἐμφανὲς καὶ πῖον ὁρος Πανύμνητε· ὃ ὁ Θεὸς κατοικῆσαι ἠϋδόκησεν.

Θεῖόν σε παλάτιον, τοῦ λόγου γινώσκομεν, ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκικῶς, ἐκαινοποίησεν ἡμᾶς, φθαρέντας τοῖς πάθεσιν· ὅθεν ἀγνή Θεοῦ μητέρα σε σέβομεν, καὶ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δοξάζομεν.

Θεῖόν σε νοοῦμεν, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ὡς δεξαμένην τὴν αὐτὴν, τῆς θεϊκῆς μαρμαρυγῆς,

καὶ ταύτην ἀστράψασαν, σωματικῶς παντὶ τῷ κόσμῳ Πανύμνητε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε.

Ναόν σε γινώσκωμεν, Θεοῦ καθαρώτατον, τοῦ ποιητοῦ τῶν οὐρανῶν, καὶ πάσης κτίσεως ἀγνή. Ὅθεν σοι κραυγάζομεν, ναοὺς ἡμᾶς τοῦ θείου Πνεύματος ποίησον, τοὺς τὴν θερμὴν σου πρεβεῖαν πλουτήσαντας.

Ὡδή, ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ιασαί μου τῆς ψυχῆς τὰ ἀλγήματα πάντα γνε, ἡ τεκοῦσα τὸν τὰς νόσους ἡμῶν ἰασάμενον, τοῖς αὐτοῦ παθήμασι, τοῖς σωτηρίοις καὶ πανσέπτοις· ἵνα πιστῶς μεγαλύνω σε.

Ρυπωθεῖσαν τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, τῷ ὑσώπῳ τῆς ἐνθέου πρεσβείας σου κάθαρων, Θεοτόκε· ἄχρνατε, παρεχομένη σωτηρίας, ταύτη φαιδρότατον ἐνδυμα.

Σὲ ἐτρόιμην πρὸς τὸ σῶζειν βοήθειαν κέκτημαι· διὰ τοῦτο σοι προσπίπτω, καὶ κράζω σὺν δάκρυσι, Θεοτόκε· ῥῦσαί με, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἄλλοτρίου, καὶ τῆς μελλούσης κολάσεως.

Σὺ ἰσχύς μου σὺ καὶ καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ φρουρός μου καὶ ἀντίληψις καὶ κατασῴγιον, καὶ πρεστάτις ἄμαχος, ὑπεραγία Θεοτόκε. διό με σῶζε τὸν δοῦλον σου.

Ὡδή, ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Λικμήσασα Παρθένε ταῖς πρεσβείαις σου, τῷ πτύῳ τῷ πνεύματι, θημωνίας τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν, κάθαρον καρδίας μου τὴν ἄλωνα, μακρὰν αὐτῆς πᾶν ἀχυρῶδες ποιούσα νόημα.

Ιδοῦσά μοι τὴν κάκωσιν Πανάμωμε, ἣν ἡ ψυχὴ ὑφίσταται, κρατουμένη ἐν Αἰγύπτῳ τῶν παθῶν, καὶ πλινθοπλαστοῦσα τὴν πηλὸν σαρκός, δεῦρο ταχὺ καὶ τῆς ἀτίμου δουλείας λύτρωσαι.

Σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα καὶ συστρέφομαι, τὸν χρόνον τελειούμενον, τῆς ζωῆς μου καθορῶν καὶ ἐμαυτὸν, χείροσιν ἐκάστοτε προκόπτοντα, καὶ ταῖς πληγαῖς ἐπιτιθέντα πληγὰς καὶ μώλωπας.

Νῦν ἤγγικε ψυχὴ τὸ τέλος ἤγγικεν· ἀπόθου τοίνυν ἅπαντα, τὰ τοῦ σκότους καὶ νυκτός· ἔργα δεινὰ, καὶ τὰ τοῦ φωτός ὅπλα ἐνδύθητι, περιπατεῖν ὡς ἐν ἡμέρᾳ πράττουσα εὐσχημα.

Κάθισμα. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ημέρα μυστικὴ, ἀνεδείχθης Παρθένε, τὸν ἥλιον Χριστὸν, κκταυγάζουσα πᾶσι, τοῖς ζῴ-
φῳ ἀπογνώσεως, καθημένοις θεόνυμφε. Ὅθεν ἅπαντες, οἱ διὰ σοῦ φωτισθέντες, μακαρίζο-
μεν, χρεωστικῶς ὡς αἰτίαν, βροτῶν ἀναπλάσεως.

Ὡδή, ζ'. Σὲ νοητήν.

Ο φωτεινὸς τοῦ Δεσπότης θάλαμος, Χαῖρε πανθαύμαστε ἀγνή· Χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν πι-
στῶν· Χαῖρε κλίμαξ ἄγουσα, πρὸς θεῖαν κατάπαυσιν, τοὺς μελωδοῦντας τῷ τόκῳ σου·
ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ον οὐ χωρεῖ, οὐρανὸς ἐχώρησας, ὡς πλατυτέρα οὐρανῶν, Θεοτόκε ὁ λογικὸς, οὐρανὸς καὶ
ἔμψυχος, τοῦ κατασκευάσαντος, τοὺς οὐρανούς τῷ βουλήματι, μόνου Θεοῦ οὐρανοῦ καὶ

τῆς γῆς τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ινα Θεὸς γένηται ὁ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται Θεὸς· ὃν ἰκέτευε ἐκτενῶς, ἄχραντε πανάμωμε, σῶζεσθαι τοὺς δούλους σου, ἐπηρειῶν τοῦ ἀλάστορος, καὶ χαλεπῆς ἐκ γενένης εὐλογὸς καὶ πάσης θλίψεως.

Τὴν ἐν ἐμοὶ ῥαθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυσταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις σου πρὸς Θεὸν, δέομαι δεήσεσιν, ἄχραντε ἀπέλασον, καὶ μελωδοῦντα με οἰκτεiron· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ, η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Ξς ἐκ ρίζης τῆς τοῦ Ἰεσσαί, βλαστήσασα προφέρεις, τὸ ἄνθος Θεοκυῆτορ, τὸ ἀμάραντον Χριστόν. Ὅθεν ἰκετεύω σε, τῶν παθῶν μου πάσας προῤῥίζους, ἀνάσπασον ἀκάνθας, καὶ τὸν θεῖον φόβον, ἐμφύτευσόν μοι Κόρη.

Ως ὡραίαν ὡς περικαλλῇ, ὡς ἁμωμόν σε Κόρην, ὡς νύμφην ἐκλελεγμένην, ὡς νεᾶνιν καθαράν· Παρθένον ὡς ἄσπιλον καὶ ἁγίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν καὶ πόθῳ προσκυνοῦμεν, τὴν εὐλογημένην εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ καταφυγὴν, καὶ κλίμακα πρὸς ὕψος, μετάγουσαν τὸ ἀνθρώπινόν Παρθένε Μαριὰμ, εἰδότες κραυγάζομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Η ἁγία γῆ καὶ ἐκλεκτή, ἐν ἣ' κεκαλυμμένοι, καλύμματι ἀπιστίας, ἀμφιβόλων λογισμῶν, πόδες οὐκ ἐπάτησαν τῶν γητίνων· δεῖξον φροντίδων ἀνώτερον τὸν νοῦν μου, καὶ τῆς τῶν πράξεων γῆς καταξίωσόν με.

Ὁ Εἰρμός.

Εν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες, εὐλογεῖτε.

Ὡδὴ, θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ορος τοῦ Θεοῦ πανάγιον. ὃ δεξιὰ Κυρίου προκατειργάσατο, ἀπωλείας με, περιπλανώμενον ὄρεσι, καὶ κρημνοῖς καὶ βαράθροις ὠθούμενον, ζητήσασα πρὸς ὄρος, τῆς ἀρετῆς με χειραγώγησον.

Ηδη ὁ νυμφὼν ἡτρέπισται, καὶ ἡ παστὰς τοῦ γάμου ἐγκεκαλλώπιστα· καὶ εἰσέρχονται, μετὰ χαρᾶς οἱ τηρήσαντες, τὴν ἀγνείαν αὐτῶν ἀδιάρθρον· ἐγὼ δὲ Θεοτόκε, μόνος εἰς σκότος ἀπελεύσομαι.

Νόμους τοῦ Θεοῦ ἠθέτησα, καὶ ἑμαυτὸν τῷ νόμῳ ἁμαρτίας ἐδούλωσα, νόμῳ τοῦ νοῦς, οὐχ ὑποκύψας ὁ ἄθλιος· ἢ τοὺς νόμους λαθοῦσα τῆς φύσεως, ἐν τῷ σεπτῷ σου τόκῳ, νόμους σαρκὸς μου καθυπέταξον.

Ινα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῶν οἰκτιρμῶν ἐνδείξης τῆς σῆς Χρηστότητος, καὶ τὴν εὐσπλαγχτίαν, τοῦ υἱοῦ σου Πανύμνητε, ὑπὲρ πάντας καί μοι ἁμαρτήσαντι, συγχώρησιν πάρασχου, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Προσόμοιον. Πανεύφημοι.

Χαῖροις πόλιν ἐμψυχε Θεοῦ, Χαῖρε Μητροπάρθενε· Χαῖρε θεόνυμφε Δέσποινα· Χαῖρε

Παράδεις, τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ, ξύλον ἐκβλαστήσασα, Χριστὸν τὸν ζωοδότην καὶ Κύριον· ὃν καθικέτευε, μητρικαῖς σου νῦν δεήσεσι, τοῦ ῥυθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου,

Χαῖρε τὸ κατὰσκιον Θεοῦ, ὅρος ἀπειρόγαμε, ὃ Ἀββακούμ ἐθεάσατο· Χαῖρε πολύευκτον, κάλλος Θεοτόκε· Χαῖρε θεία τράπεζα, τὸν ἄρτον τὸν οὐράνιον φέρουσα, Χριστὸν τὸν Κύριον· ὃν ἰκέτευε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ῥυθῆναι κακώσεως.

Χαῖρε τὸ παλάτιον Θεοῦ, λόγου παναμώμητε, ἐν ᾧ οἰκήσας ἐκαίνωσε, φθαρέντας ἅπαντας· Χαῖρε ἡ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς βλαστήσασα, ἀσπόρως Θεοτόκε Πανύμνητε· ὃν νῦν δυσώπησον, διαθρέψαι ἄρτῳ πράξεων, ἐναρέτων τὴν ψυχὴν μου δέομαι.

Πολλῶν με χειμάζουσι δεινῶν, προσβυλαὶ Θεόνυμφε, θλίψεις ποικίλαι καὶ μάστιγες, κινδύνων πέλαγος, νῦν κατακαλύπτει, τὸν δοῦλόν σου ἄχραντε. πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ἄθλιος; πρὸς σέ τὴν εὐσπλαγγχον· τῷ ἐλέει σου οὖν Δέσποινα, οἰκτειρόν με καὶ σῶσον πρεσβεΐαις σου.

Τ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

ο ὦ ἡ ἀκροστιχίς.

“ Πρώτη δέησις τῇ πανάγῳ Παρθένῳ· Φωτίου.

Ὡδὴ, α'. ἤχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιούχος δεξιὰ.

ΠΥΛΗ τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ, τῆς μετανόιας μοι πύλας διάνοιξον· καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τὸ ζοφερὸν σκότος ἀποδιώκουσα, τὸ τῆς ἀμαρτίας, καὶ τῶν παθῶν Παναμώμητε.

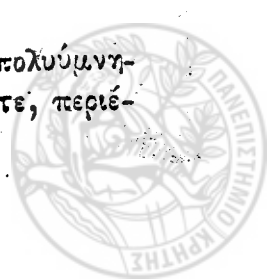
Ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀγαθὴ, τῆς δυναστείας τοῦ δολίου δράκοντος, τοῦ τοῖς δελεάσμασι, τῶν ἡδονῶν ταύτην συγκαταφέροντος, πονηρᾷ ἀπάτῃ, τῆς ἀπωλείας πρὸς βάραθρα.

Πρὸς τῶν ἀγαθῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν, ἀναδειχθεῖσα τοῖς ἀνθρώποις πρόξενος, Δέσποινα πανάχραντε· οὕτω καὶ μοὶ τῆς σωτηρίας πρόξενος, τῆς αἰωνιζούσης, καὶ εὐφροσύνης γεννήτη.

Τὸν πάντα βουλήματι αὐτοῦ, δημιουργήσαντα κράτει Θεότητος, λόγον τὸν ἀτίδιον· τοῦτον ἀγνὴ ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν γηγενῶν σωματούμενον.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Η σκέπη καὶ λύτρωσις ἡμῶν, τὸ τεῖχος καὶ κραταίωμα, τῶν εὐφημούντων σε πολυύμνητε· ἀπὸ παντοίων ῥῦσαί με θλίψεων, καὶ τῶν περιστάσεων, τῶν τοῦ βίου πάντοτε, περιέ-

πουσα ὅπως δοξάζω σε.

Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, τοῦ μόνου φιλοικτίρμονος, τοῦ εὐσπλαγγνίας ἔχοντος πέλαγος, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῶν πανάγων σου, αἱμάτων δεήθητι, τοῦ κατοικτειρῆσαί με, τὸν ἀμέτροις κακοῖς συνεχόμενον.

Εχουσα συμπάθειαν πολλήν, καὶ σπλάγγνα φιλοικτίρμονα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαθότητα· ἐπ' ἐμέ ταῦτα δεῖξον Πανάχραντε, τὸν εἰς σέ προστρέχοντα, καὶ τῶν παραπτώσεων, τῶν ἀπειρῶν τὴν ἄφεςιν δίδου μοι.

Η μήτρα σου ὤφθη ἀληθῶς Μαρία ἀειπάρθενε, τοῦ οὐρανοῦ πλατυτέρα χωρήσασα, τὸν βασιλέα καὶ ποιητὴν τοῦ παντός, τὸν πάση ἀχώρητον, τῇ κτίσει ὑπάρχοντα, τῇ δυνάμει αὐτοῦ τῆς Θεότητος.

Ωδὴ, δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Σῶσόν με Παρθένε, ἀπειρόγαμε σῶσόν με· μή με παρίδῃς ἀγαθὴ, καταπονούμενον δεινοῖς, ἡδοναῖς καὶ πάθεσι, καὶ λογισμοῖς βεβήλοις καὶ πονηρίας μεστοῖς, καὶ τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεσιν.

Ικέτης προσέρχομαι τῇ σκέπῃ σου ἄχραντε· καὶ ἐκβοῶ ἀπὸ θερμῆς, καὶ κατωδύνου μου ψυχῆς· ἐλέησον ῥυσαί με, ἐκ τοῦ πυρός τῆς αἰωνίου κολάσεως, ταῖς πρὸς Θεὸν σαῖς ἀχράντοις δεήσεσιν.

Σαρκός μου τὴν ἐκλυσιν, ψυχῆς τε τὴν πάρεσιν, τῇ ῥωστικῇ τῆς σῆς ῥοπῆς, ἰσχύϊ Δέσποινα σεμνῇ, ἀνάκτησον πρόσφορον, ταύταις σαφῶς, τὴν θεραπείαν παρέχουσα, πρὸς ἐργασίαν τοῦ θείου θελήματος.

Τὸ μέγα καὶ πάνσεπτον, καὶ θεῖον μυστήριον. τῆς ἀποκρύφου τοῦ Θεοῦ, βουλῆς ἐν σοὶ παναληθῶς, ἀγνὴ πεφανέρωται, ὅτι αὐτὸς ὁ κατ' οὐσίαν ἀχώρητος, τῇ κτίσει πάση ἐν σῇ γαστρὶ κεχώρηται.

Ωδὴ, ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Η λυχνία ἡ χρυσῇ, ἡ τὸ θεῖον λαμπάδιον, κατέχουσα τῶν παθῶν μου τὸν γνόφον σκεδάσασα, τὸν τοῦ θείου ἔρωτος, πυρσὸν ἐν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ Θεογεννήτορ διάναψον.

Πολυπλόκους μηχανάς, καὶ ἐνέδρας τοῦ δράκοντος, τοῦ δολίου Θεοτόκε Παρθένε διάλυσον, ὅς κατὰ τοῦ δούλου σου, ἐπινοεῖται πανουργία, τοῦ συλλαβεῖν με πειρώμενος.

Απορήσας ἐξ ἀπάσης βοηθείας ἄχραντε, ἀνθρωπίνης πρὸς τὴν σὴν ὀξύτατην ἀντίληψιν, εὐλαβῶς προσέδραμω σύ με τῆς σῆς καὶ προμηθείας, καὶ εὐμενείας ἀξιώσον.

Νομικοὶ σε καὶ σκιώδεις προέφαινον ἔσεσθαι, τύποι πάλαι Θεοτόκον ἀγνὴν παναμώμητον· ἡμεῖς δὲ κατέχοντες, ἔργῳ νῦν τούτων τὰς ἐκβάσεις, ἀκαταπαύστως ὑμνοῦμέν σε.

Ωδὴ, ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ανάκτορον Θεοῦ παναγιώτατον, πρεσβείαις σου καθάρισον, τὴν ψυχὴν μου καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸν νοῦν, ἐκ βεβήλων ἔργων, καὶ αἰσchrῶν ἐννοιῶν, καὶ τοῦ ἐκ σοῦ ἀποτεχθέντος νῶν με ποιήσον.

Γαλήνη νοητῇ σύ με προσόρμισον, τὴν ζάλην καὶ τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου κατευ-
νάζουσα σεμνῇ, καὶ τὴν τρικυμίαν ἐκδιώκουσα τῶν ἡδονῶν, ἢ τὴν γαλήνην τὴν θείαν
τέξασα.

Ναμάτων μυστικῶν τῶν σῶν δεήσεων, τὰν τῶν πταισμάτων καύσωνι, ἐκτακεῖσάν μου
καρδίαν ἀγαθῇ, ἐμπληστον καὶ δεῖξον καρποφόρον αὐτὴν, θεοφιλῶν καὶ θεαρέστων λόγων
καὶ πράξεων.

Σς οὔσα καθαρὰ καὶ πανακήρατος, τὸν λόγον τὸν ἀκήρατον, ὑπεδέξω ἐν νηδύϊ σου σε-
μνῇ· καὶ τοῦτον ἐγέννησας εἰς λύτρωσιν, τῶν γηγενῶν τῶν Προπατόρων τῆς ἀποφάσεως.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ασπόρως τὸν Χριστὸν, ἀπεκύησας μόνη· τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μήτηρ!
διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνῶντες δοξάζομεν· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν βασιλέα τῆς δόξης, ὃν δυ-
σώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ, ζ'. Σὲ νοητήν.

Πίστει πολλῇ, καὶ πόθῳ προσέρχομαι, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου σεμνῇ· σὺ γενοῦ μοι καταφυ-
γὴ· σὺ μου ἱλαστήριον· σὺ με ἀπολύτρωσαι, ἐκ τῶν κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν
Θεοτόκε, καὶ νόσων καὶ κακώσεων.

Ανατολὴ τοῦ ἡλίου Δέσποινα, τοῦ νοητοῦ ὡς συμπαθῆς, σὺ τῇ αἰγλῇ τῇ παμφασί, τῆς
θείας πρεσβείας σου, φαῦσον μετανοίας μοι, ἀνατολὴν ἐκδιώκουσα, τὴν ζοφεράν τῶν πα-
θῶν μου, ὁμίχλην καὶ πταισμάτων μου.

Ρῦσαι ἡμᾶς τοὺς ἀνεφημοῦντάς σε, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ζητοῦντος μανιωδῶς,
τὴν ἡμῶν ἀπώλειαν, καὶ τούτου ματαίωσον, τὴν πονηρίαν Πανάμωμε, καὶ μηχανὴν αὐ-
τοῦ πᾶσαν, δυνάμει σου ἀμβλύνουσα.

Θρόνον Θεοῦ καὶ παστάδα ἔμψυχον, Θεογεννητορ οἱ πιστοί, ἐπιγνόντες σε ἀληθῶς, πί-
σται ἐκβοῶμέν σοι· σῶζε τοὺς οἰκέτας σου ἀπὸ πασῶν περιστάσεων· ὅπως αἰεὶ εὐλογῶμεν,
ἀγνὴ καὶ προσκυνῶμέν σε.

Ὡδὴ, η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Επὶ πέτραν στῆσον ἀσφαλῇ, τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγάπης, τὰς βάσεις τὰς τῆς ψυχῆς μου, καὶ
παθῶν ταῖς προσβολαῖς, φύλαξον ἀκλόνητον Θεοτόκε· ἵνα ἐδραία καρδίᾳ ἀναμέλπω, καὶ
δοξολογῶ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεύρωσόν μου Δέσποινα ἀγνή, τὸν τόνον τῆς καρδίας, ἰσχύν με κατὰ παθῶν, περιζων-
νύουσα τὴν σὴν, καὶ τηροῦσα ἄτρωτον ἐκ τῆς τούτων, ἐπικρατείας καὶ φαιδρᾶς τυραννί-
δος· ἵνα σε δοξάζω αἰεὶ ἐν εὐθυμίᾳ.

Παρθένε Δέσποινα σεμνῇ, γραφικῶς ἡ ψυχὴ μου, ὀπίσω σου ἐκολλήθη· διὸ ἔκτεινον τὴν
σὴν, δεξιάν τὴν ἄχραντον καὶ ἐν πᾶσιν, ἀντιλαβοῦ μου σκέπουσα καὶ φρουροῦσα, καὶ τῆς
αἰωνίου χαρᾶς καταξιούσα.

Φωτοφόρον σκῆνωμα Θεοῦ, ἐδείχθης Θεοτόκε, καὶ ἔμψυχον καὶ ἀγνότατον παλάτιον
σεμνῇ, καὶ θρόνος πυρίμορφος, τῆς ἀστέκτου θείας οὐσίας· διὸ σε ἀνυμνοῦμεν, καὶ δοξολο-

γοῦμεν πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Εν χαμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· εὐλογεῖτε πάντα.

Ὡδῆ, θ'. Τύπον τὴν ἀγνῆς.

Ωφθης αἶγλη καθαρότητος, πᾶσαν τὴν κτίσιν ὑπεραίρουσα Πάναγνε· ἀλλὰ δέξαι με, τὸν μολυσμοῖς καταχράναντα, ἡδονῶν ὑπὲρ ἅπαντα ἄνθρωπον, ψυχὴν τε καὶ τὸ σῶμα, καὶ σαῖς πρεσβείαις ἀποκάθαρσον.

Τρίβοις θείαις ἐκδιβάζουσα, τῆς μετανοίας τὴν ψυχὴν μου ἐπίστρεψον, ἐξ ὁδοῦ ἀγνῆς, τῆς ἀπαγούσης εἰς θάνατον, καὶ πρὸς ὀλεθρον ὄντως αἰώνιον, Μαρία Θεοτόκε, ἀμαρτωλῶν τὸ ἱλαστήριον.

Ινα τί με ἐγκατέλιπες, φῶς τῶν ἐμῶν ὁμμάτων καὶ ἀγαλλίαμα, τῆς καρδίας μου; καὶ πειρασμοὶ με ἐκύκλωσαν; ἀλλ' οἰκτείρησον Κόρη καὶ σῶσόν με, ἐκ πάντων τῶν λυπούντων· τῶν θλιβομένων ἢ παράκλησις.

Ορος τοῦ Θεοῦ πανάγιον, ὃ δεξιὰ Κυρίου προκατειργάσατο ἀπωλείας με ποριπλανώμενον ὄρεσι, καὶ κρημνοῖς καὶ βαράθροις ὠθούμενον, ζητήσασα πρὸς ὄρος, τῆς ἀρετῆς με χειραγώγησον.

Υμνον εὐλαβῶς προσφέρομεν, τῷ σῷ ἀσπύρῳ τόκῳ, διὰ σοῦ Δέσποινα, πανυπέραγνε, καὶ σὲ ἀπαύστως δοξάζομεν, δυσωποῦντες ῥυσθῆναι κολάσεως, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει σέβοντας.

Προσόμοιον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Χαῖρε πριότατον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· Χαῖρε τὸ τῶν Ἀγγέλων, περιβόητον θαῦμα· τὸ σθένος τῶν Μαρτύρων· Χαῖρε σεμνὴ, Ἱερέων ἀγλαΐσμα· καὶ πενομένων ἀσύλητε θησαυρὲς· Χαῖρε κλέος τῶν τιμώντων σε.

Χαῖρε βασίλειον κράτος καὶ πύργε ἄσειστε· Χαῖρε πιστῶν ἡ δόξα, Θεοτόκε Παρθένε, ἀνόρθωσις πιπτόντων χαῖρε ἀγνῆ, καὶ διαβόλου κατάπτωσις, καὶ ἀπογνώσεως πάσης ὅτι Χριστὸν, τὴν ἐλπίδα πάντων ἔτεκες.

Χαῖρε πλειὰς τὸ τοῦ Πόλου ἄστρον λαμπρότατον, ἡ συνδεσμοῦσα πάντα, ὡς ἀστέρας τὰ τέχνα, κοινῶς τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανούς, καὶ ὡς μήτηρ φιλόστοργος, σκέπουσα θάλπουσα τούτους καὶ οὐρανῶν, ἀξιοῦσα κατοικήσεως.

Τίς διηγῆσεται Κόρη τὰ σὰ θαυμάσια; ὃν γὰρ οὐ σθένει βλέπειν, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ἐβάστασας ὡς θρόνος χερουβικὸς· τοῦτον αἶτησαι Πάναγνε, ἐν τῇ μελλούσῃ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, πάντας ῥύσασθαι κολάσεως.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ωδὴ, α'. ἤχος α'.

Ωδὴν ἐπινίκιον.

ΩΔΗΝ παρακλήσεως τῇ Θεοτόκῳ, πιστοὶ προσενέγκωμεν, ἱλασμόν αἰτούμενοι, τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἀποφυγὴν, καὶ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ελέους τὴν ἄβυσσον ἢ τετοκυῖα, ἐλέησον οἴκτειρον, τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν θεοχαρίτωτε, καὶ χειραγώγησον πρὸς φῶς τῆς κατανύξεως.

Υψώθην ὁ ἄθλιος τῇ ἀπονοίᾳ, ἀρθεὶς τῷ φρονήματι, καὶ εἰς βόθρον πέπτωκα τῶν παραπτώσεων· τῇ μετανοίᾳ με ἀγνή, πάλιν ἀνόρθωσον.

Μυρίοις ἐγκλήμασιν ἀμαρτημάτων, βαρούμενος ἄχραντε, σοὶ προσπίπτω δέξαι με, μετανοοῦντα θερμῶς, καὶ ἱλεῶν μοι τὸν κριτὴν, ποίησον Δέσποινα.

Ωδὴ, γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ο πλημμελήσας ὑπὲρ ἅπαντας, τοὺς ἀνθρώπους μόνος ἐγὼ εἰμι· καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ, Παναμώμητε Δέσποινα, βοηθῆσαι τῷ οἰκέτῃ σου, λαβεῖν τὴν συγχώρησιν.

Βεβαρημένον τοῖς παθήμασι, καὶ ταῖς τρικυμίαις ποντούμενον, ὁ δολιόφρων ἀγαθὴ, φερπίζει ἀρπᾶσαί με· ἀλλὰ ῥῦσαι καὶ ἀνάγαγε, πρὸς φῶς μετανοίας με.

Εγὼ ὑπάρχω κόρη Πάναγνε, δένδρον τὸ σαπρὸν, φεῦ, καὶ ἄκαρπον· ὅπερ ποιῆσαί με καρπὸν, καλὸν θεῖον παράσχου μοι, καὶ ἐμπλήσai με τῆς χάριτος. Χριστοῦ καὶ γλυκύτητος.

Δειξόν μοι τρίβον τὴν σωτήριον, δι' ἧς βασιλείαν οὐρανῶν, κληρονομήσω ἀγαθὴ, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου, καὶ ἀκούσω τὴν τρισάγιον ᾠδὴν ἀγαλλόμενος.

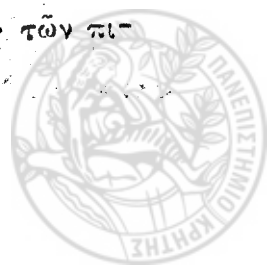
Ωδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοητοὶ ὥσπερ γίγαντες, τρεῖς τῶν παθῶν με κατατροποῦνται· ἀκηδία λήθη ἄγνοια· ἀλλὰ σὺ Θεόνυμφε, ἡ βοηθός μου, τούτους κατάβαλε.

Γαυριῶντι φρονήματι, καὶ ἐπηρμένη τῇ διανοίᾳ, ἐκτετέλεκα τὸν βίον μου· ἀλλὰ σὺ ταπεινώσιν, Θεοκυῆτορ δίδου καὶ σῶσόν με.

Ρυπωθεὶς κατεμόλυνα, ταῖς ἀσωτείαις τὴν ψυχὴν μου, τῶν δαιμόνων καταγώγιον, γεγρῶως ὁ δείλαιος, Πάναγνε Μαρία καθάρισον.

Παναγία Θεόνυμφε, παραμυθία τῶν θλιβομένων· τῶν βροτῶν τὸ καταφύγιον· τῶν πειστών τὸ στήριγμα, σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου δέομαι.

Ωδή, ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Τραχείαν δι' ἀσκήσεως ὁδὸν ἀρετῆς, βαίνειν με Παρθένε ῥᾶν εὐόδωσον, ὅπως τὰ πάθη κατευνάσαιμι, καὶ ἀπαθείας ἴδω, τὸν γαληνὸν λιμένα.

Σὲ μόνην καταφύγιον πλουτοῦμεν ἀγνή, πάντες οἱ Θεὸν κακῶς παροργίσαντες, καὶ ἀμαρτίαις βαρυνόμενοι, ὅπως ταῖς πρεσβείαις, αὐτῷ ἰλεωθῶμεν.

Νυστεῖαις καὶ δεήσεσι ποτὲ Νινευτῖ, ἔλεων αὐτῇ, τὸν μόνον φιλόανθρωπον, τῇ μετανοίᾳ ἀπειργάσατο· ἐγὼ δὲ Θεομῆτορ, πρὸς σέ νῦν καταφεύγω.

Φθείρας τὴν θείαν στολὴν τοῦ βαπτίσματος, ἄλλως οὐκ ἔστιν ὡς ἐγὼ ὁ παμβέβηλος. διὸ βοᾷ σοι μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σῶσον Κόρη, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Ωδή, ς'. Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Τὰς αἰτίαις τῶν παθῶν, οὐκ ἐκκόπτω παντελῶς· καὶ ἀπάθειαν ζητῶ, ἐν εὐχαῖς διηνεκῶς, Πανύμνητε, τὴν πώρωσίν μου λῦσον καὶ σῶσόν με.

Υπερέβην ἀληθῶς, Σοδομίτας αἰσχρουργῶν, καὶ πτοοῦμαι μὴ τὸ πῦρ, δαπανήσῃ με ἐκεῖ, Θεόνυμφε· τῆς τούτου πείρας, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στένω τρέμω καὶ βοᾷ, μὴ παρίδης με ἀγνή, τὸν εἰς πάθη ὀλικῶς, ἐμπεσόντα χαλεπὰ· ἀλλ' οἴκτειρον, καὶ πρὸς μετάνοιαν χειραγώγησον.

Ζῶντα φρούρει με αἰεὶ, λυτρουμένη πειρασμῶν. Ἐκχωροῦντα δὲ τῆς γῆς, πρὸς αἰώνιον ζῶην ὁδήγησον, Παρθενομῆτορ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Κάθισμα. Χορὸς Ἀγγελικός·

Παράσχου μοι ἀγνή, κατανύξεως ῥεῖθρα, δακρύων προχοήν, δαψιλῇ καὶ πλουσίαν· ἡ βλύσασα ἄβυσσον, οἰκτιρμῶν καὶ χρηστότητος· ἀναστέλλουσαν τὴν τῶν κακῶν μου πλημμύραν, ἀποστάζουσαν τὴν φοινικὴν τῶν παθῶν μου ῥοήν καὶ ἀνάβλεψιν.

Ωδή, ζ'. Ἡ κάμινος σωτὴρ ἐδρασίετο.

Νεφέλην γινώσκω Θεόνυμφε, τὸν ἥλιον τῆς δόξης κυήσασαν, φωταγωγοῦντα πάντα, τὰ νυκτώδη μου ἐγκλήματα.

Ξηράνασα φυτὰ Θεονύμφευτε, τῶν λογισμῶν καὶ ἀτόπων μου πράξεων· αἰεὶ με ἐκβλάστάνειν, ἐναρέτους καρποὺς ποίησον.

Γυμνός εἰμι· ἀρετῶν ἐνδύματος, καὶ βάλλομαι τοῦ νυμφῶνος πόρρωθεν· ἡ τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, ἀφθαρσία με ἀμφίασον.

Μαστίζειν συνεχῶς με οὐ παύεται, παρθένε ἡ συνείδησις ἐνδοθεν· ἀλλὰ ἀπάλλαξόν με, τῇ ταχείᾳ ἀντιλήψει σου.

Ωδή, η'. Ὁν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Πῶς κάθη ἀμέριμνος ταλαίπωρε ψυχῇ· πῶς λήθη παρέδωκας τὰς πράξεις τὰς αἰσχροῦς· ἀνάπτυξον ταύτας τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ, ἵνα μεσιτεύσῃ τῷ ἐξ αὐτῆς τεχθέντι.

Παρόμοιος γέγονα τῷ πάλαι Ἰσραὴλ, κατατρέχων ἑαυτοῦ, ὡς ἄλλου Ἰσαάκ· διὸ τῆς αἰκίας ἐκδιώκομαι, τῆς Ἀβραμιαίας, τῆς ἄνω κληρουχίας.

Ενώσας τῆς ἄνωθεν πατρίδος ἑμαυτὸν, εἰς ξένους κατήνησα πολίτας καὶ ληστὰς, σιτούμενος ξένην ἐδωδὴν συφορβῶν· σὺ οὖν Θεοτόκε, ὡς τὸν ἄσωτον σῶσον.

Αγνείας διέρρηξα σφραγίδας ἀναιδῶς, ἀγνείας ἡ τέξασα Χριστὸν τὸν φυτουργόν· ἀγνῶς βιωτεύειν τὸν ἐπίλοιπον, χρόνον τῆς ζωῆς μου, ποίησον Θεομήτορ.

Ωδὴ, θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Θεὸν ἰδεῖν ἠξιώθη, ὁ Ἀβραάμ ὡς ἦν θέμις φιλοξενίαν ἡσυχῶς· ἐγὼ δὲ φειδωλίαν, μισοξενίαν ἐσχικῶς, εἰκότως ἀπερρίμμαι εἰς γέενναν· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε ἐξελοῦ με, τῆς κολάσεως ἐκεῖ.

Ρεῖθραις δακρύων ἡ πόρνη Χριστοῦ τὰ ἄχραντα ἔχνη, ἐκμαξαμένη γοερῶς, τῶν παισμάτων τὴν λύσιν, εὗρατο τάχιον ἀγνή· ἐγὼ δὲ προσπίπτων σοι ἐξ ὅλης, τῆς καρδίας μου στενάζω, καὶ αἰτοῦμαι λυτρωθῆναι τῶν παθῶν.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὰς λοιπὰς μου αἰσθήσεις, σοὶ ἀνατίθημι ἀγνή· διαφύλαξον σῶα, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ, καὶ δός μοι κατάνυξιν τοῦ κλαύσασθαι, τὰ συμβάντα μοι πάθη, ῥαθυμοῦντι, καὶ βιοῦντι ἀμελῶς.

Εξ ἀμελείας εἰς λήθην, εἰς ἀφοβίαν ἐκ λήθης, ἐξ ἀφοβίας εἰς βυθόν, ἐμπεσὼν ἁμαρτίας, σοὶ Θεομήτορ ἐκβοῶ, τὴν χεῖρά μοι ἐκτεινον καὶ σῶσον με, ὥσπερ ἔσωσε Πέτρον ὁ υἱός σου, ἐκ θαλάσσης τῆς πικρᾶς.

Προσόμοια. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Χαῖρε θεῖον ὄχημα Θεοῦ· Χαῖρε πάντων ἄνασσα· Χαῖρε Κυρία τῆς κτίσεως· Χαῖρε ἡ ἄμπελος, βότρυν ἡ τεκοῦσα, οἶνον ἀποστάζοντα, εὐφραίνοντα τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, καὶ μεγαλύνοντας, καὶ τιμῶντάς σε πανύμνητε, ὡς μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Χαῖρε θεῖον σκῆνωμα Χριστοῦ· Χαῖρε πανευλόγητε· Χαῖρε πανθαύμαστε Δέσποινα· Χαῖρε τὸν ἄμωμον, μόσχον ἡ τεκοῦσα, δάμαλις ἀνύμφευτε, Χριστὸν τὸν ζωοδότην καὶ Κύριον· ὃν νῦν ἰκέτευε, μητρικαῖς σου παρακλήσεσι, τοῦ ῥυθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Χαῖρε βίβλος ἐμψυχῆ Θεοῦ, λόγον τὸν πανάγιον, ἐγγεγραμμένον ἡ φέρουσα· Χαῖρε ἡ ἄρλεκτος, βάτος Χαῖρε Κόρη, νεφέλη ὁλόφωτε, Χριστὸν τὸν νοητὸν ὄντως ἥλιον, ἡ ἀνατείλασα, τοῖς ἀνθρώποις Χαῖρε ἄχραντε, δυστυχούντων ἐτοίμη βοήθεια.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου πάθει, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν ἀκέστορα, καὶ σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον· τὸν τραυματίσαντα διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΓΕΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ,

ὡς ὁράται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

Ὡδὴ, α'. ἤχος α'. Χριστὸς γεννᾶται δοξάζατε.

ΧΑΡΑΣ αἰτία χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου καὶ φωτί σου κατάλαμψον, ψυχὴν ἀγνή καὶ διάνοιαν· ὅπως σοι ἐκβοήσω χαρμονικῶς, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ, χαριστήριον ὡδὴν Θεο-
χαρίτωτε.

Τὴν θεῖαν στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν ἔνδοθεν τὸ Μάννα κατέχουσιν, παιδρῶς πιστοὶ ἀνυμνήσωμεν· Χαίροις αὐτῇ βοῶντες, Μήτηρ ἀγνή· Χαῖρε τῶν περάτων, ἡ ἐλπίς καὶ σω-
τηρία τῶν ὑμνούντων σε.

Νεφέλη χαῖρε ὁλόφωτε, πιστοὺς ἐπισκιάζουσα πάντοτε, λυχνία χαῖρε ἐπτάφωτε, κα-
θὼς Προφήτης πάλαι προεῖδέ σε, Πνεύματος ἁγίου, ἐνεργείας ἐν ψυχῇ φέρουσιν Πάναγνε.

Ισχύς Παρθένε καὶ στηρίγμα, καὶ καύχημα γενοῦ μοι τῷ δούλῳ σου, πλήθει τῶν ποι-
κίλων θλίψεων, νῦν περιπεπτωκότι καὶ πειρασμῶν, κόπασον τὸν σάλον, ἡ ἐλπίς μου καὶ
χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις.

Ὡδὴ, γ'. Τῷ πρὸ τὸν αἰώνων.

Χαίροις ὑπερτέρα, τῶν αὐτῶν ἀπασῶν Δυνάμεων· Χαῖρε ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τεκοῦ-
σα ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὃ ψάλλομεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἰ Κύριε.

Χαῖρε βασιλέων, εὐσεβούντων διάδημα τίμιον· Χαῖρε Μαρτύρων θεῖον σθένος, καὶ πυρί-
μορφε θρόνε, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὃ ψάλλομεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἰ Κύριε.

Πλήθός με πταισμάτων, καὶ κινδύνων βυθίζει τὸν ἄθλιον· ἀλλ' εἰς λιμένα θυμηδίας,
καὶ εὐφρόσυνον ὄρμον, τῆς σῆς πανσθενεστάτης χάριτος, σὺ ἐγκαθόρμησον· ὅπως αἰεὶ, ὑ-
μνῶ σε Πανύμνητε.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν σου, καὶ ἀρρήτων θαυμάτων Θεόνυμφε! πῶς καὶ τεκοῦσα παρθενεύεις,
τὸν συνάναρχον λόγον, Πατρὶ καὶ τῷ θεῷ Πνεύματι! ὃ μελωδοῦμεν ἀπαύστως πιστοί·
ἅγιος εἰ Κύριε.

Ὡδὴ, δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης,

Χαῖρε Ἱερέων εὐλαβῶν, στολὴ Θεοχαρίτωτε, καὶ τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα. Δικαίων
χαῖρε χαρὰ, καὶ Μαρτύρων καύχημα· Χαῖρε Γηραιῶν ἡ βακτηρία, καὶ τῶν βοώντων ἰ-
σχύς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χαῖρε λογικὴ περιστέρα, κατάπαυσιν ἡ φέρουσα, τῆς ἀπιστίας καὶ πρὸς πίστιν Θεοῦ,
ἐλκύσασα μυστικῶς, τοὺς ἐνσκότει Παρθένε, τῷ τῆς ἀγνωσίας κρατουμένους, καὶ νῦν

βοῶντας πιστῶς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

Τῇ ῥάβδῳ τῆς θείας σου ῥοπῆς, τὴν ἄνικμον καρδίαν μου, ἀναστομώσασα δακρύων πηγὰς, ἐκβλύζειν καὶ ποταμούς, Θεοτόκε ποίησον· δι' ὧν μολυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, ἀποπλυθεῖσα φαιδρά, τῷ νῷ τῷ σῷ ἐποφθῆσεται.

Ανάνηφον τάλαινα ψυχῇ, καὶ κράξον ἐκ βαθέων σου, τῶν ὀδυνῶν τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν· ἡμάρτηκά σοι Σωτήρ· ἀλλ' οἰκτείρας σῶσόν με, ταῖς τῆς σέ τεκούσης ἀπειράνδρου, προσβείαις ὡς ἀγαθός, καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς συναριθμήσον.

Ὡδὴ, ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ιδού σοι τὸ χαῖρε βοῶμεν πιστοὶ, χαῖρε θρόνε ὑψίστου πυρίμορφε, καὶ πύλη σωτηρίας ἡμῶν τῶν γηγενῶν· Χαῖρε τῆς οἰκουμένης, ἐντρύφημα Πάρθене, καὶ χαράκωμα θεῖον, καὶ ἀσφαλὲς φυγαδευτήριον.

Η κλίμαξ ἦν εἶδέ ποτε Ἰακώβ, τοὺς βροτοὺς ἀπὸ γῆς ἡ ἀνάγουσα, εἰς δόξαν τὴν οὐράνιον σὺ εἶ ὡς ἀληθῶς, Παντάνασσα Μαρία· διό σοι καὶ τὸ χαῖρε, εὐχαρίστως βοῶμεν, οἱ σεσωσμένοι τῇ κυήσει σου.

Η σκέπη τοῦ Κόσμου καὶ πάντων χαρὰ, ἡ προφθάνουσα τάχος καὶ σώζουσα, οἰκτεῖρησον καὶ νῦν ἡμᾶς Θεόνυμφε ἄγνή, τοὺς σέ προσκαλουμένους, αἰεὶ ἐν περιστάσει· προστασίαν γὰρ ἄλλην, μετὰ Θεὸν ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν.

Ναὸς ὡς ὑπάρχουσα φωτισιδής, τοῦ Δεσπότη τοῦ ὅλων καὶ σκηνώμα, ναόν με χρηματίσαντα καὶ σπήλαιον ληστῶν, καθάρισόν με ὅλον, καὶ λάμπρυνον Παρθένε, καὶ νυμφῶνα πρὸς θεῖον, ἔνδον εἰσάγαγε Πανάμωμε.

Ὡδὴ ς'. Σπλάγχων ἰωνᾶν.

Χαίροις διαυγῆς, πηγὴ καὶ ἀκένωτε, ἐξ ἧς τὸ φαιδρὸν καὶ καθαρῶτατον, καὶ αἰείζων, ὕδωρ βλύσαν ποτίζει διψῶντα λαόν, καὶ δροσίζει τοὺς φλογμῷ τῶν παραπτώσεων, πάλαι κρατούμενους Δέσποινα, καὶ εἰσάγει εἰς θεῖαν ἀνάψυξιν.

Χαίροις ποταμέ, Θεοῦ ἀνεξάντλητε, ὑδάτων πολλῶν ὄντως ἀνάπλεως· δι' οὗ ἅπαντα, καταρδεύεται κτίσις ὑμνουσά σε· καὶ εὐφραίνοντα καρδίαι Θεονύμφευτε, πάσαι αἱ φλογμῷ κρατούμεναι, καὶ διψῶσαι νεκρέγερτα νάματα.

Φῶς μοι φωτεινόν, Δεσπότη παλάτιον, γενοῦ τῷ πολλοῖς περιπεσόντι δεινοῖς, καὶ καθεύδοντι, ἀπογνώσεως ὅλως πρὸς βάραθρον, καὶ τὴν σὴν ἐπιζητοῦντι θεῖαν σύναρσιν· πλήν σου ἄλλην γὰρ οὐ κέκτημαι, προστασίαν ὁ δοῦλός σου Δέσποινα.

Νέος οὐρανός, ἐδείχθης λαμπρότατος· ἀνέτειλας γὰρ τὸν μέγαν ἥλιον, καὶ ἀνέσπερον, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν πάντα γενε, ἀθεΐας τε τὴν νύκτα διαλύσασα. Ὅθεν πᾶσα κτίσις συναγάζεται, καὶ τὸ χαῖρε ἀπαύστως κραυγάζει σοι.

Κάθισμα, Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Παρθένος ἀληθῶς, πρὸ τοῦ τόκου Παρθένε· Παρθένος ἀληθῶς, ἐν τόκῳ τῷ Παρθένε· Παρθένης αἰεπάσθηνος, μετὰ τόκον διέμεινας, καὶ Παρθένον σε, ὁμολογοῦμεν Παρθένε, καὶ ἐλπίζομεν ἐν σοὶ Παρθένε σῶθῆναι, παρθένων τὸ καύχημα.

Ὡδή, ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα.

Χαῖρε Θεοκυῆτορ, δυστυχούντων ἀσφαλὲς ἀνόρθωσις· Χαῖρε προπύργιον στερρόν, βασιλέων καὶ κραταίωμα, καὶ βεβαία προστασία τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χαῖρε Θεογεννητορ, ἡ φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι λάμπασα, τὴν οἰκουμένην σκοτινοῖς, ἐμπεσοῦσαν παραπτώμασι, καὶ παιδρύνουσα τοὺς πίστει ἀναμέλποντας, ὁ τῶν Πατέρων.

Ως ὁμβρὸς ἐπὶ πόκον, καταβάς ἐν σοὶ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμός· ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος· ὁ σταγόνας ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η μόνη τὸν Σωτῆρα ὑπὲρ νοῦν σωματωθέντα τέξασα, κυριευθέντα με δεινοῖς, πειρασμοῖς καὶ κινδυνεύοντα, ἐλευθέρωσον ἀγνὴ καὶ σῶσον ψάλλοντα· ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ὡδή, η'. Θαύματος ὑπερφυῶς.

Χαίροις ὑπερέχουσα τῶν ἄνω μόνη, στρατευμάτων Πανάμωμε Κόρη, χαίροις ὑπερβαύμαστε· Χαῖρε σκέπη τῶν γηγενῶν· Χαῖρε γέφυρα ζωῆν πρὸς τὴν ἀθάνατον, βροτοὺς ἐπανάγουσα τοὺς μέλποντας· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπροσίτου, θεῖον ἐνδιαίτημα Παρθενομῆτορ· Χαῖρε χώρα εὐχαρπείας, στάχυν θεῖον ὡς ἀληθῶς, ἐκβλαστήσασα τὸν τρέφοντα τὰ σύμπαντα· ὃ πάντες βοῶμεν ἀναμέλποντες· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυῶς ἰδοὺ τὸ πέρας, παρθενεύουσα τίκτει Παρθένος, γεγονότα ἄνθρωπον, τὸν τῶν ὅλων Δημιουργόν, τὸν συνάναρχον Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι· ὃ πάντες κραυγάζομεν γηθόμενοι· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα.

Σῶσαι βουληθεὶς ὡς εὐεργέτης φύσιν, τῶν βροτῶν ὁ πάντα κτίσας λόγῳ, ὅλον με ἐφόρυσεν, ὅλος ὅλω μοι ἐνώθεις, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, ὃ πάντες σχιρτῶντες ἀνακραζόμεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον. Ὁ Εἰμὸς.

” **Θ**αύματος ὑπερφυῶς ἡ δροσοδόλος, ἐξεκόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου ἣν ὑπέδυν νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπωμεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον· καὶ ὑπερυψούτω.

Ὡδή, θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Χαῖρε Μήτηρ τοῦ Παντάνακτος, Χαῖρε χαρὰς τοῦ Κόσμου αἰτία Πάναγνε· Χαῖρε δαμάλις, ἡ γραφικὴ μόσχον φέρουσα, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, Χαῖρε φωτὸς δοχεῖον· Χαῖρε πταιόντων ἱλαστήριον.

Χαῖρε πάντων ἐγκαλλώπισμα· Χαῖρε λαβὴς τὸν θεῖον ἄνθρακα φέρουσα· Χαῖρε πορφύρις, βασιλικὴ ἀγλαόχρυσος, χαῖρε νόμων Θεοῦ φυλακτήριον· Χαῖρε ἡ τὰς προρρήσεις, τῶν Προφητῶν σαφῶς περάνασα.

Χαίροις οὐρανὲ κατὰσπερ, πεποικιλμένη ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι· Χαῖρε βασιλὶς, ἐκ

δεξιῶν τοῦ Δεσπότου σου, ἰσταμένη τὸ ἔνδυμα ἔχουσα, σεπτῶς κεκοσμημένον, ὡς ὁ Δα-
βὶδ σοι ἀνεβόησε.

Χαῖρε λογικὲ Παράδεισε, ξύλον ζωῆς ἐν μέσῳ Χριστὸν βλαστήσασα, τοῦ προτέρου ξύλου
καθελόντα τὸ ἔμπικρον, καὶ τοὺς πάλαι τῇ βρώσει τεθνήξαντας, γλυκάναντα καὶ θείας,
ζωῆς μετόχους ἀναδείξαντα.

Προσόμοιον. ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Χαῖρε φωτὸς ἡ νεφέλη, καὶ στύλε πύρινε, τὸν νοητὸν εἰσάγων, Ἰσραὴλ πρὸς ἀξίαν, κα-
τάπαυσιν Παρθένε Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνόρθωσις· καὶ τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἀ-
παλλαγὴ· Χαῖρε κόσμου ἡ βοήθεια.

Χαῖρε λαβὶς ἡ τὸν θεῖον ἀνθρακα φέρουσα· Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ἀπόρθητον τεῖχος·
πιστῶν Χαῖρε τὸ κράτος· Χαῖρε βροτῶν, πρὸς Θεὸν ἰλαστήριον· Χαῖρε μετάγουσα γέφυρα
πρὸς ζωὴν, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεόνυμφε.

Χαῖρε Παντάνακτος Μήτηρ· Χαῖρε βασίλισσα, τῶν βασιλίδων Κόσμου, Θεοτόκε Μα-
ρία· Χαῖρε τῶν ἀσθενούντων ἡ ταχυνή, ἰατρεία καὶ λύτρωσις· Χαῖρε τρυφὴ Παραδείσου
τοῦ ἐν Ἑδέμ, ἀσυγκρίτως ὑπερέχουσα.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις τοῦ θείου Πνεύματος, καταυγασθῆναι δίδου, τὴν ζοφώδη ψυ-
χὴν μου· καὶ σκότους ἐξωτέρου ῥῦσαι ἀγνή, καὶ αὐλίζεσθαι πάντοτε, ταῖς τῶν ἀγίων
λαμπρότησιν ἐν χαρᾷ, Θεοτόκε καταξίωσον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β'. ΗΧΟΥ·

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ·

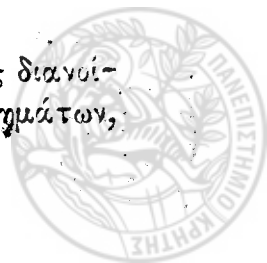
Οὗτινός εἰσι καὶ τὰ ἐν τῇ ὀκτῶνῃ Τριαδικᾷ· φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε.

“ Μητροφάνης μέλπω σε Δέσποινα Θεοτόκε,, .

Ὡδή, α'. ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε·

ΜΟΡΦΩΘΕΙΣ ἐκ σοῦ τὸ καθ' ἡμᾶς, ἥλιος ἀνέσπερος, σὲ λογικὸν οὐρανὸν φαινότατον,
προφανῶς ἀνέδειξε· διὸ ῥῦσαι με, τῶν παθῶν τῆς ζοφώσεως, ὅπως ἀνυμνήσω, πόθῳ σε τὴν
μόνην Μητροπάρθενον.

Η πηγὴ ἐλέους τὸν Χριστὸν, Πάναγνε κυήσασα, καὶ τὴν Ἑδέμ τοῖς βροτοῖς διανοί-
ξασα, πύλας μοι διάνοιξον, τοῦ ἐλέους σου, Θεοτόκε καὶ δώρησαι, τῶν πλημμελημάτων,

Δέσποινα τοῦ Κόσμου τὴν συγχώρησιν.

Τὴν λαβίδα τὴν τὸν νοητὸν, ἄνθρακα βαστάσασαν, καὶ τῶν βροτῶν τὴν φύσιν ἐκκαθά-
ρασαν, δυσωπῶ σε Δέσποινα, τὸν μολυσμὸν τῶν πταισμάτων μου ἄφελε, καὶ τῶν συνθο-
λούντων, ῥῦσαί με παθῶν ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Ρῆξόν μου πταισμάτων τὰς σειράς, πάντων καταφύγιον, τὸν σὸν υἱὸν καὶ Θεὸν ἱκετεύου-
σά, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με, ἀειπάρθενε, ἁμαρτίαν κατάβαλε· ὅπως σε γεραίρω, πάν-
τοτε Πανύμνητε σωζόμενος.

Ὡδή, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως·

Ομίχλην τῶν παθῶν μου καὶ σκοτομήνην, ἀπέλασον ταῖς αἰγλαῖς τῶν πρεσβειῶν σου, καὶ
φώτισόν με Πάναγνε ἡ τεκοῦσα, τὸν ἀνατείλαντα, πρὸ ἑωσφόρου Χριστὸν, ἐξ ἡλίου ἡλιον
ἄδυτον Δέσποινα.

Φλογίζουσα ῥομφαία τὰς ἁμαρτίας, καὶ πάθη τῆς ψυχῆς μου γενοῦ Παρθένε· καὶ δεῖ-
ξόν με Παράδεισον ὥσπερ ἄλλον, ἀνεπιδούλευτον, καὶ φυλαττόμενον, ὑπὸ σοῦ καὶ φέρον-
τα ἄνθη τοῦ Πνεύματος.

Ανέστησας Πανάχραντε τῷ σῶ τόκῳ, σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν καὶ συντριβεῖσαν, Δαβὶδ
τοῦ σοῦ προπάτορος Θεοτόκε· διὸ ἀνάστησον, καὶ με τὸν δοῦλόν σου, συντριβέντα πάθεσι
καὶ παραπτώμασιν.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου Θεοκυῆτορ, δαιμόνων ἐπηρείαις καὶ ῥαθυμία, θεράπευσον καὶ
δάκρυα μετανοίας, δὸς τῇ καρδίᾳ μου, καὶ τοῦ Δεσπότη μου, ἐν αὐτῇ ἐμφύτευσον φόβον
Πάναγνε.

Ὡδή, δ'. Ἰμῶ σε ἀκοῇ.

Η ζύμη τῆς βροτείας φύσεως, ἡ ἀμόλυντος καὶ ἁγία· ἐξ ἧς λαβὼν φύραμα, ἀνέπλασεν
αὐτὴν ὁ Κτίστης· καί μοι τῶν παθῶν τὸν ῥύπον ἔκπλυνον, καὶ μολυσμοῦ πταισμάτων με
καθάρισον.

Σειράς μου τῶν παθῶν διάλυσον, καὶ τοὺς βρόχους τῶν ἐγκλημάτων, διάρρηξον Δέσποι-
να, τῶν πρεσβειῶν σου τῇ μαχαίρᾳ, Χριστὸν ἡ τεκοῦσα τὸν τὴν λύτρωσιν, τοῖς ἐν δεσμοῖς
τοῦ Ὁδοῦ παρεχόμενον.

Μοτώσει πρεσβειῶν σου Δέσποινα, καὶ μαλάγματι καὶ ἐλαίῳ, ψυχῆς ἐμῆς μώλωπας,
καὶ τὰς πληγὰς τῆς ἁμαρτίας ἀγνή, νῦν θεράπευσον ὡς τέξασα, θεαρχικὸν βοήθημα τῆς
φύσεως.

Εκ πάντων τῶν καλῶν γεγύμνωμαι, καὶ ὑπέρκειμαι τῇ κακίᾳ, ὑπερβαλὼν ἅπαντας,
τοὺς πάλαι τε καὶ νῦν πεσόντας· διὸ τοῖς προτέροις με καλλώπισον, καὶ τῶν δευτέρων
λύτρωσαι Θεόνυμφε.

Ὡδή, ε'. Ὁ φωτισμός.

Εκ τῆς ἀρᾶς, τῆς ἀρχαίας τὸν Κόσμον ὡς ἐλυτρώσω, Δέσποινα τοῦ Κόσμου τὴν εὐλο-
γίαν Χριστὸν τεκοῦσα, λογισμῶν τῶν ἀτόπων λύτρωσαί με, καὶ πάσης θλίψεως· μόνη
γὰρ ὑπάρχεις πιστῶν ἀγαλλίασις.

Λαίλαψ δεινὴ, συστροφῆς τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας, τὴν ἐμὴν διάνοιαν ἐκταράττει, πρόφθασον θᾶπτον καὶ γαλλήνισον ταύτην, ἡ τεκοῦσα τὸν πάσης Κτίσεως, μόνον κυβερνήτην Χριστὸν Παντοδύναμον.

Λάμψον μοι φῶς μετανοίας, ἐν σκότει τῆς ἀπωλείας, τῷ κατωκισμένῳ Θεογεννήτορ· δίδου μοι χεῖρα βοηθείας κειμένῳ, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις με ἔγειρον, πράττειν τοῦ Θεοῦ, τὰ σεπτὰ δικαιώματα.

Πολιορκεῖ τῆς ψυχῆς μου τὴν πόλιν δαιμόνων στίφος, καὶ καταπορθῆσαι σφοδρῶς πειράται· δεδοξασμένη τοῦ Παντάνακτος Πόλις, τείχησόν με ταῖς πυργοβάρεσι, Δέσποινα τῶν σῶν πρεσβειῶν καὶ διάσωσον.

Ὡδή, ς'. Ἐν ἐβύσσῳ πταισμάτων.

Ως ζωὴν τὴν αἰώνιον τέξασα, τὸν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξεγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου θάνατον, σαῖς πρεσβείαις Πανάχραντε νέκρωσον.

Σκολιάς τροχιάς πορευόμενον, πρὸς εὐθυτάτην με τρίβον ὁδήγησον, ἡ τὴν ὁδὸν κυήσασα, τῆς ζωῆς τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ενεδρεῦει πειράζων με Δέσποινα, δράκων ὁ μισάνθρωπος· ἀλλ' ὡς γεννήσασα, τὸν κεφαλὰς συντρίψαντα, τῶν δρακόντων καὶ τοῦτον κατάργησον.

Διαπλέων τοῦ βίου τὸ πέλαγος, περιπίπτω κύμασιν ἀπείρων θλίψεων· ἡ κυβερνήτην τέξασα, τοῦ Παντός Παναγία βοήθει μοι.

Κάθισμα. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εἰς σέ τὴν ἀγνὴν, πιστῶς ἐπιβοώμενοι, κινδύνων πολλῶν, καὶ πταισμάτων λυτρωθείημεν· καὶ γὰρ ἄλλην ἄχραντε, ταχινὴν οὐκ ἔχομεν παράκλησιν, συμπαθεῖ φιλάγαθον εὖσπλαγχνον, βραβεύουσαν πᾶσι σωτηρίαν ψυχῶν.

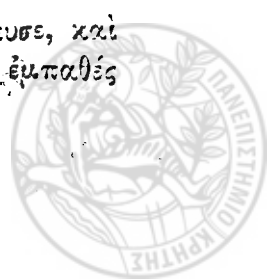
Ὡδή, ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σὲ πύλην εἰδώς, νοητῆς ἀνατολῆς τῆς οὐρανόθεν, ἐπιφανείσης εἰσελεύσεσθαι, εἰς οὐρανούς· ὁ οἰκέτης σου, διὰ σοῦ λιτάζω Παρθένε· διὸ δέξαι με Δέσποινα, καὶ φωταγώγησον ἐν σοὶ καὶ καθοδήγησον.

Πηγὴ φωτισμοῦ, Παραδείσου λογικοῦ ἐξωρμημένη, τῆς γῆς ποτίζει πᾶν τὸ πρόσωπον, τρυφῆς χειμάρρους ὁ ἄϋλος, Πνεύματος ἁγίου ἡ χάρις, ἐκ σοῦ Πάναγνε Δέσποινα· ἥς καταξίωσον καὶ μέ, μεταλαβεῖν δαψιλῶς.

Ο πόκος ποτέ, προεδήλου Γεδεὼν τὴν σὴν γαστέρα, εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον, δρόσον τὴν πάντας δροσίζουσαν, τοὺς κεκρατημένους τῷ δίψει τῆς ἁμαρτίας Πανύμνητε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ἰκρίω Χριστὸς, ὁ υἱὸς σου προσπαγεῖς ἐθελουσίως, ἀρχὰς τοῦ σκότους ἐθριάμβευσε, καὶ τοῦ θανάτου κατέλυσε, τὴν φθοροποιὸν δυναστείαν. Διὸ Δέσποινα Πάναγνε, τὸ ἐμπαθὲς μου τῆς σαρκὸς φρόνημα νέκρωσον.

Ωδή, η'. Ἰνδάλματος.

Ναμάτων ζωτικῶν, τὴν τακεῖσάν μου καρδίαν τῆς ἁμαρτίας, φλογμῷ Παρθένε σὺ κατάρδευσον Θεοτόκε, ἐν κατανοίξει πάντοτε διατηροῦσά με, πίστει μελωδοῦντα· ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω.

Αμόλυντε ἁμνάς, ἀπειρόγαμε ἀμίαντε μόνη Κόρη, ἡ ἀπειρόζυγος καὶ ἄφθορος Θεοῦ νύμφη· ἡ ἀλοχεύτως μόσχον σιτευτὸν κυήσασα, δάμαλις ὡραία· ἐλάφρυνον ἄρον ἐκ τῆς ψυχῆς μου, τὸν βαρὺν κλοιὸν, καὶ ζυγὸν τῆς ἁμαρτίας.

Θεότευκτος σκηνή, χρηματίζουσα τὸν ἅγιον τῶν ἁγίων, τὸν ὑποδείξαντα τῆς πάλαι σκηνῆς τὸν τύπον, ἀρχιερέα μέγαν ἔνδον ἔχουσα, τὴν ἐμὴν καρδίαν Παρθένε, ἀνάδειξον τοῦ ὑψίστου, καὶ παμβασιλέως Χριστοῦ σκηνὴν ἁγίαν.

Επμήθη ἐκ τῆς σῆς, μήτρας Δέσποινα ὁ ἔντιμος ὡς ἐξ ὄρους, λίθος πανάσπιλε, καὶ στήλην ἀπάσης πλάνης ὡς Παντοκράτωρ, μόνος πανσθενὴς συνέτριψε· δι' οὗ νῦν εἰκόνας παθῶν ἐξαφάνισον τῆς ψυχῆς μου, τὰς τῶν νοητῶν δυσμενῶν συνθλώσα μύλας.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἰρμός.

Ινδάλματος χρυσοῦ καταπτύσαντες τρισόλβιον νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελπον, ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον.

Ωδή, θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Ο τὰς ἀσωμάτων οὐσίας, ὡς Θεὸς ὑποστητάμενος, ἐκ σοῦ ἁγία Κόρη σεσωμάτωται· διὸ ῥῦσαι σωματικῶν παθῶν ἐπαναστάσεως, καὶ σαρκικοῦ φρονήματος, τὸν σὸν ἱκέτην σαῖς δεήσῃ.

Τῆς δικαιοσύνης Παρθένε, τὸν ἥλιον Χριστὸν ἀνέτειλας, καὶ οὐρανὸς ἐδείχθης φωτεινότατος· διὸ νύκτα τὴν τῶν παθῶν, σαῖς αἰγλαῖς διασκέδασον, καὶ τὴν ψυχὴν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καταλάμπρυνον.

Θπου τῶν δικαίων ὁ δῆμος, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, ἐγκατοιχεῖν με τότε τὸν ἀνάξιον, καταξίωσον τῶν κακῶν, τὸ πλῆθος παρορῶσά μου, ἡ τὸν τοῦ κόσμου αἶροντα, τὴν ἁμαρτίαν γαλουχήσασα.

Κρίνον Θεοτόκε Μαρία, καὶ δίκασον δεινὸν ἀντίδικον, καὶ τῆς αὐτοῦ με δίκης ἀπολύτρωσαι· τὸν Κριτὴν γάρ τὸν ἀγαθόν, καὶ δίκαιον γεγέννηκας, τὸν ἐν ζυγοῖς Θεότητος, καταδικάσαντα τὸν θάνατον.

Ελυσας τῆς Εὐαὸς τὴν λύπην, τὸν Ἀδὰμ τὸν νέον τέξασα, τοῦ πρὶν Ἀδὰμ τὴν φύσιν ἀναπλάσαντα· διὸ λῦσον καὶ τῶν ἐμῶν, πταισμάτων τὸ χειρόγραφον, καὶ πειρασμοῦ καὶ θλίψεων, καὶ τῶν παθῶν με ἐλευθέρωσον.

Προσόμοιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε ὑψιμέδοντος Θεοῦ, Μήτηρ καὶ Παρθένε καὶ σχέπη, τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε πάντων Ἀνασσα τῶν Ἀρχαγγέλων ἁγνή· οὐρανῶν Χαῖρε Δέσποινα, καὶ τῶν ἐπιγείων, μόνη κυριεύουσα ὡς βασιλὶς ἀληθῶς· Χαῖρε βασιλέων τὸ κέρας· πάντων τῶν πιστῶν Χαῖρε δόξα· τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον.

Χαῖρε μυστηρίου τοῦ φρικτοῦ, καὶ ἀκαταγνώστου Παρθένε, θεία φανέρωσις· Χαῖρε στά-
μνε πάγχρυσε· Χαῖρε Παράδεισε· τοῦ Ἀδάμ Χαῖρε θύγατερ, καὶ τοῦ Πλαστοουργοῦ μου,
Μήτηρ ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη σεμνή· Χαῖρε τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καύχημα καὶ
ἄρρηκτον τείχος· Χαῖρε θλιβομένων ἢ παράκλησις.

Χαῖρε λίθε τίμιε Θεοῦ, τῶν τιμίων λίθων ἀπάντων ἡ ὑπερέχουσα· Χαῖρε ὁ λαμπρότα-
τος τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, μαργαρίτης καὶ ἔμφυχον, κειμήλιον Χαῖρε, λιθομαργαρόχρυ-
σον, Θεοκυῆτορ ἀγνή· Χαῖρε τὸ βαρύτιμον σκεῦος, Πνεύματος ἁγίου Παρθένε, τῶν πο-
λυτελῶν ἢ πολυτέλεια.

Δεῦρο ὦ ταλαίπωρε ψυχή· πρόσπεσον Μητρὶ τοῦ Χριστοῦ σου, δακρυῤῥοοῦσα θερμῶς,
λύσιν τῶν σφαλμάτων σου, καὶ δυσχερῶν συνοχῆς, αἰτουμένη καὶ κράζουσα, Πανάμωμε
Κόρη, πρόφθασον καὶ ῥῦσαί με πάσης κολάσεως· πάσης ἀπειλῆς ψυχοφθόρου· πάσης τρι-
κυμίας καὶ νόσου, καὶ ἐχθρῶν τῶν μάτην πολεμούντων με.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΙΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Ὡδὴ, α'. ἤχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

ΥΠΕΡ πᾶσαν φύσιν λογικὴν, τὸν ἐξαμαρτήσαντα, ἡ ὑπερβᾶσα Ἀγγέλων τάγματα, ἐν
ἁγιосύνη τε καὶ σεμνότητι. καὶ νοὸς καθαρότητι, σῶσόν με Παρθένε, ἵνα σε γεραίρω
τὴν Πανύμνητον.

Ηδονῶν ὁ κλύδων ὁ σφοδρὸς, αὖραις κυμαινόμενος, τῶν τῆς κακίας πνευμάτων χει-
μάζει με, Κόρη ἀπειρόγαμε, μετανοίας με πηδαλίῳ ἰθύνασα, πρὸς τοὺς ἀπαθείας, ὅρμους
τοὺς γαληνιῶντας ὅρμισον.

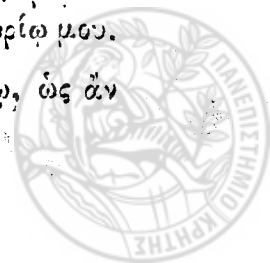
Λεπρωθέντα νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, καθαρὸν με Δέσποινα, ὡς τὸν λεπρὸν ὁ υἱός σου ἐκάθη-
ρε· θέλω καθαρίσθητι, ἐπειποῦσά μοι· καὶ γὰρ πάντα τῷ λόγῳ σου, πείθεται τεκούσης,
λόγον τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον.

Υλοτόμος Δέσποινα γενοῦ, τὴν ὑλομανοῦσάν μου, καὶ χερσωθεῖσαν καρδίαν καθαίρουσα,
καὶ προῤῥίζους τίλλουσα καὶ ἐκτέμνουσα, καὶ πυρὶ θείῳ καίουσα, τὰς ἀκάνθηφόρους, καὶ
θανατηφόρους ἀμαρτίας μου.

Ὡδὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ανθρώπων σωτηρίας ἡ ζῶσα πύλη, ὑπάνοιξόν μοι πύλας δικαιοσύνης, καὶ θύραν μετα-
νοίας ὡς ἂν ἐν ταύταις, ἐξομολόγησιν καὶ ἐξαγόρευσιν, εἰσελθὼν προσάξαιμι τῷ Κυρίῳ μου.

Σφραγίδι με σημείωσον καὶ τῷ τύπῳ, τῆς σκέπης σου ψυχῆς μου ἐν τῷ μετώπῳ, ὡς ἂν

Ρυπαροὶ λογισμοὶ με μολύνουσι· φαῦλαι καὶ αἰσχροὶ ἐνθυμήσεις μαινίσουσι, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, Παναγία Παρθένε βοήθει μοι.

Κάθισμα. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τῷ θεῷ φωτὶ τὸ σκότος τῆς καρδίας μου, μακρὰν ἀγαθὴ ἀπέλασον διδοῦσά μοι, ὅχετούς εἰς ἐκπλυνσιν τῶν κακῶν μου· δι' ὧν ἐλύπησα τὸν ὑπεράγαθον Κύριον· ἐν σοὶ γάρ μοι μόνη ἡ παράκλησις.

Ὡδή, ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Τὸν βίον ψυχῇ, ὡς πανήγυριν σαφῶς ἐπισταμένη, καλῶς ἐντεῦθεν πραγματεύθητι, ὡς ἂν κερδήσῃς τὰ μέγιστα, τὴν τῶν οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ τὴν δόξαν τὴν ἄβρῃτον, εἰ γὰρ παρέλθῃ πρὸς μικρὸν, ἄλλον οὐχ ἔξεις καιρόν.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν σύ με ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθειαν τὴν ἀπάγουσαν εἰς Παραδείσου σκηνώματα, καὶ πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, τὴν ὁδὸν κατευθύνουσα, καὶ τῆς ψυχῆς μου ἀγαθὴ τὰ διαβήματα.

Ιὸς τὴν ἰσχύν, ἀμαρτίας χαλεπῆς ἐκδαπανᾷ μου· ἀλλ' ἐπινεύσει φιλευσπλάγχυν σου, τῇ σῇ παλάμῃ τῆς χάριτος, πρόφθασον ἀπάντλησον τοῦτον, ὡς τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα, τὰς ἀμαρτίας ἐπὶ γῆς μόνη κυήσασα.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν υἱὸν ἀνθρώπου, γεγεννημένον ἢ γεννήσασα, υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας με, τὸν νυκτὸς τε καὶ σκότους, ὑπεράμωμε ποιήσον, καὶ οὐρανίου Πατρὸς ἄξιον δεῖξον υἱόν.

Ὡδή, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Χαλδαϊκὴν πυρκαϊάν, καὶ πυρφόρον μοι παθῶν ἄσπετον φλόγα, ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ νοσητὸς καὶ δεινὴν ἀνῆψε παρλάζουσαν κάμινον· ἦν τῶν πρεσβειῶν σου, δρόσῳ σβέσον Παρθένε.

Νοῦν κεκτημένος, ἐμπαθῇ, καὶ ἀτόποις λογισμοῖς κεκοινωμένον, ἐπὶ σέ καταφεύγω τὸ καθαρὸν τοῦ Θεοῦ, εὐῶδες παλάτιον Δέσποινα, καθαρὸν με πάσης, γηϊνῆς δυσωδίας.

Χριστοῦ σε βίβλον ἱεράν, ἐν τῷ Πνύματι Θεοῦ ἐσφραγισμένην, ἐπιστάμενος Κόρη παρκαλῶν δυσωπῶ, τῇ βίβλῳ τῶν ζώντων ἐγγράφαι με, καὶ τῆς ἀνολέθρου ζωῆς καταξιῶσαι.

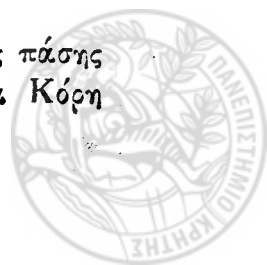
Η προστασία τῶν πιστῶν, ἡ ἐλπίς καὶ χαρὰ τῶν θλιβομένων, εἰς χαρὰν ἐμὴν στρέψον τὸν κοπετόν μου ἀγνή· καὶ δός μοι ἀνθ' ὧν νῦν οὐ βλέπωσε, τῷ αἰῶνι τούτῳ, βλέπειν σε ἐν ἐκείνῳ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν· ὑμνεῖτε.

Ὡδή, θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον.

Αγιωτέρα Ἀγγέλων, Χερουβὶμ ὑπερτέρα, πυρίνων ἀνωτέρα, Σεραφίμ, καὶ νοεῶς πάσης τάξεως, ὡφθῆς τιμιωτέρα, καὶ δόξῃ ἀσυγκρίτῳ καὶ τιμῇ, ὑπερενδοξοτέρα, Μαρία Κόρη

Δέσποινα.

Νύμφη Θεοῦ Παναγία, θησαυρὲ σωτηρίας, λιμὴν τῶν ἐν πελάγει συμφορῶν, σκέπη ψυχῶν καὶ ἀντίληψις, σωτηρία γενοῦμαι, καὶ πλοῦτος καὶ πανεύδιος λιμὴν, τὴν ψυχὴν μου ῥιγῶσαν, σκεπάζουσα καὶ θάλπουσα.

Η ἀγεώργητος χώρα, γεωργὸν ἢ τεκοῦσα, ἢ ἄρουρα τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἢ ἀνηρώτως βλαστήσασα, τῶν καλῶν ἀφθονίαν, καὶ πάντων εὐθηνίαν ἀγαθῶν, τῷ λιμῷ τετηκότα, διάθρεψόν με Δέσποινα.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ τὸν πάντων, ποιητὴν καὶ σωτῆρα, ὁ πένης καὶ πτωχοῦ καὶ ἐνδεῆς, τί προσαγάγω ἐπάξιον; ὅ,τιοῦν μὲν οὐκ ἄλλο, διάπυρον δὲ πίστιν καὶ στοργὴν, καὶ ἀγάπην γνησίαν, ἐν αἷς με σῶσον Δέσποινα.

Προσόμοιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις ὁ πανάγιος ναός· Χαῖρε Βασιλέως καθέδρα· Χαῖρε πυρίμορφε, θρόνε τοῦ Παντάνακτος· Χαῖρε Ἀγγέλων χαρά· Τοῦ Ἀδὰμ χαῖρε ἔγερσις, τοῦ παραπεσόντος· Χαῖρε τὸ κατὰκριμα τῆς Εὐας λύσασα· Χαῖρε ὀρθοδόξων τὸ κλέος· τῶν ἀμαρτωλῶν ἢ προστάτις· καὶ ἀδικουμένων ἢ βοήθεια.

Χαῖρε ἡ λαβὴς ἡ μυστικὴ, ἣν περ Ἡσαΐας προεῖδεν, ἄνθρακα φέρουσα, ῥύπου ἐκκαθαίροντα τὴν κτίσιν ἅπασαν· Χαῖρε βάτε πυρίφλεκτε, καὶ μὴ καιομένη· Χαῖρε στύλε πύρινε δι' οὗ εἰσῆχθημεν, πάντες εἰς κατὰ παυσιν θεῖαν· Χαῖρε τοῦ ἐλέους ἡ θύρα, καὶ ἀμαρτανόντων ἡ συγχώρησις.

Χαῖρε ἡ πολύαστρος ἁγνὴ, σφαῖρα οὐρανοῦ ἢ ἀστέρας, πλάνητας ἅπαντας, καὶ ἀπλανεῖς φέρουσα καὶ ὑπερλάμπουσα· Χαῖρε κύκλε λαμπρότατε, δώδεκα ζωδίων, δι' οὗ μέσου ᾤδευσε Χριστὸς ὁ ἥλιος, καὶ οἰκονομίας ἐνσάρκου, ὑπὲρ σωτηρίας ἀνθρώπων, πᾶσαν τὴν περίοδον ἐπλήρωσεν.

Μόνη τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυρφόρησας, ἄνθρωπον γεγόνον δι' ἀγαθότητα, Παναγία θεόνυμφε· Διὸ δυσωπῶ σε. τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπάλλαξον· ὅπως τὴν στενὴν εὐθυπόρως, τρίβον διαδεύσας εἰς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ Μακαριότητος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ο ὅ ἡ ἀκροστιχίς.

„ Θρηνῶδες ᾠσμα δεύτερον τῇ Παρθένῳ· Φωτίου.

Ωδὴ, α'. ἤχος β'. Δεῦτε λαοί.

ΘΡΗΝΟΥ καιρὸς, πάρεστιν ὦ παναθλία ψυχὴ, τὸ τῆς παρούσης στάδιον ζωῆς ὃ τρέχομεν καὶ καθεύδομεν οἵμοι! λοιπὸν διεγερθῶμεν νῦν καὶ θρηνήσωμεν.

Ροῦς ποταμοῦ, σκιά καπνὸς καὶ ἐνύπνιον, καὶ ἄνθος χόρτου πέφυκε τὸ μαραινόμενον, ἡ παροῦσα τερπνότης· λοιπὸν τῇ Θεοτόκῳ ψυχὴ προσπέσωμεν.

Η τὴν ζωὴν, μόνη τεκοῦσα Θεόνυμφε, νεκρόν με χρηματίσαντα καὶ κατακείμενον, ἁμαρτίας τῷ βέλει, ἀνάστησον φαρμάκῳ τῷ τοῦ ἐλέους σου.

Νοῦν καὶ ψυχὴν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐμόλυνα, ἐπιτελῶν τὰ ἄτοπα· Θεοχαρίτωτε· ἀλλὰ σοῦ τῷ πελάγει, προσπίπτω τοῦ ἐλέους καὶ μὴ ἀπόση με.

Ωδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Σς ἄλλον με λησταὶ τοῦ βίου στάδιον, ὁδίτην ὁδεύοντα συλλαβόντες, τὴν ψυχὴν κατετραυμάτισαν· ἀλλὰ σὺ Θεομῆτορ ἀνακάλεσαι.

Δουλώσας τῆς ψυχῆς τὸ αὐτεξούσιον, ἐτρώθην τοῖς πάθεσι μὴ ζηλώσας, Ἰωσήφ ἀλλ' ἐλευθέρωσον, Θεομῆτορ τῆς τούτων δεσποτείας με.

Εν σοὶ τῶν ἡδονῶν θαρρῶν Δέσποινα, τὸ μέγα καὶ ἄρρήκτον χαλκοῦν τεῖχος, ὑπερβαίην καὶ ῥυσθείην τε, ἀπὸ πειρατηρίου δεινοῦ δαίμονος,

Σταγόνες μου δακρύων ἐξηράνθησαν, Παρθένε τῷ ὕπνῳ βεβαρημένου· ἀλλ' ἐργήγορσίν μοι δώρησαι, καὶ δακρύων πηγὴν καὶ στάσιν πάννουχον.

Ωδὴ, δ'. Ὑμῶ σε ἀκοὴν γὰρ Κύριε.

Απάσης ἁμαρτίας αἴτιον, φιλαυτία φιλαργυρία· ἃς ἐκ ψυχῆς πάναγνε ἐπόθησα, καὶ πᾶσαν πρᾶξιν αἰσχρὰν, αὐθαρέτως ἐξετέλεσα· ἀλλ' οὖν ἐν γήρᾳ, σῶσόν με τὸν ἄθλιον.

Στολήν με τοῦ σεπτοῦ βαπτίσματος, ἀπεξέδυσεν ὁ βελίαρ, καὶ τὸ τραχὺ Πάναγνε καὶ δυσαχθές, τῆς ἁμαρτίας αὐτὸς περιέθετο τριβώνιον· ὃ δυσωπῶ σε, Κόρη με ἀπόδυσον.

Μαρία Θεοτόκε Δέσποινα, εὐφροσύνη μου καὶ σωτηρία, ἐν κλίνῃ κειμένου αἰείποτε τῆς ἀμελείας, τῷ θεῷ φωτί σου διασκέδασον, τῆς ταπεινῆς ψυχῆς μου τὴν σκοτόμαιναν.

Αἰγύπτου Μωϋσῆς ἐξήγαγε, τῆς δουλείας Ἰσραηλίτας· ἐμὲ δὲ τίς Πάναγνε, ἐξάξει τῆς

πικρᾶς δουλείας παθῶν; εἰ μὴ σὺ πρὸς τὸν Δεσπότην μου, καὶ σὸν υἱὸν πρεσβεύσης ἡ φι-
λεύσπλαγχνος.

Ωδὴ, ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Διὰ νηστείας ποτέ, προκαθαρθείς ὁ Μωυσῆς ἤκουσε, θείας φωνῆς, καὶ σοῦ Θεομῆτορ κα-
τεῖδε τὸν τύπον. Ἐγὼ δὲ ἀσωτεύων, πῶς ἴδω φῶς τῆς γνώσεως;

Εν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, Μάννα Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἔβρεξε· σὺ δὲ ψυχὴ εἰ βούλει, τοῦ Μάννα
τυχεῖν τοῦ νοητοῦ, πρόσελθε τῇ τούτου Μητρὶ καὶ ἐκθρέψει σε.

Υψηγορία δεινῇ, ὥσπερ Δαθάν καὶ Ἀβειρὼν κέχρημαι, κατὰ Θεοῦ οὐ κατὰ Μωσέως, καὶ
πίπτω ὑπὸ γῆν· σὺ δὲ με Θεομῆτορ ἀνάστησον δέομαι.

Τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, πράϋνον κύματα αἰσχροῦ Δέσποινα, καὶ τῆς σαρκὸς παῦσον τὰς
ὀδύνας, ἡ μόνη τεκοῦσα, ἀνευθεν ὠδίνων Θεὸν σωματούμενον.

Ωδὴ, ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Εκχεον τῆς εὐσπλαγγνίας, τῆς σῆς τὸν ἔλεον Κόρη, ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ ἵλεως
ἵλεως γενήθητι, τοῖς σοῖς δούλοις Παρθένε.

Ρέουσιν εὐεργεσίας, τῆς σῆς ἀένναα ρεῖθρα, καὶ τὰς ξηρανθείσας ἐκ παθῶν, ψυχὰς καταρ-
δεύουσι· μεθ' ὧν ἀγνὴ ἄρδουσόν με.

Οσιον οὐδέν ἐν βίῳ, διεπραξάμην ὁ τάλας, μᾶλλον δὲ πληθὺν ἀμαρτιῶν· ἀλλ' ἐκτεινον
Δέσποινα τὴν χεῖρά σου, καὶ γέννης με ῥῦσαι.

Νύμφη Θεοῦ Παναγία, ἡ σκέπη μου καὶ ἡ δόξα· σύ μοι ἐν ἐξόδῳ τῷ καιρῷ παράστη-
θι, σώζουσα καὶ ἄγουσα, πρὸς μονὰς αἰωνίους.

Κάθισμα. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μετάνοιαν δὸς, γνησίαν μοι Πανάμωμε, τῶν ἐκ βρεφικῆς, παισιμάτων ἡλικίας μου,
καὶ πάντων συγχώρησιν, τελείαν τούτων παράσχου μοι, καὶ τῆς ἐνθέου πολιτείας ἀγνὴ,
ἐπιλαβέσθαι προθύμως ἀξιώσον.

Ωδὴ, ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τραχεῖαν ὁδὸν, καὶ στενὴν τῆς ἀρετῆς Θεοκυῆτορ, αἱ τῶν ἀγίων ἐκδιδάσκουσι, βίβλοι
καὶ πᾶς λόγος ἔνθεος· ἦν μὲ διανύειν προθύμως, τῇ δυνάμει σου ἰσχυσον, τὰς ἐφ' ἐκάτε-
ρα τροπὰς αἰεὶ ἐκκλίνοντα.

Ησύχω τῷ νῶ, καὶ γαλήνη λογισμῶν τοῦ Παρακλητοῦ, ἡ θεία χάρις ἐπεισέρχεται, ἐν
τῇ καρδίᾳ Θεόνυμφε· ἦν μοι καταπέμψαι δυσώπει, τὸν υἱόν σου καὶ Κύριον, τῷ τῆς καρ-
δίας συντριμμῷ καὶ ταπεινώσει ψυχῆς.

Πολλῶν πειρασμῶν, φλογοφόρων καὶ πικρῶν λῦσον τὸ νέφος, τῶν συνεχόντων καὶ θλι-
βόντων με, καὶ ἀκρατῶς μαστιζόντων με, μόνη προστασία τοῦ κόσμου, καὶ συνέτισον
ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγρίοις θηρσί, παρεδόθην τῶν παθῶν τοῖς ἐπιστάταις, ὡς ἐν ἐρήμῳ οἱ γογγύσαντες, καὶ
ἀφανῶς ἐκκεντοῦσί με, ὥσπερ καὶ ἐκείνους οἱ ὄφεις· ἀλλὰ Κόρη Θεόνυμφε, τῇ σῇ πρεσβείᾳ

δυσωπῶ, δός μοι τὴν ἴασιν.

Ωδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ραδιουργίαις ὁ ἐχθρὸς, ἐνεδρεύων ἀφανῶς ἐξαπατᾷ με, λογισμοῖς ὑποσύρων, εἰς ἡδονῆς τοὺς κρημνοὺς· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε φρούρει με, μόνη προστασία τῶν καταπονουμένων.

Θέλων ὑπείκω τῷ ἐχθρῷ, προσβολαῖς τῶν λογισμῶν ἐπιθεμένῳ, ἀλλ' ἀνίσχυρον τούτου τὴν μηχανὴν ἀγαθὴ, δεῖξον καὶ μάτην φρουαττόμενον, περιποιουμένην, ἐμέ τὸν σὸν οἰκέτην.

Ενώπιόν σου ἐκχεῶ, ἐν κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ τὴν δέησίν μου, τῆς ψυχῆς μου τὴν θλίψιν ἀπαγγελῶ σοι ἀγνή· ἰδοὺ γὰρ σπητεδόνι θλίψεων, καταδαπανῶμαι, μὴ βλέπων σε τὸ φῶς μου.

Νηστείαν ἄσκησον ψυχῇ, ἀγρυπνίαν καὶ κλαυθμόν καὶ ψαλμοδίαν, καὶ τὴν αὔλον στάσιν ἐν ὁλονύκτοις εὐχαῖς· κἀντεῦθεν Θεός σοι ἰλάσεται, ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας

Ωδὴ, θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον.

Σε συμπαθὲς οὔσα Κόρη, συμπαθέστατον λόγον, ἐκύησας ἡμῖν μετὰ σαρκὸς· τοῦτον αἰεὶ ἐκδυσώπησον, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων, καὶ θλίψεων καὶ ἄλλων πειρασμῶν, τοὺς ἀγνή Θεοτόκον, ἐν πίστει σε δοξάζοντας.

Τοῦ Ἀαρὼν πρὶν ἢ ῥάβδος, καὶ ἡ στάμνος τοῦ Μάννα, λυχνία καὶ ἡ χρυσῇ κιβωτός, σὲ προστύπουν Θεόνυμφε· ὧν ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις, ἀρτίως καθορῶντες τηλαυγῶς, Θεοτόκον κυρίως, ἐν πίστει σε δοξάζομεν.

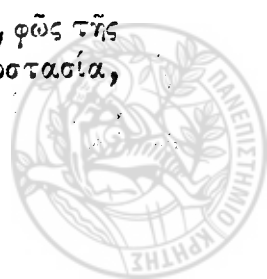
Κρήνην προχέουσαν νᾶμα, τοῖς πιστοῖς σωτηρίας, Πανάχραντε καλοῦμέν σε ἀγνή· οἱ γὰρ τακέντες τῷ καύσωνι, τῶν ἀπείρων πταισμάτων, εὐρήκαμεν πολλὴν ἀναψυχὴν, τοῦ υἱοῦ σου τὸ αἷμα· δι' οὗ ἡμᾶς ἀνέπλασεν.

Τῆς γεγραῖς μὲν οὐσίας, τοῦ Ἀδάμ ἀνεφύης, ὡς κλάδος Θεομητορ Μαρίας· ἄνθος δὲ μόνη τὸν Κύριον, ἐξενέτειλας ἄνευ, χειρὸς καὶ γεωργίου γηγενοῦς· διὰ τοῦτό σε πάντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Προσόμιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε πλατυτέρα οὐρανῶν· Χαῖρε ὑπερτέρα τῶν ἄνω Κόρη Δυνάμεων· Χαῖρε πάσης Δέσποινα, τῆς οἰκουμένης ἀγνή· Χαῖρε ἅγιον τέμενος, Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, Χαῖρε θεία γέφυρα θνητοὺς μετάγουσα, μόνη πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω· Χαῖρε τὸ διάσωσμα Κόσμου· Χαῖρε τῶν πιστῶν ἀπάντων καύχημα.

Χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρά· Χαῖρε χελιδὼν γλυκυτάτη ἔαρ εὐφρόσυνον, πᾶσιν ἀνατείλασσα, τοῖς ἐν χειμῶνι κακῶν, λαμπὰς χαῖρε ἡ ἄσβεστος, τοῖς πλάνης ἐν σκότει φῶς τῆς θείας γνώσεως ἡ ἀπαστρέψασα· Χαῖρε βασιλέων τὸ κράτος· Χαῖρε κραταιὰ προστασία, τῶν εἰλικρινῶς μακαριζόντων σε.

Χαῖρε ἡ μεγάλη καὶ λαμπρά, ἄρκτος ἡ ἐπτάστερος Κόρη, τοῦ νοητοῦ οὐρανοῦ, τοῖς ἐπτά χαρίσμασιν, ἡ ἐξαστράπτουσα· ἀκινήτῳ πρεσβείᾳ σου, ὥσπερ ἄλλῳ Πόλῳ, τοὺς ἐν νυκτὶ πλέοντας, τὴν βίου θάλασσαν, θεῖον ὁδηγοῦσα πρὸς ὄρμον, τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας, καὶ γλυκεῖ φωτί σου καταλάμπουσα.

Δέξαι τὴν ἱκέσιον ὁδὴν· δέξαι μου τὸν θρῆνον Παρθένε· δέξαι τὴν δέησιν· δέξαι μου τὰ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν τῆς ψυχῆς, καὶ τὸν θρῆνον ἀφάνισον· τὰ δάκρυα παῦσον· πάντα μεταρρύθμησον τὰ λυπηρὰ εἰς χαρὰν· δίδου τῷ τὴν σὴν ἐκζητοῦντι, θεῖαν προστασίαν καὶ σκέπην, ὁλοψύχῳ νεύσει Θεονύμφευτε.

Τ Η Τ Ρ Ι Τ Η Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ὙΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΚΛΗΣ ΜΟΝΑΧΗΣ.

Ὡς ὁρᾶται ἐν τῇ ὁγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ὁδῇ.

Ὡδὴ, α'. ἤχος β'. Τῷ τὴν ἄδατον.

ΕΓΚΩΜΙΩΝ σοι, ἀειθαλές διάδημα, νῦν ἐξυφαίνει Πάναγνε, ἡ Ἐκκλησία Πνεύματι, καὶ προσάγει εὐλαβῶς, σὺν τῷ Ἀρχαγγέλῳ σοι, νυμφαγωγῷ Γαβριήλ, τὸ χαῖρε ἄδουσα, καὶ σέ σεπτῶς γεραίρουσα.

Γεωργήσασα, τὴν ζωηφόρον ἄμπελον, Μῆτερ Θεοῦ Πανύμνητε Χριστὸν τὸν Κύριον, γῇ ἁγία τοῦ Πατρὸς, ὥφθης ὑπὲρ ἔννοιαν· Θεοχαρίτωτε, καὶ πόμα θείας ζωῆς, κόσμον ἁγνὴ ἐπότισας.

Κυματούμενον δεινῶς τοῖς παραπτώμασι, πάντα τὸν κόσμον ἄχραντε, καὶ κινδυνεύοντα, σὺ κυήσασα Χριστὸν, τὸν κυβερνήτην καὶ σωτῆρα Κύριον, λιμὴν ὡς εὐδίας, ζάλης πικρᾶς διέσωσας.

Καταφύγιον, Καὶ Σωτηρίου πόλιν σε, πάντες πιστοὶ γινώσκοντες, Μαρία Μῆτερ Χριστοῦ, σοῦ δεόμεθα θερμῶς, δέξαι δεήσεις, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, καὶ λῦσον ἅπαντας, πταισμάτων κατακρίσεως.

Ὡδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Αρχὴ ἀποτροφῆς Θεοῦ ἐγένετο, τῆς Εὐας ἡ πλάνη ἀπὸ ἀνθρώπων· ἡ ἁγία Θεοτόκος δέ, πάλιν τὸν Θεὸν πρὸς ἡμᾶς ἐπεσπάσατο.

Ζωῆς σε θησαυρὸν γεννᾷ Πανύμνητε, τῷ κόσμῳ καὶ χαίρει τῇ εὐπαιδεΐᾳ, ὁ πατήρ σου ἐν σοὶ Πάναγνε, ἐξ αὐτοῦ προελθούσῃ χαρᾷ ἅπασιν.

Εξ Ἀννης ἡ χαρὰ τοῦ γένους ἡνθησας, καὶ τίκτεις Παρθένε τὸν βασιλέα, καὶ συγχάι-
ρουσι τῷ τόκῳ σου, αἱ γυναῖκες ἀρᾶς τῆς πρὶν λυόμεναι.

Η βάτος ἐν Σινᾷ προδιετύπου σου, Παρθένε παράδοξον τὸ τοῦ τόκου· σὺ γὰρ πῦρ τὸ
τῆς Θεότητος, δεξαμένη τὴν μήτραν σου οὐκ ἔφλεξας.

Ὡδή, δ'. εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Ιακώβ σε ὡς κλίμακα θεοπρεπῶς προέβλεπε Παρθένε· ἥς ἐπὶ τὸ ἄκρον, Θεὸς ἐπεστήριχτο.

Τῶν Ἀγγέλων ἡ κάθοδος, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ λόγου παρουσίαν, διὰ σοῦ Πανύμνητε προ-
πέφαινε.

Η γαστήρ σου ἡ ἄχραντος, καὶ οἱ μαστοὶ μακάριοι Παρθένε· δι' αὐτῶν γὰρ ζῶν πάν-
τες εὐράμεθα.

Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Μῆτερ Θεοῦ φωναῖς ὀρθοδοξίας· ἦν τῇ Ἐκκλησίᾳ συντήρει
πρεσβεΐαις σου.

Ὡδή, ε'. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Νόμου σε τιμιωτέραν, τῆς κιβωτοῦ ἀνυμνοῦμεν· τὸν γὰρ πάντων Κτίστην καὶ Θεὸν, οὐ
πλάκας ἐδάστασας, Πανύμνητε Θεοτόκε Μαρία.

Θρόνον σε Θεοῦ τοῦ λόγου, κηρύττομεν Θεοτόκε, ἐν ᾧ ὡς βροτὸς ὁ Θεός, καθήμενος ὤπ-
ταί μοι, δεικνύων σε Χερουβὶμ ὑπερτέραν.

Ελυσας πικρᾶς δουλείας, τὸ γένος ἅπαν Παρθένε, καὶ ἐλευθερία Χριστοῦ, τὴν φύσιν τοῦ
θήλεος ἐτίμησας, ἐν τῷ θείῳ σου τόκῳ.

Ετεκεν υἱὸν Παρθένος, καὶ εὐτολμοῦσι γυναῖκες, κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐμφανῶς· καὶ ταύτη
ἀκολουθοῦσι νεάνιδες, παρθενίαν ἀσχοῦσαι.

Ὡδή ς'. Ἐν ἀδύσσω πταισμάτων.

Η τοῦ κόσμου χαρὰ ἀειπάρθενε, χαῖρέ σοι κραυγάζοντας σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πιστῶς, τῆς
σῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ τὴν λύπην ἡμῶν διασκεδάσον.

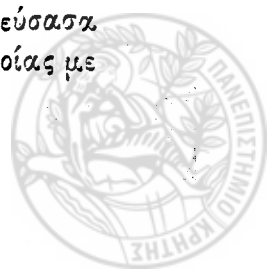
Οὐρανὸς οὐρανῶν ὑψηλότερος, ὥφθη Θεονύμφευτε τῇ θείᾳ δόξῃ σου, ἐν σοὶ γὰρ ὁ Θεός ἡ-
μῶν, ὀλικῶς ἐποχούμενος ὥφθη μοι.

Τῆς χαρᾶς τῆς ἀλήκτου χωρίον σε, Μῆτερ ἀειπάρθενε σαφῶς γινώσκοντες, τὸ χαῖρέ σοι
κραυγάζομεν· σοὶ γὰρ πρέπει τὸ χαίρειν μόνῃ Πάναγνε.

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε· νῦν ἡ λύπη πέπαυται· χαρὰ δὲ ἡνθησεν, ὅτι Μαρία ἔ-
τεκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κάθισμα. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ραθυμίαν ψυχῆς μου τὴν χαλέπην, καὶ καρδίας μου πύρωσιν Μῆτερ Θεοῦ, ἐπινεύσασα
ἵασαι ταῖς πρεσβεΐαις σου, καὶ σωζομένων μερίδος καταξίωτον, λυτρουμένη παντοίας με
κολάσεως, ἡ μόνῃ ἐλπίς μου καὶ παράκλησις.

Ωδὴ, ζ'.

Εἰκόνας χρυσῆς.

Ο πόκος ποτέ, Γεδεὼν τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Θεοῦ λόγου, προεζωγράφει θεῖαν κάθοδον· ὥσπερ γὰρ δρόσον τὴν σύλληψιν, ἄφθορε Παρθένε, ἐδέξω· διὸ πάντες σοι κράζομεν· εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Καὶνὰ καὶ φρικτὰ, καὶ πιστὰ καὶ ἀληθῆ τὰ σὰ μυστήρια. Μαρία μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι ἐν σοὶ κατηλλάγημεν, πάντες τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότῃ, καὶ Ἀγγέλοις συμφάλλομεν· εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Ο πρὶν Γεδεὼν, προμηνύων σου σαφῶς τὸν θεῖον τόκον, λεκάνην φέρει πλήρη ὕδατος, τὴν τοῦ ἐρίου ἐκπίεσιν· ὅλη γὰρ ἐν σοὶ ἡ Θεότης, κατεσκήνωσεν ἄχραντε· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Τεκοῦσα Θεόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντός γεγονόςας Κόρη, τῶν πεπτοκότων ἐπανόρθωσις, ἁμαρτολῶν ἀνακαίνισις· τῶν ἀπηλπισμένων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Ωδὴ, η'... Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Νέος Παράδειτος ἡμῖν, ἀνεδείχθης Παναγία Θεοτόκε, οὐ θανάτου τὸ ξύλον, ἀλλὰ ζωῆς τὸ φυτὸν, ἀσπόρως βλαστήσασα Κύριον· οὐ τῆς ἀθανάτου, ζωῆς τρυφῶμεν πάντες.

Οὐδεὶς ἀπώλετο ἀγνή, τὰς τῆς πίστεως ἐλπίδας κεκτημένος, ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξων, Μαρία μητέρα Θεοῦ· μόνοι δὲ οἱ φθόνῳ ἀρνούμενοι, σοῦ μὴ προσκυνεῖν τῆς μορφῆς τὸν χαρᾶ-
κτῆρα.

Θέλγεται πᾶσα ἡ Χριστοῦ, Ἐκκλησία Θεοτόκε τῷ σῷ τόκῳ, ὅτι σωζονται πάντες ἁμαρτωλοὶ καὶ πτωχοὶ, οἱ πύθῳ ἐν σοὶ καταφεύγοντες· ἤλθε γὰρ Θεὸς, διὰ σοῦ ἄνθρώπους σῶσαι.

Ελευθεροῦται διὰ σοῦ ἡ προμήτωρ Θεοτόκε καταδίκη· καὶ ἰδοὺ νῦν γυναῖκες, ὑπερα-
θλοῦσι Χριστοῦ, καὶ χαίρει ἡ φύσις τοῦ θήλεος· ὡς βεβαιοὶ ἔργῳ, ἡ προτομάρτυς Θέκλα.

Ὁ Βίμνος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ, θ'.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Κλινόν μοι τὸ οὖς σου Παρθένε, ἀνυμνοῦσθ ὑπερύμνητε, δι' ἐγκωμίων λόγων τὸν τόκον σου, καὶ ὡς δῶρα χηριακά, τοὺς ὕμνους τῶν χειλέων μου, προσδεξαμένη αἰτησαι, ἁμαρτιῶν μοι τὴν συγχώρησιν.

Δάμπει σου τὸ θεῖον κάλλος· ἀστράπτει τῆς ἀγνείας ἡ λαμπρότης· καὶ ὑπερστίλβει, τούτων σου ἡ γέννησις. Θεὸς γὰρ ὁ καὶ ποιητής, ἡλίου καὶ τῆς κτίσεως, οὗτος ἐκ σοῦ, γεγέννηται, διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ημεῖς ὡς ἄνθος ἀγνείας, καὶ ῥάβδον Παρθενίας σε, καὶ μητέρα Θεοῦ, ἐν ὕμνοις ἐκθειάζουσαι, Θεοτόκε μετὰ φωνῆς, αἰνέσεως δεόμεθα, ἐν παρθενίᾳ στήριξον, καὶ ἐν ἀγνείᾳ ἡ-

μας φύλαξον.

Σῶμα καὶ ψυχὴν σου Παρθένε. διατηρούσης ἀμόλυντον, ὁ βασιλεὺς Χριστὸς ἠράσθη τοῦ κάλλους σου, καὶ Μαρία τῆς ἐαυτοῦ, σαρκώσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, οἰκονομῶν τὴν σωτηρίαν μου.

Προσόμοιον. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Χαῖρε θρόνε Θεοῦ, Παντάνασσα Μαρία· χριστιανῶν ἡ δόξα· καύχημα τῶν παρθένων· νύμφη ἡλιοστάλακτε.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, πηγάσασα τῷ κόσμῳ, ὑπεραγία Κόρη, βροτῶν τε καὶ Ἀγγέλων, τὸ ἔξοχον ἀγλαῖσμα.

Χαῖρε σκεῦος ἀγνῆ, τοῦ οὐρανίου μύρου, ἀνθὺς τῆς ἀφθαρσίας· Χαῖρε ῥόδον καὶ κρῖνον, εὐωδιάζων ἅπαντας.

Παντάναξ Ἰησοῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβεῖαις τῆς Μητρός σου, Παρθένου Παντανάσσης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Ὡς ὁράται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτακίαις.

Ὡδὴ. α'. ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

ΔΟΞΑ τῇ σῇ, κυφορία Πανάμωμε· τοῖς ἐξ Ἀδὰμ γὰρ λύτρωσιν εὐηγγελίσατο, καὶ νεκροῖς αἰωνίοις, τὴν τῆς ἀθανασίας ὁδὸν ἐκαίνισεν.

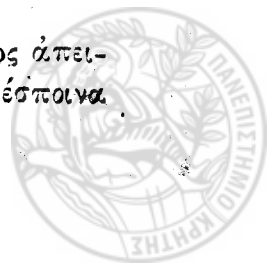
Σὺ τὸ χρυσοῦν, θυμιατήριον Δέσποινα, ἐν ᾧ περ τὸ χειρόγραφον τὸ τοῦ Προπάτορος, κατεκαύθη τῷ θεῷ, πυρὶ προσομιλήσαν τοῦ ἐν σοὶ ἀνθρακος.

Χαῖρε χρυσῇ, στάμνε τοῦ Μάννα διάδοχε· χαῖρε πηγὴ ἀκένωτε τοῦ ζῶντος ὕδατος, Θεοτόκε Παρθένε, ζωοῦσα καὶ δροσίζουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Γνωσιν Θεοῦ, ἅπαντες κατεπλουτίσθημεν, οἱ ἐπιγινόντες Δέσποινα σέ Θεομήτορα· καὶ Κυρίαν ἀπάντων, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους ἐπισφραγίζοντες.

Ὡδὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τὴν μόνην παρθελεύουσαν μετὰ τόκον, Μαρίαν τῶν ἁγίων ἁγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον· δεῦτε ὑμνήσωμεν πιστοὶ κραυγάζοντες· Χαῖρε Κόσμου Δέσποινα.

Θεοχαρίτωτε.

Σὲ βάτος ἀκατάφλεκτος προετύπου, τὴν ἔμφυχον καὶ ἔμπνουν καὶ ζῶσαν βάτον· τὸ πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος συλλαβοῦσα, ἀφλεκτος ἔμεινας, Θεογεννήτρια, διὸ τοῦ ἀσβέστου με πυρὸς ἐξάρπασον.

Δαβιδ ὁ σὸς προπάτωρ καὶ Θεοπάτωρ, καλεῖ σε ῥυγατέρα καὶ βασιλίδα, ἡμεῖς δὲ σὲ Παρθένον καὶ Θεοτόκον· τὸ ξένον ἄκουσμα τῆς οἰκουμένης ἀγνή, καὶ τὸ μέγα καύχημα τῶν τιμώντων σε.

Εὐρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδυσεν τὴν γαστέρα σου τὴν ἀγίαν, ὃ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε, καὶ ὤφθη ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος.

Ὡδή, δ'. Εἰσικήχοι Κύριε τὴν ἀκοήν.

Υμνολογοῦντες ἄχραντες, τὸν ἐν γαστρὶ τῇ σῇ σωματωθέντα, σὲ δοξολογοῦμεν ὡς θεομήτορα.

Λελυτρωμένοι πάντα γινε, τῶν ζοφερῶν τοῦ αἵτου κενεῶνων, τῷ θεῷ σου τόκῳ σὲ μακαρίζομεν.

Ρῦσαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς Παρθένε τοὺς εἰδότας, ἀληθῶς Θεοῦ σε Μητέρα πάντα γινον.

Ως λιμένα σε ἔχοντες, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ Κόσμου σωτηρίαν, Θεοτόκε ἅπαντες σοὶ προστρέχομεν.

Ὡδή, ε'. Ὁ φωτισμός.

Τὴν ὀφειλὴν, τῆς προμήτορος Εὐας σὺ Θεομήτορ, ἀπέτισας σάρκα ἡμψισμένον, ἐκ σοῦ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ὅθεν πάντες σε μακαρίζομεν, κεχαριτωμένη Μαρία Πανάμωμε.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθενομήτορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σὲ ὑμνούντων, τοῦ λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν, καὶ κινδύνων, ψυχορθῶν κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνιζούσης φλογὸς καὶ κολάσεως.

Αἰγλή τῇ σῇ, Θεομήτορ τὸν νοῦν μου καταυγασθῆναι, τὸν ἐσκοτισμένον τῇ ἁμαρτίᾳ, νεῦσον Παρθένε, τῆς ἀγνείας τὸν ζόφον καὶ πταισμάτων ἐξαφανίζουσα· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου φρουρὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ράβδῳ τῆς σῆς, ἀντιλήψεως ῥήξασα τὴν πώρωσίν μου, δάκρυα πηγάζειν ἀξίωσόν με, τὴν φοινικὴν δὲ τῶν παθῶν μου πλημμύραν, ὥσπερ ἄλλην θάλασσαν, τεμοῦσα ἐρυθρὰν πρὸς γῆν ἀπαθείας, τὸν νοῦν μου ὁδήγησον.

Ὡδή, ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωματοῦται ὁ λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγγνίαν γνωρίζεται ἄνθρωπος· ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσῃται Κόρη Πανάμωμε.

Αἰ ἐμέ κατ' ἐμέ ἐχρημάτισε, βρέφος ὁ παντέλειος ἀνακαινίζων με, παλαιωθέντα πάθει, διὰ σοῦ Παναγία Θεόνημφε.

Καλυφθεῖσαν δεινῶς τὴν καρδίαν μου, τοῖς τῶν ἀπορρήτων πταισμάτων μου κύμασι,

τῇ πανοθενεῖ πρεσβείᾳ σου, Παναγία Παρθένε διάσωσον.

Γηγενεῖς τὸν σὸν τόκον γεραίρουσι, καὶ δοξολογοῦσιν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ σέ Θεο-
γεννήτριαν, Ἀειπάρθενον Κόρη δοξάζουσιν.

Κάθισμα Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ πόθου ψυχῆς, προστρέχω νῦν τῇ σκέπῃ σου, αἰτούμενος ἀγνὴ τὴν λύσιν τῶν πταισ-
μάτων μου· μὴ ἀπόσῃ ἄχραντε, ἀλλ' εὖσπλάγχχνως πρόσδεξαί με κράζοντα. Ἡ Θεὸν σαρ-
κωθέντα κυήσασα, νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου θεράπευσον.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Θεοῦ καθαρὸν, οἰκητήριον καὶ ἄσπιλον Παρθένε, ναὸν με ποιήσον τοῦ Πνεύματος, τοῦ
παναγίου γερόμενον, σπήλαιον ληστῶν ἀκαθάρτων· ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· εὐλογημένος
ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή.

Υλώδη εὐρών, τὴν καρδίαν ὁ ἐχθρὸς ἐνέκρωσέ μου· ἀλλὰ με σθένας θεῖον ἔνδυσον, καὶ
ἐκνικῆσαι ἀξίωσον, τοῦτον Ἀειπάρθενε Κόρη· ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· εὐλογημένη ἡ
Θεὸν σαρκεὶ κυήσασα.

Ο πάλαι τοὺς τρεῖς, νεανίας ἐκ καμίνου καιομένης, Χριστέ μου λόγε λυτρωσάμενος· ἀ-
τὸς καί με ταῖς δεήσεσι, τῆς ἀπειρογάμου Μητρὸς σου, τῆς φλογὸς ἧς ἐξέκαυσα, τῶν ἀ-
μετρήτων μου κακῶν ῥῦσαι καὶ σῶσον με.

Ιδοὺ σε ἀγνή, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολογοῦσιν, ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον, τῆς
σῆς κυήσεως ἄχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶντες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι. Εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς ὁ τῶν.

Ὡδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὴν παναγίαν κιβωτὸν, τὴν ὑπέρτιμον σκηνὴν τὴν θείαν στάμνον· τὴν λυχνίαν τὴν
πλάκα, τὸν φωτοφόρον ναὸν, τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐνδοξον, τὴν ἀγνὴν Παρθένην ὑμνή-
σωμεν συμφῶνως.

Ιδοὺ γεγέννηται ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ἐμφανῶς ἀγνή ἐβόα· ὁ υἱὸς τοῦ ὑψίστου, καὶ σὸς ἁρ-
ταὶ υἱός, Παρθένε υἱοὺς ἐργαζόμενος, τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς τοὺς σέ ὑμνοῦντας.

Μὴ διαλίπῃς ἐκτενῶς, τὸν υἱόν σου καὶ Θεὸν καθικετεύειν, ὑπὲρ τῶν προσκυνοῦντων
καὶ ἀνυμνοῦντων πιστῶς, τὴν χάριν τὴν σὴν Θεονύμφευτε, μόνη Παναγία ὑπερευλο-
γημένη.

Ολος ἐσκότισμαι τὸν νοῦν· ὅλος δαίμοσιν αἰσχροῖς κατεδουλώθην, ἀλλὰ σοῦ καταφεύγω
τῇ σκέπῃ τῇ κραταιᾷ, Παρθένε καὶ βοῶ σοι σῶσόν με, τῇ σῇ μεσιτεΐᾳ ἡ κεχαριτωμένη.

Αἰνοῦμεν Ὁ Βίρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς
δρόσον μεταβάλλοντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπεριψοῦτε.

Ὡδὴ, θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Σε εὐλογοῦσιν ἄνω, τάξεις τῶν ἀσωμάτων, καὶ ἀνυμνοῦσιν ἅπαντα Πανύμνητε, ἄν-

θρώπων πλήθη κάτω, γῆ καὶ οὐρανὸς καὶ θάλασσα κοινῇ χορεία, παναρμονίῳ μέλει, παγκόσμιον ᾠδὴν, Χαῖρέ σοι χαρμωδύνως βοῶντα Θεογεννήτρια.

Χαῖρε ἔμψυχε βάτε, καὶ πανάγιον ὄρος· Χαῖρε πάγχρυσε στάμνε καὶ θεία τράπεζα, Παντάνασσα Μαρία· Χαῖρε μυστική νεφέλη καὶ πύρινε στύλε· Χαῖρε γέφυρα Κόσμου καὶ κλίμαξ οὐρανοῦ· Χαῖρε καταφυγὴ καὶ προστάτις τῶν μελωδούντων σε.

Πᾶσαν ὑπερεκπλήττει, ἀκοὴν καὶ νοῦν ὅλως, τὸ ὑπὲρ φύσιν ἄχραντε μυστήριον, τοῦ τόκου σου πῶς Μήτηρ, ἅμα καὶ Παρθένος γέγονας, καὶ μετὰ τόκον πάλιν Παρθένος μένεις ἀπείρανδος ἀγνῆ! Ὅθεν σε Θεοτόκον, κυρίως πάντες δοξάζομεν.

Υμνον ἔνθεον Κόρη, τὸν παρόντα προσδέχου, ἀντιδοῦσα χάριν τοῖς εἰς σέ, πεποιθόσι καὶ εἰρήνην, αἰτῆσαι ταῖς Ἐκκλησίαις ἀεὶ παρασχεθῆναι· τοῖς βασιλεῦσι νίκας καὶ τρόπαια πιστοῖς· ἵνα Χριστιανῶν πᾶσα γλῶσσα σέ μεγαλύνωμεν.

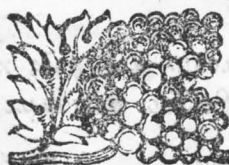
Προσόμοιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε πᾶσα Κτίσις σοι βοᾷ· Χαῖρε Παναγία Παρθένε· Χαῖρε, τὸ σκῆπτρον Δαβίδ· Χαῖρε ἡ βλαστήσασα βότρυν τὸν πέπειρον· Χαῖρε πύλη οὐράνιε· καὶ ἄφλεκτε βάτε· Χαῖρε εὖς παγκόσμιον· Χαῖρε Ἀγγέλων χαρὰ· Χαῖρε Ἀποστόλων τὸ κλέος· Χαῖρε τῶν Μαρτύρων ἀνδρεία· καὶ τῶν ἀσκητῶν θεῖον ἐντρυφήμα.

Χαῖρε ὄρος ὄντως ὑψηλόν· ὄρος ἀλατόμητον χαῖρε· ὄρος κατάσκιον χαῖρε τὸ πιότατον ὄρος ὡς ψάλλει Δαβίδ· Χαῖρε ὅλης τῆς κτίσεως, Κυρία Παρθένε· Χαῖρε ὄπλον ἄμαχον κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν· Χαῖρε ἀμυντήριον θεῖον, πάσης ἐπηρεΐας δαιμόνων· Χαῖρε καταφύγιον τῶν δούλων σου.

Χαῖρε τῆς ἀγάπης τῆς διπλῆς, πλάτος ἀδιόριστον Κόρη, καὶ βάθος ἄπειρον, τῆς θείας σαρκώσεως θεολογίας τε, ὕψος ἀπερινόητον, προουρισμοῦ θείου, μῆκος προαιώνιον ὑπεράγία σεμνή· Χαῖρε ἀκρωτήριον ὄντως, τῆς καλῆς ἐλπίδος Παρθένε, τοῖς ὠκεανὸν τοῦ βίου πλέουσιν.

Στήσον πεπτωκότα με δεινῶς· καὶ κατερράγμενον εἰς χάος καὶ βυθιζόμενον· πρόφθασον καὶ ῥύσαί με τῆς νῦν κακώσεως, Παναγία πανύμνητε, καὶ μὴ καταισχύνης, μηδὲ ἀπορίψης με ἀπὸ προσώπου τοῦ σοῦ. Ποῦ γὰρ ἐφευρήσω ὁ τάλας, ἄλλην προστασίαν ἐκτός σου; Δέσποινα τοῦ Κόσμου μὴ παρίδης με.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Ὡδή. α'. ἤχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

ΕΝ φωναῖς ἀσμάτων Ἱερῶν, αἶνον χαριστήριον, χρεωστικῶς τῇ Θεοτόκῃ ἀδῶ σοι, ἀνθ' ὧν περισώζεις με, ὑπὸ πάντων ὧν ἔσχον σε βοήθειαν· σὺ μετὰ Θεὸν γάρ, Δέσποινα ὑπάρχεις μοι προσφύγιον.

Εν παντὶ ἐξαίφνης ὑροῖσμῳ, μόνον σου τὸ ὄνομα, ὅτι φωνῶ καὶ δέους ἀπαλλάττομαι· τοιαύτη ἡ χάρις σου, καὶ τηλικαύτη ἡ ἄμετρος βοήθεια· ἡ πᾶς ὁ προστρέχων, Δέσποινα ἐξ ἀναγκῶν λελύτρωται.

Εμπεσὼν εἰς σάλον πειρασμῶν, πότε σε ἐζήτησα, καὶ οὐ ταχὺ ἐρράϊσας τὸν κλύδωνα· τὸν νοῦν μου εἰρήνευσας; ἀπὸ παντοίας ἐπηρείας ἐξήρπασας; ὅθεν εὐλογῶ σε, Δέσποινα, καὶ ἀνυμνῶ τὸ κράτος σου.

Απογνοὺς τῷ πλήθει τῶν δεινῶν, ἔκλαυσα καὶ εὐρόν σε, προασπιμὸν τῶν ἀναγκῶν· ἐξαίρουσαν πάντοτε προφθάνεις με· ἀδιαλείπτως προστασία ὑπάρχεις μοι· ὅθεν εὐλογῶ σε, Δέσποινα, καὶ ἀνυμνῶ τὸ κράτος σου.

Ὡδή. γ'. Στερωθέντα μου τὸν νοῦν.

Τίς αἰνεῖν σε γηγενῶν, κατ' ἀξίαν ἱκανοῖ, παρθενομήτορ; σὺ γὰρ ἐν γυναιξί, μόνη ὤφθης ἐκλεκτὴ καὶ Παμμακάριστος.

Οὐρανός σε ἀνυμνεῖ· καὶ ἡ γῆ σε εὐφημεῖ· μεθ' ὧν καὶ γώ σοι, ὀφειλάς ἀποδιδούς, ἀνθ' ὧν ὤφθης μοι σωτὴρ Θεογεννήτρια.

Πεποιθήσει τῇ εἰς σέ, λυτρωθεῖς ἐκ πειρασμῶν, σοὶ ἀνακράζω ἐκ βαθέων ψυχῆς· σὺ μου σκέπη κραταιά Θεοχαρίτωτε.

Συσχεθέντα ἐν δεινοῖς, ἀπογόνοντα καὶ τοῦ ζῆν, ἠλέησάς με ἡ ἐλπίς τῶν βροτῶν, ἐξελοῦσα τῶν κακῶν ῥοπαῖς σου Δέσποινα.

Ὡδή. δ'. Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν.

Τὴν φοβερὰν σου ἐπίκλησιν, ὀπηνίκα ἀκούσῃ, ἡ δαιμόνιος πληθὺς, ἀποδιδράσκει ὡς ἐκ πυρὸς δειματομένη· ὅθεν μου φωνοῦντος, Θεοτόκε βοήθει· ἐπακούειν μὴ παρίδης ἀγαθή.

Τὸ ἐπιπόθητον ὄνομα, ἐν εἰκόνι σε βλέπω, τὴν Κυρίαν τοῦ παντός· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ θαυματουργεῖς βρύουσα χάριν, καὶ τὸν ἐν πεποιθήσει προσιόντα σοι δοῦλον, ἐξαيراῦσα Θεοτόκε, τῶν δεινῶν.

Εὐχαριστήριον αἶνόν σοι, κατὰ χρέος ἐπαδῶ, ὑπερύμνητε ἀγνή· ὅτι προφθάνεις ἐν οἰκτιρῶ μοῖς τὸν σὸν οἰκέτην· ὅτι με ἐμπαρέντα παγίσιν, ἀφύκτοις τῶν κακούντων, ἐλυτρώσω.

θαυμαστῶς.

Σωματικοῖς κατερρύπωσα, πάθεσι τὴν ψυχὴν μου, ὁ πανάθλιος ἐγώ· ἀλλ' ἐπὶ σέ τὴν ἀμώμητον Κόρη πίστει προστρέχω· ὅθεν μὴ με παρίδῃς· ἄκουσον τοῦ κλαυθμοῦ μου, καὶ πρόσδεξαι τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον.

Ὡδὴ, ε'. Ὅτι νῦν τῶν παθῶν περὶ ἐμέ.

Οτι σὺ εἰ ἰσχύς τῆς ἀσθενοῦς καρδίας μου, εἰκότως ἀνυμνῶ ἄγνῃ καὶ φθέγγομαι. Τὶ κραταία σου ἡ ῥοπή, τῆς δυνάμεως ἐν προστασίαις!

Οτι σοῦ ἡ εἰκὼν θαυματουργεῖν ἐγνώρισται, ῥωννύμενος ἐν αὐτῇ ἄγνῃ προσφθέγγομαι. Τὶ ὡραιώθη ἡ μορφή, τοῦ προσώπου σου Θεογεννήτορ!

Οτι σοὶ ἐμαυτὸν προσαναθεὶς ἐπήλπισα, βοήθεια κατ' ἐχθρῶν γενοῦ μοι Δέσποινα· σοῦ ἡ πρεσβεία γὰρ σεπτὴ, καὶ ἡ δύναμις ἀμαχωτάτη.

Οτι σέ ἐν δεινοῖς ἐπικουρεῖν ἐζήτησα, εὐήκοος ἱλασμός ἔσο μοι Δέσποινα· σὺ σωτηρίας γὰρ ἐλπίς, τοῦ οἰκέτου σου Θεογεννήτορ.

Ὡδὴ, ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Αβυσσος τῆς ἀμαρτίας, καταποντίζει· τελείως, τὴν ἀθλιωτάτην μου ψυχὴν πάντα γνε Δέσποινα· σὺ χεῖρά μοι βοηθείας παράσχου.

Αβυσσος τῆς εὐσπλαγγνίας, ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν ἐν τῇ ἰλύϊ τῶν παθῶν, δεινῶς ἐμπαρξέντα με, ἀνάγαγε ἀπαθείας πρὸς ὕψος.

Χαῖρέ σοι ἀναβῶμεν, αἰσίως τὸ τοῦ Ἀγγέλου, τῇ ὑπεραμώμῳ Παρθένῳ· χαῖρε χαράκωμα τῶν δούλων σου, καὶ ἀνέδρευτον ἔρκος.

Χαῖρέ σοι τῇ πανυμνήτῳ, καὶ ἀπειράνδρῳ Παρθένῳ, νῦν προσάγω Κόρη χαρμονικῶς, χαῖρε ἀντίληψις καὶ καύχημα τῶν εἰς σέ προστρέχόντων.

Κάθισμα· πρεσβεία θερμή.

Η μόνη Θεὸν ἀσπόρως ἀποτέξασα, καὶ πάλιν ἄγνῃ, μετὰ τὸν τόκον μείνας· σοὶ προσπίπτομεν Δέσποινα, μετὰ φόβου καὶ πόθου κραυγάζοντες, ἐκ παθῶν καὶ νόσων δεινῶν, καὶ θλίψεων πασῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ φλογόφρῳ καμίνῳ.

Εν παρθενικῇ σου νηδύϊ, ὡς ἐν οὐρανῷ ἐπτακύκλῳ, βαστάζεις Θεόπαις τὸν πάντων Κτίστην, καὶ τεκοῦσα ὡς πρὶν πάντα γνος, διαμεμένηκας ἄγνῃ· φοβερόν τὸ θαῦμα!

Εν πολυστενάκτῳ ὀδύνῃ, ὡς ἐν πυριφλέκτῳ καμίνῳ, ὑπῆρχον ὁ παῖς σου Θεογεννήτορ, καὶ ἐρρύσθην ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς συνεχούσης με ποινής, ὡς φλογὸς οἱ παῖδες.

Εὐχαριστηρίους ᾠδὰς σοι, ὡς κυριακὴν εὐπορίαν, προσφέρω ὁ παῖς σου Θεογεννήτορ· ἀνυμνῶ σου τὴν ἀντίληψιν, καὶ προστασίαν φοβεράν, αἷς αἰεὶ με σκέπεις.

Σὺ τῇ περιλύπῳ ψυχῇ μου, φάρμακον ἡδύνον ταύτην, ὑπάρχεις ὡς εὐσπλαγγνος σεμνὴ Μαρία, ἐμποιούσα φῶς ἐγκάρδιον, τοῖς σκοτεινοῖς μου λογισμοῖς· καὶ φέρουσά σῶζεις.

Ὡδή, η'. Παῖδες ἅγιοι καμίνω.

Θείοις ἄσμασι ποικίλλω σοι τὸν ὕμνον ἄγνή, ὑπὲρ τῆς εἰς ἐμέ εὐκταίας σκέπης σου· σὲ γὰρ ἐν πειρασμοῖς ἐξεῦρον δρόσον ζωῆς, τοὺς πόνους ἀναψύχουσιν, καὶ παρορμῶσαν ψάλλειν με· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σὺ μου Δέσποινα ἐλπίς καὶ προσφυγὴ κραταιά, ἐν περιστατικοῖς ἀγῶσι φθάσαντος· ἐν σοὶ γὰρ πεποιθώς, ἐπιβουλὰς δυσμενῶν δυναμωθείς ἐκτρέπομαι, καὶ εὐχαρίστως φθέγγομαι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πόρρω βέβλησο δαιμόνιος πληθὺς πονηρά· ὅτι μοι συμμαχεῖ μεγάλη δύναμις· αὕτη Μήτηρ Θεοῦ, κλῶσα πάγας τὰς σὰς, καὶ με διαφυλάττουσα ὡς ἐκ παγίδος ὄρνεον, εἰς τὸ βοᾶν ἀνελλιπῶς, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μόνη ἄχραντε διήλεγξας θεσμούς φυσικούς· ὅτι ἄνευ σποράς υἱὸν γεγέννηκας, ἔχουσα ἐνταυτῷ παρθενικὴν ἀστραπὴν, καὶ μητρικὴν συγγένειαν· καὶ σοῦ τὸ θαῦμα ᾄδεται, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Θεοτόκε Μαρία Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες ἅγιοι καμίνω ἐμβληθέντες ποτὲ, καὶ τὴν φλόγα δροσοβολοῦσαν θεώμενοι, Ἀγγέλου ὠραίου ἐπιστασία φρικτῇ, συμφώνως οἱ τρεῖς ἔμελλον, δοξολογοῦντες καὶ κράζοντες· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδή, θ'. Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε.

Τῶν γηγενῶν τίς αἰνόν σοι οὐ πλέξει; ἢ τίς ἐγκώμια οὐ φῆ; ὅτι πρέσβυς ὑπάρχεις εἰς Θεὸν ἅπασι· μεθ' ὧν καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῦ σοῦ οἴκετου, ἀνθ' ὧν καὶ ἀγαμέλπω, καὶ ἐν ᾧ· δαῖς Θεοκυῆτορ Μαρία μεγαλύνω σε.

Εν συμφοραῖς λαμπρότερον ἡλίου, ἐναπαστράπτει σοι τὸ φῶς, τῆς κραταιᾶς προστασίας, διασκεδάζουσα τῆς ἀθυμίας τὰ νέφη ἐκ τῆς ψυχῆς μου· διὸ καὶ ἀγαμέλπω, καὶ ἐν ᾧ· δαῖς Θεοκυῆτορ Μαρία μεγαλύνω σε.

Εν γυναιξὶ σὺ μόνη ἐκληρώσω, θαῦμα πανθαύμαστον ἄγνή, τεκοῦσα καὶ μὴ φθαρεῖσθαι τὴν παρθενίαν σου· ὁ ὑπὲρ φύσιν γὰρ τὴν φύσιν καινοτομῶν, αὐτὸς Θεὸς ἀπάντων ὁ κυρθεὶς· διὸ σε πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Πάντες ὁμοῦ τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, ὡς γεννησάσῃ τὴν χαρὰν, καὶ βραβευθεῖσθαι πρεσβείᾳ πᾶσι τοῖς πέρασιν, ὡς καὶ ἐμοῦ προστασία τοῦ σοῦ οἴκετου. Τοιαύτη σου ἡ χάρις· διὸ σε ἐν ᾧ· δαῖς Θεοκυῆτορ Μαρία μεγαλύνομεν.

Προσόμοιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίρεις ἣν ἐώρακε ποτὲ, πύλην κεκλεισμένην προφήτης, θείῳ ἐν Πνεύματι, μόνος ἦν διώδευσε πάντων ὁ αἴτιος· Χαῖρε ἔξοχον ἄκουσμα· παράδοξον θαῦμα· Χαῖρε στάμνε πάγ· χρυσε τὸ μάννα φέρουσα· Χαῖρε θησαυρὲ πενομένων· Χαῖρε ἀσθενούντων ἡ ῥῶσις· Χαῖρε δυστυχούντων ἡ ἀνόρθωσις.

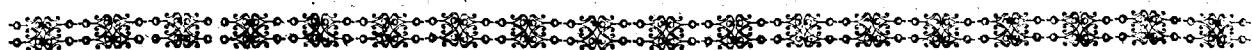
Χαῖρε ἡ ἀένναος πηγὴ, τοῦ χρυσαυγεστάτου Παρθένε, καὶ θείου νάματος· Χαῖρε ἡ ἀντίληψις καὶ προστασία βροτῶν· Χαῖρε ἅγιον οἶκημα, τοῦ πάντων Δεσπότη, σκεῦος κα-

θαρώτατον, μῦρον πολύτιμον· Χαῖρε ὁ Θεόδροσος πόκος, πάλαι Γεδεὼν ὃν προεῖδε, Πνεύματι τῷ θείῳ ἐλλαμπόμενος.

Χαίροις τοῦ ἐλέους ποταμέ· Χαῖρε μυστηρίων διόπτρα καὶ θύρα Πάναγνε· Χαῖρε ἀνεξάντλητε γλυκεῖα θάλασσα, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· Χαῖρε αἰδίων, στεφάνων ἡ πρόξενος, θεοπρέπων τε γερῶν· Χαῖρε τὸ ἐγκώμιον Κόσμου, παντὸς ἐγκωμίου καὶ λόγου, ἀσυγκρίτῳ μέσῳ ὑπερέχουσα.

Ἀρόν σου τὰς χεῖρας ἀγαθῇ, πρὸς τὸν σὸν υἱὸν καὶ μαστούς σου, οὓς περ ἐθήλασε, δεῖξον, καὶ σπαργάνων τε, τοῦτον ὑπόμνησον· τὰ ἐκείνου ἀνάμιξον, τοῖς σοῖς Θεοτόκε, τὸν σταυρόν, τοὺς ἡλούς τε, τὴν λόγχην αἵματα, τραύματα καὶ ἅπαντα πάθη· καὶ οὕτως ἰλέωσον τοῦτον, ἐφ' ἡμῖν καὶ ῥῦσαι τῆς κολάσεως.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ- ΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ.

Κατ' ἀλφάβητον ὡς ὁράται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίαις.

Ὡδὴ, α'. ἔχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Ἀμβροσία κόσμῳ τὴν τρυφήν, χαῖρε ἡ πηγάσασα, Θεογεννήτρια χαῖρε Παράδεισε, τῆς ζωῆς βλαστήσασα, ξύλον Δέσποινα ὃ καὶ βλέψαι ἀξιώσον, καὶ κατατρυφήσαι, πάντας τοὺς πιστῶς ὑμνολογοῦντάς σε.

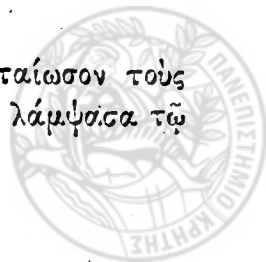
Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, ἡ πιστοῖς παρέξασα, Θεογεννήτρια χαῖρε τῷ τόκῳ σου, τῷ ἀρρήτῳ Πάναγνε, χαρμονῆς ἡμᾶς αἰωνίου ἀξιώσον, χαῖρε τοῦ βοᾶν σοι, κεχαριτωμένη μεσιτείαις σου.

Γηθοσύνας χαῖρέ σοι σεμνῇ, βάτε ἀκατάφλεκτε. Θεογεννήτρια πόθῳ τοῖς κράζουσι, βοηθὸς γενθήητι, μεσιτείαις σου, καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, πονηρευομένων, ἀπὸ συστροφῆς ἡ παντευλόγητος.

Ἀναξίων πρόσχες οἰκετῶν, ταῖς οἰκτραῖς δεήσεσι, διηνεκῶς ἐκβοώντων σοι Πάναγνε· χαῖρε θεία τράπεζα, ἄρτον φέρουσα τῆς ζωῆς Θεοτύμφευτε, οὐ ἐπαπολαῦσαι, πάρεξον ἡμῖν ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ὡδὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Δοχεῖον χαῖρε μύρου τοῦ οὐρανό· ὁ τόκος ὁ Θεόδροσος χαῖρε Κόρη· κραταίωσον τοὺς δούλους σου χαῖρε ψάλλειν, ἡ φῶς ἀπρόσιτον Θεογεννήτρια, τοῖς ἐν σκότει λάμψισα τῷ

θείψ τόκῳ σου.

Εκλύτρου τῶν διψώντων αἰσχύνῃς πληῖσαι, ψυχὴν μου ἵνα χαῖρε ἀπηλπισμένων, ἐλπίς ἀναβοῶ σοι χαῖρε λυχνία, καὶ ὄρος ἅγιον Θεοχαρίτωτε· Χαῖρε τὸ διάσωμα τῶν τιμώντων σε.

Ζωὴν ἢ τὴν ἀνώλεθρον χαῖρε κόσμῳ, ἐκβλύσασα τῷ τόκῳ σου χαῖρε πύλην, διάρασα ἀνθρώποις τὴν οὐρανίαν· βοῶντας χαῖρέ σοι Θεογεννήτρια, αἰωνίου ἔμπλησον χαρμονῆς ἡμᾶς.

Θεόδμητον παλάτιον χαῖρε Κόρη, ἀγλαΐσμα τοῦ γένους καὶ προστασία· Κυρία χαῖρε Κόσμου καὶ θεία σκέπη· τὸ χαῖρε ὅπως σε, ἀπαύστως μέλπωμεν, ἀναγκῶν καὶ θλίψεων ἐξελοῦ ἡμᾶς.

ὠδὴ, δ'.

Ἐλήλυθας.

Η ἐμψυχος κιβωτὸς χαῖρε πλάκας τῆς χάριτος, θεοτεύκτους φέρουσα, Θεοχαρίτωτε χαῖρέ σοι, πόθῳ τοὺς κραυγάζοντας, δεινῶν παντοίων, ῥυσθῆναι καθικέτευς.

Θεόμορφον καὶ θεϊότατον χαῖρε ἀνάκτορον, πειρασμῶν καὶ θλίψεων καὶ νοσημάτων ἐκλύτρωσαι, χαῖρε τοὺς βοῶντάς σοι, τετυρωμένον καὶ πῖον ὄρος Πάναγνε.

Ιάσεων χαῖρε Κόσμῳ πηγὴν ἢ ἐκβλύσασα· χαῖρε λύπην λύσασα τῶν Προπατόρων τῷ τόκῳ σου· ἀλλ' ὡς προστασία μου, μανίας ῥύσαι καὶ βλάβης ἐχθραίνόντων μοι.

Ακράδαντον χαῖρε τεῖχος, πιστῶν ἄβυσσον, τοῦ ἐλέους τέξασα, Θεογεννήτρια ἐπίδε, πάντας δεομένους σου, καὶ τρικυμίας τοῦ βίου ἀπολύτρωσαι.

ὠδὴ, ε'.

Ὁ φωτισμός.

Κατὰ παθῶν, ἐξανάστησον Κόρη τῶν ἐλευθρίων, πόθῳ τοὺς τὸ χαῖρέ σοι ἐκβοῶντας, αὐγὴ ἡμέρας, μυστικῆς χαῖρε ὄρος, Θεογεννήτορ ἀλατόμητον· χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὐχῆς ἢ λύτρωσις.

Λύσις ἀρᾶς, παντευλόγητε χαῖρε ἁμαρτανόντων, χαῖρε ἱλαστήριον χαῖρε βάθος, τοῦ θείου ὕψους δυσανάβατον, χαῖρε ἀσθενούντων Θεοχαρίτωτε, ἱασις ἡμᾶς νοσημάτων ἀπάλλαξον.

Μετὰ Θεόν, τοῖς βοῶσί σοι χαῖρε ἢ ἐλπίς καὶ σκέπη· χαῖρε ἐνδιαίτημα θείας δόξης· παραμυθία τῶν ἐν θλίψεσι χαῖρε· πάσης βλάβης ἀγνή καὶ θλίψεως, λύτρωσαι ἡμᾶς τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας.

Νέκταρ πιστεὺς, ἢ ποτίσασα χαῖρε, παλινζωίας· Χαῖρε τοῦ ἀδύτου φωτὸς νεφέλη· λυχνία χαῖρε, φωτισμὸν τοῖς ἐν σκότει, παρασχοῦσα Θεογεννήτρια· σκότους ἐξωτέρου ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι.

ὠδὴ, ς'.

Ἦχου ῥημάτων δεήσεως.

Νεῦσον αἰτήσῃ τῶν χαῖρέ σοι, ἐπιβοώτων γέφυρα δι' ἧς, περαιοῦται Κόρη πανσεβάσμιε, τῶν σωζομένων πληθὺς θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν.

Εὐλον ζωῆς χαῖρε Δέσποινα, ἢ ἐξανθήσασα τὸ νοητὸν, ἐξ οὗ φαγόντες ὄντως οὐ θνήσκο-

μεν, καὶ ἀρᾶς προπατορικῆς, ἄχραντε ἐρρύσθημεν.

Ορεξον χεῖρα τοῖς χαῖρέ σοι, ἐπιβοῶσι πάντα γνε αἰεὶ, καὶ παντοίας βλάβης καὶ κακώσεως, ῥῦσαι Παρθένε ἡμᾶς, καὶ φρικτῆς κολάσεως.

Αδοντας χαῖρε τῷ κράτει σου, ἀπὸ παντοίας ῥῦσαι συμφορᾶς, καὶ εἰρήνης Κόρη πολυῦμνητε, τὸν τῆς εἰρήνης Θεὸν, ὡς τεκοῦσα ἐμπλησον.

Κάθισμα. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τίς εἶδε; τίς ἤκουσε Μητέρα, τίκτουςαν τὸν ἑαυτῆς Δημιουργόν, τὸν διδόντα τροφήν πάσῃ σαρκί; ὦ τοῦ θαύματος! θρόνος Χερουβικὸς ἐδείχθη ἡ γαστήρ σου Θεοτόκε, κεγαριτωμένη πρέσβευς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ, ζ'. Εἰκόνας χρυσεῖς.

Πυρὶ πειρασμῶν, φλεγομένους ἡ πηγὴ τῶν τεραστίων, σῇ μεσιτείᾳ καταδρόσιον Θεοχαρίτῳτε ἄδοντας· χαῖρε ἡ ὁμбрήσασα Κόσμῳ σωτηρίας τὰ νάματα· χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· χαῖρε πιστῶν προσφυγῇ.

Ρημάτων σεμνῇ, τῶν τὸ χαῖρέ σοι ψυχῆς ἐν εὐφροσύνῃ, ψάλλοντων Κόρη Παναμώμητε, Θεογεννήτρια ἄκουσον, πάσης προσβολῆς ἐναντίας, ῥυομένη τῷ κράτει σου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν νοητῶν καὶ αἰσθητῶν εἰσαεῖ.

Σκηνὴ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε δόξαν ἡ βροτοῖς διηγούμενη· λυχνία χαῖρε Παρθένε τῆς χάριτος, πλάκας ἡ κατέχουσα Κόρη, τῆς ζωῆς χαῖρε τράπεζα, ἄρτον οὐράνιον ἡμῖν, παρεχομένη αἰεὶ.

Σκοτίας κρημνοῦ, τῶν αἱρέσεων ἡμᾶς Παρθένε ῥῦσαι, βοῶντας χαῖρε στύλε πύρινε, Θεογεννήτρια λήξεως, δεῖξον δέ αἰεὶ κληρονόμους, οὐρανοῦ τοῦ ψάλλειν σοι· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηῖσασα.

Ὡδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τράνωσον γλώσσας τὰς ἡμῶν, χαῖρε Πάναγνε βοᾶν ἐλπίς τοῦ Κόσμου, τὸ ἀπόρθητον τεῖχος τοὺς σοὺς οἰκέτας ἀγνῇ, ποικίλλων συμφορῶν καὶ θλίψεων, ἐξελοῦ καὶ τρίβους, ὡς πόδειξον ἐνθέους.

Υψιστον χαῖρε τοῖς βροτοῖς, σωματώσασα Θεὸν ἀφράστῳ τρόπῳ· τῶν πιστῶν χαῖρε σκέπη· τοὺς σέ ὑμνοῦντας αἰεὶ, Παρθένε κληρονόμους ἐργασαι, τῆς ἐπουρανοῦ τρυφῆς καὶ βασιλείας.

Φρύαγμα σθέσον καθ' ἡμῶν, ἐπεμβαίνειν ἀφειδῶς ὀπλιζομένων· ἵνα χαῖρε βοῶμεν, σοὶ Θεομῆτορ αἰεὶ, τῇ μόνῃ ὑπερτέρᾳ Κτίσεως, πάσης ἀοράτου, καὶ ὁρωμένης Κόρη.

Ινα φωναῖς περιχαρῶς, ἀναγγέλωμεν τὰ σὰ πηγὴ ἐλέους, μεγαλεῖα ἐκ νόσου, Παρθενομῆτορ τῇ σῇ, πρεσβεῖα ἐξελοῦ τὸ χαῖρέ σοι, ἐπιβοωμένους ὑπερευλογημένη.

Αἰνοῦμεν. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν γλῶσσαν εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ωδλ, θ'. Ανάρχου γεννήτορος.

Χριστοῦ χαῖρε ἔμψυχος, ἡ βίβλος τοὺς ἐκ πόθου σοι, ἐκβοῶντας τὸ χαῖρε Θεοχαρίτωτε· χαῖρε τὸ κατὰσκιον ὄρος, ὡς ἐπὶ σοὶ θεμένους ἐλπίδα, ἡμᾶς παντευλόγητε, δυσχερείας πάσης λύτρωσαι.

Ψυχῆς φωτισμὸν ἡμῖν, καὶ τῶν σωματίων ἴασιν, τοῖς τὸ χαῖρε βοῶσί σοι Παναμώμητε, πάρεξον ταχέως λυχνία ἡ θαυγῆς, καὶ στάσιν λιταῖς σου, ἐν ὧρα τῆς κρίσεως, δεξιὰν ἡμῖν ἐξαίτησον.

Θσθεῖς κατενήμεγμαι, πρὸς ἀδὴν ὁ ταλαίπωρος· ἀλλὰ χεῖρα πρὸ τέλους Θεογεννήτρια, δίδου μοι βοῶντί σοι χαῖρε ἡ φωτεινὴ, νεφέλη καὶ πάσης, μανίας ἐξάρπασον, τῶν μισούντων με Θεόνυμφε.

Οὐδεὶς ἐν σοὶ πέποιθε, καὶ κατησχύνθη πώποτε, Ἀειπάρθενε Κόρη Θεοχαρίτωτε. Ὅθεν τοὺς προσφεύγοντας πίστει τῷ σῶ ναῶ, καὶ πόθῳ βοῶντας, Ἀγγέλου τὸ χαῖρε σοι, μὴ ἐλλίπης περιέπουσα.

Προσόμοιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις ὁ αἰεῖρρος ποταμὸς, χαίροις ἀνεξάντλητε κρήνη, πλήρης ὑδάτων πολλῶν· διὼν καταρδεύεται ἡ κτίσις ἅπασα· καὶ καρδίαι εὐφραίνονται, τηκόμεναι δίψει, καὶ φλογμῷ κρατούμεναι τῶν παραπτώσεων· Χαίροις φωτεινὸν τοῦ Δεσπότη, καὶ τρεπνὸν παλάτιον Κόρη· Χαίροις τῶν ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

Χαῖρε παναγία ἀπαρχή, ἀνθρωπίνου γένους Παρθένε, ἐξ ἧς ἀνέπλασε, φύσιν βροτῶν ἅπασαν, Χριστὸς ὁ Κύριος· Χαῖρε γῇ ἀγεώργητε, καὶ ἄρουρα θεία, ἡ καρποφορήσασα ζωῆς τὸν ἄσταχυν· Χαῖρε Προφητῶν ἡ διόπτρα, Χαῖρε Ἀποστόλων ἡ δόξα· Χαῖρε τῶν μαρτύρων τὸ κραταίωμα.

Χαῖρε τῆς ἀκτίστου καὶ κτιστῆς, φύσεως μεθόριον μόνη ἀγνή ὑπάρχουσα· Χαῖρε πολυσύνθετον χαρίτων Πάναγνε· Χαῖρε ἔμψυχος Δέσποινα, καλῶν ἀγαθῶν τε, ἀνακεφαλαίωσις· Χαῖρε ἐστία κοινὴ, θείων ἀνθρωπίνων τε ἅμα, καὶ Ἀγγελικῶν Θεοτόκε, δωρεῶν καὶ μέγα οἰκητήριον.

Πλήσον εὐφροσύνης τὴν ἐμήν, νῦν Θεοκῆτορ Παρθένε, καρδίαν δέομαι· ἤλθοσαν γὰρ ὕδατα, ἕως αὐτῆς ἀληθῶς, εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην δὲ βυθοῦ ἀπωλείας, ἤδη καὶ εἰς πέταυρον αἵτου προσήγγισα· σὺ οὖν ὡς τῷ Πέτρῳ μοι χεῖρα, ὄρεξον ἀνύμφευτε Μητέρα, τῆς φιληρωπίας σου καὶ σῶτόν με.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ Παρθένῳ μέλισμα ἑξαδῶ τρίτον. Μανουήλ.

Ωδὴ, α'. ἤχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

ΤΟΝ βυθὸν ὡς τεκοῦσα, τῆς ἀμετρήτου σοφίας, εὐλογημένη Μαρία, φωτισμὸν δίδου μοί, καὶ λόγον ἔμπνευσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σοὺ τὰ παμφαῇ μεγαλεῖα· ἅπερ σοὶ ὁ Κύριος Κόρη ἐποίησεν.

Η θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἰταμότητα ἄδου, καταβαλοῦσα τελείως, τοκετῶ πάναγνε, ὑπεραγίῳ τῷ σῶ, καὶ ἡμᾶς ζωόσασα· δόξα τοῖς σοῖς μεγαλείοις, ἅπερ σοὶ ὁ Κύριος Κόρη ἐποίησεν.

Παμφαεστάτη πύλη, ἐξ ἧς πυρρὸς ἀναλάμψας, μέγας προῆλθεν ἀρρήτοις, καὶ πιστοῦς ἤγαγε, καὶ τῶν δαιμόνων βωμοὺς, πάντας κατενέπρησε· δόξα τοῖς σοῖς μεγαλείοις, ἅπερ σοὶ ὁ Κύριος Κόρη ἐποίησεν.

Ανεζώσας Εὐαν. καὶ Ἀδὰμ τεθνηκότας, τῇ δεινῇ παραβάσει, τῆς ζωῆς τὴν πηγὴν ἀποτεκοῦσα Χριστὸν, τὸν ὄντως Θεὸν ἡμῶν· δόξα τοῖς σοῖς μεγαλείοις, ἅπερ σοὶ ὁ Κύριος Κόρη ἐποίησεν.

Ωδὴ, γ'. Ὁ ἔκ μη ὄντων.

Ρύου κινδύνων παντοίων καὶ συμφορῶν, τοὺς ὑμνοῦντας Δέσποινα, τὸν πανάγιον τόκον σου· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, σοῦ τῇ θελήσει ἀγνὴ ἰσοτάλαντον.

Θαυμάστωσόν σου τὰ πλούσια ἐπ' ἐμέ, ἐλέη καὶ χεῖρά μοι βοηθείας χορήγησον· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, σοῦ τῇ θελήσει ἀγνὴ ἰσοτάλαντον.

Επλήρωσάν με τὰ βέλη τοῦ δυσμενοῦς· ἀλλὰ θεία νεύσει σου, ἐν ὑγείᾳ βελτίωσον· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, σοῦ τῇ θελήσει ἀγνὴ ἰσοτάλαντον.

Νοῦν ὑποτάξας κινήσει τῆς σαρκὸς, ἀχλύος ἐμπέπλησμαι· σὺ δὲ κάθαρον, λάμπρυνον· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, σοῦ τῇ θελήσει ἀγνὴ ἰσοτάλαντον.

Ωδὴ, δ'. Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Μέσον τοῦ Θεοῦ, καὶ βροτῶν ἐγένου πανύμνητε, καὶ τοῦ πλάστου ἑξαποικισθὲν, τὸ πλάσμα ὑπερφυῶς κατήλλαξας· ὅθεν ἐκβοῶμεν σοὶ· χαῖρε σοῖς δούλοις πᾶσι, σωτηρίαν

πυρσεύουσα.

Ενθες χαρμονήν, τῇ πολυδύνῳ καρδίᾳ μου, κατακρατηθείση λυπηροῖς, τοῦ εἰς τὸν κόσμον τὸν φθόνον σπείραντος· ὅπως Κόρη μέλπω σοι· χαῖρε σοῖς δούλοις πᾶσι, σωτηρίαν πυρσεύουσα.

Αύτρωσαι δεινῶν, τῶν περικυκλούντων με Πάναγνε, καὶ μηδὲ ἐόντων μου τὸν νοῦν, ὕμνους ὑφαίνειν τῇ θεῖᾳ δόξῃ σου· ἵνα πόθῳ κράζω σοι· χαῖρε σοῖς δούλοις πᾶσι, σωτηρίαν πυρσεύουσα.

Ἦλεων ἡμῖν, ταῖς σαῖς ἱεσίσαις ἀπεργάσαι, Κόρη τὸν υἱόν σου καὶ Θεόν, ἵνα ῥυθῶμεν ὁργῆς καὶ θλίψεως, καὶ σοὶ αἰεὶ κράζωμεν· χαῖρε σοῖς δούλοις πᾶσι σωτηρίαν πυρσεύουσα.

Ὡδὴ, ε'. Πρὸς σὲ ὀρβρίζω.

Στοιχείων κράσιν, πρὸς ὑγιᾶ δούλου τοῦ σοῦ, Κόρη κατὰστασιν εὐχαῖς σου ποίησον· σὺ γὰρ τὴν ζωὴν τὴν αἰδίου, τῷ κόσμῳ ἐξανέτειλας.

Μὴ μετελθέτω, λοιμώδης νόσος Παρθένε σὸν λαόν· ἀλλ' ὡς φιλεύσπλαγχνος ἄτρωτον φύλαξον· σὺ γὰρ τὴν ζωὴν τὴν αἰδίου, τῷ κόσμῳ ἐξανέτειλας.

Αχραντε Κόρη, νόσων παντοίων με ἀπάλλαξον δοῦλον τὸν σόν, καὶ περιφρούρησον· σὺ γὰρ τὴν ζωὴν τὴν αἰδίου, τῷ κόσμῳ ἐξανέτειλας.

Εν κλίνῃ νόσου, κατ' ἄμφω κείμενον ἀγνή, θᾶπτόν με ἔγειρον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· σὺ γὰρ τὴν ζωὴν τὴν αἰδίου, τῷ κόσμῳ ἐξανέτειλας.

Ὡδὴ, ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν.

Εύλον καὶ φυτόν σε αἰεθαλές, ἔγνωμεν Κόρη, τὴν ζωὴν ἐξανθήσασαν, χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν, τὸν ποταμὸν τοῦ ἐλέους· ὅθεν Θεοτόκον σε κυρίως σέβομεν.

Αφλεκτον τὴν βάτον ἐν τῷ Σινᾷ, τῆς σῆς λοχείας ἀγνή τύπος ἐφύλαξε· καὶ ἡμᾶς τῇ σκέπῃ σου, ἐκ πάσης ῥύου ὀδύνης· καὶ γὰρ Θεοτόκον σε κυρίως σέβομεν.

Δάκρυσι προπίπτω σοι ἀγαθῇ· καὶ ἐκβοῶ σοι ἐλέησόν με Δέσποινα, τὸν πολλαῖς ὑπεύθυνον, ἀμαρτίαις καὶ πάθεσιν· ἵνα ὡς Θεοτόκον σε κυρίως σέβωμαι.

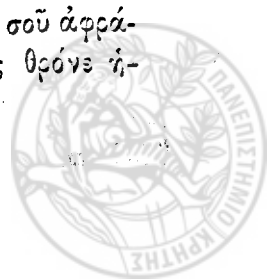
Σκησε χαρίτων ἐν σοὶ πηγὴ· διὸ χάριτας νέμεις τοῖς σὲ γεραίρουσι· καὶ ἐμοῦ χαρίτων, δαψιλῶς Κόρη τὴν καρδίαν· καὶ γὰρ Θεοτόκον σε κυρίως σέβομαι.

Κάθισμα. Θείας πίστεως.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ βασιλέως, καὶ παράδεισος διηνησιμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε πανύμνητε· τὸν γὰρ Θεόν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ, ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Τὸ μέγα χριστιανῶν, σὺ εἰ ἱλαστήριον, πρὸς τὸν Θεόν καὶ Δημιουργόν, τὸν ἐκ σοῦ ἀφράστως τεχθέντα ἀγαθὴ, καὶ μεσίτις ἀπαύστως· ὅθεν σοι χαῖρε κράζομεν, δόξης θρόνε ἡλιόμορφε.

Ράβδος Μωσέως ποτε, σὲ προανετύπωσεν, ἐκ τῆς δεινῆς καὶ εἰδωλικῆς, πλάνης πρὸς τὴν θεῖαν ἀλήθειαν ἀγνή, ἡμᾶς ὁδηγήσασα, διό σοι χαῖρε κράζομεν, δόξης θρόνε ἡλιόμορφε.

Ιλέωσον μητρικαῖς, λιταῖς σου πανάμωμε, τὸν σὸν υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ οἰκέταις σου ἡμῖν· καὶ νόσων ἀπάλλαξον· αἰεὶ γὰρ χαῖρε κράζομεν, δόξης θρόνε ἡλιόμορφε.

Τύποι· τὸ πρὶν· Χερουβὶμ, κιβωτὸν ἐσχίαζον· σοὶ δὲ ἀγνή ἡ πανσθενουργός, ὑψίστου ἰσχύς ἐπεσχίασε σαφῶς, ὡς ναὶ θεότητος· διό σοι χαῖρε κράζομεν, δόξης θρόνε ἡλιόμορφε.

Ὡδὴ, η'· Ἀστέκτω πυρὶ.

Ο θεῖος Δαβὶδ σὸς προπάτωρ, φάσκει ἐλαλήθη περὶ σοῦ δεδοξασμένα, τοῦ Θεοῦ ἡ ἔμψυχος πόλις, δόξαν ἦν ἐπλούτισας προαγγέλλων· χαῖρε τῆς δόξης τὸ τέμενος, δι' ἧς ἐδοξάσθη ὁ βασιλεὺς τῆς δάξης.

Νοσοῦντα ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐξ ἀπροσεξίας Θεομῆτορ, τῷ ἐλέει σου με νῦν, ἔγειρον τῆς κλίνης· ὅπως πίσται πάντοτε ἐκβοῶ σοι· χαῖρε τῆς δόξης τὸ τέμενος, δι' ἧς ἐδοξάσθη ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Μόνῃ ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, τῆς ἐμῆς ἀνέθηκα Παρθένε σωτηρίας· καὶ ἐν σοὶ ῥυσθῆναι προσδοκῶ, λύπης καὶ κακώσεως ὅπως μέλπω· χαῖρε τῆς δόξης τὸ τέμενος, δι' ἧς ἐδοξάσθη ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ανάστειλον Πάναγνε Κόρη, τὰς κακὰς ἐχθρῶν ἐφόδους τῇ σῇ δυνάμει, εἰς αἰεὶ μοι διανοχλούντων, φθόνῳ δολιόφρονι ἵνα μέλπω· χαῖρε τῆς δόξης τὸ τέμενος, δι' ἧς ἐδοξάσθη ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ὁ Εἰρμός.

Αστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προσεστῶτες νεανίαί, τῇ φλαγὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον, εὐλογεῖτε.

Ὡδὴ, θ'· Καινὸν τὸ θαῦμα.

Ναμάτων θεῖων γνώσεως τῆς σῆς, τὴν αἰεὶ διψῶσάν μου ἐμπλησον Κόρη ψυχὴν, πρὸς πόθον ἰθύνουσα ἀγνή τοῦ υἱοῦ σου, καὶ λυτρουμένη ταύτην ἐπηρείας ἐχθρῶν, ὁρατῶν ὁμοῦ καὶ ἀοράτων· νεύσει γὰρ μόνῃ τῇ σῇ, ἀβλαβῆς συντηρηθήσομαι.

Ο πάντων Κτίστις καὶ δημιουργός, κατασκηνώσας ἐν σοὶ ἀρρήτως· Κόρη, ἀγνή οἰσίαν τὴν βρότιον, ἐκάθηρε πᾶσαν, τῆς προπατορικῆς τε καὶ ἀρχαίας ἀρᾶς· διὸ καὶ ῥῦσαι ἐκ κινδύνων· νεύσει γὰρ μόνῃ τῇ σῇ, ἀβλαβῆς συντηρηθήσομαι.

Υπερθεν πάντας σώξεις τῶν δεινῶν, καὶ κακώσεως τῇ κραταιᾷ σου Κόρη χειρὶ, τοὺς πιστῶς ὕμνοῦντάς σου τὴν θεῖαν λοχείαν, καὶ ἦν ἐκτήσω δόξαν ἐκ τοῦ πάντων Θεοῦ· καὶ με νῦν φυλάττοις σε ὕμνοῦντα· νεύσει γὰρ μόνῃ τῇ σῇ, ἀβλαβῆς συντηρηθήσομαι.

Λαὸς καὶ κληρὸς προσπίπτει ἀγνή ὁ Χριστὸνυμος, οἰκετικῶς ἐλέει τῷ σῶ, καὶ τὴν σὴν βοήθειαν νῦν ἐπικαλεῖται, λαιμῶδους νόσου, θᾶπταν λυτρωθῆναι δεινῆς, λιμοῦ τε καὶ δυσμενῶν ἐφόδου· νεύσει γὰρ μόνῃ τῇ σῇ, ἀβλαβῆς συντηρηθήσεται.

Προσόμοια. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαῖρέ σοι πάντες ἀνακράζομεν Μαρία Θεοτόκε· Χαῖρε ναέ Κυρίου· Χαῖρε Δέσποινα ἡ κεχαριτωμένη· Χαῖρε τὸ φῶς ἀρρήτως ἀστράψασα, τὸ φωτίσαν τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης.

Χαῖρε τῶν ἀθλητῶν λαμπρότατον στεφάνωμα, ἀγνή Παρθενομήτορ· Χαῖρε Κυρίου θρόνε· Χαῖρε πάντιμς ὑπερδεδοξασμένη· Χαῖρε σκιὰν τοῦ νόμου ἡ παύσασα, ὡς τέξασα τὸν τοῦ νόμου δοτῆρα.

Χαῖρε ἀγνή τὸν ἥλιον εἰσάξασα, τοῖς ἐν σκότει κειμένοις· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ καρδίας· Χαῖρε παρθένων τὸ ἔνθεον ἀγλαῖσμα· καὶ ὀρθοδόξων ἀπάντων προστασία.

Κινδύνων τῷ πελάγει νῦν κλυδωνιζόμενον, τὸν δοῦλόν σου παρθένε, καὶ συμφορῶν τῷ πλήθει, ῥιπιζόμενον, οἰκτεῖρησον καὶ σῶσον, τῶν οἰκτιρμῶν τέξασα, τὸ πέλαγος τὸ ἀμέτρητον Κόρη.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ο ὅ ἡ ἀκροστιχίς.

Θρηνεῖν τὸ κέρδος τοῦ βίου καθ' ἡμέραν.

Ὡδὴ, α'. ἦχος γ'. Χέρσιν ἀβυσσοτόκον.

ΘΛΙΨΕΣΘΙ προσπαλαίειν ἐν βίῳ κάλλιστον, εἰς ὠφέλειαν ψυχῆς· διὰ τοῦτο Θεοτόκε, οἱ ἐν θλίψεσιν ὄντες, αἰεὶ σε βοηθὸν καλοῦμεν, ἀκαταπαύστως κράζοντες· Δέσποινα μὴ παρίδης, τὴν δέησιν τῶν δούλων σου.

Ρίζα κακῶν ἀπάντων, ἐν βίῳ πέφυκεν, ἡ φιλάργυρος σπουδή· ἥς τὸ κέρδος ἀπεδείχθη, τοῦ Ἰούδα ἀγχόνῃ· διὸ οἱ τῷ Χριστῷ δουλεύειν, εἰλικρινῶς βουλόμενοι, ῥίψωμεν ταύτην πόρρω, διὰ τῆς Θεομήτορος.

Ηλιος ὡς ἐν πόλῳ ἄλλος δέδεικται, ἡ ἀκτήμων βιωτὴ, ἀρετῶν κατακοσμοῦσα τὸν πολύμορφον κύκλον· διὸ οἱ τῶν παθῶν τῷ σκότει, αἰεὶ συμποδιζόμενοι, ταύτης τῇ φωταυγίᾳ, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν.

Νῦν με ψυχοφθόρων ζάλη κατέλαβε, καὶ ἀτόπων λογισμῶν, καὶ πρὸς βάραθρον καθέλκει, καὶ βυθὸν ἀπωλείας· σὺ οὖν γενοῦ μοι κυβερνήτις, καὶ πρὸς λιμένα ἱθύνον, θεῖον με Παναγία, καὶ μακαρίαν εὐκλειαν.

Ωδή, γ'. Τὸ στερέωμα.

Ελιπάνθημεν, ταῖς ἡδοναῖς ταῖς τοῦ βίου, πανύμνητε πάθεσιν οἱ παχυνθέντες, καὶ Θεοῦ τὰς ἐντολὰς κατελίπομεν.

Ισχυρώτατον, τῆς βασκανίας τὸ πάθος, ἀπτόμενον ἄχραντε καὶ τῶν ἀρίστων, οὐ ῥυσθῆναι δυσωπῶ ταῖς πρεσβείαις σου.

Νηπιόφρονες, οἱ διὰ δόξαν ματαίαν, τὴν ἄσκησιν ἄχραντε πεποιημένοι ὦν μερίδος διὰ σοῦ λυτρωθείημεν.

Τὸν ἐλπίζοντα, καὶ καταφεύγοντα πίστει, πρὸς σέ θεονύμφευτε μὴ ὑπερίδης· ἀλλὰ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου δέομαι.

Ωδή, δ'. Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Οράσει με ὁ Σαταῖν, ἐν Παραδείσῳ ποτέ, θεογεννήτορ εἶλεν ὡς αἰχμάλωτον Παρθένης. Καὶ νῦν δὲ τῇ ὁράσει πειρᾶται ἄχραντε, συλῆσαι τὸ θεῖον τῆς ἀγνείας ἔνδυμα, καὶ ἐπενδῦσαι χιτῶνα, τὸν τῆς ἀμαρτίας με.

Κατέπηξεν ὁ ἐχθρὸς, ἐν πάσῃ τῇ αἰσθήσει μου, τὰς μαγγανείας ἐαυτοῦ Παρθένης Θεοτόκε, καὶ δι' αὐτῶν καθέλκει με Κόρη εἰς θάνατον· ἡ μόνη τετοκυῖα τὸν λόγον, τὸ μέγα κῆτος χειρσάμενον, ἐκ τῶν αὐτοῦ πολυπλόκων δικτύων ῥῦσαί με.

Εγκάθηται ἐφ' ὁδοῦ, σαρκὸς ἐν τοῖς κινήμασιν, ὅφιν ὁ δόλιος ἐχθρὸς, καὶ ἐπιβάτη νῶ προσεπιτίθεται, κεντῶν ἀπροσδοκῆτως Παρθένης, τῷ κέντρῳ τῶν παθῶν, καὶ θάνατον τὸν ψυχικόν μοι προσάγει· διὸ βοήθει μοι.

Ρομφαία με ἡδονῆς, καταβαλεῖν φθονερῶς, ἐπιζητοῦσιν οἱ ἐχθροί· ἔτειναν γάρ μοι τόξον, ψυχοφθόρον αὐτῶν, καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασαν σκευὴ θανάτου· ἐν σιδηρᾷ ράβδῳ σου, οὕς κεραμέως ὡς σκεύη, σύντριψον Δέσποινα.

Ωδή, ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαίας.

Δολίως με τῷ λείῳ τῆς ἡδονῆς, ὁ δόλιος ἡγκίστρευσε καὶ ἰχθύν, ὡς ἄφωνον ἐσαγήνευσεν· ἀλλ' ἔχων φρουρόν σε ἀγνή, τῶν ἀρκύων καὶ δικτύων τῶν αὐτοῦ, ἐν τάχει ῥυσθῆναι, ὁ οἰκέτης σου δέομαι.

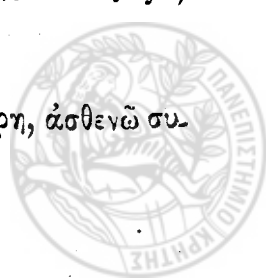
Ο μέγας ἐν ἰσχύϊ Θεὸς, καὶ ἐν ἐλέει πλούσιος ἀγνή, ὁ δι' οἶκτον σάρκα προσλαβόμενος, κράζει μετανοεῖτε, ὑμεῖς καὶ κληροῦσθε τὴν οὐράνιον ζωὴν· ἐγὼ δὲ τοῦ βίου, ταῖς ἡδοναῖς συμφύρομαι.

Συνήφθη τοῖς Ἀγγέλοις ἀγαθῇ, ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις ἐν σοί· ὅθεν πολιτείαν ζηλοῦσιν ἄθρωποι, Ἀγγέλων ἐν παρθενία, καὶ ἀγνότητι βιοῦντες ἐπὶ γῆς· ὦν περ τῆς μερίδος, ἀξίωσόν με Δέσποινα.

Τὸ ἄτονον ἐπίστασαι τῆς σαρκὸς, ψυχῆς τε τὴν ὀδύνην ἀγνή· καὶ τὸ τοῦ νοός μου σαθρόν καὶ ἄστατον, Παρθένης ἐλέους διὸ, καταξίωσον καὶ χάριτος τῆς σῆς, ἵνα σε δοξάζω, σωζόμενος τῇ σκέπῃ σου

Ωδή, ς'. Ἐβόησέ σοι.

Οὐδόλως φρίττω, οὐδόλως τρέμω, τὴν μυστηρίων μετάληψιν· διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσθενῶ συ-

νεχῶς ἀμαρτάνων.

Υγρὸν τὸν βίον, ὑλώδη τρόπον, Θεοκυῆτορ μετέρχομαι· διὰ τοῦτο ξένος, τῶν Χριστοῦ εἰμι χαρισμάτων.

Βιοῦν οὐ θέλω, ἐστενωμένως, τῶν μοναχῶν νόμοις Δέσποινα, καὶ πλατεῖαν τρέχων, εἰς ὁδὸν εἰμι ἀπωλείας.

Ισχύς μου πᾶσα, καὶ ἡ ἐλπίς μου, φῶς καὶ ζωὴ καὶ παράκλησις, σὺ ὑπάρχεις Κόρη· διὰ τοῦτο εἰς σέ προσφεύγω.

Κάθισμα. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ θερμῆς σοι πίστεως, ἀναβοῶ Θεοτόκε, ἀναξίῳ στόματι, καὶ ῥυπαρᾷ τῇ καρδίᾳ· σῶσόν με βεβυθισμένον ταῖς ἀμαρτίαις· οἴκτειρον τῇ ἀπογνώσει θανατωθέντα· ἵνα κράζω σε· σωσμένος· χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὡδὴ, ζ', σὲ τὸν ἐν πυρί.

Οταν ἐννοήσω πάνταγνε, τὸ βῆμα τὸ ἀδέκαστον, καὶ λογίσωμαι τὰς πράξεις τὰς ἀτόπους μου, ἐμαυτὸν ἀπελπίζω· ἀλλὰ σὺ μου τὸν γνόφον καὶ ἀθυμίας τὴν ἀχλὺν, μακρὰν ἀπόρριψον.

Υπνου ῥαθυμίας ἄχραντε, καὶ ἀκηδίας ἐκλύσεως, ἐκ βρωμάτων ἀκρασίας συμβαινόντων μοι, τὴν διόρθωσιν δίδου καὶ ψυχῆς ἐγρηγόρει, καὶ κατανύξεως φωτὶ με καταλάμπρυνον.

Κλαίω καὶ ῥηνῶ καὶ δέδοικα, τῶν πειρασμῶν τὴν κάμινον, ὑψουμένην κατ' ἐμοῦ ὁρῶν ὁ ἅγιος· ἀλλ' ἀπόσβεσον ταύτην. Παναγία Παρθένε, τοῦ ἐλέους δροσισμῷ, τῆς εὐσπλαγχνίας ὡς πηγῇ.

Απειρος πταισμάτων ζάλη με, κατέλαβε τὸν δείλαιον, καὶ πρὸς χάος ἀπωλείας ἔλκει πάνταγνε, κυβερνήτην τεκοῦσα, Θεομῆτορ Παρθένε, πρὸς ἀπαθείας τὸν λιμένα με καθόρμισον.

Ὡδὴ, η'. Ἀστέκτηρ πυρί.

Θρηνῶν ὁ Δαβὶδ Θεομῆτορ, φόνον καὶ μοιχείαν, ἐμελῶδει ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου· ἐγὼ δὲ μυρίαις ὑπεύθυνος ἀμαρτίαις, πῶς εὖρω συγχώρησιν; εἰ μὴ σαῖς πρεσβείαις, αὐτῷ ἰλεωθείην.

Ημέραν αἰεὶ ἐξ ἡμέρας, τρέφομαι ματαιαῖς Θεοτόκε ταῖς ἐλπίσιν, ἐκζητῶν τοῦ μετανοῆσαι· πάλιν συνηθεῖα δὲ κεχηρμένος, τρέχω ὥσπερ κύων εἰς ἐξέραμα, πρὸς τὴν δυσωδίαν, πλθῶν τῶν ἀκαθάρτων.

Μετάνοια βίου δευτέρου, τίθησι συνθήκας ἐν Κυρίῳ Θεομῆτορ, καὶ ἀνίστησι τοὺς πεισόντας· τὸ πένθος καθαίρει, καὶ παριστάνει τούτους ῥωτεινοὺς τῷ πλάσαντι· μεθ' ὧν καὶ ταπτοίμην, ἐγὼ ὁ σὸς οἰκέτης.

Επλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου· ἤγγισε τῷ ἄδῃ ἡ ζωὴ μου ἐλογίσθην, ὥσεί ἄνθρωπος τοῖς ἐχθροῖς μου, μόνος ἀβοήθητος· ἀλλὰ δεῖξον κόσμου κραταιὰ ἀντίληψις, ὡς ἀβοηθήτων βοήθεια ὑπάρχεις.

Ὁ Εἰρμός.

Αστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προσετῶτες νεανίαί, τῇ φλογῇ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον· εὐλογεῖτε πάντα.

Ὡδὴ, θ'.

Ἐν νόμφ σκιᾷ.

Ραὴν μοι δακρύων δώρησαι, Παρθενομῆτορ τῷ ἐμπαθεῖ, καὶ λύπην τῆς καρδίας, καὶ στεναγμὸν καὶ πένθος ψυχικόν· ὅπως πενθήσω τὸν νοῦν μου, τὸν νεκρωθέντα κακῶς, καὶ σπλαγχνισθεὶς ὁ υἱός σου, ἐγείρῃ τοῦτον ὡς Λάζαρον.

Αγνή παναγία Δέσποινα, ἡ τέξασα Χριστὸν ἐν σαρκί, τὸν ἓνα τῆς Τριάδος, τὸν γυμνὸν ἀπάσης ἀρετῆς, τῶν ἀρετῶν τῇ Τριάδι, ταύτῃ με πλούτισον, φόβῳ Θεοῦ καταλύξει, ταπεινώσει τε φρουρούσῃ με.

Νεκρῶσαι σαρκὸς τὸ φρόνημα, πᾶς λόγος θεηγόρος φησιν· ἐν τούτῳ γὰρ ζωοῦται ἡ ψυχή, καὶ τρέχει πρὸς Θεόν, καὶ τῶν σκηνῶν ἐπιβαίνει τῶν οὐρανίων μονῶν· ὦν με τυχεῖν ἐκδυσώπει, τὸν υἱόν σου Θεογόνμφευτε.

Νυκτὶ τῶν παθῶν σκοτούμενον, καταύγασόν με Δέσποινα, ἡμέρα ἀπαθείας· ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει γὰρ πρὸς σέ, ἐν συντριβῇ τῆς καρδίας ἀγνή τὸ πνεῦμά μου· διότι φῶς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξανέτειλας τὸν Κύριον.

Προσόμοια.

Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαῖρε τῶν Προφητῶν, τῶν θείων ἀγνή καύχημα· Χαῖρε παστὰς Κυρίου· Χαῖρε νεφέλη κούφη· Χαῖρε ἄχραντε Μῆτερ εὐλογημένη· Χαῖρε χαρὰ κόσμου καὶ ἀντίληψις· Χαῖρε νίκος ὀρθοδόξων Ἀνάκτων.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων, Κόρη τὸ κραταίωμα· Χαῖρε χρυσὴ λυχνία, καὶ μαναδόχε στάμνε· Χαῖρε ἄνθος τὸ τῆς πίστεως Παρθένε· Χαῖρε τὸ φῶς ἀόρητως κυήσασα· Χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ ὑψίστου.

Χαῖρε σκηνὴ ἁγία· Χαῖρε τράπεζα, καὶ γέφυρα καὶ κλίμαξ· Χαῖρε ὄρος Κυρίου, ἀλατόμητον Παρθένε· Χαῖρε στέλεχος ἱερώτατον καὶ ἀφθαρτον· Χαῖρε Μήτηρ Κυρίου.

Χαράς μου τὴν καρδίαν, πλήσον χαροπάροχε, καὶ θείας εὐφροσύνης· ὅπως αἰεὶ δοξάζω, τὴν σὴν Δέσποινα βεβαίαν προστασίαν, ὅτι οὐκ ἔχω ἄχραντε ὁδοῦλός σου, πλήν σου ἁλὴν ἐλπίδα.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΦΩΤΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρίτη δέσις τῇ πανευκλεεῖ Κόρῃ Φωτίου.

Ὡδὴ, α'. ἔχρος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

ΤΟΝ ἐν σοὶ ἀπορρήτως, Παρθενομῆτορ σκηνώσαντα, Θεὸν λόγον δυσώπει, τῶν παθῶν ῥύσασθαι τῆς ἀτιμίας με, καὶ δοῦναι κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου καρδίᾳ, καὶ τῶν ὀφλημάτων μου τὸν ἱλασμόν παρασχεῖν.

Ρυπωθεῖσαν ἐξ ἔργων, ἀτοπωτάτων πανάχραντε, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, ρυπτικοῖς νάμασι τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ταύτην ἀποκάθαρσεν, ναὸν αὐτὴν τοῦ ἁγίου, καὶ πανσέπτου Πνεύματος ἀποτελοῦσα φαιδρόν.

Ιλαστήριον θεῖον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν αὐτῇ ἅπαντες πιστῶς προστρέχοντες, καὶ λύσιν ἐφρίσκομεν τῶν χαλεπῶν ἐγκλημάτων, καὶ διασωζόμεθα ἀπὸ παντοίων κακῶν.

Τὴν Παρθένον Μαρίαν, ᾧ ψυχῇ μου τὴν ἔχουσαν, οἰκτιρμούς ἀμετρήτους, καὶ βροτοὺς σώζουσας ἀπὸ ποικίλων κακῶν, εὐροῦσα προστάτιν σου, πρόσπεσον ταύτῃ βοῶσα, Δέσποινα πανάχραντε σπεῦσον βοήθει μοι.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Η ἀνωτέρα τῶν οὐρανίων νοῶν, ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων ἄχραντε, σὺ γενοῦ προστάτις μου, ἐν ᾧρᾳ δίκης φρικτῆς Θεογεννητορ.

Διὰ παντός σοι ἐκ βάθους μου τῆς ψυχῆς, κραυγάζω θεόνυμφε καὶ ἐπικαλοῦμαι σε· μὴ οὖν ἀπορρίψης με, ἀπὸ προσώπου τοῦ σοῦ κατησχυμένον.

Ελέησόν με ἐλέησόν με ἄγνή, βοῶ σοι σὺν δάκρυσιν αἰεὶ καὶ προσπίπτω σοι τῶν παραπτωμάτων μου, λαβεῖν τὴν ἄφεσιν, δυσώπει πρὸ τοῦ τέλους.

Η θεία πύλη τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, δι' ἧς διῆλθε, καὶ κόσμῳ περανέρωται· πύλας μὴ διάνοιξον, τῆς κατανύξεως ἄγνή καὶ μετανόιας.

Ὡδὴ, δ'. Ἐθού πρὸς ἡμᾶς.

Στήριξον ἡμᾶς, κλονουμένους αὔραις τῶν θλίψεων, καὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ πειρασμῶν, ἐπὶ τῇ πέτρᾳ τῆς σωτηρίας ἄγνή, πᾶσαν ἀποτρέπουσα, καθ' ἡμῶν βλάβην, τοῦ δολίου δράκοντος.

Ιλεων ἡμῖν τὸν σωτῆρα πάντων καὶ Κύριον, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, καὶ εὐμενῇ τοῖς δούλοις σου ποιήσον, ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, καὶ ἰκεσίαις καὶ θερμαῖς δεήσεσιν.

Σύμμαχος ἡμῖν, καὶ προστάτις φάνηθι Δέσποινα, θραύουσα πολέμους πονηροὺς, τῶν νοητῶν ἐχθρῶν καὶ φυλάττουσα, ἀτρότους καὶ σκέπουσα, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης καὶ κακώσεως.

Τάχυνον ἀγνή, εἰς τὸ βοηθῆσαι καὶ ρύσασθαι, πάντας τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, ἀποφιμοῦσα γλώσσας δολίων ἀνδρῶν, καὶ ἡμῖν παρέχουσα, τῆς σωτηρίας τῆς σῆς τὴν ἀσφάλειαν.

Ὡδή, ε'.

Πρὸς σέ ὀρβρίζω.

Παῦσον τὸν πόνον, τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς, καὶ τὰς ἐδύνας τοῦ σώματός μου πάσας, ἢ τὸν ψυχῶν ἱατρὸν τεκοῦσα, σωμάτων τε πανάμωμε.

Αμαρτημάτων, νύξ με συνέχει ἀγαθὴ, καὶ ἡδονῶν ὁμίχλη με καλύπτει· τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς πρεσβείας, Παρθένε καταλάμπρυνον.

Νάμασι θείοις, τῶν πρεσβειῶν σου Μαριὰμ, τὴν ἐκτακεῖσαν τῷ καύσωνι ψυχὴν μου, τῶν χαλεπῶν καὶ δεινῶν πταισμάτων, ἐπόμβρησον καὶ σῶσόν με.

Εν σοὶ προστρέχω· μὴ με ἀπόσῃ ἀγαθὴ, μὴ δὲ παρίδῃς, μηδὲ ἐξουδενώσῃς· ἀλλ' εὐμενῶς τῆς σῆς βοηθείας, τὴν χάριν μοι κατάπεμψον.

Ὡδή, ς'.

Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Υπνος με κατέλαβεν ὁ δεινός, τῆς ἀμελείας καὶ συνωθεῖ πρὸς θάνατον, ἀπωλείας Δέσποινα· αὐτὴ με διανάστησον πρὸς μετάνοιαν, καὶ σωτηρίαν δώρησαι.

Κύματα τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν, διηνεκῶς με συνταράττουσιν ἄχραντε, πονηρῶν πνευμάτων τε, καταιγίδες βυθίζουσιν· ἀλλὰ στήριζον ἀπαθείας ἐν πέτρα με.

Λάμπρυνον τῷ φέγγει σου ἀγαθὴ, τὰ σκοτισθέντα τῆς καρδίας μου ὄμματα, λογισμῶν συγχύσεσι· καὶ φωτὸς υἱὸν ποιήσον· καὶ ἐν τόπῳ με φωτεινῷ κατασκήνωσον.

Εχουσα συμπάθειαν δαφιλῇ, καὶ εὐσπλαγχνίαν Θεοτόκε ἀμέτρητον, ταύτην εἰς τὸν δοῦλόν σου, τὸν σέ ἐπικαλούμενον νῦν ἐπίχεε, πλουσίαν καὶ σῶσόν με.

Κάθισμχ.

Θεῖας πίστεως.

Παραμύθιον, τῶν θλιβομένων, ἱλαστήριον, ἀμαρτανόντων, σὺ ἀνεδείχθης Μητροπάρθε· Δέσποινα· τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γεννήσασα, πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνῃ γέγονας, ὅθεν κράζομεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδή, ζ'.

Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Εδλάστησας ἐν γαστρὶ, τὸν στάχυν τὸν ἔνθεον, παναληθῶς Δέσποινα ἀγνή, καὶ τοῦτον ἐκύησας, πάντων εἰς βροτῶν σωτηρίαν ἅπασαν, ψυχὴν τῆς αὐτοῦ χάριτος, ἐμπιπλῶντα καὶ σώζοντα.

Ιλύος τῆς τῶν παθῶν, καὶ βυθοῦ τῶν θλίψεων, καὶ πειρασμῶν τῶν βιωτικῶν, ἔλκυσον ἡμᾶς πρὸς ἀπάθειαν ἀγνή, καὶ χαρὰν εὐφρόσυτον, εὐλογημένος κράζοντας, ὁ καρπὸς τῆς

κοιλίας σου.

Κοιλάδων τῶν κοσμικῶν, ὡς κρίνον ἐν μέσῳ σε, καὶ ἀκανθῶν τῶν βιωτικῶν, ὡς κοκκοβαφές, ῥόδον εὐσμον ἀνθοῦν, ὁ Θεὸς εὐράμενος, ἐν σοὶ σαφῶς ἐσκήνωσε, καὶ ἡμᾶς ἀγνή εὐωδίασεν.

Ο πύλην σε μυστικὴν, οἰκίαν προθέμενος. καὶ ἐπιστὰς ξένως τοῖς ἐν γῇ, διὰ σοῦ ἀγνή θύραν δέδωκε βροτοῖς, πρὸς ζωὴν εἰσάγουσαν, τὴν αἰωνίαν ἅπαντας, ὡς οἰκτίρμων καὶ τῶν ὅλων Θεός.

Ωδὴ, η'.

Τὸν συμβολικῶς.

Ρῦσαί με Πανύμνητε πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ἐκ πάσης κακώσεως, καὶ δύσχερείας βιωτικῆς, καὶ τὴν σὴν μοι παράσχου σκέπην τὴν σωτήριον.

Η φωταγωγὸς τῶν ἐν σκότει Μαρία σεμνὴ, τὰ ὄμματα φώτισον, τὰ τῆς ψυχῆς μου δέομαι, τῶν παθῶν μου τὸν ζόφον, φωτὶ σου σκεδάζουσα.

Φύλαξον ἡμᾶς ἐπηρείας ἐχθρῶν ἀσινεῖς, τοὺς πίστει τὸ ὄνομα, τὸ σὸν προσκαλουμένους σεμνὴ, γλωσσαλγίας τὰς τούτων φιμοῦσα καὶ τὰ στόματα.

Ως τὸν Ποιητὴν τῶν ἀπάντων τεκοῦσα σαρκὶ, ἰσχύεις καὶ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάχραντε· διὸ μελλούσης ἡμᾶς ρῦσαι κατακρίσεως.

Ὁ Βίρμός.

Τὸν συμβολικῶς ἐν εἶδει Ἀγγέλου, καταβάντα Θεὸν, καὶ τὴν φλόγα τινάζαντα ἐκ μέσου τῆς καμίνου, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, ὡς Κτίστιν καὶ Κύριον.

Ωδὴ, θ'.

Ἐν νόμῳ σιᾶ.

Τοὺς νόμους τοὺς σοὺς ἠθέτησα, καὶ τὰς σωτηρίους ἐντολὰς παρέβην σου οἰκτίρμον· καὶ πτοῦμαί σου τὸ φοβερὸν βῆμα, ἐν ᾧ περ καθίσας κρίνεῖς τὰ σύμπαντα· διὸ βοᾶ δωρεάν με σῶσον Λόγε, σῆς Μητρὸς δεήσεσιν.

Ισχύς μου ἐλπίς καὶ ὑμνησις, κράτος καὶ σωτηρία μου Θεόνυμφε Μαρία, ὁρατῶν με λύτρωσαι ἐχθρῶν, καὶ δυσμενῶν ἀοράτων, ἐπιζητούντων με θηριωδῶς διασπᾶσαι, καὶ εἰς τέλος ἀπολέσαι με.

Ο βίος μου ὅλος ἄχραντε, ραθύμως ἐκτετέλεσται καὶ ἤγγισα τῷ ᾄδῃ, νῦν τῆς ἀπογνώσεως ἀγνή· ἀλλὰ διόρθωσιν δίδου, καὶ μὴ ἐάτης με ἐν τῇ τοιαύτῃ κακώσει, τὸν προσφεύγοντα τῇ σκέπῃ σου.

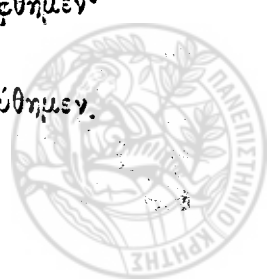
Υἱὸν τοῦ Θεοῦ γεννήσασα, καὶ πάντων οὐσα Δέσποινα, Παρθένε Παναγία, τὴν ἐμὴν ἐλήησον ψυχὴν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, καταδίκης ρῦσαί με, καὶ μὴ ἐάσης βασιάνοις, τῆς γεέννης ὑπαχθῆναί με.

Προσόμοια.

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ.

Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, καὶ χαρᾶς ἡ ἀνάβλυσις· Χαῖρε δι' ἧς Ἀγγέλοις συνήεθημεν· Χαῖρε Μητὴρ ἄχραντε· Χαῖρε τῶν πιστῶν, ἡ θερμὴ καὶ βεβαία ἀντίληψις.

Χαῖρε καύχημα λαμπρὸν, καὶ τῆς πίστεως ἔγερσις· Χαῖρε δι' ἧς δεσμῶν ἀπελύθημεν.

οἱ πάλα κρατούμενοι, ζόφῳ ἀγνοσίας ἀγνή, καὶ βυθῷ παραπτώσεων.

Χαῖρε ὁ πόκος Γεδεών. Χαῖρε Θεοῦ τὸ ἀνάκτορον· Χαῖρε βότρευν νοητὸν ἢ βλαστήσα-
σα· Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· Χαῖρε ὀρθοδόξων, τὸ στήριγμα καὶ καύχημα.

Οτι πλήθει συμφορῶν, καὶ πταισμάτων συνέχομαι, ὑπὸ τὴν σὴν προσπίπτω ὁ δύστηνος,
Δέσποινα ἀντίληψιν, μή με τοῦ λοιποῦ, τὴν πλουσίαν σου στερήσης βοήθειαν.

~~~~~

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ

Ωδὴ, α'. ἦχος γ'. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

ΥΨΟΥΣ ἀπολισθήσας βίου κρείττονος, καὶ ἀμείνονος ζωῆς, εἰς κατώτατον τοῦ ἄδου,
κατηνέχθην χωρίον· ἀρχῆς δὲ πάσης καὶ ἐξουσίας, διὰ σοῦ πάλιν γέγονα, Δέσποινα ὑπε-
ράνω, τεκούσης τὸν Σωτῆρά μου.

Ηνοικται ἡ κλεισθεῖσα πύλη Δέσποινα, Παραδείσου τῆς Ἑδέμ, διὰ σοῦ τῆς θείας πύλης
τῆς ἐμφύχου καὶ ζωῆς· ἦν μόνος ὁ Θεὸς διήλθε, καὶ κεκλεισμένην ἔλιπεν· ὅθεν ἐκδυσω-
πῶ σε, πύλην ζωῆς μοι ἀνοιξον.

Πνεύματος παναγίου σκεῦος ἅγιον, καὶ δοχεῖον ἱερόν· Θεοτόκε τὴν ψυχὴν μου, πονηρῶν
γεγονοῦσαν, πνευμάτων κατοικητήριον, ἁγία καθαγιάσον, Πνεῦμά μου τοῖς ἐγκάτοις, εὐ-
θὺς νῦν ἐγκαίνιζουσα.

Ορθρῶ τῆς μετανοίας σκότος λύσασα, καὶ τὴν νύκτα τῶν παθῶν, τὴν ἐν ζόφῳ τῆς ἀγ-
νοίας, κοιμωμένην ψυχὴν μου, ὀρθρίσαι καὶ φωταγωγηθῆναι, φωτὶ τῆς θείας γνώσεως, εὐ-
χριν Θεοτόκε, τῇ φωταυγεῖ πρεσβείᾳ σου.

Ωδὴ, γ'. Τὸ στερέωμα.

Γένος γῆϊνον, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας, οὐράνιον γέγονε Θεογεννητόρ· διὸ γῆς με, καὶ τῶν
γῆϊνων λύτρωσαι.

Επληθύνθησαν, ὑπὲρ τὰς τῆς κεφαλῆς μου, πανάχραντε Δέσποινα τρίχας τὰ πλήθη, τῶν
κακῶν μου, ἀλλὰ σύ με διάσωσον.

Εκ νεότητος καταφρονήσας τῶν θείων, τοῦ τόκου σου Δέσποινα παραγγελμάτων, ἀτι-
μίας εἰς τὰ πάθη ὠλίσθησα.

Νῦν εἰσάκουσον, τοῦ στεναγμοῦ τῆς φωνῆς μου, καὶ δώρησαι Πνεῦμά μοι συντετριμμέ-
νον, καὶ καρδίαν ταπεινὴν ἀπειρόγαμε.

Ωδή, δ'. Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Ως ἔμφυχος καὶ ζῶσα λογικὴ κιβωτός, εὐλογημένη Μαριάμ τὸν νομοδότην λόγον, ὥσπερ Νῶε χωρεῖς, κατακλυσμοῦ λυτρούμενον πλάνης τὸν κόσμον, καὶ ἀρχηγὸν δεικνύμενον, ἑτέρου κόσμου δευτέρου καὶ βίου κρείττονος.

Τιμῶμέν σε τὸ χρυσοῦν, θυμιατήριον ἐν ᾧ, ὁ λόγος τοῦ Πατρὸς ἀνάψας, παναγίαν σάρκα, τὴν οἰκουμένην ἐπλησε, θείας εὐώδους ὁσμῆς καὶ καθηρίασε, τὸν μολυνθέντα ἄερα, κνίσση σπονδῶν ἐναγῶν Θεομακάριστε.

Ιάσεως πᾶσι δρόσον ἀποστάξεις ἀγνή· τῶν ἱαμάτων ὡς πηγὴ καὶ σωτηρίου κρήνη, καὶ Θεοῦ ποταμὸς πεπληρωμένος ὑδάτων θείων, αὐτῶν ψυχοτρόφων καὶ ζωοποιῶν ὅθεν καμὲ δυσωπῶ σε νοσοῦντα ἴασαι.

Η πάναγνος ἀληθῶς καὶ πάντων Δέσποινα, ἡ τὸν Δεσπότην τοῦ παντός ἀνερμηνεύτω λόγῳ, συλλαβοῦσα Χριστὸν, τῆς δεσποτείας τοῦ τυραννοῦντος, δραπέτου δεσπότης κοσμοκράτορος, λυτρώσαμένη με δεῖξον, δοῦλόν σου γνήσιον.

Ωδή, ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαίας.

Τὴν θείαν μυροθήκην τοῦ ἀθανάτου Μύρου· τὴν ἁγίαν πηγὴν, τοῦ ζωοποιούντος καὶ ζώντος ὕδατος· τὴν πύλην τῆς σωτηρίας· τὸν Παράδεισον Θεοῦ τὸν λογικόν, τὴν ἔμφυχον Πόλιν, Χριστοῦ τοῦ βασιλέως ὑμῶν.

Νοὶ κεκαθαρμένῳ διαπαντός, ὁρᾶν καὶ ἐνοπτρίζεσθαι, σὲ τὸ ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου, Παρθένε ἰσχύν μοι δίδου, καὶ τῷ σῶ περιουγάζεσθαι φωτὶ, καὶ τῆς εὐωδίας, τῆς σῆς ἀντιλαμβάνεσθαι.

Ενησίᾳς μετανόιας· ἐνδιαθέτου πένθους καὶ κατανύξεως, μεριμνημένην χάριν παράσχου μοι· ἰδοὺ γὰρ ἀπεγνωσμένος, ὑπὸ πλήθους τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν, ἁγία Παρθένε προστρέχω τῷ ἐλέει σου.

Η δάμαλις, ἡ θεία ἡ τετοκυῖα, μόσχον σιτευτὸν ἐκλεκτὸν· ἡ ἀμνάς τὸν ἄρνα Χριστὸν ἡ τέξασα, προβάτοισι τοῖς δεξιοῖς με συναρίθμησον, καὶ μάνδρας οὐρανῶν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τῆς γλότης με ἀξίωσον.

Ωδή, ς'. Τοὺς εἰς τὰ τέλη.

Ναὸς καὶ πύλη καὶ λυχνία, κιβωτός καὶ καταπέτασμα· στάμνος καὶ ῥάβδος καὶ σκηνὴ γῇ ἁγία θεία τράπεζα, καὶ γέφυρα καὶ κλίμαξ· θρόνος παστὰς παλάτιον, τοῦ Θεοῦ ὡς ἦ Κόρη.

Καλὴν σε Κόρην καὶ ὡραίαν, ὁ ὡραῖος κάλλει Κύριος, ὑπὲρ υἱοῦς τῶν γηγενῶν, εὐρηκὸς ἀγνή ἀνέτειλεν, ὡς ἥλιος ὡραῖος, ὡς ἐκ παστοῦ νυμφίος, τῆς σῆς ἀφθόρου νηδύος.

Θαυμαστός ἐν τοῖς ἁγίοις, ἐθαυμάστωσέ σε Δέσποινα, τὸ θαυμαστὸν ὡς ἀληθῶς, οὐρανοῦ καὶ γῆς μυστήριον· διό σου τὰ ἐλέη, νῦν ἐπ' ἐμοὶ θαυμάστωσον, δεομένῳ ἐλέους.

Η ταπεινὴν βροτείαν φύσιν, ἀνυψώσασα καὶ πένητας, ἡ ἀνιστάτω ἀπὸ γῆς, καὶ πτωχοὺς ἐξεγείρουσα, παθῶν ἀπὸ κοπρίας, ἐκ τοῦ χοῦς πανάμωμε, τῶν κακῶν ἐγχείρον με.

Κάθισμα. Θείας πίστεως.

Τεῖχος ἄρρηκτον· στερεάν κρηπίδα· ὄρμον ἀκλυστον, γαληνῶντα, κεκτημένοι σε Πανύμνητε Δέσποινα, οἱ ἐν πελάγει παθῶν χειμαζόμενοι, εἰς εὐδιον λιμένα τὴν σὴν ἀντίληψιν, προσφεύγοντες πιστῶς γαλήνης τύχοιμεν.

Ὡδή, ζ'. Σε τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Αστρον διὰ σοῦ ἀνέτειλεν, ἀγνή ἐξ Ἰακώβ ὁ Χριστὸς, ὁ ποιήσας τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον, εἰς ἀρχὰς καὶ εἰς ῥαῦσιν, τῆς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ὃν ἐκδυσώπει τὴν ἐμὴν καταφώτισαι ψυχὴν.

Ορος Δανιὴλ προσεῖδέ σε Παρθένε ἀλατόμητον, ἐξ οὗ λίθος Χριστὸς, ἄνευ χειρῶν τέτμηται· ἀλλὰ δέομαι ἄρον, τὸν βαρύτατον λίθον, τὸν τῆς πωρώσεως ταχὺ ἐκ τῆς καρδίας μου.

Ρίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, στέλεχος ἱερώτατον, ἀφθαρσίαν τοῖς πιστοῖς ἐκαρποφόρησας, καὶ ζωῆς θείας ἄνθος, εὐλογίαν ἀνθῆσαν, ἀποξηράναν σαφῶς τὸ τῆς κατάρσεως φυτόν.

Ηνεγκας ἀγνή ὡς ἄμπελος, βότρυν ζωῆς περκαίζοντα, τὸν τὴν μέθην τῆς ἀπάτης ἀναστείλαντα, καὶ πηγάσαντα κόσμῳ ἐπιγνώσεως οἶνον· ὃν περ οἱ πίνοντες πιστοὶ σωφρονιζόμεθα.

Ὡδή, η'. Ἀστέκτω πυρί.

Η ἀεροβάμων νεφέλη, ἧς ὁ ἐποχούμενος νεφέλαις Θεὸς λόγος, ἐπιβὰς ὡς ἐπὶ νεφέλης κούφης καθιζόμενος, τῆς Αἰγύπτου πάλαι κατέβαλε ξόανα· σύντριψον Παρθένε τὰς στήλας τῶν παθῶν μου.

Η θεία λαβίς, ἡ τὸν θεῖον ἄνθρακα ἀρρήτως δεξαμένη, Θεοτόκε τῶν παθῶν μου πεπυρωμένους ἄνθρακας κατὰσβεσον, Παναγία δρόσῳ σου τῶν παρακλήσεων· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νυμφῶνος τερπνοῦ τῶν ἀγίων, καὶ οὐρανοπλόκου με ἀξιώσον παστάδος, ὁ νυμφὼν ὁ τῆς θείας δόξης, ἔνδυμα λαμπρόν με τῆς ἀπαθείας, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἐνδύσασα, καὶ τῆς ἀφθαρσίας στολὴν περιβαλοῦσα.

Νύξ με ἀφεγγῆς περιέχει· ἔργαις γὰρ τοῦ σκότους ἐδουλώθην· ἀλλ' αὐτὴ με τῷ φωτί σου αὐγασον Κόρη, καὶ φώτισον ψάλλοντα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Αστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωδοθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον· εὐλογεῖτε

Ὡδή, θ'. Ἐν νόμῳ σκιᾶ.

Ιδοὺ ἡ ἐμὴ ἀντίληψις· ἰδοὺ ἡ σωτηρία μου· ἰδοὺ ἡ προστασία τῆς ψυχῆς μου καὶ ἀγαλλίας· ἰδοὺ ἡ καταφυγή μου· ἰδοὺ ἡ σκέπη μου σαφῶς, καὶ ἡ βεβαία μου ἐλπίς· ἡ Παρθένος τε καὶ Δέσποινα.

Ωραίαν ψυχὴ καὶ σῶματι, ωραίαν Κόρη καὶ τῷ νοῦ εὐρών σε ὁ ὥραϊος· ἐκ λαγόνων σου παρθενικῶν ἐσωματώθη ὡς οἶδε, τὴν ἀμορφίαν μου ἀγνή καθωραϊζὼν ὡς Θεός, ὃν ἰκέτευε σωθῆναί με.

Νέον βρέφος Κόρη φέρουσα, ἀγκάλαιξ' σου τὸν ἀναρχον, ὡς οὔσα πλατυτέρα οὐρανῶν· καὶ πάντων τῶν κτιστῶν ἁγιωτέρα Παρθένε· τοῦτον ἰκέτευε τοῦ λυτρωθῆναί με σεμνή, τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Σὺ μου τὴν ζωὴν κυβέρνησον, καὶ τὴν καρδίαν πλήρωσον χαρᾶς· σὺ λύσον τὰς ὀδύνας, τῶν ἀμέτρων Κόρη στεναγμῶν, καὶ τὴν πικρίαν μου πᾶσαν, τὴν τῆς ψυχῆς ἀγαθὴν, εἰς εὐφροσύνην ἀληθῆ, Παναγία μεταρρύθμισον.

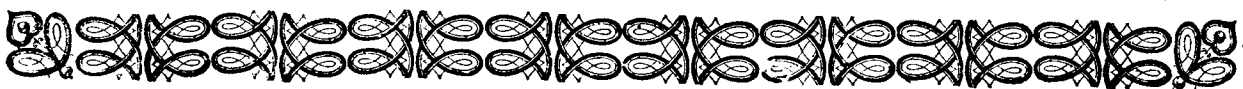
Προσόμοιζ. Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαίροις ὑπεραγία Λόγον ἅγιον, ὑψίστου δεξαμένη, ἐν τῇ γαστρὶ σου Κόρη· χαῖρε κῦδος τίμιον τῶν ὀρθοδόξων· Χαῖρε αὐτῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια· Χαῖρε Θεόνυμφε, τὸ προσφύγιον πάντων.

Χαῖρε κάλλος πάγχρυσον καὶ πολυέραστον, τῆς οἰκουμένης πάσης, Μαρία Θεοτόκε· Χαῖρε θεία παράκλησις τῶν θλιβομένων· Χαῖρε τῶν ἀσθινοῦντων ἀγνὴ ἐπίσκεψις· Χαῖρε πυρίμορφε, τοῦ Κυρίου καθέδρα.

Χαῖρε στύλε παρθενίας ἀκλινέστατε· Χαῖρε παντευεργέτις, τῶν σὲ ὑμνολογούντων· Χαῖρε παλάτιον χρυσαυγὲς βασιλέως· Χαῖρε ὁ μέγας ἐν μικρῷ Κόσμος πάντα γενε· Χαῖρε κεφάλαιον, τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Σὺ μόνῃ προστασία πέλεις ἀκαταίσχυντος, καὶ καύχημα Παρθένε, χριστιανῶν καὶ δόξα· σὺ μου στέρησον τοὺς πόνους καὶ τὰ νέφη, τῶν συμφορῶν ἄχραντε, μετὰστρεψὼν θυμῆς εἰς φέγγος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ,

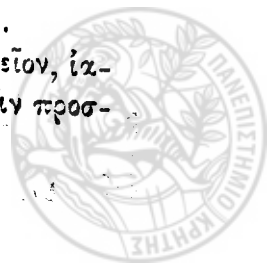
Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρίτος Πάναγεν, ψαλμὸς ἐξ Ἀρσενίου.

Ὡδὴ, α'. ἦχος γ'. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

ΤΟΝ ὄντως ὑπέρβιον Κόρη πάντα γενε, τὸν βροτοὺς τοὺς λογικοὺς, μεταθέντα ἀλογίας, ἐπὶ λόγου τὴν χάριν, ἡ μόνῃ μητρικῶς τεκοῦσα Λόγον, λόγον δοθῆναί μοι, αἶτησε Θεομητορ, τοῦ μέλπειν καὶ δοξάζειν σε.

Ρωσθέντες οἱ ῥώσεως ψυχῶν ἄμοιροι τῇ εὐρώστῳ σου σεμνή, δυναστεία ὡς πρὸς θεῖον, ἱετὸν προσφευγότες, τὸ σὸν ἐπιζητούμεν σθένος, τοῦ τὸ σαθρὸν τῆς φύσεως, δύναιμιν προσ-

λαβέσθαι ὑμνεῖν καὶ μακαρίζειν σε.

Ιὸν τὸν πανόλεθρον ὃν πρὶν ἡμεσεν, ἐπὶ φύσιν τὴν ἡμῶν, ὁ εἰσδύς ἐν παραδείσῳ, κακὸς σύμβουλος ὄφρις, ἐν γλυκασμῷ σου θείῳ, Μήτηρ Θεοῦ καθάρσας, δοξάζειν σε καὶ χαίρειν, ἡμᾶς νῦν ἐνδυνάμωσον.

Τοῦ φύσει φυτοῦ ζωοποιῦ Δέσποινα, θεωρία νοερᾶ παραδόξως νῦν τρυφῶντες σοῦ θερμῇ μεσιτείᾳ, οἱ πρὸς γῆν ἐκνενευκότες πάλαι, καὶ ξύλου βρώσει θνήξαντες, σέ κατὰ χρέος πάντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὡδή, γ'. Τὸ στερέωμα.

Ονπερ ἄσυλον, ὡς θησαυρὸν Θεοτόκον, ἐν μήτρᾳ σου δέδεξαι Χριστὸν δυσώπει, τοῦ πλουτίσαι τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντάς σε.

Σὺ στερέωμα, ὥφθης τὸ μέσον ὑδάτων, τὸν ἥλιον φέρουσα δικαιοσύνης, ὃν δυσώπει, ρωτισθῆναι τοὺς δούλους σου.

Πάντων Δέσποινα, ἡ τὸν γλυκύτατον βότρυν, βλαστήσας ἀμπελος παντὶ τῷ κόσμῳ, εὐφροσύνη σου φαιδρᾶ πάντα εὐφραναν.

Αρον πάναγνε, τὸν ἐκ κακίας ζυγόν μου, καὶ κούφισον πάνδεινον κλοιὸν πταισμάτων ὅπως εὐθυμός αἰεὶ μακαρίζω σε.

Ὡδή, δ'. Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Νενίκηκας ἀρεταῖς, σεμνὴ τὰ σύμπαντα, τὸν οὐρανὸν μὲν καθαρυῶ, τὴν γῆν δὲ πᾶσαν, τῷ φρικτῷ ἀγνισμῷ ὑπερβαίνεις καὶ θαλάσσας ἐν πλάτει· μὴ οὖν ἐλλίπης Δέσποινα, ὑπὲρ τῶν πάντων πρεσβεύειν, ἀγνή μητρόθις.

Ανέθαλεν ἀληθῶς, ῥάβδος τὸ πρὶν Ἀαρὼν, συνανέθαλε ταύτη δέ, καὶ Ἰεσοαὶ ἡ ῥάβδος, σέ προτυποῦσαι ἀγνή· ἡ μὲν γὰρ ἐξ ἱερέων σε, ἡ δέ σε εἶναι, ἐκ βασιλέων ἔδειξεν· ἡ οὖν ἐξ ἁμῶν φρεῖσα σῶζε τοὺς ἅπαντας.

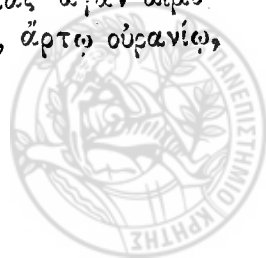
Γινώσκοντες πάγκαρπον ἄχραντε ἄρουραν, ἐν ἀσπερμάντῳ τῇ σπορᾷ, στάχυν βλαστήσας σε, τὸν τρέφοντα τὰ πάντα, καὶ φύσεως ἀπάσης τὸν πλάστην, Χριστὸν ἀρτοποιοῦσαν ἐν σπλάγχνοις, σέ δυσωποῦμεν λιμοῦ νοητοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι.

Νενόησαι τῆς Τριάδος πόλις ἔμφυχος· τοῦ ποταμοῦ γὰρ ἀγαθὴ, σέ κατευφραίνει. Πνεύματος ὁρμήματα· πατὴρ δέ σε ὡς σκηνὸς ἀγνίζει· καὶ μένει σου ὁ υἱὸς ἐν μέσῳ· ὅθεν ἡμᾶς ἀσαλεύτους, φρούρει τῇ σκέπῃ σου.

Ὡδή, ε'. Ὡ, εἶδεν Ἡσαίας.

Εν φύσει τῇ ἀστέκτῳ ὁ ἐκ Πατρὸς, ἀκτίστως γεννηθεὶς υἱός, διὰ σοῦ ἀτρέπτως κτίζεται πάναγνε· ὦ θαῦμα! πῶς ἐν σῇ μήτρᾳ ἡ σοφία, οἶκον πλάττει ἐαυτῇ, ἡμᾶς δὲ συμπλάττει, καὶ εἰρήνην χαρίζειται.

Πυχὴν μου τὴν ἀχρεῖαν τὴν ἐν νοός, ὁδαῦσιν ὁμφακος βρώσει, ἁμαρτίας ἄγαν αἱμοδιάσας, σαῖς πρεσβείαις Μήτηρ Θεοῦ, πρὸς γλυκύτητα μετάγουσα ζωῆς, ἄρτῳ οὐρανίῳ, καὶ σῆς χάριτος ἐμλησον.

Α πρὶν ἐπεθύμουν Ἀγγελοι ἰδεῖν, ὅπως ῥύσεως ὁ Κτίστης αὐτῶν, ἐλθὼν ἐπελάβετο· αὐτὴ νῦν ἰδοῦσα Παρθέने, καὶ σωματώσισα Θεόν, Ἀγγέλων πρωτεύεις, καὶ ἡμῶν δόξα δέδειξαι.

Λαμπρύνεται τὰ πλήθη ἀμαρτωλῶν, ἐλπίδι σῆ ῥωννύμενα καὶ γὰρ, ἐν πᾶσι πέλεις ὡς ῥῶξ ἐν βότρυϊ· δι' ὅπερ μηδὲλως ἐχθρῷ λυμανθείημεν, ὡς ἐπήγγελλται Θεός, ἐν σοὶ δὲ Παρθέने, τὴν εὐλογίαν εὐροίμεν.

Ὡδή, ς'. Ἐβόησέ σοι.

Μαρία Μήτηρ, Χριστοῦ τοῦ Κτίστου· βίβλος Θεοῦ ἡ πανσφράγιστος, Οὐρανῶν ἐν βίβλοις, σαῖς λιταῖς ἀγνή καμὲ γράφον.

Θὶ πίστει θεία, λυχνίαν ἄλλην, λαμπαδηφόρον φρονούντες σε, ἐν φωτὶ αὐτῷ, ἀγαθὴ τῷ σῷ παιδρυνθῶμεν.

Σδέσον ὡς αὐραν, ἐπιθυμῖαν θραῦσον θυμὸν κακοῦς θῆράς μου· καὶ ψυχῆς τὸν λόγον, τριμερῶς Παρθέने συντήρει.

Εν τῇ εἰκόνι, τὸ κατ' εἰκόνα, Θεοῦ πλουτῆσαι παράσχου μοι, ἐν τῇ ὁμοιώσει, καθ' ὁμοίωσιν ἀγνή φρούρει.

Κάθισμα· Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ θερμῆς σοι πίστεως, ἀναβοῶ Θεοτόκε, ἀναξίῳ στόματι, καὶ ῥυπαρᾷ τῇ καρδίᾳ· σῶσόν με, βεβυθισμένον ταῖς ἀμαρτίαις· οἰκτεῖρον, τὸν ἀπογνώσει θανατωθέντα· ἵνα κράζω σεσωσμένος· χαῖρε Παρθέने χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὡδή, ζ'. Σὲ τὸν ἐν πυρί.

Ξένως ἐκτυποῖ πανάμωμε, τόκον τὸν σὸν ἡ κάμινος· καὶ γὰρ ὁ νεανίας τρεῖς φλέγων τύραννος, σὺν τετάφτῳ ὑμνοῦντας, καθορῶν ἀνακράζει· εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αραι ὁ ποιμὴν τὸ πρόβατον, θέλων ἐν σοὶ τοῦτο εὖρατο, καὶ περιθήμενος ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, ἐπὶ ὧμων βαστάζει· ὅθεν πίστει βοῶμεν· εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ρύπος ὁ παθῶν αἰέποτε, σκοτοῖ ψυχὴν μου Δέσποινα· ὡς καλὰ μὴν δὲ ξηρὰν καὶ πάντη ἀκαρπον, ἐμπιπρᾷ ἀμαρτία· διὸ κράζωιν βοῶ σοι· Θεομακάριστε ἀγνή, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ρεῖδρω ῥυπτικῷ σου κάθαρων, ἀγνή Θεογεννήτρια, τὴν ψυχὴν μου ῥυπωθεῖσαν ἀμαρτήμασι, τοῖς ἀτόποις Παρθέने· ἵνα πίτσει σοι μέλπω· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδή, η'. Ἀστέκτω πυρί.

Στάμνον σε χρυσὴν καὶ λυχνίαν, τράπεζαν καὶ ῥάβδον, θεῖον ὄρος καὶ νεφέλην, παλάτιον τοῦ βασιλέως, καὶ θρόνον πυρίμορφον Θεοτόκε, πάντες πιστοὶ ὀνομάζομεν, τὴν μετὰ τὸν τόκον Παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Σὲ κρῖνον ἀγνή κατοπτεύσας, ὁ τὰ τοῦ ἀγροῦ κατακοσμήσας κρῖνα λόγος, ἀκανθώδους φύσεως ἐξαίρει, καὶ στολὴν ἐκ σοῦ ἐνδύεται· ὅθεν κράζω· ὅλον με γυμνὸν ἐπένδυσον, ὅπως

ἀνυμνῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εκ σοῦ γεννηθεῖς ὁ τὰ πάντα, φέρων ἐν τῷ ῥήματι τῷ αὐτοῦ Θεὸς λόγος, διὰ σοῦ τὸν καθαρμὸν τῶν πταισμάτων δίδωσιν· ὅθεν σοι κρίζω· σῶσον ἐν κρίσει με Δέσποινα, ὅπως ἀνυμνῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοός μου τῷ νόμῳ προσβάλλων, ὁ ἀντιστρατευόμενος νόμος, τῆς σαρκὸς καταπαίθεται, μὴ τὰς εὐθείας ὁδοὺς τῶν θείων θελημάτων, βηματίζειν -οῦ υἱοῦ σου, διὸ δέομαι· τῇ σῇ μεσιτείᾳ διόρθωσόν με Κόρη.

Ὁ Εἰρμός.

Αστέκτω πυρί ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προσετῶτες νεάναι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὴν Κύριον.

Ὡδῆ, θ'. Ἐν νόμῳ σκιᾶ.

Πλέως τῷ σῷ προσδλέποντες, ὁματι φάλλομεν ἐκ ψυχῆς· ἐλέησον τοὺς πάντας, διὰ σπλάγχνα σου Μήτηρ Θεοῦ· δεῖξον τὴν θεῖαν σου χάριν, τοῖς τιμῶσί σε πιστῶς· ὅπως σε πάντες ἐν ὕμνοις, μελωδοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ορῶσα ἀγνή τὸν δοῦλόν σου, παθοῦντά σε εἰλικρινῶς, ἐν θλίψεσι βοήθει· ἐν ἀνάγκαις φύλαττε θερμῶς· ἐν περιστάσεσι ρύου· καὶ ἐν κινδύνοις σῶζε με· σὺ γὰρ τοῦ κόσμου ἡ σκέπη· καὶ τοῦ γένους ἡ βοήθεια.

Υπέρφωτον φῶς ἀγέννητον, Πατὴρ ὁ θεὸς καὶ προβολεὺς· υἱὲ Πατρὸς καὶ Λόγε, ὁ γεννηθεὶς ὡς φῶς ἐκ φωτός· καὶ Πνεῦμα ἄκτιστον θεῖον, τὸ λάμψαν ἐκπορευτῶς· Τριάς μονὰς ὁ Θεός μου, πάντας φροῦρει τῇ δυνάμει σου.

Υπόθεν τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἀγνή κατάπεμψον καὶ ἡμῖν· τὴν δραστηκὴν πρεσβείαν, τὴν σὴν ὀρεξον πᾶσι· δὸς τὴν τῶν ἰάσεων χάριν· καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθύν· ἵνα πάντες σε τιμῶμεν, καὶ ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Προσόμοια. Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ.

Χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· Χαῖρε αἰμακάριστε, Ἀγγέλων θεωρία πανόλβιος, καὶ βροτῶν τὸ καύχημα· Χαῖρε ἡ χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα Δέσποινα.

Χαῖρε κροτάφων τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἀνάπαυσις· καὶ ἀξιωματῶν παναμώμητε, τῶν αὐτῆς ἡ ὑπόληψις· Χαῖρε νοητὴ πύλη ἣν διήλθεν ὁ ὕψιστος.

Χαῖρε καλλονὴ Ἰακώβ, ἣν ὁ Δεσπότης ἠγάπησε· Χαῖρε αὐγὴ ἡ τὸν ἥλιον φέρουσα, φωτίζοντα τὰ σύμπαντα· Χαῖρε ἡ φθορᾶς τοὺς βροτούς ρυσαμένη τῷ τόκῳ σου.

Απὸ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας καὶ θλίψεως, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν Παναμώμητε, τοῦ δούλου σου λύτρωσαι· σὲ γὰρ κραταιὰν προστασίαν κεκτήμεθα.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄδω τρίτον σοι δακρύων γέμον μέλος.

Ὡδή, α'. ἤχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

ΑΡΔΕΥΘΗΝΑΙ πλουσίως δάκρυσι δίδου, τὰς αὐλακὰς τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ καρποὺς φέρειν με ἑκατοστεύοντας, Δέσποινα ἀξίωσον, καὶ τὴν καρδίαν μου πάσης, εὐφροσύνης πλήρωσον ἵνα δοξάζω σε.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Δέσποινα πάντων, ἐλέησον τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πυρὸς λύτρωσαι τοῦ αἰωνίου σεμνῆ· καὶ τῆς τῶν δαιμόνων με ἐπιδρομῆς Θεοτόκε, τὸν ὑπὸ τὴν σκέπην σου νῦν καταφεύγοντα.

Ωs ἀμόλυντος οἶκος τοῦ βασιλέως, τὴν πάθει μολυνθεῖσαν ἀτόποις, ἐμὴν δέομαι καρδίαν Κόρη ἀγνὴ, κάθαρσον πρεσβείαις σου. καὶ καθαρὰς πολιτείας, ἔργοις καταπλούτισον· ἵνα δοξάζω σε.

Τί ῥαθύμως τὸν βίον ψυχὴ ἀθλία παρέρχῃ; καὶ οὐ φοβῇ τὴν ἡμέραν τῆς φρικτῆς κολάσεως; ἀλλὰ ἀνάστα λοιπὸν ἐκ τῶν καταπτώσεων, καὶ ἀμελείας προθύμως, Θεοτόκε κράζουσα σῶτόν με Πάναγνε.

Ὡδή, γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Ρῦσαι γέννης καὶ πάσης ἄλλης ποινῆς, ἐν ᾧρα τῆς κρίσεως, σὸν οἰκέτην Πανάμωμε, καὶ μέτοχον ποίησον, τῆς τοῦ υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Βασιλείας.

Ιάτρευσόν μου τὰ τραύματα τῆς σαρκός· καὶ τὸ πολυτάραχον τῶν λογισμῶν κλυδώνιον, Δέσποινα κατεύνασον, καὶ εἰρηναίαν κατάστασίν μοι δίδου.

Ταλαιπωρήσας νῦν κατεκάμφθην δεινῶς, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσας τῇ ψυχῇ μου Πανάμωμε· ἀλλὰ μὴ εἰς τέλος με, ἐγκαταλίπῃς τὸν δοῦλόν σου Παρθένε.

Τὸ πρόσωπόν σου τὸ θεῖόν τε καὶ σεπτόν, ἐπίφανον δέομαι σεμνῇ ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ ποιεῖν με δίδαξον, τὰ δικαιώματα Κόρη τοῦ υἱοῦ σου.

Ὡδή, δ'. Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Οὐκ ἀγαθὴ, σὺ ἀπάρχεις ὅλη καὶ εὐσπλαγχνος· ὅλη συμπαθὴς καὶ βοηθὸς, ἐν τοῖς κινδύνοις καὶ περιστάσει, Μαριὰμ πανάχραντε· διό με ὅλον φρούρησον καὶ τέχισον.

Νύξ με ἀφεγγής, τῶν παθῶν συνέχει τὸν δείλαιον· ἀλλὰ τῷ φωτί σου ἀγαθὴ, τὰ τῆς

ψυχῆς μου νέφη διάλυσον, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε.

Σάλω πειρασμῶν, καὶ ταῖς τριχυμίαις ποντούμενος, τῶν πονηροτάτων λογισμῶν, καὶ εἰς βυθὸν αἰεὶ καθελκόμενος, τὸν τῆς ἀπογνώσεως· σῶσον βοῶ σοι Δέσποινα τὸν δοῦλόν σου.

Οταν τῆς σαρκὸς, ἡ ψυχὴ μου μέλλῃ χωρίζεσθαι, τότε παραστᾶσα συμπαθῶς, ἐπιδρομῆς δαιμόνων με ἄρπασον, τῶν ἐπιζητούντων μου ἀδιαλείπτως Κόρη τὴν ἀπώλειαν.

Ὡδὴ, ε΄. Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος.

Ιδε ἀγνὴ τὴν ἀσθένειαν ἴδε, τῆς ταπεινῆς καὶ ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ τῆς τούτων βλάβης ῥύσαι με.

Δαιμονικαῖς ἐπηρείαις τὸν νοῦν μου, διηνεκῶς εἰς ἀτόπους ἐννοίας, ὑπεξελκόμενον μὴ ἐάσης Δέσποινα· ἀλλὰ στῆσον ἀπερίτρεπτον.

Αμαρτωλοῖς καὶ τελώναις ἐφάνη, ὁ σὸς υἱὸς διὰ σπλάγχνα ἐλέους· ὃν μιμουμένη ἀγνὴ, νῦν ἐμέ οἰκτείρησον, ὑπὲρ πάντας ἀμαρτήσαντα.

Κύνες πολλοὶ περιέσχον με ὄντως· συναγωγὴ πονηρῶν με πνευμάτων, περιεκύκλωσαν· ἀλλὰ τούτων ἄχραντε, τὰς ἐνέδρας διασκέδασον.

Ὡδὴ, ς΄. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Κύμασι βυθίζομαι τῶν παθῶν, τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἡδονῶν ὁ δοῦλός σου· Θεοτόκε πρόφθασον, καὶ κυβερνήσει θεία σου, πρὸς λιμένα με, μετανοίας ὁδήγησον.

Ρεῖθρά μοι δακρύων Πνευματικῶν, παράσχου Κόρη, ἵνα πλύνω τὸν βόρβορον, τῶν πλημμελημάτων μου, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἵθουνον, τῆς ἀνέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Υπνωσα εἰς θάνατον ψυχικόν, καὶ ἐν τῷ τάφῳ κεῖμαι τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλὰ δίδου χεῖρά μοι, καὶ ἀνάστησον δέομαι, πρὸς μετάνοιαν καὶ ζωὴν ὁδηγοῦσά με.

Υπερθεν ἀνήλθοσαν ἀληθῶς, τῆς κεφαλῆς μου αἱ πολλαὶ ἀνομίαι μου· ὡς βαρὺ φορτίον δέ, ἐπ' ἐμέ ἐβαρύνθησαν· ἀλλ' ἐλάφρυνον, τὸν κλοιόν μου Πανύμνητε.

Κάθισμα.

Τὴν ὡραιότητα.

Απας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διῆλθε Πάναγνε καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δέδωκα τοὺς ἐχθρούς μου, μὴ διασπαράξῃς τὴν ψυχὴν μου Πανάμωμε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· ἀλλ' οἰκτεῖρον τὸν δοῦλόν σου Κόρη, καὶ ῥύσαι με τῆς τούτων κακώσεως.

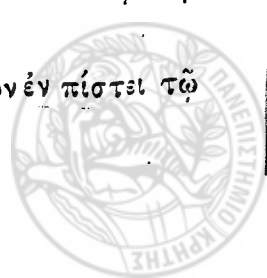
Ὡδὴ, ζ΄.

Τὸ πρὶν εἰκόνι.

Σε συμπαθὴς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τοὺς δούλους σου Δέσποινα συμπαθείας ἀξίωσον, τοὺς ἐν πίστει τῷ σῷ υἱῷ βοῶντας· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομὴν ἀνάστειλον ἀγνὴ, τῶν ἡμαρτημένων, καὶ τῶν βεβήλων πράξεων· ἵνα πόθῳ τῷ σῷ υἱῷ κραυγάζω· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γένος βροτῶν σε δυσωπεῖ, Θεοτόκε Δέσποινα, ἐλέησον τὸν δοῦλόν σου, τὸν ἐν πίστει τῷ

σὼ υἱὸ βοῶντα· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Επὶ τοῦ βήματος Χριστοῦ, ὅταν μέλλω κρίνεσθαι, ὡς ὑπεύθυνος ἄχραντε, φάνηθί μοι, ἐκ πάσης βασάνου ῥυομένη, τῇ θερμῇ σου προστασίᾳ.

Ὡδή, η'.

Ἀστέκτω πυρί.

Μὴ παύσῃ ἀγνὴ δυσωποῦσα, τοὺς ἐν κατανύξει σε τιμῶντας λυτρωθῆναι, τῶν παγίδων τοῦ διαβόλου, τὸν υἱόν σου Δέσποινά· εὐλογοῦντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐ χεῖρας καὶ ὄμματα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, ἀνατείνω πρὸς σέ Παρθένε· ὅλον με καταύγασον τῷ φωτί σου· ὅλον ἀπόπλυνον δάκρυσιν· ὅλον κατανύξει θερμῇ ἀπόλουσόν με.

Νῦξ ἁμαρτιῶν με καλύπτει, καὶ περιταράττει με πταισμάτων ζάλης πάσης ἐπίμονος τρικυμία· φρίττω οὖν καὶ δέδοικα τὰς κολάσεις· ὧν με Παναγία λύτρωσαι, τῶν ἀπηλπισμένων ἐλπίς καὶ σωτηρία.

Μένει με δεινὴ καταδίκη, μέλλω κατακρίνεσθαι ἐνώπιον Ἀγγέλων, καὶ θεάτρου μυριανθρώπου μεγάλης ἀνάγκης με ῥῦσαι· τότε, μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος, ἔχεις γὰρ τεκοῦσα τὸν μέγαν Βασιλέα.

Ὁ Εἰρμός.

Αστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας Προσεστώτες νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδή, θ'.

Ἐν νόμῳ σκιά.

Εγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος· ἐπὶ θύραις τὸ κριτήριον· ἀπόστηθι τῶν ἔργων τῆς αἰσχύνης, καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς ἀγαθῆς πολιτείας· ἔχεις γὰρ σύμμαχον τὴν Θεοτόκον, ἐκ πάσης ῥυομένην σε κακώσεως.

Λησταῖς νοητοῖς Πανάμωμε, περιπεσὼν ὁ δαίλαιος, ταῖς τούτων μεθοδείαις, τὸν χιτῶνά μου τῆς ἀρετῆς, φρενοβλαβῶς ἐξεδύθην· καὶ ψυχοφθόρων πληγῶν, πεπληρωμένος βοῶ σοι· Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με.

Ο βίος μου ὅλος ἄχραντε, ῥαθύμως ἐκτετέλεσται, καὶ ἤγγισα τῷ ἁδῇ νῦν τῆς ἀπογνώσεως ἀγνὴ· ἀλλὰ διόρθωσιν δίδου, καὶ μὴ ἐάσῃς με ἐν τῇ ταιαύτῃ κακώσει, τὸν προσφεύγοντα τῇ σκέπῃ σου.

Σαρκὸς τῆς ἐμῆς ἀσθένειαν, καὶ τῆς ψυχῆς τὸ ἄτονον· καρδίας τὴν ὀδύνην, καὶ τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς, σοὶ ἀναθέμενος κράζω· ἐκάστη τούτων ἀγνὴ, δίδου τὴν ἴασιν ὅπως, ἐν αἰνέσει μεγαλύνω σε.

Προσόμοια.

Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαῖρε ἡ προστασία πάντων Μητροπάρθενε, τὸ κλέος τῶν ἐν πίστει, θερμῇ σε δοξαζόντων· Χαῖρε πάγκαλλον ὠράϊσμα τοῦ Κόσμου· Χαῖρε καύχημα καὶ στήριγμα καὶ ἀνέδρευτον ἔρκος.

Χαῖρε ἡ τεκοῦσα μόσχον τὸν ἁμωμον, δάμαλις χαῖρε μόνῃ ὑπερευλογημένη· Χαῖρε δεδοξασ-

μένη· Χαῖρε τίμιον ἀγγελάϊσμα Ἀγγέλων· Χαῖρε ζωῆς πρόξενε, ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Χαῖρε λαμπὰς τοῦ Κόσμου ἀγνή ἡ ἀκοίμητος· Χαῖρε πάγκαλλε νύμφη· Χαῖρε χρυσοῦν καὶ θεῖον, παλάτιον τοῦ Λόγου χαῖρε Κόρη, ἀπάντων μόνον καταφύγιον, τῶν βοώντων σοι χαῖρε.

Λεόντων ψυχροφόρων ῥυσαί με πρεσβείαις σου, ἐλπίς καὶ προστασία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὁδήγησόν με εἰς τὴν ἄνω βασιλείαν, καὶ καθορᾶν τὸ κάλλος ἀξίωτον, τοῦ υἱοῦ σου Παρθένε.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ (1)

Ωδή, α'. ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

ΧΑΙΡΕ θρόνε Κυρίου· Χαῖρε Παρθένε, ἡ λύσασα τὴν ἀχλὺν τῆς ἀπάτης, καὶ πρὸς φῶς ἄδυτον πάντας ἐλκύσασα· Χαῖρε ἀπειρόγαμε· Χαῖρε Θεόγραφε τόμει· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα χαῖρε πανύμνητε.

Χαῖρε στάμνε, τὸ μάννα φέρουσα ἔνδον, τοὺς πάντας καταγλυκαίνουσα πίστει, ἀληθῆ Δέσποιναν ὁμολογοῦντάς σε· χαῖρε πάσης κτίσεως, τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα· χαῖρε φῶς αὐγάσασα τῷ Κόσμῳ πάνταγνε.

Πολυέραστον κάλλος, πάνσεμνε χαῖρε, ἡ πάντας τῷ ὑπὲρ φύσιν σου τόκῳ, ἐκ βυθοῦ σώσασα τῆς ἐπιστίας ἀγνή, καὶ πρὸς πίστιν ἐνθεον χειραγωγῆσασα μόνη· χαῖρε παντευλόγητε χαῖρε Θεόνυμφε.

Φωτοδόχε Παρθένε, χαῖρε ἡ μόνη τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, ἡ ἐλπίς ἅπασα τῶν δυστυχούντων ἀγνή· χαῖρε ζωοπάροχε· χαῖρε σεμνὴ Παναγία· χαῖρε τὸ αἰείζων βεῖθρον πηγάσασα.

(1) Σημειῶσαι ὅτι τὸ Θεοτοκάριον τὸ χειρόγραφον, τὸ ἐν πολλοῖς Μοναστηρίοις καθ' ἑκάστην ψαλλόμενον, καὶ ἐν τῇ ἐνάτῃ αἰεὶ περιέχον τὸ ὄνομα, Ἰωάννης· ἐν δὲ τῷ ἀκροτελευτίῳ, αἰεὶ φέρον τὸ Θ. στοίχαιον, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι, ἐστὶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, καθὼς καὶ ἐπιγράφεται· καὶ τὸ ἀκροτελευτίον Θ. θέλουσι νὰ δοιοῖ, οὐτίς· οἱ δὲ φασὶν ὅτι, ἐστὶν Ἰωάννου Θηκαρᾶ· θέλουσι γὰρ νὰ δηλοῖ, Θηκαρᾶς τὸ Θ. τὸ τελευταῖον συμφωνῶν δὲ καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς δευτέρους· τοῦτο μὲν, συμπεραίνων, ἀπὸ τοῦ ἐνηλλαγμένου τῆς φράσεως τῶν κανόνων τούτων, πρὸς τὴν τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ· τοῦτο δὲ, διατὶ ἐντιμὴ τροπαρίῳ τοῦ δ' ἡχοῦ ἀναφέρεται, νὰ φυλάττῃ ἡ Θεοτόκος ταύτην τὴν εἰς αὐτὴν ἀφιερωμένην Πόλιν· ἥτις σαφῶς ἐστὶν ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ πατρίς τοῦ Θηκαρᾶ, ὡς λέγει ὁ Θεόδουλος, σχολιάζων τοὺς τοῦ Θηκαρᾶ ὕμνους· καὶ οὐχὶ ἡ Δαμασκός, ἡ πατρίς τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ· ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου δὲ τούτου, ἠρανίσθη καὶ ὁ παρὼν Κανὼν ὁ ἐν τῇ 5'. τοῦ πλ. α'. ἡχοῦ. ὁ ἐν τῇ 5'. τοῦ πλ. β'.

Ωδή, γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Η θεία κλίμαξ ἣν εἶδεν ὁ Ἰακώβ, θνητοὺς ἢ ἀνάγουσα πρὸς οὐράνιον εἴσοδον· χαῖρε πανακτί· καὶ δυστυχούντων ἐλπίς χαρὰ καὶ σκέπη.

Η φλογόφορος λαβὶς ἢ τὸν νοητὸν, ἄνθρακα κατέχουσα χαῖρε Μητὲρ ἀνύμφευτε, πυρὶ τὸν καθαίροντα, τὴν ἀμαρτίαν ἀγνὴ παντὸς τοῦ κόσμου.

Η ῥάβδος χαῖρε τὸ ἄνθος τὸ ζωηρὸν, παρθένε καὶ ἄφθορον παραδόξως βλαστήσασα· χαῖρε παναμώμητε· χαῖρε παιδρὸν ἐνδιαίτημα Κυρίου.

Στάμνον τοῦ μάννα, τοῦ νοητοῦ σε ἀγνὴ, γινώσκοντες κράζομεν, ἀσιγήτως τὸ χαῖρέ σοι, Παναγία Δέσποινα· χαῖρε πιστῶν ἀσφαλὲς φρουρὰ καὶ σκέπη.

Ωδή, δ'. Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Χαῖρε νοητὴ, χελιδὼν ὄντως ἡδύλαλος, παύσασα χειμῶνα νοητὸν, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ μεταβρύθμιασα, πάντας τοὺς ἐν πίστει σέ, καθαρωτάτῃ Κόρῃ μεγαλύνοντας.

Χαῖρε μυστικὴ, ζωτρόφε τράπεζα Δέσποινα, ἄρτον τὸν οὐράνιον Χριστὸν ἐν μέσῳ ταύτης φέρουσα ἅμωμε· ἐξ οὗ οἱ μετέχοντες, ζωῆς ἀβρῆτου καὶ χαρᾶς πληρούμεθα.

Χαῖρε θησαυρὲ, Παρθενίᾳς ὄντως καὶ καύχημα· χαῖρε ἢ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν τῇ γαστρὶ σου μόνῃ χωρήσασα· χαίροις ὑπερθάψαστε· χαῖρε πεσόντων ἀσφαλὲς ἀνόρθωσις.

Χαῖρε πιστῶν, ἀκλινὲς καὶ θεῖον ὀχύρωμα· χαῖρε τῶν ἀπίστων δυσμενῶν, καὶ πονηρῶν ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαίροις ὑπερθάψαστε, εὐλογημένη χαῖρε πάντων Δέσποινα.

Χαῖρε φωτὸς ἀνεσπέρου χωρίον· χαῖρε ἀγνὴ νοσούντων θεραπεία, καὶ ἄκος αἵλου· χαῖρε θεῖον τέμενος, τοῦ Δεσπότου πανσεβάσμιε.

Χαῖρε σκηνὴ πλατυτέρα νεφέλης· τὸ χρυσαυγὲς δοχεῖον τοῦ ὑψίστου· χαῖρε πανύμνητε· χαῖρε μῦρον τίμιον, καὶ θυμίαμα πανεύοσμον.

Χαῖρε πιστῶν ἀκλινέστατον τεῖχος· ἢ κραταιὰ τοῦ κόσμου προστασία· χαῖρε πανάσπηλε· χαῖρε πάντων στήριγμα, τῶν ὑμνούντων σε Θεόνυμφε.

Τὸ φωτεινὸν τοῦ Δεσπότου δοχεῖον· χαῖρε σεμνὴ Ἀδὰμ τοῦ πεπτωκότος, μόνῃ ἀνόρθωσις, καὶ τῆς Εὐχῆς λύτρωσις, τῶν δακρύων χαῖρε πάνσεμνε.

Ωδή, ε'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Χαῖρέ σοι προθύμως τοῦ Γαβριὴλ, πᾶς ὁ λαὸς σου γεγηθότες κραυγάζομεν· Θεοτόκε Δέσποινα· χαῖρε ἀγνὴ πολύφωτε, ἢ τὸν ἥλιον τοῖς πιστοῖς ἀνατείλασα.

Χαῖρί σοι βοῶμεν περιχαρῶς, τῇ παναμώμῃ καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε, καὶ χώρα ἀγεώργητε, τὸν οὐράνιον ἢ βλαστήσασα ἄσταχυν.

Χαῖρέ σοι τῇ βασιλίδι πιστοὶ, ὁμοσούντες ἀσυγχύτως κραυγάζομεν· χαῖρε κλίμαξ ἐμψυχς, τοὺς βριτοὺς ἀνάγουσα, πρὸς οὐράνιον καὶ ἀκήρατον εὐκλειαν.

Απαντες τὸ χαῖρε χαρμονικῶς, σοὶ τῇ τεκούσῃ τὴν αἰείζων δύναμιν, ἐκβοῶμεν ἄχραντε· χαῖρε παστὰς ὁλόρωτε· χαῖρε κράτιστον οἰκουμένης ὀχύρωμα.

Κάθισμα. Τὴν ωραιότητα.

Χαῖρε εὐρύχωρον, Θεοῦ παλάτιον· χαῖρε πολύφωτον Χριστοῦ ἀνάκτορον· χαῖρε χρυσό-
πλοκε παστάς, καὶ κλίνη πορφυρόστρωτε· θάλαμι πυρίμορφε· οὐρανὲ ὑψηλότατε· ἔμψυ-
χε Παράδεισε· λογικὸν ἐνδιαίτημα· περιδόξε τοῦ Δεσπότης ὁρόνε, χαῖρε Μαρία Θεοτόκε.

Ὡδή, ζ'. Σὲ τὸν ἐν πυρί.

Χαῖρε φωτοφόρον οἶκημα, Μαρία πανακήρατε· χαῖρε σκῆνωμα τοῦ Κτίστου καθαρώ-
τατον· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη, τῶν πιστῶς μελωδούντων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων.

Χαῖρε σωτηρίας πρόξενε, βροτῶν καὶ καταφύγιον· ωραιότης Ἐκκλησιῶν καὶ εὐπρέπεια.
χαῖρε νίκος Ἀνάκτων, μελωδούντων καὶ θάρσος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Χαῖρε τῶν Παρθένων καύχημα· μητέρων ἐγκαλλώπισμα· χαῖρε πλοῦτε πενομένων ἀνε-
ξάντλητε· χαῖρε κράτος καὶ δόξα τῶν πιστῶς ἐκβοώντων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων.

Χαῖρε Θεοτόκε πάνσεμνε, βροτῶν τὸ καταφύγιον· χαῖρε τόπε ἀγιάσματος, καὶ σκῆ-
νωμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Ὡδή, η'. Ἀστέκτω πυρί.

Ἰνα σοι πιστοὶ εὐχαρίστως, χαῖρε ἐκβοήσωμεν Παρθένε, ῥῦσαι πάσης, ἀμαρτίας ἡμᾶς
καὶ ζάλης, πάσης περιστάσεως καὶ ἀνάγκης· πάσης συμφορᾶς καὶ θλίψεως, καὶ τῆς τῶν
βαρβάρων δεινῆς ἐπικρατείας.

Ὡς τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ τῶν Χερουδὶμ ἐνδοξοτέραν Θεοτόκε, γνόντες σε πάν-
τες σοὶ προσφωνοῦμεν· χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε πάντων βροτῶν ἡ ἀνάκλησις, καὶ πα-
νωλεθρία καὶ κατάπτωσις δαιμόνων.

Ἀπείρων με θλίψεων ῥῦσαι, τῶν ἐπερχομένων συνεχῶς μοι τῷ ἀθλίῳ, συμφορῶν τε καὶ
πάσης βλάβης, πάσης κατακρίσεως, πάσης νόσου, πάσης ἀπειλῆς καὶ μάστιγος· ἵνα σε
δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναὸν τὸν τοῦ σώματος οἶμαι! ἔχρανα ὁ ἄθλιος ἀφρόνως, τῷ βαρβόρῳ ἐπιμένων τῆς ἀμαρ-
τίας· κάθαρόν με δέομαι, ῥυπτικῷ σου ῥείθρῳ, πανάμωμε Δέσποινα, καὶ χαρὰν πρὸς θεῖαν
εἰσάγαγε καὶ δόξαν.

Ὁ Βίρμος.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες,
θεῖον ὕμνον ἔμελπον· εὐλογεῖτε.

Ὡδή, θ'. Καὶνὸν τὸ θαῦμα.

Ναὸν φρονοῦντες, σὲ χωρητικόν, καὶ γινώσκοντες, τοῦ τῶν ἀπάντων Κτίστον καὶ Θεοῦ
παναγία Δέσποινα, τὸ χαῖρέ σοι πόθῳ, ἀναβοῶμεν πάντες οἱ δοῦλοί σου· σοφίας Θεοῦ
χαῖρε δοχεῖον· χαῖρε πιστῶν πρὸς Θεόν, σωτηρία ἀκαταίσχυντε.

Ἡ θεία σκέπη, χαῖρε τῶν βροτῶν· τῶν ταγματῶν τε τῶν οὐρανίων χαῖρε· χαρὰ Ἀπο-
στόλων καύχημα· μαρτύρων ἡ δόξα· τῶν ἀθλοφόρων χαῖρε θάρσος ἀρρήκτον, ἀπάντων ὁ

σίῳν καὶ δικαίων, χαῖρε παιδρόν τε καὶ περιβόητον ἐγκαλλώπισμα.

Σὺ μου τὴν φλόγα σβέσον τῶν δεινῶν· σὺ κατεύνασον τὸν σάλον ἀγνή, καὶ τὴν λύπην πρᾶνον· τὰ δάκρυα παῦσον· τὰς συμφορὰς ἀφέλασον μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ· χαρὰν δέ μοι δί-
δου τῷ σῷ δούλῳ· ὅπως ἀπαύστως ὡς εὐεργέτην μου μεγαλύνω σε.

Θεοκυῆτορ, πάντων τῶν εἰς σέ, προστρεχόντων σκέπη καὶ ἀντίληψις κραταιά· τὰς αἰ-
τήσεις πρόσδεξαι, νυνὶ τῶν σῶν δούλων, καὶ μισαιφόνων λῦτρωσαι χειρῶν ἀγαθῇ, ὡς ἅμα
χον ἔχουσα τὸ κράτος· ὅπως ἀπαύστως, ἐν ὑμνωδίαις σε μεγαλύνωμεν.

Προσόμοια. Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ.

Χαῖρε ὄχημα λαμπρόν, τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως· Χαῖρε θερμὸν βροτῶν ἰλαστήριον·
Χαῖρε ἀπειρόγαμε· Χαῖρε ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις ἐνώσασα ἄχραντε.

Χαῖρε ξένου καὶ φρικτοῦ, μυστηρίου φανέρωσις· Χαῖρε δι' ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος· Χαῖρε
θεία τράπεζα· Χαῖρε τὸ φθαρτὸν παραδόξως ἀγνή ἀφθαρτίσασα.

Χαῖρε Κόσμου θησαυρὲς· καὶ πενήτων προμήθεια· Χαῖρε τῶν δυστυχούντων τὸ στήριγ-
μα· Χαῖρε ἀνόρθωσις, πεπτωκότων· Χαῖρε ἀσθενούντων ἀκέστως καὶ ἴαμα.

Τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν, ἐννοῶν μου τὸ πέλαγος, ἐπὶ τὴν σὴν ἄχραντε βοήθειαν, προστρέ-
χω ὁ δύστηνος· σῶσόν με ἀγνή καὶ τῶν χαλεπῶν ῥῦσαι κολάσεων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ' ΗΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΦΩΤΩΝΥΜΙΚΟΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς.

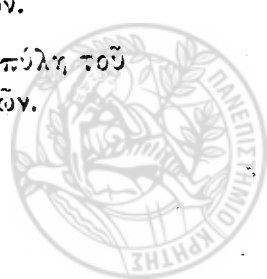
Φωτὸς δοχεῖον, φωτίσόν με φωτί σου. Ἀμήν.

Ὡδή, α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἔρυθ.

ΦΩΤΙ με τῶν πρεσβειῶν σου φωτίσον, Θεογεννήτρια, ἡ γενομένη Μήτηρ τοῦ φωτός, τοῦ
ἀδύτου πανάχραντε· καὶ φωτισμὸν με γνώσεως, παρασχεθῆναι καθικέτευσον.

Ωs οὕτα φωτοειδὴς πανάχραντε, Θεογεννήτρια, φωτιστικαῖς πρεσβείαις σου ἀγνή, σκο-
τισθέντα με φωτίσον, καὶ τοῦ φωτός βαδίζειν με, τὰς θείας τρίβους καταξίωσον.

Τὴν νύκτα τῶν λογισμῶν μου φωτίσον, φωτί σου Πάναγνε, καὶ τὴν ψυχὴν μου πύλη τοῦ
φωτός, φωτοφόρον ἀπέργασαι· ἵνα τὸ φῶς θεάσωμαι, τοῦ φωτοδότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ομίχλην μου τῶν παθῶν ἀπέλασον, τὸ φῶς ἡ τέξασα, Θεογεννήτορ Κόρη ἡ φωτὸς, προφανεῶς ὑπερλάμπουσα, ἡλιακοῦ πανάχραντε, φωτοκυῆτορ παντευλόγητε.

Ὡδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συγχώρησιν ἐξαιτῶ, φωτιστικῶν σου πρεσβειῶν ἄχραντε, τὴν συμπαθῶς δίδου μοι, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς ἡ κυήσασα,

Διάνοιαν σκοτεινὴν, τῇ φωτοφόρῳ σου αὐγῇ φώτισον· σὺ γὰρ φρικτῶς τέτοκας, τοῦ Πατρὸς ἀγνὴ τὸ ἀπαύγασμα.

Οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἁμαρτωλότερος ἐμοῦ Πάναγνε· ὅθεν βοῶ φώτισον, πύλη τοῦ φωτὸς τὴν καρδίαν μου.

Χωρίον φωτειδές, τῆς ὑπερφώτου ἀληθῶς φύσεως, φῶς θεϊκὸν ἄχραντε, καὶ φωτὸς ἀκτῖνα παράσχου μοι.

Ὡδὴ, δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Εκ νεότητός μου Πάναγνε φωτοτόκε, ταῖς ἡδοναῖς βεβύλωμαι τῆς δικαιοσύνης, ἡλίον τεκοῦσα Χριστὸν, φωτὶ σου νῦν φώτισον, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν καρδίαν μου.

Ιατρεῖον σὺ Πανύμνητε φωτοτόκε, φωτιστικὸν ὑπάρχουσα φώτισον τὸν νοῦν μου, λόγου φωτοφόρε σκηνὴ, καὶ ῥῦσαι τοῦ σκότους με, ἐν φωτὶ αὐτῷ σκηνοῦσά με.

Ολοτρόπως τῇ κακίᾳ κατεδουλώθην, ἀλλ' ἐπὶ σοὶ προσφεύγω νῦν ὁ ἐσκοτισμένος, φώτισόν με πύλη φωτὸς, καὶ ῥῦσαι γέννης με, καὶ φωτὸς αὐτοῦ με ἐμπλησον.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα καὶ φωτοδότην, τὴν χαλεπὴν ἀπέλασον, σκοτίαν νοός μου, σοῦ τῶν πρεσβειῶν τῷ φωτὶ, καὶ σῶσόν με Δέσποινα, τὸν μεμολυσμένον ἀμόλυντε.

Ὡδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς σὺ τὸ ἐκ φωτὸς, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, φῶς δίδου μοι ἐπιστρέφειν, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τὸν πίστει ἀνυμνοῦντά σε.

Ως οὔσα Χερουβὶμ, Σεραφὶμ ὑπερτέρα τε, πανάχραντε Θεοτόκε; τὴν ψυχὴν μου φωτὶ σου, φωτοκυῆτορ φώτισον.

Τίς δύναται νοεῖν, τοῦ φωτὸς σου τὸ ἄρρητον, ὑπέρφωτε Θεοτόκε, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, φρικτῶς γὰρ σὺ γεγέννηκας.

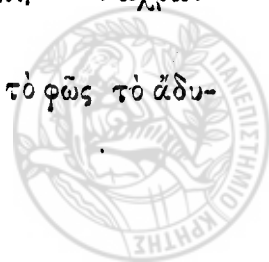
Ισότημον Πατρὶ, τὸν υἱὸν καὶ τῷ Πνεύματι, πανάχραντε φωτοδότην, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, φωτὶ με τούτου φώτισον.

Ὡδὴ, ς'. Θύσω σοι.

Στρέφον μου, εἰς χαρμονὴν τὸ πένθος Πανύμνητε, καὶ τὴν τῶν νόσων ὁμίχλην, καὶ παθῶν ἀπάντων τὴν τρικυμίαν, εἰς γαλήνην, καὶ τελείαν ὑγείαν μετάβαλε.

Οἴκτειρον, ὡς συμπαθὴς ἐμέ τὸν ἀκάθαρτον, καθαρωτέρα ὡς οὔσα, λαμπηδόνων ἄχραντε τοῦ ἡλίου, καὶ φωτός μου, τὴν καρδίαν ἐνθέου σου πλήρωσον.

Νεύσεις, φωτιστικαῖς Παρθένης ὁδήγησον, τὸν σκοτισθέντα ἀθλίως, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυ-

τον τοῦ υἱοῦ σου· καὶ τὸν λύχνον, τῆς ψυχῆς μου σβεσθέντα ὑπάναψον.

Μόνην σε, τιμιωτέραν ἔγνωμεν Πάναγνε, τῶν Χερουβιμ ὡς τεκοῦσαν, τοῦ φωτός τὸν πρῦτανιν Θεοτόκε· ὃν δυσώπει, πρὸς τὸ φῶς με σκηνώσαι τὸ ἄδυτον.

Κάθισμα. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆς ἀρετῆς καὶ μετανοίας τὴν τρίβον, τὴν τεθλιμμένην καὶ στενὴν καὶ τραχεῖαν, χαρμονικῶς ὁδεύειν με ἐνίσχυσον, ἀγνὴ πλάτυνον ἐν θλίψεσι, τὴν στενὴν μου καρδίαν· πλούτισον ἐν πράξεσιν, ἀγαθαῖς τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ παθῶν στενώσεως αὐτὴν, εἰς πλατυσμὸν ἀπαθείας ἐξάγαγε.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Εγὼ Παρθέने, ταῖς ἀνομίαις ὑπερβέβηκα, πάντας τοὺς πρὸ νόμου Πάναγνε ἀληθῶς, καὶ ἐν νόμῳ ἡ κυήσασα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῶν πταισμάτων μου σκότος ἀφάνισον.

Φθαρέντα κόσμον, ἀνακαινίζεις Μητροπάρθενε, Κόρη ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον· διὸ νῦν φώτισον, τῆς ψυχῆς μου τὰ ὅμματα δέομαι.

Σβραιοτάτην, Κυριοτόκε καὶ ὁλόφωτον, νῦν μου τὴν ψυχὴν ἀπέργασαι, ἡ φρικτῶς τοῦ Πατρὸς ἀποκυήσασα, σὺ τὸ ἀπαύγασμα, καὶ φῶς αἰδίου με ἐμπλησον.

Τὴν συντριβὴν μου, τὴν ψυχικὴν θεράπευσον Μαριάμ, ὄχημα φωτός, καὶ δίδου μοι πρὸς τὸ φῶς, τοῦ υἱοῦ σου τὰς πορείας μου, ποιῆσθαι πάντοτε· ἵνα βλέψω τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ὡδὴ, η'. Χεῖρας ἐκπετάσας·

Ιδὼ σου τὸ φῶς τῶν πρεσβειῶν, ἡ φῶς κυήσασα, βροτοῖς τὸ ἄρρητον, καὶ τὰς αἰσθήσεις μου ἄχραντε, τῆς ψυχῆς καταφωτίζουσαν· καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ δεινόν, σκότος ἐξαίρουσαν ἵνα κράζω· φωτοκυῆτορ χαῖρε Πανάμωμε.

Σκότος τῶν παθῶν μου φωτεινὴ, νεφέλη ἔμφυχε, Μαρία Πάναγνε, τῇ φωτοφόρῳ σου φώτισον, ἱεσιὰ μητροπάρθενε· καὶ καταλάμπρυνον τὸν νοῦν· ἵνα σωζόμενος ἀνακράζω· φωτοκυῆτορ χαῖρε πανάσπιλε.

Ολβιος καὶ πλήρης φωτισμοῦ, ἡ σὴ πανάχραντε, πρεσβεία πέφυκε, τοῦ Κόσμου πάντα τὰ πέρατα, φωταυγίζουσα πανύμνημε, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, καταλαμπρύνουσα τῶν βοώντων· Φωτογεννῆτορ χαῖρε ἀμόλυντε.

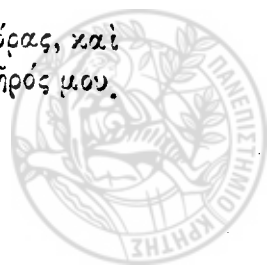
Υμνος σοι ἐπάξιος οὐδεὶς, προσενηχθήσεται Κόρη ὁλόφωτε· σὺ γὰρ πανάχραντε τέτοκας, φωτοδότην ὑπὲρ ἔννοιαν, καταφωτίζοντα ψυχὰς, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῶν βοώντων· φωτοκυῆτορ χαῖρε Παντάνασσα.

Ὁ Βίρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔρραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐραταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα.

Ὡδὴ, θ'. Αἶθος ἀχειρόμητος.

Αχραντε φωτώνυμε Κόρη, τῇ φωτοφόρῳ σου πρεσβεία, φώτισον νοός μου τὰς κόρας, καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας τοῦ σώματος· ἵνα τὸ φῶς θεάσωμαι, τοῦ φωτοδότου καὶ Σωτῆρός μου.

Μόνος ὑπερέβην Παρθένε, τῶν γηγενῶν τὴν πᾶσαν φύσιν, ἐν ταῖς ἀσωτίαις καὶ ὥφθην, κτηνῶν ἀλόγων ἀνοητότερος· ἀλλὰ φωτὶ με δέομαι, τῶν πρεσβειῶν σου φωταγώγησον.

Ημαρτον ὁ τάλας Παρθένε, ὑπερβαλλόντως ἀλλὰ σύ με, φώτισον καὶ ῥύσαι τοῦ σκότους, τοῦ αἰωνίου καὶ καθοδήγησον, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἄρρευστον, καὶ τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν.

Νύμφη παναμώμητε, χαῖρε· χαῖρε ἀνύμφευτε Παρθένε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ δέξα καὶ Ἀποστόλων χαῖρε τὸ καύχημα· χαῖρε μαρτύρων στέφανε· καὶ τῶν ὁσίων ἀγαλλίαμα.

Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα, τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον· καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα· Χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· καὶ Εὐας ἡ λύτρωσις· Χαῖρε κλίμαξ νοητῇ, τοὺς θνητοὺς ἡ ἀνάγουσα, πρὸς οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν χαῖρε κράτος, ὀρθοδόξων βασιλέων, καὶ ἁρδαγῆς φυλακτήριον.

Χαῖρε Κόρη Πανάμωμε, Ἱερέων ἀγλαΐσμα· καὶ βασιλευόντων χαῖρε διάδημα· Χαῖρε τοῦ αἵμου ἡ νέκρωσις· Χαῖρε ἱλαστήριον· Χαῖρε βάθος λογισμοῖς, ἀνθρωπίνοις ἀμέτρητον· ὕψος ἁρρήτον· ἡ χαρὰ τῶν πενθούντων· Χαῖρε σκέπη, τῶν πιστῶς σοὶ προστρεχόντων, καὶ δεομένων σου ἄχραντε.

Χαῖρε πάσης τῆς κτίσεως, θαυμαστὸν δημιούργημα· τῆς Θεολογίας χαῖρε ὑπόθεσις· δογματικῆς χαῖρε ἔσχατον, ἄτομον τῆς φύσεως· Χαῖρε ἡ ἀκροστιχίς, τῶν Γραφῶν καὶ προφφητειῶν, θείων Πάναγνε, χρησιμοδότις, καὶ ἑκβάσις τελεία· Χαῖρε δι' ἧς προσκυνοῦμεν, μίαν Τριάδος Θεότητα.

Καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά μου, καὶ διάνοιαν Πάναγνε, σοὶ τῇ Θεομήτορι προσανέθηκα· τῇ μὲν τὰ πρόσφορα αἰτήσαι· τοῦ δὲ τὰ σκληρτήματα, ἀπονέκρωσον τὴν δέ, φωτὶ θείῳ σου λάμπρυνον, ἵνα εὐθυμος, ἐνοπτρίζωμαι δόξαν τῆς Τριάδος, καὶ ἀπαύστως μεγαλύνω, σὲ τὴν ὀλόφωτον Δέσποιναν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

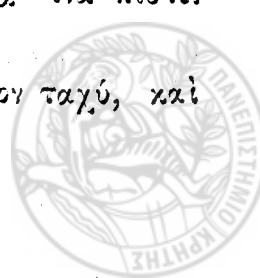
ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ,

Ωδὴ, α'. ἦχος δ'.

Τριστάτας κραταιούς.

ΥΠΕΡΦΩΤΕ λαμπάς, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης, τῆς ψυχῆς μου τὸν πυρσὸν, σθενύν-
μενον αἰεὶ, ῥαθυμία ὑπάναψον, θείων ἔργων τῷ ἐλαίῳ, Παναγία ἐπάρδουσα· ἵνα πίστει
καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ραντίσασα σεμνή, μετανοίας ὑσώπω, τὴν ῥυπῶσάν μου ψυχὴν, καθάρισον ταχύ, καὶ

τοῖς δάκρυσι πλύνασα, λεύκανον ὑπὲρ χιόνα, νοητὴν εὐφροσύνην μοι, ἀκουτίσασα καὶ ἀγαλλίασιν.

Η πόλις τοῦ Θεοῦ· τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγὲς κειμήλιον σεπτὸν, Θεοτόκε Πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Μακάριός ἐστιν, ὁ λαὸς Θεοτόκε, ὁ δοξάζων σε Θεοῦ, μητέρα ἀψευδῆ, καὶ αἰεὶ μακαρίζων σε, ἄχραντε καθὼς προεῖπας, ἱερῶς προφητεύουσα, ὀπηνίκα Χριστὸν ἐνδον ἔφερες.

Ὡδή, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σὲ ἡ σοφία, τοῦ Θεοῦ καθαρώτατον σκήνωμα, εὐραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων σεσάρκωται, καὶ μετὰ τὴν κύησιν ἀφθορον ἔδειξεν.

Σὲ ἐν ἡμέρᾳ, τῆς φορικτῆς ἐξετάσεως εὐροίμι, προστασίαν ἀψευδῆ, καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, ὁξείαν ἀντίληψιν Θεογεννήτρια.

Σὲ προστασίαν, Παναγία παρθένε κεκτήμεθα· μεταποίησον ἡμῶν, εἰς χαρμονὴν τὴν κατήρειαν, καὶ θλίψεως λύτρωσαι γεννώσης θάνατον.

Σὺ Παναγία, ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, καθαγίασον ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε τὴν παμμακάριστον.

Ὡδή, δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Στακτὴ θεία καὶ κασσία, ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, Παναγία Κόρη· χάριτες ἀγνείας ἡδύπνοοι, εὐωδιάζουσαι κόλποις τοῦ Γεννήτορος, τὸν καθημένον, ἐπὶ τοὺς σοὺς κόλπους ἤγαγον.

Η Βασίλισσα παρθένος, ἡ Θεὸν σωματώσασα· ἡ χρυσῇ λυχνίᾳ, λάμψον μετανόιας ἀκτῖνά μοι· ἡ τοῦ ἡλίου νεφέλῃ φωταγώγησον, τῆς καρδίας μου, τὰ νοητὰ αἰσθητήρια.

Η ἀγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι εὐδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τῷ Πατρὶ ὁμοούσιος, οἶκόν με δεῖξον Παρθένε θεῖον Πνεῦματος, τὸν κραυγάζοντα· Δόξα ἀγνὴ τῇ κυήσει σου.

Απειρόγαμε Μαρία, τὸ γλυκύτατον ὄνομα· καὶ ὑπὲρ χρυσίον, λίθον τε πολὺ τιμιώτερον· ὁ πολυτίμητος πλοῦτος καὶ ὑπέρτιμον, χρῆμα σῶσόν με, τὸν ἐπὶ σὲ καταφεύγοντα.

Ὡδή, ε'. Ἀσθεῖς οὐκ ὀφνται.

Ρυομένη ράνηθι ἐμέ τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων εἰσοδοποιῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων καὶ περιστάσεων, τὸν πιστῶς ὑμνοῦντά σε, Θεοτόκε αἰετάρθενε.

Η τὸν θεῖον ἄνθρακα κυήσασα σαρκί, τῶν παθῶν μου ἡδονῶν, τοὺς φλογώδεις ἄνθρακας δρόσῳ κατὰσβεσον, τοῦ ἐλέους Δέσποινα, τῆς ἀφάτου εὐσπλαγχνίας σου.

Τὴν ψυχὴν μου φύλαξον ὡς Κόρην ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ σκέπῃ σου ἀγαθὴ τῶν πτερύγων ἄχραντε, καὶ τῶν πνευμάτων με πονηρίας λύτρωσαι, τιμωρίας καὶ κολάσεως.

Εν ὅλῃ καρδίᾳ μου Θεοτόκε ἀγαθὴ, ἐξομολογεῖσθαι τῷ λυτρωτῇ, τὴν ἐμὴν ἀγάθυνον ψυχὴν ταλαίπωρον, ἐξωθοῦσα πώρῳσιν, τῆς καρδίας μου Πανάμωμε.

Ὡδή 5. Ἐβόησε προτυπῶν.

Εμφύτευσον, τῇ ψυχῇ μου ὡς ξύλον πολύφορον, θεῖον φόβον, καὶ καρπὸν ἐνεγκεῖν καταξίωτον, ἀρετῶν ὃ ἔσω, ἐξ ὧν τρέφεται ἄνθρωπος Δέσποινα.

Ανάτειλον, μετανοίας ἀκτῖνά μοι Δέσποινα· καὶ τὰ νέφη πονηρῶν λογισμῶν διασκέδασον, ἡλίου νεφέλη, τοῦ τῆς δικαιοσύνης πανάμωμε.

Κατεύνασον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄγριον κλύδωνα, καὶ τὴν ζάλην, πονηρῶν ἐννοιῶν ἐξάφανισον, ἡ βεβαία πάντων, προστασία καὶ σκέπη Πανύμνητε.

Επλήθυναν, ὑπερ ἄμμον θαλάσσης τὰ πταίσματα, τῆς ψυχῆς μου, καὶ ὡς φόρτος βαρὺς κατατρύχει με· ἀλλὰ σὺ Παρθένε, πρὸ τοῦ τέλους οἰκτεῖράσα σῶσόν με.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αγνὴ ἀπειρόγαμε, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς· πτωχῶν ἀντιλήπτρια, τῶν θλιβομένων χαρὰ· πενθούντων παράκλησις· ῥῦσαί με συσχεθέντα, πειρασμοῖς ἀδοκῆτοις· ἰασαί με νοσοῦντα, κατὰ σάρκα καὶ πνεῦμα· πρὸς σέ γὰρ κατέφυγον μόνη πανάχραντε.

Ὡδή, ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Αγιωσύνης ἱερόν· ἐλεημοσύνης χωρίον· δικαιοσύνης ἀληθοῦς, ἐνδιαίτημα Δέσποινα δέομαι, δικαιοῦσάσα σῶσόν με, δωρεὰν τὸν δικαιοῦντα Χριστὸν τεκοῦσα.

Εχεις τὸ δύνασθαι ἀγνὴ, πάντως ὡς τεκοῦσα Δεσπότην· τῆς Δεσποτείας με διὸ, ἡδονῶν καὶ παθῶν ἐλευθέρωσον· ἵνα κράζω τῷ τόκῳ σου· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, εὐσπλαγχνία βροτοῖς ὁμιλήσαντα, οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένην.

Ρῆξον πταισμάτων τὰς σειράς, τῇ σῇ Μητρικῇ παρρησίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελωδούντων τῷ τόκῳ σου πάναγνε· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

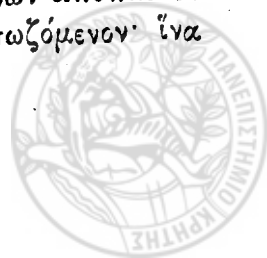
Ὡδή, η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, Παρθένος πέφνηας, ἄνθος βλαστήσασα, τὸν παντοδύναμον Κύριον, τὸν ἡμᾶς εὐωδιάσαντα, καὶ τὴν ὁσμὴν τὴν ἑαυτοῦ πᾶσι παρέχοντα τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ανοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν Παράδεισος, καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος, καὶ θεοῦται ἀληθέστατα, Θεοχαρίτωτε ἀγνὴ, βροτῶν τὸ φύραμα ἀγνὴ τῶν βιώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρῆξον τὸν κλοιὸν μου τὸν βαρὺν, τῶν παραπτώσεων, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὴν καρδίαν μου σύντριψον· τὴν ψυχὴν μου καταλάμπρυνον· καὶ τοῦ νοός μου τὸ σαθρὸν στήσον καὶ ἁσφατον· ἵνα μέλπω, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νοσοῦσαν Παρθένε τὴν ἐμήν, ψυχὴν θεράπευσον, καὶ τὸν ἐνόντα μοι, παθῶν ἀπόπλυνον βόρβορον, καὶ τῷ βήματι παράστησον, τοῦ Πάντοκράτορος Θεοῦ ὄλον σωζόμενον· ἵνα μέλπω· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζώσαμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ, θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων, τῶν ἐπὶ σοὶ ἐγκαυχωμένων· σὺ ἡ εὐφροσύνη τοῦ κόσμου· καὶ θυμηδία ἡμῶν τῶν δούλων σου· σὺ γλυκασμός καὶ ἔφσεις, τῶν σὲ ὑμνούντων Μητροπάρθενε.

Υμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκαστόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας· ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Παρθὴς Χερουβὶμ ἀνωτέρα· καὶ οὐρανῶν ὑψηλότερα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον τέξασα, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναῖδιον τῷ Πνεύματι.

Δέσποινα ἁγία Παρθένε, σὺ δωρεὰν οἰκτείρησόν με· οὐ γὰρ ἔχω ἄλλην ἐλπίδα. τῆς σωτηρίας δι' ἧς σωθήσομαι, εἰμὴ τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ τὴν βοήθειαν καὶ σκέπην σου,

Προσόμοια.

Ὁ ἐξ ὑψίστου.

Χαῖρε φωτὸς καθαρώτατον δοχεῖον· Χαῖρε στύλε πύρινε τὸν νοητὸν Ἰσραὴλ, ἔνδον εἰς θεῖαν κατὰπαυσιν, εἰσάγων μόνη· Χαῖρε νεφέλη τὸν μέγαν ἥλιον, κόσμῳ διαυγάσασα καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον, φῶς τοῖς ἐν σκότει καθεύδοντας, τῆς ἀγνωσίας, μεταβιβάσασα Θεοτύμφειτε· Χαῖρε Παρθένε· Χαῖρε Πάνσεμνε· Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε παιδρὸν ἐνδιαίτημα Κυρίου· Χαῖρε θρόνε πάγχρυσε· Χαῖρε λυχνία χρυσῇ· Χαῖρε κογχύλη ἡ βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων, τῷ βασιλεῖ πορφύραν θεότευκτον· χαίροις πόλεις ἔμφυχε· τίμιε στέφανε· καὶ κραταιὸν περιτείχισμα, βασιλευόντων, ἐν εὐσεβείᾳ χαῖρε ἀνίκητον, στρατευομένων θάρσος Πάναγνε· Χαῖρε πύλη Κυρίου Πανύμνητε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαῖρε ναὶ πανυπέρτιμε Κυρίου· χαῖρε θεία τράπεζα ἄρτον βαστάσασα· Χαῖρε ἀπότιστος ἄμπελε, τὸν γλυκὺν βότρυ, ἡ ἐκβλαστήσασα· χαῖρε ἡδιστον, ἄσμα καὶ ἐντρύφημα τῶν οὐρανίων νοῶν· Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς φύσεως, Παρθενομῆτορ, τὸ ὠραιότατον καὶ πανεύοσμον· Χαῖρε τὸ κρῖνον, τὸ κροκόλευκον, καὶ ἡδύπνοον· χαῖρε Παράδεισε, τῆς τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου· Χαῖρε κόσμε πολυέραστε.

Εξαγορεύω ἀγνή σοι Θεοτόκε, τὰ δεινὰ μου πταίσματα· εἰ γὰρ καὶ κρύψω αὐτὰ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοιγομένων, τῶν βίβλων πάντως φανερωθήσονται· ὅμματα ἐρρύπωσα βλέπων τὰ ἄτοπα· χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχροουργίαις· σῶμα ἡχρείωσα ὁ ταλαίπωρος, καὶ τὴν ψυχὴν μου ἐτραυμάτισα, ἁμαρτίαις, ἐλέησον οἰκτεῖρον· καὶ μερίδος με δεῖξον, σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Κανὼν τέταρτος Παρθένῳ Μητροφάνους.

Ὡδὴ, α'. ἤχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

ΚΥΡΙΩΣ καὶ ἀληθῶς γεγέννηκας, Θεὸν καὶ Κύριον· καὶ Θεοτόκος μόνῃ ἀληθῶς, καὶ κυρίως ἐκλήθης ἀγνή· διὸ πιστῶς γεραίρομεν, καὶ κατὰ χρέος σε δοξάζομεν.

Αστὴρ ὁ τοῦ Ἰακώβ ἀνέτειλεν, ἐκ σοῦ πανάχραντε, ὁ ἀριθμῶν τὰ πλήθη ὡς Θεός, τῶν ἀστέρων διὸ ταῖς αὐτοῦ, μαρμαρυγαῖς ἀπέλασον, τῆς ἁμαρτίας μου τὴν ζῴωσιν.

Νυμφῶνα τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, ἀγνή πανάχραντον, καὶ λογικὸν γινώσκων σε σαφῶς, ἱκετεύω ῥυθῆναί με, παθῶν σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Πρὸς κλίμαξ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀφίξεως, τοῦ παντοκράτορος· δι' ἧς Θεὸς κατήλθεν ἐπὶ γῆς, ἐκ γηϊνῶν παθῶν τῆς σαρκὸς, πρὸς οὐρανὸν ἀνύψωσον, καὶ πρὸς Θεόν με χειραγώγησον.

Ὡδὴ, γ'.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νάουσα κρήνη, θλιβομένοις παράκλησιν πέφηνας· διὸ Δέσποινα κάμοι, πρεσβευτικῶν σου ναμάτων ῥοήν, βλῦσον καὶ κατάσβεσον παθῶν τὴν κάμιναν.

Τραυματισθέντα, λογισμῶν ἐξ ἀτόπων θεράπευσον, ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν, ἰασαμένην πληγὴν χαλεπὴν· τὸν ταύτης γὰρ τέτοκας πλάστην καὶ Κύριον.

Εν τῷ πελάγει, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων πανάμωμε, καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, κλυδωνιζόμενον τάχει πολλῷ, λιμένι καθόρμισον σῆς ἀντιλήψεως.

Τὸν ὡς ἐν πόκῳ, ὑετὸν θεϊκὸν ἐν τῇ μήτρᾳ σου, δεξαμένην τὴν ἐμὴν φλογιζομένην πυρὶ τῶν παθῶν, καρδίαν ἐπόμβρησον ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Ὡδὴ, δ'.

Ἐπαρθέντα σε.

Απὸ μύρων τοῦ υἱοῦ σου τῶν ἐκβλυζόντων, ὁσμὴν ζωῆς τοῖς ἅπασιν, μῦρον ἀπαθείας, βλῦσον τῇ ψυχῇ μου ἀγνή, καὶ πάντα τὸν βόρβορον τῶν παθῶν αὐτῆς ἐξαφάνισον.

Ρυπαθέντα με τοῖς σπίλοις τῆς ἁμαρτίας, τῶν πρεσβειῶν σου ῥάντισον ὑσώπῳ καὶ πλύνον, καὶ τοῦ μολυσμοῦ τῶν παθῶν, καθάρισον Δέσποινα, καὶ δείξον Χριστοῦ οἰκητήριον.

Τὴν γραφεῖσάν σε δακτύλῳ τῷ θείῳ βίβλον, ἐσφραγισμένην Πάναγνε λιτάζω δακτύλοις, γράψον μοι· τῶν σῶν πρεσβειῶν, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ο ἐπ' ἁκρων τῶν ὀρέων ἁγίων πάντων, οἶκος Θεοῦ γενόμενος, ὡς πρὶν ὁ Προφήτης, ἔφη-
σε Χριστοῦ καθαρὸν, ἀνάδειξον οἶκόν με, Δέσποινα ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσιν.

Ὡδή, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ δρόσον Ἀερμών, ἐν Σιών καταβαίνουσαν, γινώσκων Θεοκυῆτορ, δυσωπῶ κατασβέσαι,
τὴν τῶν παθῶν μου κάμινον.

Παράδεισος ζωῆς, Θεοτόκε ὑπάρχουσα, θανάτου τῆς ἁμαρτίας, καὶ παθῶν πολυτρόπων,
ἐκλύτρωσαί με τάχιον.

Αλάστρον ἁγνῆ, νοητὸν σὺ ὑπάρχουσα, τοῦ μύρου τοῦ κενωθέντος, ἐπὶ γῆς οὐρανόθεν,
κάμει νῦν εὐωδίασον.

Ρεύσαντα πρὸς φθορὰν, ἀνεκτήσω τὸν ἄνθρωπον, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, καὶ τῆς πρὶν
ἀφθαρσίας, Παρθένε κατηξίωσας.

Ὡδή, ς'. Θύσω σοι.

Θάλαμος, δεδοξασμένος ἐνδοξε Δέσποινα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γεγονώς ἐδόξασας τοὺς
ἀνθρώπους· διὸ δόξης, ἀκηράτου κάμει καταξίωσον.

Εστησας, τὴν φθορὰν νεμομένην τῆς φύσεως, δι' ἀκραιφνοῦς ἀφθορίας· ἀλλὰ στήσον ἁ-
ραντε καὶ παθῶν μου, τοὺς χειμάρρους, καὶ σαρκικοῦ φρονήματος ῥύακας.

Νέκρωσον, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις τοῦ σώματος, καὶ τὴν σκιρτῶσάν μου σάρκα, τῷ νοῒ
ὑπόταξον ὥσπερ πῶλον, χαλινοῦσα, τοῖς ἱμᾶσιν ἁγνῆ σῶν δεήσεων.

Νομίμων, ἀπεκύησας δίχα Πανάμωμε, τὸν ἀληθῆ νομοθέτην· ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς ἁ-
μαρτίας, τὴν ψυχὴν μου, τροπουμένην οἰκτεῖραι καὶ σῶσαί με.

Κάθισμα. Ὁ ὑψωθείς.

Η ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανοὺς τεταμένη, αὔλος κλίμαξ μυστικῶς προετύπου, τὴν λογικὴν
καὶ ἐμψυχὸν σε κλίμακα· σὺ γὰρ τὸ μεσότειχον, τοῦ φραγμοῦ καθελοῦσα, ἤνωσας πανύ-
μνητε, τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, τὸν οὐρανὸν συνάψασα τῇ γῇ, καὶ τοὺς βροτοὺς τοῖς Ἀγ-
γέλοις συμμίξασα.

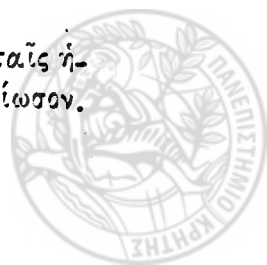
Ὡδή, ζ'. Ἐν τῇ κελύμῳ.

Ωs πυριφόρος, καὶ θεοδόχος οὔσα βᾶτος ἁγνῆ, φλέξον λογισμῶν ἀκάνθας τῶν πονηρῶν,
τὴν ψυχὴν μου δὲ καταύγασον, καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἄβυσσον ξήρανον.

Μεγαλωσύνην, ἐκ τοῦ αἰῶνος μόνη καὶ θεϊκὴν, δόξαν σὺ προδήλως εὔρες ἐπὶ τῆς γῆς,
οὐρανὸς φανεῖσα δεῦτερος· σὺ οὖν κατάργησον, τοὺς μεγαλάρχους ἐχθροὺς μου δαίμονας.

Η θεία κρήνη, τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ ἀγαθότητος, βλῦσον δαψιλῶς μοι πλοῦτον σῶν σικ-
τιμῶν, καὶ τὸν ῥύπον τῶν πταισμάτων μου, ἐναποκλύνασα, τὴν τῆς σαρκὸς κατὰσβε-
σον πύρρῳσιν.

Τὸν ἐκ Θεοῦ μοι, χορηγηθέντα πλοῦτον Πνευματικόν, πρώην Ἰῶν ἀσώτως πάντα ταῖς ἡ-
δοναῖς, κατηγάλωσα τοῦ σώματος· ἀλλ' ὡς τὸν ἄσπικτον, ταῖς σαῖς λιταῖς Παρθένε δικαίωσον.

Ὡδή, η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ρῆξον τῶν πταισμάτων μου σειράς, καὶ τὰς τοῦ σώματος, ὁρμὰς ἀνάστειλον· τῆς πονηρίας δὲ σύγκοπον, ἐνθυμήσεις καὶ καθάρισον, ἐκ τῶν κρυφίων λογισμῶν, τάχει τὸν δούλόν σου Θεοτόκε, πάντων προστατίς πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Ορος τοῦ Θεοῦ τὸ ἐμφανές, καὶ ἀλατόμητον, καὶ πῖον ἄχραντε, δασὺ καὶ σύσκιον σκέπασον, πυκασμῷ με σῶν δεήσεων· καὶ ἐκ παγίδος θηρευτῶν, ῥύσαι καὶ φύλαξον ἀπὸ βέλους, δαιμονιώδους αἰσχροῶν ἐνθυμήσεων.

Φόβον με τὸν θεῖον συλλαβεῖν, καὶ Πνεῦμα Δέσποινα, τῆς κατανύξεως, ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου ποίησον, καὶ τεκεῖν βίον ἐνάρετον, καὶ φοβερὸν τοῖς πονηροῖς, δαίμοσιν ἄχραντε καὶ τῆς θείας, δεῖξον Ἀγγέλων χορείας συνόμιλον.

Ανοιξόν μοι πύλη τῆς ζωῆς, τὰς θύρας τάχιον τὰς τῆς ἐλπίδος μου, καὶ καθοδήγησον ἄχραντε, πρὸς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, δεῖξον τὸν δούλόν σου κληρονόμον, θείας τε δόξης ἁγίων συμμετόχον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκῳ ἔσφαξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα

Ὡδή, θ'. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν ἀγνή τοῦ δούλου σου, καὶ συντόμως προκατάλαβε, καὶ τῶν λυπούντων καὶ κακούντων, ἐχθρῶν τῶν ἀοράτων με λύτρωσαι, καὶ σῶσον ἐξ ἀναγκῶν καὶ τῶν θλίψεων, καὶ πολυτρόπων περιστάσεων.

Ολον με πληγαῖς ἁμαρτιῶν ὑπάρχοντα, τραυματίαν καὶ κατόδυνον, ἴασαι πάναγνε Παρθένε καὶ ῥύσαι πονηρῶν ἐνθυμήσεων, ἡ Λόγον τὸν παντοδύναμον τέξασα, τὸν ἀγαθόν τε καὶ φιλόανθρωπον.

Ἐπὲρ τοῦ πεπόντος πρὶν Ἀδὰμ εἰς θάνατον, τῷ θανάτῳ προσωμίλησεν, ὁ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, δεσπόζων σὸς υἱὸς ὑπεράγαθε· διό με τῆς τῶν παθῶν παραπτώσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐξανάστησον.

Σῶσον Θεοτόκε τὸν εἰς σέ προστρέχοντα, ἐκ κινδύνων καὶ συμπτώσεως, τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ζάλης, τῶν σαρκικῶν παθῶν καὶ τοῦ κλύδωνος· καὶ βίου τῶν δυσχερῶν καὶ τῶν θλίψεων, καὶ τῆς μελλούσης κατακρίσεως.

Προσόμοι- Ἐδωκε σημείωσιν.

Χαῖρε καθαρώτατον, τοῦ βασιλέως παλάτιον· Χαῖρε νόμῳ ἀκήρατε· Χαῖρε βάτε ἄφλεκτε· Χαῖρε θεία σκέπη πάντων προστατία· Χαῖρε ἀρόλυντε σκηνή· Χαῖρε Κυρία πάσης τῆς χτίσεως· χρυσοῦν θυμιατήριον· Χαῖρε πανθαύμαστε Δέσποινα· Χαῖρε θεῖε παράδεισε, ζωῆς ξύλον βλαστήσασα.

Χαῖρε τιμιώτατον, καὶ χρυσαυγές ἐνδιαίτημα, τοῦ ὑψίστου πανύμνητε, καὶ μήτηρ ἀνόμμευτε· Χαῖρε θεῖον τεῖχος, ἀπείρανδρε Κόρη· Χαῖρε λυχνία φωτεινὴ παντὸς τοῦ Κόσμου χαῖρε ἐξίλασμα· τὸ ἄνθος τὸ τῆς πίστεως· Χαῖρε τυράννων θρασυτίτα, τῇ ἀμάχῳ

δυνάμει σου, εὐσθενῶς καταράσουσα.

Χαῖρε ἡ πανάμωμος, ἀμνάς Χριστοῦ ἀρχιεπίμενος· Χαῖρε κρήνη ἀένναε, ἀμβροσίας ρέουσα, νεκταρῶδες κράμα· Χαῖρε μυροθήκη, τοῦ νοητοῦ μύρου χρυσῇ, τὴν δυσωδίαν εὐωδιάζουσα, παθῶν χαῖρε ἀπείρανδρε, Ἀγγέλων τίμιον ἄγαλμα· καὶ βροτῶν ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς δοξαζόντων σε.

Πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου, ὁ δυστυχὴς καὶ πανάθλιος, ἐπὶ σέ ἀνατίθην, πανάχραντε Δέσποινα ὁλοφύχῳ νεύσει· μὴ με ἀπορρίψης, ἀπὸ προσώπου σου ἀγνή, μηδὲ βδελύξη με τὸν ἀνάξιον· μὴ σπλάγχνα σου φιλάνθρωπα, κλείσῃς μοι· Μήτηρ φιλάγαθε· ὅτι ἄλλαν οὐ κέκτημαι, προστασίαν ὁ δοῦλός σου.

Τ Η ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ ΚΑΙ ΓΡΑΠΤΟΥ.

Ἐχὼν ἀκροστιχίδα ταύτην.

Αἰῶν ἀπαρχὰς εἰσάγω σοι Κυρία. Θεοφάνης.

Ὁδὴ, α΄. ἤχος δ΄. Ανοίξω τὸ στόμα μου.

ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ· Δέσποινα, διπλὴν πεντάδα συνέτισον· δεκάχορδον ὄργανον δεῖξον σῇ χάριτι, τὴν ὑπέρχρονον, σοφίαν ἢ τεκοῦσα· ἀρμόνιον ὅπως σοι ἄσω μελωδήμα.

Ισχυῖ Πανάμωμε, βουλῆς μεγάλης ὁ Ἄγγελος· ὁ πάντα στησάμενος, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὸ πρῖν, ἐπεδήμησεν, ἐκ σοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ σχίσας τὸν κώδικα λύσιν δεδώρηται.

Νεφέλην σε ἔμφυχον, τοῦ Πατρικοῦ ἀπαυγάσματος, γινώσκωμεν Δέσποινα, ἀνατολὴν τοῦ φωτός, τοῦ φωτίσαντος, ἡμῶν τὴν ἀκοσμίαν, καὶ πάντας ἐλκύσαντος πρὸς τὰ οὐράνια.

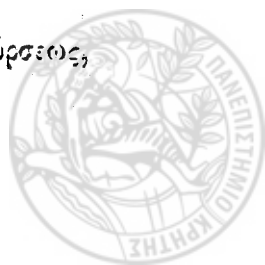
Πράξης ἀσύγκριτος, κόσμος τῶν ἄνω δυνάμεων, καὶ πάσης τῆς κτίσεως, Θεογεννήτορ, ἀγνή· ἢ θεώσασα, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄδην νεκρώσασα μόνῃ τῷ τόκῳ σου.

Ὁδὴ, γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Νενίκηνται φύσεως οἱ ὄροι, καὶ λέλυνται νόμοι φυσικοὶ, τῇ ὑπὲρ νοῦν λογιείᾳ σου, Παρθενομῆτορ ἄχραντε· ἐκ σοῦ γὰρ ὁ ἀνείδεις, σαρκὸς τὸ εἶναι προσεῖληφεν.

Αμίαντον κλίνην Σολομών σε, κατείδεν ἐξήκοντα σοφοῖς, πυργυρουμένην Δέσποινα, ἐν ἑγῇ Θεὸς τὸ πρόσλημμα, ἀνακλιθεὶς προσέλαβε, καὶ τοῖς βροτοῖς προσωμίλησεν.

Πορφύραν ἀγνῶν σου ἐξ αἱμάτων, ὁ λόγος φορέσας τοῦ Θεοῦ, δίχα τροπῆς καὶ φύσεως,

καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν γύμνωσιν, καλύψας περιέβαλε, τὴν θεϊκὴν ὡραιότητα.

Αστέκτου Θεότητος χωρίον, καὶ πόλις ἡ ἑμψυχος Θεοῦ, σὺ ὤφθης Παναμώμητε, ἐν ἣ με-
γάλα εἰργασται, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως, ἃ ἐξ αἰῶνος οὐκ ἤκουσται.

Ὡδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος.

Ρεῖθρον ζῶν ἀθανασίας, οἷα κρήνη πηγάσασα, τὸ τῆς εὐσπλαγγνίας, νέκταρ τὸ γλυκὺ
καὶ χρυσόρρειθρον, τοὺς φλεγομένους ἐν δίψει ἡ δροσίζουσα· ὁ Παράδεισος, ὄντως ὁ πάντερ-
πνος Δέσποινα.

Χρυσουργίζουσιν λυχνίαν, ἐπταφώτοις χαρίσμασι, σὲ ἐκ παντὸς γένους, ἥλιος Χριστὸς
ἐξελέξατο, καὶ κατελθὼν τῶν ἀδύτων ἐνυμφεύσασο, ἀπειράνδρως τὴν σάρκα βροτῶν εἰς ἀ-
νάπλασιν.

Συνοχέα ἀποτίκταις, τοῦ παντὸς τὸν συνάψαντα, εἰς ταυτὸ τὰ ἅκρα, καὶ τὰ διεστῶτα
ἐνώσαντα· δι' ἧς τὰ ἄνω τοῖς κάτω συγχορεύουσι, καὶ δοξάζουσι πάντα ὡς πρόξενον Δέσ-
ποινα.

Εργαστήριον τῶν δύο, τῆς ἐνώσεως φύσεων, σὺ ὑπῆρξας Κόρη, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον καὶ
ἐννοίαν, ἐξ ἧς ὁ πάντων Δεσπότης ἐξυφάνητο, οὐ τροπῇ ἀλλ' ἐνώσει φορέσας τὴν σάρκωσιν.

Ὡδὴ, ε'. Εἰς τὴν τὰ σύμπαντα.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις, ὑπάρχεις Παναμώμητε· ἔρεισμα στερρόν τῆς ἀληθείας· τῆς εὐ-
κληρίας ἡ ἐπανάκλησις· ἐν ἣ ἀνατίθηναι σεμνὴ, πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου, καὶ ζωῆς τὴν ἀ-
πόλαυσιν.

Σεμνὴ χαριτόπλοκος, σὺ εἶ φύσιν τὴν ἄστεκτον, κρύψασα Θεότητος ἐν μήτρᾳ, ἀναλ-
λοιώτως ἐν ὑποστάσει μιᾷ· δι' ἧς σαρκοφόρος ὁ Θεός, πᾶσιν ἀναδέδεικται, καὶ βροτὸς
ὑπερούσιος.

Γλυκεῖα σὺ θάλασσα, ἀλλ' ὅμως ἀδιάβατος, ἄρδην ἡ βυθίσασα τριστάτας, καὶ ἀναβά-
τας σὺν νοητῷ Φαραῶ· καὶ σώσασα νέον Ἰσραὴλ, πόλιν εἰς οὐράνιον, καὶ λιμένα γαλήνιον.

Ωραίως ὑπέρκεισαι, καὶ θαυμαστῶς ἐν κάλλεσι, νύμφη ἀσματίζουσα σοὶ κράζει· δι' ἧς
φοιτήσας, ὁ ἐραστὴς τῶν καλῶν, εὐγένισε Δέσποινα βροτῶν, φύσιν καὶ διέσωσεν, ἐκ χει-
ρὸς τοῦ ἀλάστορος.

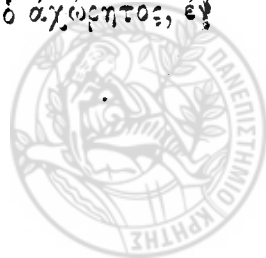
Ὡδὴ, ς'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Σοφίαν λόγον κηρύττομεν, υἱὸν τὸν τοῦ Πατρὸς προαιώνιον, ἐπισκηνώσαντα, οὐσιωδῶς
ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ τῇ ἀρίστῃ πλάσει ἡμᾶς θεώσαντα.

Οστήσας ὄρη τῷ νεύματι, σὲ ὄρος νοητὸν καθυπέδειξε, Θεοχαρίτωτε, ταῖς ἀρεταῖς ὃν
κατάσκιον· ἐξ οὗ αὐτὸς τὴν σάρκα κατελαξεύσατο.

Ιὼ δηχθεῖσα τοῦ ὄφους, τὸ γένος ἡ Προμήτωρ διώλεσεν, ἐκ σῆς δὲ Πάναγνε, ἀνερμυνεύ-
του κυήσεως, θεοῦται· πᾶσα φύσις τρόπῳ βελτίονι.

Κηρύττω βλέπων τὰ θαύματα, τὰ πέρα νοῦ καὶ γνώσεως Πάναγνε· πῶς ὁ ἀχώρητος, ἐν
σοὶ ἀρρέυστως κεχώρηται! πῶς χρηματίζει κτίσμα ὁ κτίστης Δέσποινα.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εχθροῖς παρατάχθητι, τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν· δεινῶς γὰρ ἐπέβησαν, τῇ κληρουχίᾳ τῇ σὴ·
Μαρία Παντάνασσα, ὅλεσον αὐτοχείρως, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύον
σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ θεῷ σου νύματι πάντας ἀφάνισον.

Ὡδὴ, ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Υπερίπταται, τὸ ξένον τῆς λοχείας σου, πᾶσαν διάνοιαν· σωματικῶς γὰρ γραφεῖς, ὁ φύ-
σει ἀπρόσιτος καὶ ἀπερίγραφτος, καθυπέγραψε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, Παναγία
Θεοτόκε.

Ρητορεύσεις, προφητόφθεγκται πεπλήρωνται, ἐν σοὶ Θεόνυμφε· τὸν γὰρ κοσμήτορα σὺ, τοῦ
Κόσμου γεννήσασα, πάντας ἐκόσμησας, καὶ ἐφώτισας, εὐλογημένη Πάναγνε, τῶν βρο-
τῶν ἡ σωτηρία.

Ισοδύναμον, Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι λόγον ἐκύησας, τὸν ἐν δυσὶν ἀγαθῇ, οὐσίαις ὑ-
πάρξαντα μίαν ὑπόστασιν· ὑπερύμνητε, εὐλογημένη Δέσποινα τῶν βροτῶν ἡ σωτηρία.

Αθεώρητον, βυθὸν κατανοοῦμέν σε, καὶ ὕψος ἀρρήτον, Παρθενομῆτορ βροτῶν, τὴν φύσιν
ὑψώσασα τῷ θεῷ τόκῳ σου· ὑπερύμνητε, εὐλογημένη Δέσποινα, τῶν βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ὡδὴ, η'. Παιδας.

Θεῖος θησαυρὸς πάσης ἀγνείας· καὶ σκηνῶμα παρθενίας θεοχάρακτον, ὧφθης Θεόνυμφευ-
τε· κρίνον εὐωδέστατον, τοῦ φυτουργοῦ τῆς Κτίσεως καὶ θεῖον τέμενος· διό σε τὴν Παρ-
θένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εσπερες τὸ πῦρ ὥσπερ ἡ βάτος, ἐν μήτρᾳ ἀφλέκτως τῆς Θεότητος, λύουσα Πανάμωμε,
Εὐας τὴν ἀπότισιν, καὶ ὀφειλὴν Πανύμνητε τῷ θεῷ τόκῳ σου· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦ-
μεν, καὶ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολον με ἀνείληπεν ἀρρέυστως, ἀτρέπτως καὶ ἀσυγχύτως καθ' ὑπόστασιν, λόγος ὁ παν-
τέλειος, ὅλον με ἐθέωσε, τῇ συναφείᾳ Δέσποινα ὅλως τῇ κρείττονι· διό σε τὴν Παρθένον ὑ-
μνοῦμεν, καὶ ὑπεριψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φύσεως φοιτήσας ὁ τεχνίτης, ἐξ ὅρους τῆς ἀνυμφεύτου Θεομήτορος, βρέφος ὑπομάζιον,
χερσὶ καθοράται νῦν, ταῖς μητρικαῖς φερόμενον, καὶ πάντας ἡγείρε, Μητέρα τὴν αὐτοῦ
ἀνυμνῆσαι, καὶ δοξολογῆσαι ὡς μόνην Θεοτόκον.

Ὁ Βίρμός.

Παῖδες εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡδὴ, θ'. Ἄπας γηγενής.

Αρμα φωτεινόν, τοῦ λόγου ὑπάρχουσα· ἄρμα πυρίμορφον· ἄρμα πολύνυμον, αὐλῶν
θρόνων ἄρμα ἀσύγκριτον, τοῦ θεϊκοῦ στηρίγματος ἄρμα χρυσόπλοκον, τοῦ υἱοῦ σου, ἄρμα
με ἀνάδειξον, ἀπαθείᾳ νοὸς Θεόνυμφευτε.

Νέον οὐρανόν, ὁ πάντων ἐπέκεινα σέ κατεσκεύασεν, οὐρανῶν ἀνώτερον, καὶ πάσας πό-
λου δυνάμεις ἔλαθε, καὶ κατελθὼν ἐνώκησεν ὅλος ἐν μήτρᾳ σου, ἀπορρήτως μὴ ἐκστάς
Θεόνυμφε, τῆς πατρῴας μονῆς ἢ τῆς φύσεως.

Ηλιος φαιδρός, ἐφίλησε Δέσποινα σοῦ τὸ ἀμόλυντον, καὶ κατενυμφεύσατο, ἀρρίτω λόγῳ εἰς ἀναζώωσιν, τῆς τεθνηκυίας φύσεως· ᾔθεν ἐκ πόθου σε, εὐφημοῦμεν πίστει καὶ γεραιόρμεν, θεϊκῆς ὡς αἰτίαν μεθεξέως.

Στῆσον τῶν παθῶν, τὸν σάλον Πανάμωμε ἐκ τῆς καρδίας μου· παῦσον τὰ σκιρτήματα, τὰ τῆς σαρκός μου· τὸν νοῦν ἐδραίωσον, πρὸς θεωρίαν αὐλον, καὶ λογισμῶν τὰς ὁρμὰς, τὰς ἀτάκτους τρέψον πρὸς ἀπάθειαν, καὶ μελλούσης ζωῆς καταξίωσον.

Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν.

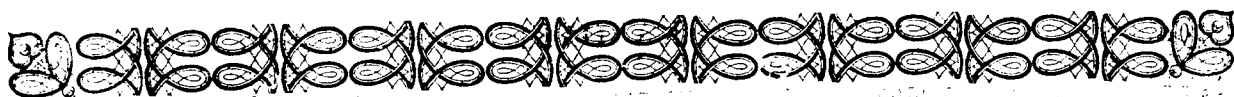
Χαῖρε θείων δυνάμεων, ἀγαλλίαμα Δέσποινα· Χαῖρε· Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα· Χαῖρε Μαρτύρων στεφάνωμα· ὁσίων τὸ καύχημα, Ἀσκητῶν Ἱεραρχῶν, Προφητῶν περιήχημα· ἀνωτέρα τε, ποιημάτων ἀπάντων Θεοτόκε· καὶ Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τὸ περιόρητον ἄκουσμα.

Χαῖρε σκήνωμα ἅγιον, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως· Χαῖρε Θεοτόκε· Χαῖρε πανάσπιλε· Χαῖρε λυχνία ὁλόφωτε· Χαῖρε πόλις ἔμφυχε· Χαῖρε γέφυρα θνηταῦς, πρὸς ζωὴν ἡ μετὰ-γουσα· Χαῖρε ἄμωμε, Παναγία Παρθέने· Χαῖρε μόνη τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῇ σῇ κυήσει ἐνώσασα.

Χαῖρε πύλη χρυσήλατε· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε· Χαῖρε ἀγλαόχρυσε θεία τράπεζα· Χαῖρε χρυσόπλοκε θάλαμε· χλαμὺς ἀλουργόχρως· Χαῖρε ἄρμα φωτεινόν· Χαῖρε σκήνωμα ἐνδοξόν· Χαῖρε τέμενος, ἀστραπόμορφον· χαῖρε τῆς ψυχῆς μου, ἡ εὐπρέπεια καὶ κάλλος Παρθενομῆτορ θεόνυμφε.

Μυριάκις Πανάμωμε, ὑπεσχόμην μετάνοιαν, τῶν ἐμῶν ποιήσασθαι, παραπτώσεων· ἀλλ' οὐκ ἔα με ἡ φαύλη μου, τῶν κακῶν συνήθεια· διὰ τοῦτό σοι βοῶ, καὶ προσκίπτω σὺν δάκρυσιν, καὶ σοῦ δέσμαι· ἐξελοῦ με ταιαύτης τυραννίδος, ἰδὼν γοῦσα πρὸς τὰ κρείττω, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΗΛΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΚΔΙΚΟΥ.

Ἐχων ἀκροστίχιδά,

Ἡλιοῦ παράκλησις τῇ Θεοτόκῳ.

Χωρὶς τῶν ὑστέρων Τροπαρίων.

Ὡδή, α'. ἄχος δ'. Θαλάσσης πὸ ἐρυθρίον.

Η ΜΟΝΗ ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσιν, ὑπερασπίζουσα, τῶν ὑπὸ σκέπην πάναγνε τὴν σὴν, προστρευγόντων θερμότατα, δέχου ὡς ὑπεράγαθος, τὴν ἐκ καρδίας μου παράκλησιν.

Αἰμένα ἐρευρηκώς σε ἄκλυστον, ὁ ἀσυνείδητος, τὰς τῶν κινδύνων τε καὶ ἀναγκῶν, προσβολὰς ἀποκρούομαι, καὶ εὐχαρίστως ἄδω σοι, τὴν ὑμνωδίαν ἀεσπάρθενε.

Γλέω καὶ εὐμενεῖ σου ὄμματι, Θεογεννήτρια, ἐν περιστάσει καὶ ἐν σύμφροσά, συσχεθέντα ὀρώσά με, τάχιον ἐλευθέρωσον· σὲ γὰρ αἰτούμαι βοηθῆσαί μοι.

Η Εὖα τῆς καταδίκης σέσωσται, καὶ ὁ Ἀδὰμ διὰ σοῦ μεθ' ὧν καί γ' ὦ, προσπίπτω σοι ἀγνή· τὰ τῆς λύπης μου δάκρυα, νῦν εἰς χαρὰν μετάβαλε, καὶ τῶν κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Ὡδή, γ'. Τόξον δυνατῶν.

Οπλον ἀρράγες καὶ τεῖχος σε, κεκτημένος τρέπω τῶν ἐναντίων τὰς ράλαγγας· καὶ ὤν σου τὰ μεγαλεῖα Θεοτόκε ἀπειρόγαμε.

Υλὴν σκεδαννύεις θλίψεων, καὶ κατασθεννύεις τῆς ἀπογνώσεως ἑλκυσμα· τίς γὰρ ἄλλος ὡς σὺ Παρθέने, πλὴν Κυρίου παντοδύναμος;

Πρόσχε τῇ κραυγῇ τοῦ δούλου σου, τῆς σῆς δευμένου ἐπικουρίας Μητρόθεε· ἡ ἐλπίς μου εἰσάκουσόν μου, καὶ κατὰσπευσον τοῦ σῶσαί με.

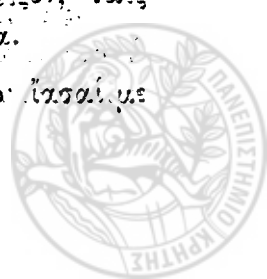
Νεῦσον ἀγαθὴ σωθῆναί με· τὸν γὰρ θεῖον νεύματι τὸ πᾶν περιάγοντα, ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Ὡδή, δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Αναιρούσα τοὺς ἐχθραίοντάς μοι ματαίως, ὡς τὴν ψυχὴν μου σπεύδοντας δεινῶς σύλλαβέσθαι, φύλαξόν με Δέσποινα, ἐν σοὶ ἀνεπίβουλον· ἵνα γηθοσύνης δοξάζω σε.

Ρυσμένη με ἐκ γλώσσης δολιολάλου, ἡ ἀγαθὴ προστάτις μου ἀπρόσκοπον δειξόν, ταῖς τοῦ βίου πράξεσι· πολλὰ γὰρ καὶ δύνασαι, ὡς τοῦ κτίστου μήτηρ ὑπάρχουσα.

Ακετόδυνον γινώσκων σε ἰατρεῖον, ὁ ἀσθενὴς τῷ πνεύματι καὶ σώματι κράζω ἵαταί με

Δέσποινα· ἐλέησον σῶσόν με, σοὶ τὸν προσφυγόντα οἰκέτην σου.

Ως ἐγκώμιον Ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων, σέ ἀνυμνοῦμεν ἅπαντες Παρθένε Μαρία, καὶ πιστῶς δεόμεθα· ἱκέτευε Δέσποινα, ὅπως συμφορᾶς λυτρωθείημεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Κατεύθυνον ἀγνή, τὴν εὐχὴν τοῦ οἰκέτου σου, πρὸς Κύριον τὸν υἱόν σου· ἵνα εὕρω τὴν λύσιν, τῶν πολλῶν παραπτώσεων.

Λύτρωσαί με παθῶν, καὶ κινδύνων θεόνυμφε· σέ ἔθετο ὁ Θεὸς γάρ, πρὸς αὐτὸν μεσιτεῖαν, τῆς ἐμῆς ταπεινώσεως.

Η σκέπη μου σὺ εἶ, ἡ χαρὰ καὶ ἡ καύχησις, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε· παροῦσάς γάρ σὺ δούλῳ, τοὺς εἰς σέ κατασεύγοντας.

Νῦν αἵτησαι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, καὶ λύτρωσαι τῶν κινδύνων, καὶ παθῶν ἀκαθάρτων, πρεσβείαις σου πανύμνητε.

Ὡδὴ, ς'. Θύσω σοι.

Σθένος μοι, αὐτὴ ὑπάρχεις ἄχραντε Δέσποινα, ἐν ταῖς εὐρούσαις με σφόδρα, ἀδοκῆτοις θλίψει καὶ βοῶ σοι· ὡς μεγάλη, ἡ παναλκῆς σου σκέπη τῷ δούλῳ σου.

Ιασαι, τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα ἄχραντε· ἀντιλαβοῦ μου Παρθένε, καὶ ἐκλύτρωσαί με συκοφαντίας, ἐπηρείας, συστροφῆς τε ἀδίκου τὸν δοῦλόν σου.

Σύντριψον, τοὺς κατ' ἐμοῦ αἰεὶ τοῦ οἰκέτου σου, βουλευομένους ἀδίκως, καὶ μὴ καταλίπης με ἀπωλέσθαι· ὅτι πάντα, δυνατὰ σοι ὡς Θεομήτορι.

Κοίμισον, τῆς ψυχῆς μου τὸν ἄγριον κλύδωνα· ὅτι μοι πλῆθος πταισμάτων, πειρασμῶν καὶ θλίψεων τῷ σῷ δούλῳ, ἐπανέστη· ἀλλ' αὐτὴ με διάσωσον Δέσποινα.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Υμνοῦμέν σε Θεόνυμφε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δοξάζοντες τὸν τόκον σου τὸν ἀκατάληπτον· δι' οὗ ἐλυτρώθημεν, πλάνης τοῦ διαβόλου, καὶ παντοίων κινδύνων, Δέσποινα Θεοτόκε καὶ πιστῶς ἐκδοῶμεν· ἐλέησον τὴν Ποίμνην σου Κόρη Πανύμνητε.

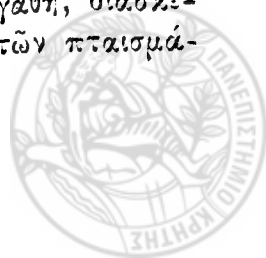
Ὡδὴ, ζ'. Ὁ διασώσας.

Τοὺς ἐκ τῆς Ἀγαρ δυσμενεῖς, τάχιον ὀλλύουσα ξίφει, τῶν προσευχῶν σου Μαριάμ, τὸν λαὸν καὶ τὴν ποιμνὴν σου φύλαττε, τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Η κιβωτὸς ἡ νοητὴ, δέξαι με πρὸς σέ πεφευγότα· μὴ καταλάβῃ με ἐχθρὸς, ἀνελεῖν ἐκδιώκων με ψάλλοντα, τῷ υἱῷ σου μητρόθεε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοκυῆτορ Μαριάμ, πρόσθασον τὸν δοῦλόν σου τάχος, ἐκ τρικυμίας πειρασμῶν, κινδυνεύοντα καὶ ἀπορούμενον, βοηθείας κράζοντα· ἡ ἐλπίς ἀπηλπισμένων ἐλέησόν με.

Τοὺς ἀνθρωπίνους πειρασμοὺς, ὡς ἁμαρτημάτων αἰτίους, νῦν Θεοτόκε ἀγαθὴ, διασκέδασον θεαῖς πρεσβείαις σου, καὶ τοὺς δούλους σου λύτρωσαι, ἐνοχῆς τῆς τῶν πταισμάτων καὶ πάσης βλάβης.

Οὐδὲ, ἡ· *Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.*
Επανέστη ἡμῖν ἔθνος ἄνομον, ἐγκυκλοκένον θραῦσαι τοὺς λάτρας σου· ὃ διελοῦσα ἄχραν-
 τε, τοὺς κραυγάζοντάς σκέπε· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οτι σύ μου ἰσχὺς καὶ βοήθεια, οὐ πτοῦμαι ἐχθρῶν προσοχθίσματα· ἀλλ' ἀνυμνῶ σε Δέσ-
 ποινα, καὶ βοῶ τῷ υἱῷ σου· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τῇ δεήσει μου νῦν παρακληθῆτι, καὶ χαρὰν ἀντὶ λύπης μοι· δώρησαι· ἵνα ὑμνῶ σε Δέσ-
 ποινα, καὶ βοῶ τῷ υἱῷ σου· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ πολλοὶ σου ἡμᾶς διασώζουσιν, οἰκτιρμοὶ Παναγία Μητρόθεε· ἀμαρτημάτων κρίσεως,
 καὶ ποικίλων κινδύνων, σὺ γὰρ τεκούσα, τὸν Θεὸν ἐλεεῖς κόσμον ἅπαντα.

Ὁ Βίρμός.

Αὐτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμη, τοὺς ἐν μέσῳ ολογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς
 ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ, 6'. Εὖα μὲν τῷ

Οπλα μὲν ἡμῖν ἐξακονῶν βουλευεται, ὁ ἀλαστωρ ἀραὺ ἄνομα· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε,
 τῷ κράτει τοῦ Σταυροῦ καὶ πρεσβείαις σου, ὀπλίξεις κατ' αὐτοῦ τοὺς οἰκέτας σου· ὅθεν
 κηρύττομεν τὴν δόξαν σου.

Κράτος μὲν μοι σὺ τὸ κατ' ἐχθρῶν δεδώρησαι, καὶ λυτροῦσαι τῶν κινδύνων με· τί δὲ ἐ-
 γὼ σοι προσενέγκω, ὄντως ἐπαπορῶ· ὁμῶς Δέσποινα, ὃ ἔχω εὐχαριστίαν προσφέρω σοι·
 προσδεῖξαι ταύτην οὖν καὶ σῶσόν με.

Μητέρι τοῦ πάντων ποιητοῦ ὁλόρωτε, λυπούμενων παραμύθιον· κινδυνευόντων προσι-
 τασία· καὶ κατὰ τὸ νοούμενόν· ἀντίληψις· ταχέϊα τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις· μέχρι ζωῆς μου
 τέλους φύλαττε.

Στενοῦμενον πταίσμασι πολλοῖς Πανύμνητε, καὶ κινδύνους μὴ παρίδης με· νῦν σοι αἰνέ-
 σεως θυσίαν, προσάγω ἐκτενῶς ἀνακραῶν σοι· ἁγία Θεοτόκε βρῆθι μοι· σέ γὰρ δοξάζων
 τὴν ὁδὴν ἐκπληρῶ.

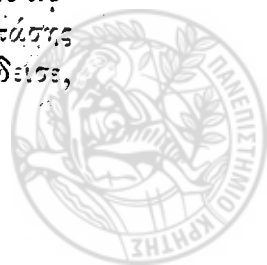
Πρόσμοια.

Ἐδωκὲς σημείωσιν.

Χαῖρε τὸ ἡδύπνοον, ῥόδον ἢ μόνη βλαστήσασα· Χαῖρε κάλλος πολυευκτον· Χαῖρε ἀπει-
 ρόγαμε· Χαῖρε σκεῦός θεῖον, πολυτίμου μύρου· χαῖρε δι' ἧς πρὸς οὐρανόν, οἱ πρὶν τεθνή-
 ξαντες ἀνιήθημεν, εἰς χάος ὀλισθήσαντες, τῇ κακουργίᾳ τοῦ ὄφρεως· τῶν πιστῶν φυλακ-
 τήριον, ἀβρόαγές χαῖρε ἁμῶμε.

Χαῖρε τὸ ἀκένωτον, ῥεῖθρον ζωῆς ἢ πηγάσασα· Χαῖρε ῥάβδος βλαστήσασα, ἄνθος τὸ ἀ-
 κάραντον σεμνὴ Παναγία· Χαῖρε Θεοτόκε· Χαῖρε παγκόσμιος χαρά· Χαῖρε δι' ἧς Ἐδὲμ
 ἀπελάβομεν· Χαῖρε ἡ μόνη σβέσασα, τῆς ἀθείας τὴν κάμινον· τοῦ Ἀδάμ· χαῖρε ἔγερσις,
 τοῦ πεσόντος Πανύμνητε.

Χαῖρε τιμαλφέστατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον· Χαῖρε νόμῳ ἀκέρατε· Χαῖρε βάτε ἀρ-
 λεκτέ· Χαῖρε θεῖα κλίνη· Χαῖρε προστασία, τῶν πεπαιθότων ἐπὶ σοί· Χαῖρε Κυρία πάντες
 τῆς κτίσεως· Χρυσὸν θυμιατήριον· Χαῖρε πανθαύμαστε Δέσποινα· Χαῖρε θεῖε Παράδεισε,
 ζωῆς ξύλον βλαστήσασα.

Κλαίω καὶ ὀδύρομαι, τῶν πειρασμῶν νῦν τὴν κάμινον, κατ' ἐμοῦ ἀγριαίνουσιν, ὄρων δὲ πανάθλιος· ἀλλὰ σοὶ Παρθένε, προσπίπτω ὁ τάλας, μή με παρίδῃς ἀγαθὴ· μηδ' ἀπορρίψῃς με τὸν ἀνάξιον· χαρὰς δὲ τὴν καρδίαν μου, πλησον χαρὰν ἢ κυήσασα· μὴ βυθὸς με τῶν θλίψεων, καταπίῃ τὸν δειλίαιον.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Ωδὴ, α'. ἤχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸν νοῦν μου ὀδήγησον, τῇ φωταυγεί μεσιτείᾳ σου, πρὸς Κύριον ἄχραντε, ὃν ἐσωμάτωσας· ἵνα πίστει σου, ὑμῶν τὰ μεγαλεῖα· βοήθεια πέλεις γὰρ πάντων καὶ λύτρωσις.

Παλάτιον ἐμψυχον, τοῦ Παντοκράτορος ἄχραντε, Θεοῦ ὡς ὑπάρχουσα, ναοὺς ἀπεργάσαι, τοῦ Κυρίου σου, τοὺς πόθω σε ὑμνοῦντας· βοήθεια πέλεις γὰρ πάντων καὶ λύτρωσις.

Πηγὴ ὡς ὑπάρχουσα, θείων χαρίτων Πανάμωμε, καί μοι νῦν ἐπὶ ὁμβρησον, σταγὸνα χάριτος, κατακλύζουσιν, παθῶν μου τὰς ἀβύσσους· βοήθεια πέλεις γὰρ πάντων καὶ λύτρωσις.

Θεὸν προαιώνιον, υπερφυῶς ὡς γεννήσασα, σαρκὶ Μητροπάρθενε· τοῦτον ἰκέτευε, παραβλέψαι μου, πταισμάτων τὰς ἀβύσσους, βοήθεια πέλεις γὰρ πάντων καὶ λύτρωσις.

Ωδὴ, γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τὸ ὄρος τὸ ἅγιον Παρθένε, σὺ εἶ καὶ κατὰ σκιον ἀγνὴ· τοῦ γὰρ Πατρὸς ἡ δύναμις, σὲ οὐρανὸν κατὰ στερον, τοῦ νῦν δὲ στερεώματος, ὅντως ὑπέρτερον ἔδειξεν.

Αυτῶν Ἀγγέλων αἱ χορεῖται, παρίστανται σοὶ δουλοπρεπῶς, καὶ μετὰ δέους ἄχραντε, ὑμνεῖν σε οὐκ ἰσχύουσιν· Ἀγγέλων γὰρ ἀξίωμα, τὸ σὸν ὑπέρτερον ἔδειξεν.

Αφλέκτως ἡ βάτος ἐν Σιναίῳ, τὸ πρὶν ὁμιλήσασα πυρὶ, τόκον τὸν σὸν ἐδήλωσε, συμβολικῶς Θεόνυμφε· ὅς τις τὸ σὸν ἀξίωμα, πάντων ὑπέρτερον ἔδειξεν.

Νεφέλη ὑπάρχεις λευκοτάτη, σταγόνας πιστοῖς ἐξ οὐρανοῦ, ὁμβροῦσα καὶ ἀνίσχουσα, δικαιοσύνης ἥλιον· ὅστις τὸ σὸν ἀξίωμα, πάντων ὑπέρτερον ἔδειξεν.

Ωδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος.

Ιερεῖς σε ἐν συμβόλοις, οἱ σεπτοὶ προεκήρυξαν, καὶ θεῖοι Προφῆται, ἔσεσθαι δοχεῖον Θεόνυμφε· σὲ τοῦ Θεοῦ διὰ σοῦ γὰρ ἐθέασαντο, οἱ ἐν σκότει τὸ φῶς θεϊκῆς ἐπιγνώσεως.

Σὲ τὴν ἄσπιλον Παρθένον, ἐκ τῆς φύσεως εἴληρε, τῶν ἀνθρώπων ὥσπερ, ἀπαρχὴν ἁγίαν ὁ Κύριος, καὶ τὸ ἡμέτερον ὄλον καθηγίασε, καὶ ἀνέτειλε φῶς θεϊκῆς ἐπιγνώσεως.

Τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶς σε, αἰτουμένων Πανύμνητε, εὐμενῶς προσδέχου, καὶ τὸν νοῦν

ἡμῶν φωταγωγήσον, καὶ τοῦ Κυρίου τὸν νόμον πάντας δίδαξον, καὶ καταύγασον φῶς θεϊκῆς ἐπιγνώσεως.

Η Βοήθεια ἀπάντων, σὺ ὑπάρχεις Πανάμωμε, τῶν εἰς σέ θαρρούντων, καὶ ὑμνολογούντων τὴν θείαν σου, λοχείαν πίστει καὶ πόθῳ, δι' ἧς ἔλαμψε, τὸ οὐράνιον φῶς θεϊκῆς ἐπιγνώσεως.

Ὡδή, ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ως κλίμαξ οὐράνιος, ἐφάνης τῷ προπάτορι, πάλαι Ἰακώβ δι' ἧς οἱ νόες, πρὸς θεωρίαν Θεοῦ ἀνέρχονται, καὶ πάλιν κατέρχονται πρὸς γῆν, πόθῳ προσκυνοῦντές σου, τὴν ἀπόρρητον γέννησιν.

Η ῥάβδος ἐδήλωσεν, ἀνθήσασάν σε Πάναγνε, ἄνθος τὸ εὐῶδες καὶ ὡραῖον· σὺ γὰρ ἀρρήτως Θεὸν ἐγέννησας· ἐξ οὗ ἀρθαρτίζονται πιστοὶ, πόθῳ προσκυνοῦντές σου τὴν ἀπόρρητον γέννησιν.

Εώρακε πάλαι σε, ὡς θεῖον τόμον ἄχραντε, ἔνθεος Προφήτης ἐν ᾧ λόγος, ἐγράφη ἔνδον Πατρὸς εἰς κόσμου ἡμῶν, καὶ ἔσωσε πάντας ὡς Θεός, πίστει προσκυνοῦντάς σου, τὴν ἀπόρρητον γέννησιν.

Ισχύει οὐδέποτε, ἡ βράττειος ὑμνήσαί σε, γλῶσσα ἐπαξίως Θεοτόκε· διό μοι δίδου τῇ προαιρέσει σεμνῇ, δύναμιν ἰσόρροπον ὡς ἄν, πόθῳ ἀνυμνήσω σου, τὴν ἀπόρρητον γέννησιν.

Ὡδή, ς'.

Τὴν θείαν ταύτην.

Νοός μου πᾶσαν σκοτόμαιναν, ἀπέλασον καὶ δώρησαι ἄχραντε, τῇ παναθλία μου, ψυχῇ ἀκτίνα σῆς χάριτος· σὺ γὰρ ἐλπίς ἀπάντων καὶ ἡ βοήθεια.

Επλήγην ἄχραντε Δέσποινα, ῥομφαία τῇ δεινῇ τοῦ ἀλάστορος, καὶ καταπέπτωκα, πτώμα δεινόν· ἀλλὰ ζώωσον· σὺ γὰρ ἐλπίς ἀπάντων καὶ ἡ βοήθεια.

Ξενίζει πᾶσαν διάνοιαν, θαυμάσια τὰ σὰ Θεονύμφευτε, ὥσπερ ἐξέχεας, πλουσίως πᾶσι τοῖς δούλοις σου· σὺ γὰρ ἐλπίς ἀπάντων καὶ ἡ βοήθεια.

Λαόν σου ἄχραντε Δέσποινα, ἀνόρθωσον πεσόντα εἰς βάραθρον, καταδουλώσεως, ἐχθρῶν ἀπίστων, ἀλλ' οἰκτεῖρον· σὺ γὰρ ἐλπίς ἀπάντων καὶ ἡ βοήθεια.

Κάθισμα.

Ὁ ὑψωθείς.

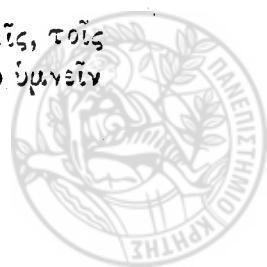
Χριστιανῶν ἡ ἀψευδὴς σωτηρία· ἁμαρτωλῶν ἡ ἀρραγὴς προστασία, ἡ κραταῖα βοήθεια ἡμῶν καὶ προσφυγή· σῶσόν με προστρέγοντα, σοὶ Πανάμωμε Κόρη· σκέπασόν με πτέρυξι, τῆς ἀγίας σου σκέπης· καὶ τῆς ψυχῆς μου πρόστηθι· ἐκεῖ καὶ ἐκδημύσῃ τῶν τῇ δεπαράσθητι.

Ὡδή, ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευαν.

Ρήμασί σου, τοῖς ἐνθέοις νῦν ἐπόμενοι, σέ μακαρίζομεν· χαῖρε βοῶντες ἀγνή· τὰ σὰ μεγαλεῖα γὰρ ξένα καὶ ἄπειρα· διὸ Δέσποινα, τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, τοῦ ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως ὑπάρχουσα, ναὸς τοῦ θεοῦ Πνεύματος, φωτισιδέστατος, τὰς δωρεὰς χορηγεῖς, τοῖς πίστει προστρέχουσιν εἰς σέ Πανάμωμε· τὴν διάνοιαν, διὸ καμῶν καταύγασον, τοῦ ὑμνεῖν

σε εἰς αἰῶνας.

Τὸν προστρέχοντα, εἰς οἰκτιρμούς ἀπείρους σου, μὴ ὑπερίδῃς με· ἀλλ' ὡς Θεὸν ἐν σαρκί, ἐλέους τὴν ἄδυσσον, τέξασασα οἰκτειρον, καὶ ἀνόρθωσον, κατὰ πεσόντα πάθεσι, τοῦ ὑμνεῖν σε εἰς αἰῶνας.

Τὰ κινήματα, νοός μου ὡς ὑπάρχουσα, ἐλπίς Πανάμωμε, καὶ σωτηρία πιστῶν, κατεύθυνον ἅπαντα πρὸς σέ δι' ἔλεος, ἀγαθότητος, τῆς σῆς ὅπως γεραίρω σε, καὶ δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεῖα ὡς ὑπάρχουσα λυχνία, πυρφόρος τῶν χαρισμάτων ἐξαπόστειλον, πᾶσι τὰς λαμπρότητας, πίστει τοῖς κραυγάζουσι, τὴν τοῦ Ἀγγέλου Πάναγνε φωνὴν χαρμόσυναν· τὸ χαῖρε σοι, δι' ἧς κατηγιάσθη, καὶ ἀνεκαινίσθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Αἰγλης τῆς σεπτῆς καὶ τρισηλίου, λαμπρότατον σκηνῶμα ὑπάρχουσα, θεῖαν καὶ σωτηρίον, πᾶσιν ἀνατέταλκας, τὴν φωταυγίαν ἄχραντε τοῖς πίστει κράζουσι, τὸ χαῖρε σοι δι' ἧς κατηγιάσθη, καὶ ἀνεκαινίσθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Σάλπιγξ μυστικῶς προδιετύπου, ἡ πάλαι προφητικὴ σε Μητροπάρθενε, πυλὴν ἀδιόδευτον ὅρος καὶ παλάτιον· ἡ τοὺς βοῶντας χαῖρε σαι ναοὺς δεικνύουσα, τοῦ Πνεύματος δι' ἧς κατηγιάσθη, καὶ ἀνεκαινίσθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ρῆξον τοὺς χειμάρρους τῶν παθῶν μου, καρδίαν τὴν ταπεινὴν μου κατακλύζοντας· θεῖον πρὸς λιμένα με, ὁρμίσον Πανάμωμε· ἵνα ὑμῶ σε πάντοτε τὴν ὑπερύμνητον· καὶ χαῖρε σοι κραυγάζω ἐν πίστει· δι' ἧς κατηγιάσθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Εἰμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ Καμίνῳ,

Ὡδὴ, θ'.

Ἄπας γηγενής.

Νᾶμα ζωηρὸν, πλουσίως μοι δώρησαι τὸ τοῦ ἐλέους σου· σοὶ γὰρ νῦν προσέρχομαι, κακωμένος ἐξ ἀμελείας μου· καὶ ἱκετεύω ὁρξῶν τὴν ἀγαλλίασιν· ἵνα κράζω, χαίροις ἡ βοήθεια, τῶν βροτῶν καὶ αἰεὶ μεγαλύνω σε.

Ολος πληγωθεὶς, κεῖμαι ὁ πανάθλιος, πτώμα ἐξάισιον, ἐπηρεΐαις ἄχραντε, ἐχθροῦ δολίου· ἀλλ' ἡ κυήσασα, ζῶν τὴν ἐνυπόστατον, τάχος με ἐγείρον· ἵνα κράζω, χαίροις ἡ βοήθεια, τῶν βροτῶν καὶ αἰεὶ μεγαλύνω σε.

Ηλθεν ἐφ' ἡμᾶς, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως διὰ τοῦ τόκου σου, καὶ πάντας ἐνέπλησε, σοφίας θείας καὶ κατοπτεύομεν, τὰ νοητὰ μυστήρια τοῦ σου υἱοῦ καὶ Θεοῦ, ἀριδιήλως ὅθεν καγὼ Δέσποινα, μετὰ πάντων ὑμῶν μεγαλύνω σε.

Λάμψον μοι χαρᾶς, τὸ φέγγος δι' ἄφατον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἔλεος καὶ δίκαιον, τὰ νέστη πάντα, τῆς κατηφείας μου· καὶ ἀληθῆ ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν, ἵνα πῖσται, τὴν θεῖαν λοχείαν σου, ἀνυμνῶ καὶ αἰεὶ μεγαλύνω σε.

Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφος, τοῦ Θεοῦ Παντοκράτορος· Χαῖρε θεῖα στάμνη τὸ μάνα φερούσα.

Χαῖρε πηγὴ ἀνεξάντλητε, τὰ νάματα βρούουσαι τοῖς πιστῶς ὑπὸ τὴν σὴν, καταφεύγου-
γουσι σύναρσιν, καὶ παρέχουσαι, ἱαμάτων τὴν χάριν τοῖς νοσοῦσι· καὶ κινδύνων πολυ-
πλόκων, λύσιν βραβεύουσιν ἄχραντε.

Χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν κοιλίᾳ σου ἄμωμε, ἀστενοχωρήτως· Κόρη βαστάσασα· χαῖρε
ἡ εὐκαρπος ἀμπelos, βότρυν ἡ βλαστήσασα, τὸν ἐκβλύζοντα πιστοῖς, πᾶσι γλεῦκος σω-
τήριον, καὶ πηγάζοντα, γλυκασμὸν ἀφθαρσίας τοῖς ἐν πλάνης, τῷ βυθῷ κεκαρωμένοις, τῇ
συμβουλίᾳ τοῦ ὁφείως.

Χαῖρε ὄρος κατάσκιον, ἀρεταῖς Θεοnúμευτε· χαῖρε φλογόφορε λαβὶς ἡ φέρουσα, ἀνθρα-
κα θεῖον τὸν αἴροντα, πάντος κόσμου πταίσματα· Χαῖρε πρόξενε βροτῶν, σωτηρίας, προ-
πύργιον χαῖρε ἄσειστον, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας χαῖρε θρόνε, ἡλιόμορφε Κυρίου· Χαῖρε
πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ζαφεροῖς ἐξελκόμενος, λογισμοῖς Πανάμωμτε, καὶ δελεαζόμενος ἀπεμάκρυνα, τοῦ σοῦ
υἱοῦ Θεοnúμευτε, ὡς πρῶτην ὁ ἄσωτος, γυμνωθεὶς τῶν ἀρετῶν, ὧν περ εἶχαν ἐκ φύσεως·
διὸ δέομαι, ἐπιστρέψασα θεία μετανόια, καταξίωσον τὸν πλοῦτον, ἀπολαβεῖν ὃν ἀπώλεσα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.

Ὡδὴ α'. ἤχος δ'.

Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου.

ΧΑΡΑΝ ἡ κυήσασα, χαῖρε Παρθένε Θεοnúμε· ἀρᾶς ἀλλοτρίωσις, χαῖρε πανάμωμε·
χαῖρε Δέσποινα, τοῦ Κόσμου προστασία· χαῖρε καταφύγιον τῶν προστρέχόντων σοι.

Χαρᾶς οὖσα πρόξενος, χαῖρε Θεοnúμε Δέσποινα· ἀρὰν ἡ μειώσασα χαῖρε ἀπείρανδρε·
χαῖρε πάντα γνε, ψυχῆς ἐμῆς ἡ σκέπη· χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Πανύμνητε.

Χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε λυχνία ὁλόφωτε· χαῖρε θρόνε πύρινε· χαῖρε ναὸς τοῦ Θεοῦ· χαῖ-
ρε ὄχημα τοῦ πάντων βασιλέως· χαῖρε πόλις ἐμψυχε τοῦ παντοκράτορος.

Χαῖρε ὄρος ἅγιον· χαῖρε οὐράνιος γέφυρα· χαῖρε κλίνη ἐμψυχε· χαῖρε νεφέλη χρυσοῦ· χαῖ-
ρε ἄχραντε, πιστῶν ἡ σωτηρία· χαῖρε πανακλήρατε χαῖρε πανύμνητε.

Ὡδὴ, γ'. Τῶν δυνατῶν.

Χαῖρε παρθενίας καύχημα· χαῖρε τικτουσῶν, χαρμονὴ ἡ ἀπέραντος· χαῖρε μόνη τῆς
πρώτης Ἐυας, ἡ σωτήριος ἀνάκλησις.

Χαῖρε κόσμου ἱλαστήριον· χαῖρε τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, θαῦμα παράδοξον· χαῖρε Μήτηρ
εὐλογημένη, τοῦ Δεσπότης πάσης κτίσεως.

Χαῖρε κρῖνον τὸ ὑδύπνοον· χαῖρε μυροθήκη, καὶ πηγὴ ἀγιάσματος· χαῖρε Κόρη φωτὸς νεφέλη· καὶ λυχνία ἡ ἐπτάφωτος.

Χαῖρε ῥόδον τὸ ἀμάραντον· χαῖρε παρθενίας, τὸ θεῖον ὄντως κειμήλιον· χαῖρε γένους τῶν ὀρθοδόξων, τὸ σωτήριον ἐξίλασμα.

Ὡδή, δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Χαῖρε ἡ σωτήριος πάντων ἐλπίς· χαῖρε ἡ κατάκαρπος ἄμπελος· χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ ἡ μυστικὴ· χαῖρε ἡλίου ὄχημα· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Χαῖρε τὸ κατάσκιον ὄρος Θεοῦ· χαῖρε τὸ πανάγιον τέμενος· χαῖρε ἡ κλίμαξ, ἣν προεῖδεν Ἰακώβ· χαῖρε παρθένε πάναγνε· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Χαίροις εὐωδέστατον μῦρον Θεοῦ· χαίροις δυσθεώρητον ὄραμα, ὅπερ προεῖδεν ὁ προφήτης Ἀββακούμ· χαῖρε πιστῶν διάσωσμα· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Χαῖρε δωδεκάτειχε πόλις Θεοῦ· χαῖρε θείας δόξης καλὰτιον· χαῖρε καθέδρα, τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ· χαῖρε τοῦ Λόγου τρέπεζα· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὡδή, ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Χαῖρε ἡ βλαστήσασα, τὸν φυτουργὸν τῆς κτίσεως· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν τροφέα, παντὸς τοῦ κόσμου· χαῖρε ἡ ῥίζα Δαβὶδ, ἡ τὸν συνοχέα τοῦ παντός, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν, διὰ ἔλεος φύσασα.

Χαῖρε τεῖχος ἀρρήκτον, καὶ σιέπη τῶν τιμώντων σε· χαῖρε γηγενῶν ἡ προστασία, καὶ παρρησία· χαῖρε βροτῶν ἡ ἐλπίς· πάντων ἀγαλλίαμα τερπνόν, τῶν μακαριζόντων σε, παμμάκαριστε Δέσποινα.

Χαίροις ἀκατάληπτον· καὶ τοῖς Ἀγγέλοις ὄραμα· χαίροις ἀνερμήνευτον καὶ ξένον, ἀρρήκτον θαῦμα· χαῖρε θυγάτηρ Δαβὶδ, μήτηρ τε τοῦ πάντων ποιητοῦ· καὶ ἀπάσης Δέσποινα καὶ Κυρία τῆς κτίσεως.

Χαῖρε ἄρμα πύρινον, τοῦ πάντων βασιλεύοντος· χαῖρε πορφυρὴς ἡ νοουμένη, τοῦ Θεοῦ λόγου· χαῖρε λαβὶς μυστικὴ· καὶ θυμιατήριον χρυσοῦν, πύλη ἀδιόδευτε, παμμακάριστε Δέσποινα.

Ὡδή, ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Χαῖρε ἀνήροτος ἄρουρα· χαῖρε ἡ ἀγεώργητος ἄμπελος· χαῖρε παράδεισε· χαῖρε πηγὴ ἡ ἀκένωτος· χαῖρε τοῦ μάνα στάμνε· χαῖρε θεόνυμφε.

Χαῖρε λιμὴν ἀκλυδώνιστε· χαῖρε πολεμουμένων προπύργιον· χαῖρε ὀχύρωμα· χαῖρε πιπτόντων ἀνόρθωσις· χαῖρε ὑψίστου μήτηρ· χαῖρε πανάμωμε.

Χαίροις ἐλαία κατάκαρπε· χαίροις περιστερὰ κοσμοπόθητε· χαῖρε μητρόθεε· χαῖρε Μαρία πανάσπιλε· χαῖρε ἁγία Κόρη· χαῖρε πανύμνητε.

Χαῖρε λαβὶς θείου ἀνθρακος· χαῖρε θυμιατήριον πάγχρυσον· χαῖρε ὀσφράδιον· χαῖρε δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· χαῖρε παστὰς τοῦ λόγου· χαῖρε φιλάγαθε.

Κάθισμα. Ἐπεφάνης σήμερον.

Χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ βασιλέως, καὶ λυχνία πάγχρυσε, φωτὸς τοῦ θεοῦ τὰς ψυχὰς, καὶ διανοίας λαμπρύνουσα, τῶν ἀνυμνούντων σε Κόρη πανύμνητε.

Ωδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Χαῖρε πύλη ἀδιόδευτε ἣν ὠδευσε, μόνος ὁ ὕψιστος· ἐσφραγισμένη πηγὴ· χαῖρε θεῖον τέμενος, νόμου τῆς χάριτος, χαῖρε γέφυρα, πιστοὺς πάντας μετάγουσα, πρὸς τὴν ἄνω κληρουχίαν.

Χαῖρε ὄρος ἀλατόμητον ἀλάξευτον, ὃ προέώρακεν, ὃ Δανιὴλ μυστικῶς· χαῖρε βάτε ἄφλεκτε, ἣν ἐθεάσατο, ὃ βραδύγλωσσος, Μωσῆς χαῖρε τὸ καύχημα, Προφ. ητῶν καὶ Ἀπιστόλων.

Χαῖρε ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ ὑπὲρ ἐννοιαν, ἀναβλαστήσασα, τὸν φυτουργὸν τῆς ζωῆς· χαῖρε νόμου πλήρωμα, καὶ προφητῶν ἡ σφραγίς· χαῖρε Δέσποινα· χαῖρε Παρθένε πάνσεμνε, Παναγία Θεοτόκε.

Χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε τοῦ Κτίστου σου, Θεοχαρίτωτε· χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε ἡ πηγάσασα ὕδωρ ἀλλόμενον· χαῖρε καύχημα, καὶ θεῖον ἀγαλλίσμα, τῶν πιστῶς σε γεραιρόντων.

Ωδὴ, η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Χαίροις οὐρανῶν ὑψηλότερα· πασῶν τε τιμιωτέρα θεῶν τάξεων· χαῖρε βάθος ἀπειρον· ὕψος ἀκατάληπτον· χαῖρε τὸ ἱλαστήριον τῆς ἄνω κλήσεως, τῆς τῶν βροτῶν φθαρείσης οὐσίας· χαῖρε Θεοτόκε, ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ τὸ θεῖον ὄρος, καὶ πῖον τετυρωμένον ἀλατόμητον· χαῖρε χωνευτήριον, τῆς φθαρείσης φύσεως· χαῖρε παστὰς ἐνώσεως, τῶν δύο φύσεων· ἐν σοὶ γὰρ τοῦ Θεοῦ αἰ πορεῖται, ἀληθεῖς ὄρῶνται Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Χαῖρε ἡ σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου· καὶ πλάκες τῆς διαθήκης θεολάξευται· χαῖρε τὸ κεφάλαιον, νόμου καὶ τῆς χάριτος· χαῖρε κρητὶς τῶν Προφητῶν ἁγία Δέσποινα· Μαρτύρων Ἀποστόλων τὸ κλέος· χαῖρε τῶν Ὁσίων Παρθένε θυμηδία.

Χαῖρε θησαυρὲ θεῶν χαρίτων· καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία Πάναγνε· χαίροις ἐγκαλλώπισμα, πάντων τῶν ὑμνούντων σε· χαῖρε λιμὴν ἀχειμάστε καὶ ὀρμητήριον, πλεόντων τῷ τοῦ βίου πελάγει· χαῖρε θλιβομένων παράκλησις Παρθένε.

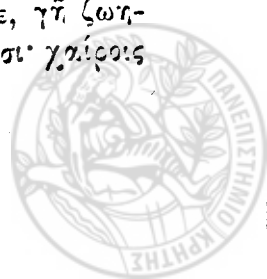
Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ωδὴ, θ'. Ἄπας γιγενής.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Μαρία θεόνυμφε, κόσμου ἀντίληψις· χαῖρε ἄστρον ἄδυτον· φωτὸς δοχεῖον, Τριάδος τέμενος· χαῖρε τοῦ λόγου σκῆνωμα, καὶ πάντων στήριγμα, τῶν βοώντων, χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή· Ἀειπάρθε.

Χαῖρε ἡ χρυσῇ, λυχνία καὶ τράπεζα, πιστοὺς ἐκτρέφουσα, χαῖρε ἀγεώργητε, γῇ ζωηφόρον στάχυν βλαστήσασα· χαῖρε πηγὴ βλουστάνουσα ὕδωρ φυτίζων, τοῖς βοῶσι· χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή· Ἀειπάρθε.

Χαῖρε ἡ παστὰς, ἐν ᾗ ἐνυμφεύσατο Θεὸς τὴν εὐσιν ἡμῶν· χαῖρε ἡ κατάκαρπος, ἐλαία πάντας καθιλαρύνουσα· χαῖρε λουτήρ ἀκένωτος θείας καθάρσεως, τῶν βρώντων· Χαῖρεσσι Παμμακάριστε· Θεοτόκε ἀγνή· Αἰεπαρθένε.

Χαίροις νοητῇ, κογχύλῃ ἡ βάψασα, τὴν ἀλουργίδα Θεοῦ· χαῖρε τὸ πολύτιμον, καὶ θεῖον μῦρον εὐωδιάζον πιστοὺς· χαῖρε τεῖχος ἀπόρρητον καὶ κατασύγιον, τῶν βρώντων· χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή· Αἰεπαρθένε.

Προσόμοιχ.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε κραταιότατον, παντὸς τοῦ κόσμου διάσωμα· ἱσταμένων βεβαίωσις· πεπτωκότων ἐγερσις· χαῖρε Θεοτόκε, πλουτὲ πτωχευόντων· καὶ πενομένων θησαυρὸς τροφῇ πεινώντων· Χαῖρε πανάσπις· θλιβομένων παράκλησις· καὶ ἀσθενούντων ἐπίσκεψις· Χαῖρε μόνῃ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεσμένων σου.

Χαῖρε φαινότατε, ὄρθρε πιστοῖς ἀνατείλασα, τὸν ἀνέσπερον ἥλιον· Χαῖρε βάθος ἀμετρον· ἀπόρρητον ὕψος, φρικτοῦ μυστηρίου· Χαῖρε Ἀγγέλων χαρμονή· Χαῖρε φλογμὸν ἀπάτης ἡ σβέσασα· τοῦ ἄδου χαῖρε νεκρώσις· Χαῖρε νεφέλη ὁλόρωτε· τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνθρώποις· Χαῖρε πάντιμὲ Δέσποινα.

Χαῖρε ἐγκαλλώπισμα, παρθενευόντων καὶ καύχημα, οἰκουμένης Θεόνομος· Χαῖρε τοῦ ἀδάμαντος, λίθε ὃν προσῖδεν, Ἀμὼς ὁ προσήτης, ὃν οὐ παρέρχεται Θεός, ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἐπικλόμενος· Χαῖρε κόσμου ἐξίλασμα· Χαῖρε ναὸς τῆς Θεότητος· Χαῖρε γλυκὺ ἐντρυφήμα, τῆς πιστῶν γλώσσης ἄχραντε.

Ἥλιον κυήσασα, δικαιοσύνης Πανάμωμε, τὸ ζορῶδες διάλυσον, παθῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ τὸν ἀπατῶντα, τὴν ψυχὴν μου ὄριν, καὶ καταθέλγοντα φεῖ, φιληδονίαις καὶ ματαιότησι, πόρρωθεν ἀποδιώξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐν χαλκῇ φυλάττουσα, ἀπαθείας τὸν δοῦλόν σου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ λ . α'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΓΝΑΤΙΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πέμτη δέησις τῇ Παναγίᾳ Κόρῃ Ἰγνατίου.

Ὡδὴ α'. ἦχος, λ . α'. Ἰππὸν καὶ ἀναβάτην.

ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ τοῦ ἁγίου ἐλκῦσαι χάριν αἰτῶ, ἐν ἀνοίξει Παρθένε τοῦ ταπεινοῦ μου στόματος, καὶ παρασχεθῆναί μοι, λόγου δῶρον ἵνα σε, τὴν τοῦ λόγου ἀνυμνήσω γεννήτριαν.

Εδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἅρος πῖαν καὶ θεία νεφέλη δρόσόν στάζουσα, τὴν μνήμην σου Δέσποινα, θυμηδίας, καὶ εὐφροσύνης αἰεὶ πληροῦσάν με.

Μέθῃ τῶν ἡδονῶν με αἰεὶ σκοτούμενον, καὶ παράφρονά ὄντα, σωφρόνισον ποτίσασα, οἶνον κατανύξεως, Θεοτόκε πέπειρον, ἀφθαρσίας βότρυν γὰρ ἤνθησας.

Παύσασα τὰς ὀδύνας θεοχαρίτωτε, τὰς τοῦ ἁδου πεκοῦσα, ὠδίνων Κόρη ἀνευθεν, τὸν ἀπερινόητον, ὃν δυσώπει πάσης με, πανωδύνου κακίας ῥύσασθαι.

Ὡδή, γ΄. Ὁ πῆξας ἐπὶ οὐδενός.

Τεκοῦσα τὸν ποιητὴν Παρθένε καὶ Κύριον, πάντων ὑπερτέρα κτισμάτων γέγονας, καὶ τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἀγνή τιμιωτέρα· διὸ αἰεὶ σε μακαρίζομεν, πᾶσαι γενεαὶ ὡς προέφησας.

Η σκέπη χριστιανῶν, ἐλπίς καὶ ἀντίληψις, τὸν εἰς σέ θαρρόυντα καὶ καταφεύγοντα, ῥυσαί με πταισμάτων καὶ παθῶν, καὶ θλίψεων Παρθένε, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων με· ὅπως εὐχαρίστως δοξάζωσε.

Λακρύων μοι ὀχετοὺς, παράσχου Θεόνυμφε, καὶ ἐξομολόγησιν τῶν πταισμάτων μου, καὶ πλημμελημάτων ἱλασμόν· ἵνα σε μεγαλύνω, περισωζόμενος τῇ σκέπῃ σου, καὶ διαπαντός φυλαττόμενος.

Εμόλυνα τῆς ψυχῆς, ἀγνή τὴν εὐγένειαν, καὶ τὸ τῆς εἰκόνης θεῖον ἀξίωμα· οἶμαι τί γενήσωμαι λοιπὸν; πρόρθησον Θεοτόκε, πρὸ τέλους δίδου σωτηρίας μοι, τρόπους καὶ ἀξίαν μετάνοιαν.

Ὡδή, δ΄. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Η μήτρα σου παλάτιον ἅγιον, τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως γεγέννηται· ἐν ᾧ οἰκήσας Παρθένε, ναοὺς αὐτοῦ ἡμᾶς ἀπειργάσατο.

Συνέχει καὶ χειμάζει με κλύδων παθῶν, τρικυμία λογισμῶν, καὶ ἡδονῶν αἰ ἀντίπνοιαί, καταποντίζουσι Κόρη· ἀλλ' ἐκτεινον σὴν χεῖρα καὶ σῶσόν με.

Ισχύς μου σὺ καὶ ὕμνησις Δέσποινα· ἐγένου γάρ μοι προφανῶς εἰς σωτηρίαν γεννήσασα, τὴν σωτηρίαν τοῦ Κόσμου, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν καὶ σωτῆρά μου.

Σαρκὸς μου καὶ ψυχῆς τὰ νοσήματα, ἴασαι δέομαι ἀγνή, τὸν ἱατρὸν ἡ κυήσασα, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων, καὶ σῶσόν με ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

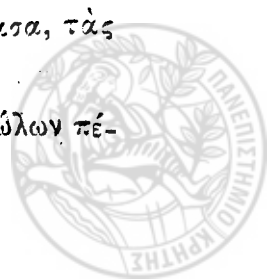
Ὡδή, ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος,

Τετραυματισμένον με καὶ κατακείμενον, βύθῳ πταισμάτων καὶ ἀπογνώσει, πάσῃ συνεχόμενον, Σῶτερ οἰκτερόν με, τῆς σῆς μητρός δεήσεσιν.

Η τὸν προαιώνιον ἐν χρόνῳ τέξασασα, ἐν περιγραπτῇ σαρκί, τὸν ὄντα φύσει ἀπερίγραπτον· τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Πύλη ἡ οὐράνιος πύλας μοι ἀνοίξον, τῆς μετάνοίας Θεογεννήτορ, πύλας ἡ ἀνοίξασα, τὰς τοῦ Παραδείσου, καὶ ἁδου-πυλῶν ῥυσαί με.

Αδουσι τὸν τόχον σου Ἀγγέλλων τάγματα, Θεογεννήτορ δι' οὗ ἡ πλάνη, τῶν εἰδώλων πέ-

παυται, καὶ τῆς ἀληθείας τὸ φέγγος ὑπερέλαμψεν.

Ὡδὴ, ε'.

Μαινομένην.

Νεκρωθέντας πάθειςιν, ἀμαρτίας Δέσποινα ἡμᾶς, ἀνιστῶσα ζώωσόν· πρεσβείαις σου, ἢ τῆς θρασύας τὸν καθαιρέτην κυήσασα.

Αἰτήσαι τὴν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων Δέσποινα ἁγνή, καὶ παθῶν τὴν λύτρωσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἐκ ψυχῆς ἀνευφημοῦσί σε πάντοτε.

Γυμνῶν προΐστατο, ἐν ὁδύναις πάντοτε ἁγνή, καὶ τὰ δυσχερῆ ἐξευμαρίζουσα, σοὺς λατρευτὰς ἀπήμονας διατήρησον.

Ιλασμόν τοῖς πταίοις, καὶ νοσοῦσιν ἱάμα σεμνῇ, χαρὰν θλιβομένοις τε παρέσχετο, σέ ὁ Χριστὸς καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε καύχημα.

Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον.

Τὴν ἀνείκαστον χάριν τῆς εὐσπλαγχνίας σου· καὶ τὸ ἔνθεον κράτος τῆς δυναστείας σου, Παρθενομήτητορ Μαριάμ ἐπιστάμενος, ἀναβοῶν σοι ἐκτενῶς, ἐκ πάσης θλίψεως ἐμέ, ἐξάρπασον τὸν σὸν δούλον, καὶ ἐμπλησον θυμηδίας· ὅπως ἀνυμῶ σε Πανύμνητε.

Ὡδὴ, ζ'.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Καύχημα παγκόσμιον, καὶ τὸ ἱλαστήριον, πταισμάτων μοι ἄφεσιν, παρασχεῖν ἐκέλευσόν, τὸν εὐσπλαγχνὸν υἱόν σου καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιαν.

Οχρεοῦς δακρῶν μοι, δώρησαι Πανύμνητε, ὡς ἂν τὴν αἰώνιον, φρικτὴν σβέσω κόλασιν· καὶ ψάλω τῷ υἱῷ σου· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρήμασι χειλέων μου, καὶ δακρῶν νάμασιν, ἁγνή ἐπινεύσασα, τὰς θλίψεις μετάρβαλε, ψυχῆς μου πρὸς τὴν ὄντως εὐφροσύνην τοῦ υἱοῦ σου.

Η τὸν ἀγαθόδωρον, Θεὸν ἡμῖν τέξασα· αὐτὸν ἐξιλέωσαι, μητρφαῖς ἐντεύξεις, ἁγνή κατοικτειρῆσαι, τοὺς ἐν σοὶ ἐγκαυχωμένους.

Ὡδὴ, η'.

Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ιδε ἀγαθὴ τῆς ταπεινῆς ψυχῆς μου, τὴν κάκωσιν Πάναγνε καὶ τὴν κατήρειαν, καὶ τῆς ὁδύνης ἀπάλλαξον ἐν τάχει· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

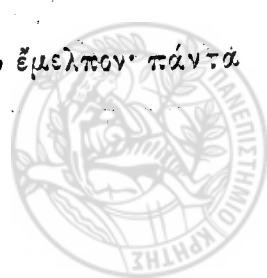
Γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ὡς γηγενὴς παρεύση, οὐκ ἔτι ἀκούσομαι· πρὸς οὐρανὸν γὰρ ἐκ γῆς, σύ με ἀνήγαγες ὡς ἄχραντε τεκοῦσα, τὸν ἐκ γῆς τοῦ γένους πλάσαντα τοὺς γενάρχας.

Νύξ με τῶν παθῶν καὶ λυπηρῶν κατέσχε, καὶ τοῦ νοῦ συνέχεε τὸ παιδρὸν ἄχραντε· ἀλλ' ἢ τεκοῦσα τὸν ἥλιον τῆς δόξης, φαίδρυνον χαρᾶς με καὶ ἀπαθείας φέγγει.

Αγιον εὐρὼν ὁ ὑπεράγιός σε, Πανάμωμε σκήνωμα ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, σάρκα ἀσπόρως ἀναλαβὼν βροτείαν, καὶ μετὰ τὸν τόκον Παρθένον σε τηρήσας.

Ὁ Βίρμός.

Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορεῖαν ἐμελλόν· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ὡδή, θ΄. Ἡσαία χόρευε.

Τὸν Θεὸν ὃν ἔτεκες, ἀποδόχῃτως Δέσποινα ἁγνή, ἰκέτευε ἐκτενῶς, ῥύσασθαι ἡμᾶς, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ μελλούσης δίκης φοβεράς, καὶ τῆς λαμπρότητος, ἀξιῶσαι τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Ιαμάτων ἄβυσσον, καὶ χαρίτων πέλαγος ἁγνή, ἐπέγνωμέν σε ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ· διό σου δεόμεθα τῶν δυσχερῶν πάντων ἐξελοῦ, τοὺς μεγαλύνοντας, καὶ τιμῶντάς σε Πανύμνητε.

Ολοφυρομένην μου, τὴν καρδίαν πλήθει ῥδυνῶν, παρακλήσις ἐμὴ καὶ καταφυγή, ταχὺ παρακάλεσον, ἵνα καὶ γὼ εὐρρανῶν βοῶ, αἱ παρακλήσεις σου, τὴν ψυχὴν μου πολυύμνητε.

Υπνελὸς καὶ ῥάθυμος, ἀνειμένος Δέσποινα τελῶν, ἐν ἔργοις τοῖς σκοτεινοῖς πᾶσαν τὴν ζωὴν, ἀνήλωσα φθᾶσας δὲ βίου δυσμὰς τὴν ἀνατολὴν, σὲ τὴν ὀλόφωτον, ἰκετεύω καταναγᾶσαι με.

Προσόμοιχ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ τὸν ἁμὸν τοῦ Θεοῦ, ἀπεριγράπτως ἐν κοιλίᾳ βαστάσασα, ἀνθρώπους τῆς πρὶν δουλείας, λύσαντα μόνῃ ἁγνῇ ἢ χαρὰν τῷ κόσμῳ ἀνατείλῃσας· παστὰς φωτοφόρε, τῆς ἀποδόχῃτος νυμφεύσεως· Χαίρε τὰ πάντα, μυστικῶς ἁμαρύσσουσα, καὶ φωτίζουσα, ὡς τὸ φῶς ἀπαστρέψασα, Πάναγνε τὸ ἀπρόσιτον, ἀνύμφευτε Δέσποινα, χαίρε Ἁγία Ἀγίων· Χαίρε παγκόσμιον καύχημα· Θεοῦ χαίρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίρε ἡ πανσθενὴς τῶν βροτῶν, ἐλπίς καὶ σκέπη, καὶ ἀπόρθητον ἔρεισμα· καὶ τεῖχος καὶ σωτηρία, καὶ ἀβράγης προσφυγή· ἡ Θεὸν ἀνθρώποις καταλλάξασα, ἁγνή τῇ ἀσπόρῳ, καὶ παραδόξῳ κησὶ σου· Χαίρε ἡ ῥάβδος, Ἀαρὼν ἢ βλαστήσασα, ἄνθος τίμιον, τὸν προφῆα τῆς κτίσεως· Χαίρε κράτος ἀνίκητον, ἀνάκτων Θεόνυμφε· Χαίρε Μαρτύρων τὸ σθένος· Χαίρε φωτὸς οἰκητήριον· Θεοῦ χαίρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίρε τοῦ ἀχωρήτου Θεοῦ, γῶρα καὶ γῆ, ἣν Ἰωὴλ προεώρακεν· ἁγία ἐν ἣ ἐπέβη, ὁ τοῦ παντὸς συνοχεύς· χαίρε θεῖον τεῖχος· Χαίρε ἁμώμ· ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, καὶ βεβαία ἀντίληψις, τῶν δοξαζόντων καὶ ὑμνούντων· Πανύμνητε, καὶ ζητούντων σε, ὀλοφύχως Θεόνυμφε· Χαίρε φυτουργὸν τέξασα, ἁγνείας Πανάχραντε· Χαίρε Θεόγραφε τόμει· Χαίρε πηγὴ ἁγιάσματος· Θεοῦ χαίρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πληρώσον εὐφροσύνης ἁγνή, τοὺς εὐφρημοῦντάς σε καὶ πόθῳ δοξαζόντας· καὶ σπεῦσον ἐλευθερῶσαι, τῶν συνεχόντων δεινῶν, συμφορῶν καὶ θρήνων καὶ κακώσεων· ἐχθρῶν ἀλαζόνων, καὶ μισαρόνων Πανάμωμε, ἀπαγωγῆς τε, φυλακῆς καὶ στρεβλώσεως, συνοχῆς πικρᾶς, καὶ δεινῆς κατακρίσεως· Δέσποινα κατοικτεῖρησον, ἡμᾶς κινδυνεύοντας· καὶ μὴ ἐάσης εἰς τέλος· ἀλλὰ συγκήλως ἐλέησον· ἐχθροὺς δὲ Παρθένε, τοὺς ἡμᾶς ἐκπολεμοῦντας, συντόμως ὀλεστον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ωδή, α'. ἦχος λ' α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

ΨΑΛΛΕΙΝ ἀδιαλείπτως, σοὶ χρεωστοῦμεν ἀγνή, καὶ τὴν σὴν προστασίαν, ἐπικαλεῖσθαι πάντοτε· ἦν πέμψαι σπλαγγίσθητι, σοῖς οἰκέταις ὅπως, ἀπαλλαγῶμεν τοῦ πολέμητορος.

Υδωρ τῇ κεφαλῇ μου, τίς δώσει Πάναγνε; εἰ μὴ σὺ τῶν βλεφάρων, ἀποκινώσης δάκρυα, καὶ δώης μοι κλαύσασθαι, τὴν ψυχὴν μου ἦνπερ, ἐξειργασάμην νεκρὰν τοῖς πταίσμασιν.

Λόγω τῶν ζώων πάντων, μόνος ἐγὼ τιμηθεῖς, τῇ προνοίᾳ τοῦ Κτίστου, ἀλόγως καυπέχυσα, Πανύμνητε πάθει, ψυχοφθόροις ὄθεν, ἐξωμοιώθην ἀλόγοις κτήνεσιν.

Κλίμαξ οὐρανομήκης, τῶν ἀρετῶν ἡ ὁδός, ἀναφέρουσα λόγῳ, ψυχὰς πρὸς τὰ οὐράνια· ἧς βαίνειν με ποίησον, τὰς βαθμίδας πράξει, καὶ θεωρία Θεογαρίτωτε.

Ωδή γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Σοφίας ἐνυποστάτου Μήτηρ γεγένησαι, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου Μαρία· ἄχραντε· ὃν περ ἐκδυσώπησον ἀγνή, ρανίδα θείου φόβου, ἐναποστάξαι τῇ καρδίᾳ μου, ὅπως ἐμπλησθῶ θείας γνώσεως.

Ψεκάδες τοῦ ὕετοῦ, τὴν γῆν ἐκπιαίνουσι, καὶ καρπὸν βλαστάνειν ἀγνή παρέχουσιν· ὄμβροι δὲ δακρύων τὴν ψυχὴν, ἀρδεύουσιν ἐγὼ δέ, σκληρὰν καρδίαν καὶ ἀνάληπτον, ἔχων οὐδαμῶς κατανύσσομαι.

Αὐτὼς τοῖς νοεροῖς ὁ νοῦς συγγινόμενος· ὡς λιβάδας ἔλκει δακρύων χεύματα· ἐμοῦ Θεομήτορ δὲ ὁ νοῦς, τῇ γῇ προσηλωμένος, πολυσχιδεῖς ἐννοίας κέκτῃται· καὶ ὡς τὸ εἶκος ἀπαμβλύνεται.

Τὸ μῦρον τῆς ἀρετῆς, ἐν εἶδεσι τέσσαρσι, Θεομήτορ ἄριστα συσκευάζεται, φρονήσει ἀνδρεία ψυχικῇ, δικαιοσύνῃ θείᾳ, καὶ σωφροσύνης καθαρότητι· τούτων δὲ ἐγὼ ἀπεστέρημαι.

Ωδή, δ'. Τὴν θείαν ἐννόησας σου.

Ραδίως πρὸς τὰ πάθη καθέλκομαι, σῆς βοηθείας γυμνωθεῖς, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε· διὸ σπλαγγνίσθητι ῥῦσαι, τοῦ βόθρου τῆς κακῆς συνηθείας με.

Ξηρᾶναι τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, τῷ λογισμῷ με πρακτικῶς, Θεοκυῆτορ ἀξιώσον, καὶ τοῦ νοὸς τῇ κινήσει, τοῖς ἄνω διατρίβειν εὐόδωσον.

Υιοῖ Θεοῦ μεθέξει γεγονάμεν, ὅσοι ἐλάβομεν Χρεστὸν· ἐγὼ δὲ πάλιν ἀντέστραμμαι, διὰ κακίαν Παρθένε, υἱὸς τῆς ἁμαρτίας γενόμενος.

Οδὸν τῆς σωτηρίας οὐχ εὗρηκα, τῇ ἀγνοσίᾳ τῆς ψυχῆς· ὁδὸν ζωῆς ἡ κηύσασα, Θεοκυῆτορ

Μαρία, ὁδός μοι σωτηρίας γενήθητι...

Ὡδὴ, ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Μόνην σε ἐπίσταμαι Θεογεννήτρια, ἁμαρτανόντων τὴν προστασίαν, καὶ πρὸς σέ κατέφυγον· μὴ με ἀπορρίψης, τὸν ὑπὲρ πάντας πταίσαντα.

Ἰνα τὸ ἀνείκαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐν ἐμοὶ δείξης Παρθενομῆτορ, ἐγειρόν με κείμενον, καὶ τῆς ἀπαθείας, τὰς τρίβους καθυπόδειξον.

Τῶν παθῶν τὰ κύματα συνταρασσόμενα, ὑπὸ δαιμόνων σφοδρῶν πνευμάτων, ἀγνὴ συγκαλύπτουσι, τῆς ἐμῆς ἀθλίας, ψυχῆς τὸ ἐφολκάδιον.

Ἰλαρῶς μοι φάνηθι Θεογεννήτρια, ἐν τῇ ἐξόδῳ ἡνίκα μέλλῃ, ἡ ψυχὴ χωρίζεσθαι, τοῦ ἀθλίου σκήνους, καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου.

Ὡδὴ, ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Πειρασμῶν νιφάδες μοι, ἐπελθοῦσαι Κόρη χαλεπαί, τῆς ψυχῆς κατέπτωσαν τὸ οἶκημα· διὸ θρηνῶν τῇ σκέπῃ τῇ σῇ προσέρχομαι.

Λογισμῶν ματαίων με, ψυχοφθόρων λύτρωσαι ἀγνή· λογισμοὺς λαβεῖν δέ τοὺς τῆς κρίσεως, καὶ τῆς ἐκεῖ ἀξίωσον καταστάσεως.

Θεϊκῆς ἐξέπεσον, εὐφροσύνης Μητὲρ τοῦ Θεοῦ, καὶ θρηνεῖν ἀπάρχομαι· ὁ ἄθλιος, εἶπας ἐκεῖ τῆς θρηνωδίας ῥυσθήσωμαι.

Ἰαμάτων κρήνην σε, κεκτημένοι Δέσποινα ἀγνή, οἱ νοσοῦντες δίψει παραπτώσεων, προστρέχου, καὶ σωτηρίαν λαμβάνομεν.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Πολυτρόπως Παρθένε Χριστὸν παρώργισα, διανοΐα καὶ λόγῳ ἔργοις καὶ πράξεσι, καὶ πτοῦμαι τὸ ἐκεῖ φρικτὸν κριτήριον· ἀλλὰ προφθάσασα ταχὺ, ἐκλύτρωσαί με τῶν δεινῶν, τῇ Μητρικῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ πρὸς Θεὸν παρρησία, τὸν σὸν οἰκέτην Θεογεννήτρια.

Ὡδὴ, ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τίς ἄλλος ἐξήμαρτεν, ὡς ἐγὼ Πανύμνητε; τὸν νοῦν κατηχρείωσα· τὴν σάρκα ἐμόλυνα· καὶ πάσας τὰς αἰσθήσεις, ἀπημαύρωσα ὁ τάλας.

Εμέ τὸν πανάσωτον· ἐμέ τὸν πανάθλιον, οἰκτείρησον Δέσποινα, καὶ δός μοι συγχώρησιν, τῶν πρώην ἐγκλημάτων, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Ονείρων φαντάσμασιν, ἐχθρὸς Θεονόμφευτε, πλανᾶν με ἐπείγεται, πρὸς πτώσιν οἰήσεως· αὐτοῦ τῆς πανουργίας, Θεοτόκε λύτρωσαί με.

Ράβδῳ συμπαθείας σου· βακτηρίᾳ σκέπης σου, καὶ με παρακάλεσον, ἀγνή καὶ ἐλαίῳ σου, τῆς θείας εὐσπλαγχνίας, λίπανον τὴν κεφαλὴν μου.

Ὡδὴ, η'. Σοὶ τῷ παντοκρῶτι.

Χάριν εἰληφώς υἱοθεσίας θείας, τῷ θεῷ βαπτίσματι ταύτην ἀπώλεσα, πράξας ἀθέτους, ἐν βίῳ ἁμαρτίας· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παρθένε οἰκτερόν με.

Ρίζης ἀναιδοῦς τῆς φιλαυτίας κλάδοι, Παρθένε πεφύκασι κόρος καὶ ἄνεσις· ὅθεν ἐκφύει, ἐσμός παθῶν ποικίλων· σέ οὖν δυσωποῦμεν, τὴν ρίζαν ξηρανθῆναι.

Αἶρω τὴν φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ σοι κράζων· οἶνον κατὰ νύξους, ἀγνὴ με πότισον, ἄρτου δακρύων, ἐνταῦθα ἐμπλησόν με· ἵνα μὴ ἐκείσῃ παινάσω καὶ διψήσω.

Μόνος ἀποστάς τῆς θείας θεωρίας, κτηνώδης γεγέννημαι καὶ τεθνήσκει· μόνη τὸν Κτίστιν, ἀφράστως τετοκυῖα, λύτρωσαί με Κόρη τῆς ἐν φλογὶ γένεως.

Ὁ Βίρμος.

Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἐμελπον· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ, θ'.

Ἡσαΐα χόρευε.

Νοερὰν τὴν αἴσθησιν, τῇ φυγῇ μου δώρησαι ἀγνὴ, νεκρῶσαι τὰς ἀπρεπεῖς πρῶτῃν ἡδονάς, ἃς τίκτειν εἰώθασιν, αἱ αἰσθήσεις αἱ σωματικαί· ὅπως γενήσωμαι οἰκητήριον τοῦ Πνεύματος.

Οὐδαμῶς ἐνέλιπον, Θεομῆτορ πράττων τὰ αἰσχρὰ, ἐκ βρέφους ἀναδειχθεὶς οἶκος τῶν παθῶν· καὶ νῦν ἐν τῷ γῆρα μου, μεταγῶναι δός μοι λογισμόν, ἵσως ἐκφύγοιμι, τὰς κολάσεις τὰς μενούσας με.

Κρημνῷ παραπτώσεων, ὀλισθήσας πέπτωκα δεινῶς, ἐξ ὕψους τῶν ἀρετῶν Δέσποινα ἀγνή· σὺ οὖν ἡ ἀντίληψις τῶν ἀσθενῶν καὶ ἀμαρτωλῶν, χεῖρά μοι πάρασχε, βοηθείας τῷ οἰκέτῃ σου.

Φοβεῖ με κριτήριο, Θεομῆτορ τὸ Δεσποτικόν· καὶ δέδοικα ὡς πολλῶν ἐμπλεῶς κακῶν· πλὴν εἰς σέ καταφυγον, καταφυγὴ τῶν ἀμαρτωλῶν· καὶ μὴ ἀπόσημι· ἀλλὰ σῶσον τῷ ἐλπί σου.

Προσόμνια.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

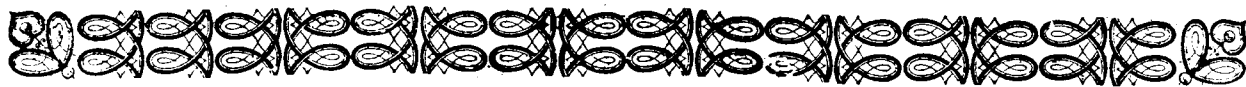
Χαίροις ἡ φιλανθής ἀνθηδών, ἡ τὸν λειμῶνα τῆς ζωῆς περιθέουσα, καὶ στέφος ἐκλεξαμένη τῆς Παρθενίας λαμπρόν· τὸ φαῖδρον τοῦ Κτίστου καταγώγιον· σκηπὴ ἡ χωρήσασα, τὸν ἀχώρητον Κύριον· Χαῖρε Παρθένε, δι' ἧς αἵδης νενέκρωται, καὶ ὁ θάνατος, κατηργήθη καὶ σέσωσται, πτώματος ὁ Πρωτόπλαστος, δεινὸς ἐξαισίῳ τε· Χαῖρε σεμνὴ Παναγία· Χαῖρε προπύργιον ἄσιστον· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὠραιοτάτῃ τρυγῶν, κεχρυσωμένη σωφροσύνη τὰς πτέρυγας· τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· ἡ νοητὴ πορφύρις· Χαῖρε θεία κλίμαξ· Χαῖρε γέφυρα, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, τοὺς θνητοὺς ἡ μετάγουσα· Χαῖρε ἀνάκτων, πιστοτάτων κραταίωμα, καὶ ὀχύρωμα, καὶ διάδημα τίμιον· Χαίροις ἡ Παρθενίαν τε, λοχεῖα συζεύξασα· τῶν ἀσθενούντων τὸ ἄκος· ἐλλειπομένων τὸ πλήρωμα· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις μετὰ Θεὸν ἡ Θεός· τὰ δευτερεῖα τῆς Τριάδος ἡ ἔχουσα· ἀμέσως ἡ δεχομένη, τῶν ἐκ Θεοῦ δωρεῶν, τὸ πλήρωμα ὅλον καὶ εἰς ἅπαντας, Ἀγγέλους ἀνθρώπους τε, τοῦτο διαπορθεύουσα· τοῦ ἐμπυρίνου, οὐρανοῦ τὸ τεράστιον· τηλεσκόπιον, βουλῶν θεῶν θαυμάσιον· τέλος τὸ σκοπιμώτατον, καὶ ὕστατον Πάναγνε, Δημιουργίας ἀπάτης, δι' ἣν ὁ Κόσμος ἐγένετο· καὶ σοῦ τῇ γεννήσει, ἡ αἰώνιος τοῦ Κτίστου βουλὴ πεπληρωται.

Μόνη τῶν θλιβομένων χαρὰ, πρόφθασον ῥῦσαι, καὶ ἐμὲ τὸν οἰκέτην σου, ἐκ πάντων τῶν

συνεχόντων, πολυειδῶν πειρασμῶν· φλογόφων νόσων καὶ κακώσεων· ἐχθρῶν ἐκζητούντων, καταπιεῖν με τὸν δαίλαιον· λύπης ἀπάσης, καὶ δαιμόνων σκαιότητος· ἀθυμίας τε, καὶ δεινῆς κατακρίσεως· μὴ δὲ οὖν παραδῶς με, μέχρι τέλους ταῖς θλίψεσι· μὴ με βυθὸς τῆς κακίας, κατακαλύψῃ τὸν ἄθλιον· εἰς σέ γάρ μου πάσας, τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην Θεο-
χαρίτωτε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΤΟΥ ΕΦΕΣΟΥ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ

Ὡδή, α΄· ἦχος λ α΄. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

ΓΟΝΥ ΣΟΙ κάμπτω Δέσποινα ὁ ταλαίπωρος, καὶ τὴν σὴν αἰτοῦμαι θεῖαν ἀντίληψιν·
λύστον τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς, σκέδασον μου τὰ νέφη, τῆς ἀθυμίας ταῖς πρεσβείαις σου,
ἢ τῶν θλιβομένων παράκλησις.

Ρύπων τῶν ἐκ παθῶν μου τὸ διαυγές τῆς ψυχῆς, Θεοτόκε Παρθένε τηροῦσα ἀνεπίμιχτον,
καθαρῶς με ποίησον, φωτὶ θείῳ ἄχραντε, ἀτενίζειν τὸν σέ δοξάζοντα.

Σὺ τὰς ἐπαναστάσεις τὰς καθ' ἡμῶν τῶν ἐχθρῶν, κραταιᾷ σου δυνάμει, τροπωσαμένη Δέ-
σποινα, βαθεῖαν τῇ ποιήμῃ σου, τὴν εἰρήνην δώρησαι, ὡς τῆς θείας εἰρήνης πρόξενος.

Ο πλάσας κατὰ μόνας Θεὸς καρδίας βροτῶν, τὰς ὀδύνας γινώσκων, καὶ πάθη τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν, κατάλληλον δέδωκεν, ἱατροῖον ἄχραντε, σέ ἐν νόσοις ἡμῖν καὶ θλίψεσιν.

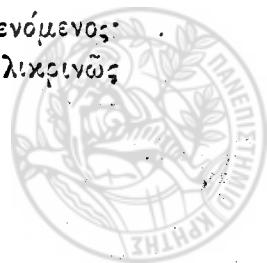
Ὡδή, γ΄. Ὁ πᾶς ἐπ' οὐδενός.

Ο πόκος τοῦ ὕετοῦ, τοῦ θείου πανάχραντε, τὴν ἐξηραμμένην ψυχὴν μου πάθει, καὶ τῇ
ἐκπυρώσει τῶν κακῶν, ἄρδευσον Θεοτόκε, τῇ ἐπισκέψει σου ὡς βλύσασα, τῆς ζωῆς τὸ ὕ-
δωρ Χριστὸν τὸν Κύριον.

Ἐράθη μετὰ σαρκός, ὁ πρὶν ἀθεώρητος, διὰ σοῦ Παρθένε Λόγος καὶ Κύριος· ἵνα πρὸς ἀό-
ρατον ἡμᾶς, καὶ θεῖαν μεταστήσῃ, δόξαν καὶ λῆξιν τὴν αἰώνιον, τοὺς ὡς Θεοτόκον ὑ-
μνοῦντάς σε.

Ἰλύος ρθοροποιῶν, παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, ταῖς πρὸς τὸν υἱόν σου ἀγνὴ δεήσεσι· δίδου
βηματίζειν καθαρῶς, τῆς μετανοίας τρίβους, τὰς εἰσαγούσας Θεονύμφευτε, πρὸς τὴν αἰω-
νίαν κατάπαυσιν.

Σαρκοῦται ἐκ τῶν σεπτῶν, Παρθένε αἱμάτων σου, ὁ δι' εὐσπλαγχνίαν βροτὸς γενόμενος·
τοῦτον ἐκδυσώπει ὡς υἱόν, τῆς ἄνω βασιλείας, καταξιῶσαί με πανάμωμε, τὸν εἰλικρινῶς
σε δοξάζοντα.

Ωδή, δ'. Τὴν θείαν, ἐννοήσας σοῦ.

Ως κόρην ὀφθαλμοῦ με τῇ σκέπῃ σου, φύλαξον, δέομαι ἄγνη, καὶ τῇ σκιά τῶν πτερύγων σου, περίθαλψόν με καὶ ῥῦσαι, δαιμόνων πονηρίας καὶ σῶσόν με.

Πόμα με κατανύξεως πότισον, Θεογεννῆτορ Μαριάμ, καὶ δάκρυά με ἀξιώσουν, ἀπὸ καρδίας προσφέρειν, σβεστήρια φλογὸς τῆς μενούσης με.

Ο φόβος τυραννεῖ με τῆς κρίσεως, καὶ ἡ ἀπόφασις Θεοῦ πρόφθασον, σὺ μοι παράστηθι, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, καὶ λύτρωσαι Μαρία Θεόνηφε.

Ως πάντων ποιημάτων κυήσασα, Δημιουργὸν Μήτηρ Θεοῦ, ἰσχύεις πάντα καὶ δύνασαι διὸ κολάσεως ῥῦσαι, καὶ πάσης ἐπηρείας τοὺς δούλους σου.

Ωδή, ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ρυπωθεῖσαν πάθεσι ψυχὴν μου Πάναγνε, καὶ τὴν καρδίαν τῇ ρυπτικῇ σου, εὐσπλαγχνίᾳ κάθαρον, καὶ ναὸν τοῦ θείου Πνεύματος ἀποτελέσων.

Γέγονεν ὁ τόκος σου Θεοχαρίτωτε, τοῖς καταδίκοις δικαιοσύνη· τοῖς νοσοῦσιν ἰαμα· καὶ τοῖς θλιβομένοις, χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις.

Τὸν αὐτοκατάκριτον καὶ ἀδιόρθωτον, Χριστέ μου σῶσον ταῖς τῆς Μητρός σου ἱκεσίαις ἵνα σου, τὴν πολλὴν δοξάζω, καὶ ἄμετρον συμπάθειαν.

Νέφη διασκέδασον ἄγνη τῶν θλίψεων, ἐκ τῆς ψυχῆς μου καὶ τῆς χαρᾶς με, ταῖς ἀκτίσι φαίδρυνον, ἢ τὸ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ ἀνέσπερον.

Ωδή, ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Εκ χορὸς ἡ πλάσας με, κατ' εἰκόνα Δέσποτα τὴν σὴν, καὶ υἱοθεσίας σοῦ φιλόανθρωπε, ἀξιώσας, συντήρησόν με ὡς εὐσπλαγχνης.

Τοῖς ἀμέτροις πταίσμασι, καταλλήλως βέβλημαι ἄγνη, τῶν κακούντων θλίψεσι· διὸ παράσχου μοι, τὸν ἰλασμόν, καὶ λυπηρῶν ἀπολύτρωσιν.

Ταῖς πρεσβείαις πλήρωσον, τοὺς σοὺς δούλους δόξης θεϊκῆς, καὶ φωτὸς ἀρρήτου καταξιώσον, σοὺς ὑμνητὰς Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Καταδίκης ῥῦσαί με, αἰωνίου Δέσποινα ἄγνη, καὶ χαρᾶς τῆς θείας καταξιώσον, καὶ τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου πρεσβείαις σου.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Χαῖρε χλίμαξ Κυρίου ἡ Θεοστήρικτος· χαῖρε γέφυρα θεία Θεοπαρόδευτος· χαῖρε προσφύγιον πιστῶν καὶ ἱλαστήριον, ἡ προσάγουσα ἡμᾶς, πρὸς τὸν υἱόν σου καὶ Θεόν, τοὺς πάντες τότε τῇ σῇ σκέπῃ, προστρέχοντας Θεοτόκε, ὡς εἰς λιμένα γαληνότατον.

Ωδή, ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Νεῦσον παρακλήσεις, νῦν τῶν προστρέχόντων σοι, καὶ ταύτας προσάγαγε Θεῶ Πανοικτίρμονι, καὶ πλήρου τὰς αἰτήσεις, πολυύμνητε Μαρία.

Υπνον ἀποτίναξον, τὸν τῆς ῥαθυμίας μου· καὶ φώτισον δέομαι, σεμνὴ τὰς αἰσθήσεις μου,

ἐγρήγορσιν διδοῦσα, καὶ μετάνοιαν ἀξίαν.

Ελεων γενέσθαι μοι, σὺ τὸν εὐδιάλλακτον, Παρθένε δυσώπησον· καὶ σῶσαί με ψάλλον-
τα, ψυχῇ συντετριμμένῃ· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χρόνω σου τὸ ἔλεος, οὐ συμπεριγράφεται· αἰεὶ γὰρ Πανάχραντε, οἰκτεῖρεις τοὺς δούλους
σου, καὶ νέμεις τοῖς αἰτούσι, τὴν ἀνέκλειπτόν σου χάριν.

Ωδὴ, γ'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Δόξη θεϊκῇ ἢ λαμπρυνθεῖσα μόνη, ὡς Μήτηρ ὑπάρχουσα τοῦ σέ δοξάσαντος, δόξης τῆς
ἁνω τυχεῖν με θείας Κόρης, αἰτηται τὸν μόνον αἰεὶ δεδοχασμένον.

Ολη ἐκλεκτὴ λελαμπρυσμένη πέλει· ὅλη μόνη πάνταγνος, σεμνὴ καὶ ἄσπιλος· ὅθεν βοῶ
σοι φιλάγαθε Παρθένε, κάθαρσόν με ῥύπου, παντὸς ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Δίδου ἱλασμόν Θεογεννήτορ Κόρη, καὶ βίου διόρθωσιν τοῖς σοὶ προατρέχουσιν· ὅπως ἀπαύ-
στως, ὑμνῶμέν σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ φαινὰς καὶ τηλαυγεῖς ἀκτῖνας, τοῦ ἡλίου Δέσποινα ἢ προττασία σου, πᾶσιν ἀ-
πλούσα, ἀκτῖνας τῶν θαυμάτων, λύει τὴν ὁμίχλην παθῶν καὶ νοσημάτων.

Ὁ Βίρμός.

Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ χαμίνῃ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἐμελπον· πάντα
τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ωδὴ, θ'. Ἡσαία χορεύε

Δονουμένους θλίψεις, καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀνιαρῶν, ἐδραίωσον ἡμᾶς, θεία σου ῥοπῇ, Μα-
ρία Θεόνυμφε, ἐν τῇ στερόῃ τῆς ὑπομονῆς, καὶ τῆς ἐλπίδος σου, πέτρα ἵνα σε δοξάζωμεν.

Υπερήρθη ἄχραντε, τὸ φορτίον τὸ τῶν λυπηρῶν, δυνάμει τῆς ἐμῆς, καὶ πρὸς ἀχανές,
τὸ τῆς ἀπογνώσεως καθέλκει με βάραθρον ἀφ' οὗ, ῥύσαί με Δέσποινα τοῦ ἀπαύστως μι-
γαλύνειν σε.

Φωτορόρον ὄχημα, ἀνεδείχθης τοῦ Ἐμμανουὴλ, φωτίζουσα τοὺς πιστοὺς, Δέσποινα ἀγνή·
διό με καταύγασον, ῥαθυμίας σκότει τὴν ψυχὴν, νῦν καλυπτόμενον, καὶ τοῖς πταίσμα-
σιν ὀλλύμενον.

Σὺ προστάτις πέφυκας, τῆς ψυχῆς μου πάνσεμνε ἀγνή· ἐν σοὶ γὰρ τῶν δυσμενῶν, θραύω
τὴν ἰσχὺν, καὶ σοῦ ἀπηώρησα, τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὸν νοῦν· σῶσόν με σῶτόν με· ἵνα
πόθῳ μεγαλύνω σε.

Προσόμοι· Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις περιστερὰ λογικῇ, κατακλυσμοῦ τοῦ νοητοῦ παῦλαν φέρουσα, καὶ ῥύπον τῆς
ἀμαρτίας, πλύνασα μόνη ἀγνή· τὸ θερμὸν τοῦ κόσμου ἱλαστήριον· ἐλπίς ἀκαταίσχυντε,
καὶ βεβαία ἀντίληψις, τῶν σέ τιμώντων, καὶ ὑμνούντων ἐκ πίστεως, καὶ τὴν θεῖαν σου,
ἐκζητούντων βοήθειαν· Χαῖρε ἁνὼ δυνάμει, παμπόθητον ἀκουσμα· Χαῖρε δαιμόνων ἢ
πτῶσις· Χαῖρε βρωτῶν ἢ ἀνόρθωσις· Χριστοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ φεραυγῆς χελιδὼν, ἡ ἐκ χειμῶνος, νοητοῦ ἔαρ φέρουσα, καὶ ζῆλὸν τῆς ἀμαρτίας, παύσασα μόνῃ σεμνῇ· Χαῖρε θεία σκέπη· Χαῖρε τράπεζα, ἐν σοὶ τὸν οὐράνιον, τῆς ζωῆς ἄρτον ἔχουσα, οὐ οἱ τρυφῶντες, οὐ δεδοίκασι θάνατον, οὐδὲ θνήσκουσιν· ἀλλὰ ζῶσιν ὡς ἔφησεν, ἄχραντε Παντευλόγητε, ὁ Πλάστης τῆς φύσεως· οὐ καὶ ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, ἐμφορηθῆναι ἀξίωσον, τυχεῖν τε Παρθένε, τῆς ἀλήκειου καὶ ἀφθάρτου Μακαριότητος.

Χαίροις Παρθενομῆτορ ἀγνή, ἡ ἀπλουστάτη καὶ ἀμίαντος Δάμαλις, τὸν μόσχον ἡ τετοκυῖα, τὸν μυστικὸν τοῦ Θεοῦ· Ἀμνάς καθαρὰτε καὶ πανάσπιλος· Δορκὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἀρωμάτων ἡ βάσκουσα, καὶ νεμομένη ἐν τοῖς κρίνοις αἰέποτε· θείαις χάρισι, καὶ τρυφαῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος· Ἐλαφος ἡ ταχύδρομος, τοὺς ὄφεις ἡ κτείνουσα, τοὺς νοητοὺς καὶ σὰν δούλων, πόρρωθεν τούτους ἐλαύνουσα· Χριστοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῦσον τὴν κατ' ἐμοῦ τῶν δεινῶν, κυμαινομένην, θεοδόξαττε θάλασσαν· ἀπάντων κραταϊστότη, καταφυγὴ τῶν πιστῶν· καὶ πρὸς θεῖον ὄρμον καθοδήγησον, ἀγνή τὸν ταλαίπωρον, καὶ πανάθλιον δούλόν σου, ἤδη πρὸς χάσας, ἀπωλείας ἐγγίσαντα, καὶ πρὸς πέταυρον, ἀπογνώσεως φθάσαντα· Δέσποινα μὴ περιδῆς με, κακῶς κινδυνεύοντα, καὶ ὀλοφύχως ζητοῦντα, τὴν σὴν ταχεῖαν βοήθειαν· εἰς σέ γάρ μου πᾶσαν, προσδοκίαν ἀνεθέμην Θεομακάριστε.

Τ Η ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΙΑΣ ΤΟΥ ΓΡΑΗΤΟΥ,

Ὡς ὁρᾶται ἐν τοῖς ὑπέροις Θεοτοκίαις.

Ὡδὴ, α'. ἦχος β'. Ἰππὸν καὶ ἀναβάτην.

ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ Μαρία Πάναγνε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, οἷα Θεοῦ Μητέρα σε, ὑμνοῦντας διάσωσον, ἐκ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου.

Πίστις ἡγείσθω μόνῃ καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου Θεοσύμμευτε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

Θλὸς ἐπιθυμία, καὶ ἄχραντος γλυκασμός, ὁ υἱὸς καὶ Θεὸς σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει· παλάμῳ με· ὃν δυσώπει φύσασθαι, πάσης θλίψεως τοὺς τιμῶντάς σε.

Θαῦμα ἐν σοὶ τελεῖται, Παρθένε ὄντως φοικτὸν, ὅτι ἐν τῇ γαστρὶ σου τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, ἐγκύμονα ἔσχηκας, καὶ ἀρράστως τέτοκας, Ἀειπάρενος διαμείνας.

Ὡδὴ, γ'. Ὁπήξας ἐπ' οὐδενός.

Θ πάλαι ἐξ οὐδενὸς ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἁγίας γαστρὸς προέρχεται, ἅν-

θρῶπος· γεγόμενος ἁγνή ὑπὸ φιλάνθρωπίας, διαφερόντως ὁ φιλάνθρωπος· ἵνα τοὺς ἀνθρώ-
πους λυτρώσῃται.

Ιδοὺ σὺ ὑπὲρ πάσας ἁγνή κεχαρίτωσαι· ὑπερέβης πάσας τῇ ἁγιότητι· πάντων ὑπερῆρας
καὶ πασῶν, ὥρθης ὑψηλοτέρα, τῶν νοερῶν σαφῶς δυνάμεων· Μητέρα τοῦ Θεοῦ χρημα-
τίσασα.

Παρθένε τὸ καθαρὸν τοῦ Λόγου Παλάτιον, τὴν ψυχὴν μου δεῖξον οἶκον τοῦ Πνεύματος·
ὕδατος πηγὴ ζωαρχικοῦ, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἁμαρτίας ἐκτεκόμενον· ὅπως κατὰ
χρέος δοξάζω σε.

Εκτός σου μετὰ Θεὸν προστάτιν οὐ κέκτημαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν με αἰεὶ ἐξαίρουσαν· Δέ-
σποινα πανύμνητε σεμνὴ, Μαρία Θεοτόκε· μὴ με παρίδης ἀπολλύμενον, καὶ ταῖς ἁμαρ-
τίαις σκοτούμενον.

Ὡδή, δ'. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Χράνασα ἱστὸν ἐξ αἱμάτων σου, παρθενικῶν τῷ αὐρανόν, νεφέλαις Κόρη ἐνδύονται, κα-
ταστολὴν ἀρθαρσίας, ἀπάτη γυμνωθέντα με ἐνδυσον.

Μήτηρ σου παλάτιον ἅγιον, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως γεγέννηται, ἐν ᾧ
οἰκήσας Παρθένε, ναοὺς ἡμᾶς αὐτοῦ ἀπειργάστατο.

Αφράστως συλλαβοῦσα Πανάμωμε, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, δυσώπει σῶσαι κινδύνων
ἅπαντας· καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε Δέσποινα.

Θικτίσῃσιν αἰκτίρμων ὑπάρχουσα, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, Θεογεννήτορ πανάμωμε,
τὴν ἐκ παθῶν καὶ πταισμάτων, δεινῶς ἀμαυρωθεῖσαν καὶ στένουσαν.

Ὡδή, ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Συμφορῶν τῷ κλύδωνι νῦν με ποντούμενον, πρὸς τὸν λιμένα τῆς σῆς γαλήνης, Παναγία
ἴθουνον, ἢ τὸν κυβερνήτην, τῆς ἀπαθείας τέξασα.

Νοὺς οὐδὲ οὐράνιος ὄντως δυνήσεται, σέ Θεομητορ ὑμνεῖν ἀξίως· τὸν γὰρ Κτίστην τέ-
τοκας, τὸν ταῖς οὐρανίαις, ὑμνούμενον δυνάμεσιν.

Νέον ἀπεκύησας ὡς βρέφος ἄχραντε, τὸν πρὸ αἰώνων Πατὴρ ἀχρόνου, ἀχρόνως ἐκλά-
ψαντα· ὃν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, δυσώπει Θεονύμφευτε.

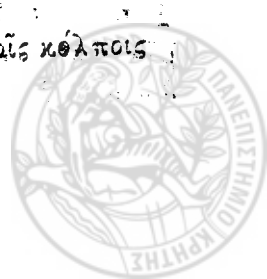
Φώτισον τὰ ὄμματα τῆς διανοίας μου, χρυσῇ λυχνίᾳ φωτὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ παθῶν διά-
λυσον, τὸ ζοφῶδες Κόρη, καὶ ὅλον με ἐκλάμπρυνον.

Ὡδή, ς'. Μαινομένην.

Παναγία Δέσποινα, Θεομητορ ῥῦσαί με φθορᾶς, καὶ παθῶν τὸν ταραχὸν κατεύνασον, ἢ
τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα.

Υπὲρ νῦν τὸν ἄχρονον, ὑπὲρ λόγον τὸν Δημιουργόν, Παναγία τέτοκας λυτρούμενον, πά-
σης φθορᾶς τοὺς Θεοτόκον ὑμνοῦντάς σε.

Ο Πατρὶ συνάναρχος, υἱὸς Κόρη κόλπους Πατρικούς, μὴ λιπὼν ἠύλισθη ἐν ταῖς κόλποις
σου, καὶ Ἀβραάμ τοὺς κόλπους ἡμῖν ἠνέωξεν.

Απειράνδρως τέτοκας, Θεοτόκε τὸν Ἐμμανουήλ, τὴν ἡμῶν ταπείνωσιν οἰκτείρας· ὅθεν αἰεὶ χρεωστικῶς σε δοξάζομεν.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Η τὸ ἄνθος τὸ θεῖον ρίζα βλαστήσασα· κιβωτὲ καὶ λυχνία καὶ στάμνε πάγχρυσε· ἁγία τράπεζα ζωῆς τὸν ἄρτον φέρουσα· ὡς υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκδυσώπησαν αὐτὸν, σὺν ταῖς Ἀγγέλοις καὶ πᾶσι, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἁγίοις, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὡδή, ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ο ὑπερυψούμενος σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, υἱὸς ἐκλεξάμενος, σὲ λίαν ἠγάπησεν, ἀγνὴ πρὸς κατοικίαν, ἑαυτοῦ εὐλογημένη.

Ηύλην ἀδιόδευτον, ὁ Προφήτης βλέπει σε, Μαρία Πανάχραντε, ἣν μόνος διώδευσεν· ὧ πάντες μελωδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στόματι καὶ γνώμῃ σε, Θεοτόκον Πάναγνε, κηρύττω γηθόμενος· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας· ὧ πάντες μελωδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νύμφη Θεοῦ πέφυκας· Ἀποστόλων καύχημα· Μαρτύρων στεφάνωμα· Ὁσίων ἀγλαΐσμα· χαρὰ δὲ τῶν βοώντων· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδή, η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Σοὶ τῇ τοῦ παντός τὸν Ποιητὴν τεκούσῃ, ὁποῖον Πανύμνητε τὸν ὕμνον ἄσωμεν; σὲ γὰρ ὑμνοῦσιν Ἀγγέλων στρατηγίαί· καὶ δοξολογοῦσι βροτῶν χοροστασίαι.

Κλίμαξ νοητὴ δι' ἧς Θεὸς κατέβη· μετάγουσα γέφυρα γηίνους ἀνωθι· θαῦμα Ἀγγέλων· Δαιμόνων τραῦμα μέγα, ἱάμα πιστῶν τε, ὑπάρχεις Θεοτόκε.

Πῶς Παρθενικῆς μὴ ἐκπεσοῦσα δόξης, μητρῴαν ἐπλούτισας τιμὴν ἀνύμρευτε; οἶδεν ὁ ταῦτα σοφῶς τερατουργήσας· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηνοιξα καὶ γὰρ τετολμηκῶς ἐκ πόθου, πρὸς ὕμνον Πανύμνητε, τὸν σὸν τὸ στόμα μου· ὅθεν πλησθῆναι, σοφίας δυσωπῶσε, καὶ ἐλκῦσαι Πνεῦμα, συνέσεως Μαρία.

Ὁ Εἰρμός.

Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελλον· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή, θ'. Ἡσαὶα γόρευς.

Θεομήτορ Πάναγνε, προστασία τῶν Χριστιανῶν· περίσωζε σὸν λαὸν πάσης ἀπειλῆς, καὶ πάσης ἀλώσεως βαρβαρικῆς, ὀργῆς καὶ θυμοῦ· πάσης κακώσεως, καὶ ἐκ πάσης κατακρίσεως.

Εὐλαβῶς σοι ἄδομεν, ἐγκωμίων ἄσματα ἁγνὴ, λυτρούμεναι αἰεὶ νόσων χαλεπῶν, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου· διὸ καὶ νῦν, κράζομεν πιστῶς· ἴσασι Δέσποινα τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ σώματα.

Παναγία Δέσποινα, ἐκδυσώπει τὴν προσκυνητὴν, τριάδα ἧς ἀπαθῶς τὸν ἑνα σαρκί, ἡμῖν ἀπεγέννησας, εἰρηνεῦσαι τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς· λύσιν πταισμάτων τε, τοῖς ὑμνοῦσί σε δωρήσασθαι.

Σὼν προσφύγων Πάναγνε, μὴ ἀπόσῃ νῦν τὸν στεναγμὸν· ἀλλ' ἐπιδε ἡμῶν ἐν τοῖς θλιβεροῖς· τὸ πένθος μετέβαλε εἰς χαρμονὴν καὶ τὸ κατηφές, εἰς ἀγαλλίασιν, τῶν ἐν ὑμνοῖς γεραίρόντων σε.

Προσόμοια. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ νοπητὴ κιβωτός· δι' ἧς βροτοὶ κατακλυσμοῦ ἐλυτρώθημεν, καὶ ζάλῃς τῆς ἀμαρτίας. Θεογεννητὸρ ἀγνή, τὸ λαμπρὸν τοῦ Κόσμου ἐγκαλλώπισμα· σεμνὴ καὶ τῆς πίστεως, τὸ στερρότατον ἔγερμα· Χαῖρε λυχνία, φωταυγὴς καὶ ὑπέρλαμπρος, ἡ τὸ ἄσπεκτον, ἐν κοιλίᾳ σου ἄμωμε, φῶς τὸ πανυπερούσιον, ἀσπόρως βαστάσασα· Χαῖρε κατάρας ἡ λύσις· καὶ εὐλογίας ἀντίδοσις· Χριστοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τὸ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ μαργαρίτην Χριστὸν, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θειοτάτης κυήσασα· τοὺς σκότει τῆς ἀγνωσίας, καὶ τοὺς ἐν βάθει δεινῶν, συσχεθέντας μόνῃ ὁδηγήσασα, πρὸς φῶς τὸ τῆς γνώσεως, ὑπερύμνητε Δέσποινα· Χαῖρε νεφέλη, φωταυγὴς καὶ ὑπέρλαμπρε· Χαῖρε καύχημα· Ἀποστόλων καὶ κήρυγμα· θέαμα περιβόητον· ἐξαίσιον ἄκουσμα· Χαῖρε δοχεῖον τοῦ Κτίστου, καὶ καθαρὸν ἐνδιαίτημα, Θεοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἀνατολὴ νοπητὴ, ἡ ἐκ λαγόνων τὸν Χριστὸν ἀνατείλασα, πληροῦντα τὴν οἰκουμένην, φωτὸς ἀρρήτου ἀγνή, τὸ τῶν ἀσωμάτων ἀγαλλίαμα· ἄμνον Θεοῦ αἴροντα, ἀμαρτίας ἡ τέξασα, παντὸς τοῦ κόσμου, τὸν τροφέα καὶ πρύτανιν, ἡ θηλάσασα, καὶ ἀγκάλαις κρατήσασα· μόνῃ ἡ ἀδιάφθορος, ἀγνή καὶ ἀμόλυντος· Χαῖρε ἁγία ἁγίων, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, αἰεὶ δυσωποῦσα, μὴ ἐλλίπῃς Θεοτόκε ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Στρέφον τὸν κοπετὸν εἰς χαρὰν· εἰς εὐθυμίαν δὲ τὸ πένθος μετέβαλε· τὸν θρῆνον εἰς εὐφροσύνην, καὶ ἀγαλλίασιν νῦν, Θεοτόκε μόνῃ παντευλόγητε· καὶ γὰρ ἐπληθύνθησαν, οἱ μισοῦντες τὸν δοῦλόν σου, καὶ ἐκζητοῦσι, τὴν ψυχὴν ἀπολέσαι μου, ἀναιδεῖς ὄντες, αἰμοβόροι καὶ δόλιοι, μάτην κατεπαιρόμενοι, δεινῶς ὠρυόμενοι· κύνες καθάπερ λυσσῶντες· ὧν τῆς κακίας με λύτρωσαι, ζωὴν δωρουμένη, εὐφροσύνην σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ὁ ὃ ἡ ἀκροστιχίς.

Πέμτος Κανών σοι Μητροφάνους Παρθένε.

Ὡδή, α'. ἦχος β'· Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

ΠΑΣΑΙ ΣΕ τῶν ἀνθρώπων γεραίρουσι γενεαί, καθὼς πάλαι Παρθένε, προφητικῶς προσέ-
ρηκας· καὶ με τοίνυν πρόσδεξαι, μελωδόν σου Δέσποινα, καὶ καταύγασον καὶ συνέτισον·

Εθραυσας τοῦ θανάτου τὸ κέντρον τὴν κοσμικὴν, ἀμαρτίαν Παρθένε τὴν ἀληθῆ γεννή-
σασα, ζώην δὲ ἧς ἀμβλυνον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, τὰ ὀξύτονα βέλη τάχιον.

Μόνη πεποικιλμένη Παρθενικαῖς χροσσωτοῖς, ἐξ αἰῶνος φανεῖσα τὸ τῆς συκῆς ἱμάτιον,
Ἀδάμ σὺ διέρρηξας· διὸ νῦν μέ ἔνδυσον, σωφροσύνης στολὴν πρεσβείαις σου.

Πλοῦτον καὶ θεῖαν δόξαν, ἐκτήσαντο μὲν πολλαί, θυγατέρες προδήλως· ἀλλ' ἀσυγκρί-
τως Δέσποινα, σὺ πάσας ὑπέρχεσαι· διὸ νῦν με πλούτισον, οὐρανίαις καὶ θεαῖς χάρισιν.

Ὡδή, γ'. Ὁ πᾶς ἐπ' οὐδενός.

Τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος ἐν σοὶ διεγνώσθησαν, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας Μαρία Πάναγνε, τῆς
ἀκαταλήπτως ἐκ τῆς σῆς, μήτρας γεγεννημένης· διῆς τὰ βάθη τῆς καρδίας μου, ῥῦσαι
σοφισμάτων τοῦ ὄφρους.

Θπρώην περωτὰ καὶ νηκτὰ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὐσιώσας λόγῳ μὴ προϋπάρχοντα· σὺ ἐκ
τῶν αἱμάτων τῆς ἀγνῆς, αὐθις Χριστέ Παρθένου, τὸ τῆς Θεότητος σαρκίον σου, ἔνδυμα
φρικτῶς κατεσκεύασας.

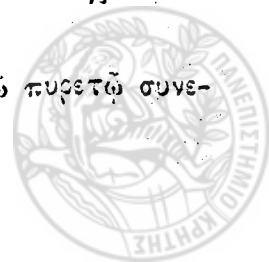
Σὺ μόνη χωνευτήριον ὥφθης τῆς φύσεως, ἐν ᾧ πῦρ τὸ θεῖον ἀφλέκτως ἄχραντε, ταύτην
ἀνεχόμενε σαφῶς· σὺ οὖν ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν παθῶν μου ῥύπον χώνευσον, καὶ ταῖς
σαῖς πρεσβείαις με λάμπρυνον.

Κρατῆρα τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τοῦ ποτιζομένου σαφῶς εἰς ἄρεσιν, τῶν
ἀμαρτημάτων τοῖς πιστοῖς, σὲ πάναγνε γινώσκων, καθικετεύω συγχωρήσεως, νέκταρ τὴν
καρδίαν μου πότισον.

Ὡδή, δ'. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας.

Ανήροτος σὺ πέφηνας ἄρουρα, τὸν μὴ σπαρέντα Θεῖκόν, ἀναβλαστήσασα ἄσταχυν· διὸ
παινῶντά με θρέψον, ταῖς θεαῖς δωρεαῖς σου καὶ χάρισιν.

Νοσοῦντά με πρὸς θάνατον Δέσποινα, τὸν τῆς ψυχῆς καὶ τῶν παθῶν, τῷ πυρετῷ συνε-

χόμενον, τῶν πρεσβειῶν σου τὸ ὕδωρ, ποτίσασά συντόμως ἀνάστησον.

Ως οὕσα τοῦ Θεοῦ πόλις ἐμψυχρε, ἤν ποταμοῦ τοῦ νοητοῦ, εὐφραίνουσι τὰ ὀρήματα, τῶν πρεσβειῶν σου τῷ πύργῳ, ψυχῆς μου τὴν οἰκίαν ὀχύρωσον.

Πεφέλην σε γινώσκων τὴν βάνασαν, δικαιοσύνην ἀληθῆ, λιτάζω Πάναγνε Δέσποινα, τῶν ἀδικούντων με πάντων, λυτρώσασθαι τὸν δούλον σου τάχιον.

Ωδλ, ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Σάλον καὶ τὸν κλύδωνα, Μαρία Δέσποινα, τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν παθῶν μου, παντελῶς κατεύνασον, ἢ τῆς ἀπαθείας κυήσασαι τὸν αἵτιον.

Ο ιστὸς ὃν ἀνωθεν, Χριστὸς ἐξύψανε, τῆς εὐπρεπείας στολὴν τῆς θείας, ἀρετῶν ἐνδύματι, τὴν γεγυμνωμένην, ἀγνή ψυχὴν μου στόλισεν.

Πλασμὸν μοι δόρησαι, ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἀμαρτημάτων ἀγνή Παρθέने, ἢ τὸ ἱλαστήριον, τὸ θεῖον τεκούσα, Χριστὸν ἡμῖν τὸ Κύριον.

Θῶλωπας καὶ τραύματα καὶ σηπεδόνας μου, τῆς ἀμαρτίας τῇ χειρουργίᾳ, πρεσβειῶν ἀράνισον, καὶ ῥῶσιν Παρθέने, τῷ δούλῳ σου πρυτάνευσον.

Ωδλ, ς΄. Μαινομένην.

Η τὸ φῶς κυήσασα, τῶν σωστῆρων τὸ ποιητικόν, τὴν ψυχὴν μου ἐώτισον καὶ λύτρωσαι, τῆς τῶν παθῶν, ὁλόρωτε νῦν ζωώστωε.

Τὸν Μεββάς γλυκάναντα, Θεοτόκε ὕδατα τὸ πρὶν, σὸν υἱὸν δυσώπησον τοῦ ῥύσασθαι, τῆς τῶν παθῶν, δεινῆς πικρίας με τάχιον.

Πνευματίζει χεῖμαρρος, τὴν ψυχὴν μου Πάναγνε παθῶν ἀλλὰ τοῦτον ξήρανον πρεσβείαις σου, κατ' ἁπολογισμοῦς, τοὺς πονηροὺς ἐξαράνισον.

Ο Χριστὸς ῥυόμενος, τοὺς ἀνθρώπους ἤκεν ἐκ Σιών, ἐκ γαστροῦ σου Δέσποινα Πανάμωμε· διὸ κἄμἐ, κινδύνων ῥῦσαι καὶ θλίψεων.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον.

Εν πελάγει τοῦ βίου κλυδωνιζόμενος, καὶ μερίμναις γηΐναις περιαντλούμενος, καὶ συμπνιγόμενος τὸν νοῦν τὴν σὴν βοήθειαν, ἐπικαλοῦμαι ἐκ ψυχῆς ἐπιταχύνουσα λοιπὸν, κυβέρνησον καὶ πρὸς ὄρμον, εἰσάγαγε μετανόιας· ἵνα ὑμνῶ σε Παρθέने ἄχραντε.

Ωδλ, ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Φρίττουσι καὶ φεύγουσι, τὴν σὴν κλῆσιν Δέσποινα, δαιμόνων αἱ φάλαγγες· ἐξ ὧν λυτρουμένη με, διάσωζε καὶ φερούει, κατ' ἁμφοῖν ἐκ πάσης βλάβης.

Αρρήτος ἡ δόξα σου· τὸν γὰρ δόξης Κύριον, Παρθέने γεγέννηκας διὸ με ἀξίωσον, τῆς οὐρανίου δόξης, τὸν πιστῶς σε ἀνυμνοῦντα.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσι, τοῦ σοῦ δούλου Δέσποινα, καὶ ῥῦσαι με τάχιον, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἐπηρείας, δυσμενῶν τῶν ἀοράτων.

Ολον με τοῖς πάθεσι, τῆς αἰσχύνης ἄχραντε, χρανθέντα καὶ χρηζοντα, καθάρστωε ἐκ

πλυνον, καὶ λάμπρυνον Παρθένε, πρεσβειῶν σου ταῖς ῥανίσιν.

Ὡδὴ, η'.

Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Υδωρ ἀτεκνοῦν τὸ τῶν παθῶν ψυχῆς μου, τὴν μήτραν ἐστείρωσε καὶ κατεξήρανε· ῥανόν μοι κύρην, νεφέλη θεῖον ὄμβρον· ὅπως ἐκβλαστήσω καρποὺς τῆς μετανοίας.

Σάλον λογισμῶν τῶν ἐμπαθῶν καὶ ζάλην, κατεύνασον Πάναγνε ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἵθυνον δέ με, πρὸς ὄρμον ἀπαθείας· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύλη νοητὴ καὶ κεκλεισμένη θεία, ἣν μόνος διώδευσε θεὸς ὁ εὐτπλαγχνος, κλείσον καὶ ῥάξον τὰς θύρας τῶν παθῶν μου, καὶ τὰς τῆς ἐλπίδος διάνοιξόν μοι θύρας.

Αρον ἀπ' ἐμοῦ τὸν τῶν πταισμάτων φόρτον, ἡ μόνη τὸν αἶροντα κόσμου τοῦ σύμπαντος, Μήτηρ Παρθένε, τὴν ὅλην ἁμαρτίαν· τέξασα ἀφράστως, ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον.

Ὁ Εἰρμός.

Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἐμελπον· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ, θ'.

Ἡσαία Χόρευε.

Ρυπωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, τὴν ψυχὴν μου πταίσμασι πολλοῖς, καὶ πάθεσι σαρκὸς, καταμολυνθεὶς, λιτάζω συντόνως σε καὶ δυσωπῶ, κάθαρσον ἀγνή, σαῖς με δεήσεσιν, ἀπὸ πάσης νῦν φανλότητος.

Θελητὴν γεγέννηκας, τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν, φιλάνθρωπον Θεόν, μόνον ἀγαθόν, μακρόθυμον εὐσπλαγχνον, ὃν εὐμενὴ δεῖξόν μοι ἀγνή, ταῖς σαῖς δεήσεσι, καὶ πταισμάτων λύσιν βράβευσον.

Εμαυτὸν ὀδύρομαι, ἐννοῶν μου τῶν ἁμαρτιῶν, τὰ πλήθη καὶ τῶν παθῶν, τὰς ἐπαγωγὰς· ψυχῆς μου τὴν πώρωσιν· καὶ τοῦ νοός μου τὰς ἐκτροπὰς· ἀπεγνωσμένον με, ἀγνή σῶσον τῷ ἐλέει σου.

Ε

Προσόμοια.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χ

Χ

Χαῖρέ σοι προσφωνοῦμεν ἀγνή, τοῦ Ἀρχαγγέλου αἰ φυλαί τῆς γῆς ἅπασαι, καὶ ποθεῖς σε εὐφημοῦμεν, προσάδοντές σοι θερμῶς· Χαῖρε θεία στάμνε μάννα φέρουσα· πηγή τὸ αἰεζων. καὶ γλυκύτατον βρύουσα, νᾶμα Παρθένε, ἐξ οὗ πάντες οἱ πίνοντες, ἐκκαθαίρουμεν τὴν ρυπὴν κακόνοιαν· Χαῖρε στήριγμα ἀσειστον, τοῦ κόσμου Πανύμνητε· τῆς εὐσεβείας τὸ κράτος· καὶ Ἐκκλησίας ἐδραΐωμα· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στῆσον τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν· τῆς ἁμαρτίας μου τὸ πέλαγος ζήρανον, τῷ ρεῖθρῳ τῆς σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς λιμένα Θεοῦ, σεπτῶν θελημάτων ἐγκαθόρμησον· ἐχθροὺς καθ' ἐκάστην, τοὺς τὴν ψυχὴν μου ἐκθλίβοντας, καὶ ταῖς ἀτόποις, ἡδοναῖς ἐκταράττοντας, καταπόντισον ἀπωλείας εἰς βάραθρα· πλήρωσον τὴν καρδίαν μου, χαρᾶς καὶ ἡδύτητος· λύσον τὸ νέφος βοῶ σοι, τῆς ἀθυμίας μου Πάναγνε· Χριστὸν δυσωποῦσα, τὴν συγχώρησιν δοθῆναι τῶν ἐπταισμένων μοι.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ

ὠδὸς, α'. ἦχος Α'.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

ΡΗΜΑΤΑ ἐγκωμίων καὶ δέησιν προσευχῆς, ἐκ πτωχῆς διανοίας καὶ ἀναξίου στόματος, πολμήσας προσφέρω σοι· σὺ δὲ Κόρη πρόσδεξαι, ὥσπερ δύο λεπτὰ Θεόδεκτα.

Αλλὸν Παραδείσόν σε γινώσκουμεν νοτιόν, ἀσυγκρίτως νικῶντα, τὸν ἐν Ἑδέμ Παραδείσον, Μαρία Πανάμωμε· σὺ γὰρ Θεονύμφευτε, τὴν ἀφθαρσίαν βροτοῖς ἐβλάστησας.

Ε

Τ

ὠδὸς, β'. ἦχος ἐπ' οὐδενός.

Ε

Τ

Α

σε ἀγνή, ἁγιάσον τὸν νοῦν μου, καὶ τὴν καρδίαν φωταγώγησον, νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώ-
κούςσα.

Τὰ τοῦσα τὰ τὴν ἐμὴν καρδίαν, τίτρωσκοντα, τῶν δεινῶν δαιμόνων Δέσποινα σύντριψον,
καὶ ρομφαίαν πῆξον τὴν αὐτῶν, εἰς τὴν αὐτῶν καρδίαν, ποιῶσα κρίσιν καὶ ἐκδίκησιν,
ἐν τοῖς ἀδικούσιν ἀδίκως με.

Ὡδὴ, δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας.

Διάχρυσον ἐσθῆτα θεότητος, σοὶ περιθείς ὁ σὸς υἱός, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἔστησε, πεποικιλ-
μένην σε Κόρη, καὶ περιβεβλημένην ὡς Ἀνασσαν.

Τοῦ ἁσματος φωνάς σοι προσάδοντες, πόθῳ βοῶμέν σοι ἀγνή· μαστοὶ σου ὄντως ἐκαλλιῶ-
θησαν· οὗς περ ἐθήλασε μόνος, ὁ ἄσπορος υἱός σου καὶ Κύριος.

Η Εὐα πεπεισμένη τῷ δράκοντι, τέτοκε λύπην γυναίξιν· σὺ δὲ Παρθένε πιστεύσασα,
ταῖς ἐκ Θεοῦ ἀγγελίαις, παντὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ ἐξήνησας.

Ιδοὺ σε γεναὶ πᾶσαι Δέσποινα, τὴν μακαρίαν ἀληθῶς, ἐν γυναίξιν μακαρίζομεν, καθὼς
προεῖπας τεκοῦσα τὸν μόνον βασιλέα καὶ Κύριον.

Ὡδὴ, ε'. Ὁ ἀνχαλλόμενος.

Ολη ἡ πλησίον μου καλὴ καὶ ἁωμος, ἀπὸ λιβάνου Παρθένε νύμφη, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
σὺ προεγνωρίσθης, εἰς Θεοῦ λόγου σάρκωσιν.

Σοῦ τὰ χεῖλη πέφυκε σπαρτίον κόκκινον· καὶ τί ὠραία ἡ λαλιά σου! δι' ὧν κατερίλησας,
Θεὸν Παναγία, ὡς βρέφος ἐπωλένιον.

Ηλκος γενέκηται τῇ σῇ λαμπρότητι· σὺ γὰρ Μαρία τὸν τοῖς φωστῆρσιν, οὐρανὸν κοσμή-
σαντα, χερσὶ περιέσχες, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας.

Νύμφη Θεοῦ πάντιμ· ἡλίου ὄχημα· φωτὸς δοχεῖον· εὐῶδες ἄνθος· εὐτόν εὐθαλέστατον·
κλέος τῶν παρθένων· Μαρία πολυύμνητε.

Ὡδὴ, ς'. Μαινομένην.

Ο κερπός σου ἄρθατος· καὶ ἡ μήτρα ἄρθρος ἀγνή· ὑπὲρ νοῦν ἐκάτερα δεικνύμενα· ὁ-
θεν πιστοὶ εἰκότως χαῖρέ σοι ψάλλομεν.

Νάρδος ἀποστάζουσα, καὶ κερὶον μέλιτος ἀγνή, καὶ πηγὴν ζωήρρυτας πανύμνητε, ἡ σῇ
γαστῆρ Θεὸν τεκοῦσα ἀνέφανε.

Νοεραὶ δυνάμεις σε, καὶ ἀνθρώπων πᾶσαι γενεαί, ὡς Θεὸν γεννήσασαν δοξάζουσι, δια-
παντός εὐλογημένη πανάμωμε.

Η λαμπὰς ἡ ἄσβεστος, ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ νοητὸν, τὴν ἐσκοτισμένην μου διάνοιαν, αὐτῷ φω-
τισμῷ καταύγασον τῆς σῆς χάριτος.

Κάθισμα. Τὸν συνάντηχον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου· ἡ ἀδιόδευτος, ἣν προεκήρυξαν πάντες ἄνδρες· οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Προ-
φήτης Δανιὴλ ὅρος ἀλάξευτον· καὶ Δαβὶδ ὁ μελωδός, σὺν Μωϋσῇ καὶ τοῖς λοιποῖς, βί-
βλον λυχνίαν καὶ σπάμνον· ῥάβδον τε κλίμακα θρόνον, καὶ θείαν κλίνην Θεογεννήτρια.

Ωδή ζ.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὴν πρὸς τὸν προπάτορα, Ἀβραάμ ὑπάρχεισιν, Θεὸς ἐξετέλεσεν, υἱὸς σου γενόμενος, καὶ σπέρμα τούτου ἔθνη, εὐλογῶν εὐλογημένην.

Θυγατέρας πάνσεμνε, ἀπάσας ὑπέρκεισαι· πολλὰ γὰρ ἐποίησάν, δυνάμεων χάριτας, ὃ εὖς δὲ τόκος τούτων, ὑπερφέρεται τῇ δόξῃ.

Στάχουσι Πανύμνητε, σμύρναν ἀσφαρτίζουσαν, τὰ πάνσεπτα χεῖλη σου, Θεὸν ἀσπασάμενα, ὃν ἔτεκες ὡς βρέφος, καὶ λατρεύεις ὡς Δεσπότη.

Φθῆς τὸ ἀνθρώπινον, φύραμα θεώσασα, τῇ θείᾳ γεννήσει σου, Μαρία πανάμωμε· διό σε κατὰ γένος, οἱ πιστοὶ δοξολογοῦμεν.

Ωδή η'.

Σοὶ τῷ παντοουργῷ.

Δεῦτε τὴν ἀγνὴν καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες ἔνθεα ἄσματα· χαῖρε τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία, τῶν ὑπερυψούντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πέπλον τῷ Χριστῷ παρθενικῶν αἱμάτων, Μαρία ἐξύφανας, ἐρίου ἄνευ ἀνδρός· ὃν περ φορέσας, Θεὸς βροτὸς ἐδείχθη· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ εἰ καὶ εἰς γῆν ὡς γηγενῆς πορεύσῃ, οὐκέτι ἀκούσομαι· πρὸς οὐρανὸν γὰρ ἐκ γῆς, σύ με Παρθένε, ἀνήγαγες τεκοῦσα, τὸν ἐκ γῆς τοῦ γένους πλάσαντα τοὺς γενάρχας.

Αγιος καρπὸς Ἰωακείμ ἐκ ρίζης, καὶ Ἄννης ἐβλάστησας ἐκ μήτρας Μήτηρ Θεοῦ· ὅθεν ὁ κόσμος πλουτεῖ πηγὴν ἐλέους, καὶ εἰ ἀσθενῶντες καρποῦνται τὴν ὑγίαν.

Ὁ Εἰρμός.

Σοὶ τῷ παντοουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἑμελπογοῦντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδή θ'.

Ἡσυχία χόρευε.

Θυγατέρες σπεύσατε, τῆς ἀγίας Ἱερουσαλὴμ, θεάσασθαι μορφήν, νύμφης εὐκλεοῦς, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ εὐσεβῶς ἄσατε αὐτῇ· χαῖρε Πανύμνητε, Θεοτόκε ἡ χαρὰ ἡμῶν.

Εκλεκτὴ εὐπρόσδεκτος ἀνεδείχθης ὅλη τῷ Θεῷ· ὡς κρίνον ἀνθηρὸν μέσον ἀκανθῶν· ὅν σε ὁσφράδιον Παρθενικόν, εὗρεν ἑαυτῷ, καὶ σὲ ἀνέδειξε, προστασίαν τῶν τιμώντων σε.

Νάρδος ἀποστάζουσα, ἀρωμάτων ἀφθορὴ σεμνὴ καλὴ ἐν γυναιξίν, ὡφθῆς ἀληθῶς· ὥραία ἡ ὄψις σου καὶ ἡ φωνὴ πλήρης ἀγαθῶν· λύτρον γάρ ἔτεκες, τῶν πταισμάτων τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Η ψυχὴ μου Δέσποινα, ἐκολλήθη ὅλη ψαλμικῶς, ὀπίσω σου τοιγαροῦν σοῦ ἡ δεξιὰ, ἐμοῦ ἀντιλάβοιτο ἐκδυσώπῳ, σῶζουσά με νῦν, καὶ περιέπουσα, καὶ φρουροῦσα καὶ σκεπάζουσα.

Προσόμοια,

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Παρθενομήτηρ ἀγνή, ὑψηλοτάτη καὶ εὐώδης Κυάριστος, εἰς ὕψος τῆς θεωρίας, εὐτυποῦσα Θεοῦ· Κεδρὸς ἐν λιβάνῳ ἐξανθήσασα, στερρὰ καὶ ἀκίνητος, λογισμῶς ὅλως Πάναγνε· θεία ἐλαία, εὐθαλής καὶ κατάκαρπος, ἰλαρύνουσα, ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισιν· ἀπαλὸς ἡ κυπρίζουσα, τὸν βότρυ τὸν πέπειρον, ἀναβλαστήσασα Κόσμῳ, τὸν τὰς καρ-

δίας εὐφραίνοντα, ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου, ὡς κυρίως Θεοτόκον μεγαλυνόντων σε.

Χαίροις Παρθενομῆτορ σεμνή, περιστέρα ἡργυρωμένη καὶ ἀχολος, ἡ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, χάρισιν ὅλαις ἀγνή, περιχρυσουμένη τὰ μετὰφρενα· τρυγὼν ἡ φιλήσυχος, καὶ Παρθένος καὶ φίλαγνος· ἡ γλυκυτάτη, χελιδὼν τὸ τῆς χάριτος, ἔαρ ἡδιστον, ἐκ χειμῶνος ἡ φέρουσα· ὄρνις ἡ κελαδήσασα, καὶ Κόσμῳ πιστώσασα, θείαν ἐνσάρκωσιν Λάγου, ὡς ἀτδὼν λιγυρόφθογγος· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Παρθενομῆτορ ἀγνή· πηγὴ τοῦ ὕδαρ, τῆς ζωῆς ἀναβλύσασα· ἡ δρόσος ἡ οὐρανία, ἐξ Ἀερμῶν νοητοῦ, τῆς Σιών εἰς ὄρη καταβαίνουσα· βροχὴ ἡ ἐκούσιος, ἣν Θεὸς εἰς γῆν ἄπασαν, κληρονομίας τῆς αὐτοῦ σε ἀφώρισεν, εἰς αἰώνιον, δροσισμὸν καὶ ἀνάφυξιν· θάλασσα ἀδιάδατος, γλυκεῖα καὶ πότιμος, τοὺς ἀναβάτας τριστάτας, τοῦ Φαραῶ ἡ ποντίσασα· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χεῖρας ἐπανατείνω πρὸς σέ· ἀνοίγω χεῖλη, ῥυπαρά τε πρὸς δέησιν, καὶ κάμπτω καρδίαν γόνυ, καὶ νοητῶς τῶν ποδῶν, σοῦ τῶν παναχράντων νῦν ἐφάπτομαι, ἀγνή καὶ προσπίπτω σοι· τὰς ὀδύνας μου ἴασαι, τὰ χρόνιά μου, τὰ πολλὰ καὶ ἀνίατα, ἀγαθότητί σου, θεράπευσον τραύματα· ῥῦσαι ἐξ ὀρωμένων με, ἐχθρῶν ἀοράτων τε· κούφισον Κόρη τὸ βάρος, τῆς ῥαθυμίας μου ὅπως σε, ὑμῶ καὶ δοξάζω· δι' ἧς εὐρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΣΑΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Ωδὴ, α'. ἤχος β'.

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

ΦΩΤΟΔΟΧΕ λαμπάς, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἐσχοτισμένην πλημμελήμασιν, ὡς ἀγαθὴ τῷ φωτί σου νῦν καταλάμπρυνον· ὡδὴν χαριστήριον ὅπως βοήσω σοι.

Χαῖρε θρόνε Θεοῦ, δεδοξασμένη ἀγνή· χαῖρε παλάτιον εὐρύχωρον, χαῖρε σκέπη τῶν πίστει ἐκζητούντων σε, τὸ ἄνθος τῆς πίστεως· χαῖρε πανθαύμαστε.

Χαῖρε στάμνε χρυσῇ, τὸ θεῖον Μάννα φρικτῶς, ἐν σῇ κοιλίᾳ ἡ χωρήσασα, τὸν φωτοδότην Παρθένε καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν, τὸν πάντα ἐδράσαντα θεῖῳ βουλήματι.

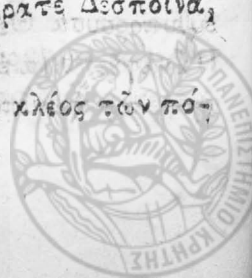
Χαῖρε Μήτηρ Θεοῦ· χαῖρε Παρθένε ἀγνή· χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς πίστεως· χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ πῶς ἀνατείλασα πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Ωδὴ, γ'.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Χαῖρε βασιλευόντων στερρόν, καὶ θεῖον ὄντως τροπαιούχημα· χαῖρε ἀκήρατε Δέσποινα, Παναγία Μητροπάστене.

Χαῖρε στρατευομένων στερρόν, καὶ θεῖον θάρσος καὶ κραταίωμα· χαῖρε τὸ κλέος τῶν πό-

Θω, καὶ πίστει ἀδιστάκτῳ ὑμνούντων σε.

Η πάντιμος Ἀγγέλων χαρά, εὐλογημένη χαῖρε Πάναγνε· χαῖρε τῆς πίστεως ἐγέρσις· καὶ τῆς πλάνης ἡ καθαίρεσις.

Η πάμφωτος ὑψίστου σκηνή, Παρθένε χαῖρε ὑπερένδοξε· ἀνάκτων τὸ καύχημα· καὶ Μαρτύρων τὸ ἐνίσχυμα.

Ὡδή, δ΄.

Εἰσακλῆκα τὴν

Χαῖρε πάγχρυσον παλάτιον, τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ· χαῖρε Πάναγνε σφραγὶς τῶν Προφητῶν· χαῖρε τίμιον, πάντων Ἱερῶν ἀγλάϊσμα.

Χαῖρε σκεῦος καθαρώτατον, τοῦ τῶν ἀπάντων Ποιητοῦ· χαῖρε τεῖχος ἀσφαλές τῶν εὐσεβῶν· χαῖρε ἄσειστον, πάντων τῶν βροτῶν περιτείχισμα.

Χαῖρε κλίμαξ ἡ ἀνάγουσα, τοὺς ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν· χαῖρε πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ· χαῖρε κράτιστον, τῶν ἁμαρτανόντων προσφυγίον.

Χαῖρε βάτε ἀκατάφλεκτη, ἥνπερ θεάταται Μωσῆς· χαῖρε ῥάβδος ἡ βλαστήσασα ἡμῖν, ἄνθος τίμιον, Κόρη τὸν τὴν γῆν ὠραΐσαντα.

Ὡδή, ε΄.

Ὁρριζόντες βοῶμεν.

Χαῖρε χαρὰς δοχεῖον Πανάχεαντε, ἀνωλέθρου χαῖρε ἡ φωτίσασα, τῷ τοκετῷ σου τὰ σύμπαντα.

Τὸ ὄρος τὸ κατάσκιον Πάναγνε, χαῖρε μόνη, ὅπερ ἐν Πνεύματι, Προφήτης πάλαι σεθεάταται.

Αγγέλων ἀγαλλίαμα πάντιμον, χαῖρε μόνη Παναγία Δέσποινα, καὶ τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Οσίων στολισμός ὠραιότατος· καὶ Μαρτύρων κράτος καὶ ἐδραΐωμα· χαῖρε πανθαύμαστε Δέσποινα.

Ὡδή, ς΄.

Ἐκύκλωσέ με.

Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἐγέρσις· καὶ Εὐὰς τοῦ θρήνου ἀναίρεσις, Μαρία Πανάμωμε, παγκόσμιον καύχημα· τὸ κῦδος χαῖρε, τῶν ἀληθῶς τιμώντων σε.

Χαῖρε πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ θείων Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, Μαρία Πανύμνητε, ἀγνείας κειμήλιον· ἡ πάντων χαῖρε καταφυγὴ τῶν δούλων σου.

Χαῖρε παρθένων καύχημα, Παρθένε παιδρόν καὶ πανθαύμαστον· Μητέρων ἀγλάϊσμα, ὠραῖον καὶ πάντιμον· πιπτόντων χαῖρε ἐτοιμοτάτη ἐγέρσις.

Χαῖρε ἡ θεία εἰσόδος, τῶν πίστει εἰδότην Πανάσπιλε, Θεοῦ σε λοχεύτριαν· πενήτων προμήθεια· καὶ δυστυχούντων ἐλπίς ἡ ἀκαταίσχυντος.

Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον.

Χαῖρε πάγχρυσε στάμνε ἔνδον κατέχουσα, τὸ οὐράνιον Μάννα· ἁγία τράπεζα· χαῖρε ἡ φέρουσα ζωῆς ἄρτον Πανάμωμε· χαῖρε λυχνία φωτεινή· χαῖρε παλάτιον σεπτόν· Χαῖρε ὁ

πύρινος θρόνος, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως· χαῖρε ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδή, ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Χαῖρε νεφέλη φωτός· Χαῖρε τοῖς μέλπουσι προστάτις· εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χαῖρε χρυσῇ κιβωτῇ· χαῖρε τὸ κράτος τῶν βοώντων· εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶς, ἀναβοώντων Θεοτόκε· εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χαῖρε βροτῶν ἡ ἐλπίς, καὶ σωτηρία τῶν βοώντων· εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδή, η'. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων

Ἰερωτάταις φωναῖς σε, οἱ πιστοὶ καταγεραίρομεν, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Παρθέने, εὐχαρίστως ἀνακράζοντες· χαῖρε θεία σκέπη, τῶν σέ ὑμνολογούντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, τῆς λοχείας Θεοτύμφευτε· Θεὸν γὰρ τίκταις ἀσπόρως, τὸν κατέχοντα τὰ πάντα χειρὶ· διὰ τοῦτο πάντες βοῶμέν σοι τὸ χαῖρε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ πασῶν συμφορῶν με, ἐξελοῦ καὶ περιστάσεων· καὶ ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων με· ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὡς βρέφος τεκοῦσα, ἐπ' ἐσχάτων τὸν πρὸ πάντων Θεόν· καταγῆράσαντα ἤδη, τοῖς πολλοῖς με ἀτοπήμασι, νεοποίησόν με, τὸν σὺν ὑπερυψοῦντα, τόκον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου, ἱερεῖς ὑμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή, θ'. Σε τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Ναὸς καθαρὸς, καὶ θρόνος ἔμψυχος Θεοῦ, σὺ ὑπάρχεις πανάσπις· διὸ εὐχαρίστως σοι, χαριστήριον αἶνον ἀναπέμπομεν.

Ἡὔγασας ἡμῖν, ἀγνή τὸ ἀνέσπερον φῶς, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσι, τῆς πλάνης ἀνύμφευτε· χαῖρε ὅθεν σοι πάντες ἀναμέλπομεν.

Σύ μου κοπετοὺς καὶ πόνους καὶ δάκρυα, ἐναπόσθεςον Δέσποινα· χαρὰς δέ μου πληρῶσον, τὴν ἀθλίαν καρδίαν Θεοτύμφευτε.

Θρῆνον καὶ ὀργήν, λιμόν τε καὶ θάνατον, καὶ φθορὰν ἐξαπόστειλον, Μαρία Παντάνασσα, τοῖς βεβήλοις ἐχθροῖς μου καὶ ἀλάστορσιν.

Προσόμοια. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαῖρε Παρθενομῆτορ ἀγνή· δικαιοτέρα, ἢ τοῦ Ἀβελ ὑπάρχουσα· τοῦ Σὴθ τε, εὐσεβεστέρα· εὐελπίς μᾶλλον Ἐνὼς· τοῦ Ἐνὼχ δὲ πλέον ἢ εὐάρεστος· τὸ γένος ἡ σώσασσα, ὑπὲρ Νῶε τὸν δίκαιον· ἢ πιστοτέρα, Ἀβραάμ καὶ ὑπήκοος, μᾶλλον πέλουσα, Ἰσαὰκ καὶ εἰς

ἔρασιν, πλέον Θεοῦ ἢ φάσασα, Ἰσραὴλ καὶ νικήσασα, τὸν Ἰωσήφ σαρκὸς κάλλιπεν, ἡ πρῶ-
τέρα Μωσέως τε· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἀνδρειότερα Σαμφὼν· γενναιοτέρα Ἰησοῦ στρατηγήσαντος· Δαβὶδ τε, βασιλεὺς
μᾶλλον· καὶ τοῦ σοφοῦ Σολομὼν, σοφωτέρα ὄντως χρηματίζουσα· προφήταξ ἡ ἅπαντας,
Θεοπτία νικήσασα· Καὶ Ἀποστόλους, ἐν τῷ θείῳ κηρύγματι· Καὶ τοὺς Μάρτυρας, ἐν τῇ
βίᾳ τῆς πίστεως· πάντων Ὁσίων τάγματα, ἐν πόνοις ἀσκήσεως, ὑπερτεροῦσα ἡ πάντων,
Ἱεραρχῶν μᾶλλον ἔνθεος· Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τῶν παλαιῶν γυναικῶν, δικαιοτέρα ἀσυγκρίτως ὑπάρξασα· τῆς Σάρρας ἡ πιστο-
τέρα· ὡραιότερα Ῥαχήλ, τῆς Ῥεβέκκας μᾶλλον ἢ φιλότεκος· τῆς Λείας τὸ γόνιμον, ἡ
νικήσασα Πάναγνε· ὠδικωτέρα, Μαριὰμ χρηματίσασα· πλέον φρόνιμος, Ἀβιγαίας ἡ
πέλουσα· Ἰουδῆθ ὑπεράρασα, ἀνδρία Δεβόρραν τε, μᾶλλον φιλόθεος Ἀννης, ἢ τῆς Ὀλδᾶς
θειότερα τε· Χριστοῦ χαῖρε Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πόνους τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· καὶ ἀνιάτους ἀλγηδόνας τοῦ σώματος, Παρθένε εὐλογη-
μένη, πρὸς χαρμονὴν ἀληθῆ, καὶ τελείαν ῥῶσιν μεταποίησον· φωνὴν ἐκ χειλέων μου, δε-
ξαμένη Πανάμωμε, καὶ εὐμενῶς μου, ἐπιθεῖσα τοῖς τραύμασι, θεῖα φάρμακα, ταῖς ἀγ-
ρύπνοις πρεσβεΐαις σου· αὐγασον εὐρωστίας μοι, τὸ φέγγος θεόνυμφε· σὺ γὰρ ἐλπίς μου καὶ
σκέπη, καὶ κραταῖον καταφύγιον· καὶ σοῦ τῆς ταχείας, ἐπισκέψεως Μαρία, ἄχραντε
δέομαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ λβ'. ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν ἐκ ψυχῆς στόνον μοι ἀγνὴ προσδέχου.

Ὡδὴ α'. ἤχος λβ'.

Κύματι θαλάσσης.

Τῆς ἐμῆς καρδίας, τὴν πολλὴν ὀδύνην οἶδας Πανύμνητε, Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· διό
σου θεῖω ἐλέει, εὐφροσύνην με ἀμείψασον· ἵνα μεγαλύνω σε, τὴν ὄντως ὑπερένδοξον.

Ὅλην τὴν ἐλπίδα, καὶ τὴν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, πρὸς σέ ἀνέθηκα, Θεοκῆτορ
διό με, εὐσπλαγχνία σου εἰκτείρησον, ἵνα μεγαλύνω σε, τὴν ὄντως ὑπερένδοξον.

Χρηστὴ νεφέλη, τοῦ ἀδύτου φάους νεῦσον πρὸς δέησιν, ἀγνὴ τοῦ δούλου σου, καὶ τὴν πολ-
λὴν ἀθυρίαν· ἢ συνέχει με διάλυτον· ἵνα μεγαλύνω σε, τὴν ὄντως ὑπερένδοξον.

Εν πολλῇ ὀδύνῃ, ἡ ζωὴ μου Κόρη δεινῶς ἐξέλιπεν, ὡς ὁ Δαβὶδ ἐκβοᾷ· διό με εὐλογημένη, ἐπισκέψαι σου διόρθωσόν· ἵνα μεγαλύνω σε, τὴν ὄντως ὑπερένδοξον.

Ὡδή, γ'. Σε τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Καύσων ὁ τῶν πταισμάτων, κατέκαυσε τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου· καὶ πειρασαοὶ ἐνδίκως, τὸ σῶμα κατεδαπάνησαν· διό ἀγνή πρεσβεία σου, ταῦτα ἐξάλειψον, καὶ δὸς βίου μοι διόρθωσιν.

Ψάλλειν σοι Θεοτόκε, ἀξίωτον ἐν ἡσυχῇ καρδίᾳ, τὸν σὸν με δοῦλον Κόρη, ὅτι τὸ πλεῖον διέφθαρται, ζωῆς μου ἐν κακώσεσι· διό μοι πρόστηθι, καὶ δὸς βίου μοι διόρθωσιν.

Υψιστον ἡ τεκοῦσα, ἀνέλκυσον ἐκ λάκκου με πταισμάτων, καὶ στήθον ἐπὶ πέτρᾳ, τοῦ ἐλέους τοῦς πόδας μου, καὶ πρὸς σὴν δόξαν ἴθυνον τὰ διαβήματα, καὶ δὸς βίου μοι διόρθωσιν.

Χεῖρας πρὸς σέ ἐκτείνω, σὺν δάκρυσι τὸ γόνυ κλίνας Κόρη, καὶ σὴν ἐπικαλοῦμαι, θερμῶς ταχεῖαν ἀντίληψιν· κακώσεως ἀπάλλαξον, Θεοχαρίτωτε, καὶ δὸς βίου μοι διόρθωσιν.

Ὡδή, δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου.

Η φλογαφόρος λαβὶς Πάναγνε· ἡ ἐλπίς τῶν πιστῶν καὶ καταπονουμένων, προστάτις καὶ ὑπέρμαχος, πάρεσο καὶ νῦν, ἐξελοῦσα κινδύνου με τοῦ συνέχοντος.

Σάλω δεινῶν ἀμπλακημάτων μου, βυθιζόμενος νῦν τὴν σὴν ἐπικαλοῦμαι, βοήθειαν Πανάμωμε, φάνηθι ἐλθέ, ἐξελοῦσα κινδύνου με τοῦ συνέχοντος.

Σὺ τῇ ῥομφαίᾳ τῆς πρεσβείας σου, Θεοτόκε ἀγνή τῶν δυσμενῶν τὰς κάρας, τῶν κατ' ἐμοῦ συγκόψασα πρόστηθι μοι νῦν, ἐξελοῦσα κινδύνου με τοῦ συνέχοντος.

Ὡδή, ε'. Θεοφανείας σου Χριστέ,

Ο Βασιλέων Βασιλεὺς, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων Παρθένε, ἐκ σοῦ σαρκωθείς δι' ἀγαθότητα, σοὶ τὰ δευτερεῖα δεδώρηται· ὅθεν σώζεις ἐν ἐξουσίᾳ, τοὺς προστρέχοντας τῇ θείᾳ σου σκέπη, καὶ νῦν τῷ σῶ ἐλέει διαφύλαξον.

Νέφος ἀστάτων λογισμῶν, ἐπιπεσόν τῇ ἀθλίᾳ ψυχῇ μου, ἐκταράττει καὶ δεινῶς συνέχει με, καὶ σκοτοῖ καὶ θλίβει Πανύμνητε· ἀλλ' ἡ Χριστὸν ἡλίου κυήσασα, διάλυσον τοῦτο· καὶ οἰκτῶ τῷ σῶ με Κόρη διαφύλαξον.

Ο γλυκασμὸς ψυχῆς ἐμῆς, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις Κόρη, ἀοράτως νῦν ἐπιφοιτήσασα, λύτρωσαί με πάσης κακώσεως· ἦν τὸ πλῆθός μοι τῶν πταισμάτων προεξένησε· καὶ παντοίας βλάβης, ἀνώτερον εἰς αἰεὶ με διαφύλαξον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ ζωηφόρῳ σου καὶ σεπτῇ προστασίᾳ, ἐξανάστητον καὶ καταλάμπρυνον, καὶ συνετὸς δίδαξον ψάλλειν σοι, ἡ τεκοῦσα Χριστὸν, τὴν ἐνυπόστατον σορίαν Παρθένε, καὶ θείῳ με σῶ ἐλέει διαφύλαξον.

Ὡδή, ς'. Συνεσχέθη.

Μὴ παρίδης, εἰς σέ πεφευγότα, τὸν σὸν με δοῦλον ἀγαθὴ, ἐν πειρασμοῖς πεσόντα, διὰ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν μου· εἰ γάρ καὶ πάντας ἀνθρώπους, τοῖς πταίσμασιν ὑπερβέβηκα, ἀλλ' οὐκ ἀπίστην ἐκ σοῦ, γεννήτρια τῆς ὄντως ζωῆς· ὅθεν σὴ δύναμις περιφρούρησάν.

Οικτιρῶ σου, ἀνύμφευτε Κόρη, ἴδε τὴν κοίσιν τὴν ἐμὴν· καὶ κρῖνον ἀναμέσον, τῶν ἀδίκως μοι ἐπεμβαίνόντων· καὶ βοηθείας χεῖρα θάττον ἔκτεινον, καὶ παντοῖου με ῥῦσαι κινδύνου, ἐπιβουλῆς δόλου, φθόνου καὶ συμφορᾶς, καὶ θεία σου σκέπη περιφρούρησον.

Ιδοὺ βόθρῳ, ζάλῃς ἀφορήτου, πέπτωκα Δέσποινα ἀγνή, πλήθει δεινῶν ὁ τάλας, χειμαζόμενος ὅθεν ἐκ βάθους, ἀναβαῶ σοι τῆς καρδίας πρόφθασον, καὶ ἀνώτερον δεῖξον Παρθένε, κακώσεως καὶ βλάβης τῆς ἐξ ἐχθρῶν, καὶ θεία σου σκέπη περιφρούρησον.

Ανανεῦσαι, δίδου τὴν ψυχὴν μου, καὶ τελευτῆς ἐπὶ Θεοῦ, ἀγάπησιν καὶ δέος, μεσιτείαις σου εὐλογημένα, καὶ χαμαζήλων νοημάτων ἑκσπασον, ψυχοφθόρων τε ἔργων καὶ λόγων Θεογεννήτρια, περφυγῶτα πρὸς σέ καὶ θεία σου σκέπη περιφρούρησον.

Κάθισμα.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, ἐμπεσὼν εἰς τὰ βάθη τῶν ἐναντίων λογισμῶν, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις· ἐπάκουσόν μου ἐν καιρῷ τῶν πειρασμῶν, καὶ δώρησαί μοι ἀναψυχὴν ὡς ἀγαθὴ μὴ γένωμαι κατάβρωμα τοῦ πονηροῦ Κόρη εὐλογημένη.

Ὁδὴ ζ'.

Ἀφραστον θαῦμα.

Απηλπισμένων, χαῖρε ἐλπίς καὶ ἀντίληψις· δεξαμένη γὰρ τὸν στεναγμὸν, ψυχῆς τῆς ἐμῆς τῶν δεινῶν με σέσωκας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ βοᾶν σοι ἀσιγήτως· χαῖρε Κόρη Ἀγγέλων ὑπερτέρα.

Γέρυρα χαῖρε, ἡ τοὺς πιστοὺς μεταφέρουσα, ἐκ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν· χαῖρε ἡ λαμπὰς πάντας καταυγάζουσα, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ βοᾶν σοι ἀνεκδότως· χαῖρε Κόρη Ἀγγέλων ὑπερτέρα.

Νεφέλη χαῖρε, ζωῆς τὸ πόμα ὁμυρήσασα· χαῖρε δίσκος φωτὸς νοητοῦ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐκ σοῦ ἐκλάμψαντος, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ σοὶ βοώντων· χαῖρε Κόρη Ἀγγέλων ὑπερτέρα,

Η ράβδος χαῖρε, ἡ ἀπορρήτως ἀνθήσασα, ἐν τῷ κόσμῳ Χριστὸν τὸν Θεόν, ζωῆς τὸν καρπὸν, εὐφροσύνης πρόξενον· εἰς σωτηρίαν τῶν πίστει σοὶ βοώντων· χαῖρε Κόρη Ἀγγέλων ὑπερτέρα.

Ὁδὴ, η'.

Ἐκστὴθι φρίττων οὐρανέ.

Πύρινε στυλε ὁδηγέ, Χριστιανῶν φυλῆς ἐκ τοῦ σκότους πρὸς τὸ φῶς· ἡ κλίμαξ χαῖρε ἡ οὐράνιος· χαῖρε λυχνία χρυσῇ, προστάτις ὁρανῶν χαῖρε Κόρη, λύτρωσις αἰχμαλώτων καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ· ἐμῆς ψυχῆς Χαῖρε, δόξα καὶ εὐφροσύνη.

Ρόδον κυήσασα Χριστὸν, χαῖρε πανύμνητε εὐωδίας μυστικῆς, τὰ πάντα ἐπλήρωσας πάγχρυσε, στάμνε τοῦ Μάννα τῆς ζωῆς· χαρίτων χαῖρε θεῖον δοχεῖον, Κυριώνυμε Κόρη· μοναζόντων ἡ σκέπη· ἐμῆς ψυχῆς χαῖρε, δόξα καὶ εὐφροσύνη.

Ορος προσεῖδε Δανιὴλ, σέ πανυπέρτιμε, ἐξ οὗ λίθος τῆς ζωῆς, ἀρρήτως Χριστὸς προσελήλυθε, καὶ τῶν εἰδώλων βωμοὺς κατέβαλε Θεότητος σθένει· χαῖρε γνώσεως ὕψος· χαῖρε βυθὸς σοφίας· ἐμῆς ψυχῆς χαῖρε, δόξα καὶ εὐφροσύνη.

Στίφη ἀπάντων τῶν πιστῶν, δεῦτε συνέλθετε, καὶ τὴν Δέσποιναν ἡμῶν, τὴν ἀρρήτως

λόγῳ σωματώσασαν, τὸν ποιητὴν τοῦ παντός, ὑμνήσωμεν κραυγάζοντες χαῖρε, τὸ προσ-
φύγιον πάντων, καὶ ἐλπίς σωτηρίας· ἐμῆς ψυχῆς χαῖρε, δόξα καὶ εὐφροσύνη.

Ὁ Εἰρμός.

Εκστηθι φρίττων οὐρανέ· καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λο-
γίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ ἀμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς

ὦδῃ, θ'. Μὴ ἐποδύρου μου.

Δαβιτικὸν χαῖρε ἄρμα· Ἀαρὼν χαῖρε ῥάβδος· χαῖρε Δαβὶδ πανθαύμαστον τοῦ θεοῦ Σε-
λομών, τὴν πρηστήριον φύσιν τῆς Θεότητος, περισχὸν ἀπορρήτως, Μητρόθεε σεμνή· Θεο-
δόξαστε Κόρη σέ μεγαλύνομεν.

Ενθεον χαῖρε ταμεῖον, τῆς ζωῆς χαῖρε τόμε, ἐμπεριέχων τὸν Χριστὸν, τὸν Λόγον καὶ Θεὸν·
χαῖρε τοῦ Μωσέως πλάξ Θεόγραφος· χαῖρε χάρμα τοῦ κόσμου, Μητρόθεε σεμνή· Θεοδό-
ξαστε Κόρη σέ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε τὸ ἄδυτον φέγγος, ὁ Θεὸς ἐν τῷ μέσῳ, τῷ τοῦ παντός ἐστήριξεν αὐγάζειν νοητῶς,
τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια· χαῖρε Δέσποινα πάντων, Μητρόθεε σεμνή, Θεοδόξαστε
Κόρη σέ μεγαλύνομεν.

Υπερεκβλύζει ἡ χάρις, σοῦ εἰς πάντας πλουσίως, τοὺς προσιόντας σοι πιστῶς ἀκήρατε
ἀγνή· διὸ πλήρωσον χάριτος τοὺς δούλους σου, ἡμᾶς ὅπως σὺν πόθῳ, Μητρόθεε σεμνή, Θεο-
δόξαστε Κόρη σέ μεγαλύνομεν.

Προσόμοια.

Ὀλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε ὄρος ἁγιον· Χαῖρε φωτὸς ἡ νεφέλη· Χαῖρε κλίμαξ ἔμφυχε, δι' ἧς ἀνυψώθημεν πρὸς
οὐράνιον, οἱ θνητοὶ Δέσποινα, καὶ σεπτὴν καὶ θεῖαν, πολιτείαν ἀειπάρθενε· Χαῖρε Παρά-
δεισε, ξύλον τῆς ζωῆς μέσον ἔχουσα, Χριστὸν τὸν καταργήσαντα, τοῦ προτέρου ξύλου τὸ
ἔμπικρον· Χαῖρε ἡ τῆς Εὐας, τὴν πάλαι ἀφανίσασα ἄραν· Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις·
Χαῖρε πανακήρατε.

Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, ἐνδον τὸ Μάννα τὸ θεῖον, κεκτημένη ἄμωμε, Χαῖρε τὸ παλά-
τιον τοῦ Παντάνακτος· Χαῖρε θεία σκέπη· Χαῖρε πῖον ὄρος· Χαῖρε τόπε ἀγιάσματος·
Χαῖρε τὸ εὖσμον ῥόδον καὶ ἡδύπνοον τέξασα, πιστοὺς εὐωδιάζοντε· Χαῖρε Θεοτόκε πανά-
μωμε· Χαῖρε τῶν μητέρων, ὠραίισμα καὶ κλέος ἀληθές· χαῖρε Παρθένων τὸ καύχημα, καὶ
σεπτὸν καλλώπισμα.

Χαῖρε γλυκὺ ὄνομα, καὶ πρᾶγμα Κόρη Μαρία· γλώσσης μου ἐντρύφημα· καὶ ἡδὺ μελέ-
τημα τῆς καρδίας μου· ἡ ψυχὴ μου ἄχραντε, σοῦ ὀπίσω τρέχουσα, ἐκολλήθη ὅλη Πάναγ-
νε· καὶ ὥσπερ ἔλαφος, ἐπὶ τῶν ὑδάτων τὰ ῥεύματα, οὕτω πρὸς σέ ἐπόθησεν, ὅλος μου ὁ νοῦς
καὶ ἐξέλιπε· διὸ δεξιὰ σου, εὐσπλάγχχνως ἀντιλάβοιτο ἀγνή, ἐμοῦ καὶ δόξης προσώπου σου,
καταξίωσάτω με.

Πολλοῖς συνεχόμενος, νῦν πειρασμοῖς ὁ παντλήμων, πρὸς σέ τὴν Πανάμωμον, καταφεύ-
γω σῶσόν με τὸν ἀνάξιον, τὸν πολλὰ πταίσαντα· ὥς οὐδεὶς ἄλλος γὰρ, ἐξισχύεις βοηθῆ-
σαί μοι· πάντα γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Κόρη Πανύμνητε, ὥς Μήτηρ ὑπεράγαθος, τοῦ
παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν· Δέσποινα τοῦ κόσμου, βεβαία προστασία τῶν πιστῶν, μή με

παρίδης τὸν δοῦλόν σου, τὸν εἰς σέ ἐλπίζοντα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΑΝΥ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ, ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Ωδη, α'. ἤχος $\lambda\beta'$.

ὣς ἐν ἡπείρῃ.

ΡΑΝΙΔΟΣ δίκην ὀλίγης αἰ πονηραὶ, καὶ μικραὶ ἡμέραι μου, χρονικῇ περιφορᾷ, δαπανώμεναι καταβραχὺ, ἐκλελοίπασιν ἰδοῦ. Δέσποινα σῶσόν με.

Συνέχει νῦν τῇ ψυχῇ μου φόβος πολὺς· τρόμος ἀδιήγητος· καὶ κατώδυνός ἐστιν, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτήν, ἐκ τοῦ σώματος ἀγνή, ἣν παρακάλεσον.

Αμαρτωλῶν ἡ βεβαία καταφυγή, ἐπ' ἐμοὶ βεβαίωσον, τὸ σὸν ἔλεος ἀγνή· καὶ δαιμόνων ῥῦσαί με χεῖρὸς· ὥσπερ κύνες γὰρ πολλοὶ περιεκύκλωσαν.

Ιδοῦ καιρὸς βοηθείας ἰδοῦ καιρὸς, τῆς σῆς ἀντιλήψεως· ἰδοῦ Δέσποινα καιρὸς, περὶ οὗ ἡμέρας καὶ νυκτός, παρεχάλουν σε θερμῶς καὶ καθικέτευον.

Ωδη, γ'.

Οὐκ ἔστιν ἄγιος.

Μακρόθεν ταύτην προσρῶν, Δέσποινα τὴν ἡμέραν, καὶ αὐτήν ὡς παροῦσαν, λογιζόμενος αἰεὶ, ἐν δάκρυσί σε θερμοῖς, ἐδυσώπου· μὴ ἐγκαταλίπης με.

Σβεσθέντος ἤδη παντελῶς, τοῦ ὀργάνου τῶν λόγων· καὶ δεθείσης τῆς γλώττης· καὶ κλεισθείσης τῆς φωνῆς, καρδίας ἐν συντριβῇ, δυσωπῶ σε Δέσποινά μου σῶσόν με.

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς, ἵνα τί ἐγεννήθην; καὶ ἰδοῦ παροργίσας τὸν Θεὸν τὸν ἀγαθόν, ἀπέρχομαι ἐν πυρὶ, αἰωνίῳ βασανισθόσμενος·

Μὴ ἀποστρέψης ἀπ' ἐμοῦ, τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς σου· μὴ τὰ σπλάγχνα σου κλείσῃς τὰ φιλόανθρωπα σεμνὴ· ἀλλὰ μου πρόστηθι νῦν, καὶ ἐν ᾧ ᾧ, μνήσθητι τῆς κρίσεως.

Ωδη, δ'.

Χριστός μου δύναμις.

Νεφέλαι ῥάνατε, δρόσον ὡς δάκρυα· οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη περιπαθῶς, ἐπ' ἐμοὶ θρηνήσατε, τῷ μακρυνθέντι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγγίσαντι τοῖς δαίμοσιν.

Η ἀκαταίσχυντος, καὶ ἀναστόχητος, πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις καταφυγή, Δέσποινα Πανάμωμε, καὶ μοὶ γενοῦ καταφυγή ᾧ ᾧ τῆς ἀνάγκης μου.

Διαπετάσασα, τὰς παναχράντους σου, καὶ πανάγνους ὠλένας ὡς ἱεράς, περιστερᾶς πτέρυγας, ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ σκιάν, αὐτῶν σκέπασόν με Δέσποινα.

Ιδοῦ μοι Δέσποινα, φόβος συνήνητησεν, ὃν αἰεὶ ἐροβούμην· ἰδοῦ ἀγὼν, μέγας με κατέλαβεν,

ἐν ᾧ γενοῦ μοι βοηθός, ἡ ἐλπίς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡδή, ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Οἱ κατὰ σάρκα μου σεγγενεῖς· καὶ οἱ κατὰ πνεῦμα ἀδελφοί· φίλοι συνήθεις καὶ γνώριμοι, κλαύσατε στενάξατε σκυθρωπάσατε· ἰδοὺ γὰρ ἡμῶν ἄρτι διαχωρίζομαι.

Νῦν ὁ λυτρούμενος οὐδαμοῦ, καὶ ὁ βοηθῶν ὄντως οὐδεὶς· σύ μοι βοήθησον Δέσποινα· ἵνα μὴ ὡς ἄνθρωπος ἀδοθήητος, εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν μου περικλεισθῶμαι.

Σπῶς τὴν ὄντως ἐλεεινὴν, καὶ ὀδυνηρὰν ὑπομενῶ, σοῦ Θεομητορ διάζευξιν· καὶ τὴν τοῦ Σωτῆρός μου πικρὰν ἐκπτώσιν! καὶ πάντων τῶν ἀγίων τὴν ἀλλοτρίωσιν.

Νικῆσαι πλῆθος ἁμαρτιῶν, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν πολλήν, μὴ ἐξισχύσεις Δέσποινα· ἀλλὰ κυκλωσάτω με τὸ σὸν ἔλεος, καὶ πάσας καλυψάτω τὰς ἀνομίας μου.

Ὡδή ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὰ χεῖλη σιγῶσί μου, καὶ ἡ γλῶσσα σιωπᾷ· ἀλλ' ἡ καρδία φλέγεται· πῦρ ὑποσμούχον ταύτην γὰρ συντριβῆς, ἐντὸς ἀνακαίεται, καὶ φωναῖς ἀλαλήτοις Κόρη κράζει σε.

Υπόθεν ἐπίβλεψον, ἐπ' ἐμέ Μήτηρ Θεοῦ, καὶ συμπαθῶς ἐπίνευσον, νῦν εἰς ἐμὴν ἐπίσκεψιν κατελθεῖν, ὡς ἂν θεωρήσας σε, ἐκ τοῦ σκήνους ἐξέλθω ἀγαλλόμενος.

Αγίων Ἀγγέλων με, ἱεραῖς καὶ καθαραῖς, χερσὶ παράθου Δέσποινα, ὡς ἂν τούτων ταῖς πτέρυξι· σκεπασθεῖς, μὴ ἴδω τὴν ἄτιμόν, καὶ αἰσχρὰν καὶ ζοφώδη τῶν δαιμόνων μορφήν.

Νυμφὼν Θεοῦ πάντιμε, οὐρανίου νοητοῦ, νυμφῶνός με ἀξίωσον, τὴν ἐμὴν ἐσβεσμένην καὶ ἀλαμπῆ, λαμπάδα ἀνάψασα, τῷ ἀγίῳ ἐλαίῳ σου Πανάμωμε.

Κάθισμα. πολλά τὰ πλῆθη.

Ταῖς τῶν δαιμόνων προσβολαῖς κλονουμένην Παρθένη, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν ἐν τῇ πέτρᾳ στερέωσον, τῶν θείων προσταγμάτων τοῦ Χριστοῦ· μὴ καταποντισάτω με ἄγνη πταισμάτων καταιγίς, καὶ λογισμῶν φαύλων ἢ τρικυμία.

Ὡδή, ζ'. Δροσοδόλον.

Νῦν θανάτου με κατέλαβεν ἀνέταιμον, ζοφώδης καὶ ἀτέληνος, παρὰπέμπουσα ἀπαράστρετον πρὸς τὴν μακρὰν, ἐκείνην ὁδὸν καὶ φοβεράν· συνοδευσάτω με τὸ σὸν ἔλεος Δέσποινα.

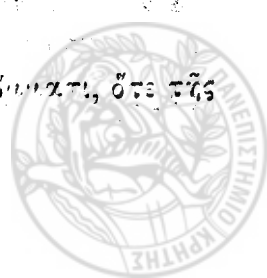
Διὰ ρέουσιν καὶ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν, ἀθάνατα κολάζεσθαι μέλλω Δέσποινα, καὶ διὰ βραχεῖαν ἡδονὴν σαρκὸς ὀδυνᾶσθαι ἐν πυρὶ· ἀλλὰ τὸ ἔλεος τὸ σὸν προκαταλάβη με.

Οἱ ἀπάγοντες ἐντεῦθεν κατεπείγουσι, συνέχοντές με πάντοθεν, ἡ ψυχὴ μου δὲ ἀναβάλλεται καὶ δειλιά, πολλῆς πληρουμένη ταραχῆς· ἦν παρακάλεσον ἄγνη ἐπιστασία σου.

Συλλυπούμενον οὐδένα τῇ καρδίᾳ μου, οὐδὲ παρακλοῦντά με, εὖρον Δέσποινα· οἱ γὰρ φίλοι μου καὶ οἱ γνωστοί, κοινῶς ἐγκατέλιπόν με νῦν· ἀλλ' ἡ ἐλπίς μου μηδαμῶς ἐγκαταλίπης με.

Ὡδή, η'. Ἐκ φλογός τοῖς ὁσίοις.

Ως Θεοῦ φιλανθρώπου Μητῆρ φιλάνθρωπος, εὐμενεῖ καὶ ἰλὺς πρόσχες μοι ὁμοῦ, ὅτε τῆς

σαρκὸς ἡ ψυχὴ μου χωρίζεται· ἵνα σε δοξάζω ἁγία Θεοτόκε.

Υψηλὸν τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ παλάτιον, τὴν σὴν χάριν ἐξ ὕψους ἐξαποστείλασα, πρόσ-
φρασόν με νῦν ἐν ἡμέρᾳ τῆς βίᾱς μου· ἵνα σε δοξάζω ἁγία Θεοτόκε.

Διαδραῖναι βαρβάρων ἀσάρκων φάλαγγας, καὶ ἀέριον ἄβυσσον διανήξασθαι· καὶ πρὸς οὐ-
ρανὸν ἀνελθεῖν με ἀξίωσον· ἵνα σε δοξάζω ἁγία Θεοτόκε.

Η γεννήσασα Κύριον Παντοκράτορα, τοὺς πικροὺς τελωνάρχας τοῦ κοσμοκράτορος, δίω-
ξον μακράν, ἐν τῷ μέλλειν ἐκλείπειν με· ἵνα σε δοξάζω ἁγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Εκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ
δράς, Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεισθαι· σέ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή, θ΄.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ωs δοῦλος αἶρει τὰ ἐξω ὄμματα, τοῦ ἑαυτοῦ Κυρίου εἰς τὰς χεῖρας Πανύμνητε· ὀφθαλ-
μοὺς τοὺς ἐξω καὶ τοὺς ἑνδον καγῶ, οὕτω πρὸς σέ ἐπαίρω τὴν ἐμὴν Δέσποινα· τὴν ἐμὴν
Κυρίαν, καὶ ζωὴν ὅπως οἰκτείρης με.

Αγία Κόρη Θεοχαρίτωτε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν εὐσπλάγχχνως ἐπίβλεψον, τὴν οἰκτρὰν
καὶ ἐσχάτην μου δέησιν, ταύτην προσδεχομένη, καὶ τοῦ κολάζοντος, καὶ διαιωονίζοντος
πυρὸς σπεῦσόν με λύτρωσαι.

Νεκρῶν καὶ ζώντων Θεὸν ἡ τέξασα, νεκροποιῶν Παρθένε νοσημάτων με λύτρωσαι· καὶ
ζωὴν καὶ υἱεὶαν παράσχου μοι· ῥῶσόν με ἀρρώσπουντα περιζωννύουσα, δύναμιν ἐξ ὕψους,
καὶ ἰσχὺν ἐξασθενήσαντα.

Ναὸν Θεοῦ σε ζῶντα καὶ ἐμψυχον, καὶ λογικὸν γινώσκων ἐνδιαίτημα Πάναγνε· προσφύ-
γων τῷ ναῷ σου ἐν πίστει θερμῇ, νῦν πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν με, ἄνες μοι δέομαι· ἵνα ἀναψύξω,
ἀνυμνῶν τὰ μεγαλεῖά σου.

Προσόμοια.

Τριήμερος ἀνάστης.

Χαῖρε τὸ σεμνολόγημα, τῶν Ἀποστόλων ἄχρακτε· τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα λαμπρὸν·
Χαῖρε τῆς οἰκουμένης, τὸ καύχημα Παρθένε· καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Χαῖρε ὅρος ἀλάξευτον, Παρθένε Παναμώμητε· ὁ προεῖδεν, ὁ Προφῆτης Δανιὴλ, ἐξ οὗ
ἐτμήθη λίθος, τὰ εἶδωλα συντρίβων, Χριστὸς ὁ μόνος βασιλεὺς τοῦ παντός.

Χαῖρε παστάς ὁλόφωτε· Χαῖρε ἐμψυχε τράπεζα, ἄρτου θείου, ἐν ᾗ πρόκειται Χριστός·
Χαῖρε τῆς εὐσεβείας, τὸ κάλλος Θεοτόκε· Χαῖρε ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μαιφονούντων ὄφρυν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς
χαρὰν, μετὰ τρεῖς Παρθένε· καὶ τὴν ἰσχὺν παράσχου· ὅπως σωθέντες ἀνυμνῶμέν σε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ο ὅ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἰωμεν αὐθις τοῦ καλοῦ θρήνου χάριν.

Ὡδῆ, α'. ἤχος β'. Βοηθός καὶ σκεπαστής.

ΙΩΗΛ ὁ θαυμαστός, ὁ τοῦ Κυρίου μέγας Προφήτης, ἔφη χρησμοδῶς, τὸ πενθεῖν ἱερῶς, καὶ κόπτεσθαι σάκκοις· ἀλλ' ἐγὼ καταφρονῶ, σὺ δὲ Παρθένε σῶσόν με.

Ως ὑπάρχουσα πηγή, τῆς εὐσπλαγχνίας Θεοκυήτορ, σῶμα καὶ ψυχὴν ῥυπωθέντα αἰχρῶς, ἀπόπλυνον Κόρη, καὶ στολὴν με καθαρὰν, ἐπένδυσον τῆς χάριτος.

Μὴ παρίδης ἀγαθὴ, διεφθαρμένον ἐν ἀνομίαις, ὅλον ἐναγῇ, ταῖς πικραῖς ἡδοναῖς, γενόμενον ἤδη· ἀλλὰ ῥύπου με παντὸς, ἀπόπλυνον καὶ σῶσόν με.

Εξελθέτω τοῦ παστοῦ, νυμφίος νύμφη φησὶ προφήτης, καὶ τὸν κοπετὸν ἐργαζέσθωσαν νῦν· ἡμεῖς δὲ ψυχὴ μου, τῇ Μητρὶ τοῦ λυτρωτοῦ, θρηνοπρεπῶς προσπέσωμεν.

Ὡδῆ, γ'. Στερέωσον Κύριε.

Νεώσωμεν ἄρουραν, τὴν ψυχικὴν ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἀρετὰς ἐγκατασπείραντες· ἵνα ζωῆς ἄσταχυν ἐκεῖσε θερίσωμεν.

Ἀπείρανδρε Δέσποινα, τὸν νεκρωθέντα τῇ ἀμαρτίᾳ, συμβουλία τοῦ ἀλάστορος, ζώωσόν με, ταῖς πρὸς τὸν υἱόν σου ἐντεύξειςιν.

Υπέπεσα Δέσποινα, τῇ ἀλογίᾳ τῶν πράξεών μου, καὶ εἰς βόθρον νῦν κατάκειμαι, ἀπωλείας· δίδου μοι μετάνοιαν ἄχραντε.

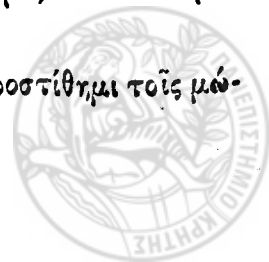
Θηρία παγγάλεπα, τὰ πάθη τρέφω ἐν τῇ ψυχῇ μου· ὦν μὴ φέρων τὴν συνοίκησιν, καταφεύγω, πρὸς τὴν σὴν Παρθένε ἀντίληψιν.

Ὡδῆ, δ'. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης,

Ισχύϊ σου Θεομήτορ, τραπήτωσαν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ τὰ τόξα τούτων συντριβήτωσαν, λογισμοὶ ἀκάθαρτοι καὶ βέβηλοι· καὶ δίδου μοι τῷ σῷ οἰκέτῃ, διὰ δακρῶν, βαδίζειν εἰς ἀπάθειαν.

Σειραῖς τῶν ἀμαρτημάτων, σφιγγόμενος Θεομήτορ οὐ διαλείπω· ἀλλὰ πλέκω μᾶλλον δυσδιάλυτα, πάθη προστιθεῖς ἐπὶ τοῖς πάθεσι· καὶ γίνομαι πᾶσι κατάρα, τὸ τοῦ Προφήτου οὐαὶ προσεπισπώμενος.

Τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, οὐ παύομαι ἐπιξέων φιληδονίαις· καὶ προστίθηναι τοῖς μύ-

λωφιν ἀλγήματα, μένων ἀναισθητῶς ἀθεράπευτος· ἐλέησον Θεογεννήτορ, καὶ ἰασαί με, καὶ σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου.

Ονείρων ἀστάτων δίκην, τὰ πράγματα τὰ τοῦ βίου Θεοκυῆτορ, βλέπων καθ' ἐκάστην παρέρχόμενα, οὐδαμῶς λαμβάνω τούτων αἰσθησιν· ἀλλ' ἔτι προστέτηκα τούτοις, κισσὸς καθάπερ, τῷ τῆς δρυὸς ὑψώματι.

Ὡδὴ, ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Υψωθείς δι' ἑπαρσιν Πανύμνητε, πτώμα κατέπεσον, ἀμαρτίας χαλεπὸν, συντρίβον τὴν ψυχὴν μου· καὶ τίς με ἐξεγερεῖ; εἰ μὴ σὺ Θεομῆτορ.

Καρτερίαν Δέσποινά μοι δώρησαι, πάσης στενώσεως καὶ τῶν ἐξωθεν κακῶν, ἐξαίφνης ἐμπιπτόντων· μικρόψυχος γάρ εἰμι, καὶ τῶν μισθῶν στεροῦμαι.

Απὸ τῶν σκανδάλων τοῦ ἀλάστορος, ῥῦσαί με Δέσποινα, ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, καὶ ἐξωτέρου σκότους, τὸν ἐπὶ σοὶ ἀκλινῶς, θέμενον τὴν ἐλπίδα.

Λογισμοὶ πορνείας ἐκταράττουσι, Δέσποινα Πάναγνε, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, καὶ πείθουσιν ἀφρόνως, συγκαταθέσθαι αὐτοῖς· ἐξ ὧν με ῥύου τάχος.

Ὡδὴ, ε'. Ἐβόησα ἐν ὄλῃ.

Ο Κύριος μοιχείαν ἐκάλεσε, πρόσωπα βλέπειν ἐμπαθῶς· ἐγὼ δὲ Παρθέने, νοσῶν τὴν ἀκρασίαν, τὴν ψυχὴν μολύνω, ταῖς ἀκολάστοις θεωρίαις.

Υπνώττοντι δεινῶς ἐπιτίθενται, ἀκολασίας λογισμοί, καὶ προσυνωθοῦσι, γαργαλισμοὺς καὶ ῥεύσεις· ἀλλὰ φεῖσαι τούτων, πανάσπιλε τῆς βλάβης.

Θεόνυμφε Μαρία προσπίπτω σοι, καὶ ἐκβοῶ μετὰ κλαυθμοῦ, Θεοτόκε ῥῦσαι ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν, κρίσεως μελλούσης, καὶ πυρὸς αἰωνίου.

Ρημάτων μὲν ἀργῶν λόγους λήψεσθαι, οἶδα μαθὼν ἐκ τῆς Γραφῆς· ἀλλ' ἐγὼ Παρθέने ἀκαίροις φλυαρίαις, καὶ λογομαχίαις, σχολάζων οὐ πτοοῦμαι.

Κάθισμα. Ἐλπίς τοῦ κόσμου.

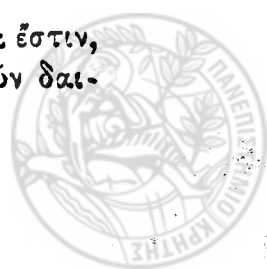
Κριτὴν τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, τὸν υἱόν σου Παρθέने, ἵλεων ποιήσον ἐμοὶ τῷ πολλὰ ἐπτακότι· οὐδεὶς γὰρ ὥσπερ σὺ δύναται μεσιτεῦσαι, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότης· αὐτὸν οὖν ἐκτενῶς ἱκέτευσ ὑπὲρ ἐμοῦ, μόνη εὐλογημένη.

Ὡδὴ, ζ'. Ἡμάρτομεν.

Ημάρτομεν ἡνομήσαμεν, ἐπικράναμεν Χριστὸν Παρθέने· πᾶσαν διετελέσαμεν πρᾶξιν τὴν ἐφάμαρτον, κινοῦντες αὐτὸν εἰς ὀργὴν· ἀλλὰ σὺ τοῦτον ἵλεων ἀπέργασαι, τοῖς κατὰ δίκαιους ἡμῶν.

Νοήμασι καὶ αἰσθήσεσι, καὶ ταῖς πράξεσι Θεοκυῆτορ, ὁλος Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἀπέστην, καὶ ἐδούλευσα τυράννοισ παθῶν εὐρεταῖς· ἀλλὰ σὺ τούτων λύτρωσαι καὶ δίδου μοι, τῆς μετανοίας αὐγὴν.

Οτε ψυχὴ ἢ ἀθλία μου, ἐκ τοῦ σώματος καθυπομένειν, μέλλει τὸν χωρισμὸν καὶ οὐκ ἔστιν, ὁ λυτρούμενος ἢ παραμυθούμενος· τότε Δέσποινα πρόστηθι, καὶ ῥῦσαί με τῆς τῶν δαι-

μόνων ὁρμῆς.

Υπόκρισιν ὁ Δεσπότης μου, μέγα κέκληκε κακὸν ἐν βίῳ· οὐ τῆς ἀπατηλῆς ἐργασίας Θεο-
νύμφευτε, ῥυσθῆιν ἰσχύϊ τῇ σῇ· ἵνα μὴ τῇ μαχαίρᾳ με τοῦ Πνεύματος, διχοτομήσῃ
Χριστός.

Ὡδῆ, κ'. Ὁν στρατιαί.

Χρεωστικῶς τὴν σὴν προσκαλούμεθα, πρεσβείαν Μητὲρ Θεοῦ, πρὸς τὸν σὸν υἱόν, πάν-
τες οἱ ἐπταικότες, καὶ κατακεκριμένοι· ἵνα τῆς γεέννης, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥυσθῶμεν.

Αμαρτωλοὺς καλέσαι ἐλήλυθε, τῇ μετανοίᾳ Χριστός· δεῦτε κατ' ἐμέ, ὅσοι τούτου τοὺς
λόγους, ἐσμέν ἡθετηκότες, σὺν τῇ μετανοίᾳ, προσπέσωμεν τῇ Θεοτόκῳ.

Ρεῖθρά μοι νῦν δακρύων κατὰπεμψον, καὶ σκενάγμον ἐκ ψυχῆς μετὰ συντριβῆς· ὅπως τὴν
φλόγα σβέσω, τὴν ἄσπεκτον ἐκείνην, καὶ τοῦ παραδείσου τῆς δόξης ἐπιτύχω.

Ινα βροτοὺς ὁ υἱός σου Δέσποινα, θεώσῃ ὥφθη ἐκ σοῦ, τέλειος βροτός· τοῦτον οὖν ἐχδυ-
σώπει, τελείως καθαρθέντα, δεῖξαι κοινωνόν με, αὐτοῦ τῆς βασιλείας.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁν στρατιαί οὐρανῶν δοξάζουσι· καὶ φρίττει τὰ Χερουδίμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοή
καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε· καὶ

Ὡδῆ, θ'. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Νυμφὼν ἐτοιμάζεται, ἐν οὐρανοῖς Θεόνυμφε ὑπὸ υἱοῦ σου, χαρᾶς πάσης ἔμπλεως, τοῖς
τούτου προστάγματα, τηρήσασιν ἀμέμπτως· ἐμοὶ δὲ σκότος καὶ ὀδυρμός, καὶ τὸ πῦρ τὸ
τῆς γεέννης· ὧν ῥυσθῆναί με δυσώπησον.

Ιδρῶτες καὶ δάκρυα, καὶ πόνοι θεονύμφευτε ἐν τῷ σταδίῳ, τούτῳ καταβάлонται· ἐκεῖ δὲ οἱ
στέφανοι καὶ γέρα καὶ βραβεῖα· καὶ τίς μακάριος ἀληθῶς, ὅστις κλαίων ἐπισπείρει, θερρεῖ
ἀγαλλιώμενος.

Υπόπτεροι γίνονται, τῇ μετανοίᾳ Πάναγνε, οἱ πεπτωκότες, αὖθις ὡς ἱέρακες, τὴν πτῆ-
σιν ποιούμενοι, πρὸς οὐρανίους νόας· ὧν τῆς μερίδος ὁ ἀλιτρός, καὶ αὐτός ἀξιωθῆιν, τῇ
πρεσβείᾳ σου σωζόμενος.

Ελέους τὴν ἄβυσσον, ὡς τετοκυῖαν ἄχραντε ἐλέησόν με, καὶ ῥῦσαι κολάσειως, καὶ κρί-
σεως Δέσποινα, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον· καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καταξιώσον Παρ-
θένε· ἵνα πόθῳ μεγαλύνω σε.

Προσόμοια. Ὁλην ἀπεθήμενοι.

Χαῖροις Πατὴρ ἀχραντε, θυγάτηρ, Μητὲρ δε λόγου· χαῖρε νύμφη Πνεύματος· ὑπερτέ-
ρα Θεόνων τε καὶ θερμαίνουσα, Σεραφίμ· κρείττονα· ἢ γνωστικωτέρα, Χερουδίμ· Κυριοτή-
των τε, ἢ Κυριεύουσα, ἢ δυνατωτέρα Δυνάμεων· Ἐξουσιῶν προέχουσα. Ἀρχουσα Ἀρχῶν
Ἀρχαγγέλων τε, στρατηγικωτέρα· ἢ μᾶλλον τῶν Ἀγγέλων τοῖς πιστοῖς, διακονοῦσα τοῖς
μέλλουσι, σωτηρίας τεύξασθαι.

Χαῖρε πασῶν Ἀνασσα, τῶν Ἀνασσῶν Θεοτόκε· Χαῖρε ὑπερέχουσα, τῶν ἐπουρανίων πα-
σῶν Δυνάμεων· Χαῖρε γῆς Δέσποινα, καὶ θαλάσσης μόνη· καὶ τῆς κτίσεως βασίλισσα·

Χαῖρε τὸ κράτιστον, σκῆπτρον καὶ γενναῖον ὀχύρωμα, καὶ σθένος καὶ κραταίωμα, τῶν βασιλευόντων Πανύμνητε· Χαῖρε θεΐε κῆπε· τοῦ Ἰ. Ἄδου χαῖρε νέκρωσις ἀγνή· χριστιανῶν καταφύγιον· Χαῖρε παντευλόγητε.

Χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ βασιλέως Κυρίου· χαῖρε θεία τράπεζα, ἄρτον τὸν οὐράνιον μέσον φέρουσα· Χαῖρε γῆ εὐκαρπε, τῆς ζωῆς ἄσταχυν, θρεψαμένη Παναμώμητε· ἐξ οὗ οἱ τρώγοντες, θάνατον οὐ βέπουσι δέσποινα, ζωὴν δὲ πρὸς αἰῶδιον, ἄγονται καθάπερ προέφησε, μόνος ὁ τῶν ὅλων, Δεσπότης καὶ τροφεὺς καὶ συνοχεύς· Χαῖρε πιστῶν τὸ προσφύγιον· Χαῖρε ὑπερθαύμαστε.

Σὲ τὴν πανυπέρμαχον, ἐκδυσωποῦμεν Παρθένε, καὶ καθικετεύομεν, οἱ δαινῶς ταῖς θλίψεσι μαστιζόμενοι· ὡς ἰσχὺν ἔχουσα, Μητρικὴν πρὸς Κύριον, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν διάρρηξον· ἵνα μὴ εἴπωσι, ποῦ ἐστὶ Θεὸς ὃ λατρεύουσι· καὶ γνώτωσαν οἱ ἄθλιοι, ὅτι σὲ καὶ μόνην κεκτήμεθα, σκέπην καὶ προστατίν, μετὰ Θεὸν καὶ πύργον ἀσφαλῆ· μὴ ὑπερίδης Πανάμωμε, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας.

Τ Η Τ Ρ Ι Τ Η Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ .

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ ΤΟΥ ΓΡΑΠΤΟΥ·

Ὡς ὁρᾶται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίαις.

Ὡδὴ, α'. ἡχος Αβ'.

Ὡς ἐν ἡπαίρῳ.

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγνείας τέμενος· τὴν καλὴν ἐν γυναιξί· τὴν ἀγίαν Δέσποιναν πιστοὶ, μελωδίαις ἱεραῖς δοξολογήσωμεν.

Ο κατοικῶν Θεὸς λόγος ἐν οὐρανοῖς· ὁ ἐν ἀρχῇ ἀναρχος, οὐρανὸν σε λογικόν, ἐπὶ γῆς δεινύμενος ἀγνή, μὴ λιπὼν τοὺς οὐρανοὺς ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν.

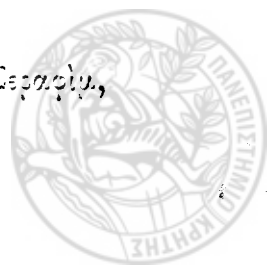
Η τοῦ ἡλίου νεφέλη καὶ χρυσαυγῆς, λυχνία Πανάμωμε· ἡ πολύφωτος λαμπάς, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τὸ τριμερές, ἀμαρτίαις ζωφθέν λάμπρυνον δέομαι.

Θεοχαρίτωτε Κόρη ἡ κραταῖα, τῶν πιστῶν βοήθεια, καὶ ἐλπίς τῶν ταπεινῶν· σύ με ἐλευθέρωσον σαρκὸς, ἡδονῶν τε καὶ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ὡδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Οὐκ ἔστιν ὅς τις πρὸς τὴν σὴν, καταπέφρυγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρῶν· διὸ κἀγὼ δυσωπῶ, ἵνα τύχω τῆς σῆς ἀντιλήψεως.

Ως πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῆς γῆς ἀνωτέρα· ὡς ἀγία ἀγίων, Χερουδὶμ καὶ Σεραφὶμ,

ὡς ὑπερτέρα σεμνή, ἀσυγκρίτως τὸν Θεὸν ἐχώρησας.

Πυρί με φόβου θεϊκοῦ, ἐκκαθάρασα Κόρη, τῶν πταισμάτων τοῦ ῥύπου, ἐπένδυσον χρυσαυγῇ, χιτῶνα τῶν ἀρετῶν, καὶ χορείαις τῶν ἁγίων σύνταξον.

Εξ ἔργων ὅλως ἐν ἐμοί, σωτηρία οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ἡ ἀψευδής, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, σωτηρίαν βράβευσόν μοι δέομαι.

Ὡδή, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ωs πύλην φέρουσαν, πρὸς θείαν εἰσοδὸν· ὡς Παράδεισον θεῖον· ὡς νοητὸν, τόπον ἁγιάσματος· ὡς τῶν πιστῶν καταφυγὴν, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Λυχνία πάμφωτος· ἡ θεία τράπεζα· τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον ἡ κιβωτός· ῥάβδος ἡ βλαστήσασα, ἄνθος ἐν Κόσμῳ τὸν Χριστὸν, σὺ ἐδείχθης Μητροπάρθενε.

Γνωστῶς ἐν βάτῳ σε, Μωσῆς ἐώρακεν, ἱερῶς τυπουμένην τὴν τοῦ πυρὸς, μέλλουσαν λοχεύτριαν, ἀναφανῆναι μυστικῶς Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Φ Λόγος ἄσπιλε, ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν, ἀλογίας τὸν Κόσμον τῆς τῶν παθῶν, Δέσποινα λυτρούμενος, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, ἀξίων τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὡδή, ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Η καλλονὴ ἡ τοῦ Ἰακώβ, ἡ ἐκλελεγμένη τῷ Θεῷ, πρὸ τοῦ γενέσθαι τὰ σύμπαντα· ἡ ἁγιωσύνην καὶ καθαρότητα, ἀσύγκριτον πλουτήσασα χαῖρε Δέσποινα.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπής, χορὸς Παρθέने Θεόνυμφε, θεῖου τοκετοῦ σου βάθος ἀπόρρητον, συμβόλοις ἱερεῖς σε προδιεχάραξεν.

Υπεραγία ἡ τὸν Θεόν, μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα, τοὺς σέ Θεοτόκον αἰεὶ κηρύττοντας, ἁγίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Φωτί σου θεῷ ὡς ἀγαθῇ, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν, ταῖς ἡδοναῖς φωταγωγήσον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὁδήγησον, ἡ μόνη τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Ὡδή, ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὴν μόνην Πανύμνητον· τὴν καλὴν ἐν γυναιξί· τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν· Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀρράγες, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Σκηνὴ Θεοχώρητε· ὄρος ἅγιον Θεοῦ· χρυσοῦν θυμιατήριον· πύρινε θρόνε πάγχρυσε κιβωτὲ· λυχνία πολύφωτε· ἀδιόδευτε πύλη χαῖρε Δέσποινα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις· ξένη Κόρη καὶ φρικτὴ, ἡ ὑπὲρ νοῦν σου γέννησις· τοὺς ξενωθέντας πάντας ἀπὸ Θεοῦ, αὐτῇ καταλλάττουσα, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπονέμουσα.

Αγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχὴν μου ἐν πολλοῖς, κεκαχωμένην πταίσμασι· καὶ τὸν δοτῆρα τάντων τῶν ἀγαθῶν, Χριστὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιώσαί με.

Κάθισμα. Πολλὰ τὰ πλῆθη.

Τῆς ἀσθενούσης μου ψυχῆς, τὰς πολλὰς ἀρρώστιας, καὶ τὰ τοῦ σώματος ἀγνὴ, χαλεπώτατα πάθη, ἐπίσκεψαι, καὶ θεραπείας ταχυνῆς ἀξίωσον, καὶ τὰς ἁγίας ἐντολάς, ποιεῖν

με κατευόδωσον, Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ ὅπως σε μεγαλύνω.

Ωδὴ, ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Υπερτέρα ἐχρημάτισας Πανάμωμε, τῶν νοερῶν Δυνάμεων· ὃν γὰρ ἐκεῖναι, οὐ τολμῶσιν ὁλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς· χαριστηρίοις σε φωναῖς ὅθεν δοξάζομεν.

Θείου ἄνθρακος σεπτὸν θυμιατήριον, Κόσμον εὐωδιάσασα, δυσωδίας ἀκαθάρτων ρῦσαί με παθῶν, Παρθένε καὶ δίδου μελῶδεῖν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντριβέντα με ἀμέτροις παραβάσεσι, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου, κοινοποίησον, ἰατρεύουσά μου τὴν ψυχὴν, καὶ λόγον παρέχουσα βοᾶν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ναοὺς ποίησον ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ναὲ Θεοῦ πανάγιε, τοὺς γεραίροντας, ἐν τῷ θεῷ τούτῳ σου ναῷ, καὶ μέλποντας Κόρη εὐλαβῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Σελασφόρον λαμπάδα καὶ χρυσαυγίζουσαν· φωτοφόρον παστάδα καὶ πορφυρίζουσαν· στάμνον γλυκασμοῦ, καὶ ζωῆς ἄρτου τράπεζαν, ἔγνωμέν σε Κόρη ὑπερευλογημένη.

Σὲ τὸ πάνσεπτον ὄρος καὶ ὑψηλότατον, οἱ εἰς βάθη πεσόντες τῶν παραπτώσεων, Δέσποινα ἀγνή δυσωποῦμεν ἀνύψωσον, πρὸς ἐνθέους πράξεις τῶν ἀρετῶν ὑψώσεις.

Αυτρωθέντες τῆς πρώην ἀρᾶς τῷ τόκῳ σου, Παντευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν τοῦ Γαβριὴλ, φωνὴν σοι ἀναμείλομεν· χαῖρε ἡ αἰτία τῆς πάντων σωτηρίας.

Πὸν βότρυν τεκοῦσα τὸν ἀγεώργητον, καρποφόρον με δεῖξον ἀγαθῶν πράξεων, καὶ τῆς οὐρανῶν, βασιλείας ἀξίωσον, ἵνα σε δοξάζω ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν. Ὁ Εἰρμός.

Εκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς

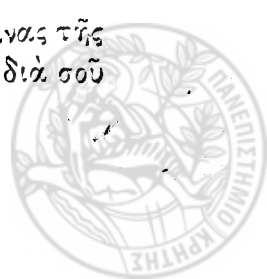
Ωδὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Θεοῦ παλάτιον καθαρώτατον, νῦν ἐπ' ἐμέ ἐλέη τὰ πολλά σου θαυμάστωσον, Θεοτόκε Μαρία Πανάχραντε· ὅπως σε μεγαλύνω, καὶ μακαρίζω σε, τὴν ὑψηλοτέραν, οὐρανῶν καὶ πάσης Κτίσεως.

Χαριστηρίοις φωναῖς ὑμνοῦμέν σε, οἱ διὰ σοῦ τυχόντες ἀληθῶς τῆς Θεώσεως· καὶ βοῶ-
μέν σοι, χαῖρε Πανύμνητε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε πυρίμορφε, Θρόνε τοῦ Παντάναικ-
τος Μαρία χαῖρε Δέσποινα.

Υμνεῖν δοξάζειν καὶ μακαρίζειν σε, δίδου ἡμῖν ἀξίως τοῖς τιμῶσί σε Πάναγνε, καὶ τὸν τόκον τὸν σὸν μεγαλύνουσι, μόνῃ εὐλογημένῃ· σὺ γὰρ τὸ καύχημα, τῶν Χριστιανῶν, καὶ πρὸς Θεὸν πρέσβις εὐπρόσδεκτος.

Σταγῶν καθάπερ ὁ ἐπουράνιος, τῇ σῇ γαστρὶ Παρθένε ὑετὸς καταβέβηκε, καὶ ξηράνας τῆς πλάνης τὰ ρεύματα, ὁμβρησεν ἀφθαρσίαν καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

Προσόμοια. Τριήμερος ἀνάστης.

Χαῖρε βασιλευόντων ἀγνή, τὸ θάρσος τὸ ἀνίκητον· Χαῖρε κλέος, τῶν πιστῶν σου τὴν σεπτὴν, Εἰκόνα προσκυνούντων· Χαῖρε δαιμόνων πτῶσις· καὶ τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀνόρθωσις.

Χαῖρε τῆς Σωτηρίας ἡμῶν, ἀρχὴ καὶ ρίζα Πάναγνε· Χαῖρε μέσον, τὸ λαμπάδιον Χριστόν, κεκτημένη λυχνία· Χαῖρε γῆς ὑπερτέρα, καὶ οὐρανοῦ Μαρία Δέσποινα.

Χαῖρε τιμιωτέρα σεμνή, Κτίσεως πάσης ἄχραντε, ὁρατῆς τε ναπητῆς ὡς ὑπὲρ νοῦν, ἀμφοτέρων τεκοῦσα, Δεσπότην Θεοτόκε· Χαῖρε ψυχῆς μου ἀγαλλίαμα.

Πανύμνητε διάσωσον, δεινῶν τῶν συνεχόντων με, τὸν σὸν δοῦλον, καὶ χαρὰς τὴν ταπεινὴν, ψυχὴν μου Παναγία, καὶ θυμηδίας πλήσον· ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνω σε.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΠΗΝΟΥ

Ὡς ὁρᾶται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίαις.

Ὡδὴ, α'. ἔχος 26'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

ΒΟΗΘΟΣ καὶ σκεπαστής, καὶ λυτρωτής μου καὶ ἀντιλήπτωρ, Δέσποινα γενοῦ, χαλεπῶν συμφορῶν, πικρῶν ἀλγηδόνων· δριμυτάτων ὀδυνῶν, καὶ πόνων ῥυομένη με.

Παναγία ἡ ἐλπίς, τῶν σέ ἐκ πόθου παρακαλούντων, φάνηθι καί μοι, ὑπακούουσα νῦν, καὶ πρόσδεξαι ὕμνον, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν, τοῦ ταπεινοῦ οἰκέτου σου.

Ρυομένη συμπαθῶς, ἐπίφανόν μοι τὸ πρόσωπόν σου· σκότος γὰρ δεινῆς, ἀπογνώσεως νῦν, καλύπτει με ὅλον· ἀλλὰ λάμψον μοι αὐγὴν, τῆς καθαρᾶς πρεσβείας σου.

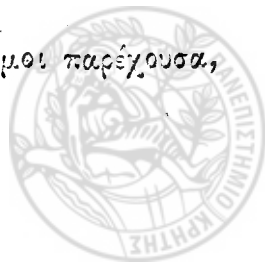
Ναυαγίῳ χαλεπῷ, κατεποντίσθην τῆς ἀμαρτίας· δίδου δεξιάν, ὡς τῷ Πέτρῳ καί μοι, καὶ σῶσάν με λόγε, ταῖς λιταῖς τῆς ὑπὲρ νοῦν, ἀφθόρως κυησάσῃς σε.

Ὡδὴ, γ'. Στερέωσον Κύριε.

Προσπίπτοντα δέξαι με, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου Μῆτερ τοῦ Λόγου· αἰτουμένῳ τε συγχώρησιν, τῶν πταισμάτων, πάρασχε θερμαῖς ἱκεσίαις σου.

Πκαί μινον σβέσασα, βαβυλωνίαν σε ζωγραφοῦσαν, τῶν ἐμῶν παθῶν τὴν κάμινον, καὶ τῶν νόσων, τὴν πυρκαϊάν σβέσον Δέσποινα.

Ανάστειλον Δέσποινα, τῶν ἡδονῶν μου τὴν πικρὰν μέθην, νῆψιν θεῖαν μοι παρέχουσα, μετανόιας, καὶ ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον.

Ιλέω σου ὄμματι, πρόσχες μοι Δέσποινα θλιβομένω, καὶ ἐλέησον καὶ σῶσόν με, σωτηρία, κόσμου καὶ ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὡδή, δ'. Ἀκήκων ὁ Προφήτης.

Ηγάπησα τὰ παρόντα, τὴν σάρκα τε καὶ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἡδονὰς καὶ δόξαν καὶ τὰ χρήματα, τῶν μελλόντων δὲ οὐδὲν ἔφρόντισα· διὸ καὶ τῆς δόξης τῆς ἄνω, καὶ τῆς ἀγάπης, Θεοῦ ἐκπέπτωκα ὁ ἄθλιος.

Η πύλη τῆς θείας δόξης, τὰς πύλας μοι διάνοιξον τῆς μετανοίας· καὶ πρὸς φῶς εἰσάγαγε με ἄδυτον, τοῦ υἱοῦ καὶ Κτίστου σου Πανόμνυτε, παθῶν με ἐξαίρουσα ζόφου, καὶ ῥαθυμίας ὁμίχλην διαλύουσα.

Ανύστακτον τὴν λαμπάδα, ψυχῆς μου διατήρησον εὐλογημένη· μὴ ἀποσβεσθῇ ὥσπερ ἀνέλαιος, καὶ κλεισθῇ ἡ θύρα τοῦ νυμφῶνός μοι· ἀλλ' ἀνοιξον θύραν ἐλέους, καὶ πρόστηθί μοι, ἐν ὧρα τῆς ἐξόδου μου.

Κατάβαλε τοὺς ἐχθρούς μου· πολέμησον τοὺς ἀδίκως με πολεμοῦντας· ἵνα γινῶσι τίνος δοῦλος πέφυκα· τίνα προστασίαν ἐπιγράφομαι· πανύμνυτε εὐλογημένη Θεοκυῆτορ· καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντά σε.

Ὡδή, ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρρίζοντα.

Σῶσόν με τὸν ἄσωτον Πανάχραντε, πρόστηθι ρῦσαι με ἐξ ἐχθρῶν μου ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων, πάντων, τῶν συνθλιβόντων αἰεὶ τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

Ιλεων τὸν σὸν υἱὸν ἀπέργασαι, ὅταν τὰ ἔργα μου, τὰ κρυπτὰ καὶ φανερά, εἴμοι μέλλῃ ἐτάζειν μὴ με ἐκπέμψῃ εἰς πῦρ τὸν κατακεκριμένον.

Εἰς τὴν σὴν ἀμέτρητον χρηστότητα, Δέσποτα Κύριε ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, θαρρῶν καὶ τῆς Μητρὸς σου, τὰς ἱκεσίας Σωτῆρ, οὐκ ἀπογνώσω ὅλως·

Θλος ἐκ νεότητος Πανάμωμε, γέγονα ἄχρηστος, νεκρωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τεθνατωμένος, ὁ τάλας κεῖμαι δεινῶς· ἀλλὰ ἀνάστησόν με.

Ὡδή, ς'. Ἐδόξα ἐν ὄλῃ.

Προσπίπτω σοι Μαρία Πανάχραντε, καὶ ἐκβοῶ μετὰ κλαυθμοῦ· Θεοτόκε ρῦσαι, ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν, κρίσεως μελλούσης, καὶ πυρὸς αἰωνίου.

Κατάρδευσον πρεσβειῶν σου νάμασι, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, τῶν παθῶν φλεχθεῖσαν, τῷ καύσωνι καὶ δεῖξον, καρποφόρον ταύτην, ὑπέραγνε Μαρία.

Αγιάσόν με ὅλον καὶ λάμπρυνον, τὸ ἱλαστήριον πιστῶν, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἀνάδειξόν με Κόρη, οἶκον τῆς ἀγίας, Τριάδος δυσωπῶ σε.

Αἰμένα σε γινώσκω γαλήνιον, Θεοκυῆτορ Μαριάμ· καὶ βοῶ ἐκ βάθους, καρδίας μὴ ἐάσης, βυθισθῆναι Κόρη, ἐχθροῦ ταῖς τρικυμίας.

Κάθισμα. Πολλὰ τὰ πλῆθη.

Τῶν ἐναντίων λογισμῶν ἐκταράσσει με κλύδων, καὶ τῶν παθῶν ἐπαγωγὰ· εἰς βυθὸν ἀπωλείας, κατάγουσι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν· ἀλλ' οἰκτιρὸν με ἡ τεκοῦσα τὸν Θεόν·

καὶ ῥῦσαί με τὸν δοῦλόν σου, μελλούσης ἀπειλῆς μόνη εὐλογημένη.

Ὡδή, ζ.

Ἠμάρτομεν.

Παρώργισα παρεπίκρανα, τὸν μακρόθυμον καὶ πλαστουργόν μου, ὅστις ἔπλασε πάσαι ἐκ γῆς με, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρήγαγεν· ἀλλ' ἐξιλέωσαί μοι τοῦτον Παρθένε, ταῖς μητρικαῖς σου λιταῖς.

Δέσποινα ἢ ἀνοίξασα, τὰς σεπτὰς πύλας τοῦ Παραδείσου· ταύτας καί μοι κλεισθείσας Παρθένε, διὰ πράξεων ἀτόπων ὧν ἔπραξα, ὑπανοίξασα σῶσόν με, καὶ δεῖξον οἰκήτορα αὐτοῦ.

Ιλέωσον τὸν υἱόν σου καὶ Κύριον, καὶ Θεὸν ἡμῶν καὶ εὐεργέτην, Δέσποινα Παναγία Παρθένε, ταῦ ῥυσθῆναί με κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς λαμπρότητος τῶν ἁγίων, καὶ δόξης αἰωνίου τυχεῖν.

Αγίασον φωταγώγησον, τὴν καρδίαν μου Θεογεννητορ· ξήρανον ὀχετοὺς τῶν παθῶν μου, ῥᾶνον ὕδατι τῆς θείας πρεσβείας σου, καὶ ἀξίωσον φέρειν σοι ὕμνον εὐπρόσδεκτον ψυχῆς καθαράς.

Ὡδή, η'. Ὁν φρίττουσι.

Χρεωστικῶς τὴν σὴν προσκαλούμεθα, πρεσβείαν Μήτηρ Θεοῦ πρὸς τὸν σὸν υἱόν, πάντες οἱ ἐπταικότες, καὶ κατακεκριμένοι· ἵνα τῆς γενένης, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥυσθῶμεν.

Εγγυητὴς γενοῦ μοι Πανάμωμε, πρὸς Κύριον τὸν Θεόν, ὅταν ἐπὶ γῆς, ἔλθῃ τοῦ κρίναι πάντας, καὶ δεῖξόν με μερίδος, τῆς τῶν σωζομένων, τὸν ἄθλιον ἐκδυσσωσῶ σε.

Σβέσον τὸ πῦρ τῶν παθῶν καὶ νέκρωσον, τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, φώτισον τὸν νοῦν, κάθαρσον τὴν καρδίαν, καὶ θρέψον τὴν ψυχὴν μου, ἄρτω οὐρανίῳ, καὶ σῶσόν με Θεογεννητορ.

Οδηγήσον ἐν τῇ τρίβῳ Δέσποινα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ τὸν ἁμαρτωλόν, κλῖνόν μου τὴν καρδίαν, εἰς ὁδὸν σωτηρίας· σέ γὰρ ἔχω μόνην, ἀντίληψιν καὶ προστασίαν.

Ὁ Εἰρμός.

Ον στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι· καὶ φρίττει τὰ Χεροβίμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις· ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὡδή, θ'.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Εγὼ ὁ κατάκριτος, καὶ ὅλως ἀδιόρθωτος ἐγὼ ὁ τάλας· ὁ πάντων ὑπεύθυνος, ἑτέρους κατέκρινα ὄντας ἀκατακρίτους· οὐαί μοι τότε ἐν τῷ καιρῷ, τῷ τῆς κρίσεως Παρθένε· ὅτι μέλλω κατακρίνεσθαι.

Αἰχμάλωτον εἶλέ με, καὶ σπεύδει ἀπολέσαι με ὁ πάντας θέλων, ὀλέσαι διάβολος· ἀλλ' ὦ Κόρη εὐσπλαγγνε, μὴ με ἐγκαταλίπῃς· μὴ παραδῷς με ἐχθροῖς· μὴ ἑάσῃς ἀπωλέσθαι, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, βοήθεια καὶ σκέπη μου καταφυγή μου, θερμὴ τε ἀντίληψις, βοηθήσόν μοι τότε, ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει, καὶ ῥῦσαι πάσης με ἀπειλῆς, καὶ υἱόν τῆς βασιλείας, τοῦ υἱοῦ σου δεῖξον ἄχραντε.

Υμῶ σου Πανύμνητε, τὴν δόξαν τὴν λαμπρότητα τὴν δυναστείαν, τὸ ἄρατον ἔλεος, τὸ τῆς εὐσπλαγγνίας σου καὶ τῆς φιλάνθρωπίας· καὶ ἱκετεύω σε ἀγαθὴ· μὴ ἐκπέσω τῆς ἐλπίδος· ἀλλὰ τύχοιμι τῆς δόξης σου.

Προσόμοια.

Ὁλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε θεῖον σκῆνωμα, Θεοῦ τοῦ πάντων Δεσπότου· χαῖρε τὸ ἐνίσχυμα, καὶ Μαρτύρων στέφανος ἀμαράντινος· τῶν πιστῶν στήριγμα· καὶ Ὁσίων δόξα· χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμος· Χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων· τῶν Προφητῶν ὑπόθεσις· καὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα· Χαῖρε τῆς ἀπάτης, τὴν πλάνην ἢ πατήσασα ἀγνὴ· ἀμαρτιῶν ἱλαστήριον· Χαῖρε Μητροπάρθενε.

Χαῖρε οἰκητήριον, φωτὸς σεμνῆ Παναγία· χαῖρε στύλ·ε πύρινε, δι' οὗ ὠδηγήθημεν πρὸς οὐράνιον, οἱ φθορᾶς μέτοχοι, μακαρίαν δόξαν, καὶ ἀνώλεθρον κατάπαυσιν· χαῖρε ἡ ἀμπελος, βότρυς τῆς ζωῆς ἢ βλαστήσασα, γλευκὸς ἐναποστάζοντα, καὶ μέθην κακίας ἐξαίροντα, καὶ τῆς εὐφροσύνης, ποτίζοντα τὸν οἶνον τοῦς πιστοῦς, Θεοῦ λοχεύτρια Δέσποινα καθομολογοῦντάς σε.

Χαῖρε τὸ λαμπρότατον, τοῦ βασιλέως Κυρίου, καὶ φαίδρὸν παλάτιον, χαίροις πόλεις ἔμφυγε τοῦ Παντάνακτος· Χαῖρε μόνη ἀρρήκτος, καὶ βεβαία σκέπη, τῶν ἐν πίστει δεομένων σου· Χαῖρε διάσωμα, κόσμου καὶ θερμὸν ἱλαστήριον· Χαῖρε ἡ θεῖως σβέσασα, τῆς πολυθείας τὴν κάμινον· Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων, ἡ θεία χαρμονὴ καὶ τῶν βροτῶν, ἡ κραταῖα καὶ ἀνώλεθρος Δέσποινα βοήθεια.

Δέξαι μου τὴν δέησιν, Θεοκυῆτορ Μαρία, καὶ μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸν ἀνάξιον· ὡς οὐδεὶς ἄλλος γάρ, ἐπὶ γῆς Πάναγνε, ἐν ἀνθρώποις ἐπλημμέλησα· διὸ τὴν θεῖαν σου, χάριν ἐξαίτω ὁ πανάθλιος· προσθάσασά με οἰκτερον, νῦν ὀδυνηρῶς συνεχόμενον· καὶ μὴ με εἰς τέλος, ἐάσης κινδυνεύειν τὸν εἰς σέ, μόνην ἐλπίσαντα Δέσποινα, πάντων τὸ διάσωμα.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΟΡΙΟΥ

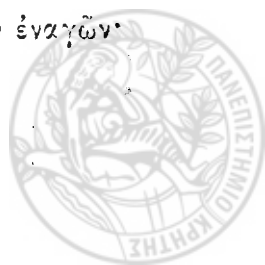
Ὁ ὁ ἁ κ ρ ο σ τ ι χ ι ς.

Δός μοι Παρθένε, δάκρυα μετανόιας.

Ὡδή, α'. ἤχος ΑΒ'.

Ὡς ἐν ἡπαίρω.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ θρῆνον προσδέχου ἐκ ῥυπαρᾶς, καρδίας Πανάμωμε, καὶ χειλέων ἐναγῶν· καὶ ἐκ ῥύπου πλυνόν με παθῶν, καὶ πταισμάτων χαλεπῶν· ἵνα δοξάζω σε.

Ομβριου, δακρύων μοι δίδου σαῖς προσευχαῖς, Παναγία Δέσποινα, ὅπως κλαύσωμαι θερμῶς, ἅπερ ἐπλημμέλησα ἐν γῇ, καὶ ῥυθῶ ἀναμενούσης με κολάσεως.

Στέναξον κλαῦσον ψυχὴ μου καὶ σεαυτὴν, ἀπεντεῦθεν πένθησον, ἐκδοῶσα τῷ Χριστῷ, σῆς Μητρὸς οἰκτίρμον ταῖς λιταῖς, τὸν ὑπεύθυνον φοικτῆς ῥῦσαι γεέννης με.

Μή μου τὸν θρῆνον ἀπόσῃ ἢ τὴν πηγὴν, τοῦ ἐλέους τέξασα· ἀλλ' εὐσπλαγγχνως ἀγαθὴ, σὺ ἰλέω ὄμματι ψυχῆς, Θεοτόκε τῆς ἐμῆς πάθη θεράπευσον.

Ὡδὴ, γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Οὐκ ἔστιν ἄλλος ἐν βροτοῖς, ὁ τὰ ἄθλημα πράξας, καὶ ἀτώτως βιώσας, ὥσπερ ἐγὼ ἀγαθὴ, ἐν ἀσελγείαις δεινῶς· τὸ γὰρ θεῖον, βάπτισμα ἐμόλυνα.

Ιδοὺ ἐπῆλθον ἐπ' ἐμέ, ὥσπερ μάστιγες πᾶσαι, τοῦ ἐχθροῦ αἱ κακίαι· βαρυνθεῖσαι γὰρ σφοδρῶς, προσώξεσαν καὶ ψυχῆς, ἀπειλοῦσι, παντελεῖ κατὰπτωσιν.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε πταισμάτων, διὰ τοῦτό σοι πίστει, προσπίπτω ἀναβοῶν, ἐν ᾧρα τῇ φοβερά, ἰλεῶσαι, ὅνπερ ἐσωμάτωσας.

Αγία Δέσποινα ἐμέ, τὸν ὑπεύθυνον πάσης, ἐξελοῦ καταδίκης, παρῥησίαν πρὸς Θεόν, ὡς ἔχουσα Μητρικὴν, καὶ νυμφῶνι, τούτου με κατὰτάξον.

Ὡδὴ, δ'.

Χριστὸς μου δύναμις.

Ροήν μοι δώρησαι, δακρύων Δέσποινα, ὅπως πλύνω τὸν ῥύπον τὸν τῆς ψυχῆς, καὶ εὐρω ὁ ἄθλιος, ὅπερ ἀπόλεσα κάλλος, συμβουλίᾳ τῇ τοῦ ὄψεως.

Θεέ μου εὐσπλαγγχε, Χριστέ φιλόανθρωπε, θελητὰ τοῦ ἐλέους νῦν ἐπ' ἐμοί, ῥᾶνον σου τὸ ἔλεος· ἐκδυσωπεῖ σε ἡ ἐλπίς, καὶ προστάτις μου καὶ Μήτηρ σου.

Εμέ τὸν ἄσωτον, τὸν παροργίσαντα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους τὸν σὸν υἱόν, αἰωνίων λύτρωσαι, βασάνων μόνῃ ἡ ἐλπίς, τῶν πιστῶν Θεογεννήτρια.

Νομὴν κατέπαυσας, θανάτου τέξασα, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· ὅθεν καί με, νεκρωθέντα ζώωσον, ταῖς ἀμαρτίαις καὶ ζωῆς, αἰωνίου καταξίωσον.

Ὡδὴ, ε'.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Εχθρὸς με πράττοντα καθορῶν, πᾶσαν ἀνομίαν ἀναιδῶς, ἐπιγεῖαί μοι τοῖς πταίσμασι· ῥῦσαί με τῆς τούτου αἰχμαλωσίας ἀγνῇ, καὶ τρέψον εἰς αἰσχύνην αὐτοῦ τὸν γέλωτα.

Διάσωτόν με ἀπὸ παθῶν, θλίψεως καὶ βλάβης πονηρῶν, τῶν ἐναντίων καὶ λύτρωσαι, τούτων τῆς ἐνέδρας τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν· μὴ εἴποιεν πρὸς τοῦτον ἀγνῇ ἰσχύσαμεν.

Αδίκων λύτρωσαί με χειρῶν, γλώσσης τε δολίας καὶ δεινῶν, χειλέων Κόρη Θεόνυμφε· πᾶσαν γὰρ ἐθέμην τὴν προσδοκίαν μου, ἐν σοὶ μὴ αἰσχυνθεῖην καθικετεύω σε.

Καρδίας δίδου μοι συντριβὴν, καὶ δακρύων Κόρη ὀχστοῦς, πτωχείαν τε τὴν τοῦ Πνεύματος· ὅπως μου θρηνήσω Θεοχαρίτωτε, κακῶς μοι τὰ πραχθέντα ὡς θρηνῶν ἄξια.

Ὡδὴ, ς'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ροήν τῶν δακρύων μου, τὴν μικρὰν καὶ πενιχρὰν, προσδεξαμένη Δέσποινα, ὡς ἐκλεκτὸν

εὐώδες καὶ καθαρὸν, μῦρον καὶ θυμίαμα, τῆς δυσώδους με ῥῦσαι παθῶν σχέσεως.

Υπέκυψα πάθεισι, μακρυνθείς ἀπὸ Θεοῦ, ἀσώτως ὁ πανάθλιος· ὃν δυσώπησον σῶσαί με ἀγαθῇ· πρὸς σέ γάρ κατέφυγον· καὶ στολαῖς με ταῖς πρώην καταλάμπρυνον.

Αγίων Ἀγγέλων σε, τὴν εὐπρέπειαν ὑμνῶ, καὶ δυσωπῶ Πανάμωμε, τὰ ἀπρεπῆ ἀπέλασον ἀπ' ἐμοῦ, δαιμόνων φαντάσματα, ἐν γαλήνῃ τηροῦσα τὴν καρδίαν μου.

Μὴ κῦμα καλύψῃ με· μὴ ποντίσῃ καταιγίς· μὴ ἀφανίσῃ πέλαγος· μὴ καταδύσῃ θάλασσα καὶ βυθός, πικρᾶς ἀπογνώσεως, ἀλμυρᾶς ἀπωλείας Κόρη Πάναγνε.

Κάθισμα.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῇ.

Απὸ καρδίας στεναγμούς, καὶ ἐκ σπλάγχχνων σοι φέρω, τὴν σὴν Πανάμωμε ἁγίων, εὐμενῇ προστασίαν· ἐλέησον τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν· ἰλέωσον τὸν πολυέλεον Θεόν, ῥυσθῆναί με τῆς κρίσεως, καὶ λίμνης τοῦ πυρὸς μόνη εὐλογημένη.

Ὡδὴ, ζ'.

Δροσοδόλον μέν.

Επὶ σέ τὴν πᾶσαν Δέσποινα ἐλπίδα μου, ἀνέθηκα ὁ ἄθλιος· μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, τὸ πρόσωπον τὸ σὸν· μὴ σπλάγχχνα φιλάνθρωπα τὰ σά, κλείσῃς μοι Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τῶν παισμάτων βυθιζόμενον τῷ κλύδωνι, ἀνάγαγε Θεόνυμφε, καὶ πρὸς θεῖόν με ἀπαθείας ἴθυνον ἀγνή, λιμένα βοῶντα εὐλαβῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ανομίας ἐργαστήριον γεγέννημαι, καὶ πάσης ἐργασίας αἰσχυρᾶς, καταγώγιον καὶ δοχεῖον σαύλων ἐννοιῶν· ἀλλ' ὦ πολυύμνητε ἀγνή, δοχεῖον ἁγίον Θεοῦ σύ με ἀγίασον.

Νοερᾶς ὡς βαβυλῶνος τῆς συγχύσεως, δυνάστης ὁ Ἀσσύριος νοῦς, ἐπταπλασίως, λογισμῶν ἐμπύρων ἐν ἐμοί, ἐξέκαυσε κάμινον ἀγνή· ἐν ἧ' με ἀφλεκτον τῇ σῇ δρόσῳ συντήρησον.

Ὡδὴ, η'.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ορατῶς τῇ εἰκόνι σου παριστάμενος, ἀοράτως δοκῶ σοι ζῶση παρίστασθαι, Μήτηρ τῆς ζωῆς, μετὰ δέους δεόμενος, ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν με ῥῦσαι.

Ικεσίαν Παρθένε Θεῷ προσάγαγε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Θεοχαρίτωτε, καὶ τῆς τῶν παθῶν ἐνοχῆς ἡμᾶς ῥύσασθαι· καὶ τῆς τῶν δαιμόνων κακίστης ἐπηρείας.

Αμαρτίας τὸν σάκκον τὸν σκοτεινὸν καὶ τραχὺν, διαρρήξασα ἔνδυσον σωτήριαν με, καὶ τὴν ἀληθὴ εὐφροσύνην περιζῶσον· ἵνα σε δοξάζω ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμπαθείας ἡ ἄβυσσος ἡ ἀπέραντος· εὐσπλαγχνίας ἡ θάλασσα ἡ ἀμέτρητος· τῶν ἀμαρτωλῶν ἡ ἐτοιμὴ βοήθεια, σῶσόν με Παρθένε τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Αἰνοῦμεν

Ὁ Εἰρμός.

Εκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σέ ὑπερυψοῦμεν.

Ὡδὴ, θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Παθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ ἡδονῶν βυθίζει με εἰς χάρις Πανάμωμε· κυβερνή-

την Χριστὸν ἡκυήσασα, χεῖρά μοι βοηθείας ἔκτεινον σῶσόν με, μόνη σωτηρία, τῶν πιστῶν καὶ ἀπολύτρωσις.

Αεὶ τὴν σκέπην σου καὶ ἀντίληψιν, χειραγωγὸν αἰτοῦμαι συμπαραεῖναί μοι Δέσποινα· ἐξαιρέτως ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ ἐν τῇ τῆς ἐξόδου, ὅτε ζοφώδης μοι, φάλαγξ τῶν δαιμόνων, πονηρὰ ἐπισυστήσεται.

Υλώδους σχέσεώς με ἀπάλλαξον, καὶ καθαρῶς αὐτῷ τῷ νοῖ ἐνοπτρίζεσθαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ παράσχου μοι, σὲ τὴν ἐμὴν ἐλπίδα Θεογεννήτρια, τὸ φῶς τὴν ζωὴν, τὸν γλυκασμὸν καὶ ἀγαλλίαμα.

Λαβὼν τὸν πλοῦτον ἐκ σοῦ τῆς χάριτος, τῆς σῆς Χριστέ ἀσώτως μὲν αὐτὸν διεσχόρπισα· κολληθεὶς δὲ πολίταις ἐπτώχευσα, φαύλαις φιληδονίαις, λόγοις καὶ πράξεσιν· ἀλλὰ ταῖς λιταῖς, τῆς σῆς Μητρὸς οἰκτίρμον σῶσόν με.

Προσόμοια. Τριήμερος ἀνέστης.

Χαῖρε ὁ θησαυρὸς τῆς ζωῆς· Χαῖρε λυχνία πάγχρυσε· Χαῖρε στάμνε, μάννα φέρουσα Χριστὸν, τὸν πάντων βασιλέα· Χαῖρε ἀγνή Παρθένε· Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς.

Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας σεμνὴ, ὁ πύργος ὁ ἀσάλευτος· Χαῖρε μόνη προστασία τῶν πιστῶν· Χαῖρε τοῦ κόσμου δόξα, ὑπερευλογημένη· Χαῖρε βροτῶν τὸ καταφύγιον.

Χαῖρε ἡ ἀγλαόκαρπος, μηλέα ἐξ ἧς ἔφυσε, μῆλον θεῖον, καὶ πανεύοισμον ἀγνή· Χαῖρε ῥοιὰ γλυκεῖα, κοκκοβαφὴς Παρθένε· Χαῖρε ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κινδύνοις συνεχόμενον, καὶ θλίψεσι τὸν δοῦλόν σου, Θεοτόκε, μὴ παρίδης ἀγαθὴ· ἀλλ' οἰκτερον καὶ σῶσον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, καὶ τῶν δεινῶν με ἐλευθέρωσον.

~~~~~

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Ωδὴ, α'. ἦχος β'.

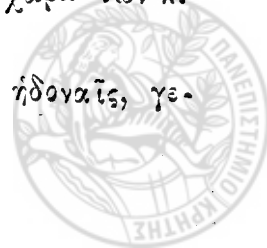
Βοήθς καὶ σκεπαστής.

ΧΑΡΙΤΟΣ ΣΟΥ ἀγαθὴ, τὴν ταπεινὴν μου πλησον καρδίαν· ὅπως σοι χαρᾶς, ἐκδοήσω φωνήν, ἀνύμφευτε Κόρη, χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· χαῖρε ἀγγέλων καύχημα.

Χαῖρε πύλη νοητῇ· χαῖρε ἡ στήλη τῆς Παρθενίας· χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀπορρήτως ἡμῖν, πελάσασα Κόρη, τοῖς εἰδόσι σε Θεοῦ παναληθῆ λοχεύτριαν.

Χαῖρε γέφυρα θνητῶν, ζωὴν πρὸς θεῖον μεταγαγοῦσα· χαῖρε ἡ ἐλπίς καὶ χαρὰ τῶν πιστῶν, Πινύμνητε Κόρη· χαῖρε θρόνε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Μαρτύρων στέφανε.

Μὴ παρίδης ἀγαθὴ, διεφθαρμένον ἐν ἀνομίαις, ὅλον ἐναγῇ ταῖς πικραῖς ἡδοναῖς, γε-

νόμενον Κόρη· ἀλλὰ ῥύπου με παντός, ἀπόπλυνον καὶ σῶσόν με.

Ὡδὴ, γ'. Στερέωσον Κύριε.

Χαῖρε ζωῆς ἄσυλον, ταμεῖον μόνη εὐλογημένη· χαῖρε τίμιον διάδημα, βασιλέων, χαίροις εἰκουμένης τὸ καύχημα.

Χαῖρε χαρᾶς ἄχραντον, δοχεῖον μόνη Θεοκυῆτορ· χαῖρε καύχημα σεβάσμιον, Ἱερέων, χαῖρε Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Χαῖρε χρυσοῦ οἶκημα, Θεοῦ τοῦ Λόγου δεδοξασμένη· χαῖρε καύχημα παγκόσμιον· πιστῶν χαῖρε, ἄκουσμα καὶ λάλημα τίμιον.

Εκύησας ἄχραντε, τὸν κτίστην πάντων καὶ εὐεργέτην· ὃν ἰλίωσαι Πανάμωμε, τοῦ τυχεῖν με, δόξης τῆς ἐκεῖ καὶ λαμπρότητος.

Ὡδὴ, δ'. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Χαῖρε πιότατον ὄρος, ἐν ᾧ περ κατεσκήνωσεν ὁ πάντων κτίστης· χαῖρε φῶς τὸ ἐκ φωτός κυήσασα, τὸ φωτίσαν οἰκουμένην ἅπασαν· ἀκήρατε χαῖρε Παρθένε, τῆς βασιλείας, τὸ τεῖχος τὸ ἀπόρρητον.

Χαρᾶς ἀφράστου δοχεῖον, χαῖρε ἀγνή ὀλόφωτε εὐλογημένη· τὸ τοῦ κόσμου χαῖρε κατὰ φύγιν· τῶν πταισμάτων χαῖρε ἰλαστήριον· Παντάνασσα χαῖρε Μαρία, τῆς Ἐκκλησίας ὁ πύργος ὁ ἀσάλευτος.

Επτάφωτόν σε λυχνίαν, τὸ πῦρ τῆς θεογνωσίας φέρουσιν Κόρη, ὁ προφήτης πάλαι προεώρακε, φαῖνον τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, Πανάμωμε τῆς ἀγνωσίας· διὸ βοᾶ σοι· φώτισόν με τὸν δούλόν σου.

Τὴν ποιμένην σου Θεοτόκε, νῦν κινδυνεύουσιν Παρθένε σῶσον· ἔχεις γὰρ τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι, ὡς τὸν πάντων Ἀνακτα κυήσασα· καὶ ῥῦσαι φθορέων ἀνθρώπων, καὶ κακοτρόπων, ὡς ἀγαθὴ τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ, ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρμίζοντα.

Χαῖρε πάσης Ἀνασσα τῆς κτίσεως· χαῖρε Πανάμωμε· χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· χαῖρε πηγὴ καθαρὰ τοῦ ἀκενώτου ρείθρου.

Χαῖρε φωτεινότατον Παλάτιον, ἄχραντε Δέσποινα, τοῦ τὰ πάντα τῇ χειρὶ, κατέχοντος ἀρρήτως· χαῖρε ὁσίων στολὴ, καὶ τῶν Μαρτύρων κλέος.

Χαῖρε στύλς πύρινε μετάγουσα, Κόρη Πανύμνητε, Ἰσραὴλ τὸν νοητὸν, εἰς θείας καταπαύσεις· χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη Θεομητορ.

Σῶσόν με τὸν δέϊλαιον Πανάμωμε, γαλεπαῖς μάστιξι καὶ ποικίλαις συμφοραῖς, κρατούμενον διόλου· καὶ μὴ ἐάσης ἀγνήεις τέλος κινδυνεύειν.

Ὡδὴ, ς'. Ἐβόησα ἐν ὄλῃ.

Χαῖρε πηγὴ αἰζώου νάματος· χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ· χαῖρε θεία σχέπη τῶν πιστεῖ σε τιμώντων· χαῖρε τίμιον ἄσμα τῶν Ἀσωμάτων.

Χαῖρε λαμπρὸν τῆς χάριτος γνῶρισμα· χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· χαῖρε ἡ τεκοῦσα Θεόν

σεσαρκωμένον· χαῖρε πρόξενε τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Χαῖρε παντός τοῦ κόσμου ἐξίλασμα· χαῖρε βροτῶν πρὸς Θεόν, παρρησία μόνη, Παρθένε Θεοτόκε· χαῖρε πάγχρυσον, δοχεῖον τοῦ ὑψίστου.

Εν πειρασμοῖς γινώσκω προστάτιν σε· καὶ ἐν ταῖς νόσοις Ἰατρὸν· ἐν ταῖς τρικυμίαις γαλήνιον λιμένα· καὶ ἐν θλίψεσι χαρὰν καὶ εὐφροσύνην.

Κάθισμα.   Αὐτόμελον.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ πρόσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμὸν· οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ· ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Ὡδὴ, ζ'.   Ἡμάρτομεν ἠνομίσαμεν.

Χαῖρε Ναὲ Θεοκόσμητε· χαῖρε ἔμψυχον τοῦ βασιλέως τέμενος, Θεοδόξαστε Κόρη· χαῖρε ἄγκυρα τῆς πίστεως ἄχραντε· χαῖρε κάλλος πολύευκτον πανύμνητε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Χαῖρε πιστῶν ἐγκαλλώπισμα, παντευλόγητε Θεοκυῆτορ· χαῖρε τὸ περιβόητον θαῦμα, καὶ περίδοξον Ἀγγέλων καὶ στήριγμα, τῶν βροτῶν κραταιότατον ἀνύμφευτε· χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Χαῖρε αὐγὴ ἡ τὸν ἥλιον, ἀνατείλασα παντὶ τῷ κόσμῳ· χαῖρε τῆς ἀχωρήτου οὐσίας, καταγώγιον φαιδρὸν καὶ παράδοξον· χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα βαστάζουσα Πάναγνε ἄρτον ζωῆς.

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, τῷ οἰκέτῃ σου Θεογεννητορ· τῇ σκέπη με σκέπασον τῆς θείας πρεσβείας σου, καὶ φύλαξον ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· καὶ διάσωσον ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὸν πεποιθότα εἰς σέ.

Ὡδὴ, η'.   Ὁν στρατιαί.

Πρωτόταταις φωναῖς σε ἄχραντε, γεραίρομεν οἱ πιστοὶ σὺν τῷ Γαβριὴλ, κράζοντες ἀσιγήτως· χαῖρε Κυρίου Μήτηρ· χαῖρε προστασία τῶν καταπονουμένων.

Ωs ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας, πάντων κτισμάτων σεμνή, ὡς τὸν Ποιητὴν, τούτων ἀποτεκοῦσα· διὸ γεγηθότες, κράζομεν ἀπαύστως, τὸ χαῖρέ σοι εὐλογημένη.

Απὸ πασῶν συμφορῶν καὶ θλίψεων, ἀπὸ παντός πειρασμοῦ, νόσου καὶ ὀργῆς, λύτρωσαι τὸν τὴν θείαν, θερμῶς ἐπιζητοῦντα, σκέπην σου Παρθένε· ὅπως ὑμῶν σε εὐχαρίστως.

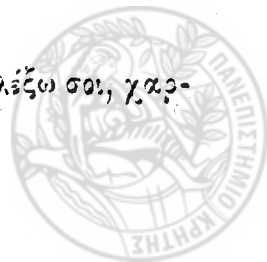
Νέρος πολλῶν ἐκύκλωσεν ἄσπιλε, σφαλμάτων μου τὴν ψυχὴν· ἀλλ' ὡς ἀγαθὴ, σῶσόν με ἡ τεκοῦσα, Θεόν τε καὶ Σωτῆρα, καὶ τῆς αἰωνίου, κολάσεώς με ῥῦσαι.

Ὁ Βίρμός.

Ον στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ, πᾶσα πνοὴ καὶ χτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὡδὴ, θ'.   Ἀσπόρου συλλήψεως.

Νέον με ἀπέργασαι, τοῖς πταίσμασι γηράσαντα Θεοκυῆτορ· φωνὴν ὅπως λείξω σοι, χαρ-

μόσυνον Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου· χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε πάντων προστασία, τῶν τιμώντων σε Πανύμνητε.

Η θείως πατήσασα· τὴν τῆς ἀπάτης κάμινον χαῖρε Παρθένε· δι' ἧς τὰ οὐράνια, τῇ γῇ συναγάλλονται· χαῖρε ἡ κεκλεισμένην, ἡμῖν ἀνοίξασα τὴν Ἑδέμ· χαῖρε πάσης οἰκουμένης, ἀγαλλίαμα καὶ καύχημα.

Σύ μου καταστόρεσον, τῶν πειρασμῶν τὸν κλύδωνα· σὺ τῶν πταισμάτων, τὴν ἄβυσσον ξήρανον, τῶν νῦν συνεχόντων με, καὶ πρὸς βυθὸν ἐλκόντων, τῆς ἀπωλείας ἀγαθὴ· πλὴν σου ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχω, προστασίαν ὁ Πανάθλιος.

Θεόνυμφε Δέσποινα· Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα· ἀγίων δόξα· σὺν τούτοις ἰκέτευε, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ λύσιν ὀφλημάτων, καὶ ἐνισχύσαι πάντας καλῶς, τῆς ζωῆς ἡμῶν τὸν δόμον, ἐκτελέσαι θεῖα πράττοντας.

Προσόμοια.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε Παντοκράτορες, Θεοῦ δοχεῖον Παρθένε· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον· Χαῖρε πολυώνυμε· Χαῖρε πάνσεμνε, ἡ τὸ φῶς τέξασα, τῆς ἐν γῇ ἁμῶμε, καὶ τὰ πάντα καταυγάσασα· Χαῖρε παλάτιον, ἑμψυχον τοῦ πάντων δεσπόζοντος· Χαῖρε τῆς Εὐας λύτρωσις· καὶ τοῦ πρωτοπλάστου ἀνόρθωσις· Χαῖρε Θεοτόκε, κραταίωμα καὶ σκέπη τῶν πιστῶν· Χαῖρε βροτῶν ἡ ἀνάκλησις· Χαῖρε ἀπειρόγαμε.

Χαῖρε ἀειπάρθενε, Παμφεστάτη σελήνη· ἡ τὸ φῶς λαμβάνουσα, ἐξ ἡλίου Πάναγνε τοῦ φωτίζοντος, νοητῶς ἅπασαν, διὰ σοῦ τὴν κτίσιν, καὶ τὸ σκότος ἐκδιώκοντος· Χαῖρε ἡ καὺσιωνος, καὶ δικαιοσύνης ἀκρότητα, ζυγοῦτε καὶ τοῦ λέοντος, ὥσπερ τῆς Παρθένου τὸ ζῶδιον, τῇ σῇ μεσιτείᾳ, κεράσασα Πανύμνητε ἡμῖν, καὶ τὴν ὀργὴν ἐκμειλίσσουσα, Θεοῦ Παντοκράτορες.

Χαῖρε ἐγκαλλώπισμα, παντὸς ὑπέρτερον κάλλους· Χαῖρε σεμνὸν δῶρημα, τιμῆς πάσης ἄχραντε ὑψηλότερον· ἀστέκτου Θεότητος, ὅλης τὸ δοχεῖον· Σωτηρία μου Πανύμνητε, παρηγορία μου, ζωὴ φῶς ἐλπίς θυμηδία μου· πνοή μου προστασία μου, μεσίτις γαλήνη καὶ καύχημα· ὕμνος καὶ χαρὰ μου, τροφή μου βοήθης καὶ φωτισμός, ἁγιασμός καὶ λαμπρότης μου, δόξα καὶ ἐπίσκεψις.

Στῆσόν μου Πανάχραντε, τὰς τῶν παθῶν διεκχύσεις· καὶ ρῆας ἀνάστειλον, τὰς τῆς ἀμαρτίας μου καὶ χειμάρρους μου, τῶν παθῶν ξήρανον· ἰκετεύω γάρ σε, καὶ προσπίπτω καὶ κραυγάζω σοι· σύντριψον Δέσποινα, τὴν πεπωρωμένην καρδίαν μου, πηγὰς μοι κτανύξεις, καὶ δακρύων ὀμβροὺς παρέχουσα· ἵνα τὰς τε χεῖρας, καὶ ὅλον μου τὸ σῶμα ῥυπωθῇν, τούτοις ἐκπλύνας τὸ ἔλεος, Θεοῦ ἐπισπάσῃμαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Ωδή, α'. ἦχος, βαρύς. Νεύσει σου πρὸς.

ΜΩΜΟΣ ἐν σοὶ οὐκ ἔστι, τῇ Παναμώμῳ Παρθένῳ· καλὴ γὰρ καὶ ἁμώμος, ὑπάρχεις ὅλη Δέσποινα, πάλαι καθὼς ἀτματίζων, ἔφη Σολομών, καὶ πλησίον τοῦ Κτίστου σου.

Εὖσμον οἶα ῥόδον, καὶ καθαρώτατον κρίνον, ἐν μέσῳ κοιλάδων σε, τῶν κοσμικῶν εὐράμεν ος, Λόγος ὁ δημιουργήσας, κόσμον ἐπὶ σοί, Θεοτόκε ἐσκήνωσεν.

Βέβαπται ἐκ πορφύρας, τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, στολὴ Θεοῦφαντος, καὶ πορφυρὶς βασιλείος, λόγῳ τῷ πάντων Δεσπότη, σὰρξ ἐμψυχωμένη, Μαρία Πανύμνητε.

Σὺ τὸν Δημιουργόν σου, ἐν σῇ γαστρὶ δεξαμένη, φθορᾶς ἄνευ τέτοκας, βρέφος Θεὸν γένόμενον· ξένον τὸ θαῦμα ἡ δούλη, Μήτηρ χρηματίζεις, Δεσπότη ἀνύμφευτε.

Ωδή, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Θεηγόρος σε ποτὲ, προεθέασατο τόμον· ἐν ᾧ λόγος γέγραπται ἀγνή, δακτύλῳ Πατρὸς· διὸ ἱκετεύω σε, βίβλῳ γραφῆναί με ζωῆς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον, τῶν ἀνομιῶν μου διαῤῃξασα.

Σὲ Δανιὴλ ὁ θαυμαστός, προεθέασατο ὄρος, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται Χριστὸς, συντρίψας ἀγνή δαιμόνων ξόανα· ὅθεν ὡς πάντων σε καλῶν, ὑμνολογοῦμεν αἰτίαν, οἱ λελυτρωμένοι τῇ κυήσει σου.

Τὴν πορφυρίδα τῆς σαρκὸς, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων, ἐξυράνας ὁ παμβασιλεὺς, καὶ ταύτην φθορᾶς φορέσας ἀνευθεν, φύσει Θεός τε καὶ βροτὸς, ἐκ σοῦ προῆλθε Παρθέने, ἔχων βασιλείαν ἀδιάδοχον.

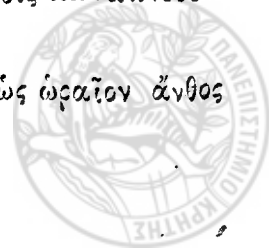
Η ἀνωδίνως τὸν Θεόν, καὶ ἀπαθῶς τετοκυῖα, τὰς ὀδύνας τῆς πολυπαθοῦς, καρδίας μου δέομαι ἐπίσκεψαι, τῇ θεῖᾳ σου ἐπισκοπῇ· σὺ γὰρ ἐπίσκεψις κόσμου, Δέσποινα καὶ σκέπη καὶ ἀντίληψις.

Ωδή, δ'. Ὁ πατρικούς κόλπους.

Νοεροῖς κόλοις τοῦ Πατρὸς, ἠγαπημένος ὡς υἱὸς καθήμενος, ἐν τοῖς κόλποις σου καθίσταται, ὡς υἱὸς σου Πάναγνε, ὁ μονογενὴς καὶ πρωτότοκος.

Πολυανθὴς πέφηνας λειμῶν· κῆπος εὐώδης, εὐθαλὴς Παράδεισος, ἡδυνόοις καταπνέουσα ὀδμαῖς τῶν χαρίτων σου, τὸ δυσῶδες κόσμου Πανύμνητε.

Βασιλικῆς ρίζης καὶ φυλῆς, καὶ συγγενείας βασιλίδος τῆς τοῦ Δαβὶδ, ὡς ὠραῖον ἄνθος

Δέσποινα, φουῖσα ἐξήνησας, ἡ βασιλίσα τὸν Βασιλέα Χριστὸν.

**Λαβιτικὸν ἄσμά σοι σεμνή, περιχαρῶς ἀναβοῶμεν κράζοντες· χαῖρε ὄρος πῖον ἅγιον· κι-
βωτὲ κατὰχρυσε, νοητοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος.**

Ὡδή, ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

**Νόμον ἐγγεγραμμένον, πατρικῇ δακτύλῳ Θεοῦ ἀνάρχου, Θεὸν Λόγον ἀναρχον, φέροντα
τεθέσται, σὲ ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, βίβλῳ τῆς ζωῆς ἡμᾶς ἐγγράφοντα.**

**Ανθος τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ἡ ῥάβδος ἡ ἀποτίστως, βλαστήσασα Πάναγνε, σα-
πρὰς ἐκδλαστώνουσαν, καὶ φθοροποιούς ἐνθυμήσεις, τὴν ἐμὴν καρδίαν καθάρισον.**

**Πύλην τῆς μετανοίας, τὴν στενὴν καὶ τρίβον τὴν τεθλημένην, ἡ πύλη ἡ ἔμψυχος, ἦν
Θεὸς διώδευσε, μετὰ πλατυσμοῦ τῆς καρδίας, χαρμουσύνως δός μοι διέρχεσθαι.**

**Εγχειρον ἐν τῇ κλίνῃ, τὸν κοιμώμενόν με τῆς ἀμαρτίας· καὶ κοιμίσον Δέσποινα, τὰς ἐμ-
παθεῖς κινήσεις μου, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, καὶ βαρέος ὕπνου ἐξύπνισον.**

Ὡδή, ς'. Ναυτιῶντα σάλπ.

**Ρητορεῦσον στόμα, λόγοις ἐρμηνεύειν οὐ σθένει, τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου Θεοτόκε, τὸν
γὰρ ταῖς ἄνω δυνάμεσιν ἄληπτον, μόνη ἀπορρήτως συλλαβοῦσα, τέτοκας ἐκ Πνεύμα-
τος ἁγίου Πάναγνε.**

**Ὡς καλὴν σε μόνην, ἐν ταῖς γυναίξιν καὶ ὡραίαν, ὡς ὅλην ἀμόλυντον καὶ ἁγίαν· ὡς ἱε-
ρὰν ὡς τιμίαν καὶ ἄσπilon, ὡς καθαρωτέραν εὐρηκῶς σε, πάσης κτίσεως ὁ Κτίστης σοὶ
ἐνώκησε.**

**Ἰαμάτων ρεῖθρα, βλύξεις Θεοτόκε Παρθένε, καὶ παύεις νοσήματα, καὶ παρέχεις τὴν εὐ-
φροσύνην τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε· διὸ τὴν νοσοῦσαν ἀμαρτίαις, ἴασαι ψυχὴν μου, ἀγαθὴ
καὶ σῶσόν με.**

**Εἰς τὸ πλῆθος βλέπων, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας Παρθένε, προσπίπτω σὺν δάκρυσιν καὶ κραυ-
γάζῳ, τὴν ἐμὴν πᾶσαν ζωὴν διυθύνουσα, ἐν τῇ ἀπολύσει μου τοῦ σκήνους, γενοῦ μοι ἀ-
νάπαυσις καὶ ἀπολύτρωσις.**

Κάθισμα. Κύριε ἡμεῖς ἐσμέν.

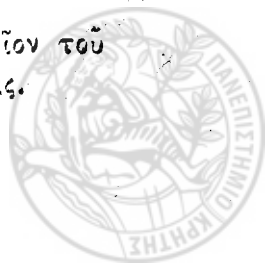
**Δέσποινα ὠργίσθη ὁ υἱός σου ἀμαρτωλοῖς οἰκέταις· τὸν γὰρ οἶκτον εἰς ὀργὴν ἐτρέψαμεν
ἡμεῖς· ἀλλ' εἰς ἔλαιον αὐτὸν, σὺ μετοχέτευσον ἀγνὴ· σπλαγχνίσθητι μητρόθεε, ἰλέωσαι
τὸν εὐσπλαγχνον, πρεσβεΐαις αὐτοκινήτοις, τοὺς αἰχμαλώτους ἀνάρρυσαι.**

Ὡδή, ζ'. Κάμινον παῖδες.

**Μυστηρίου φρικώδους καὶ ξένου! ὦ καινοτάτου ἀκούσματος! ὅτι Θεὸς γυναικὸς υἱὸς
γέγονε, πράγματι οὐ σχήματι· ἵνα θέσει υἱὸν Θεοῦ ποιήσῃ με.**

**Τίς ποτε εἶδεν; ἡ ἤκουσεν ὅλως, Κόρην Παρθένον ἐγκύμονα, ἄνευ ἀνδρὸς συλλαβοῦσαν
καὶ τέξασαν; ἐν σοὶ μόνη Δέσποινα, τὰ ἀνήκουστα ἤκουσται καὶ πέπρακται.**

**Ῥῆφος καὶ βάθος, καὶ μῆκος καὶ πλάτος, τῆς ὁρατῆς ὅλης κτίσεως, τὸ μεγαλεῖον τοῦ
τόκου σου Δέσποινα, ὑπερβαίνει ταύτης γὰρ, ὑπὲρ λόγον τὸν κτίστην ἐσωμάτωσας.**

Ορος τὸ μέγα ὀρέων ἁγίων, ὑπεραρθὲν ἁγιότητι, τῶν οὐρανίων αὐτῶν δυνάμεων, εἰς ὅρη πλανώμενον, ἀπωλείας ἀγνὴ ζήτησον σῶσόν με.

Νέος οὐρανὸς ἀνεδείχθεις Θεοτόκε· καὶ λογικὸς Παράδεισος· ἐμφυχον τέμενος· σεπτὸν ἱερὸν· παλάτιον καθαρὸν τοῦ βασιλέως Ἰησοῦ, ναὸς περιδοξος· τοῦτον γαστρί σου, χωρήσασα, ἀστενοχωρήτως, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν Παρθένε.

Ιδατε λαοὶ καὶ θαυμάσατε δικαίως, καὶ θαυμαστά βοήσατε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἀληθῶς· Παρθένου γὰρ ἐν χερσίν, ὃν οὐ χωρεῖ ὁ οὐρανός, βρέφος συνέχεται, ἔργον ἰδίας χειρὸς, ἀφαρπαῖσαι βροτούς θέλων, χειρὸς τυραννοῦσης, χειρὶ παναλχεστάτη.

Σφθης καθαρὰ, κιβωτὸς καὶ μυροθήκη, τὸ νοητὸν ἁγίασμα· καὶ ἐκλεκτὸν καὶ πολῦτιμον· καὶ μῦρον τὸ σκευασθὲν οὐκ ἀνθρωπίνῃ μηχανῇ καὶ τέχνῃ Πάναγνε, μόνῃ Πατρὸς δὲ βουλήσει, καὶ Πνεύματος ἁγίου, τῇ ἐπιφοιτήσει χωρήσασα ἀξίως.

Αφλεκτος τὸ πῦρ τεκοῦσα διεφυλάχτης, Κόρη σεμνὴ πανύμνητε· διόικέτεις ὃν ἔτεκες, σὺν ἀσωμάτων χοροῖς καὶ τοῖς ἁγίοις, τοὺς πιστοὺς σωθῆναι ψάλλοντας· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὁ Εἰρμός.

Αφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ, καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὡδὴ, θ'. Μὴ τῆς φθαρᾶς.

Νῦν ἐπ' ἐμοὶ τὰ ἐλέη, τὰ σὰ θαυμάστωσον, Θεοκυῆτορ ἡ σώζουσα τοὺς ἐλπίζοντας, εἰς σέ καὶ φύλαξον, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ με, ἐκ τῶν ἀνθισταμένων δαιμόνων καὶ παθῶν μου, τῶν πτερύγων σου σκέπη σκέπουσα.

Νεύματι φέροντα πάντα λόγον γεννήσασα, Θεογεννήτρια νεῦσον αὐτοῦ τοῖς νεύμασιν, εἰλεῖν με πάντοτε τὸν κάτω νενευκότα, καὶ νεύοντα πρὸς πάθη, σαρκὸς καὶ τοῖς δολίοις, τοῦ δολίου εἰκοντα νεύμασιν.

Οὐδεὶς προστρέχων τῇ σκέπῃ σου Θεοδόξαστε, κατησχυμένος ἀπῆλθε καὶ λύπης μέτοχος, διὸ προστρέχοντα καίμε τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ἐλέησον Παρθένε, ἡ ἐμὴ προσδοκία· ἵνα πόθῳ αἰεὶ δοξάζω σε.

Υπὸ ἐλέους ἀπείρου κατακαμπτόμενος, ὁ θελητὴς τοῦ ἐλέους ἡμᾶς οὐ παρέβλεψεν, εἰς ἄδου βάραθρον, κατώτατον πεσόντας· ἐκ σοῦ δὲ φιλανθρώπως, ἀγνὴ ἐνανθρωπήσας, ἀπωσμένους ἀνεκαλέσατο.

Προσόμοια· Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Χαῖρε ἡ θεία κλίμαξ, δι' ἧς κατέβη ὁ ὑπέρθεος, καὶ ἐρρύσατο τοὺς ἀνθρώπους, τοῦ πάλαι πτώματος.

Χαῖρε τρυφῆς Παράδεισε, ἡ τὸ ξύλον μέσον ἄχραντε, τῆς ζωῆς ἀρράσως ἀγνὴ βλαστήσασα.

Χαῖρε φιλανθρώπου Μήτηρ Θεοῦ, ἐπ' ἐμοὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου Κόρη κατὰπεμψον.

Υπὸ πολλῶν ὁ δοῦλός σου ὀλεθρίων, ταραττόμενός σοι προσπίπτω, Θεοκυῆτορ πρόφθα-
σον καὶ σῶσόν με.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ο ὕψις ἀκροστιχίς.

Τὸν ἑβδομον θρῆνον δὲ πῶς παραδράμω;

Ὡδὴ, α'. ἡχος βαρύς.

Νεύσει σου.

ΤΡΕΜΩ τὴν καταδίκην, τῆς ἀποφάσεως Κόρη· πρὸ δίκης τὰ ἔργα γάρ, πικρῶς κα-
τηγοροῦσί μου· ὅθεν πρὶν λάβω τὴν πείραν, τῆς ἀποκειμένης ἐξετάσεως σῶσόν με.

Ολὴν ἀποκενώσας ὁ δυσμενὴς τὴν φαρέτραν, αὐτοῦ τῆς κακίας με, τοῖς βέλεσι κατέ-
τρωσεν· ὅθεν μὴ στέγων τοὺς πόνους, σοὶ τῇ σωτηρίᾳ, προσφεύγω Θεόνυμφε.

Νέον βρέφος ὥράθη, ὁ τῶν Ἀδὰμ πλαστοουργήσας, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, παλαιωθεῖσαν
πταισμάσι, πᾶσαν τὴν φύσιν καινῖσαι, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν καταστῆσαι λαμπρότητα.

Εγειρόν με πεσόντα, τῶν συμφορῶν ἐν τῷ βάθει, Μαρία Πανάχραντε, καὶ νόσῳ κατα-
κείμενον, ταχέως ἀνάστησον μόνη, καταπονουμένων ἐτοίμη βοήθεια.

Ὡδὴ, γ'.

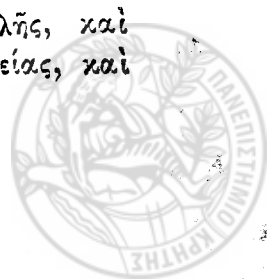
Ὁ κατ' ἀρχάς.

Βεβαρυμένος τῷ δεινῷ, τῆς ἁμαρτίας φορτίῳ, ὡς ἡ πρὶν συγκύπτουσα χαμαὶ· καὶ γὰρ σοὶ
προσπίπτω Παναμώμητε· ὡς οὖν ἐκείνην ὁ υἱός, ὁ σὸς δεσμῶν τῶν χρονίων, οὕτω σύ με
λύσον τῶν πταισμάτων μου.

Δάκρυα τῆξις στεναγμός, τῆς μετανοίας τὰ ἄνθη, ἐν ἐμοὶ καρπὸν αἰεθαλῆ, οὐδόλως Παρ-
θένε ἐπεδείξαντο· ἀλλ' ἀπογνώσεως ποθὲν, λαίλαψ σφοδρὰ ἐμπεσοῦσα, ταῦτα κατεμά-
ρανε Θεόνυμφε.

Ο Ἰωσήφ κεκρατηκώς, τῆς ἀκολάστου Δεσποίνης, τῶν ἀθέσμων πάλαι ἡδονῶν, λαμπρὸς
βασιλεὺς Αἰγύπτου γέγονεν· ἐγὼ δὲ σώματος πολλοῖς, πάθειν εἴξας ἀφρόνως, ὑπὸ ἁμαρ-
τίας βασιλεύομαι.

Μὴ διαλίπης ἀγαθὴ, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύειν, τοῦ ῥυσθῆναι πάσης ἀπειλῆς, καὶ
τῆς ἐνεστώσης νῦν κακώσεως, καὶ συνοχῆς βαρβαρικῆς, καὶ προνομῆς καὶ δουλείας, καὶ
δεινῶν παντοίων τοὺς τιμῶντάς σε.

Ωδή, δ'. Ὁ πατρικούς κόλπους.

Ομοιωθεὶς ἄνθρωπος ἡμῖν, Παρθενομήτορ ὁ Πατὴρ ἀχώριστος, τὴν εὐτέλειαν ἠγάπησεν· ὃν ἡμᾶς μιμήσασθαι, δυσωπεῖν μὴ παύσῃ Πανύμνητε.

Νόμους διδούς νέους ἐπὶ γῆς, ὁ Ποιητὴς μακαρισμῶν ἀπήρξατο· οἱ πτωχοὶ λέγων μακάριοι· οἱ πενθοῦντες ἄχραντε· οὓς ἡμᾶς πληροῦν καθικέτευε.

Θεὸν βροτοῖς τέξασα ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, τῶν παθῶν ῥυθιῆναί με, καὶ πταισμάτων καὶ πάσης θλίψεως.

Ρῦσαι ἡμᾶς πάσης ἀπειλῆς, Θεογεννητορ καὶ δεινῆς κολάσεως, καὶ πυρὸς αἰωνίζοντος· ὃ τοῖς παραβαίνουσι, τοὺς Χριστοῦ νόμους ἡτοίμασται.

Ωδή, ε'. Κύρις ὁ Θεός μου.

Ηκουσα τοῦ Προφήτου, καθ' ἐκάστην λέγοντος νύκτα λούσω, τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι, καὶ ἐξέστην Πάναγνε· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζω· δίδου μοι δακρύων ὄχετους τοῦ σώζεσθαι.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, νεκρωθέντα Κόρη τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀνάστησον δέομαι· τὸν νοῦν εἰς μετάνοιαν· εἰς ἀξίους κόπους τὸ σῶμα, ἵνα εὐφρανθεὶς μεγαλύνῃ σε.

Ομβρησόν μοι ῥανίδα, συμπαθείας Κόρη Θεοκυῆτορ, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξάλειψον, τῶν πληγῶν οὐλὰς τε καὶ τύπους, εἰς τέλος αὐτῶν ἀφανίσασα.

Νάουσιν ἀκαθάρτων, λογισμῶν οἱ χεῖμαρροι Θεομήτορ, ἐκ τῆς παναθλίας μου, καρδίας καὶ πέμπουσι, τῷ νοητικῷ δυσωδῖαν· ἀλλὰ τούτους ξήρανον δέομαι.

Ωδή, ς'. Ναυτιῶντα σάλπ.

Λοῦλος ἁμαρτίας, ἐξ αὐτεξουσίου μου γνώμης, ἀθλίως γεγέννημαι Θεοτόκε· ἀλλὰ πρὸς σέ τὴν κυρίως Κυρίαν μου, αἶρων νοητῶς ψυχῆς τὰς κόρας, ῥῦσαι τῆς δουλείας τῶν παθῶν με δέομαι.

Εσβέσα τὸν λύχνον, καὶ τὴν τῆς ἀγνείας λαμπάδα, τοῖς ἔργοις τοῦ σκότους καὶ ἄσελγειας· ἀλλ' ὑποστρέψας πρὸς σέ τὴν ὑπέραγνον, δέομαι τοῖς δάκρυσί μου πάλιν, καὶ τοῖς στεναγμοῖς αὐτὴν ὑπάναιψον.

Ποταμὸς χαρίτων, καὶ φωτὸς αὐτοῦ δοχεῖον, ὑπάρχουσα Δέσποινα Θεοτόκε, τὰς τοῦ νοός μου κινήσεις χαρίτωσον· καὶ τῆς ζοφερᾶς ἰλὺς κόσμου, ἐκλυτρωσαμένη, φώτισον καὶ λάμπρυνον.

Ω τοῦ ξένου τρόπου! πῶς διὰ σαρκὸς ἀχρειοῦται, τὸ θεῖον εἰκόνισμα τοῦ Δεσπότη! καὶ διὰ ταύτης σὺν πόνῳ λαμπρύνεται! τοῦτο τὸ μυστήριον Παρθένε, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, δωρεὰ γεγένηται.

Κάθισμα. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Τὸν πανοικτίρμενα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον, ῥύσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης παγίδος τοῦ ὄρωτος.

Ωδή, ζ΄.

Κάμινον παῖδες.

Σῶσαι τὸν κόσμον, ἐκ σοῦ ὁ Δεσπότης, δι' οἰκτιρμὸν παραγέγονε· Θεοκυῆτορ, διὸ ἱκετεύουσα, μὴ ἐλλίπης πάντοτε, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πράξις ἀρίστη ἐνάρετος πέλει, ἡ κεκρυμμένη καὶ ἄγνωστος· ἦν καὶ Θεὸς ἀοράτως προσδέχεται, ταύτης με ἀξιώσον, κοινωνὸν χρηματῖσαι Παντευλόγητε.

Αμαρτιῶν μου τὸ βάρος Παρθένε, καὶ τὸ φορτίον ἐλάφρυνον ὡς ἀγαθὴ τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντα· ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ρώνυται πᾶσα ψυχὴ τῇ νηστείᾳ, καὶ τῷ ἐλαίῳ πιαίνεται· καὶ τοῖς δακρύοις ἀγνὴ καταρδεύεται· διὸ ἱκετεύουσε, δι' αὐτῶν τὴν ψυχὴν μου καταφαίδρυνον.

Ωδή, η΄.

Ἄφλεκτος πυρὶ.

Αμεμπτος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων Θεοτόκε, καὶ ἄρα τούτου πέφυκεν, ἡμέρα μία ἐν τῷ βίῳ ζωῇ· ἐγὼ δὲ γεγηρακῶς, ἐν ἀμαρτίαις οὐδαμῶς, μεμίσηκα πᾶσαν κακίαν· διὸ οἰκτείρησόν με, καὶ τῇ μετανοίᾳ, σωφρόνισον καὶ σῶσον.

Δάκρυά μοι δός, κατανύξεως Παρθένε, ὥσπερ χρυσοῦν ἡλάριον, ἐν τῇ ἀθλίᾳ μου βαλοῦσα ψυχῇ· ἦν ἔχω διηνεκῶς, μνήμην καὶ πόνον τῶν κακῶν· λόγων καὶ πράξεων· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, λιμὴν χειμαζομένων, καὶ ἀπηλπισμένων, ἐλπίς καὶ προστασία.

Ρῦσαι ἐξ ἐχθρῶν, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, ἐμέ τὸν ταλαίπωρον, καὶ πανάθλιον οἰκέτην σου ἀγνὴ, κινδύνων καὶ συμφορῶν, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ νόσων ψάλλοντα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε· καὶ

Αβυσσον παθῶν, τῶν ἐμῶν Θεοκυῆτορ, πῶς ξηρανεῖ μετάνοια; εἰ μὴ βληθῇ μοι καὶ τὸ πῦρ νοερῶς, ὃ βαλλεῖν οἶδε Χριστὸς, ὁ σὸς υἱὸς ἐν ταῖς ψυχαῖς πάντοτε, τοῦτον δυσώπει, μερίδος ἀξιῶσαι, τῆς τῶν σωζομένων τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

Ὁ Εἰρμός.

Αφλεκτος πυρὶ, ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ· καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ, ὑμνωδοὺς ἔδειξε· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ

Ωδή, θ΄.

Μὴ τῆς φθορᾶς.

Μὴ τῆς εἰκόνος φυλάξας ἀδιαλώβητον, ὃ φιланθρώπως ἀνέλαβον ἐκ τοῦ κτίστου μου, πάσης ἀνάπλεως γεγέννημαι κακίας· ἡ μόνη διὰ λόγου, τὸν Κτίστην δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα ἀφθόρως σῶσόν με.

Ω συμβουλίας ἐχθίστης! ὦ παραινέσεως, τοῦ δυσμενοῦς ἦν ὑπέστην Θεογεννήτρια! ὦ τῶν ἀμέτρων μου κακῶν! δι' ὧν ἐπέισθην, ἀφρόνως καὶ ὑπήχθην, σαρκὸς φιληδονίαις, καὶ κατήντησα εἰς ἀπώλειαν.

Ω ποῖος φόβος καὶ τρόμος ἀγνὴ γενήσεται, ὅταν ὁ Κτίστης καθίσῃ κρῖναι τὰ σύμπαντα! ὦ πῶς κατίδωμου, τὰς πράξεις τὰς ἀτόπους, πικρῶς κατηγορούσας, ἀθλίως τῆς ψυχῆς μου! πρὶν οὖν φθάσῃ τὸ τέλος σῶσόν με.

Ωσπερ ἐξ ὕπνου καὶ μέθης πολλῆς, ἀνάνηψον, τῆς ἀμελείας ψυχὴ μου καὶ ῥαθυμίας σου

καὶ τὴν νωθρότητα, ἀποσκευασαμένη, καὶ πάντα βαρὺν ὄκνον, ἀποτιναξαμένη, καὶ ὅψι γούν σαυτὴν βελτίωσον.

Προσόμοια.

Σήμερον γρηγορεῖ.

Χαῖρε οὐρανέ περικοσμίου, χώρου ἀγνὴ τιμιώτερε, παιδραῖς λαμπηδόσιν, ἀρετῶν Παρθένε, καὶ θεῶν χαρίτων, κατὰ στέρος πέλων· ἐξ οὗ δικαιοσύνης ἡμῖν ἀνέτειλεν ἥλιος, καὶ ἡμέραν ἄδυτον, φωτὶ ἀπειργάσατο, εἰς σωτηρίαν πάντων, τῶν ἀνθρώπων Θεοχαρίτωτε.

Χαῖρε Μήτηρ ἀνάνδρε σὺ μόνη, ἡ ἐν μητράσιν ἀγενύουσα, καὶ τὰ τῶν μητέρων, κατὰ τὰς παρθένους, ἔχουσα καὶ φύσιν· τὸ θαυμάτων πάντων, καινότατον θαῦμα· Χαῖρε Παρθένε μόνη ἄφθορε, ἡ ἐν παρθένοις τοκεύουσα, καὶ τὰ παρθένων φέρουσα, κατὰ μητέρας, τὸ τεράτων πάντων, φρικωδέστατον λάλημα.

Χαῖρε στακτὴ ἡ εὐωδιστάτη· Χαῖρε κιννάμωμον τίμιον· θυμίαμα χαῖρε, τὸ ἐκ Παραδείσου, νοητοῦ Παρθένε, ἀεὶ ἀποστάζον· Χαῖρε θεία νάρδος, ἡ ἐκ βαλσαμουργίας σου, μυριπνόου τέξασα, μῦρον μυριότιμον, Χριστὸν ἀφ' οὗ κέχρισται, τὸ βασίλειον Ἱεράτευμα.

Κλῖνόν μοι τὸ φιλάγαθον οὖς σου, δεομένῳ Πανάμωμε· καὶ μὴ ἀποβρίψῃς, τοῦ σοῦ με προσώπου, μηδὲ πόρρῳ πέμψῃς, τῆς σῆς βοηθείας· δόλῳ γὰρ ὁ δόλιος σπουδάζει ἀπολέσαι με, παραλόγοις πάθεσι, κινῶν τὴν καρδίαν μου· σὺ δέ με συντήρησον ὅλον τῆς αὐτοῦ βλάβης ἀμέτοχον.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ.

Ὡς ὁράται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

Ὡδή, α'. ἤχος βαρὺς.

Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ.

ΥΠΟΠΕΣΟΝΤΑ τῇ φθορᾷ, παρακοῇ τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, ἀνεκαίνισας Θεὸν, ἄχραντε κυοφορήσασα.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ σαρκωθείσης ἀληθῶς, ἄχραντε Μήτηρ ἀνάστησον.

Θεὶ εὐλογοῦντές σε πιστῶς, παρὰ Θεοῦ εὐλογοῦνται προφανῶς· εὐλογίας γὰρ τὸν καρπὸν, τέτοκας μόνη Θεόνυμφε.

Κλῖνόν μοι τὸ φιλάγαθον οὖς σου, δεομένῳ σου Πανύμνητε, καὶ παράσχου πειρασμῶν, καὶ συμφορῶν ἀπολύτρωσιν.

Ωδή, γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Σε τὴν Παρθένον ἐν τύπῳ, σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, τῷ νομοθέτῃ ἐν ὄρει Θεὸς προεδήλου· σκηνώμα γὰρ γέγονας, τοῦ πάντας ἀγιάζοντος.

Εθεωρήθη πορεία, Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, ἐν σοὶ Παρθένε ἀφράστως, ἀγνή σεσαρκωμένου· θρόνος γὰρ σὺ πέφυκας, τοῦ πάντων βασιλεύοντος.

Γὴν καθαρὰν καὶ ἀγίαν, γινώσκομέν σε Κόρη, ἡμῖν ἀσπόρως ὠραῖον, βλαστήσασαν στάχυν, τρέφοντα τοὺς πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων, ἀγνή Παρθένε δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἡ τὸν κόσμον κατακρίσεις, λυτρωσάμενον Θεὸν Λόγον κυήσασα.

Ωδή, δ'. Ἀκήκοα τὴν ἀκρόην.

Ακήκοεν ὁ Ἀθακούμε σε ἄχραντε, ὅρος Πνεύματος σκιαῖς περιλαμπόμενον· ἐκ σοῦ Θεὸς γὰρ ὦφθη σωματούμενος.

Ωραίαν σε ἡγλαῖσμένην κάλλεσιν, ὁ νυμφίος εὐρηκῶς, ἐν σοὶ κατώκησε, καὶ Θεοτόκον πάνσεπτον εἰργάσατο.

Ηδύνεται τῶν ὀρθοδόξων δῆμός σε, τὴν Πανάχραντον ὕμνων ὡς Θεομήτορα, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ κράζοντες τὸ χαῖρέ σοι.

Μετήγαγες εἰς εὐλογίαν Δέσποινα, τὴν κατάραν τοῦ Ἀδάμ, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστόν, πρὸς ὃν βοῶμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωδή, ε'. Πρὸς σέ ὀρβρίζω.

Ναὸς ἐδείχθης, ἡγιασμένος τοῦ Παντοκράτορος· τὴν σὴν γαστέρα γὰρ καθαρωτέραν οὐρανῶν, εὐρηκῶς ὁ Δεσπότης, ἐν σοὶ ἡλύισθη Θεομήτορ ἀγνή.

Τῆς εὐπρεπείας, τῆς σῆς Κυρία καὶ ὠραιότητος, καὶ τῆς ἡδυτάτης καὶ γλυκείας καλλονῆς, ἐρασθεῖς ὁ Δεσπότης, ἐν σοὶ Παρθένε κατεσκήνωσεν.

Οἱ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε Μητροπάρθενε, τῆς ἀδιαδόχου βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ σοῦ Παναγία, ἐπιτυχεῖν ἀξιωθήτωσαν.

Εὐλογημένη δεδοξασμένη Μῆτερ ἀπείρανδρε, τὴν νεκρωμένην ἀμαρτίαις μου ψυχὴν, καὶ παθῶν κεχωσμένην ταῖς ἀκρασίαις ζωοποίησον.

Ωδή, ς'. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Η καλλονὴ τῶν σεπτῶν ἀγίων Ἀγγέλων· ἡ χαρμονὴ τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων, σὺ εἰ ἄχραντε Κόρη, ὡς γεννήσασα Θεὸν προαιώνιον.

Η Κιβωτὸς δεξαμένη νόμου τὰς πλάκας, προσέγραψε Θεοτόκον σε, λόγον Θεοῦ ὡς δεξαμένην, ἐν γαστρὶ σου δι' ἡμᾶς σωματούμενον.

Εμμανουὴλ Θεοτόκε διπλοῦν κατ' οὐσίαν, σὺ τέτοκας τὸν προτέλειον λόγον, Θεὸν σεσαρκωμένον, ἀπολύτρωσιν ἡμῖν χαριζόμενον.

Νάμασι πνευματικοῖς ἀρδεύεις πάντας, ἡ βρύουσα ὡς πηγὴν, εὐσπλαγχνίαν, ἀειπάρθενε

Κόρη· διὸ οἷκτειρον καὶ ἐλέησον.

Κάθισμα. Ὑπερέβης τὰς δυνάμεις.

Προστασία σὺ ὑπάρχεις χριστιανῶν· καὶ πειρασμῶν λυτροῦσαι τοὺς ἐν σοί, καταφεύγοντας Θεοτόκε· διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· μὴ παρίδῃς τοὺς ὑμνοῦνσας σε.

Ὡδὴ, ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Τοὺς ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ὁ σὸς τόκος σώζει μὲν πάλαι· τανῦν ἡμᾶς δὲ Πανάμωμε, τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ τῇ ὑπὲρ λόγον· εὐλογητὸς εἰ κράζοντας ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, καὶ θανάτῳ κατασχεθέντα, Ἀδάμ ὁ δεύτερος Πάναγνε, διὸ σοῦ ἐλεήσας ἀνακαλεῖται· εὐλογητὸς εἰ κράζοντα, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, τὴν σὴν δόξαν γράφει Παρθένε, καὶ σὲ κτισμάτων βασίλισσαν, ἐμφανῶς προφητεύει παρισταμένην, ἐκ δεξιῶν Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον σου Παρθένε δοξολογοῦμεν· δι' οὗ θανάτου ἐρρύσθημεν, δι' αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν· εὐλογητὸς εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ, η'. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Παθὼν με κάμιнос κατασφλέγει Παρθένε, καὶ τῷ πυρὶ τῶν ἡδονῶν ἀναλίσκει, προρθάσασα, συμπαθείας σου δρόσῳ, κατὰσβεσον αὐτήν, διδοῦσα τῇ ψυχῇ μου ἀναψυχὴν βεβαίαν.

Κατακοσμούμενον ἄρεταῖς σε ποικίλαις, καὶ φαιδρυνόμενον ναὸν τοῦ ὑψίστου, γινώσκωμεν Παναγία Παρθένε, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν δύο φύσεσι τῆς τριάδος τὸν ἕνα, Θεοπρεπῶς ἄνευ σποράς Θεομητορ, ἐγέννησας τὸν σωτήρα τοῦ κόσμου· διό σε οἱ πιστοὶ πόθῳ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας.

Θ ἀπερίληπτος καὶ Δεσπότης τῶν ὅλων, ὃν οὐ χωροῦσιν οὐρανοὶ Θεομητορ, χωρεῖται σου ἐν κοιλίᾳ Παρθένε· διό σε οἱ πιστοὶ πόθῳ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας

ὁ Εἰρμός.

Τὸν μόνον ἀναρχον βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ὡδὴ, θ'. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν.

Θ τόκος σου ὁ ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, καταπλήττει Ἀγγέλους, ἐξιστᾷ δὲ ἀνθρώπους· πᾶσι γὰρ ἀνέκφραστός ἐστι καὶ ἀκατάληπτος· ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς σὲ δοξάζομεν.

Ηλέηται νῦν διὰ σοῦ ἡ ἀνθρωπότης, καθ' ὑπόστασιν ὄντως τῷ λόγῳ ἐνωθεῖσα· καὶ τῇ ἀντιδόσει Θεὸς Παρθένε γενομένη· διὸ πάντες σὲ αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Νεκρώσεως καὶ τῆς φθοράς μου τοὺς χιτῶνας, περιεῖλες Παρθένε, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις· διὸ πάντες σὲ αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Σὺ γέγονας ὑπερφυῶς Θεογεννητορ, οἰκητήριον ὄντως τοῦ πάντων βασιλέως, καὶ χρυσοειδὴς κιβωτὸς τοῦ νόμου, νομοθέτην ἔνδον ἔχουσα, Θεὸν σωματούμενον.

Προσέμοια. Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Χαῖρε τὸν μέγαν ἥλιον ἐν τῷ κόσμῳ, αὐγὴ φέρουσα, τὸν φωτίσαντα τοὺς ἐν σκόττει ἀ-
γνὴ καθεύδοντας.

Χαῖρε τὸν μόσχον ἢ δάμαλις ἢ τεκοῦσα τὸν ἀμώμητον, καὶ συνάψασα τοῖς γήνις τὰ
ἐπουράνια.

Χαῖρε ναὶ Θεοκόσμητε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε ἄγκυρα τῆς πίστεως· Χαῖρε κάλλος
πολύευκτον.

Πλήθη πολλῶν χειμάζουσι τὴν ψυχὴν μου περιστάσεων, καὶ ἐκ πασῶν με Θεοτόκε· δεῖ-
ξον ἐλεύθερον.

Τ Η ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὴν Παντάνασσαν εὐλογῶ νῦν ἐπτάκις.

Ὡδὴ, α'. ἦχος βαρὺς. Νεύσει σου.

ΤΑΓΜΑΤΑ τῶν Ἀγγέλων, ὡς ἀληθῶς καὶ κυρίως, Μητέρα σε Πάναγνε, Θεοῦ τῶν ὁ-
λῶν σέβουσιν· ἀλλὰ καὶ νῦν τῶν πηλίνων, δέξαι μου χειλέων, ὧδὴν τὴν ἱκέσιον.

Ηλιον ἐξ ἡλίου, τὸν ἀκατάληπτον Λόγον, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, ἐν χρόνῳ ἀνατέταλκας·
οὐ ταῖς ἀκτίσι Παρθένε, φώτισον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ συνέτισον.

Νέκρωσον τῆς σαρκός μου, τὴν ἐτι ζῶσαν κακίαν, ζῶν ἢ γεννήσασα τὴν ἀληθῆ Πανά-
χραντε, καὶ τῶν παθῶν καὶ πταισμάτων, βράβευσον ἀγνὴ τῷ σὺ δούλῳ τὴν λύτρωσιν.

Πρέπει σοι Θεοτόκε, τῶν ἐγκωμίων ὁ λόγος, αἰεὶ ἐνεργούμενος· ἀλλ' ἡμεῖς δυσωποῦμέν σε,
σῶσον ἐκ πάσης τοῦ βίου, θλίψεως ἀγνὴ τοὺς ἐν σοὶ καταφεύγοντας.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς.

Αποδιδούς τὰς ὀφειλάς, δουλοπρεπῶς εὐγνωμόνως, τῶν χαρίτων Δέσποινα τῶν σῶν, θερ-
μῶς ἀνυμνῶ σε Μητερ ἀχραντε, Λόγου τοῦ πάντων λυτρωτοῦ· ἀλλὰ καὶ νῦν ἐξελοῦ με,
τῶν κατὰ τὸν βίον περιστάσεων.

Νενεκρωμένον τὸν Ἀδὰμ, ἐκ παραβάσεως πάλαι, τῆς βελτίῳ Πάναγνε ζωῆς, τὸν ζωο-
χικὸν τεκοῦσα Δέσποινα, Λόγον κτίσας σαφῶς· ἀλλὰ καὶ νῦν με θανάτου, τοῦ τῆς ἀ-

μαρτίας ἐλευθέρωσον.

Τραχηλιάσας τῆς σαρκός, ὁ ἐμπαθέστατος νόμος, νῦν συνθλίβει τὸν Πνευματικὸν, καὶ πρὸς χαλεπὰς τὸν νοῦν μου Πάναγνε ἐπιθυμίας συνωθεῖ· ἀλλ' ἀπαθείας εἰρήνην, βράβευσόν μοι θᾶττον σαῖς ἐντεύξεσιν.

Ανερμηνεύτως ἐν γαστρὶ, τὸν συνοχέα τῶν ὅλων, συλλαβοῦσα Πάναγνε Χριστὸν, τὴν τῶν γηγενῶν οὐσίαν ἔλυσας, ἐκ τῆς αἵδου κατοχῆς· ἀλλὰ καὶ νῦν πολυπλόκους, ἄρκυς τῶν φθονούντων με διάρρηξεν.

Ὡδὴ, δ'. Ὁ Πατρικὸς κόλπος.

Νυκτομαχῶ ζόφῳ τῶν δεινῶν, ἀμαυρωθεὶς τὸν λογισμὸν ὃ πύλη φωτός, ταῖς σαῖς αἵγλαις με καταύγασον, καὶ τῆς χαλεπότητος ἐξελοῦ συντόμως τῶν θλίψεων.

Αμαρτιῶν πλήθει συσχεθεὶς, καὶ ταῖς σειραῖς τῶν πειρασμῶν σφοδρῶς πεδηθεὶς, τὴν σὴν Δέσποινα βοήθειαν, νῦν ἐπικαλούμενος, λυτρωθείην πάσης κακώσεως.

Συναγωγὰς φαύλων καὶ δεινῶν, καὶ πονηρῶν καὶ φθονερῶν ἀνθρώπων βουλάς, διασκέδασον Πανύμνητε, καὶ πάσης με λύτρωσαι, συμφορᾶς τοῦ βίου καὶ θλίψεως.

Στραγγαλιάς λόγων τῶν ψευδῶν, καὶ συσκευᾶς τὰς κατ' ἐμοῦ τῷ ξίφει τῶν σῶν, πρεσβειῶν σύγκοψον Δέσποινα, καὶ θᾶττον διάλυσον, καὶ παντοίας ρῦσαί με θλίψεως.

Ὡδὴ ε'. Νῦν ἀφεγγής.

Ακαταμάχητον τεῖχος ὑπάρχουσα πιστῶν, σκέπη γενοῦ τῷ δούλῳ σου, καὶ ἀπὸ πάσης σφοδρᾶς Παρθέने, ρῦσαί με λύπης καὶ κακώσεως.

Νοσηλευόμενος σφόδρα, καὶ κατ' ἀμφοῖν χαλεπῶς, κεκακωμένος Πάναγνε, ψυχῆς τὴν ῥῶσιν ἐκ σοῦ δεξαίμην, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καὶ τοῦ σώματος.

Εν τῷ πελάγει Παρθέने, τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ νῦν, προσπεφευγὼς ὁ δούλός σου, τῆς συνεχούσης βουλῆς ἀδίκου, ἐκλυτρωθείην καὶ κακώσεως.

Υπερφερές σου τὸ κλέος, τῶν πρεσβειῶν πανταχοῦ, Παρθενομῆτορ ἄχραντε· δι' ὧν καὶ νῦν με παντοίας, ρῦσαι τῆς ἐν τῷ βίῳ περιστάσεως.

Ὡδὴ, ς'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Λαλιαὶ καὶ λόγοι, πάντων σε πιστῶν εὐφημοῦσιν, ὡς ὅλον τὸ ὄφλημα τῶν ἀνθρώπων, ὃ τοκετῷ σου σαφῶς ἀποτίσασαν· ἀλλὰ καὶ τανῦν τὸν ὑμνωδόν σου, πρόσδεξαι καὶ ρῦσαι, πειρασμῶν καὶ θλίψεων.

Οδυνώμενόν με, καὶ ταῖς τῶν παθῶν καὶ πταισμάτων, ἀκάνθαις κεντούμενον, καὶ ζητούντα τὴν παρὰ σοῦ θεραπείαν Πανάχραντε, πάσης ἀλγηδόνης τε καὶ λύπης, λύτρωσαι καὶ ρῦσαι, πειρασμῶν καὶ θλίψεων.

Γηγενῶν τὴν φύσιν, εἰς τὸν οὐρανὸν Θεοτόκε, προδήλως ἀνήγαγες, γεγονυῖα τοῦ βασιλέως τῆς δόξης παλάτιον· διό με βυθοῦ πολλῶν πταισμάτων, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν παθῶν ἀνάγαγε.

Σαρκαθέντα λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Παρθέने, ἀγνή ἀπεκύησας διὰ λόγου, τῆς ἀ-

λογίας ἡμᾶς λυτρώσαμενον· ὅθεν λόγοις θείοις σε ἀπαύστως, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Κάθισμα. Αὐτόμελον.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν υἱόν σου δυσώπει σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων, ἐμοὶ πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τῷ πιστῶς σε δοξάζοντι.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ.

Βραϊσμένη κροσσωτοῖς, τῆς ἀγνείας ἄχραντε Κόρη, ψυχῆς ἐμῆς νῦν μετάβαλε, τῆς κακίας τὸ αἶσχος, πρὸς θεῖον κάλλος εὐλογημένη Δέσποινα, προστασία τοῦ γένους ἡμῶν.

Νεανισούνται καὶ νῦν, ἐριννύες δαίμονες ἄγαν, καὶ πῦρ παθῶν μοι προσάπτουσιν· ἀλλὰ μᾶλλον ταῖς αἰγλαῖς τούτους εἰς τέλος, τῶν οἰκτιρμῶν σου σύμφλεξον, προστασία τοῦ γένους ἡμῶν.

Υπὲρ ἡμῶν τὸν σὸν υἱόν, ἱκετεύειν ἄχραντε Μήτηρ, Θεοῦ μὴ παύσῃ τὸ σύνολον, διὰ τῶν πρεσβειῶν σου τῶν ἀνθρωπίνων, ἐξαιρουμένη θλίψεων, καὶ δεινῶν τοῦς οἰκέτας σου.

Απὸ παθῶν ἡμᾶς ἀγνή, τυραννίδος λύτρωσαι πάντας, ὡς ἂν σωζόμενοι ψάλλωμεν· τῷ υἱῷ καὶ Θεῷ σου Παρθενομῆτορ· εὐλογητὸς εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Τὸν ὄντως ὄντα.

Νομάδες ὄντως παθῶν, καὶ πολυτρόπων κυκλοῦσι Δέσποινα δεινῶν τὸν σὸν οἰκέτην· ἀλλὰ λύτρωσαί με παντοίας ἐπηρείας.

Ελθέτω νῦν ἐφ' ἡμᾶς, ἡ κραταῖά σου παλάμη Δέσποινα καὶ τῆς προσδοκωμένης ἀνθρωπίνης λύπης, ἡμᾶς ἐκλυτρώσάτω.

Παγίδας τῶν πονηρῶν, καὶ κακοβούλων ἀνθρώπων, σύντρίψον ἀγνή Θεοκυῆτορ, καὶ τὸν σὸν οἰκέτην δεινῶν παντοίων ῥύσαι.

Τὴν μόνην οὔσαν πιστῶν, λιμένα θεῖον Μαρία Πάναγνε, λιτάζω σε ῥυσθῆναι, τῆς ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ βίου πικρᾶς·ζάλης.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, τῆς τῶν πάντων οὐσίας αἷτιον, Χριστὸν ὑπερύψοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

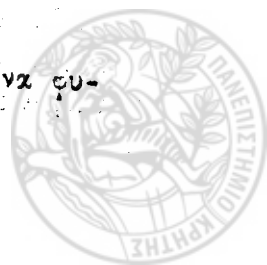
Ὡδὴ θ'. Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Αποσκιρτήσας ὡς πῶλος, τῶν ἐντολῶν τοῦ Δεσπότη, κημῶ σου τῶν πρεσβειῶν ἀνθελκυσθεῖην, Πάναγνε πρὸς ὁδοὺς, τῆς σπουδαίας καταστάσεως.

Κατολοφύρομαι σφόδρα, κατολισθαίνων ἀβούλως, πρὸς πράξεις τὰς πονηρὰς τῆς ἀμαρτίας, λύτρωσαι τῆς τροπῆς, Θεοτόκε με τῆς χείρονος.

Ιαμα πρῶην δειχθεῖσα, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας, ἴασω τὴν συντριβὴν Ἀδὰμ καὶ Εὕας· ἴασαι δὲ καὶ ἐγώ, Θεοτόκε σαῖς ἐντεύξεσιν.

Σώφρονα νοῦν μοι παράσχου, καὶ καθαρὰν καρδίαν καὶ γνώμην προσεκτικὴν· ἵνα εὐλάττω Δέσποινα, τὰς σεπτάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Η ροϊστορῶν ὁ Γεδεών, τὸ σὸν μυστήριον Κόρη, ἐπὶ πόκον εἴλκυσέ ποτε, οὐράνιον δρόσον· ἀλλὰ σὺ καί μοι, δρόσον δακρύων ἐκ Θεοῦ, καταπεμθῆναι δυσώπει· ὅπως πλήσω πόκον τὸν τοῦ Πνεύματος.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Πατρικὸς κόλπος.

Η παμφαῆς καὶ χαροποιός, καὶ ρυπτικὴ τῶν μολυσμάτων ἄχραντε, ἡ τοῦ πένθους κλῆ-
σιν ἔχουσα, ἐργάτις ευφρόσυνος, γένοιτο ἐμοὶ φυλακτήριον.

Νεανικῶς πᾶσαν τοῦ θυμοῦ, ὀργῆς πικρίαν ἐκδιώκει Πάναγνε, κατανύξεως τὸ δάκρυον· ὅπερ ὡς ἱμάτιον, καμὲ ἐνδυθῆναι δυσώπησον.

Λόγοι σοφῶν λέγουσι τρανῶς· ὡς οὐδενὶ τῶν πάντων ἄλλω χαίρει Θεός, ὡς ἀνθρώπου ἁ-
μαρτήσαντος, διορθώσει Πάναγνε· διὰ τοῦτο σὺ με διόρθωσον.

Υποπεσὼν πταίσμασι πολλοῖς, ἐξαπορῶ ποῖον θρηνήσω πρότερον· ἀλλὰ πάντων ἐκλα-
θόμενος, πρὸς σέ Θεογύμφευτε, τὴν θερμὴν προσφεύγω ἀντίληψιν.

Ὡδὴ, ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Ερη τὸ θεῖον στόμα, ἡ αὐτοαλήθεια ὅτι ψεύστης, μόνος ὁ διάβολος· τὸ ψεῦδος οὖν φύγω-
μεν, ἵνα ταῖς λιταῖς τῆς Πανάγνου, ἀληθείας τέκνα γενώμεθα.

Ερη Χριστὸς τῷ Πέτρῳ, ἐβδομηκοντάκις ἐπτὰ διδόναι, συγχώρησιν πταίσασιν· ἐμοὶ
Θεογύμφευτε, πρέσβευε λοιπὸν συγχωρῆσαι, ὅταν ὡς Κρητῇ παραστήσωμαι.

Ιδιον τοῦ Δεσπότου, ἀγαθότης ἔλεος εὐσπλαγχνία· αἰκτεῖρει ὡς εὐτπλαγχνος· συγχωρεῖ
τὰ πταίσματα· καὶ ὡς ἀγαθὸς προνοεῖται, τοῦ σωθῆναι πάντας Θεογύμφε.

Δέσποινα Θεοτόκε, ἡ σαρκαρκωμένον τὸν Ποιητὴν μου, καὶ πλάστην γεννήσασα, μὴ ἐγ-
καταλίπης με· καὶ τῆς σῆς μὴ με ἀποπέμψης, πόρρῳ ἀντιλήψεως δέομαι.

Ὡδὴ, ς'. Ναυτιῶντα ἑάλω.

Η πληθὺς Ἀγγέλων, καὶ τῶν Χερουβὶμ καὶ τῶν Θρόνων, καὶ πᾶς νοερός σε διάκοσμος
Θεομῆτορ, ὡς ὑπερτέραν αὐτῶν μεγαλύνουσιν· ἡμεῖς δὲ εἰ γήινοι καὶ κάτω, ἄφεσιν πται-
σμάτων, παρὰ σοῦ αἰτούμεθα.

Οὐρανῶν ὑπάρχεις, καὶ πάσης τῆς γῆς πλατυτέρα· καὶ πάντων κτισμάτων ἁγιωτέρα·
καὶ τίς ἰσχύσῃ ἀξίως ὑμνῆσαί σε; ὅμως τὴν προαίρεσίν μου δέχου, καὶ πταισμάτων δι-
δου μοι ἁγνὴ συγχώρησιν.

Ομμα κεχυμένον, καὶ τοῖς ὁρατοῖς λελυμένον, τὸν νοῦν οὐκ ἀφήσι τοῦ προβαίνειν, εἰς
ὑψηλὰ θεωρίας κινήματα· μᾶλλον κατασπᾶ Θεοκυῆτορ, πρὸς τὰ τῆς σαρκὸς πολυσχε-
δῆ παθήματα.

Σολομὼν προγράφει, ἐν τῇ τῶν ἀσμάτων πυκτίδι, νυμφίου καὶ νύμφης δραματουργίαν,
τὴν τοῦ Θεοῦ καὶ ψυχῆς δηλῶν ἔνωσιν· οὕτω συναφθῆναί με δυσώπει, τῷ ἐκ σοῦ ἀσπό-
ρως, προελθόντι Πάναγνε.

Κάθισμα. Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας.

Οὐδαμῶς ἀλλαχόθεν ἐλπίζομεν, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν εὐρίσκειν Παναμώμητε, εἰ μὴ ἐκ σοῦ

τῆς βοηθείας τάχος ἐπιτύχωμεν· διό σε μεγαλύνομεν.

Ωδὴ ζ'.

Κάμινον παῖδες.

Στόμα πρὸς ὕμνον, κινῶν ὁ Προφήτης, εἴλκυσε Πνεῦμα ὡς γέγραπται· ἐγὼ δὲ τοῦτο ἀνοίγων ἐρεῦγομαι, φλυαρίας Πάναγνε· ἀλλὰ σύ με σωφρόνισον τῷ πόθῳ σου.

Νῦξ με βαθεῖα, συνέχει πταισμάτων, καὶ ἀτενῖσαι οὐ δύναμαι, πρὸς μετανοίας τὸ φέγγος θεόθυμφο· ἀλλὰ σύ διεγείρον, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς κατάνυξιν.

Α καρπὸς ὠφθην, συκῇ Θεομῆτορ, καὶ δειλιῶ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκκοπῆς· ἀλλὰ σύ μοι μεσίτευσον, καὶ τὴν νῦν περίοδον· ὅπως βάλω κοπρίας χάριν δάκρυα.

Πῶς ὑποίσω τὸ πῦρ τῆς γεέννης! ὦ πῶς ἐνέγκω τὸν σκόληκα! καὶ τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων Πανύμνητε! ἀλλὰ σύ με λύτρωσαι, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς τὸν ὕψιστον.

Ωδὴ, η'.

Ἀφλεκτος πυρὶ.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ ἐκ μέσης τῆς καρδίας, οἰκτρὰν φωνὴν ἀνάπεμψον, καὶ γοερὰν τῇ τοῦ Θεοῦ σου Μητρὶ· ἐλέησόν με ἀγνή, τὸν ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτοὺς ἐξαμαρτήσαντα· ῥῦσαι γεέννης καὶ σκότους αἰωνίου· καὶ τῆς δεξιᾶς με ποίησον παραστάτην.

Νήφουσάν μοι δὸς τὴν καρδίαν καὶ τὸ ὄμμα, τῆς διανοίας γρήγορον, ἐπαγρυπνοῦν καὶ ἐκδεχόμενον, ἐν ὥρᾳ ἧ οὐ δοκῶ· ἐν ἁωρίᾳ τε νυκτὸς, τὸν Θεὸν ἤκοντα, θείας παστάδος ἀγνή, ἀξιῶσαι καιομένην, τοὺς τῶν ἀρετῶν τὴν λαμπάδα κεκτημένους.

Γίνου βοηθὸς Παρθένε Παναγία, τῷ ἐπὶ σοὶ προστρέχοντι, καὶ ἐκβοῶντι μετὰ πίστεως· ἐλέησον ἀγαθὴ, καὶ πρὸ τοῦ τέλους ἱλασμὸν πταισμάτων δίδου μοι· καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ τέλους παράσχου σωτηρίαν· καὶ μετὰ τὸ τέλος ἀνάπαυσιν τελείαν.

Κράτος τῆς μιᾶς Θεαρχίας ἐν ὑπάρχει, ἀδιαιρέτως διαιρούμενον· καὶ ἀσυγχύτως συνενούμενον· Πατὴρ αἰτία πηγὴ, τῶν προσελθόντων ἐξ αὐτοῦ υἱοῦ καὶ Πνεύματος· ταύτην συμφώνως, πιστοὶ ὑμνολογοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Αφλεκτος πυρὶ, ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ· καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ, ὑμνωδοὺς ἔδειξε· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ

Ωδὴ, θ'.

Μὴ τῆς φθορᾶς.

Ρήματα θείων Πατέρων ἀγνή διδάσκουσι, τὴν ἀποχὴν τῆς κακίας εἶναι μετάνοιαν· εἴτα καὶ κάκωσιν, νηστείαν ἀγρυπνίαν, καὶ συντριμμὸν καρδίας, πένθος τε ἡγνισμένον· ἃ μοι δόρηται Μητροπάργε.

Προθερὰ τοῦ Δεσπότη ἡμέρα ἡγγικε· καὶ σύ καθεύδεις ψυχὴ μου· ὦ τῆς ἀνοίας σου! σπεῦσον ἐγέρθητι, καὶ δάκρυσον ἐμπόνως, καὶ κράζον τῇ Παρθένῳ· ἢ τὸν Χριστὸν τεκεῦσα, Θεοτόκε μου σύ με οἰκτεῖρον.

Τοῦ βίου ἄρτι ψυχὴ μου ἡ νῦξ προέκοψεν, ἡ δὲ φορικώδης ἡμέρα τῆς ἐξετάσεως, τῶν πεπραγμένων σοι, ἐγγίξει πλησιάζει· φοβήθητι τὸ βῆμα ὃ μέλλεις παραστῆναι· διὸ κράζον σῶσόν με Δέσποινα.

Σὺ μου προστάτις ὑπάρχεις καὶ καταφύγιον· σὺ ἀγαλλίαμα Κόρη καὶ θεῖον καύχημα· σὺ τοίνυν ῥῦσαί με ἐκ πάσης ἀμαρτίας, ὀργῆς θανατηφόρου, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ μελλούσης φρικτῆς κολάσεως.

Προσόμναια.

Σήμερον γρηγορεῖ.

Χαῖρε ῥόδωνιὰ ἡ ἡδύπνου, ἡ ἐκ καλύκων βλαστήσασα, Παρθενίας ῥόδον, ἐρυθρὸν εὐώδες· χαῖρε κρίνον θεῖον, ἐξ οὗ ὁ τὰ κρίνα, τοῦ ἀγροῦ ποικίλας, στολὴν τὴν ἀνθήευτον, σαρκὸς περιεβάλετο, πορφύραν ἀποκρύπτουσαν Σολομονικὴν· χαῖρε ἄνθος, πάσης χροιᾶς ποικιλλότερον.

Χαῖρε βασιλὶς τῶν βασιλίδων, ἡ βασιλεῖα γεννήσασα, τῶν βασιλευόντων· οὐ ἡ βασιλεία, βασιλεία πέλει, πάντων τῶν αἰώνων· χαῖρε τοῦ θανάτου, βασιλείον νικήσασα, καὶ ζωῆς ἀνοίξασα, βασιλείαν πρόξενον· βασιλεῖς ἦν σέβονται, χαῖρε Μαριὰμ Παντοδασίλισσα.

Χαῖρε κουφοτάτη νεφέλη, ἡ τὸ γεῶδες τοῦ σκήνους σου, καὶ βρίθον ἐξ ἄκρας, ἀγνείας πλουτοῦσα, ἀερῶδες κοῦφον, λεπτότατον Κόρη· ἐν ἡ Χριστὸς καθίσας, Ἡσαΐας ὡς ἔφησε, κατέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ ταύτης χειροποίητὰ, εἰδῶλα συνέτριψε, καὶ εἰς θείαν γνῶσιν μετερρύθμισε.

Πλήρωσον τὴν καρδίαν μου Κόρη, κατανύξεως δέομαι· δός καὶ τῇ ψυχῇ μου σωτήριον πένθος· τὸν θυμόν μου τρέψον, κατὰ τῶν δαιμόνων· πᾶσάν μου τὴν ἔφειν μετάθες πρὸς τὸν Κύριον· προσευχαῖς σχολάζειν με ἐνίσχυσον πάντοτε· ὅπως διὰ σοῦ ζωῆς τύχω, καὶ τῆς θείας λαμπρότητος.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ

Ὡδή, α'. ἦχος, βαρύς. Νέυσει σου πρὸς.

ΚΛΙΝΗ με ῥαθυμίας, ἀνακείμενον Κόρη, ἀμαρτιῶν πολυτρόπων, αὐτὴ ἐξανάστησον, ῥῶπιν θείαν βραβεύουσα· ὅπως Πάναγνε δοξάζω, μεγαλεῖα τὰ σὰ ὡς ὄντως ὑπερένδοξε.

Ιασαι τῆς ψυχῆς μου, τὴν συντριβὴν Θεοτόκε, ἐχθρὸς ἦν ἐσπάραξε, τῆς ἡδονῆς τῷ δολέατι, θείοις φαρμάκοις χρωμένη, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἀγνὴ καὶ δυνάμειος.

Στήπον τὰς καταιγίδας, τῶν ἡδονῶν καὶ παθῶν μου, τῇ αὖρα τῆς θείας σου, πρεσβείας Παναμώμετ· ὅπως ἐν γαλήνῃ καρδίας, σοῦ δοξολογῶ τὴν ἀνείκαστον δύναμιν.

Δόξα τῆς οἰκουμένης, δεδοξασμένη Παρθένε, Θεὸν ὑπερένδοξον ἐνδόξως ἡ γεννήσασα, δόξης ἀξίωτον θείας, τοῦ ὡς Θεοτόκον αἰεὶ σε δοξάζοντα.

Ωδή, γ'. Ὁ κατ' ἀρχάς τοὺς Οὐρανοὺς.

Ο Ἰωσήφ κεκρατηκώς, τῆς ἀκολάστου Δεσποίνης, τῶν ἀθέσμων πάλαι ἡδονῶν, λαμπρὸς βασιλεὺς Αἰγύπτου γέγονεν· ἐγὼ δὲ σώματος πολλοῖς, πάθειν' εἰξάς ἀφρόνως, ὑπὸ ἁμαρτίας βασιλεύομαι.

Θεογεννήτορ Μαριάμ, τῆς νοητῆς με Αἰγύπτου, καὶ δουλείας τῆς τοῦ πονηροῦ, ἐξάρπασον σὺ θαλάσσης τέμνουσα, τῶν πανηρῶν μου ἐνναῖων, καὶ ὄρει τῆς μετανόιας, ἐνδιαβιάζουσα καὶ σώζουσα.

Δραπέτης θεῶν ἐντολῶν, ἄφρονι νῶ ἐγενόμην, καὶ ὑπῆρξα δοῦλος ἡδονῶν· δι' ὧν τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος ἔσβεσα, καὶ ἡμαυρώθην ἀγαθῇ· μεσίτης δέ μοι φανεῖσα, αὐ' ἀντιπαθήτη τοῦ δούλου σου.

Μεμολυσμένος ἡδοναῖς, σέ τὴν ἀμόλυντον Κόρην, ἐκτεθῶ ῥῦσαί με παντός, σαρκὸς μολυσμοῦ καὶ καθαρτήριον, πένθος μοι δὸς διηνεκές, καὶ τῆς φλογὸς τῆς γεέννης, δάκρυον σθεαστήριον παράσχου μοι.

Ωδή, δ'. Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Τὴν ἐκλεκτὴν μόνην ἐκ πασῶν, τῶν γενεῶν πρὸ πάσης κτίσεως Θεῶ· τὸ τῆς φύσεως καλλώπισμα· τὸ ἄνθος τὸ τίμιον· τὴν Παρθένον Κόρην ὑμνήσωμεν.

Φωτισμὸς καὶ ὁ γλυκασμὸς, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σοὶ Πανύμνητε, χαρμονῆς τὴν πολυδύνον καρδίαν μου πλήρωσον, τελειώσασα αὐτῆς τὰ αἰτήματα.

Τὴν σὴν ῥοπὴν δεῖξον ἀγαθὴ, ἐπὶ τὸν δοῦλον σου ἀγνὴ Πανάμωμε, τὸν ἐλπίζοντα εἰς σέ ἐκ ψυχῆς καὶ σέ προσκαλούμενον, τὴν ἐλπίδα πάντων καὶ καύχημα.

Νύμφη Θεοῦ πρόσδεξαι ἐμοῦ, τὰς ἱεσίας καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἑπηρείας καὶ κακώσεως, καὶ κινδύνων λύτρωσαι, τὸν ὑμνοῦντα πόθῳ τὸν τόκον σου.

Ωδή, ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Νοῦν τὸν ἐσκορπισμένον, τὸν ἐμὸν συνάγαγε Θεοτόκε, καὶ βλέπειν με ποίησον τὰ οἰκτεῖα τραύματα, καὶ θρηνεῖν καὶ στένειν ἐν τούτοις, τῶν δὲ ἁλλοτρίων ἀπέχεσθαι.

Ομβρησόν μοι ῥάνιδα, συμπαθείας Κόρη Θεοκυῆτορ, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου τὰς πολλὰς ἐξάλειψον, καὶ τῶν πληγῶν οὐλὰς τε καὶ τύπους, ἱατρὸν τεκοῦσα ἀφάνισον.

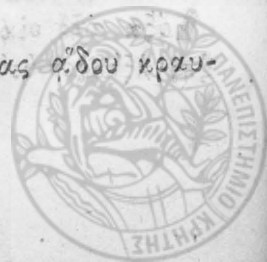
Ηλιον ἡ τεκοῦσα, τῆς δικαιοσύνης κούφη νεφέλη, τὰ νέφη διάλυσον τὰ τῆς ῥαθυμίας μου, καὶ πρὸς μετανόιας αἰθρίαν, διὰ προθυμίας με ἴθυνον.

Ανω τῆς διανοίας, ἐπὶ σέ τὸ ὄμμα ἦρα καὶ κράζω· ἐλέησον Δέσποινα, ψυχὴν πρὸς σέ βλέπουσαν, καὶ εἰς τὸ μέγα σου ἔλεος ἐλπίζουσαν.

Ωδή, ς'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Παυαγίῳ μέσον, περιπεπτωκὸς τοῦ πελάγους, τοῦ βίου κατέδυσα τὴν ὁλκάδα, τὴν ψυχικὴν ἀγνὴ καὶ προσαπώλεσα, πᾶσαν τῶν καλῶν τὴν ἐμπορίαν· ἀλλ' ἐξ ἀπωλείας με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Νοητοῦ θηρός με, κήτους ψυχοεθόρου Παρθένε, ἐξάγαγε δέομαι, ἐκ κοιλίας ἄδου κραυ-

γῆς μου, ἀκούσασα Δέσποινα, καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου· ὅσα τε ἡ ὑξάμην ἀγαθὴ ἀπόδος μοι.

Εμβολαῖς πταισμάτων, καὶ ταῖς προσβολαῖς τῶν κυμάτων, τοῦ βίου χειμαῖζει με καὶ στρέβει με, ἀλλεπαλλήλων ἀνέμων ἀντίπνοια· ῥῦσαι κυβερνήτου Θεοῦ Μητὲρ, ἐκ θανά-
τηφόρου τὴν ψυχὴν μου κλύδωνος.

Σκοτεινὴν τοῦ αἵματος γῆν καὶ γνωφεράν καὶ ζοφώδη· γῆν σκότους ὡς γέγραπται αἰωνίου, καὶ ἀφεγγῇ, ἐν ἣ φέγγος οὐκ ἔστιν ὄραν, καὶ ζῶν βροτῶν ἐκεῖ ἰδέσθαι, Δέσποινα ἐλπίζων ἐπὶ σέ μὴ ἴδουμι.

Κάθισμα. Αὐτόμελον.

Ασπόρως συνέλαβες ἐν μήτρᾳ σου Παρθένε Θεοτόκε, τὸν υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς· ὃν ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδή, ζ. Κάμινον παῖδες.

Θυβροὶς δακρύων κατάρδευσον Κόρη, τὴν χερσωθεῖσαν καρδίαν μου, καὶ τῆς ψυχῆς μου τὰς αὔλακας μέθυσον, διὰ κατανύξεως, ἀρετῶν τὰ γεννήματα πληθύνουσα.

Νύκτα καθάπερ, παρῆλθον τὸν βίον, ἔργα νυκτὸς ἐργαζόμενος, ὁ σκοτεινὸς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ φώτισον φωτὶ με πρεσβεῖών σου, ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον φῶς Πανύμνητε.

Θυμαῖς ἀσκέτοις, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, ὑποσυρόμενος πάντοτε, καθάπερ δοῦλος ἐκτελῶ τὸ πρόσταγμα, τῆς σαρκὸς Πανάχραντε, τῆς πικρᾶς τυραννίδος ταύτης ῥυσαί με.

Ποικιλοτρόπως, ὁ δόλιος ὄφεις, αἰεὶ ἐμοὶ ἐπιτίθεται, ἐν ἡδοναῖς τε καὶ λύπαις ταρατσκων με· ἀλλὰ σὺ στερέωσον, ἐπὶ πέτρᾳ ἀγνῇ τῆς ἀπαθείας με.

Ὡδή, κ. Ἀφλεκτος πυρὶ.

Σε τὸ καθαρὸν καὶ λαμπρὸν καὶ φωτοφόρον, τοῦ Ἰησοῦ παλάτιον, καὶ λογικὸν τοῦ Λο-
γου σκήνωμα· τὴν ἔμφυχον κιβωτὸν, τὴν πλατυτέραν οὐρανοῦ, καὶ ἀνωτέραν τῆς γῆς πάντιμῃ Κόρη, ὑπέραγνε Μαρία, ἰκετεύω σῶσον τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

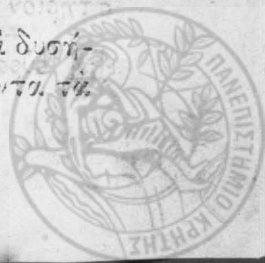
Δῶρον παρ' ἡμῶν ἡ δοθεῖσα τῷ Δεσπότῃ, ὡς ἀπαρχὴ τῆς φύσεως, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν Πά-
ναγνε, προσδέχου δῶρα τερπνὰ, ἀντιπαρέχουσα ἡμῖν τὴν σὴν βοήθειαν· ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶμεν, σέ καὶ τὸν υἱόν σου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ τῆς αὐτοῦ ὁ υἱός σου Θεοτόκε, ὡς ἀγαθὸς καμπτόμενος, φιλανθρωπίας σέ παρέσχε-
το, βοήθειαν κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἰατρείον τῶν παθῶν, τοῖς πίστει κρᾶζουσι· πάντα τὰ ἔρ-
γα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Φάνηθί μοι νῦν ἐν κινδύνοις προστασία· ἐν συμφοραῖς ἀνάψυξις· ἐν περιστάσεσι βοή-
θαια· ἐν νόσοις παντοδαπαῖς ἰαματόβρυτος πηγὴ, καὶ θεραπεία παθῶν, πᾶσαν διώκουσα βλάβην, ἐξ ἐμοῦ Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας.

Ὁ Εἰρμός.

Αφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βράτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσή-
χῳ Μωσῇ· καὶ παῖδες ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε· πάντα τὰ

ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδή, 9'.

Μὴ τῆς φθορᾶς.

Μὴ συληφθεῖσα τὸν πλοῦτον τῆς Παρθενίας σου, Μήτηρ σαρκὶ ἀνεδείχθης τοῦ Παντοκράτορος· νύμφη ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, ἐκτρέφουσα ὡς βρέφος, τὸν τρέφοντα ὡς πλάστην, πάντα κόσμον καὶ ἀγιάζοντα.

Η τοῦ ἀδύτου ἡλίου τῆς δόξης πάμρωτε, ἀνατολὴ ἐξ ἧς πάντες ὑπερῷυγάσθημεν, φέγει τῆς γνώσεως τῆς θείας ἀληθείας, Κυριώνυμε Κόρη, φῶς τῶν ἐμῶν ὁμμάτων, μὴ παρίδης με τὸν οἰκέτην σου.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων τρέμω καὶ δέδοικα, μήπως ἐξαίφνης τὸ τέλος τοῦ βίου ρθάσῃ με, ἄχραντε Δέσποινα, ἡ πάντων προστασία, τῶν καταπονουμένων, τρόποις με μετανοίας, βελτιῶσαι νῦν παρακλήθῃτι.

Αμαρτιῶν με τῷ κρύει καταπηγνύμενον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου θερμὴ Δέσποινα θέρμανον, καὶ πρὸς ἀγάπῃσιν, θερμὴν τὴν τοῦ υἱοῦ σου, διέγειρον ὡς ἂν σε θερμῇ τῇ διαθέσει, μεγαλύνω θερμῶς ὁ δοῦλός σου.

Προσόμοια.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Χαῖρε ἡ θεία σκέπη καὶ προστασία τῶν τιμώντων σε, ὡς ὑψίστου Θεοῦ Μητέρα· Χαῖρε πανάσπιλε.

Χαῖρε δι' ἧς ὁ ἄδης ἀπενεκρώθη· καὶ ὁ θάνατος ἠφανίσθη Θεογεννητορ· καὶ ὁ Ἀδάμ σέσωσται.

Χαῖρε πιστῶν τὸ καύχημα Παναγία· Χαῖρε Δέσποινα ἡ Θεὸν σωματωθέντα σαρκὶ κυττασα.

Στενάζοντά με δέξαι ὡς ἐλεήμων, καὶ ἐλέησον ὡς τὸν τελώνην ταῖς τῆς Μητρός σου λιταῖς.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Ὡδή, α'. ἦχος βαρύς.

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ.

ΘΕΙΩ φωτί σου ἀγαθὴ, αὐγασόν μου τὰς φρένας· ὅπως βοήσω σοι πιστῶς, ὡδὴν χαρίστηριον Μαρία πολυύμνητε.

Η οὐρανῶσσα ἡμῶν, τὴν γεώδη οὐσίαν· χαῖρε πανάσπιλε ἀγνή, Κυρία καὶ Δέσποινα

τοῦ Κόσμου χαῖρε ἄμωμε.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ· χαῖρε ἄχραντε Μῆτηρ· χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, βροτῶν καταφύγιον, Παρθένε χαῖρε Πάνσεμνε.

Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς, ξύλον φέρουσα μέσον, οὗ οἱ μετέχοντες βροτοὶ, πρὸς ζωὴν ἀνώλεθρον, σαφῶς διαβιβάζονται.

Ὡδὴ γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Χαῖρε ἀστὴρ ἐν τῷ κόσμῳ. τὸν ἥλιον ἐμφαίνων, χαῖρε ἀπόρρητον τεῖχος, τοῖς πίστει βοῶσιν· ἅγιος εἰ Χριστέ, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Χαῖρε παστὰς φωτοφόρε, τοῦ μόνου βασιλέως· χαῖρε ἡ σκέπη τοῖς πόθῳ βοῶσι Παρθένε, ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σβέσον παθῶν μου τὸ σκότος, ἀγνή Θεοκυῆτορ, καὶ φώτισόν με φωτί σου, πιστῶς μελωδοῦντι· χαῖρε κόσμου γέφυρα, καὶ μέγα ἰλαστήριον.

Εστερεώτην τὸν θεῖον, τόκον ἐπιγνούς σου, καὶ προστασίαν Παρθένε πλουτῷ σε κραυγάζων· χαῖρε πολυύμνητε Μαρία πάντων Δέσποινα.

Ὡδὴ δ'. Ἀκίχοι τὴν ἀκοήν.

Τὸ ἐνδοξον τοῦ φωτοδότου σκηνώμα, ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, χαριστηρίοις ᾠδαῖς· χαῖρε τοῦ κόσμου, δόξα καὶ διάσωμα.

Τὸ πάμρωτον τοῦ Ἰησοῦ παλάτιον, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, ἀνακράζοντες τρανῶς· χαῖρε Παρθένε πάντων ἐγκαλλώπισμα.

Ο ἔμφυχος τοῦ βασιλέως θάλαμος, χαῖρε καύχημα πιστῶν, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς· τὸ τῶν Ἀγγέλων χαῖρε ἀγαλλίαμα.

Ηδύνεται τῶν ὀρθοδόξων δῆμός σε, τὴν Πανάχραντον ὑμνῶν ὡς Θεομήτορα, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε κραυγάζων σοι.

Ὡδὴ ε'. Οἱ ὀρθρίζοντες λόγε·

Χαῖρε πάγκαλλε νύμφη, Πατὴρ τοῦ προανάρχου· χαῖρε ἄφθορε Μήτηρ, υἱοῦ τοῦ συνανάρχου· χαῖρε σκεῦος ἁγνὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

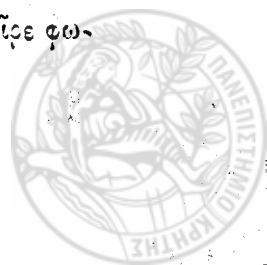
Χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης· χαῖρε πύρινη στύλε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε στάμνε χρυσῇ, τὸ μάννα χωρήσασα.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων, τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων, τὸ ἀνίκητον θάρσος· χαῖρε τῶν Ἀσκητῶν θεῖον ἀγαλλίαμα.

Χειμαζόμενον σάλῳ, κυμάτων τῶν τοῦ βίου, χαρὰς με πρὸς λιμένα, ὁδήγησον Παρθένε, ἡ κόσμῳ τὴν χαρὰν τέξασα τὴν ἁληκτον.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιλίας.

Χαῖρε αὐγὴ μυστικῆς καὶ θείας ἡμέρας, Πανύμνητε χαῖρε κόσμου τερπνότης· χαῖρε φωτὸς δοχεῖον· χαῖρε τεῖχος τῶν πιστῶν καὶ ὄπλον ἀρρεαγές.

Χαῖρε σεμνή, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰώνιων· ἡ ἔμψυχος τοῦ Δεσπότης καθέδρα· τὸ τῶν Ἀνάκτων κράτος· χαῖρε πύργε στερεὲ καὶ κόσμου βοηθός.

Χειμάζει με λογισμῶν τρικυμία, πρὸς ὄρμον με ἀληθοῦς μετανοίας, κυβέρνησον Παρθέने, ἐν γαλήνῃ συντηροῦσα τὴν καρδίαν μου.

Τὸ τῶν πιστῶν Θεοτόκε ὕψωσον κέρας, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὴν ὄφρυν καὶ τὸ θράσος, κατὰβαλε ὡς μόνῃ, προστασία ὑπάρχουσα πιστῶν.

Κάθισμ. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Τὸν πανοικτίρμονα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον, ῥύσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης παγίδος τοῦ ὄφρα.

ὠδὴ, ζ'. Κάμινον καιομένην.

Χαῖρε τοῦ βασιλέως παλάτιον τερπνόν· χαῖρε βοήθεια τῶν μελωδούντων ἄχραντε· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χαῖρε τῆς εὐσεβείας ὁ πύργος ὁ στερέβος· χαῖρε ἡ ἀνόρθωσις τοῖς πίστει ἀνακράζουσιν· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χαῖρε φωτεινοτάτου φωτὸς ἡ ἀστραπή· καὶ τοῖς πόθῳ μέλπουσι χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εγειρόν με πεσόντα εἰς χάος συμφορῶν· δίδου χεῖρα Δέσποινα βοῶντι τῷ οἰκέτῃ σου· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ὠδὴ, η'. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ιερωτέραν σε οὐρανίων ταγμάτων, ἐπιγινώσκοντες οἱ πιστοὶ σοι βοῶμεν· Πανύμνητε χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου· Παλάτιον χρυσοῦν τοῦ πάντων βασιλέως, χαῖρε εὐλογημένη.

Ωs ὄντως ἄφθгейκτα καὶ ἀπόρρητα πάντα, καὶ ξένα λίαν καὶ βροτοῖς καὶ Ἀγγέλοις, Πανύμνητε Θεοτόκε Μαρία, ὑπάρχει τὰ τῆς σῆς φρικτῆς κυοφορίας, ἀκήρατε Παρθέने.

Αλλὴν οὐ κέκτημαι βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἐν τοῖς κινδύνοις ἐτοιμότατον ῥύστην, Πανάχραντε καὶ βεβαίαν προστάτιν· ἐν νόσοις ἰατρὸν· χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, ἐν θλίψεσι ποιήλαις.

Νεύρωσον ἄχραντε τῆς ψυχῆς μου τὸν τόκον, νενεκρωμένον ταῖς πολλαῖς ἁμαρτίαις· καὶ φώτισον μετανοίας τῷ φέγγει, ταῖς θείαις σου λιταῖς· ὅπως δοξολογῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν μόνον ἄναρχον, βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· ὑμνεῖτε Ἱερεῖς· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας

ὠδὴ θ'. Τὴν ὑπὲρ φύσιν.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, καὶ καθαρῶτατος θρόνος, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ εὐλογημένη· διό σε οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος δοξάζομεν.

Η ἀγεώργητος χώρα, ἡ τὸν οὐράνιον στάχυν, ἀνθήσασα ἐπὶ γῆς ἀνερμηνεύτως, ἁσμάσαι

μυστικοῖς ἐπαξίως δοξάζεται.

Σβέσον παθῶν μου τὴν φλόγα, καὶ συμφορῶν τὰς ἐφόδους, διάλυσον μητρικαῖς σου ἰεσσίαις· ὅπως χαρμονικῶς μεγαλύνω σε ἄχραντε.

Θεοχαρίτωτε Κόρη, ἡ προστασία τοῦ κόσμου, κατάβαλε πολεμίων τὰς ἐπάρσεις, σώζουσα λαόν, καὶ τὴν ποίμνην σου ἄτρωτον.

Προσόμοια. Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Χαῖρε ἡ δύσσοσ ἡ λευκοτάτη, καὶ κεκλωσμένη Πανάμωμε, βάθος νοημάτων, ἐν τῇ διανοίᾳ, κλώσασα Παρθένε, Πνεύματος ἁγίου· ἐξ ἧς ἐξυφάνθη ἡ πορφυροχρυσόμικτος, ἐπωμὶς σαρκώσεως, τῶν ἄνω δυνάμεων, τῷ ἱεραρχοῦντι καὶ τελεταρχοῦντι, Χριστῷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Χαῖρε ἀγνή κεχαριτωμένη, τὸ χαριέστατον ὄνομα, καὶ πρᾶγμα Θεοτόκε· χαρᾶς αἰωνίου. χάριεν χωρίον, τῆς τῶν προπατόρων, ἀναίρεσις· ὡς τῆς χαρᾶς τὸν αἷτιον, Παρθένε γεννήσασα, καὶ χαρὰν βραβεύουσα, παντὶ τῷ σέ ὑμνοῦντι, δι' ἧς οὐρανὸς καὶ γῆ χαίρουσιν.

Χαῖρε ἀπαρακλήτου ψυχῆς μου, θυμηδεστάτη παράκλησις· Χαῖρε ἡ γλυκεῖα, καὶ πρωτὴν δρόσος· τὸ εὐκρατον χαῖρε, καὶ γαληνὸν πνεῦμα· ζεφεύριος αὔρα· πνοή τε ἀναψύχουσα· λεπτὸν τε Πανάχραντε, καὶ ἡδὺ ψιθύρισμα, καὶ διασυρίζον, τοὺς φλεγομένους πυρὶ τῶν θλίψεων.

Ονομα εὐλαβείας Παρθένε, ἐμαυτῷ ἔξω θέμενος, παίγνιον πορνείας, ἐντὸς χρηματίζω· καὶ ἀλαζονίας γέλως καθαρῶμαι· θηρίοις γὰρ θυσίαν ὡς ἀντιμάχοις, παραδέδομαι ἐξ ἀπροσεξίας μου· διὸ τούτων ῥύται με, σὺ γὰρ ἀγαλλίαμα, πέφυκας ψυχῆς μου καὶ πεποιθήσις.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ Δ' ΗΧΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

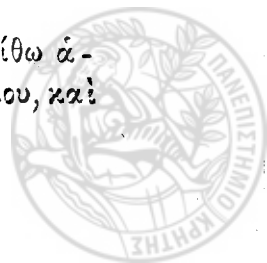
ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΠΗΝΟΥ.

Ὡς ὁράται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

ὠδὴ, α. ἦχος Λδ'. Ἀρματηλάτην.

ΘΕΙΑ προνοία γεγονώς εἰς ὑπαρξιν, καὶ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, τὸ νοερὸν οἶμοι! τῆς ψυχῆς ἐμόλυνα, ταῖς πρὸς τὸ χεῖρον νεύσεσιν· ἀλλὰ σὺ τῆς γεέννης, ῥῦσαι Παρθένε καὶ σῶσόν με· ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Μεμολυσμένην μυσσαροῖς ἐν πάθεσι, φέρω συνείδησιν· καὶ ὡς σαπρὸν δένδρον, βρίθω ἀμαρτήματι· δέσποινα δὸς γενέσθαι με, ξύλον πεφυτευμένον, ἐν διεξόδοις δακρύων μου, καὶ

καρποφορῆσαι μετάνοιαν.

Καλῶν ιδέαις τὴν ψυχὴν μου κάλλυνον, ἢ καλλονὴ Ἰακώβ· ἦν ὁ Θεὸς Λόγος, ὡς καλὴν καὶ ἁμωμον, ἡγαπηκῶς ἐσκήνωσε, καὶ παθῶν εἰδεχθείας, τὸ δυσειδές με χιτῶνιον, διὰ ἀπαθείας ἀπόδυσον.

Ναόν με δεῖξον τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἢ καθαρά τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀληθὲς Μήτηρ, ἢ πανυπερθαύμαστος· σὲ γὰρ προστάτιν κέκτημαι, καὶ ὑπέρμαχον πάσαις, βιωτικαῖς περιστάσεσι· καὶ πρὸς τὸν Θεὸν πρέσβυν ἄγρυπνον.

Ὡδή, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Η ὑπὲρ φύσιν ἐν γαστρὶ, ἄνευ σπορᾶς συλλαβοῦσα· καὶ τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, παρὰ φύσιν ἐν πολλοῖς, ἡμαρτηκότα δέξαι με· καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις, ὁμοιωθέντα ἐλέησον.

Υπερνικᾶς μόνη ἀγνή, τοὺς γηγενεῖς ἐν ἀγνεΐᾳ· καὶ ἐγὼ ἐν ἀσωτίᾳ τὴν φύσιν· τῶν Ἀγγέλων ὄθεν σὺ, τιμιωτέρα πέφυκας· καὶ γὰρ δαιμόνων χεῖρων· ἀλλὰ με σῶσον τὸν ἄσωτον.

Εἰ καὶ κατήντησα σεμνὴ, εἰς λάκκον ταλαιπωρίας, καὶ εἰς βόθρον ἀπογνώσεως ὅλος· ἀλλ' εἰδὼς σου τὴν πολλήν, καὶ ἄμετρον συμπάθειαν, χεῖράς σοι ἀνατείνω· καὶ γοῦν οἰκτεήσας σῶσόν με.

Ἰνα δοξάζω εὐλαβῶς, καὶ εὐσεβῶς προσκυνῶ σε, ἐξελοῦ με τὸν ἀχρεῖόν σου δοῦλον, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ νοσημάτων Κόρη, καὶ τῆς μελλούσης κολάσεως.

Ὡδή, δ'. Σύ μου ἰσχύς·

Σὺ τῆς ἐμῆς, καρδίας τὸ ἀγαλλίαμα· Θεοτόκε σύ μου τὸ κραταίωμα· σύ μου τὸ καύχημα καὶ τὸ φῶς· σύ μου θυμηδία· σὺ δόξα καὶ ἐγκαλλώπισμα· ζωὴ πνοὴ γλυκύτης, ἡδονὴ εὐφροσύνη καὶ χαρὰ καὶ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις.

Εκ ρυπαρῶν, δέχου χειλέων ἐγκώμια, ἢ ἁγία Κόρη καὶ Πανύμνητος· καὶ καταφύγιον ἀψευδές, τῷ κατεγνωσμένῳ, γενοῦ μοι καὶ ἱλαστήριον· καὶ ρῦσαί με τοῦ ἄδου, τῆς πικρᾶς καταδίκης, ταῖς πρεσβείαις σου Θεοχαρίτωτε.

Η τῶν πιστῶν μόνη ἐτοίμη βοήθεια, βοηθείας χεῖρα ἡμῖν ἔκτεινον, καὶ ὑπερμάχτησον τῆς ἡμῶν, Κόρη εὐτελείας, καιρῷ πολέμου δεόμεθα· φωναῖς χαριστηρίοις, ὅπως ἀδιαλείπτως, τὴν θερμὴν σου ὑμνῶμεν ἀντίληψιν.

Καταπειθής, τῷ πράττειν φαῦλα γενόμενος, ἐκ τοῦ πράττειν, ἦλθον εἰς συνήθειαν· ἐκ συνηθείας δὲ εἰς ψιλὴν, διάθεσιν εἶτα, ἐκ διαθέσεως ἔφθασα, εἰς ἕξιν ἢ δὲ ἕξις, οἷα φύσις δευτέρα, ἐγκειμένη τὸ ἔθος ὡς χρέος ζητεῖ.

Ὡδή, ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ραθυμίας τῷ ὕπνῳ, καὶ τῆς ἀμελείας τῷ κάρῳ βαρούμενος, ἀναισθητῶς ἔχω, καὶ ἐν ζῶντι παθῶν περιφέρομαι· ἀλλὰ φώτισόν μου, τοὺς ὀφθαλμοὺς φωτὸς ἢ πύλη· ἵνα μὴ ἀφουπνώσω εἰς θάνατον.

Σοὶ προσπίπτω καὶ κράζω, νέκρωσον Πανάμωμε τὴν βασιλεύουσάν, ἐν ἐμοὶ καὶ ζῶσαν, ἀ-

μαρτίαν νοὸς ἀρρώστῃματι· καὶ ζωῆς με θείας, ἐν μετοχῇ ποιήσον Κόρη, νεκρωθέντα σαρκὸς τῷ φρονήματι.

Νεανίας ἀφλέκτους, τρεῖς ἐν φλογοτρόφῳ χωρίῳ χορεύοντας, καὶ καταπατοῦντας, ἡδονῶν τὴν παφλάζουσαν κάμινον, τῆς ψυχῆς μου δεῖξον, τὸ τριμερές ἢ τῆς Τριάδος, τῆς ἀγίας τὸν ἕνα γεννήσασα.

Ομβροτόκον νεφέλην, ὕδωρ ἐπιβραίνουσαν τῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τοὺς ἐκτακέντας, ἀγνωσίας φλογμῷ καὶ ἐκλείποντας, ἀναψυχοῦσάν τε, καὶ δροσερῶς ἀνακτωμένην, σὲ γινώσχομεν Κόρη Πανύμνητε.

Ὡδή, ς'. Ἰλασθητί μοι.

Αθίων Ἀγαρηνῶν, τὰ βέλη σύντριψον Δέσποινα, καὶ πᾶσαν ἐπιβουλὴν, δαιμόνων ματαίωσον, λαὸν χριστεπώνυμον, σκέπων καὶ φυλάττων· ἵνα πόθῳ σε δοξάζωμεν.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήριον, παράτχου μοι δάκρυον, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως Πανάμωμε.

Παλάτιον νοητὸν, τοῦ βασιλείως γεγένησαι· διό σε ἐκδυσωπῷ, ἀνάνειξον οἶκόν με· τῆς Τριάδος Δέσποινα, τὰ ζοφώδη πάθη, τῆς ψυχῆς μου ἀπελεύουσα.

Λαμφάτω νῦν ἐπὶ ἐμέ, ἡ ἄφατος εὐσπλαγγνία σου, βυθοῦ με ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Κάθισμα. Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα.

Τὸ οὐράνιον σέβασμα τῶν δυνάμεων· καὶ ἐγκόσμιον ὕψωμα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Μητροπάρθενον Κόρην εὐφημήσωμεν πιστοί· χαῖρε ἡ τὸν Ἀγγέλων Ποιητὴν ἐν μήτρᾳ βασιτάσασα· χαῖρε ἡ τῶν παιόντων ἰλασμόν, Θεὸν Λόγον σαρκώσασα· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὡδή, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ο καρπὸς Θεοτόκε, τῆς σεπτῆς σου νηδύος ἡμᾶς ἐζώωσε, καρπῷ θανατωθέντας· διό σε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υπὲρ ρύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκυοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρίας, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· ὃν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Νηπιόφρονα γνώμη· καὶ ἀβέβαιον φρένα, καὶ λογισμόν ἀτελεῖ, Παρθένε κεκτημένος, τοῦ χείρονος τὸ κρεῖτον, οὐ προκρίνω ὥς νήπιος· αὐτῇ μοι δὸς ἀνδρικῶς, φρονῆσαι τὸ συμφέρον.

Αειπάρθενε Κόρη, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα ἡμῖν κυήσασα, πολλαῖς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἁμαρτίαις τὴν ψυχὴν μου διάσωτον, εὐλογημένη ἀγνή· ἵνα σε μακαρίζω.

Ὡδή, η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἦνόν ποτε μὴ κλίναντες, παρανόμῳ σεβάσματι, παῖδες εἰς πυρὰν, τὴν ἐπηρμένην βέλονται, καὶ μένουσιν ἀφλεκτοί· ταῖς ἡδοναῖς ἐγὼ δὲ πεισθεῖς, μέλλω τῷ πυρὶ, τῷ αἰωνίῳ βληθῆναι· καὶ κόπτεσθαι καὶ κλαίειν· ἀλλὰ ρεῖσαί μου Κόρη, διδοὺς ἐπιστροφὴν μοι,

ταῖς θεαίαις σου πρεσβείαις.

Αἰ ἡδοναὶ τοῦ σώματος, καὶ κινήσεις αἱ ἄτακτοι, καὶ παραλλαγαὶ τῆς φυσικῆς συστάσεως, ἀθλίως τελούμεναι, τῷ ἀκαμήτῳ σκόληκι, πέμπουσι τοὺς ταύταις, ἐπιμένοντας πάντῃ, καὶ μὴ μετανοοῦντας· τί ποιήσω ὁ τάλας! πρὸς σέ οὖν καταφεύγω· οἰκτεῖρήσόν με Κόρη.

Η δεξαμένη ἄχραντε, πῦρ τὸ θεῖον ἐν σπλάγχνοις σου, φλέξον τῶν παθῶν μου, πᾶσαν ὕλην δέομαι· τὸν νοῦν μου καταύγασον· καὶ τὴν καρδίαν λάμπρυνον· καὶ ἀναβοῶντα, πάσης λύτρωσαι βλάβης· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο κατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυντον μήτρα σου, ἄλλον οὐρανόν σε, ἐπὶ γῆς ἀνέδειξε, Μαρία Πανύμνητε· ὅθεν πιστῶς κραυγάζω σοι, πάντων τῶν τῆς γῆς με, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, διάσωσον καὶ πάσης, προσβολῆς τῶν δαιμόνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, ἁγία Θεοτόκε.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ωδὴ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εν πάτῃ τῇ ζωῇ μου Κόρη ἀγνή, ἀντιλαμβανομένη περίθαλπε, τὴν ταπεινὴν, καὶ πολυαμάρτητόν μου ψυχὴν· ἐν τῷ καιρῷ δε μάλιστα, τῷ τῆς διαζεύξεως καὶ τομῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ δυστήνου, σαρκίου τοῦ ροῶδους, καὶ λυομένου δίκην κόνεως.

Επίφανόν μοι τότε Μῆτερ Θεοῦ, τὸ τῆς σῆς ἀντιλήψεως πρόσωπον, καὶ τῶν ἐχθρῶν, πρόσωπα ζοφώδη καὶ εἰ δεχθῇ, τῶν συλλαβεῖν θελόντων με, καὶ διασπαράξαι θηριωδῶς, πλήρωσον ἀτιμίας, ὁδῷ τῶν σωζομένων, ἡ ὁδηγός μου ὁδηγοῦσά με.

Γενοῦ μοι προστασία ἐν πειρασμοῖς, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς ἀπροσμάχητος, πύργος ἀγνή· ἐν ἐπιβουλῇ μόνῃ βοηθός, ἐν συμφοραῖς ἀντίληψις, ἔχουσα τὸ δύνασθαι ἀγαθὴ, ὡς Μήτηρ τοῦ ὑψίστου, ἰσχύεις ἀκωλύτως, ὅσα γὰρ θέλεις Θεονύμφευτε.

Υψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἡξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη συγγενείας καὶ θεϊκῆς, υἱοθεσίας ἔτυχε· τῇ σῇ μεσιτεία καὶ γὰρ Θεός, ὠράθη σαρκοφόρος, ἐκ σοῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἄτρεπτος μείνας τῇ Θεότητι.

Προσόμοια. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πανάγιον τέμενος, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ· Χαῖρε βάθος ἀμέτρητον· Χαῖρε ὕψος ἀρρήτον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον· τῶν βασιλέων χαῖρε διάδημα· καὶ ἱερέων, καύχημα τίμιον· Χαῖρε ὁλόφωτε· Χαῖρε πανακήρατε· Χαῖρε πιστῶν, ἀπόρρητον ἔρεισμα, καὶ πύργε ἄσειστε.

Χαῖρε πυλῆευκτον ὄνομα· Χαῖρε χρυσῇ κιβωτῇ· Χαῖρε πένθους ἀναίρεσις· καὶ χαρᾶς ἀνέγερσις, Θεοτόκε Πανύμνητε· τὸ τῶν δακρύων χαῖρε λυτήριον· τῆς εὐφροσύνης χαῖρε ἡ

εἵποδος· Χαῖρε ἀπείρανδρε· Χαῖρε Μήτηρ ἀνυμρε καταφυγή, πάντων καὶ ἀντίληψις, τῶν προστρεχόντων σοι.

Χαῖρε παγκόσμιον καύχημα· Χαῖρε λυχνία χρυσῇ, φωταυγῆς καὶ ὑπέρλαμπρε· Χαῖρε θεία γέφυρα, πρὸς ζωὴν ἢ μετάγουσα, τοὺς νεκρωθέντας τοῖς παραπτώμασι, καὶ πρὸς τὰ πάθη κατολισθήσαντας· Χαῖρε ἀμίαντε· Χαῖρε τὸ ἀκένωτον ρεῖθρον ζωῆς, πηγὴ ἢ πηγάσασα· Χαῖρε πανθαύμαστε.

Σάρκα λαβὼν ἐξ αἱμάτων σου, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, σέ προστάτιν ἀνέδειξε, τῶν ἀνθρώπων ἄχραντε· διὸ ῥῦσαι τοὺς δούλους σου, πάσης ἀνάγκης καὶ περιστάσεως, καὶ τῶν παγίδων τοῦ πολεμήτορος· καὶ τῆς ἐλλάμψεως, μετασχεῖν ἀξίωσον τῶν ἐκλεκτῶν, πάντας τοὺς δοξάζοντας καὶ προσκυνοῦντας σε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΙΑΣ ΤΟΥ ΓΡΑΠΤΟΥ.

Ὡς ὁράται ἐν τοῖς ὑστέροις Θεοτοκίοις.

Ὡδὴ α'. ἦχος λδ'. Ἀρματηλάτιν Φιρκώ.

ΑΠΟ χειλέων ῥυπαρῶν ἐφύμνιον, δέχου Πανάμωμε, ὡς πρὶν ὁ υἱός σου, Θεός μου καὶ Κύριος, τῆς χήρας κατεδέξατο, τὰ λεπτὰ καὶ τὴν λύσιν, τῶν ὀφλημάτων παράσχου μοι· ὅπως κατὰ χρέος γεραίρω σε.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεανδρικῶς κόσμῳ, συναναστρέφόμενον, ὑπερφυῶς Πανάμωμε Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

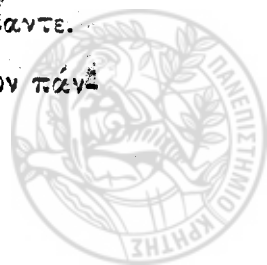
Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντε, πάσης αἰρέσεως· ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως τέτοκας, τὸν ἐπέκεινα φύσει, Θεογεννήτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἶδιον.

Θεοκυῆτορ Μαριάμ, θεώσεως, τετύχηκε διὰ σοῦ, ἡ ταπεινὴ φύσις, τῶν βροτῶν καὶ ῥέουσα· ἐν σοὶ γὰρ νυμφευσάμενος, ὁ Θεός μου τὴν σάρκα, ἐνυποστάτως ἐλάμπρυνε, καὶ εἰς οὐρανούς ἀνεβίβασεν.

Ὡδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ηύλη ἐδείχθη νοητὴ, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐν τῇ γῇ φανερωθείσης Παρθένε· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τῷ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας Πανάχραντε.

Ράβδον βλαστήσασαν Χριστὸν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσὸν θυμιπτήριον πάντῃ

πες, σὲ γινώσκωμεν ἄγνη, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἄνθρακα Θεοχαρίτωτε.

Σωτηριώδους δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτῖνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Επὶ τὴν ἄχραντον νηδύν, ὡς ὑπὸς ἐπὶ πόκον, σοῦ κατέβη ὁ Θεός μου Παρθέने, καὶ ἐδρόσισεν ἡμᾶς τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι, τῆς ἁμαρτίας δρόσω, φιλάνθρωπίας καὶ χάριτας.

Ὡδή, δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Σὺ ἀληθής, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομῆτορ μόνῃ ἐχρημάτισας, τῷ Ποιητῇ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αἱμάτων σάρκα δανείσασα· δι' ἧς αἱ τοῦ θανάτου, συνετρίβησαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

Νεοθαλῆς, ἀθανασίας Παράδεισος, καὶ ὠραίος ὄντως ἀναδέδειξαι, ξύλον ζωῆς ἐν σοὶ φυτευθὲν, θεαρχικωτάτως, κυοφοροῦσα καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποστάζον ζωηφόρους ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονοῦσί σε.

Δαβιτικῆς, ἐκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγγενείας τὸν παμβασιλεύοντα, καὶ πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμψαντα· ἐγέννησας Παρθέने Θεοτόκον διὸ σε, θεοφρόνως πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ο Πλαστουργός, ἐκ τοῦ αἰῶνός σε εὔρατο, ἐν κοιλάδι, κρῖνον καθαρώτατον, ταῖς ἀρεταῖς λάμπουσιν σεμνὴ· βάθει τῆς ἀγνείας, εὐρύτητι τῆς σεμνότητος, καὶ ὕψωσεν ἐν γενεῇ, τῶν ἀνθρώπων διὸ σε, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου δοξάζομεν.

Ὡδή, ε'. Ἰνα τίμε ἀπόσω.

Στρατηγαίαι τῶν ἄνω, Πάναγνε Δυνάμειον σε μακαρίζουσι· γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι· διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανίοις, συναρθέεντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἀγιότητα, καὶ Παρθένος Κόρη, τοὺς ἀσάρκους Ἀγγέλους παρήλασεν· ὡς Θεὸν τεκοῦσα, τὸν βασιλέα τῶν Ἀγγέλων· ὃ προσβλέπειν ἐκείνοις ἀδύνατον.

Τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τεῖχος ἀκατάλυτον τῶν εὐφημούντων σε· ἡ παντὶ τῷ γενεῇ, τῶν ἀνθρώπων φανεῖσα σωτήριος, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον Πάναγνε.

Φωτεινὴν σε νεφέλην, φέρουσα τὸν ἄδυτον ἥλιον Δέσποινα, οἱ βροτοὶ εἰδότες, ἀνυμνοῦμεν καὶ πόθῳ γεραίρομεν· τὴν γὰρ ἀμορφίαν, τὴν ἐν Ἀδὰμ ἀμαυρωθεῖσαν, ἀνεμόρφωσας θείαις λαμπρότησιν.

Ὡδή, ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ·

Ο θρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβὶμ ὁ ὑπέρτερος· νεφέλη ἡ τοῦ φωτός, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶν ἀχλὺς, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Η μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ· καὶ τῶν κτισμάτων βασίλισσα, αἰχμαλωσίᾳ δεινῇ, ληρθέντα με

λύτρωσαι, Μαρία Πανάμωμε· καὶ τῆς βασιλείας, τοῦ υἱοῦ σου καταξιώσον.

Η κλησίς σου ἀληθῶς, ψυχῶν ὑπάρχει καθάρσιον· καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν, ἐστὶν ἐλατῆριον, καὶ φυγαδευτήριον, πονηρῶν πνευμάτων, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ασμάτων ἄσμα σὺ εἶ, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα· Ἀγγέλων ἡ καλλονή· βροτῶν ἡ ἀνάπλασις· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σεσωματωμένον, τὸν τὰς φύσεις μεταλλάττοντα.

Κάθισμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Αεῦτε πάντα τὰ ἔθνη Θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε μόνη Κυρία, ἀπάσης τῆς Κτίσεως· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς ἀγίας Τριάδος· Πατὴρ υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριάμ Θεοδόξαστε· πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σοὶ προστρέχουσι πίστει, καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

Ὡδή ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνέλαβες ἄχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς· ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ηαλάτιον ἔμψυχον, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ Πανύμνητε· χαῖρε στάμνε τὸ Μάννα, ἐν τῇ γαστρὶ σου θείως βαστάσασα, τὸ διατρέφον τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

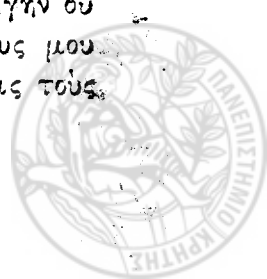
Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ λόγον θείας σαρκώσεως, καὶ παστάδα καὶ θρόνον, ὅρθα φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν· καὶ γεγιθότες τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Ὡδή, η'. Ἑπταπλασίως.

Θεογεννητορ Δέσποινα, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα· ταῖς πρὸς τὸν υἱόν σου, μητρικαῖς δεήσεσιν, αὐτόν μοι ἰλέωσον, τὸν ἀληθῶς εὐῖλατον· καὶ ἁμαρτιῶν μου, τὸ χειρόγραφον ῥῆξον· καὶ δεῖξον Παναγία, σωζομένων με κλήρου· ἵνα σε μεγαλύνω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η ἐν ἀνάγκαις σώζουσα, καὶ θερμῶς προστατεύουσα, πάντων τῶν ἐν θλίψει, Παναγία Δέσποινα, σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον, χεῖρα βοηθείας, πρὸ τοῦ τέλους διδοῦσα· μὴ νύξ με τοῦ θανάτου, καταλάβῃ ὑπνοῦντα, ἵνα σε κατὰ χρέος δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Αλλην ἐκτός σου Δέσποινα, βοηθὸν οὐκ ἐπίσταμαι· πλὴν σου πρὸς Θεόν, καταλλαγὴν οὐ κέκτημαι· ἐλέησον ἄχραντε, ἐμέ τὸν ἀπολλύμενον, διὰ τὰς ἐκ βρέφους, ἀθαιμίτους μου πράξεις· καὶ σῶσόν με βόωντα χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανομήκη κλίμακα, νοητὴν σε γινώσκωμεν· δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ ὕψιστος· ἀνθρώποις ὠμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλὴν, τῶν οὐρανῶν πολιτείαν· ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων κηρύττομέν σε Κόρη.

Ὁ Βίρμος.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς

ὠδὴ, θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τὸν θρόνον τοῦ Δεσπότη τοῦ ὑψηλοῦ· τὴν καθέδραν Χριστοῦ τὴν περιδοξὸν· τὸν εὐαγγέλιον, θάλαμον τὸ πάγχρυσον ἱερὸν, τὸ Θεοδόχον τέμενος, τὴν παντοδασίλισσαν Μαριάμ· τὴν δόξαν τῶν Ἀγγέλων· βροτῶν τὴν σωτηρίαν, πάντες πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας· καὶ νῦν ἰδοὺ, οἷά περ βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἀγνὴ περὶσταται· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾷ, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ᾧρα τῇ τῆς δίκης· καὶ δεξιᾷ προβάταις σύνταξον.

Αὐτὸν ἐκ λειμώνων τῶν τῆς ψυχῆς, τῶν ἀσμάτων τὰ ἄνθη δρεψάμενος, καὶ τῇ ῥοῇ, μίξας τῶν δακρύων μου ἐν πυρὶ, τῷ τῆς καρδίας ἔψησα, Δέσποινα καὶ μῦρον ἐσκευακώς, τὸν ὕμνον ὡς ἡ πόρνη, τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας, ἐν τούτῳ βρέχω κράζων σῶσόν με.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος ἀγνὴ, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν· καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρῳ ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀρθονίαν παρεχόμενος.

Προσόμοια.

Ω τοῦ παραδόξου θύματος.

Χαῖρε πηγὴ ἡ ζωήρρητος· χαῖρε λαβὴς νοητῇ, ἡ τὸν θεῖον καὶ ἄσβεστον, ἐν κοιλίᾳ φέρουσα, Ἡσαΐας ὃν ἐβλεψε, Θεογεννήτορ ἄνθρακα ῥύπτοντα, παντὸς τοῦ κόσμου τὰ ἁμαρτήματα· Χαῖρε περιδοξόν, ἄκουσμα καὶ λάλημα, χαῖρε σεμνὴ· Χαῖρε θεῖον οἶκημα, καὶ ὄρος ἁγιον.

Χαῖρε Παρθένε Πανάμωμε· Χαῖρε ζωῆς θησαυρὸς· Χαῖρε ὄρος κατάσχιον· Χαῖρε στύλε πυρίνη, καὶ νεφέλη ὑπέρφωτε· παντὸς ῥυπώδους χαῖρε καθαίρεισις· χαῖρε τοῦ κόσμου ἡ ἀνακαίνισις· Χαῖρε ἀνύμφευτε· Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε· Χαῖρε φλογμὸν, σβέσασα τῷ τόκῳ σου· Χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Χαῖρε ἀγενεῖας θησαύρισμα· Χαῖρε φωτὸς καθαρὸν, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα· Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· καὶ παλάτιον ἐμψυχον, τοῦ βασιλέως θρόνε πυρίμορφε· εὐλογημένη χαῖρε ἀπείρανδρε· Χαῖρε πανάσπις· Χαῖρε καταφύγιον· Χαῖρε ἀγνὴ· Χαῖρε Θεοδόξαστε· χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Σῶμα ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμά μου, πάσαις δειναῖς ὁ δεινός, ἐργασίαις ἐμόλυνα, τὸ μὲν σῶμα πάθει, παραδούς τῆς αἰσχύροτητος· ψυχὴν δὲ πᾶσιν ἐπιτηδεύμασι, πονηροτάτοις οἷς περ συνέζησα· αὐτὴς τὸ πνεῦμα δέ, ἐπηρμένους ἦῃσι καὶ σχολιοῖς, Δέσποινα φρονήμασιν· ἐξ ὧν με λύτρωται.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Οὕτῃ ἀκροστίχίς·

Θρῆνος βροτοῖς πέφυκεν ἐκ Θεοῦ χάρις.

Ὡδὴ, α'. ἤχος λδ', ἵμερον διοδεύσας.

ΘΡΗΝΩΔΗ τὸν βίον Μητὲρ Θεοῦ, στενὸν καὶ πικρὸν τε, καὶ δακρύων πλήρη μοι δός· ὅπως ἀποπλύνω μου τὸν ῥύπον, καὶ καθαρὸς τῷ Κριτῇ παραστήσωμαι.

Ρευστῆς καὶ γεώδους καὶ ῥυπαρᾶς, τυχὼν συζυγίας, οὐκ ἠδέσθην τὸ τῆς ψυχῆς, λαμπρότατον κάλλος Θεομήτορ, ἀλλ' ἠδοναῖς ἠχρειώθην τοῦ σώματος.

Η πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥύσά με Δέσποινα.

Νηστεία καὶ δάκρυσι καὶ κλαυθμῷ, Θεὸς ἰλεοῦται, Θεομήτορ τοῖς κατ' ἐμέ, ἀφρόνως αὐτὸν λελυπηκόσιν, ὃν μοι πρὸ τέλους ἰλέωσαι Δέσποινα.

Ὡδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων Ἀγγέλων, λειτουργικὰ πνεύματα, ἐπὶ τῇ ἐμῇ καταπτώσει πικρῶς ἐθρήνησαν· καὶ ἐπεγέλασαν, τῶν ἀερίων δαιμόνων, τὰ ζοφώδη πνεύματα Θεογεννήτρια.

Συμμετρία τῶν πόνων τοῖς ταπεινοῖς ἄχραντε, τὸ τῆς ἀρετῆς γεωργεῖται μέλι πάνθαύμαστον· διὸ ἐνίσχυσον, τὴν παναθλίαν ψυχὴν μου, ταπεινῷ φρονήματι ἐμπολιτεύεσθαι.

Βασιλέως θυγάτηρ καὶ ἀληθῶς Δέσποινα, καὶ παμβασιλέως Δεσπότης Μητὴρ ὑπάρχουσα, τὴν βασιλεύουσιν, νῦν ἐπ' ἐμοὶ ἁμαρτίαν, οἷα δούλην ἄτιμον μακρὰν ἐξόρισον.

Ραντισμῷ τῶν δακρύων τὸ δυσειδές Δέσποινα, τῶν ἁμαρτιῶν μου καθάρισον καὶ ἀπόπλυνον, τὰ σεσηπότα μου, καὶ ἀποξέσαντα ἔλκη, καὶ ὑγείαν δέομαι δός μοι τῷ δούλῳ σου.

Ὡδὴ, δ'. Εἰσακήκοχ Κύριε.

Οἱ πεσόντες ἀνάστητε· ὁ Χριστὸς κελεύει μὴ ἀντιτείνωμεν· ἀλλὰ μᾶλλον προσληψώμεθα, τὴν αὐτοῦ Μητέρα πρὸς συμπάθειαν.

Τὶς τὸν Πέτρον διέσωσε; πάντως ἡ μετάνοια Θεοnúμφευτε, καὶ ληστὴν πόρνην καὶ ἄσωτον· οὗς με μιμηθῆναι καταξίωσον.

Ο τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Πάναγνε χωρεῖται ἐν τῇ νηδύϊ σου, διασώζων με χρηστότητι, τὸν βεβυθισμένον ἁμαρτήμασιν.

Ικετεύω σε Δέσποινα, μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὥρα θλίψεως, ἀλλὰ ἵλεώς μοι φάνηθι, καὶ τῆς

τῶν δαιμόνων ῥύου τρώσεως.

Ὡδὴ ε'.

Ὁρρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Στολὴν τὴν τοῦ βαπτίσματος ἀχρειώσαντι, πολλῶν τῶν δακρύων μοι, χρεία τοῦ ταύτην καθάρασθαι.

Πλανώμενον τὸν νοῦν μου τοῦ κόσμου τῇ φαντασίᾳ, σὺ τοῦτον ἐπίστρεψον, φόβῳ κολάσεως Δέσποινα.

Επίβλεψον εἰσάκουσον δέομαι, τῆς φωνῆς μου καὶ πάσας ἐξάλειψον, τὰς ἁμαρτίας μου Πάναγνε.

Φωτὶ τοῦ σοῦ προσώπου με λάμπρυνον, τὸν σὸν δοῦλον νύμφη ἡλιόμορφε, ἐσκοτισμένον τοῖς πάθεσιν.

Ὡδὴ ς'.

Χιτῶνα μοι παράσχου.

Υμνεῖν ἀδιαλείπτως τὸν Θεόν, Παρθένε ὀφείλομεν, καρδίᾳ καὶ στόματι· ἀλλ' ἡμεῖς τῇ ῥαθυμίᾳ κρατούμεθα.

Κινδύνων πολυπλόκων καὶ δεινῶν, ἀγνὴ περιστάσεων, νῦν τῶν λυπούντων με, ἐξελοῦ τὸν ἀθλιώτατον δοῦλόν σου.

Εν ὥρᾳ τοῦ θανάτου μου σεμνὴ, βοήθεια φάνηθι· καὶ ῥῦσαι δαιμόνων με πονηρῶν τῶν ἐκζητούντων ἀρπάσαι με.

Νηστεύσωμεν ὡς ἔχομεν καιρὸν· κλαύσωμεν πενθήσωμεν· ἵνα τρυφήσωμεν, καὶ χορεύσωμεν ἐκεῖσε αἰώνια.

Κάθισμα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ο Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐν τῷ κόσμῳ κατήλθε· καὶ Ἄγγελος φωτὸς, τῇ Παρθένῳ ἐβόα· χαῖρε εὐλογημένη, ἡ παρθενίαν μόνη φυλάξασα· χαῖρε ἡ συλλαβοῦσα, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν καὶ Κύριον· ἵνα τῆς πλάνης σῶσῃ ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὡδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εκ χειμῶνος τὸ ἔαρ· καὶ ἐκ ζάλης γαλήνη ἀγνὴ προέρχεται· ἐκ ζόφου δὲ παισιμάτων, τὸ φῶς τῆς ἀπαθείας, μετανοία εἰσέρχεται· οἱ ἐμπαθεῖς τοιγαροῦν θαρρῶμεν μεταγνόντες.

Κυριῶνυμε Κόρη, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα ἡμῖν κυήσασα, πολλὰς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἁμαρτίαις, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, εὐλογημένη ἀγνὴ, ἵνα σε μακαρίζω.

Θρόνος πύργινος ὤφθης· καὶ παλάτιον θεῖον τοῦ παντοκράτορος· τοῦ Κόσμου σωτηρία· καὶ σκέπη τοῖς βοῶσι, τῷ υἱῷ σου Πανάμωμε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εξ ἰδρώτων καὶ κόπων, στεναγμῶν τε καρδίας Θεογεννήτρια, συναίσθησις γεννᾶται· ἀπάθεια δ' ἐκ ταύτης· ἥς καὶ φθᾶται τοὺς πρόποδας, ἀξιώθειν ἐγὼ, ὁ παῖσας ὑπὲρ πάντας.

Ὡδὴ η'.

Τὸν βασιλέα.

Ο βασιλεὺς, μὲν τῶν οὐρανῶν θέλει πάντας, τὴν αὐτοῦ πληρῶσαι βασιλείαν· ἡμεῖς δὲ Παρθένε τὴν γέννηαν ποθοῦμεν.

Ὑπὲρ τὴν κτίσιν, Κόσμου παντὸς Θεομῆτορ, τοῦ παντὸς ὁ Κτίστης τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀμάρτανόντων ποθεῖ τὴν σωτήριαν.

Χριστοῦ παθόντος, ὑπὲρ ἡμῶν χρεωστοῦμεν, καὶ ἡμεῖς παθεῖν ὑπὲρ ἐκείνου, καὶ πάθη νεκρῶσαι, πιστοὶ τὰ ψυχοφθόρα.

Ἀγνή Παρθέने, χριστιανῶν ἡ προστάτις, ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης· ἵνα σε ὑμνῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε,

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ρανίδα μοι ἐλέους, στάξον Θεομῆτορ, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόρον ἀπέλασον· σὺ γὰρ ἐχύσας μόνη βροτῶν τὴν λύτρωσιν.

Ἰλὺ τῶν παθῶν με, συγκεκαλυμμένον, καὶ ἡδονῶν τῷ βορβόρῳ σπιλούμενον, ὡς ἀγαθή μου προστάτις κάθαρον Δέσποινα.

Σταυροῦ τῇ πανοπλίᾳ, κράτυνον τὴν πίστιν, τῶν φιλοχρίστων Ἀνάκτων φιλάνθρωπε, τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις ὡς πολυέλεος.

Σεισμοῦ λιμοῦ πυρός τε, καὶ αἰχμαλωσίας, καὶ ἐμφυλίου πολέμου ἐκλύτρωσαι, τὴν σὲ γεραίρουσαν πόιμνην Θεοχαρίτῳ τε.

Προσόμοιζ. Τὶ ἡμᾶς καλέσωμεν.

Χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα, ἡ τὸν φύσει ἀγαθὸν ἐκμιμουμένη ἀγαθὴ, καὶ προσόντων τῶν αὐτοῦ, πρῶτον καὶ ἐξοχὸν ἀγνή, πλουτοῦσα, Μητρικῶς τὴν ἀγαθότητα· διὸ καὶ ἀγαθύνεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ὡς συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος· καὶ ὁδηγεῖς πρὸς ἀπόλαυσιν, Πανάχραντε, ἀγαθῶν τῶν αἰωνίων αὐτοῦς.

Χαῖρε Θεοῦ σκῆνωμα ὀλβιον· βασιλέως ὑψηλὸν, λαμπρὸν ἀνάκτορον ἀγνή, ἀχειρόπλοκος νυμφῶν· χρυσοπορφυρώτος παστᾶς· ὁ θάλαμος, ὁ εὖσμος καὶ πάντιμος· τὸ ἐμπνουν, λιθομάργαρον Παλάτιον· χαῖρε ὁ θρόνος ὁ πάγχρυσος, ἀνθρακοφόρος πυράγρα τε, καὶ ἔμψυχος, τοῦ αὐλοῦ πυρός ἀχραντε.

Χαῖρε Μαριάμ Κυριῶνουμε· ἡ Κυρία παντὸς Κόσμου, χρηματίσασα Σεμνή, ὡς τὸν Κύριον Κυρίων ἀποτεξάσα Χριστὸν· κυρίως, οὕσα ἀειπάρθενος, ἀγνείας, παγκτησίαν ὑπερέτειον, κεκυρωμένως πλουτίσασα, νοὸς ψυχῆς τε καὶ σώματος· ἡ σύμπαντα, ὡς Κυρία δοῦλα γέγονεν.

Δός μοι διανύειν τὸν βίον μου, διὰ πάντων τῶν σεπτῶν, τοῦ σοῦ υἱοῦ μακαρίσμεν, τοῦ πτωχεύειν τῷ νοῖ, πενθεῖν πραῦνεσθαι πεινῆν, διψῆν τε μετ' ἐφέσεως τὸ δίκαιον· ὑπάρχειν, καθαρὸν καὶ ἐλεέμονα· ποιεῖν εἰρήνην διώκεσθαι, ὑπὲρ Θεοῦ Παναμώμητε· καὶ χαίρειν με, ἐπὶ τούτοις ἀγαλλόμενον.

Τ Η ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ.

Ο ὕμνος ἀκροστιχίς.

Νῦν ὀκτάκις μέλπω σε σὸς Μητροφάνης.

Ὡδή, α'. ἤχος λδ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

ΝΑΜΑΤΩΝ πηγὴν σε πρεσβευτικῶν, γινώσκοντες πάντες, ἀναβλύζουσαν τοῖς πιστοῖς, τῶν ψυχῶν τὴν ῥώσιν καὶ σωμάτων, Θεοκυῆτορ ἀπαύστως δοξάζομεν.

Υπὲρ φύσιν λόγον Θεαρχικόν, τέτοκας Παρθέने, καὶ τὴν φύσιν ἐκ τῆς φθορᾶς, ἐρρύσω διό με τῶν ἀλόγων, καὶ παρὰ φύσιν παθῶν ἐλευθέρωσον.

Νομάδες παθῶν με τῶν σαρκικῶν, νῦν περικυκλοῦσι, καὶ συσφίγγουσι χαλεπῶς· ἐπίσκεψαι τάχει τὸν σὸν δοῦλον, καὶ τῶν κακούντων Παρθέने διάσωσον.

Ο πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡνιοχῶν, καὶ φέρων καὶ σώζων, ἐν ἀγκάλαις ἀγνὴ ταῖς σαῖς, περιγεγραμμένος ἀπεράνθη, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ἀνέπλασε.

Ὡδή, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κοίμισον τὸν τάραχον, τῆς συνεχούσης με Δέσποινα, νῦν χαλεπῆς, νόσου καὶ πταισμάτων, καὶ παθῶν ἐλευθέρωσον.

Τάχυνον ἐπίσκεψαι, νοσηλευόμενον ἄχραντε, καὶ τῆς δεινῆς, ἀλγηδόνης ῥῦσαι, καὶ παντοίας με θλίψεως.

Αφατον τὸ πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν τῶν σῶν ἄχραντε, δι' ὧν καὶ τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν νόσων ἐξάγαγε.

Κράτυνον τὸ ἔλεος, καὶ τὴν ἀντίληψιν ἄχραντε, σῶν πρεσβειῶν, ἐπ' ἐμοὶ καὶ ῥῦσαι, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων.

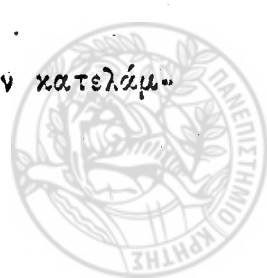
Ὡδή, δ'. Εἰσακήκοα.

Ιλαστήριον πάντοτε, τὴν ἐμὴν καρδίαν δεῖξον Πανάχραντε, τῶν ἀγίων ἐνθυμήσεων, καὶ πλημμελημάτων καθαρτήριον.

Σωτηρίαν παράσχου μοι, τὴν κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα Πανάμωμε· καὶ ὑποσῶντι δὸς τὴν ἴασιν, καὶ τῶν ὀδυνῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μεθοδείας κατάργησον, τῶν πονηροτάτων δαιμόνων ἄχραντε, καὶ παθῶν τὴν ἐπανάστασιν, καὶ τοῖς ἀσθενούσι ῥώσιν δώρηται.

Εκ τῆς μήτρας σου Πάναγνε, τῆς δικαιοσύνης ἡλὶος ἔλαμψε, καὶ τὸν κόσμον κατελάμψε· οὐ ταῖς θείαις, αἵ γλαις καὶ μὲ φώτισον.

Ωδή, ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Λέλυνται τῷ σῶ τόκῳ, τὰ δεσμά τοῦ θανάτου καὶ ἀπελήλαται, τῆς φθορᾶς τὸ κράτος, Παναγία Παρθένε Πανύμνητε· διὸ λῦσον τάχει, καὶ τῶν ἐμῶν ἁμαρτημάτων, τὰς σειράς καὶ τὰ βάρη τῶν θλίψεων.

Πονηρίας δαιμόνων, καὶ κακίας ἀνθρώπων ῥῦσαί με Δέσποινα· καὶ ψυχῆς τὴν νόσον, καὶ τοῦ σώματος θάττον θεράπευσον, ἡ τεκοῦσα μόνη, πάσης σαρκὸς καὶ τῶν πνευμάτων, Ἰατρὸν καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ως λαβίδα τοῦ θείου, ἄνθρακος Πανάχραντε καθικετεύω σε, καταφλέξει πᾶσαν, ἐμπαθῆ τοῦ σοῦ δούλου διάθεσιν, καὶ τὰς ἀσθενείας, τὰς χαλεπὰς καὶ δυσφορήτους, καὶ ξηρᾶναι χειμάρρους τῶν θλίψεων.

Σωτηρίαν σε πᾶσιν, ὁ υἱός σου παρέσχε πάντα· γινε Δέσποινα, τοῖς πεπιστευκόσιν, εἰς αὐτὸν καὶ Θεὸν καταγγέλλουσι, σεσωματωμένον, ἐκ σοῦ σαφῶς διό με σῶτον, ἐκ ποικίλων κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ωδή, ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ, ἰλέψ ὄμματι Δέσποινα, καὶ νοσημάτων δεινῶν, ἐκλύτρωσαι τάχιον, καὶ πάσης κακώσεως, νῦν προσδοκωμένης, καὶ παγίδος καὶ συμπτώσεως.

Σκαιότητος γνωμικῆς, καὶ φυσικῆς ἐμπαθείας με· καὶ φθόνου τῶν δυσμενῶν, καὶ πάσης φλυότητος, Παναγία Δέσποινα, καὶ κακίας ῥῦσαι, τῆς τοῦ βίου σαῖς δεήσεσιν.

Ο διαπλάσας ἡμᾶς, ἐν σοὶ Παρθένε διέπλασται, τὴν φύσιν ἐκ τῆς φθορᾶς, τῶν βροτῶν ῥυόμενος· καὶ τοίνυν λύτρωσαι, τῶν περιτυχόντων, πειρασμῶν ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Ο φλογερὸς οὐρανός· καὶ θρόνος ὄντως πυρίμορφος· ὁ ἔμψυχος τοῦ Χριστοῦ, Παράδεισος ἀχραντε· ἡ στάμνος ἡ πάγχρυσος, τῆς ζωῆς τὸ μάννα· ζωῆς θείας με ἀξιώσον.

Κάθισμα. Τὸ προσιχθέν.

Τὸ ἀλατόμητον πιστοὶ καὶ θεῖον ὄρος· τὸ καθαρώτατον παλάτιον τοῦ Λόγου· τὸν πυρίμορφον θρόνον τοῦ παμβασιλέως· τὴν τράπεζαν, καὶ λυχνίαν τὴν χρυσαυγὴ· τὴν γέφυραν τὴν μετάγρυσαν πρὸς ζωὴν, τὴν οὐράνιον κλίμακα· τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, ὑμνήσωμεν κραυγάζοντες· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ωδή, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στάμνος ἄψυχος πάλαι, σὲ τὴν ἔμψυχον στάμνον ἐδήλου Δέσποινα· ζωῆς γὰρ μάννα φέρεις, Χριστὸν τὸν τοῦ θανάτου, τὴν πικρίαν ἀμβλύναντα, τὸν ἀληθῆ γλυκασμὸν καὶ σωτισμὸν τοῦ κόσμου.

Μὴ ἀρπάσῃ ὡς λέων, ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ὁ θηριότροπος, μὴ ὄντος λυτρουμένου, καὶ σώζοντος Παρθένε· λυτρωτὴν γάρ σε κέκτημαι, τὴν τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καὶ λυτρωτὴν τελοῦσαν.

Μακαρία Παρθένε, καταφύγιον πάντων τῶν θλιβομένων πιστῶν, παντοίας ἐπηρείας, καὶ λύπης καὶ κακίας, τῶν φθονούντων με λύτρωσαι, καὶ τῶν πταισμάτων πολλῶν, καὶ τῶν ποικίλων νόσων.

Η τὸν βότρυν τεκοῦσα, τῆς ζωῆς Θεοτόκε τὸν ἀγεώργητον, ἀξιώσον καρπούς με, προσφέρειν μετανοίας, τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ, η΄. Ἑπταπλασίως.

Τὰ μεγαλεῖα Πάναγνε, τῶν ποικίλων θαυμάτων σου, πάντες ἐκβοῶμεν, οἱ πιστῶς προστρέχοντες, ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσιν· ἀλλὰ καὶ νῦν με νόσου δεινῆς, καὶ τῶν ψυχικῶν, καὶ σαρκικῶν ἀλγημάτων, ἀπάλλαξον καὶ δεῖξον ἐρρώμενον κατ' ἄμφω, δοξάζειν τὸν υἱόν σου Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ραγδαιοτάτως ἐπνευσαν, τῶν φθονούντων οἱ ἄνεμοι· καὶ τῶν δυσχερῶν οἱ ποταμοὶ σροέκρουσαν, σφοδρῶς τῇ εἰκίᾳ μου, τῇ νοητῇ Παρθένε ἁγνή· ἀλλ' ὥσπερ ἀφρόν, κυμασινόμενης θαλάσσης, διάλυσον τὴν ῥύμην τῶν λυπούντων ἀπάντων· καὶ δός μοι σαῖς πρεσβείαις, γαλήνην εἰς αἰῶνας.

Ο διαπλάσας πῆλινον, ἀνδριάντα τὸν ἄνθρωπον, εἴτα καὶ ψυχὴν, αὐτῷ ἐνθεῖς ἀθάνατον, ἐν σοὶ διαπλάττεται, καὶ ἀναπλάττει πάλιν αὐτόν· ὄν μοι εὐμενῇ, καὶ εὐδιάλλακτον δεῖξον, Παρθένε σαῖς πρεσβείαις, καὶ τὴν ῥῶσιν παράσχου, καὶ πάντων τῶν θλιβόντων τὴν λύτρωσιν συντόμως.

Φωτοβολεῖς ἐκάστοτε, τοῖς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, ἀνατεταλκέναι ἐκ τῆς σῆς Πανάχραντε, νηδύος δοξάζουσι, καὶ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ δαιμονικῆς, καὶ σκοτεινῆς ἀπαλλάττεται, ἐνέδρας τοὺς σοὺς δούλους· ἐξ ὧν ῥῦσαι καὶ σῶσον, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὡδὴ, θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ανύψωσον τὸ κέρας, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῖς πιστοῖς κατ' ἐθνῶν δὲ παράσχου ἰσχύον· καὶ βασιλέων τὰ σκήπτρα ἁγνῇ κραταίωσον.

Νωθεῖς καὶ παρειμέναις, καὶ νενικημέναις, παρεμβολὰς ἀλλοφύλων Παρθένε ἁγνή, τὰς τοὺς πολέμους θελούσας θᾶττον ἀπόρηνον.

Η μόνη συμμαχία, τῶν σὲ γεραιόντων, χριστιανῶν ὀρθοδόξων πρεσβείας ταῖς σαῖς, Ἀγαρηνοὺς ὀπλοφόρους τάχει καταΐσχυνον.

Συνέτισον Παρθένε, τῶν πιστῶν χορείας, καὶ κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ τῶν ὁρατῶν, κατενυδώσασα σῶσον ἐκ πάσης θλίψεως.

Προσόμοια. Ω τοῦ παροδόξου.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα· Χαῖρε αὐγὴ μυστικὴ, ἐν τῷ κόσμῳ ἡ τέξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον ἥλιον· Χαῖρε κογχύλη πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός· Χαῖρε Πανάχραντε· Χαῖρε φυλακτήριον πάντων πιστῶν, τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Χαῖρε πεινώντων ἀνθρώποις· Χαῖρε πεινώντων τροφή· Χαῖρε πλοῦτε ἀσύλητε, καὶ πεινώντων ἄχραντε, θησαυρὸς ὁ ἀκένωτος· τῶν ἀσθενούντων χαῖρε ἐπίσκεψις· τῶν θλιβομένων, χαῖρε παράκλησις· Χαῖρε βοήθεια, τοῖς προσκαλουμένοις σε καὶ ἄρραγες, ὅπλον καὶ ὄχυρμα, καὶ τεῖχος ἀβρόηκτον.

Χαῖρε μυστικὴ Παράδεισε, ξύλον ζωῆς τὸν Χριστὸν, ἐν κοιλίᾳ σου φέρουσα, καὶ τεκοῦσα ἄφθορε, εἰς ἡμῶν ἀναβίωσιν, τῶν νεκρωθέντων, γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ, καὶ τῷ θανάτῳ ὑποκυφάντων κακῶς· χαῖρε παμπόθητε, καὶ παντομνημόνευτε χαῖρε βροτοῖς, θείαν ἀγαλλίασιν παρεχομένη αἰεί.

Σῶσόν με Πάναγνε Δέσποινα, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀπορρήτως γεννήσασα· σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, προστασίαν ὁ δοῦλός σου, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς ψυχῆς μου θείαν παράκλησιν· σὺ οὖν με λύτρωσαι, ἀκοιμήτου σκόληκος καὶ τοῦ πυρὸς, τοῦ διακονίζοντος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ.

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῇ ὑπεράγνῳ, προστρέχω καὶ Παρθένῳ.

Ὁδὴ, α'. ἤχος ΑΔ', Ἀρματηλάτην Φαραώ.

ΤΗΝ σηπεδόνα τῆς ψυχῆς μου ξήρανον, καὶ τῶν τραυμάτων οὐλὰς, δραστηκῶς σαρκάκω, τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε· εἰς σὲ γὰρ τὴν ἐλπίδα μου, ἀνατίθην· πᾶσαν, καὶ σὲ μεσίτιν προβάλλομαι, πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ημελημένως καὶ ραθύμως Δέσποινα, ὅλον τὸν βίον ἐγὼ, καταδαπανήσας, τὸν ἐμὸν ὁ ἄσωτος, εἰς ἐμαυτὸν γενόμενος, τῇ σῇ σκέπῃ προστρέχω, καὶ μετὰ πίστεως κράζω σοι, σῶσόν με πρεσβείαις σου Πάναγνε.

Υπὲρ τὴν ψάμμον ἀληθῶς ἐρίθμηνται, αἱ ἀνομίαι μου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι, ἃς ἀναίδην ἔπραξα, καὶ ἐμαυτὸν ἐμόλυνα, καθυδρίσας ὁ τάλας, τὸ κατ' εἰκόνα Πανάμωμος, ἀλλ' ὡς πολυεύσπλαγχνος σῶσόν με.

Προσπεφυγότα νῦν εἰς σὲ σὺν δάκρυσι, καὶ ἐν πολλῷ στεναγμῷ, καὶ καρδίας θλίψει, μὴ παρίδης δέομαι· ἀλλὰ τῇ μεσιτείᾳ σου, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπησαν, ὅπως λυτρωθῇ τῆς κολάσεως.

Ὡδή, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Εμῶν δακρύων σταλαγμούς, καὶ στεναγμούς τῆς καρδίας, καὶ χειρῶν ἐκτεταμένων ἐπάρσεις, καθορώσα συμπαθῶς, οἰκτείρησον τὸν δοῦλόν σου· καὶ γὰρ οὐκ ἔχω πλήν σου, Δέσποινα ἄλλην βοήθειαν.

Ρωώδη φύσιν τὴν ἐμὴν, γινώσκουσα Θεοτόκε, καθ' ἐκάστην ὀλισθαίνουσαν οἴμδι! πρὸς τὰ χεῖρω ἀκρατῶς· ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσόν με· καὶ γὰρ οὐκ ἔχω πλήν σου, Δέσποινα ἄλλην βοήθειαν.

Ανερευνήσας ἑμαυτὸν, εὐρίσκω πάντας ἀνθρώπους, ὑπερβάντα ταῖς κακίαις Παρθέने, καὶ ποῦ φύγω ὁ δεινὸς εἰ μὴ πρὸς σέ τὴν εὐσπλαγγχον· ὅτι οὐκ ἔχω πλήν σου, Δέσποινα ἄλλην βοήθειαν.

Γυμνὸς καὶ ἔρημὸς εἰμι, καὶ πάντων ἐστερημένος, τῶν καλῶν ὧν ἐσυλήθην ὁ τάλας, τῇ κακίᾳ συμβουλή· ὅθεν πρὸς σέ κατέφυγον· καὶ γὰρ οὐκ ἔχω πλήν σου, Δέσποινα ἄλλην βοήθειαν.

Ὡδή, δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Νινευιτῶν, τοὺς στεναγμούς καὶ τὰ δάκρυα, ὁ Υἱός σου πάλαι προσδεξάμενος, τὴν ὀφειλήν τῶν ἀμάρτιων, πᾶσαν τὴν ἐκείνων, ἀφήκεν ὡς πολυέλεος· διό σε ἱκετεύω, ἐξιλέωσαι τοῦτον, παραβλέψαι καμοῦ τὰ ἐγκλήματα.

Ω τῆς ἐμῆς, φρενοβλαβείας Πανύμνητε· ὅτι θέλων τοῖς κακοῖς συμπέφυρμαι, ἀναισθητῶν ὅλως ἀμελῶν, καὶ ἐμματαιάζων, ταῖς ἀνυπάρκτοις ὁρέξεσι· διὸ ὁδήγησόν με, πρὸς ὁδὸν μετανόιας, ἐπιστρέφουσα καὶ συνετίζουσα.

Πανευλαβῶς, πρὸ τῆς εἰκόνος παρίσταμαι, τῆς Ἀχράντου τῆς σῆς Παναμώμντε, ἐκλιπαρῶν καὶ παρακαλῶν, μὴ με ἀπορρίψῃς, τοῦ σοῦ προσώπου τὸν ἄθλιον· ἀλλ' οἰκτεῖρον καὶ σῶσον, ἐκ παντοίας με βλάβης, καὶ κινδύνων καὶ πάσης κακώσεως.

Ρῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν μοι σώματος δώρησαι· ἵνα πράττω καὶ ποιῶ τὸ θέλημα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ φόβῳ καὶ χαρᾷ· καὶ γὰρ ἐξισχύεις, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ Κτίστου σου· καὶ πράττεις ὅσα θέλεις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῷ ναῷ σου Παρθέने προστρέχουσιν.

Ὡδή, ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ολος γέγονα φεῦ μοι! ταῖς ἀθέστοις πράξεσι καὶ ἀνομήμασι, βορβορώδης Κόρη, καὶ αἰσχρῶν ἀληθῶς καταγώγιον· καὶ μειωσιμὸς, ὑπὸ Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων· ἀλλ' οἰκείῳ ἀπόπλυνον δάκρυσι.

Συνεχόμενον πλείστοις, πειρασμοῖς Πανάχραντε καὶ περιστάσεσι, πανταχόθεν οἶμαι! καὶ κλονούμενον ζάλαις καὶ θλίψεσι, περιφρούρησόν με, ὑπὸ τὴν σκέπην σου τὴν θείαν, λυτρουμένη καὶ σώζουσα πάντοτε.

Τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, τῇ πρὸς τὸν Υἱόν σου κεχωρημένη Πάναγνε, ὑπὲρ τοῦ ἀχρείου, καὶ πολλὰ ἐπταικότος οἰκέτου σου· ὅπως εὕρω λύσιν, ἀμαρτιῶν μου τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον πρὸ τῆς ἐτάσεως.

Ρυομένη μὴ παύσῃ, ἐξομολογούμενον τὰς ἀμάρτιάς μου, καὶ τὰς ἀνομίας, ἃς ὁ τά-

λας ἐν γνώσει ἠνόμησα· διὰ τοῦτο κράζω, ἐν στεναγμοῖς καθικετεύων, μὴ ἀπόσῃ τὸν δού-
λόν σου Δέσποινα.

Ὡδή, ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Εγένοντο ψαλμικῶς, αἱ ἀνομίαι μου Δέσποινα, ὥσπερ φορτίον βαρὺ, ἐπ' ἐμέ βαρύνονται·
καὶ ψυχῆς αἱ μώλωπες, διὰ ἀφροσύνην, προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν.

Χρεωστικῶς τῷ ναῶ, τῷ ἱερῷ σου προσέδραμον· καὶ ὡς ἱκέτης οἰκτρός, παρίσταμαι Δέσ-
ποινα· τὰ δάκρυα δέξαι μου, ὡς τῆς χήρας τότε, τὰ λεπτά Χριστὸς ὁ Κύριος.

Πῶς βαστάζει ἡ γῆ, ἐμέ τὸν αὐτοκατάκριτον, τὸν παρὰ πάντας βροτοὺς, ἀσώτως βιώ-
σαντα, καὶ οὐ καταπίνει με! ἀπορῶ καὶ φρίττω· ἀλλὰ σὺ ἡ διασώζουσα.

Κατάσβεσον ἀγαθὴ, τῷ δροσισμῷ τοῦ ἐλέους σου, τὰ βέλη τὰ κατ' ἐμοῦ, δολίως κινού-
μένα, νυκτὸς καὶ ἡμέρας τε, τὰ πεπυρωμένα, τοῦ ἐχθροῦ τοῦ πολεμοῦντός μου.

Κάθισμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸ πολύφωτον ὄχημα τοῦ Θεοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπε-
ράμωμε Δέσποινα· τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἰγ-
λῆ, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλύνον, ῥοαῖς κατανύξεως,
μετανόας· καὶ δάκρυσιν· ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι, πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλός σου.

Ὡδή, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ανατείνω τὸ ὄμμα, τῆς ἐμῆς παναθλίας καὶ ταλαιπώρου ψυχῆς, πρὸς σέ καὶ ἀνακρά-
ζω, ἐν πίστει τῷ Υἱῷ σου, τῷ Σωτῆρι καὶ πλάστῃ μου, ταῖς τῆς Μητρός σου Χριστέ,
πρεσβείαις οἰκτιρόν με.

Ιαμάτων πελάγη, κεκτημένη Παρθένε ὡς τετοκυῖα Χριστὸν, ἐπέχεε ἀφθόνως, καὶ μοι τῷ
σῶ οἰκέτῃ, ἀσθενοῦντι ῥανίδα σου, τῷ πανταχόθεν δεινῶς ἐκτετραυματισμένῳ.

Παναγία Παρθένε, κατανύξεως πληῆσον τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὸν θεῖον ὅπως βρέ-
χω, ναόν σου Θεοτόκε, ταῖς ῥοαῖς τῶν δακρύων μου, καὶ ἀποπλύνω ἀγνὴ τὸν ῥύπον
τῶν παθῶν μου.

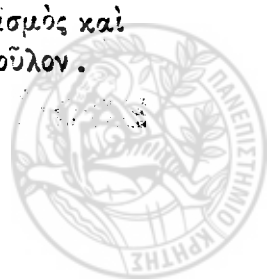
Απειρόγαμε νύμφη, περιφρούρησον πάντας, τοὺς πεφευγότες εἰς σέ· καὶ γὰρ εἰ μὴ φρου-
ρήσης, τοὺς δούλους σου Παρθένε, ἀπολώλαμεν ἅπαντες, καὶ ἐγενήθημεν ἂν κατάβρωμα
δαιμόνων.

Ὡδή, η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Ρῦσαι τότε, Μαρία Θεοτόκε τοὺς σοὺς δούλους, ἡνίκα ὁ Υἱός σου, τοῦ κρίναι ἔλθῃ γένος
τὸ ἀνθρώπινον, καὶ διαχωρῖσαι, ἀπ' ἀλλήλων οἱ μοι! δικαίους καὶ ἀδίκους.

Θαῦμα μέγα, πῶς γαλουχεῖς Παρθένε! καὶ Παρθένος ἐδείχθης μετὰ τόκον! ὄντως τὰ
σὰ μυστήρια παράδοξα· διὸ προσκυνούμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν τὸν ἄφραστόν σου πόκον.

Εμακρύνθην, ἐκ σοῦ καὶ ἐβδελύχθην, τοῖς κακοῖς μου· διὸ καὶ ἐγενήθην, μυκτηρισμὸς καὶ
χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ μου· ἀλλὰ μὴ παρίδης, δέομαι Παρθένε εἰς τέλος τὸν σὸν δούλον.

Νεκρωθέντα, τοῖς δῆγμασι τοῦ πλάνου, ζώσόν με ἢ τὴν ζωὴν πάντων τεκοῦσα, καὶ μὴ ἐάσης ἔτι τοῦτον κατ' ἐμοῦ, καταδυναστεῦσαι, ἐξηπορημένου, καὶ τεταπεινωμένου.

Αἰνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα· καὶ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς αἰπαρθένου, τῷ Μωυσῇ· μυστήριον γνωρίσαντα· Κύριον ὑμνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε

ὦδὴ, θ'.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ηγέρθη κέρας εὐσεβῶν, ὑψωθέντος ἐπὶ ξύλου Πανάμωμε, τοῦ σου υἱοῦ καὶ Θεοῦ, ἐν ᾧ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον· καὶ κατηργήθη ὁ ἐχθρὸς εἰς τέλος καὶ πέπτωκε· διό σε ἄχραντε, ὡς αἰτίαν τούτων πάντων δοξάζομεν.

Ροτὴν δακρύων τῶν ἐμῶν, καθορῶσα συμπαθῶς εὐσπλαγχνίσθητι, ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τῷ σῷ ἐλέει τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καθιλαρύνουσα ἀεὶ, φυλάττουσα σκέπτουσα καθαγιαζουσα, καὶ δαιμόνων ἐκ χειρὸς ἀφαρπάζουσα.

Κράτος Ἀνάκτων εὐσεβῶν, Προφητῶν καὶ ἀποστόλων τὸ καύχημα· Ἱεραρχῶν καλλονή· Μαρτύρων Κόρη τὸ ἐγκαλλώπισμα· καὶ τῶν Ὁσίων χαρμονή· Δικαίων ἐντρύφημα· καὶ ὀλιβομένων χαρὰ· μὴ παρίδης τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου.

Λαοὶ καὶ γλῶσσαι καὶ φυλαὶ, νεανίσκοι σὺν παρθένοις προσέλθωμεν, ἐν καθαρῷ τῷ νοῦ· ὀρθοδοξίας πάντες οἱ τρόφιμοι, καὶ τῇ Παρθένῳ καὶ ἀγνῇ, Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θερμῶς βοήσωμεν· Παναγία σῶσον πάντας πρεσβεΐαις σου.

Προσόμοια.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· Χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· Χαῖρε κόσμου καθάρσιον· Χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σῶζουσα· ἡ τοῦ θανάτου χαῖρε κατάλυσις· ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος· Χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε· Χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα καὶ ὅρος ἁγίων.

Χαῖρε Θεοτόκε Πάναγνε· Χαῖρε πηγὴ τῆς ζωῆς· Χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε· Χαῖρε πάσης Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς Κτίσεως· εὐλογημένη χαῖρε Πανάμωμε· δεδοξασμένη χαῖρε ἀμόλυντε· Χαῖρε Πανύμνητε· Χαῖρε θεῖον σκῆνωμα· Χαῖρε σεμνή· Χαῖρε Μητροπάρθενε, νόμῳ ἀνύμφευτε.

Χαῖρε Μητρόθεε Δέσποινα· Χαῖρε ἡ μόνη ἐλπίς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις· Χαῖρε κατασφύγιον· Χαῖρε λυχνία φωτός· ἡ γλαῖσμένον χαῖρε παλάτιον· τὸ φωτοφόρον χαῖρε λαμπάδιον· Χαῖρε ἀμόλυντον, παρθενίας καύχημα· Χαῖρε πηγὴ, βρύουσα ἰάματα τοῖς προσκυνοῦσί σε.

Δέξαι μου ταύτην τὴν δέησιν, καὶ μὴ παρίδης ἀγνῇ, τὸν κλαυθμὸν καὶ τὰ δάκρυα, μηδὲ ἀπορρίψης με, τοῖς δεινοῖς κινδυνεύοντα· εἰς σέ γὰρ πᾶσαν τὴν προσδοκίαν μου, ἐθέμην μόνην Θεοχαρίτω· δεῖξον ἐλεύθερον, πάντων τῶν λυπούντων με δεῖξον ἀγνῇ· καὶ χάραν μοι δώρησαι ὡς χαροπάροχος.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΟΡΙΟΥ.

Ο ὁ ἁ κ ρ ο σ τ ι χ ῖ ς .

Τέλος με σῶσον τὸν ἀνάξιον Κόρη Παῦλον.

Ὡδή, α'. ἤχος λ' δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

ΤΗΣ πρὸς ἐμέ σου συμπαθείας ἀχραντε, τὴν ὑπερέαλλουσαν, πῶς δυνηθῶ χάριν, ἀνυμνήσαι Δέσποινα; ἢ πῶς σου τὸ ἐξαίρετον, τῆς προνοίας δοξάσω, ὅτι θανάτου διέσωσας, τὸν πολλάκις τούτου με ἄξιον;

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς ὁ ἄθλιος, ὅλος γεγέννημαι, ἀμαρτιῶν πλήρης, μὴ εἰδὼς τι ἕτερον· μόνος γὰρ ἐγὼ γέγονα, σκεῦος ἀχρηστὸν πάντῃ, τῷ φιλανθρώπως με πλάσαντι Δέσποινι τοῦ κόσμου βοήθει μοι.

Λύσον παθῶν μου τὴν ὁμίχλην Πάναγνε, φωτὶ τοῦ τόκου σου, τὰ ζοφερά νεφελῶν ἐμῶν προλήψεων, πόρρω που ἀπελαύνουσα, τῆς ἐμῆς διανοίας, καὶ καθαρὸν ἀπαθείας μοι, φέγγος τῷ σὺ δούλῳ ἀνάτειλον.

Οἶμοι τῷ φαύλῃ συνηθείᾳ Δέσποινα, συνεχομένῳ δεινῶς! οἶμοι βροτῶν μόνω, τῷ κατολισθήσαντι, εἰς ἀπωλείας βάραθρα, καὶ παθῶν δυσωδίας, ἀνσχομένῳ καὶ μένοντι, τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς τούτων ἐκτισιν!

Ὡδή, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σύνδρομον ἔχω ἀληθῶς, τῇ τῆς σαρκός μου γεννήσει, τὸ τοῖς πάθεσιν αὐτοῖς ὑπαχθῆναι, καὶ ἀλόγως τοῖς αὐτῶν, ὑπηρετῆσαι πράγμασι· οὐ μοι τῷ ταλαιπώρῳ! Δέσποινα πάντων βοήθει μοι.

Μίαν ἡμέραν τῷ Θεῷ, μετανοῶ τὰς δὲ πάσας, παροργίζω τὴν αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀνκίσθητος ἐγὼ, καὶ τὴν ψυχὴν ἀμείλικτος· ἀλλὰ μακροθυμεῖν μοι, τοῦτον δυσώπει Πάναγχαντε.

Εταλαιπώρησα δεινῶς, καὶ κατεκάμφθην εἰς τέλος, βαρυτάτοις τῶν κακῶν μου φορτίοις, οἷς ὑπέκυψα ἐκὼν, ἐκ παίδων ὁ ἀνόητος· ἀλλὰ μὴ με παρίδης, τούτοις ἀγνὴ ἀπολλύμενόν.

Σῶμα καὶ πνεῦμα καὶ ψυχὴν, μεμολυσμένος ὑπάρχων, περιέρομαι σπιλῶν τὸν ἄερα· καὶ τοῖς ἔργοις μου τὴν γῆν, μιάινων ὁ ταλαιπώρος· ἀλλὰ μεταβολῆς με, τρόποις Παρθένε βελτίωσον.

Ὡδή, δ' Σὺ μοι ἰσχύς.

Ως ἐν νυκτὶ, μόνος ἐκ πάντων πορεύομαι, ἔργα πράττων, τὰ τοῦ θυότου ἄξια, καὶ τοῦ

βροτῶν λήσειν ὀφθαλμούς, ὅλως ἡπειγμένος, Θεὸν λαθεῖν οὐ δεδύνημαι· παρ' οὗ δικαία κρίσει, ἐκδοθήσομαι σκότει· ἀλλ' ἐντεῦθεν ἀγνή με οἰκτείρησον.

Στένω πικρῶς, ἐκ βάθους νῦν τῆς καρδίας μου, ἐννοῶν μου, τὴν ἀπερινόητον, πληθύν κακῶν τὴν ὡς ἀληθῶς, ψάμμον τῆς θαλάσσης, τῷ ἀριθμῷ ὑπερβαίνουσαν· διό με Θεοτόκε, πρὸ τοῦ τέλους εὐχαῖς σου, ἐπισπρέψασα σῶσον τὸν δοῦλόν σου.

Οὐκ εὐτονεῖ, γένος βροτῶν προσευχόμενον, ἱλεῶσαι Θεὸν οἷς ἐξήμαρτον, ἐπὶ τῆς γῆς μόνος τὴν ψυχὴν, τῆς δυσωδεστάτης, παθῶν ἐμπλήσας αἰσχροτήτος· εἰ μὴ σὺ Θεοτόκε, τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτηρ, ἐξιλάσῃ καὶ σώσῃς τὸν δοῦλόν σου.

Νῦν ἐπὶ ἐμέ, στένει τῆς γῆς τὰ πληρώματα, τὴν τοῦ Κτίστου ἄγαν ἐκπληττόμενα, μακροθυμίαν καὶ ἀνοχὴν, ἐπὶ τοῖς πολλοῖς μου, καὶ ὀλεθρίοις συμπτώμασι· καὶ γὰρ τὴν Κτίσιν Κόρη, συνεκίνησα πᾶσαν, τὰ δεινὰ θαμβουμένην μου πταίσματα.

Ὡδὴ, ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Τῶν ἀφύχων τὴν φύσιν, Κόρη ἐν οἷς μόνους οὐκ ἔδει ἐκμηνησάμενος, ἐν οἷς ἔδει ταῦτα, οὐκ ἐπέισθην ζηλῶσαι ὁ ἄθλιος, παραβάς τοὺς νόμους, τοὺς φυσικοὺς καὶ παρὰ φύσιν, βιωτεύσας διό με ἐλέησον.

Ο

Νεκρωθῆναι τῷ κόσμῳ, πᾶσι νομισθεῖς τοῖς εἰδόσι με Πάναγνε, ἐναντίαν Κόρη, τῆς αὐτῶν ὑπολήψεως ἔρχομαι, διοδεύσας τρίβον, ὁ δυστυχὴς ἀλλ' ὄντως φεῦ μοι· εἰμὶ τὰχος αὐτῆς ἀπαγάγῃς με.

Αμαρτίαις ἐπαύξω, ἄλλας ἀμαρτίας ὁ τλήμων ἐκάστοτε, καὶ ἐπισυνάγω, τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἀνύποιστον, ἐν τῇ παναθλίᾳ, ἐμοῦ ψυχῇ ἀφ' οὗ με ῥῦσαι, πρὸ τῆς πείρας ἐκείνης Πανάμωμε.

Ὡδὴ, ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νεκρὸς ἐκ πάντων καλῶν, ὑπάρχων πάντῃ καὶ ἄχρηστος, ἐν μόνοις φθοροποιοῖς, ἔργοις οὐκ αἰσχύνομαι, ζῶν καὶ ἀγαλλόμενος· ὡ πῶς οὐκ αἰδοῦμαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀξίωμα!

Απάσης μὲν ἐντολῆς, ἐξέκλινα ὁ ταλαίπωρος, κατήχθην δὲ ἐν σπουδῇ, πρὸς τὰ ἀπευκτότατα, τῆς κακίας βάραθρα, διὰ ῥαθυμίας· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με Δέσποινα.

Ξηρὰ καὶ ἄκαρπος γῆ, καρπῶν τοῦ Πνεύματος γέγονα, χερστομανοῦσα δεινῶς, καὶ ὕλην φλογώσεως τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος, βλαστάνουσα Κόρη· ἀλλὰ σὺ με μετασκεύασον.

Ιδοῦ με πᾶσα κακῶν, περιεκύκλωτε θάλασσα, καὶ ποταμοὶ τῶν παθῶν, ἐπῆραν φωνὰς αὐτῶν, ἐπ' ἐμέ Πανάχραντε, ὧν τῆς καταγιγίδος, καὶ ἀτάκτου φορᾶς ῥῦσαί με.

Κάθισμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Φωτεινὴν σε νεφέλην καὶ λογικὴν, θεϊκὴν ὄντως δρόσον καὶ μυστικὴν, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ σωτηρίας ὄμβρον, ὀμβρήσασαν Δέσποινα, ἐπεγνωκῶς αἰτοῦμαι, τὴν σὴν ἀγαθότητα· δὲς τῇ κεφαλῇ μου, κατανύξεως ὕδωρ, πηγὴν τε βλυστάνουσαν,

ὥσπερ νάματα δάκρυα, ἵνα ἄνωθεν πλύνῃ με, ἐκ τοῦ ῥύπου πταισμάτων μου· καὶ χιὼ-
νος δείξῃ με λευκότερον· ἐπὶ σὲ γὰρ ἐλπίζω, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ὡδὴ, ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Οὐκ ἔχω κατάνυξιν, οὐδὲ ταπείνωσιν ἐν καρδίᾳ μου, οὔτε μὴν ἀγρύπνιαν, οὐ προσευχὴν
τε οὐδὲ ἐγκράτειαν· οὐ τινος ἄλλου ἀγαθοῦ ἐνέργειαν· διὸ βοῶ δωρεὰν Δέσποινα σῶσόν με.

Νοὸς ἀμαυρότητι, οὐκ ἐκτῆσάμην ὅλως μετάνοιαν· οὐ μελέτην θανάτου· οὐ σωφροσύ-
νην ὄντως οὐ φρόνησιν· ἀλλ' οὐδ' ἀνδρίαν οὐ δικαιοσύνην· τε· διὸ βοῶ δωρεὰν Δέσποινα
σῶσόν με.

Κομῶν ἐν τοῖς πάθεσι· καὶ θάλλων πᾶσιν ἐν αμαρτημασι, προσοχῆς θείου φόβου, καὶ
προσεδρίας Θεῷ ἡμέλησα· ἀγάπης πάσης, ἐλπίδος καὶ πίστεως· διὸ βοῶ δωρεὰν Δέσποι-
να σῶσόν με.

Οὐκ ἔστιν ὅς ἡμαρτεν, ἐν γῇ τις πλέον ἐμοῦ Πανάχραντε· οὐδὲ ἔστιν ὅς οὕτω, παρώρ-
γισε τὸν ποιήσαντα, ζήσας ἀσώτως ὡς ἐγώ ὁ ἄθλιος· διὸ βοῶ δωρεὰν Δέσποινα σῶσόν με.

Ὡδὴ, η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ῥῦσαι κακῶν ἀπάσης με, συνηθείας Πανάχραντε· δός μοι καθαρὰν, ἐπιστροφὴν πρὸς Κύ-
ριον, ἀγνείας οἰκείωσιν, τοῖς ὑπερτάτοις κάλλεσι· σῶφρονα Παρθένε, ποιήσόν μου τὸν βίον·
καὶ πᾶσαν ἀγαθῶν μοι, μετουσίαν παράσχου· ὅπως δοξολογῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η ρῶς Θεοῦ τὸ ἄφραστον, τοῖς βροτοῖς ἀνατείλασα, φώτισον ψυχῆς μου, τὰς αἰσθήσεις
δέσμαι, τὸ σκότος διώκουσα τῆς δεινῆς ἀμελείας μου· ἀναψόν μοι πῦρ, ἐν τῇ καρδίᾳ Παρ-
θένε, τοῦ πόθου τοῦ υἱοῦ σου, καὶ τῆς τούτου γλυκειάς, πλησόν με εὐφροσύνης εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ψάσαι καλῶν ἰδέαις με, κατακόσμησον Δέσποινα· πλήρωσον χαρᾶς, πνευματικῆς τὸν
δοῦλόν σου· τῷ κύκλῳ στεφάνωσον, τῶν ἀρετῶν Πανάμωμε· ἐμπλήσον παντοίας, δωρεῶν
μετουσίας, καὶ μέτοχόν με δεῖξον, οὐρανῶν βασιλείας· καὶ μοι ὑπὲρ ἄξιαν, τὸ αἰτηθὲν ὑ-
πάρχει.

Ανεπιστρόφῳ νεύματι, ἀκλινεῖ τε ὀρμήματι, τὴν πρὸς ἀρετὴν ἀνεμποδίστως στέλλεσθαι,
πορείαν εὐόδωσον, καὶ τοῖς πρόσω ἐκτείνεσθαι, τῶν ὀπισθεν ἀπάντων, ἐπιλαθόμενόν με·
καὶ θέρμην μετανόιας, καὶ εὐχῶν μοι παράσχου, Παρθένε ἵνα πόθῳ, ὑμνῶ σε εἰς αἰῶνας.

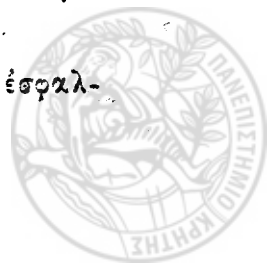
Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε·
δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνε-
βόα, οἱ παῖδες εὐλογοεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὡδὴ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Υμνῆται πῶς ἰσχύσω τὴν καθαρὰν, ὁ ψυχὴν καὶ καρδίαν ἀκάθαρτος, πῶς τὴν ἀγνὴν λό-
γοις εὐφημήσω ὁ ἐναγής; πῶς ἦν ὅραν συστέλλονται, τάξεις τῶν Ἀγγέλων βλέπειν ἐγώ,
τολμήσω ἐν εἰκόνι, οὕτω κακῶς ὡς ἔχω; διὸ μοι Δέσποινα οἰκτεῖρησον.

Αβουσα δεξιᾶς με Κόρη χειρὸς, βασιλεῖ ἀθανάτῳ οἰκείωστον, τῷ σῷ υἱῷ, τὴν τῶν ἐσφαλ-

μένων μοι παρασχεῖν, αἰτοῦσα θεῖαν ἄφεισιν, καὶ εἴου διόρθωσιν παντελῆ· καὶ γὰρ σε προστασίαν, ἐλπίδα τε καὶ σκέπην, καὶ ζῶν καὶ θνήσκων ἐπιγράφομαι.

Θ λόγος ὃν ἐλάλησα νῦν πρὸς σέ, οὐ τὸ πᾶν τῶν κακῶν μου ἠρίθμησεν· οὐ τὰ κρυφῆ, αἴσχη ἀπεκάλυψεν ἀλλ' αἰδοῖ, τῆς τῶν ἀνθρώπων γνώσεως, ἔκρυψε τὰ πλείονα συσταλούς· σὺ δέ μου δεχομένη, τὴν πρόθεσιν Παρθένε, δός μοι τελείαν τούτων ἄφεισιν.

Νυμφῶνος ἀθανάτου ἐπιτυχεῖν, καὶ τρυφῆς Παραδείσου ἀξίωσον, τὸν ἐπὶ γῆς, μόνην σε ἐλπίδα μετὰ Θεόν· μόνην πρεσβεῖαν ἔχοντα· μόνην προστασίαν μόνην ἰσχύν· διὸ ἐνδιαθέτως, τολμῶντα ταῦτα λέγειν, Δέσποινα σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου.

Προσόμοια. Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ παρόσσης.

Χαῖρε ἡ λευκοφαῖ μαργαρίτην, καὶ διαυγῆ καὶ παλύτιμον, ἐκ κοκκοβαφῶν σου αἱμάτων, συμπεπηγμένον γεννήσασα, τὸν ταῖς γλυκείαις αὐτοῦ, καὶ φωτοδόλοις λάμψεσι, παντὸς τοῦ κόσμου τὸ ζοφῶδες, καταυγάζοντα Πανύμνητε.

Χαῖρε ἡ βρεφοπρεπῶς ἐν ἀγκάλαις, ταῖς σαῖς Παρθένε βαστάσασα, τὸν ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου δόξης, Θεοπρεπῶς καθηζόμενον· καὶ ἐν τοῖς στέρνοις τοῖς σοῖς, ὑπνώσαντα κρατήσασα, τὸν ἀνύστακτον καὶ πάντα, ἐφορῶν ὄμμα ἔχοντα.

Χαῖρε ἡ ὑπὲρ μέλι γλυκάζον, τὸν αἰσθητὸν Κόρη φάρυγγά· καὶ ὑπὲρ κηρίον ἡδύον, γλῶσσαν ἀπάντων καὶ λάρυγγα· καὶ ἀμβροσίας αὐτῆς, μᾶλλον καταγλυκαίνουσα, ἐν τῷ γλυκεῖ ὀνόματί σου, τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων σε.

Εκδυσόν με τὸν πένθηρ χιτῶνα, καὶ σωτηρίου με ἐνδυσον, καὶ ἀγαλλιάσεως θείας, καὶ εὐφροσύνης ἱμάτιον· ὅπως μὴ ἐκβληθῶ, γάμου μὴ ἔχων ἐνδυμα, ἐκ τοῦ νυμφῶνος τοῦ υἱοῦ σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τ Η Π Α Ρ Α Σ Κ Ε Υ Η Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΠΟΙΗΜΑ ΦΩΤΙΟΥ.

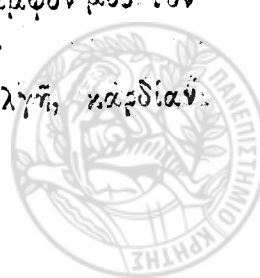
Ο Ὡ ἡ ἀκροστιχίς.

Ταύτη καὶ ἡ δέησις ὁγδόη πρέπει· Φωτίου.

Ὡδὴ. α'. ἦχος λ' δ'. Ἦγρὰν διοδεύσας.

Το στόμα μου πλήρωσον γλυκασμοῦ, τοῦ θεοῦ σου Κόρη, καὶ κατάλαμψόν μου τὸν νοῦν, ὅπως ἀνυμνῶ καὶ μεγαλύνω, τῶν οἰκτιρμῶν σου τὸ ἄπειρον πέλαγος.

Ασθενοῦσαν πάθει χαλεποῖς, τὴν πολυπαθῆ μου καὶ οἰκτρὰν καὶ βαρυαλγῆ, καρδίαν.

ιάτρευσον Παρθένε, τὸν ἱατρὸν τῶν ψυχῶν ἡ γεννήσασα.

Υπέρτερον δεῖξόν με τῶν ἡδονῶν, παθῶν, σαρκικῶν τε, καὶ μερίμνῶν βιωτικῶν, τῶν ἄνω ταγμάτων ὑπερτέρα, καὶ λαμπρότερα ἡλίου Θεόνυμφε.

Τὴν εὐλογημένην ἐν γυναιξί, καὶ δεδοξασμένην, ἰκετεύω σε τῆς φωνῆς, τῆς εὐλογημένης ἐπακοῦσαι, τοῦ σοῦ υἱοῦ, καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ με τυχεῖν.

Ὡδή, γ'. Οὐρανίας ἐψίδας.

Η περίδοξος πόλις, καὶ λογικὴ Δέσποινα, τοῦ παμβασιλέως δυσώπει Θεοχαρίτωτε, τῆς ἄνω πόλεως, οἰκητόρά με γενέσθαι, καὶ μὴ καταισχύνησέ με τῆς προσδοκίας μου.

Καταφύγιον κόσμου, Χριστιανῶν καύχημα, σκέπη καὶ ἀντίληψις πάντων τῶν ἐλπίζόντων εἰς σέ, τὸν πεποιθότα σου μὴ οὖν καμὲς ὑπερίδης, ἀλλὰ τῷ ἐλέει σου Δέσποινα σῶσόν με.

Απορία καὶ γνόφος, καὶ λογισμῶν σύγχυσις, τοὺς τὸν ἀνερμήνευτον τόκον σου ἐρμηνεύοντας, καλύπτει Δέσποινα, ὃν Μωυσῆς γὰρ προεῖδε, γνόφῳ καλυπτόμενος, τοῦτον ἐγέννησας.

Ιεροῦ, παραδείσου, καὶ ζωηροῦ χώρου με, βρώσει δελεάσας δολία, ὅφιν ὁ δόλιος, μακρὰν ἐξώρισέ, καὶ τῆς φθορᾶς τὸ χωρίον, τῆς Ἑδέμ ἀλλάξασθαι, φθόνῳ παρέπεισεν.

Ὡδή, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Η κοιλία σου ἄχραντε, εὐρυχωρότερα οὐρανῶν γέγονεν, τὸν ἀχώρητον χωρήσασα ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δωρεάν με ἐλέησον, νόσων τε παντοίων Κόρη ἀπάλλαξον, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον, ἡ καταφυγή καὶ προστασία μου.

Επὶ σοὶ ἀνατίθην, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν, κεχαριτωμένη ἀειπάρθε.

Η ἐλπίς μου καὶ καύχημα, ἡ καταφυγή ζωὴ καὶ ἀντίληψις, προστασία καὶ παράκλησις, σύ ὑπάρχεις Κόρη πανσεβάσμιε.

Ὡδή, ε'. Ὁρθρίζοντες.

Σωτῆρα καὶ φιλόανθρωπον Κύριον ἡ τεκοῦσα, τῇ φιλανθρωπία σου, τῆς σωτηρίας τρίβον μοι γνώρισον.

Ιλέω σου ἐν ὄμματι Δέσποινα Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν, τὴν ἐμὴν ἴδε καὶ σῶσόν με.

Στ' ἐφάνωσον ὡς ὄπλῳ Πανύμνητε εὐδοκίας, ἐν τῇ θεῖᾳ σκέπῃ σου, τὴν κεφαλὴν μου φρουροῦσά με.

Ο ὕψιστος σαρκοῦται ἐν μήτρᾳ σου, καὶ γεννᾶται Θεοτόκε ἄχραντε, καὶ κενουργεῖ τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδή, ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Γαλήνης ἡ κηύσασα Χριστὸν, τὸν αἷτιον Δέσποινα, τὸν ἄγριον κλύδωνα, τῶν παθῶν

μου δυσωπῶ σε ἡμέρωσον.

Δραμεῖν Θεοῦ ὁδὸν τῶν ἐντολῶν, τὴν ἐστενωμένην μου καρδίαν τοῖς πάθεσι, πλατυτέ-
ρα οὐρανῶν Κόρη πλάτυνον.

Οὐ κέκτημαι δακρύων ὀχετοὺς, ἵνα ἀποπλύνω μου τὰ ἄπειρα πταίσματα, ταῖς πρεσ-
βείαις σου ἀγνή τούτων ῥῦσαί με.

Η Μητὴρ τοῦ ὑψίστου προσλαβοῦ, ἐκ πολλῶν ὑδάτων με παθῶν εἰς μετάνοιαν, ἀπο-
σπείλασα, ἐξ ὕψους τὴν χάριν σου.

Κτίσιμα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Η νεφέλη ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τοῦ νοός μου τὰ νέφη τὰ σκοτεινὰ, διάλυσον Δέσποινα, τῷ
φωτὶ τοῦ προσώπου σου, καὶ μετανόιας φέγγει, τὰ ὄμματα φώτισον, τῆς ζοφερᾶς ψυ-
χῆς μου, παθῶν ἀμαυρότησι, τὰ πεπηρωμένα, καὶ τυφλώττοντα πάντη, τῶν φαύλων μου
πράξεων, θολεραῖς ἐπιχύσεσιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιός δοῦλός σου.

Ὡδὴ ζ. Παιδὲς ἑβραίων.

Πίστει καὶ πόθῳ σοι προστρέχω, τῶν πταισμάτων ταῖς σιραῖς κατεσφιγμένος, διὰ
σπλάγχχνα ἐλέους, λῦσόν με βοῶντα, εὐλογημένος Πάνταγεν, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ρεῖθρον ἰάσεώς μοι βλῦσον, καὶ κατὰσβέσον τὴν κάμινον Παρθένε, ἡδονῶν καὶ παθῶν,
πταισμάτων τε καὶ νόσων· σὺ γὰρ πηγὴ βλυστάνουσα, ζωῆς θείας γλυκὺ ρεῖθρον.

Ελαφὸς διατετρωμένος, Παναμώμητε βολίσιν ἰοβόλοις, τοῦ ἐλέους τοῦ σοῦ, διψῶ πιεῖν
ράνιδα, ὡς τὸν ἰὸν ἐκκρούσωμαι, τὸν ποτὲ θανατηφόρον.

Πᾶσαν εἰς σέ τὴν προσδοκίαν, ἀνατίθημι Παρθένε τῆς ζωῆς μου· μὴ παρίδης διὸ, ἀλλ'
οἰκτεῖρον καὶ σῶσον, καὶ τῆς ἐκεῖ με λύτρωσαι, αἰωνίου καταδίκης.

Ὡδὴ η'. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Εν τῇ νηδυῖ σου τὸν πρὸ σοῦ συλλαβοῦσα, Θεομητορ ἄχραντε Μαρία, τέτοκας ἀσρά-
στως, Χριστὸν τὸν βασιλέα.

Ινα δοξάζω καὶ προσκυνῶ μετὰ δέους, σοῦ τὸ πάνσεπτον ὄνομα Κόρη, θλίψεώς με πάσης,
ἐκλύτρωσαι καὶ βλάβης.

Φέρεις ὡς βρέφος, ἐν ταῖς ἀγίαις χερσί σου, τὸν τὰ πάντα φέροντα τῷ λόγῳ· ὅθεν σὺν
αὐτῷ σε, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ωs ἀσφαλῆ σε, ἐλπίδα μόνην κατέχων, καθικετεύω, ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἄχραντε
Μαρία, ἐκλύτρωσαί με τάχει.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Τοὺς σοὺς οἰκτροὺς οἰκέτας, οἰκτείρησον Παρθένε, ἀνιαροῦ τε παντὸς ἐλευθέρωσον, ἐπι-
φορὰς ἐπιούσας ἀναχαιτίζουσα.

Ιλάσθητι σωτὴρ μου, πᾶσι τοῖς τιμῶσι, τὴν ὑπερένδοξον ὄντως Μητέρα σου, καὶ παρα-

δείσου τῆς δόξης, δείξον οἰκήτορας.

Οδὸν κακίας πάσης, ἔδραμον εὐτόνως, τῶν ἀρετῶν τὴν ὁδὸν δὲ παρέδραμον· ὁδὸν μοι γνώρισον Κόρη, ἐν ᾗ πορεύσομαι.

Υμνον σοι τελευταῖον, πρῶτον τε καὶ μέσον, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὸ χαῖρε προσφέρω σεμνή· σοὶ γὰρ κατάλληλον ἄλλον, εὑρεῖν οὐ δύναμαι.

Στιχηρὰ Προσόμοιά. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε θανάτου καθαίρεσις, Παρθενομῆτορ ἀγνή· χαῖρε αἵτου ἡ νέκρωσις· τοῦ Ἀδάμ ἡ ἔγερσις· καὶ τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις· Χαῖρε Μαρτύρων σθένος ἀνίκητον· Χαῖρε Ὁσίων, στολὴ Θεότευκτος· Χαῖρε διάσωμα, κόσμου Παναμώμητε· Χαῖρε χαρὰ, πάντων τῶν ἐν ὀλίψει, συνεχομένων σεμνή.

Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς πίστεως· Χαῖρε βροτῶν ἡ ἐλπίς· Χαῖρε τεῖχος ἀκράδαντον· Χαῖρε πόλις ἔμφυχε, τοῦ Δεσπότη τῆς κτίσεως· τὸ τῶν μητέρων χαῖρε ὠράϊσμα· καὶ τῶν παρθένων κάλλος παμπόθητον· Χαῖρε πανθαύμαστον, οἰκουμένης καύχημα· Χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα· Χαῖρε Θεόνομφε.

Χαῖρε ἀπάντων ἐπίλογε, τῶν λόγων Κόρη σεμνή· πάσης βίβλου τελείωσις, παλαιᾶς τε νέας τε· μελωδῶν τὸ συμπέρασμα· στοιχεῖον πάντων, γραμμάτων κρύφιον· Ἄλφα Ὠμέγα, ἀρχὴ καὶ τέλος τε, μετὰ τὸν τόκον σου, σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα· ὅθεν τῇ σῇ, δεινὰ μὲν τὰ ἄσματα, ταῦτα τετέλεσται.

Πρόσδεξαι τοῦτον τὸν πόνον μου, τὸν εὐτελῆ ἀγαθῇ· ὃν ἐγὼ σοι προσέφεραν, ἀσθενείᾳ σώματος, καὶ σὼ πόθῳ κρατούμενος, τοῦ πόθου ταύτην ὑπερνικήσαντος· καὶ σωτηρίας με καταξιώσον· ἵνα τὸν ὕστατον, καὶ μέσον καὶ πρῶτόν τε, ὕμνον ἀγνή, τοῦ Ἀγγέλου κρᾶζω σοι· Χαῖρε ἡ μήτηρ Θεοῦ.

Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ψαλλόμενος εἰς πᾶσαν θλίψιν.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ.

Ὡδή, α', ἦχος λδ'. Ἦγρὰν διοδεύσας.

ΜΥΡΙΑΙΣ βαλλόμεθα συμφοραῖς, σφοδρὰς τὰς ὀδύνας, ὑφίστάμενοι ἐν αὐταῖς· ἀλλ' ἤδη σὺ τούτων Θεομῆτορ, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας ἐξάρπασον.

Τὰ λίαν ταραττοντα νῦν πολλὰ, πληροῦντα θορύβων, τὰς καρδίας πάντων ἡμῶν. Γαλήνην οὖν δίδου σὺ Παρθένε, τοῖς σέ προστάτιν πλουτήσασιν ἁμαχον.

Νευρῶσα καὶ φρένας καὶ λογισμοὺς, ἡμῶν τῶν ἀχρείων, ἀναξίων τε δούλων σῶν, ἐνίσχυσον Κόρη σαῖς πρεσβείαις, τὰ δυσχερῆ εὐχερῶς ἀποκρούσασθαι.

Η σώζουσα πάντας τοὺς γηγενεῖς, αἰεὶ τε κινδύνων, λυτρουμένη τῶν χαλεπῶν· σῶζε νῦν ἐκ βλάβης σοὺς οἰκέτας, κατακρατούσης ἡμᾶς Θεονούμφευτε.

Ὡδή, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Καταιγὶς ἀθυμίας, νῦν ἐφ' ἡμᾶς ἔπνευσε, Δέσποινα παράκλησις κόσμου, ταύτην κατεύνασον, ὁρμῇ προσάγουσα, πάντας ἡμᾶς εὐθυμίας, κυβερνοῦσα χάριτι σῆς ἀντιλήψεως,

Επιτρείαις δαιμόνων, ὡς τὰ πολλὰ πάσχομεν· ὅθεν καὶ κατ' ὀδύνων ὅλην ζωὴν ἀνύομεν· σὺ οὖν βοήθησον, θείας χαρᾶς ἡ αἰτία, τὰ λυποῦντα τάχιστα διασκεδάζουσα.

Μητρικαῖς ἱκεσίαις, τὸν τῶν δεινῶν κλύδωνα, τὸν καταλαβόντα σοὺς δούλους παῦσον· Πανάμωμε, κατακοιμίζουσα, τὰς πονηρὰς ἀντιπνεύσεις, ἐναντίαν ζάλην τε πόρρω ἐλαύνουσα.

Σὸν υἱὸν δυσωποῦσα, τὸν εὐμενῆ Κύριον, λύσιν σοῖς οἰκέταις παράσχου πάσης κακώσεως, μόνῳ τῷ νεύματι, τὰ λυπηρὰ ἐκδιώκειν, τὴν ἰσχύν ὡς ἔχουσα Θεογεννήτρια.

Ὡδή, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὰ δεινῶς νῦν χειμάζοντα, κύματα τῆς λύπης σὺ καταπράυνον, ἢ τὸν εὐδιον κυήσασα, τῆς χαρᾶς λιμένα Μητροπάρθενε.

Αλγηδόνων ἀπάλλαξον, ἐπικαμπτομένη οἰκτραῖς δεήσεσι· πᾶσαν ἄχραντε ἐπάχθειαν, ἐπιούσαν ἄφνω ἀναστέλλουσα.

Λυπηραῖς περιστάσεσι, κάμνομεν ἐσχάτως ταλαιπωρούμενοι· ἀλλὰ τούτων τὴν δυσχερείαν, εὐμαρῶς Παρθένε μεταποίησον.

Τὴν ὀδύνην θεράπευσον, τὴν νῦν κατασχοῦσαν ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, ἢ ὠδῖνας ἐν τῷ τόκῳ σου, μητρικὰς φυγοῦσα Θεονύμφευτε.

Ὡδὴ, ε'.

Φώτισον ἡμᾶς.

Σκέδασον ἀχλὺν, ἀθυμίας τελεώτατα, τῷ σὺ φωτίζουσα φωτὶ τὰς ψυχὰς, τῶν σοὶ προθύμως προσφευγόντων Παναμώμητε.

Ρῶσον κραταιῶς, τὰς καρδίας τῶν τιμώντων σε, ὡς ἀλγεινῶν τῶν ἐπιόντων βολαῖς, ἀπρώτους μένειν σκεπομένους θείᾳ χάριτι.

Οριν σκολιόν, σοῖς οἰκέταις ἐπεμβαίνοντα, ἐπιβουλὰς τε συσκευάζοντα, πανταίῳ τρόπῳ διολέσασα θανάτωσον.

Απαντα ἐχθρόν, δυσμενῶς ἐπιτιθέμενον, ἡμῖν τοῖς δούλοις σου Πανάμωμε, θείῳ σου κράτει, συμπατοῦσα ἐξαράνισον.

Ὡδὴ, ς'.

Τὴν δέξιν ἐκχεῶ.

Επέθεντο κραταιοὶ ἐπέθεντο, τοῖς σοῖς δούλοις Θεομητορ Παρθένε, οἱ ἐχθρωδῶς ἡμῖν ἔχοντες φύσει, ἐκπολεμοῦντες καὶ θλίβοντες ἄμετρα· σὺ οὖν ἐλπίς ἡ κραταιά, ἐπηρμένην ὄφρ' οὖν τούτων σύστηλον.

Οὶ μώλωπες προφανῶς ὡς εἴκεν, ἀνιάτρευτοι ἡμῖν συντηροῦνται· διὸ καὶ νῦν ἀνιάτως νοσοῦσι, πρὸς θεραπείαν πληγαὶ ἐπιφέρονται, μαστίζουσαι ὀδυνηρῶς· ἀλλὰ τούτων ἀγνὴ σὺ ἀπάλλαξον.

Τοῦ βίου ταῖς ἡδοναῖς δουλεύοντες, ἀπωθούμενοι ἐγκράτειαν πᾶσαν, κρίσει Θεοῦ ὄντως δικαιοτάτῃ, ἀνιανοῖς τοῖς παροῦσιν ἐάλομεν· ἀλλ' ἄβυσσον ἡμῶν κακῶν, νικησάτω χρηστότης ἡ ἄπειρος.

Εξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος, τὴν ὀργὴν αὐτοῦ εὐθείᾳ τῇ ψήφῳ· ὡς γὰρ ὀργῆς χρηματίσαντας τέκνα, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ἔλαβε, κατὰ βρωμα δεινῶς ποιῶν· ἀλλ' αὐτὸν ἡμῖν σὺ ἐξήλῃσαι.

Ὡδὴ, ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σαῖς λιταῖς Θεοτόκε, σὸν υἱὸν ἐκδυώπει οἶκτον ἐνδείξασθαι, εἰς πταίοντας οἰκέτας, θερμῶς δὲ ἐκβοῶντας, καὶ ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεῖκοῦ νῦν ἐλέους, διὰ σοῦ προσδοκῶντες τεύξασθαι Πάναγνε, φωνὰς τὰς ἱκεσίους, προσάγομεν ἐμπόνως, τὰς δεήσεις πληθύνοντες, καὶ σοῦ εἰκόνι σεπτῇ ὡς ζώσῃ προσλαλοῦντες.

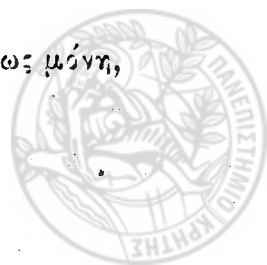
Θησαυρόν σε εἰδότες, μὴ κενούμενον ὅλως καὶ ἀδαπάνητον, προστρέχομεν ἀντλήσαι, δαψιλοῦς εὐποιίας, πλουτισμὸν ἀναφαίρετον· μὴ οὖν ἐλπίδων ἡμᾶς τισούτων νῦν στέρησῃς.

Νοὸς μικροψυχία, κατεβάρυνεν ὅλως ἡμᾶς Πανάμωμε, εἰς θλίψεις ἐνεγκοῦσα, καὶ δάκρυα καὶ πόνους· ἀλλ' αὐτὴ νῦν ἀνέλκυσσον, ὁ τῶν Πατέρων βοᾶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ, η'.

Τὸν Βασιλέα.

Τὰς κατηρεῖας τῶν καρδιῶν τίς ἰσχύει, διαλύειν εὐκόλως Παρθένε; εἰ μὴ ὄντως μόνῃ, ἡ θείᾳ σου πρεσβείᾳ.

Πικρὰς ἐδύνας σῶν οἰκετῶν τίς νῦν παύσει; εἰ μὴ μόνη σὺ Θεοκυῆτορ, ἡ τὸν ἱατῆρα ψυχῶν ἀποτεχοῦσα.

Περιωδύνους ἡμῶν ψυχὰς θεραπεύοις, πειρατῶν τε ἀγλήν ἀπελάυνοις, ἄχραντε ἀκτῖσι σεπτῆς σου μεσιτείας.

Τὰς περιστάσεις τὰς χαλεπὰς μεταβάλοις, εἰς χαρὰν ἢ χαρὰν τετοκυῖα, Δέσποινα τοῦ κόσμου πιστῶν ἢ προστασία.

Αἰνοῦμεν. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὕμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, Κύριον ἀπάντων, ἐλευθερίαν δεινῶν ἡμῖν χάρισαι, σαῖς πρὸς αὐτὸν εὐπροσδέκτοις θεαῖς ἐντεύξεσιν.

Οἰκτεῖρησον Παρθένε, σοὺς οἰκτροὺς οἰκέτας, ἀνιαροῦ τε παντὸς ἐλευθέρωσον, ἐπιφορὰς ἐπιούσας ἀναχαιτίζουσα.

Χαρὰς καὶ εὐφροσύνης, πλήρωσον σοὺς δούλους, εὐλκρινῶς σοι προσφεύγοντας ἄχραντε, τῶν καρδιῶν τὰς ὀδύνας ἀπορῥαπίζουσα.

Θεὸν τὸν εὐεργέτην, πάντων καὶ σωτῆρα, ταῖς μητρικαῖς σου λιταῖς ἐκδυσώπησον, ῥύεσθαι πάντας κινδύνων ἁγνὴ τοὺς δούλους σου.

ΚΑΝΩΝ ΕΤΕΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

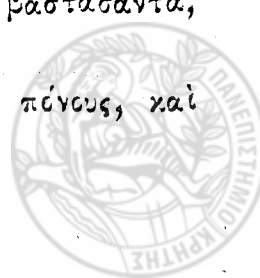
Ὁ ὁ ἁ κ ρ ο σ τ ι χ ί ς.

Τὰς ἀσθενείας ἰάτρευσόν μου Κόρη· μοναχεῦ Ἰωάννου.

Ὡδὴ, α'. ἤχος λδ'. Ἀρματηλάτην.

ΤΑΣ ἀσθενείας μου καὶ νόσους ἴασαι, Θεογεννήτρια, ὡς τὸν Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ κυήσασα, τὸν τοῖς αὐτοῦ παθήμασι, τὰς ἡμῶν μαλακίας, καὶ νόσους πάντων βαστάσαντα, καὶ τὰς ἀσθενείας ἰώμενον.

Ανευ ὠδίνων ἡ τεκοῦσα Δέσποινα, τὰς ἀλγυδόνας μου, καὶ τοὺς βαρεῖς πόνους, καὶ

τάς πιεζούσας με, καὶ συνθλιβούσας πάντοθεν, δριμυτάτας ὀδύνας, ἐλάφρυνον ἐπικούριον, καὶ ἐπισκοπῇ σου θεράπευσον.

Στρέψον ἐμοὶ τὸν κοπετὸν τῆς νότου μου, εἰς ὑγείας χαράν· τὸν σκοτεινὸν σάκκον, τὸν τῆς καχεξίας μου, Παρθένε διαῤῥήξασα, τὴν φαιδράν εὐεξίας, περίζωτον εὐρροτύνην με, καὶ ἀγαλλιάσεως πλήρωτον.

Αναπτομένη τῶν παθῶν ἡ κάμινος, σπινθῆρας καίοντας, φθοροποιῶν νόσων, καὶ πυρεφόρους ἀνθρακας, ἐξῆψε καὶ φλογίζει με, πυρετοῖς λαυροτάτοις· ἀλλ' εἰ δροσίσεις με Δέσποινα, ἱάμα ἡ σὴ δρόσος ἔσται μοι.

Ὡδή, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Θαυμαστὸν ἐν ἀγίοις, Κόρη Θεὸν τέτοκας· ὅθεν ἐπ' ἐμέ τὰ ἐλέη τὰ σὰ θαυμάστωτον, ὑπερχία σεμνή, καὶ ἀρορήταις ὀδύνας, ἤδη νεκρωθέντα με ζώωσον δέομαι.

Επὶ κλίνης ὀδύνης ὀδυνηρῶς κείμενος, σὲ ἐπικαλοῦμαι Παρθένε· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ· σπεῦσον τοῦ σώσαί με· τάχυνον τοῦ ἐξελεῖσθαι, πυρὸς ὑποσμύχοντος νῦν τὴν καρδίαν μου.

Νηπιόφρονα παῖδα, νέον υἱὸν ἄτακτον, ῥάβδῳ σωφρονίζει παιδεύων πατὴρ φιλόστοργος· οἶδα φιλάνθρωπε· ἀλλ' ἱκανῶς με τυφθέντα, διὰ τῆς τεκνύσης σε πάλιν ἐλέησον.

Ισχυράν σε κρηπίδα καὶ ἱεράν ἀγκυραν, καὶ ἀρρύγεστατὴν ἐλπίδα Δέσποινα κέκτημαι· διό με κύμασι, κλυδωνιζόμενον νόσων, εἰς ὑγείας ἴθυνον λιμένα εὐδιον.

Ὡδή, δ'. Σύμου ἰσχύς.

Σὺ τὴν πηγὴν, τῶν ἱμάτων ἐπήγασας, νοσημάτων ἄβυσσον ξηραίνουσας, παρεχομένην τε δωρεάν, ῥῶσιν τοῖς νοσοῦσιν, ὑγείαν τοῖς κακῶς πάσχουσι· διό τὸν δαμασθέντα, χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ πικραῖς ἀσθενείας με ἴασαι.

Ἰνα τὰ σὰ, ἐκδιηγῶμαι θαυμάσια, Θεοτόκε, καὶ τὰ μεγαλεῖα σου ἵνα ἀνθρώπων ἐν τοῖς υἱοῖς, ἐξομολογῶμαι, τὰ σὰ ἐλέη Πανύμνητε, ἐπίβλεψον εὐσπλαγγχνως, ἐπ' ἐμέ τὸν νοσοῦντα, καὶ ὑγείαν τελείαν μοι δώρησαι.

Απαλλαγή, τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, καὶ ὑγεία, πρόχειρος καὶ ἱασις, μεταβολὴ καὶ ἀναψυχὴ, τῶν ἐν ἀθυμίαις, καὶ συμφοραῖς τε καὶ θλίψεσιν ὀδύνας πικροτάταις, ἀνενδότοις με πόνοις, δαπανώμενον οἰκτεῖρον Δέσποινα.

Τὸ ἀσθενές· τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας Χριστέ, ὁ φορέσας, διὰ ἀγαθότητα· τὰς ἀσθενείας μου τὰς πολλὰς, καὶ τὰς ἀρρώστίας, εὐσπλαγγχνως ἴαται εὐσπλαγγχνε, εἰς τοῦτον δυσωποῦσαν, τὴν ἀγνῶς σε τεκοῦσαν, κερτημένος ἀγνὴν Θεομήτορα.

Ὡδή, ε'. Ἰνατί με ἀπόσω.

Ράντισμοις οἰκτιρμῶν σου, τὸν τῆς ἀσθενείας μου βόρβορον πλύνασα, καθαρῶς ὑγείας, ἀπολαῦσαι παράσχου μοι Δέσποινα· καὶ γὰρ ἡ ζωὴ μου, κατὰ μικρὸν προσδαπανᾶται, καὶ ἐλπίς σωτηρίας οὐκ ἔστι μοι.

Εν ὀδύνῃ τὰ ἔτη, καὶ ἐν στεναγμοῖς ἡ ζωὴ μου ἐξέλιπον· καὶ ἡσθένησέ μου, ἡ ἰσχὺς ἡ τοῦ σώματος Δέσποινα· καὶ γὰρ ἐταράχθη, πολυμέρῳ κατακλίσει, τὰ ὀστέα μου διό με ἐλέησον.

Σὲ θερμὴν προστασίαν, καὶ ἐπικουρίαν ἐτοίμην ἐν θλίψεσι, κεκτημένος Κόρη, πρὸς τὴν σὴν καταφεύγω ἀντίληψιν, τὰς πικρὰς ὀδύνας, τὰς ἀφορητοὺς ἀλγηδόνας, τὸ βαρύντα-
τον ἄλγος μου κούφισον.

Ὡδή, ε'.

Ἄβυσσος ἀμπεριῶν.

Μεῖζονα πυρκαϊάν, τῆς πικρᾶς βαβυλωνίας καμίνου, καυστικωτέραν φλόγα, ἐμπιπρῶ-
σαν καὶ τήκουσαν, πυρετοὺς διακαεῖς, ἔνδον ἀνάπτουσιν τῆς καρδίας, ἀμαρτιῶν μου ἡ
ὕλη ἐξῆψέ με.

Ομβρητόν μοι φωτεινὴ, χαριτόβροχε νεφέλη Παρθένε, τῶν ἰαμάτων ρεῖθρα, καὶ ταχέν-
τα μοι καύσωσι, πυρετῶν διακαῶν, δρόσιον δέομαι, καὶ πρὸς τὴν πρώτην παλινδρομή-
σαι ὑγίαν παράσχου μοι.

Υδατος ζῶντος πηγὴ, τὸ πικρὸν καὶ ἀνυπόστατον ὕδωρ, τῶν ὀδυνῶν καὶ πόνων, καὶ
παθῶν τῶν τοῦ σώματος, τὸ χειμάζον με δεινῶς, πράυνον εὐνασον στῆσον ψῦξον, καὶ τὴν
καρδίαν γαληνίασον.

Κοίμισον τῶν ὀδυνῶν, ἀκαιμήτω σου πρεσβεία Παρθένε, τὰ συνεχῇ καὶ λίαν ἀγριαίνον-
τα, περιόδους πυρετῶν, καὶ τὰ σφοδρότατα τούτων ῥίγη παῦσον· καὶ γὰρ τὰ ὅσα κα-
ταθλῶσί μου.

Ὡδή, ζ'.

Παῖδες ἑβραίων.

Ολην ἐν σοὶ τὴν προσδοκίαν, τὴν ἐλπίδα τε τῆς σωτηρίας ὅλην, ἐπιρρίπτω διό, ὅλη
τὴν κοίτην στρέψον, τῆς ἀρρώστιας Δέσποινα, τῆς ἐμῆς εἰς εὐρρωστίαν.

Ρεῖθρον ἰάσεώς μοι βλῦσον, καὶ παφλάζουσιν τὴν κάμινον Παρθένε, τῶν σφοδρῶν πυρε-
τῶν, κατὰσθεςον εἰς τέλος· σὺ γὰρ πηγὴ βλυστάνουσα, ζωῆς θείας γλυκὺ ρεῖθρον.

Ηγειρεν ἄσπετόν μοι φλόγα, ἡ τοῦ σώματος πολλὴ κακοχυμία, ἥ καὶ τὴν φυσικὴν ἐ-
τέρωσεν ἱκμάδα, δίκην δαλοῦ ξηράνασα, τὴν ἀθλίαν μου καρδίαν.

Μόνη χαρὰ τῶν θλιβομένων, ὅτι θλίβομαι ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες μοι τῇ ψυχῇ,
καὶ σοῦ μὴ ἀποστρέψης, τὸ τοῦ ἐλέους πρόσωπον, ἀπ' ἐμοῦ Θεογεννήτορ.

Ὡδή, η'.

Ἑπταπλυσίως.

Νέος τελῶν παράλυτος· νεκρὸς ἔμπνους· ἡμίθνητος, καταβεβλημένος, ἐπὶ κλίνης βέβλη-
μαι· κάμοι γὰρ ἐγένετο, τύμβος ἡ κλίνη Δέσποινα, χεῖρας παρειμένῳ, γόνατα τοὺς πό-
δας· καὶ ἀλλ' ὅμως ἐὰν θέλῃς, λόγῳ με σώσεις μόνῳ, ὡς μόνῃ Θεοῦ Μήτηρ καὶ ἄχραν-
τος Παρθένος.

Ανιανοῖς νοσήμασι, χαλεποῖς ἀρρώσθημασι, καὶ ἀλλεπαλλήλοις, ἀνιάτοις πάθεσι, δεινῶς
χειμαζόμενος, ὥσπερ εἰς ὄρμον εὐδιον, εἰς τὸν γαληνὸν τοῦ σοῦ ἐλέους λιμένα, προσώρμι-
σα Παρθένε· κόπασον ὀδυνῶν μου, τὸν κλύδωνα καὶ παῦσον τὰ κύματα τῶν πόνων.

Χαῖρε πηγὴ χρηστότητος· ἀγαθότητος πέλαγος· καὶ φιλανθρωπίας, καὶ ἐλέους ἀβυσσοῦ·
τὴν σὴν ἀγαθότητα, καὶ ἐπ' ἐμοὶ θαυμάστωσον· καὶ τῆς κατεχούσης με, καὶ κατατρυχοῦ-
σης, ἐσχάτης ἀσθενείας, εὐσπλαγγνίας ῥανίδι, τῆς σῆς Θεοκυῆτορ ἀπάλλαξον ἐν τάχει.

Ποταμὸς τῆς χάριτος, ὁ λουτὴρ τῶν ἰάσεων· ὁ τῆς εὐφροσύνης, καὶ ἀγαλλιᾶσεως, κρα-

τὴν ἀνεξάντλητος, Θεογεννήτορ Δέσποινα, ἴασαι καὶ ἐν τὸν ἐπὶ κλίνης ὁδύνης, οἰκτρῶς παρέρριμμένον, ὥσπερ ἄψυχον φόρτον· καὶ κέρασόν μοι πόμα παρεκτικόν ὑγείας.

Ὡδὴ, θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιάτρευσον νοσοῦντά με χαλεπῶν, ὡς Θεὸν Θεοτόκε κηρύσασα, ἄνευ σποράς, νόσους τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, νεύματι τὸν ἰώμενον· ὅπως ἐν ὑγείᾳ διατελῶν, ὑμῶν σε γηθοσύνως, γεραίρω χαρμωδύνας· καὶ εὐφροσύνως μεγαλύνω σε.

Ως Μητήρ τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, συντριβέντα με ὅλον ἀνάπλασον, εἰς χοῦν παθῶν, καὶ καταρράγέντα με πρὸς τὴν γῆν, ὡς ἀγαθὴ ἀνόρθωσον· πάντα γὰρ ἰσχύεις ὡς δυνατόν, Δεσπότην ἐν ἰσχυρί, γεννήσασα Παρθένη, καὶ ὅσα θέλεις πάντα δύνασαι.

Ανόρθωσις πεσόντων καὶ ἀσθενῶν, ἡ ἰσχὺς καὶ ὑγεία καὶ ἴασις, τὸν ἀσθενῆ, καὶ πολυμάρτητον ἀληθῶς, καὶ καταπεπτωκότα με, σώματι καὶ πνεύματι καὶ ψυχῇ, ἀνόρθωσον Παρθένη· ἀξίωσον ὑγείας, καὶ σωτηρίαν μοι πρυτάνευσον.

Νοσοῦντων ὀξύτατη ἀπαλλαγὴ· ἀσθενούντων ἐτοίμη παράκλησις, ἀναψυχὴ, τῶν κακοπαθούντων ἐν συμφοραῖς, εἰς τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, καὶ τὴν κακοπάθειαν τὴν πολλήν, ἐπίβλεψον εὐσπλάγχυνος, καὶ πρόσχες φιλανθρωπῶς, ἐν ἰλαρῷ σου Κόρῃ ὄμματι.

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ

Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον

Μετὰ τὴν νόσον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Ὡδὴ, α'. ἤχος λ δ'.

Ἦγρην διοδεύσας.

Η ΠΥΛΗ τῆς θείας ἀνατολῆς, ἡνοιξάς μοι πύλας, συμπαθείας καὶ ἐξ ὁδοῦ, εἰς ἀδὴν φερούσης ἐλυτρώσω· διὸ αἰεὶ εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Καρδία καὶ πνεύματι καὶ νοῦ, τεταπεινωμένω, ἀνθ' ὧν ἔτυχον τῆς ἐκ σοῦ, ἀγία Παρθένη βοηθείας, εὐχαριστῶ σοι ἀπαύστως ὁ δοῦλός σου.

Τὸ πένθος μετῆλθέ μοι εἰς χαρὰν· ἰδοὺ γὰρ ὀρῶμαι, ὑγιαίνων χάριτι σῇ· διὸ Παναμώμητε Μαρία, εὐχαριστῶ σοι καὶ πίστει δοξάζω σε.

Ναῶ σου τῷ θεῷ προσπεφευγὼς, ὁδύναις παντοίαις, χειμαζόμενος χαλεπῶς, ὁ δοῦλός σου ἔτυχε γαλήνης· καὶ διὰ τοῦτο Παρθένη δοξάζει σε.

Ὡδὴ, γ'.

Θυρανίας ἀψίδος.

Αμαρτίας βυθός με, εἰς ἀχανὲς πέλαγος, ὤθησεν ἀγνή ἀσθενείας· ἀλλὰ πρὸς ἑδραμον, εἰς

γαληνότατον τῶν οἰκτιρμῶν σου λιμένα, καὶ τυχὼν ἰάσεως πόθῳ δοξάζω σε.

Τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, ἀναψυχὴ γέγονας, καὶ τῆς συνεχούσης ὀδύνης θάττον ἀπήλλαξας, Θεοχαρίτωτε· εὐχαριστίας φωνάς σοι, διὰ τοῦτο φθεγγομαι πίστει ὁ δοῦλός σου.

Τὴν ἐμὴν οὐ παρεῖδες, ὀδυνηρὰν δέησιν· βρῦεις γὰρ πηγὴν συμπαθείας, εὖσπλαγχνε Δέσποινα· ὅθεν τὸ ἄλγος μου, καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ὀδύνην, θεία ἐπισκέψει σου θάττον ἐκούφισας.

Απὸ κλίνης ὀδύνης, ἀπὸ πυλῶν ἄδου με, ἀπὸ στενωπάτης κακώσεως ἐπάνήγαγες, πρὸς ὧς ἀνέσεως· εἰς πλατυσμὸν εὐρύωστίας· ἀνθ' ὧν μεγαλύνω σε ἄχραντε Δέσποινα.

Ὡδή, δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Τοῦ συνέχοντος καύσωνος, δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου ἡλευθέρωσας, τὴν πυρέττουσαν καρδίαν μου· διὰ τοῦτο Κόρη μακαρίζω σε.

Επ' ἐμοὶ ἐθαυμάστωσας, ἄχραντε Θεόνυμφε τὰ ἐλέη σου, ῥυσταμένη με κακώσεως, καὶ τῆς κατεχούσης ἀπογνώσεως.

Τῆς φωνῆς μου ἀκούσασα, πᾶσαν ἀπ' ἐμοῦ ἀφεῖλες δυσχέρειαν· διὸ πάντοτε δοξάζω σε, τὴν δεδοξασμένην ἀειπάρθενε..

Συμπαθείας ἠξίωσας, τὸν ἀσυμπαθῆ με καὶ ἐπισκέψω με, περιστάσεσι κλονούμενον, Θεοτόκε ὅθεν μεγαλύνω σε.

Ὡδή, ε'.

Ἰνα τίμε ἀπώσω.

Ο συνέχων με ζόφος, τῇ ἐπισκοπῇ σου ἀγνὴ ἀπελήλατο· αἱ πολλαὶ ὀδύνη, κουφισμὸν ἀοράτως ἐδέξαντο· ὑπὲρ ὧν δοξάζων, εὐχαριστῶ καὶ μεγαλύνω, τὴν θερμὴν σου Παρθένη ἀντίληψιν.

Ταπεινώσει καρδίας, ὕμνον χαριστήριον ἀνγὴ προσάγω σοι, ὁ πιστὸς σου δοῦλος, λυτρωθεὶς τῶν θλιβόντων Πανάχραντε, καὶ βοῶ σοι χαῖρε, καταφυγὴ τῶν ἐν ἀνάγκαις· χαῖρε μόνη ἀνθρώπων βοήθεια.

Τὸν ζοφώδη χιτῶνα, τῆς παρενοχλούσης με νόσου ἀπέδυσας, καὶ τὸν τῆς υἱείας, φωτεινὸν παρ' ἐλπίδα ἐνέδυσας· διὸ νῦν χορεύω, περιχαρῶς ἐν τῷ ναῷ σου, ἀνυμνῶν σου Παρθένη τὰ θαύματα.

Ακοιμήτῳ πρεσβεία, μέλλοντα εἰς θάνατον ὑπνοῦν με ἡγείρας· καὶ τοῖς πόνοις πέρας, ἐπισκέψει σου θεία ἐπέθηκας· καὶ ἀνήγαγές με, ἀπὸ βυθοῦ πολλῆς ὀδύνης· διὰ τοῦτο Παρθένη δοξάζω σε.

Ὡδή, ς'.

Ἰλασθητί μοι Σωτήρ,

Τὸν κοπετὸν εἰς χαρὰν, μετέστρεψας τοῦ οἰκέτου σου· διέζρηξας γὰρ ἐμοῦ, τὸν σάκκον πανάμωμε, τῆς πολλῆς κακώσεως· καὶ τὴν τῆς υἱείας, εὐφροσύνην περιέζωσας.

Παράλυτον ὡς τὸ πρὶν, ὁ σὸς υἱὸς ἐξανέστησε, Θεοκυῆτορ ἀγνὴ, οὕτω με τὸν δοῦλόν σου, ἐκ νόσου ἐξήρπασας, θάνατον γεννώσης· διὰ τοῦτο μεγαλύνω σε.

Τὰ τέλη μου τῆς ζωῆς, ἠλέησας φανταζόμενον· καὶ νῦν Παρθένη ἀγνὴ, ναὸν σου τὸν ὅμιον, χαίρων περιέρχομαι, εὐχαρίστῳ γλώσσει, καὶ καρδίᾳ μακαρίζω σε.

Ψυχῆς μου τὰς ἐκτροπὰς, θεράπευσον ἀειπάρθενε, ὡς ἔπαυσας τὰς δεινὰς, ὀδύνας τοῦ σώματος· ὅπως ἀμφοτέρωθεν, ὑγιαίνων αἶνον, χαριστήριον προσάξω σοι.

Ὡδὴ, ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Χαῖρε χαρὰ τῶν θλιβομένων· καὶ ἀντίληψις, τῶν καταπονουμένων· χαῖρε σκέπη γυναικῶν· καὶ δόξα τῶν βαῶντων· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ιαμα βρύεις τοῖς νοσοῦσιν, ἐκ παλάμης σου Μαρία Θεοτόκε· τὸν σὸν δοῦλον ἐξ οὗ, ἐπότισας βοῶντα· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ποίαις φωναῖς σε ἀνυμνήσω; پاڼا γλῶσση σε Παρθένε μεγαλύνω; ὅτι νόσου πικρᾶς, καὶ πόνων βαρυτάτων, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐλυτρώσω τὸν σὸν δοῦλον.

Εἶδες τὴν θλίψιν μου Παρθένε· καὶ προσέσχες φωνῇ μου καὶ ἐρρύσω, χαλεπῶν με παθῶν, καὶ νόσων καὶ κινδύνων· εὐχαριστῶ σοι Δέσποινα, ἡ ἐλπίς μου ἡ βεβαία.

Ὡδὴ, κ'. Ἐπιπλασίως

Τοῖς ἀλγεινοῖς στενούμενος· πυρετοῖς τε φλεγόμενος· καὶ τῇ τρικυμίᾳ, τῶν δεινῶν δυνάμενος, προσῆλθόν σοι Δέσποινα, εὐλογημένη Πάναγνε· καὶ ὡς συμπαθῆς, οὐκ ἐβδελύξω με ὅλως· ἀλλ' ἔσωσας βοῶντα· ἱερεῖς εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς συνεχέσι πόνοις με, χαλεπῶς συντριβόμενον, καὶ τῇ ἀπογνώσει, τῆς ζωῆς στενούμενον, ἐπέβλεψας ἄχραντε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ ἀνεκαλέσω, πρὸς ὑγίαν βεβαίαν, βοῶντα ἐκ καρδίας· ἱερεῖς εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὴν ἐμὴν ἐπέβλεψας, Θεομήτορ ἀσθενέειαν· καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν, παρ' ἐλπίδα ἔσωσας, τὸν δοῦλόν σου Δέσποινα· καὶ εὐφροσύνης ἐπλησας, ῥώσεως ἐνθέου, καὶ χαρᾶς μελωδούντα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επιτυχὼν ἰάσεως, Ἐζεκίας τὸ πρότερον, εἰς οἶκον Κυρίου, ταχέως ἀνέδραμε, Θεῷ Παντοκράτορι, εὐχαριστήσων Δέσποινα· ἐγὼ δὲ τυχὼν, τῆς παρὰ σοῦ θεραπείας, τῷ σῶ ναῷ προσῆλθον, ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας, εὐχαριστῶν σοι Κόρη εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

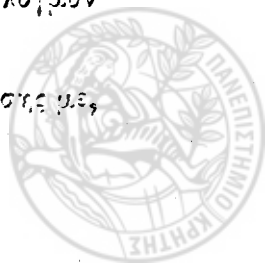
Ὡδὴ, θ'. Ἐφριξε πάσα.

Ποῖόν σοι αἶνον ἀγαθὴ, κατ' ἀξίαν ἀναπέμψω ὁ δοῦλός σου; ἀνθ' ὧν τοιαύτης με, εὐεργεσίας ἀγνὴ ἠξίωσας· καὶ ἐλυτρώσω με παθῶν, τῶν παραπεμπόντων με, εἰς αἶδος βάραθρα, μεσιτεία σου ἱερμῇ Παντευλόγητε.

Αγιον σκῆνωμα Θεοῦ· χαῖρε μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα· ναὲ πανάγιε, τοῦ βασιλέως καὶ θρόνε πύρινε· ἐν τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου ῥοπῇ, τὸ βάρος ἐκούρισας τῆς ἀσθενείας μου, καὶ ὑγείας καὶ ζωῆς με ἠξίωσας.

Δευτέ μοι πάντες ἀδελφοί, συνευφράνθητε κοινῇ μεγαλύνοντες, τὴν ὑπεράμωμον, Θεοῦ Μητέρα, πηγὴν τὴν ἁθονον, ἐξ ἧς μοι ρεῖθρον διαυγές, ἰάσεως ἔβλυσε, καὶ τὸν σλογομὸν τῶν ἐμῶν, ἀλγηδόνων παντελῶς ἐξηφάνισεν.

Αχραντε Δέσποινα ἀγνὴ, τῆς καρδίας μου τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ τῆς μελλούσης με,

ζωῆς ἐνθέου μέτοχον ποιήσον· καὶ τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, πρεσβείαις σου λύτρωσαι· ἵνα δοξάζω σε, προστασία τῶν πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΧΑΙΤΩΝ.

Κανὼν ἱαμβικός

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΙΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς.

Λιτὴν δέχου Πάναγνε, τῶν σῶν προσφύγων.

Ὡδή, α'. ἤχος α'. Ἐσωσε λαόν.

ΛΟΓΟΙΣ ΣΕ σεμνή τὴν ὑπὲρ λόγον μόνην,
Θεὸν τεκοῦσαν τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον,
Οὐδεὶς ἀνυμνεῖν Ἀγγέλων, ἢ γηγενῶν,
Σθένει· δέχου δὲ δῶρον ἡμῶν τὸν πόθον,
Λύουσα πασῶν, συμφορῶν καὶ θλίψεων.

Ιδε κραταιὰ τῶν ἀπωσμένων σκέπη,
Ἡμῶν τὸν ὄγκον τῆς ἀθυμίας ὅτι,
Τοῖς ἐξ ἀναγκῶν οὐ πάρεστι θλιβεροῖς,
Θυμηδίας τις ἐλπίς οὐ σωτηρία,
Οἰκτερον ἡμᾶς· λύτρον γὰρ εἰ θλίψεων.

Τρέμουσι τὸν σὸν τῆς βρεφουργίας τρόπον,
Χοροὶ αὐτῶν δημαγωγοὶ τῶν ἄνω·
Τὸν φύντα γὰρ πρὶν, ἀχρόνως ἐκ τοῦ Πατρὸς,
Μόνη φέρεις ὡς υἱὸν· ὦ καὶ συντόνως,
Πρέσβευε σεμνή· λύτρον γὰρ εἰ θλίψεων.

Ηστράψεν ἡ σὴ παμφασεστάτη χάρις,
Καὶ πᾶν ζοφῶδες τῆς ἀμαρτίας νέφος,
Ἀφεῖλεν ἀγνὴ, καὶ πόνων ἀπαλλαγὴν,
Ξένην ἐδειξας, πᾶσι καὶ νῦν φωτί σου,
Ἀπασαν ἡμῶν, λύσον ἀγλῶν θλίψεων.

Ὡδή, γ'.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους.

Νῦν τῇ δεήσει μητρικῇ σου Παντάναξ,
Ἐχθρῶν ὀρατῶν καὶ νοητῶν προσβολῶν,
Φύλαττε πάντας· ἔστι γὰρ αὕτη μόνη,
Τεῖχος τε καὶ κάλυμμα καὶ θεία σκέπη·

Ἦν ὡς ἀληθῇ προστάτιν δοξάζομεν.

Δέχου τὸν ὕμνον εὐμενῶς ὦ Παρθένε,
Καὶ παῦσον ἐχθρῶν τὴν ἀπειλὴν δυσμενῶν,
Ἦν τοῖς σέ προσκυνοῦσι βλασφήμοις λόγοις,
Ὑψαυχενοῦντες προσφέρουσιν ἀθέως,
Λέπτυνον αὐτῶν, ὡς κόνιν τὸ φρύαγμα.

Εργῷ Προφῆται τὸν Πανάχραντον Λόγον,
Ἐκ σοῦ θεαυγῶς Μητρὸς ἀπειροζύγου,
Πάλαι προκατήγγειλαν ἀγνὴ Παρθένε.
Σὺ γὰρ μεσιτεύσασα τῷ θεῷ τόκῳ.
Δέδωκας ἡμῖν πταισμάτων λυτήριον.

Χριστοῦ δοχεῖον καὶ πυράφλεκτον βάτον,
Ναόν τε σεπτὸν καὶ νοητὴν λυχνίαν.
Ῥάβδον τε καὶ τράπεζαν ἐξ ἧς ὁ τρέφων,
Ἀπαντας ἐβλάστησεν ὦ Θεοτόκε,
Σὲ τῶν θεοπτῶν ἐσκόπει ὁμήγυρις.

Ὡδὴ, δ'. Γένους βροτείου.

Οἷς ἐστὶ γλῶσσα ῥητορεύειν ἐνθέως,
Τοῖς σοῖς ἑαυτοὺς τρανοποιοῦντες κρότοις,
Ὅλην σε δεικνύουσι Χριστοῦ πλησίον,
Ἀμωμον ὠραίαν τε σεμνὴν Παρθένον,
Πάντων ἰλασμόν, πρὸς Θεὸν σωτήριον.

Υπνον ἀφείλες τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας,
Ἀγρυπνος οὔσα πρὸς τὸ σῶζειν Παρθένε.
Ἐχθροῦ γὰρ ὄντως ἡ ζοφουργὸς αἰτία,
Κόρας ἔμυσε καρδίας μου παγκάκως.
Ἀνύκτερον φῶς, σαῖς λιταῖς μοι προξένει.

Πρόστιθι πάντων τῶν τελούντων ἐν πόνοις,
Σκέπουσα πάσης προσβολῆς ἐναντίας.
Ἰδοὺ γὰρ ὥσπερ ἐν πολυκλύστῳ ζάλῃ,
Συνεσχέθημεν ἐκ βρόχων ἀμαρτίας,
Γενοῦ βοηθὸς ἀσφαλῆς σοῖς οἰκέταις.

Ανανδρε Μητερ, πῶς ἀπότορα κύεις;
Ἀμωμε νύμφη πῶς λοχεύεις ἐν τόκῳ;
Θεὸς κενωθείς εἰς βροτησίαν φύσιν,
Σὰρξ νῦν πέφηεν, ἐξ ἐμοῦ τῆς Παρθένου.
Ἴν' εἰς ἑαυτὸν τοὺς βροτοὺς ἀνελκύσῃ.

Ὡδὴ, ε'. Ἐκ νυκτός.

Νέον τὸν ὄντα καὶ πρὸ πάντων ἀχρόνως,

Ἦνεγκας ἀγνή ὡς βρέφος σαῖς ἀγκάλαις,
 Ὅν ἐκδυσώπει ταῖς ἀκοιμήτοις ὄλαις,
 Παρρησίαις σου μητρόθεν κινουμένη,
 Ταχεῖαν ἡμῖν προξενεῖν σωτηρίαν.

Αγνή τὸν αἶνον ὥσπερ αἵτησιν δέχου,
 Θραύουσα τόξα καὶ βολὰς τῶν τῆς Ἀγαρ·
 Ἐν σοὶ γὰρ ὄντως τὴν ἑαυτῶν ἐλπίδα,
 Ὡς εἰς κρατίστην καὶ μόνην σωτηρίαν,
 Τεθείκαμεν νῦν σῶζε πάντας Παρθένε.

Γνωσθέν μοι ὦφθη τὸ πρὶν ἡγνοημένον,
 Ἐκ νηδύος σου φρικτὸν ἔργον Παρθένε.
 Νῦν γὰρ προῆλθε, πάντας ὁ πλάσας Λόγος,
 Καὶ τὴν πεσοῦσαν ἐξανέπλασεν φύσιν.
 Αὐθις δ' ἀνῆλθεν εἰς πόλον σελασφόρον.

Νενευκότας νῦν εἰς ἀπόγνωσιν μόνη,
 Ἠλευθέρωσας ἐκ χάους ψυχοφθόρου.
 Σὺ γὰρ τὸ πάντων ὕψος ἀγνή Μαρία,
 Πέφυκας ὄντως καὶ προπύργιος σκέπη,
 Δί' ἧς ἀπηλλάγημεν ἐθνικῆς βλάβης.

Ὡδὴ, σ'. Ναίων Ἰωνᾶς.

Εν παντὶ πιστοὶ τῆς ἀμαρτίας σάλω,
 Κεκτημένοι σε πυρσὸν ὡς φασσφόρον,
 Κλύδωνα πάντα καὶ ζάλην τρικυμίας,
 Ἔργω περῶσι καὶ πρὸς ὄρμον εὐδίας,
 Ψυχὰς ἀπευθύνουσιν εὐλογημένη.

Τρέφουσα μαζοῖς οὐρανοῦ τὸν Δεσπότην,
 Τρυφὴν γλυκαίνεις τὴν πάλαι βροτοκτόνον·
 Ἐμοῦ πικρὰν δὲ τῆς ἀμαρτίας πόσιν,
 Τῇ σῇ γλυκεῖα πρὸς βροτοὺς εὐσπλαγχνία,
 Πάναγνε δεῖξον ἡδονὴν σωτηρίας.

Ωφθης ἀληθῆς ἀσφαλῶς μοι προστάτις.
 Δεινῶν τε λύτρον καὶ παράκλησις πόνων,
 Καὶ νῦν γενοῦ μοι ψυχικῶν συντριμμάτων,
 Δεσμὸς χορηγῶν τῶν παθῶν μου τὴν λύσιν,
 Δέσποινα Μῆτερ τοῦ Θεοῦ Λόγου μόνη.

Νέφος λογισμῶν ἐκταράττει με ζάλης,
 Βυθῶ καθέλκων καὶ κλύδωνι πταισμάτων·
 Ἀλλ' ὦ γαλήνη καὶ λιμὴν εὐσπλαγχνίας,
 Ἀχλὺν πονηρὰν τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων,

Διασκεδάσον ὡς ἀσύγκριτον φάος.

Ὡδὴ, ζ'. Τῷ παντάνγκτος.

Σὺ τοῦ παλαιοῦ τῆς προμήτορος χρέους,
Χριστὸν τεκοῦσα λύτρον ὥφθης Παρθένε,
Καὶ νῦν χρεῶν μοι τῆς ἀμαρτίας δίδου,
Ἀγνή δυσωπῶ πρὸς Θεὸν τὴν ἐγγύτην·
Σὺ γὰρ μεσίτις εὐδιάλλακτος μόνη.

Ως τὸν πλάσαντα συλλαβοῦσα νηδύϊ,
Ἐδειξας ὡ Δέσποινα τῆς πρὶν εἰκόνας,
Ὦντως τὸ κάλλος αὐθις ὠραϊσμένον.
Ὡς φῶς ἀληθῶς γνώσεως σεβασμία,
Λάμπασα τοῖς ζητοῦσι τὴν σωτηρίαν.

Νύμφη Πάναγνος οὐ προῆλθεν ἐκ τόκου,
Πατὴρ σπορᾶς ἀνευθεν οὐδαμῶς πάλαι,
Βρέφος τὰ κλειῖθρα λῦσαν ὥφθη Παρθένου·
Ὡ πῶς ἀγνή σὺ τῶνδε νῦν Θεοδόχε,
Δέσποινα πειραθεῖσα σῶζε Παρθένος!

Πρὸς τὸν σὸν υἱὸν μητρικῇ παρρησίᾳ,
Ἀεὶ κεχρομένη τε καὶ λυτρουμένη,
Πάντας βαράθρων, μὴ παρόψῃ Παρθένε,
τοὺς πάντοθεν νῦν θλίψει κυκλουμένους,
Ὅπως σε προσκυνῶμεν οἱ σεσωσμένοι.

Ὡδὴ, η'. Μήτηρ ἀφλέκτως.

Ρεῖθρον φανεῖσα ψυχικῶν μολυσμάτων·
Πλῦνον μολυσμὸν τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων,
Ὡν μοι κακῶς προσηῖπεν ὁ φθορεὺς δράκων,
Ἀχραντε Μήτηρ θαυματουργέ τῶν ὅλων,
Ἡ προξενοῦσα τὴν καθάρσιον χάριν.

Ολὴν πεσοῦσαν ἐξ Ἀδὰμ ἐμὴν φύσιν,
Ὅλος κενωθείς ὁ προάναρχος Λόγος,
Θεανδρικῶς ἐκ σοῦ με σῶζει Παρθένε,
Ὅν περ δυσώπει μητροκινήτῳ σχέσει,
Καὶ νῦν με πάντων δυσχερῶν ἀφαρπάσαι.

Σοὶ τὰς δεήσεις ἐκ τελείας καρδίας.
Φέροντες ἡμεῖς ὡς βροτῶν τῇ ἐλπίδι,
Τὰς τῶν παθῶν ὁδῖνας ἡμῶν Παρθένε.
Πάσας γυμνοῦμεν τῇ παναλκῇ σου σκέπη·
Γενοῦ μεσίτις σωστικὴ σοῖς οἰκέταις.

Φάνηθι φέγγος, οἷς ζοφώδης αἰτία,

ᾠδινεν ἡμῖν ψυχικὴν ἀδελφίαν,
Σὺ γὰρ τὸ φῶς τεκοῦσα λάμπεις Παρθένε,
Ἄχραντε πᾶσι τοῖς βροτοῖς σωτηρίαν·
Δι' ἧς περῶμεν εἰς αἰείφωτον τρίβον.

ὠδὴ θ'.

Στέργειν μὲν.

Υμον μὲν οὐδεὶς ὡς ἐπάξιον φέρει,
Σοὶ Μῆτερ ἀγνή· καὶ γὰρ ἰσχύς οὐ σθένει,
Πάντων ἀνύλων καὶ γένους βροτῆσι·
Σιγῇ δὲ λοιπὸν ἀντὶ τῶν ὕμνων δέχου·
Λόγον γὰρ ἐστὶν ἡ προαίρεσις πλέον.

Γλῶσσαι πονηρῶν ἐκμανεῖσαι πρὸς δόλον,
Λόγους καθ' ἡμῶν ἐκχέουσιν ὡς βέλη·
Ταύτας ἐρήμους, ἀνθρώκων ἐπομβρίας,
Δεῖξον κραταιῶς ἐκτεφρουμένας Λόγε,
Πληρῶν δέησιν Μητρικῇ σου Παντάναξ.

Ω Χριστιανῶν παντελὴς σωτηρία.

ᾠ τῶν ὑπὲρ νοῦν αἰτία δωρημάτων·
Τὴν ἀνάγων μου χειλέων ὑμνωδίαν,
Πεμφθεῖσαν εἰς σέ καὶ τὸν ἐκ σοῦ προσδέχου,
Λύσιν Πάναγκε προξενούσα πταισμάτων.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δυσμενῶν καὶ βαρβάρων,
Ἐχει σε λαὸς Παντάνασσα καὶ κράτος,
Ἄπας ὁ λάτρις τοῦ τόκου σου Παρθένε·
Καὶ νῦν βοηθὸς ἀρραγεστάτη μόνη,
Τούτῳ γένοιο, δυσχερῶν λυτρουμένη.

ΚΑΝΩΝ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλόμενος τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ.

Ὁ ὁ ἁ κ ρ ο σ τ ι χ ῖ ς.

Χαρᾶς δοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη· Ἰωσήφ.

Ὡδὴ, α'. ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

ΧΡΙΣΤΟΥ βίβλον ἐμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος ἀγνὴ θεώμενος, ἐπσφώνει σοι, χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Αδάμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθέने Θεόνυμφε· τοῦ αἵδου ἡ νέκρωσις χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ Παντοκράτορος.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὀσφράδιον τοῦ πάντων βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε κόσμου διάσωμα.

Αγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν χαῖρε ἡδύπνεον, κρῖνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον, θυμίαμα εὖοσμον μῦρον πολύτιμον.

Ὡδὴ, γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς· χαῖρε ἐμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμνάς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἶροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ορθος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστὸν· φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη ἣν ὁ λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοῦς, καὶ πύλας αἵδου Δέσποινα, τῇ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων Πανύμνητε.

Ὡδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Εν φωναῖς ἀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ιλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς

ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύϊ, ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομιῆς, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος ὕψος ἄρρήτον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, χαῖρέ σοι Παρθέने κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

Ὡδὴ, ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε· ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σῶσασα κόσμον χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτὸν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότη τῆς Κτίσεως.

Ισχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε ἄχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις αἵτου νυμφῶν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἐμψυχε παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων, ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Ροινοῦμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλείως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς, ὅρος ἀλατόμητον· χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε ἄχραντε· κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε, πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Ὡδὴ, ς'. Τὴν θείαν ταύτην

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεόσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Εκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσασα· ὅθεν βοῶμέν σοι· χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθέने προεθεάσατο.

Ἰδοῦ σοι χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· χαῖρε ἡ ἀφλεκτος, βᾶτος νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Ὡδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ανυμνοῦμέν σε, βοῶντες χαῖρε ὄχημα, ἡλίου τοῦ νοητοῦ· ἄμπελος ἀληθινὴ, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ιατῆρα τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε, ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ρητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα τὸν βασιλέα Χριστὸν· ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται Πατὴρ ὁ Λόγος ἀγνή· ὃν ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Ικετεύομεν, οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου ἀγνή· καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν ποίμνην Θεοτόκε.

Ὡδή, η'. Παίδας εὐαγεῖς.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγνή ᾧ ψάλλομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε Ἀγία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρὶν ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσειν φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρῶν χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἡττηνται Παρθένε βροτῶν ἡ σωτηρία.

Η κόσμῳ τεκοῦσα Σωτηρίαν· δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν· χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τείχος καὶ ὀχύρωμα τῶν μελωδούντων ἀγνή· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή, θ'. Ἄπας γηγενής.

Ινα σοι πιστοὶ, τὸ χαῖρε κραυγάζωμεν οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενομένοι, τῆς αἰδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλήθους Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Βεθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις ὅθεν βοῶμέν σοι· χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον Κόσμῳ τὸν μέγαν ἥλιον· χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοίξασα τὴν κεκλεισμένην ἀγνή· χαῖρε στύλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἀνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν αἴλῳ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐκβοήσωμεν· χαῖρε Κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος μῦρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξιόμενον.

Η περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα· χαῖρε ἀειπάρθενε· ὁσίων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα· τῶν ἀθλητῶν στεφάνωμα χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσώπουσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυοφορήσαντα, διὰ μέγα ἔλσος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ τὸ ἀλλότριον.

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλόμενος τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαλίστου παρὰ ταῖς
Σεβασμίαις Μοναῖς τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ο ἡ ἀκροστιχίς.

Ἡ βασιλὶς τὰ σῶστρο σοὶ τῇ Παρθένῳ.

Ἐν δὲ ταῖς Θεοτοκίαις. Νικολάου. καταλιμπάνονται δὲ τὰ ἐν τῷ Τριφδίῳ
Μαρτυρικά καὶ νεκρώσιμα διὰ τὸ τῆς ἡμέρας εὐοχάσιμον.

Ὡδὴ, α'. ἤχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΗΡΕΤΙΣΑΣ Ἀχραντε, λαὸν καὶ πόλιν βασίλειον, οἰκεῖν ὡς βασίλισσα, καὶ βασιλεύειν αὐτῆς, ἣν ἀλώσεως, βαρβάρων ἀνωτέραν, φυλάττοις γεραίρουσαν τὰ μεγαλεῖά σου.

Βαβαὶ τῶν ἀπείρων σου, περὶ τὸν κλῆρόν σου Πάναγνε, θαυμάτων πῶς ἄτρωτον, ἀκαταπόντιστον, διετήρησας αὐτὸν ὡς ἐν πελάγει, βαρβάρων κυκλούμενον ταῖς ἀντιπνεύσεσιν.

Αδέτω σοι Δέσποινα, Δαβὶδ ὁ θεῖος προπάτωρ σου, φωνὴν τὴν χαρμόσυνον, Θύγατερ ἄκουσον, ἐπικλίνας, τὸ οὖς ἐπὶ λαόν σου, ἐτήσιον ἄδοντα σοὶ χαριστήριον.

Συνέσεισας Δέσποινα, καὶ συνετάραξας θάλασσαν, καὶ ἄρδην ἐπόντωσας, στόλον μισόχριστον, Σκύθην ὀλεθρον, καθάπερ τοὺς τῆς Ἀγαρ· λαὸς σεσωσμένος δέ, ἄδει τὰ θαύματα.

Νομὴν πολυχρόνιον, κατατρεχόντων σῆς πόλεως, Παρθένε ἀνέστειλας, τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ δεινῶν, ἐπιτρίψασα, τὸ στράτευμα τὸ τούτων, καὶ τέλος βυθίσασα οἴκαδε φεύγοντας.

Ὡδὴ, γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ιδοὺ τῶν ἐθνῶν ἐν πονηρίᾳ, τὰ ὕδατα ἤχησαν Ἀγνή, τῇ πόλει σου τὸν ὀλεθρον, αὐτῶν ἐν κραταιότητι· ἀλλ' ἐμφανῶς τῇ ῥώμῃ σου, παρὰ τὸν ἄδην διεσπάρησαν.

Λαὸν περιούτιον Παρθένε, καὶ ἅγιον ἔθνος σοὶ σαρκῶς, καὶ θεῖον ἱεράτευμα, βασίλειον ἐξαίρετον, τὴν βασιλίδι δέδωκεν, ὁ σὸς υἱὸς εἰς περιποίησιν.

Ισούροπον κίνησιν οἱ Πέρσαι, τοῖς Σκύθαις ἐνθέμενοι πῇ σφῶν, καρδία δίκην λαίλαπος, καὶ καταιγίδος Ἀχραντε, τῇ σὴ πόλει προσεῤῥήξαν· ἀλλ' ὥσεί χνοῦν αὐτοὺς ἐλίκμησας.

Πάθη τὸ σύντριμμα Παρθένε, τῆς σῆς θυγατρὸς καὶ συντριβὴν, ἀλάστωρ ὁ καὶ βλάσφημος, ὅξινως καθ' ἑμείνεν· ἵππον γὰρ καταβέβληκας, καὶ ἀναβάτην ἐνδικιώτατα,

ὦδῃ, δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Σήμερον παράδοξα εἶδεν Ἀγνή, πόλις ἡ ἐξάρχουσα πόλεων, σοῦ τῆς Παρθένου, στρατηγείας κατ' ἐχθρῶν, παρ' ἐκατέραν ἡπειρον, πάχος ὥσεί γῆς διεῤῥάγησαν.

Τί σοι ἀνταπόδομα Μῆτερ Θεοῦ, νῦν ἀνταποδοίμεν ἄξιον, ἀχρεῖοι δοῦλοι, ἀντὶ πάντων ὧν ἡμᾶς, Ἀγνή προσευηργέτησας; ὅθεν ἐκ ψυχῆς σε γεραίρομεν.

Αγαρ οἱ ἀπόγονοι, οἷς συστοιχεῖ, πόλις ἡ δουλεύουσα Δέσποινα, λήξει τῇ κάτω, προσβάλόντες ὡς σκηπτὸς, τῇ ἐλευθέρᾳ πόλει σου, λίθος οἷα πόντῳ κατέδυσαν.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς μορφῆς, ἐν εἰκονικοῖς ἐκτυπώμασιν, ὁ Ἱεράρχης, καὶ ἡ σύμπασα πληθὺς, ἱκετικῶς κατέχοντες, νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀνεστήσαντο.

Κόσμου σε βασιλίσσαν ἡ βασιλὶς, πόλεων πασῶν βασιλεύουσα, καίπερ εἰδυῖα, ὅμως Δέσποιναν αὐτῆς, ἐξόχως σε πλουτήσασα, μένει πολεμίοις ἀνάλωτος.

ὦδῃ, ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εράθη τὸ λόγιον, αἰσίως περατούμενον, εἰς γὰρ κατεδίωξε χιλίους, καὶ δύο αὖθις μετεκινήσαντο, ὅλας μυριάδας εἰς φυγὴν, δύναμιν φραζάμενοι, τῆς Παρθένου τὴν ἄμαχον.

Συνέκοψεν Ἀγγελος, ὡς ἐν ἐκστάσει πρότερον, τοῦ Συναχηρεῖμ τὰς μυριάδας, φρυαξαμένου κατὰ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· νῦν δὲ τὰς ἀπείρους τῶν ἐθνῶν, ὑφ' ἐν ἐθανάτωσε, μυριάδας ἡ Δέσποινα.

Τηκόμενοι πάθεσι, τοῖς ἀνηκέστοις βάρβαροι, πάντες ἐπιθέμενοι τῷ κλήρῳ, τῷ σῷ Παρθένε, λιμῷ καὶ βρώτῃ πτηνῶν, καὶ ἐκδειματούμενοι φρικτῶς, ἔμαθον οἷς ἔπαθον, ὡς εἰς σὲ κατεφρόνησαν.

Οτε δὴ ὁ ὕψιστος, τὰ ἔθνη διεμέριζεν, ὡς ἐπιτροπεύουσιντο Ἀγγέλοις, αἵματι θείῳ, οὗς ἐξηγόρασε, σχοίνισμα μερίδος τῇ Μητρί, πόλιν ὑπεξείλετο, ἣν φυλάττοις ἀπόρητον.

ὦδῃ, ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρομφαίαν, ὄπλον, καὶ πόλεμον, ἐχθρῶν ἐπεμβαίνόντων Θεόνυμφε, τῇ κληρουχίᾳ σου, κενὰ καὶ ἀπρακτὰ ἤλεγξας, ὡς πολιοῦχος ταύτης ὑπερασπίσασα.

Αδίκως ἐπιστρατεύσασα, περὶς τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, δουλείαν ἐνδικον, κατεδικάσθη τῷ ἀνακτι, ὑπερμαχούσης τούτῳ τῆς Θεομήτορος.

Σωρὸς ἐξέδρασε θάλασσα, καθάπερ Αἴγυπτίους τὸ πρότερον, Ἀγαρηνῶν τοὺς νεκροὺς, οὗς θεηλάτως ἐβύθισεν, ἐπιθεμένους κλήρῳ τῆς Θεομήτορος.

Θσοὶ τὴν πόλιν δειμάμενος, ἀνάκτορον Παρθένε περίπυστον, ἀναξ ἀγάλλεται, ταύτην ἀμρέπυσταν βλέπων σε, καὶ τὸν φιλῶς καλοῦντα ἐχθρὸν συντρίψασαν.

Λαὸς καὶ πόλις φιλόχριστος, ῥυσθέντες φοβεῖας καταπόσεως, ὑπερμαχούσης σου, νῦν χαρῆσθήριον πάννυχον, ἐν ἀκαθίστῳ στάσει τελεῖ δοξάζων σε.

Ὡδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ικετήριόν σοι δέησιν προσάγομεν, οἱ σεσωσμένοι φρικτῆς, αἰχμαλωσίας Ἀγνῆ· ῥυσθῆναι δεόμενοι καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ὧν ὁ πόλεμος, οὐκ ἐν σαρκὶ καὶ αἵματι, τῷ νοῦ δὲ ἀντιπίπτει.

Τόξα πάντα συνετρίβη καὶ ἠσθένησε, τῶν δυνατῶν ἐν αὐτοῖς· οἱ ἀσθενεῖς δὲ σαφῶς, ἰσχύον τε καὶ δύναμιν περιζώσαντο, ὡς τὴν ἄμαχον, πεπλουτηκότες δύναμιν, πεποιθήσει σου Παρθένε.

Η παλίμνημος, ἀπέσβη, καὶ ἠφάνιστο, γλῶσσα τοῦ κήρυκος, τῆς μυσταῖς τελετῆς· ἐξ ὕψους γὰρ ἔρριπτο πτώμα ἐξαίσιον, μὴ κραυγάζων σοι, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς Κοιλίας.

Ανοιγέσθωσαν, αἱ πύλαι σου βασιλίσσα, πασῶν τῶν πόλεων, καὶ προσερχέσθωσαν, ἐν ἐλευθέρῳ ποδί, οἱ πρῶν σου δέσμιοι, καὶ ἐγκατάκλειστοι· ὁ τοῦ παίοντος, καὶ γὰρ ζυγὸς συντέτριπται, στρατηγούσης τῆς Παρθένου.

Ὡδὴ, η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πέρσαι τε, καὶ Μῆδοι, καὶ τῶν Οὐνῶν τὰ ἔχθιστα φῦλα συνελάλησαν, δεῦτε καὶ κατάρχωμεν, κλῆρον τὸν ἀπόλεκτον, ἐν γὰρ αὐτοῖς οὐδεὶς ἐστίν, ὁ βασιλεύων τὰ νῦν, ἠλέγηθησαν δὲ φύραγμα μόνον· πάντας γὰρ ἐξῆρεν, ὡς χλόην ἡ Παρθένος.

Ανασσά σοι πόλις Θεοτόκε, παρ' ἧς ἡ εὐσέβεια κρατύνεται, πάννυχον ἐτήσιον, ἄδει τὸ κατόρθωμα, καὶ ἐορτάζει χαίρουσα τῆς βασιλίδος σαφῶς, τὰ ῥύσια, καὶ σῶστρα Παρθένε, ἀνυμνολογοῦσα τὸν τόκον σου τὸν ξένον.

Ρήγνυται τὰ σκάφη τῶν ἀθέων, ἀλλήλοις ἐν συσσεισμῷ, καὶ καταιγίδι φρικτῇ, βία προσαράξαντα, ἄλλα τε βεβυθισται, πάντα δ' ὑφ' ἐν ἀπόλωλε καὶ ἐξηφάνισται· θρηγεῖ δὲ καὶ ὁ φύλαρχος βλέπων, ἔργον γενομένους καὶ τοὺς λοιποὺς μαχαίρας.

Ολωλε τὰ ἔθνη παραδόξως, σῇ κληρονομίᾳ ἐπιθέμενα· ἔθεντο τὸ στόμα γὰρ, ὕψος πρὸς οὐράνιον, καὶ τὴν αὐτῶν ὑβρίστριαν γλῶσσαν διήγαγον, εἰς γῆν μεγαλαυχούσαν Παρθένε, ὥσπερ ὁ ῥαψάκης, σὺν ᾧ καὶ διεφθάρη.

Ὡδὴ, θ'. Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ.

Θαυμαστή σου ἐστίν ἡ σκηνή, παλάτιον τοῦ πάντων βασιλέως· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ ἐπισκιάσταν Θεοτόκε, φρικτὸν κατεσκεύασέ σε θάλαμον· νῦν δὲ ἡ πόλις σου αὕτη κλῆρος, ἀλλὰ σώξεις ταύτην, ἐχθρῶν βαρβάρων ἀσινῇ.

Ενεδρεύονται Θεοτόκε Ἀγνῆ, ἀδίκως οἷς ἐνῆδρευσαν δικαίων, πόλιν καὶ λαὸν οἱ ἐκ Περσίδος ἐπιστάντες· αὐτοῖς ἐπιστάντος τοῦ ὀλέθρου φρικτῶς, καταστρατηγούσης σου Κόρη τούτων, καὶ συστρατηγούσης ἐκεῖ τῷ πιστῷ βασιλεῖ.

Νομοθέτης τὸ πρὶν Μωϋσῆς, τυπούμενος παλάμαις σταυροτύπως, ῥύεται λαὸν Ἰσραηλίτην παλαμναίας, χειρὸς Ἀμαλήκ τοῦ πολεμήτορος· νῦν δὲ τῷ Σταυρῷ, καὶ εἰκόσι

θείαις, τοὺς ἐχθροὺς ἡττῶσι χεῖρες ἀνδρῶν Ἱερῶν.

Ως ἐμψύχω Θεοῦ Κιβωτῷ, λυτρούμεθα ἐν σοὶ Θεογεννήτορ, ἄρδην κατακλύζοντος πο-
λέμου ἐξ ὑδάτων, ἐθνῶν καλυπτόντων γῆς τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπὲρ βουνῶν ὕψουμένων, σοῦ
δὲ ἀφανιζομένων τῇ θάλψει πρὸς τάχος ἀγνή.

Υπερίπταται Θεομήτορ τὰ σά, Θαυμάσια τὴν δύναμιν τῶν λόγων· σθένει γὰρ σὼ ἀ-
μάχῳ ἐρρύσω ἀλλοφύλων, ἐπιδρομῆς ἀγνή κληρουχίαν σου· ὅθεν εὐχαρίστως βοᾷ σοι, σύ
μου Θεοτόκε ῥύστις, Προστάτις, καὶ καταφυγή.

„ Τὴν εὐχάριστον, σοὶ φέρω φωνὴν Λόγε,

„ Ἰδὼν παθρινῶς τέρμα τῶν ἐνηργμένων.

